

શ્રી

જિનેન્દ્ર ભક્તિપ્રકાશ.

(સ્તવનાદિ સંગ્રહ.)

—૬૫૬—

સંપાદક,

પ. મહારાજ શ્રી ભક્તિવિજયજીના વિદ્વાન
શિષ્ય મુનિરાજ શ્રી કેચનવિજયજી

—૭૭—
પ્રકાશક,

માસ્તર હરખચ દ કપુરચંદ
શુભાલ વાડિ-મુંબઈ.

આવૃત્તિ પહેલી

પ્રત ૧૦૦૦

વિક્રમ મ ૧૯૯૧

વીર મ ૨૪૧૧

મસ્વીમન ૧૯૩૪

કિંમત રૂ. ૦૧૧

મળવાનું ઠેકાણું:—
માસ્તર હરખચંદ કપુરચંદ
૪૦ ગુલાલવાડી-મુંમઇ
નં. ૮૭-૮૯.

આ પુસ્તકને રખડતું મૂકી
આશાતના કરવી નહિં.

મુદ્રક:-શાહ ગુલામચંદ લલ્લુભાઈ
શ્રી મહોદય પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ
સ્ટેશનરોડ-ભાવનગર.

बालब्रह्मचारी पन्यासजी महाराज श्री भक्तिविजयजी गणी ।

२ म न १८५० गंगा नु ८ (गंगा) ही १८५३ भादा १ १०
गंगिप

न १८६१ गंगा नु २ ३५८१ १ म १८७५ गंगा नु ५ ३५८१००

श्री भक्तियोग त्रेन-बाननग

जिनस्तुतिः

त्रैलोक्यं युगपत्कराम्बुजलुठन्मुक्तावदालोकते ।
जंतूनां निजया गिरा परिणमद् य सूक्तमाभापते ॥
स श्रीमान् भगवान् विचित्रविधिभिर्देवासुरैरर्चितो ।
वीतत्रासविलासहासरभस पायाजिनानां पति ॥ १ ॥

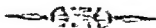
गुरुस्तुतिः

(१)

बन्धन्तेऽप्रतिमप्रभाकरजला विश्वोपकारव्रता ।
दुर्दान्तप्रतिवादिकुंजरघटासन्त्रासकण्ठीरवा ॥
धैराग्रामृत्तचर्पणप्रशमितप्रोद्दाममोद्दानला ।
सर्वनापि गुणादरव्यमनिन श्रीधर्मसूरीश्वरा ॥

(२)

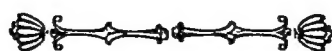
य म्यादादच्योऽमृतेन सनतं प्रीणाति भव्यान् सदा,
द्यातुर्धनप्रियाग्दो गुरुगुणं ग्यातोऽस्मि यो विधुतं ॥
शिष्येभ्य धृतयोधदानकुशलं नित्योद्यत मष्टिधौ,
तं पन्थामघरेण्यमक्तिप्रियं वंदे सदाऽह मुदा ॥

અગાઉ છપાયેલા પુસ્તકોની

યાદી.

નામ.	કિંમત.	પ્રકાશક.
(૧) યોગશાસ્ત્ર	૩-૦-૦	જૈ. ધ. પ્રસારક સલા-લાવનગર
(૨) વાસુપૂજ્ય ચરિત્ર	,, લેટ (સીલક નથી)	,,
(૩) ધર્મ કેદપદ્મ.	,, (,,)	,,
(૪) વૈરાગ્ય લાવના	,,	શા ઉમેદલાઈ ભુરા ઠે. દોલતનો ખાંચો ખંભાત.
(૫) ખારવ્રતની પૂજા.	,,	,,
(૬) ચૌદ નિયમની બુક	,,	,,
(૭) વર્ધમાન તપ બુકો	,, (જુજ નકલ છે)	,,
(૮) ઉપધાન વિધિ.	,, (,,)	,,
(૯) પ્રાકૃત વ્યાકરણ (ભાષાંતર)	૧-૮-૦	મહાવીર જૈન સલા ખંભાત.

૨ પ્રસ્તાવના.

અનાદિ કાળથી સસાર ચક્રમા જન્મ મરણવડે કરી પરિવર્તન કરતા ભિન્નભિન્ન સ્થાનોને મુકી મુકી અનેક પ્રકારની દુ ખની શ્રેણીઓ સહન કરતા જીવો વાસ્તવિક અવિનશ્વર સાચુ મુખ્ય મેળવી શકતા નથી તેનું કારણ જે માર્ગથી ભુલા પડેલા છે જેથી સાચા મારગ વિના અનતકાળની ગમ્મડપટ્ટી મટતી નથી, શુદ્ધ માર્ગદર્શક તીર્થંકર ગણધર અથવા કેવળી મહારાજ બ્યારે બ્યારે વિચરતા હોય ત્યારે ત્યારે તેમની સસારના તાપને ઉચ્છેદ કરનારી દેશના માલણી, રત્નત્રયી રૂપી શુદ્ધ-માર્ગને પ્રાપ્ત કરી, અનેક આત્માઓ સકળ ઈર્ષ્યો ઉચ્છેદ કરી, મોક્ષમા અવિનાશી મુખને પામી ગયા છે અને પામે છે આ પચ્ચમ કાળમા પણ માક્ષાત્ તીર્થંકર ગણધર અથવા કેવળી ભગવાનનો અભાવ હોવા છતાં પણ તેમના આગમ અને તેમની પ્રતિમા જીવોને પગમ આધાર-ભૂત છે, શરણુરૂપ છે મહાયજ છે અને છેવટે મોક્ષના માયા મુખને પ્રાપ્ત કરવાના છે જેની રીતે પ્રભુના આગમને શ્રવણ કરી ધણા આત્માઓ આત્મહત્યાણુ કરી ગયા અને કરી ગયા છે, તેની જ રીતે તેમની મૂર્તિ અનેક ભવના પાપને ભગ્નભૂત કરનારી નિહાળીને આર્દ્ર-કુમાર તથા શય્યભવમ્મિ મહાગજ વિગેરે વિગેરે ધણા જીવો માચુ મુખ્ય પ્રાપ્ત કરી ગયા છે વીતગગની મૂર્તિ દષ્ટિપથ આવવાથી તથા તેમની પૂજા ભક્તિ કરવાથી જીવોને વીતગગ બનાવે છે વીતગગ બન્યા વિના માચુ મુખ્ય ન જ મળે તો પછી વીતરાગની મૂર્તિની દ્રવ્ય-ભાવથી પૂજા જેટલી કરીયે તેટલી ઓછી છે દ્રવ્ય પૂજા પણ ભાવ પૂજા માટે જ હોની જોઈએ ભાવ પૂજામા પણ ચૈત્યવદન કરતા પ્રભુની મૂર્તિ મનમુખ દષ્ટિ ગમ્મી તેમનું આલબ્ધન લઈ પગમાત્માના ગુણો યાદ આવે તેવા અર્થથી ભગેલા સ્તવનો, ચૈત્યવદનો, સ્તુતિયો વિગેરે વિગેરે બોલવા જોઈએ મુખ્ય રીતીએ તો પુસ્તકમા જોયા વિના જ પુસ્તકમાથી મોઢે કરીને બોલવાના છે જેથી પ્રભુ મામી દષ્ટિ બગાળ રહી શકે અને દષ્ટિ બગાળ રહેનાથી તે મમય આત્માને અપૂર્વ આનંદ પ્રાપ્ત થાય

પન્યાસ શ્રી કંચનવિજયજી મહારાજ.

જન્મ-૨૧ ૧૮૪૪ માગસર શુક્ર ૩ દિક્ષા ૧૯૭૫ માગસર શુક્ર ૧૦
ગમિપદ, પન્યામપદ, ૧૯૮૧ ના માગસર શુક્ર ૬
પાલીતાણા

શ્રી મહેશ્વર પ્રેમ-ભાવનગર

અનુક્રમણિકા.

સંખ્યા.	વિષય	પૃષ્ઠ	સંખ્યા.	વિષય	પૃષ્ઠ.
૧ ચૈત્યવદનો.			૨૧	નમિનાથ	૨૨
શ્રી શાંતિનાથ	૧		૨૨	નેમિનાથ	૨૩
૧ ઋષભદેવ	૧		૨૩	પાર્શ્વનાથ	૨૪
૨ અજિતનાથ	૩		૨૪	વર્ધમાન	૨૫
૩ મલવનાથ	૪		૨ તિથિઓના ચૈત્યવદન.		
૪ અભિનંદન	૫		૧	ખીજતુ	૨૬
૫ સુમતિનાથ	૬		૨	સાનપચમીતુ	૨૬
૬ પદ્મપ્રભ	૭		૩	અષ્ટમીતુ	૨૭
૭ સુપાર્શ્વનાથ	૮		૪	એકાદશીતુ	૨૮
૮ ચક્રપ્રભુજીન	૯		૫	પચમીતુ	૨૯
૯ સુવિધિનાથ	૧૦		૬	ચોવીશ જિનલગ્ન	૩૦
૧૦ રીતલનાથ	૧૧		૭	જિનપૂજાતુ	૩૦
૧૧ ઐયાસનાથ	૧૨		૩ પરચૂરણ ચૈત્યવદન		
૧૨ વાસુપૂજ્ય	૧૩		૧	સિદ્ધાચળના	૩૨
૧૩ વિમલનાથ	૧૪		૨	પુરુષગિર્યામીતુ	૩૩
૧૪ અનંતનાથ	૧૫		૩	પગમાત્મા	૩૪
૧૫ ધર્મનાથ	૧૬		૪	વીશ વિહગમાન	૩૪
૧૬ શાંતિનાથ	૧૭		૫	મીમધગચ્ચામીના	૩૫
૧૭ કુચુનાથ	૧૮		૪ પરચૂરણ પર્વના ચૈત્યવદન		
૧૮ અગ્નાથ	૧૯		૧	પાર્શ્વનાથના	૩૯
૧૯ મહિસનાથ	૨૦		૨	ચોવીશ જિનતુ	૪૩
૨૦ મુનિમુવન	૨૧				

૩ સિદ્ધચક્રના	...	૪૪
૪ શત્રુજયનું	...	૪૫
૫ ઋષભદેવનું	...	૪૫
૬ કેવળજ્ઞાની	...	૪૬
૭ સિદ્ધપરમાત્માનું	...	૪૭
૮ વીશ સ્થાનકનું	...	૪૭
૯ સામાન્ય જિન	...	૪૮
૧૦ એકસો સિત્તેર જિન	...	૪૮

આનંદધનકૃત ચોવીસી.

૧ ઋષભદેવ	...	૪૯
૨ અજિતનાથ	...	૪૯
૩ સંભવનાથ	...	૫૦
૪ અભિનંદન	...	૫૧
૫ સુમતિનાથ	...	૫૧
૬ પદ્મપ્રભ	...	૫૨
૭ સુપાર્શ્વનાથ	...	૫૩
૮ ચન્દ્રપ્રભ	...	૫૪
૯ સુવિધિનાથ	...	૫૪
૧૦ શીતળનાથ	...	૫૫
૧૧ શ્રેયાંસનાથ	...	૫૬
૧૨ વાસુપૂજ્ય	...	૫૬
૧૩ વિમલનાથ	...	૫૭
૧૪ અનંતનાથ	...	૫૮
૧૫ ધર્મનાથ	...	૫૯
૧૬ શાંતિનાથ	...	૬૦
૧૭ કુંથુનાથ	...	૬૨
૧૮ અરનાથ	...	૬૩

૧૯ મલ્લિનાથ	...	૬૪
૨૦ મુનિસુવ્રત	...	૬૫
૨૧ નમિનાથ	...	૬૬
૨૨ નેમિનાથ	...	૬૭
૨૩ પાર્શ્વનાથ	...	૬૮
૨૪ મહાવીર	...	૬૯

ન્યાયવિશારદ ન્યાયાચાર્ય

શ્રીમાન્ યશોવિજયજી વિરચિત ચોવીસી.

૧ ઋષભદેવ	...	૭૦
૨ અજિતનાથ	...	૭૦
૩ સંભવનાથ	...	૭૧
૪ અભિનંદન	...	૭૧
૫ સુમતિનાથ	...	૭૨
૬ પદ્મપ્રભ	...	૭૩
૭ સુપાર્શ્વનાથ	...	૭૪
૮ ચન્દ્રપ્રભ	...	૭૪
૯ સુવિધિનાથ	...	૭૫
૧૦ શીતલનાથ	...	૭૬
૧૧ શ્રેયાંસનાથ	...	૭૭
૧૨ વાસુપૂજ્ય	...	૭૭
૧૩ વિમલનાથ	...	૭૮
૧૪ અનંતનાથ	...	૭૯
૧૫ ધર્મનાથ	...	૭૯
૧૬ શાંતિનાથ	...	૮૦
૧૭ કુંથુનાથ	...	૮૦
૧૮ અરનાથ	...	૮૧

૧૯ મહિનાથ	..	૮૨
૨૦ મુનિસુવ્રત		૮૨
૨૧ નમિનાથ	...	૮૩
૨૨ નેમિનાથ	...	૮૪
૨૩ પાર્શ્વનાથ	.	૮૪
૨૪ વર્ધમાન	..	૮૫

શ્રી મોહનવિજયજીકૃત ચૌવીસી.

૧ ઋષભદેવ	૮૬
"	૮૬
૨ અજિતનાથ	૮૭
"	૮૮
૩ મલવનાથ	૮૯
૪ અભિનદન	૮૯
૫ મુમતિનાથ	૯૧
૬ પદ્મપ્રભ	૯૨
૭ મુપાર્શ્વનાથ	૯૨
૮ ચક્રપ્રભ	૯૩
૯ મુનિધિનાથ	૯૪
૧૦ શીતલનાથ	૯૫
૧૧ શ્રેયામનાથ	૯૬
૧૨ વાસુપૂજ્ય	૯૭
૨૩ વિમલનાથ	૯૮
૧૮ અનનનાથ	૯૯
"	૧૦૦
૧૫ ધર્મનાથ	૧૦૦
૧૬ શાનિનાથ	૧૦૦
	૧૦૩

૧૭ કુચુનાથ	૧૦૪
	૧૦૫
૧૮ અગ્નનાથ	૧૦૬
૧૯ મહિનાથ	૧૦૭
૨૦ મુનિસુવ્રત	૧૦૮
૨૧ નમિનાથ	૧૧૦
૨૨ નેમિનાથ	૧૧૧
"	૧૧૨
૨૩ પાર્શ્વનાથ	૧૧૩
૨૪ મહાવીર	૧૧૪

પર્વ તિથિ તથા તીર્થોના સ્તવનો.

૧ ખીજનુ સ્તવન	૧૧૬
૨ " "	૧૧૭
૩ જ્ઞાન પચમીનુ સ્તવન	૧૧૯
૪ અષ્ટમીનુ સ્તવન	૧૨૭
૫ મૌન એકાદશી (યગો- વિજયજી કૃત દોહમો સ્થાણુ)નુ સ્તવન	૧૩૦
૬ એકાદશીનુ સ્તવન	૧૩૮
૭ નેમનાથજીના નવલવનુ સ્તવન	૧૩૯
૮ નેમિનાથ સ્તવન	૧૪૨
૯ ગજૂલનો વિંઝળો	૧૪૩
૧૦ મિદ્ધાચળના સ્તવનો (દસ સ્તવનો)	૧૪૫

૧૧ રાયણુનું સ્તવન ...	૧૫૪
૧૨ પુંડરિક સ્વામીનું સ્તવન	૧૫૫
૧૩ આદિજિન વિનતિ	૧૫૬
૧૪ રીખવદેવ સ્તવન...	૧૫૮
૧૫ ઋષભદેવનું સ્તવન	૧૫૯
૧૬ આદિનાથ સ્તવન (૫૬)	૧૬૦
૧૭ અષ્ટાપદ સ્તવન ...	૧૬૧
૧૮ સમ્મેતશિખર સ્તવન	૧૬૧
૧૯ તીર્થમાલા સ્તવન	૧૬૨
૨૦ સીમંધર જિન સ્તવન	૧૬૩
૨૧ " "	૧૬૪
૨૨ સીમંધર "	૧૬૫
૨૩ યુગમંધર "	૧૬૬
૨૪ સીમંધર "	૧૬૭
૨૫ અનંતવીર્ય "	૧૬૮
૨૬ સંવત્સરી દાનનું "	૧૬૯
૨૭ વીસસ્થાનકનું "	૧૭૨
૨૮ અજિતનાથ "	૧૭૩
૨૯ પાર્શ્વનાથ "	૧૭૪
૩૦ મહાવીર સ્વામીના સ- ત્તાવીસ ભવનું સ્તવન	૧૭૪
૩૧ મહાવીર સ્વામીના પંચ- કલ્યાણકનું સ્તવન	૧૮૪
૩૨ મહાવીર સ્વામીનું હાલ- રહું ...	૧૯૫
૩૩ ખામણાં ...	૧૯૮
૩૪ મહાવીરસ્વામીનું સ્તવન	૨૦૦

૩૫ " ...	૨૦૦
૩૬ " ...	૨૦૧
" ...	૨૦૨
૩૭ સિદ્ધચક્રના સ્તવન	૨૦૩
૩૮ " ...	૨૦૪
૩૯ મહાવીર જિન સ્તવન	૨૦૪
૪૦ શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ સ્તવન ...	૨૦૫
૪૧ સ્તાંભન પાર્શ્વનાથ	૨૦૬
૪૨ " ...	૨૦૭
૪૩ ગોડીજી પાર્શ્વનાથજી (મુંબઈ)નું સ્તવન	૨૦૮
૪૪ શાંતિનાથ પ્રભુનું સ્તવન	૨૦૯
૪૫	૨૧૦

સ્તુતિઓ.

૧ શત્રુજયગિરિ સ્તુતિ	૨૧૧
૨	૨૧૨
૩	૨૧૨
૪ ઋષભદેવ જિન સ્તુતિ	૨૧૪
૫ એકાદશીની થોય	૨૧૪
૬ પર્યુષણની થોય ...	૨૧૫
૭ શાંતિનાથ જિન સ્તુતિ	૨૧૭
૮ " "	૨૧૭
૯ મલ્લિનાથ "	૨૧૮
૧૦ પર્યુષણની થોય "	૨૧૯
૧૧ નેમિનાથ જિન સ્તુતિ	૨૨૦

૧૨ ગિરિનાર મહાશ્રી નેમિ- નાથ જિન સ્તુતિ	૨૨૦
૧૩ મૌન એકાદશીની થોય	૨૨૧
૧૪ એકાદશીની સ્તુતિ	૨૨૨
૧૫ પાર્શ્વનાથ જિન સ્તુતિ	૨૨૩
૧૬ " " "	૨૨૩
૧૭ " " "	૨૨૪
૧૮ મહાવીર જિન સ્તુતિ	૨૨૬
૧૯ " " "	૨૨૬
૨૦ " " "	૨૨૭
૨૧ " " "	૨૨૮
૨૨ ગૌતમ ગણધર	૨૨૮
૨૩ મિદ્ધચક્રજીની	૨૨૯
૨૪ પચતીર્થ	૨૩૦
૨૫ સિદ્ધચક્રજીની	૨૩૧
૨૬ ઋષભદેવ જિન	૨૩૧
૨૭ પચમી	૨૩૨
૨૮ એકાદશીની	૨૩૩
૨૯ મહાવીર જિન	૨૩૩
૩૦ સીમધર	૨૩૪
૩૧ બીજની શ્રી સીમધર સ્તુતિ	૨૩૪
૩૨ ભાવનગર ચૈત્યથોય	૨૩૫
૩૩ મહાવીરસ્વામીની થોય	૨૩૬
૩૪ ત્રીજની થોય	૨૩૬
૩૫ ચોથની	૨૩૭
૩૬ પચમીની સ્તુતિ	૨૩૮

૩૭ શાંતિનાથ જિન થોય	૨૩૮
૩૮ અષ્ટમીની સ્તુતિ ...	૨૩૯
૩૯ સુપાર્શ્વનાથસ્તુતિ	૨૪૦
૪૦ એકાદશીની સ્તુતિ	૨૪૧
૪૧ સિદ્ધાચળજીની થોય	૨૪૧
૪૨ જિનપચક થોય ...	૨૪૨
બીડલજનપાર્શ્વનાથની થોય	૨૪૨
નેમિનાથજીની થોય	૨૪૨
૪૩ રાત્રિભોજનની	૨૪૨
સુમતિનાથજીની	૨૪૩
શીતલનાથજીની	૨૪૩
અનંતનાથજીની	૨૪૩
મલ્લિકનાથજીની	૨૪૪
૪૫ પર્યુષણપર્વસ્તુતિ	૨૪૪
૪૬ " " "	૨૪૫
૪૭ મિદ્ધચક્રજીની સ્તુતિ	૨૪૬
૪૮ સિદ્ધચક્રજીની	૨૪૭
૪૯ " " "	૨૪૮
૫૦ વર્ધમાનતપની	૨૫૦
૫૧ " " "	૨૫૦
૫૨ નવતત્ત્વની	૨૫૧
૫૩ અધ્યાત્મની	૨૫૧
૫૪ " " "	૨૫૨
ઋષભદેવની	૨૫૩
૫૫ મીમધરસ્વામીની	૨૫૩
૫૬ વીશ સ્થાનકની સ્તુતિ	૨૫૪

સ્તુતિના શ્લોકો.

૧	૬૬૬ શ્રેણિનતા પ્રતાપમવનં	૨૫૫
૨	૬૬૬ ધન્યા દષ્ટિરિયં યયા	૨૫૫
૩	૬૬૬ કિં પીયૂષમયી કૃપારસમયી	૨૫૫
૪	૬૬૬ શ્રીમદ્ ગુર્જરદેશભૂષણમણિ	૨૫૬
૫	૬૬૬ ચિત્રં ચેતસિ વર્તતે	૨૫૬
૬	૬૬૬ શ્રેયઃ સંકેતશાલા ...	૨૫૭
૭	૬૬૬ અપારઘોરસસાર ...	૨૫૭
૮	૬૬૬ સદ્ભાવપ્રતિપન્નસ્ય ...	૨૫૭
૯	૬૬૬ આપન્નશરણે દીને ...	૨૫૮
૧૦	૬૬૬ મીમેઽહં ભવકાંતારે	૨૫૮
૧૧	૬૬૬ ઇત્થેતશ્ચ ...	૨૫૮
૧૨	૬૬૬ અનંતવીર્યસંભાર ! ...	૨૫૮
૧૩	૬૬૬ ન ભાસ્કરાદૃતે નાથ	૨૫૯
૧૪	૬૬૬ કિમેષ કર્મણાં દોષાઃ	૨૫૯
૧૫	૬૬૬ સંસારમારવપથે ...	૨૫૯
૧૬	૬૬૬ ભૂપીભૂય સમન્વજાત્	૨૬૦
૧૭	૬૬૬ યો વીક્ષ્ય દુઃખિભુવનં	૨૬૦
૧૮	૬૬૬ અનંતદુઃખામ્બુધિપાતકાનાં	૨૬૦

સંજ્ઞાઓ.

૧	૬૬૬ રીધી હરખટ્ટ કર્મની	
	સંજ્ઞાય. (વૈરાગ્યની	
	સંજ્ઞાય) ...	૨૬૧
૨	૬૬૬ સહજાનંદી સંજ્ઞાય	૨૬૩
૩	૬૬૬ વૈરાગ્યની	૨૬૫
૪	૬૬૬ ”	૨૬૬
૫	૬૬૬ ”	૨૬૭

૬	૬૬૬ મૂર્ખ પ્રતિબોધ,,	૨૬૮
૭	૬૬૬ પાંચમની	૨૬૯
૮	૬૬૬ આઠ મદની	૨૭૧
૯	૬૬૬ ”	”
૧૦	૬૬૬ ”	”
૧૧	૬૬૬ વૈરાગ્યની	૨૭૩
૧૨	૬૬૬ એકાદશીની સંજ્ઞાય	૨૭૪
૧૩	૬૬૬ કૃષ્ણ મહારાજની	૨૭૫
૧૪	૬૬૬ ભરત ચક્રવર્તીની	૨૭૬
૧૫	૬૬૬ ગૌતમસ્વામીની	૨૭૬
૧૬	૬૬૬ વણુઝારાની	૨૭૮
૧૭	૬૬૬ અનંતકાયની	૨૭૯
૧૮	૬૬૬ દશમા અધ્યયનની,,	૨૮૦
૧૯	૬૬૬ પડિક્કમણીની	૨૮૧
૨૦	૬૬૬ ચૌદ પૂર્વની સંજ્ઞાય	
	(સ્તવન)	૨૮૨
૨૧	૬૬૬ વૈરાગ્યની	૨૮૩
૨૨	૬૬૬ ”	૨૮૪
૨૩	૬૬૬ અધક મુનિની	”
	ઢાળ પહેલી	૨૮૫
	અધક મુનિની ઢાળ	
	ખીજી	૨૮૬
૨૪	૬૬૬ વૈરાગ્યની સંજ્ઞાય	૨૮૭
૨૫	૬૬૬ ”	૨૮૮
૨૬	૬૬૬ વૈરાગ્યની સંજ્ઞાય	૨૮૯
૨૭	૬૬૬ ખીડી પીવાની ...	૨૯૦
૨૮	૬૬૬ સ્ત્રીને શીખામણની	૨૯૦

૨૯ શિખામણી	૨૯૨
૩૦ ગર્વની	૨૯૪
૩૧ રૂઢિમણીની	૨૯૬
૩૨ અનાથી મુનિની	૨૯૮
૩૩ દેવાનદાની	૩૦૧
૩૪ અધ્યાત્મક પદ	૩૦૨
૩૫ વિનયની	૩૦૨
૩૬ ગણમતી ને ગુનેમીનો મવાદ	૩૦૩
૩૭ અધુલિભદ્ર ક્રોધ્યા	૩૦૮
૩૮ નવકાગવાળીની મજાયા	૩૧૨
૩૯ વડપણની	૩૧૨
૪૦ મૌન એકાદશીની (બીજી ગાથા ૧૧)	૩૧૪
૪૧ જખૂઆમીની	૩૧૫
૪૨ અધુલિભદ્રની	૩૧૬
૪૩ નાગદત્ત ગેઠની	૩૧૮
૪૪ કેશી ગણધગની મજાયા	૩૨૨
૪૫ અનિલ ભાવનાની	૩૨૩
૪૬ બીજી અશગણ	૩૨૫
૪૭ ત્રીજી મમાગ	૩૨૬
૪૮ ચોથી એકત્વ	૩૨૭
૪૯ પાચમી અન્યત્વ	૩૨૮
૫૦ છઠી અશુચિ	૩૨૯
૫૧ માનમી આશ્રવ	૩૩૦
૫૨ આત્મી મવગ	૩૩૧
૫૩ નવમી નિર્જન	૩૩૩
૫૪ દશમી લોકઅવગ	૩૩૪

૫૫ અગ્યાગમી બોધિ દુર્લભ	૩૩૫
૫૬ બાગમી ધર્મ દુર્લભ	૩૩૬
૫૭ નવમા અધ્યયનની	૩૩૭
૫૮ દ્વેષ અગીયારમા પાપ આનંડની	૩૩૮
૫૯ વૈગમ્યની	૩૩૯
૬૦ ગેટલાની	૩૩૯
૬૧ વૈગમ્યની	૩૪૦
૬૨ શીખામણી	૩૪૧
૬૩ મેધકુમાગની	૩૪૨
૬૪ ક્ષમા છત્રીશીની	૩૪૩
૬૫ તમાફની	૩૪૬
૬૬ ગણિયુગની	૩૪૮
૬૭ પ્રસન્નચદ્ર ગજર્ષિની	૩૪૯
૬૮ ઝાઝરીઆ મુનિની " દાળ પહેલી	૩૫૦
" દાળ બીજી	૩૫૧
" દાળ ત્રીજી	૩૫૨
" દાળ ચોથી	૩૫૩
૬૯ શિખામણી	૩૫૪
૭૦ અન્યત્વ મળધની	૩૫૫
૭૧ પચગતિની	૩૫૬
૭૨ ચતુર્થ અલ્પજન્યર્થ પાપ- આનંડ મજાયા	૩૫૭
૭૩ પચમ પરિગ્રહ	૩૫૮
૭૪ પરકોધ	૩૫૯
૭૫ નવમ લોભ મજાયા	૩૫૯
૭૬ બાગમા પાપઆનંડ કલ- હની મજાયા	૩૬૦

૭૭ સોળમા પાપસ્થાનક પર- નિંદાની સંજ્ઞાય	૩૬૧
૭૮ સત્તરમાં પાપસ્થાનક- માયામૃધાવાદની ...	૩૬૨
૭૯ અઢારમા પાપસ્થાનક મિથ્યાત્વશસ્ત્રની ...	૩૬૩
૮૦ નારકીનું છ ઢાળીયું	૩૬૪
૮૧ અઠમ્ભુતાની સંજ્ઞાય	૩૬૮
૮૨ પાંચ પાંડવની ...	૩૭૦
૮૩ માનનો શલોકો ...	૩૭૨
૮૪ નંદા સતીની ...	૩૭૩
૮૫ દશ ચંદરવાની	૩૭૫
૮૬ જ્ઞાનવિમલજી કૃત ચરણ- કરણ સિત્તરી સંજ્ઞાય	૩૭૫
૮૭ અસંજ્ઞય વારકની સંજ્ઞાય ...	૩૭૬
૮૮ હોકાની સંજ્ઞાય	૩૭૮
૮૯ ધન્નાળની ...	૩૭૯
૯૦ ઉપદેશની ...	૩૮૨
૯૧ શાલિભદ્રની ...	૩૮૩
૯૨ ચંદ્રરાજ અને ગુણાવલી રાણીના કાગળ	૩૮૮
૯૩ ગુણાવલી રાણી લિખિત પત્ર ...	૩૯૧
૯૪ પૃથ્વીચંદ્ર અને ગુણસા- ગરનું ત્રિઢાળીઉ	૩૯૫

૯૫ અન્યત્વ સંબંધની	૪૦૨
૯૬ સોળ સુપનની ...	૪૦૪
રાસ તથા છંદો.	
૧ ગૌતમ સ્વામીનો રાસ	૪૦૮
૨ ગૌતમાષ્ટક છંદ	૪૧૫
૩ ગૌતમ સ્વામીનો છંદ સંસ્કૃત	૪૧૬
૪ નવકાર મંત્રનો છંદ	૪૧૭
૫ નવકાર મહિમા	૪૨૦
૬ નવકારથી થતા આલો- કના કૃળ ઉપર શિવ- કુમારનો દષ્ટાંત	૪૨૧
૭ નવકારથી થતા પરલો- કના કૃળ ઉપર વડના સમળીનો દષ્ટાંત	૪૨૨
૮ શ્રી વિશસ્થાનક વિધિ	૪૨૩
૯ વીશ અ્યાનક પદના બપ કાઉસગ્ગ ખમાસમણા વિગેરેનું ચંત્ર	૪૨૬
૧૦ દેવની આશાતના	૪૨૮
૧૧ દેવની ઉત્કૃષ્ટ ૮૪ આશાતના	૪૩૦
શ્રી ગુરૂમહારાજની વર્જવા યોગ્ય તેત્રીશ આશાતના	૪૩૩
પુણ્ય પ્રકાશનું સ્તવન	૪૪૦

શા. હરખચંદ કુરચંદ માસ્તર પોરખંદરવાલા.

આ પુસ્તક પ્રકાશન માટે સહાયકોના
સુખારક નામો.

ଶାଂ ଡୁରାୟା:-

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 84

210

આ પુસ્તક પ્રકાશન માટે સહાયકોના

મુખારક નામો.

- ૨૫૧-૦-૦ માસ્તર હરખચદ' કં પોરખદર (હાલ મુખર્)
૧૦૧-૦-૦ સૌભાગ્યવતી મીઠીબાઈ રવજી, વેરાવળવાળા
૧૦૧-૦-૦ શાહ માણેકચદ જેચદ (બપાની) ભાવનગરવાળા
૨૫-૪-૦ સ્વર્ગસ્થ શેઠ ભાણાભાઈ બુદરાજીની ધર્મપત્ની
બહેન ક કુ તરકથી તથા શાહ હીરાચદલાઈ ભાણા-
ભાઈના અખડ સૌભાગ્ય ધર્મપત્ની ધનકૌરબાઈના
સ્મરણાર્થે હા કે ભા બીલીમોરાવાળા
૨૫-૪-૦ બકુલાલ છગનલાલ સુરતવાળા હા રંગીલદાસ
૨૫-૪-૦ શાહ મોહનલાલ વસનજીની ધર્મપત્ની અમૃત મુખર્
૨૫-૪-૦ શાહ મોતીચદ ફકીરચદની વિધવા બાઈ ગબી
સુરતવાળા
૨૫-૦-૦ ભાવસાર ગોપાલજી રણછોડના ઠાકી બાઈ દીવા-
ળીના સ્મરણાર્થે મુનિ મહારાજ શ્રી આણંદવિજય
જીના ઉપદેશથી ભાવનગર
૨૫-૦-૦ ભાવસાર ખીમા કીકાના પુત્ર ભગવાનના સ્મર-
ણાર્થે હા શામળ
૨૫-૦-૦ ભાવસાર માણેકચદ હસગજ હા બાઈ જીવી
૨૫-૦-૦ ભાવસાર ત્રીલોચનદાસ લાધાના સ્મરણાર્થે હા
બહેન ગોદાવરી ભાવનગર
૧૧-૦-૦ શાહ દલીચદ મોતીચદ
૧૧-૦-૦ શાહ કાલુલાલ મોહનલાલ
૧૧-૦-૦ માગરોળ પાઠશાળાના મહેતીજી બહેન વિજયકોર મુખર્
૧૧-૦-૦ મારવાડી ઈંદુમલજી મનડપજી

પાંચસે ધનુષની દેહડી, પ્રભુ પરમ દયાલ;
ચોરાશી લખ પૂર્વનું, જસ આયુ વિશાલ. ૨
વૃષભ લાંછન જિન વૃષધરે, ઉત્તમ ગુણમણિખાણ;
તસ પદ પદ્મ સેવનથકી, લહીએ અવિચલ ઠાણ. ॥ ૩ ॥

૩

સર્વારથ સિદ્ધે થકી, અવિઆ આદિ જિણુંદ ॥
પ્રથમ રાય વિનિતા વસે, માનવ ગણ સુખ કંદ ॥ ૧ ॥
યોનિ નકુલ જિણુંદને, હાયન એક હજાર ॥
માનાતી તે કેવલી, વડ હેઠે નિરધાર ॥ ૨ ॥
ઉત્તરાષાઢા જનમ છે એ, ધનરાશિ અરિહંત ॥
દશ સહસ પરિવારશું, વીર કહે શિવ કંત ॥ ૩ ॥

૪

પઠમ જિનવર પઠમ જિનવર, પાય પણમેવ ॥
શેત્રુંજી ગિરિવર મંડણે, નાલિરાય કુલચંદ સામી ॥
શત શાખા જે પરવર્યો, કરે સેવ નિત દિવસ ગામી ॥
બુગલા ધરમ નિવારીઓ, મુગતિ રમણી ઉર હાર ॥
વૃષભ લાંછન દુઃખ મંજણે, મરદેવી તણે મહાર ॥૧॥

૫

ચૈત્રી પુનમને દિવસ, શત્રુંજય ભેટે ॥
લક્ષ્મિ ધરે જે લવ્ય લોક, તે લવ દુઃખ મેટે ॥
આદીશ્વર જિનની અમૂલ, પુણ વિરચાવે ॥
ધતિ ભીતિ સઘલી ટલે, સુખસંપદ પાવે, ॥
પરમાતમ પરકાશથીએ, પ્રગટે પરમાનંદ ॥
શ્રી વિજયરાજ સુરીશ્વર, દાન અધિક આણુંદ ॥ ૩ ॥

૬

વિમલ કેવલ જ્ઞાન કમલો, કલિત ત્રિભુવન હિતકેર ॥
 સુરગજ સસ્તુત ચરણ પકજ નમો આદિ જિનેશ્વર ॥૧॥
 વિમલ ગિરિવર શૃંગ મંડન, પ્રવર ગુણ ગણ ભૂધર ॥
 સુર અસુર કિન્નર કૌડિ સેવિત ॥ નં ૧૨ ॥
 કરતી નાટક કિન્નરી ગણ, ગાય જિન ગુણ મનહર ॥
 નિર્જરાવલી નમે અહનિશ ॥ નં ૧૩ ॥
 પુડરીક ગણપતિ સિદ્ધિ સાધિત, કૌડિ પણ મુનિ મનહર ॥
 શ્રી વિમલ ગિરિવર શૃંગ સિદ્ધા ॥ નં ૧૪ ॥
 નિજ સાધ્ય સાધન સુર મુનિવર, કૌડિન ત એ ગિરિવર ॥
 મુગતિ રમણિ વરયા રંગે ॥ નં ૧૫ ॥
 પાતાલ નરસુર લોકમાર્ગે, વિમલ ગિરિવર તો પર ॥
 નહિ અધિક તીરથ તીર્થપતિ કહે ॥ નં ૧૬ ॥
 ધમ વિમલ ગિરિવર શિખર મંડણ, દુષ્ટ વિહ ડણ ધ્યાઈએ ॥
 નિજ શુદ્ધ સત્તા સાધનાર્થ, પરમ જ્યોતિની પાઈએ ॥૭॥
 જિત મોહ કૌહ વિછોહ નિદ્રા, પંચમ પદ સ્થિત જયકર ॥
 ગિરિરાજ સેવા કરણ તત્પર, પદ વિજય સુહિત કર ॥૮॥

(૨) શ્રી અજીતનાથ સ્વામીના ચૈત્યવદન

અજીતનાથ પ્રભુ અવતર્યો, વિનિતાનો સ્વામી ॥
 જિત શત્રુ વિજયા તણે, નદન શિવગામી ॥૧॥
 ખડોતેર લાખ પૂરવ તણે, પાટ્યું જિણે આય ॥
 ગજ લછન લછન નહિ, પ્રણમે સુર રાય ॥૨॥
 સાડા ચાગશે ધનુષની એ, જિનવગ ઉત્તમ દેહ ॥
 પાદ પદ તસ પ્રણમીએ, જિમ લહીએ જિવ ગેહ ॥૩॥

૨

આબ્યા વિજય વિમાનથી, નગરી અયોધ્યા ઠામ ॥
 માનવ ગણુરિખ રોહિણી, મુનિ જનના વિશ્રામ ॥ ૧ ॥
 અનિતનાથ વૃષ રાશિયે, જનમ્યા જગદાધાર ॥
 યોનિ ભુજંગમ લય હરૂ, મૌને વર્ષ તે ખાર ॥ ૨ ॥
 સપ્ત પરણુ તરૂ હેઠલે એ, જ્ઞાન મહોત્સવ સાર ॥
 એક સહસ્ત્રશું શિવ વર્યા, વીર ધરે બહુ ખ્યાર ॥ ૩ ॥

૩

શુદ્ધિ વૈશાખની તેરશે, ચવિયા વિજયંતઃ;
 માહા શુદ્ધિ આઠમે જનમીયા, બીજા શ્રી અનિત. ॥૧॥
 માહા શુદ્ધિ નોમે મુનિ થયા, પોષી ઇગ્યારસ;
 ઉજ્જવલ ઉજ્જવલ કેવલી, થયા અક્ષય કૃપારસ. ॥૨॥
 ચૈત્ર શુકલ પંચમી દિને એ, પંચમ ગતિ લદ્યા જેહ;
 ધીર વિમળ કવિ રાયનો, નય પ્રણમે ધરી નેહ ॥૩॥

(૩) શ્રી સંભવનાથ સ્વામીના ચૈત્યવંદન.

સત્તમ ગેવિજ ચવન છે, જનમ્યા મૃગશિર માંહિ;
 દેવગણે સંભવજના, નમીયે નિત્ય ઉત્સાહી ॥ ૧ ॥
 સાવત્થી પુરી રાજ્યો, મિથુન રાશિ સુખકાર,
 પન્નગયોનિ પામીયા, યોનિ નિવારણહાર ॥ ૨ ॥
 ચઉદ વરસ છન્નસ્થમાંએ, નાણુ શાલ તરૂ સાર;
 સહસ્ર વ્રતીશું શિવ વર્યા, વીર જગત આધાર ॥ ૩ ॥

૨

સાવત્થી નયરી ધણી, શ્રી સંભવનાથ;
 જિતારી નૃપ નંદનો, ચલવે શિવસાથ ॥૧॥

સેના નદન ચદને, પૂજે નવ અગે,
ચારશે ધનુષનુ દેહમાન, પ્રણમો મન રગે ॥૨॥
સાઠ લાખ પૂરવ તણુ એ, જિનવર ઉત્તમ આય,
તુરગ લછન પદ પકને, નમતા શિવસુખ થાય ॥૩॥

૩

સમમ ઐવેયક થકી, અવિયા શ્રી સભવ,
દાશુણ્ય શુદ્ધિ આઠમ દિને, શુદ્ધિ ચઉદસી અભિનવ ॥૧॥
મૃગશિર માસે જનમીયા, તિણી પૂનમ સજમ,
કાર્તિક વદી પચમી દિને, લહે કેવળ નિરૂપમ ॥૨॥
પચમી ચૈત્રની ઊજળીએ, શિવ પહોલ્યા જિનરાજ
જ્ઞાનવિમળ પ્રણુ પ્રણુમતા, સ્ત્રીઝે સઘળા કાજ ॥૩॥છતિ॥

(૪) શ્રી અભિનદન સ્વામીનાં ચૈત્યવદન.

ચબ્યા જયત વિમાનથી, અભિનદન જિનચદ,
પુનર્વસુમા જનમીયા, રાશિ મિથુન સુખકદ ॥૧॥
નયરી અયોધ્યાનો ધણી, ચોનિ વર મલાર,
ઉગ્ર વિહાર તપ તપ્યા, ભૂતળ વરસ અઠાર, ॥૨॥
વળી રાયણ પાદવ તલે એ, વિમળનાણુ ગણુ દેવ,
મોક્ષ સહસ્ર મુનિ શુ ગયા, વીર કરે નિત્ય મેવ ॥૩॥છતિ॥

૨

નદન સવગ રાયનો, ચોથા અભિનદન,
કપિલછન વદન કરો, લવદુ ખ નિકદન ॥૧॥
સિદ્ધાગ્ધા જસ માવડી, મિદ્ધારથ જિનગાય,
સાઠ ત્રણમે ધનુષમાન, સુદગ જસ કાય ॥૨॥

વિનિતાવાસી વંદીએ એ, આયુ લાખ પંચાસ;
પૂરવ તસ પદ પદને, નમતાં શિવપુર વાસ ॥૩॥ઈતિ॥

૩

જયંત વિમાન થકી અબ્યા, અભિનંદન રાયા;
વૈશાખ શુદ્ધ ચોથે માઘ, શુદ્ધ બીજે જાયા ॥ ૧ ॥

માહા શુદ્ધ બારશે ગ્રહિયે દિગ્ગજ, પોષ શુદ્ધ ચઉદસ;
કેવળ શુદ્ધ વૈશાખની, આઠમે શિવસુખ રસ ॥ ૨ ॥

ચઉથા જિનવરને નમીએ, ચઉ ગતિ ભ્રમણ નિવાર;
જ્ઞાનવિભળ ગણપતિ કહે, જિનગુણનો નહી પાર ॥ ૩ ॥

(૫) શ્રી સુમતિનાથ સ્વામીનાં ચૈત્યવંદન.

સુમતિ જયંત વિમાનથી, રહ્યા અયોધ્યા ઠામ;
રાક્ષસગણ પંચમપ્રભુ, સિંહરાશિ ગુણધામ ॥ ૧ ॥

મધા નક્ષત્રે જનમીયા, મુષક યોનિ જગદીશ;
મોહ રાય સંગ્રામમાં, વરસ ગયાં છઠ્વીશ ॥ ૨ ॥

જીત્યો પ્રિયંશુ તરૂએ, સહસ્ર મુનિ પરિવાર;
અવિનાશી પદવી વર્ધા, વીર નમે સો વાર ॥ ૩ ॥

૨

સુમતિનાથ સુહંકર કોસલદા જસનયરી;
મેઘરાય મંગલોદાતણો, નંદન જિતવયરી ॥ ૧ ॥

કૌંચ લંછન જિનરાજિયો, ત્રણશે ધનુષની દેહ,
ચાલીશ લાખ પૂરવ તણું, આયુ અતિ ગુણ ગેહ ॥ ૨ ॥

સુમતિ ગુણે કરી જે ભસ્યો એ, તસ્યો સંસાર અગાધ;
તસ પદ પદ સેવા થકી, લહો સુખ અવ્યાભાધ ॥ ૩ ॥

૩

શ્રાવણ શુદ્ધિ બીજે ચળ્યા, મેહલીને જયંત, —
 પંચમી ગતિ દાયક નમુ, પચમ જિન સુમતિ ॥ ૧ ॥
 શુદ્ધિ વૈશાખની આઠમે, જનમ્યા તિમ સજમ,
 શુદ્ધિ નવમી વૈશાખની, નિરૂપમ જસ શમ દમ ॥ ૨ ॥
 ચૈત્ર ઈગ્યારસ ઉજલીએ, કેવળ પામે દેવ,
 શિવ પામ્યા નવમીએ, નય કહે કરે તસસેવ ॥ ૩ ॥

(૬) શ્રી પદ્મપ્રભ સ્વામી ચૈત્યવંદન.

ઐવેયક નવમે થકી, કોસંબી ઘગ્વાસ,
 રાક્ષસગણ નક્ષતર, ચિત્રા કન્યા રાશ ॥ ૧ ॥
 વૃશ્ચિક થોનિ પદ્મપ્રભ છન્નસ્થા પટ માસ,
 તર છત્રોધે કેવળી, લોકાલોક પ્રકાશ ॥ ૨ ॥
 ત્રણ અધિક શત આઠશુએ, પામ્યા અવિચળ ધામ,
 વીર કહે પ્રભુ માહરે, ગુણુશ્રેણી વિશ્રામ ॥ ૩ ॥

૨

કોસંબીપુર રાણ્યો ધર નરપતિ તાય,
 પદ્મપ્રભ પ્રભુતામયી, સુસિમા જસ માય ॥ ૧ ॥
 ત્રીશ લાખ પૂરવ તણ, જિન આયુ પાલી,
 ધનુષ અલીશે દેહડી, સવિ કર્મને ટાળી ॥ ૨ ॥
 પદ્મલછન પરમેશ્વર એ, જિન પદ પદાની એવ,
 પદ્મવિજય કહે દીવિએ, ભવિજન સહુ નિત એવ ॥ ૩ ॥

૩

પદ્મ જિનવર પદ્મ જિનવર, રાય ધરતાત, કોસંબિ નયરી ભલિ,
 વાવકુપ પ્રસાદમદિર, રક્તવરણ રણિયામણી,

ગીશ સહસ ગણ્ય લાખ મુનિવર, જનની સુસીમા જનમીયો;
લંછનકમળસુચંગ, તપસંજમજિણુઆદરો, જિત્યોસખળઅનંગ ॥૧॥

(૭) સુપાસ જિન ચૈત્યવંદન.

શ્રી સુપાસ જિણુંદ પાસ, ટાલ્યો લવ ફેરો;
પૃથિવી માત ઉરે જ્યો, તે નાથ હુમેરો ॥ ૧ ॥

પ્રતિષ્ઠિત સુત સુંદર, વાણારસી રાય;
વીશલાખ પૂરવતાણું, પ્રભુજીનું આય ॥ ૨ ॥

ધનુષ ખશે જિન દેહડીએ, સ્વસ્તિક લંછન સાર;
પદપદ્મે જસરાજતો, તાર તાર લવતાર ॥ ૩ ॥

૨

ગેવીજ છફેથી ચળ્યા, વાણારસીપુરી વાસ;
તુલાવિશાખા જન્મીયા, તપ તપીયા નવમાસ ॥ ૧ ॥

ગણુરાક્ષસ વૃક્યોનિયે, શોભે સ્વામી સુપાસ;
શિરિષ તરૂ તલે કેવલી, જ્ઞેય અનંત વિલાસ ॥ ૨ ॥

મહાનંદ પદવી લહીયે, પામ્યા લવનો પાર;
શ્રી શુભવીર કહે પ્રભુ, પંચ સયા પરિવાર ॥ ૩ ॥

૩

છઠ્ઠા ત્રેવેયકથી ચવી, જિનરાજ સુપાસ;
ભાદરવા વહી આઠમે, અવતરિયા ખાસ ॥ ૧ ॥

જેઠ શુકલ ખારસે જણ્યા, તસ તેરસે સંજમ;
ફાગણ વહી છઠ્ઠે કેવલી, શિવ લહેતસ સત્તમિ ॥ ૨ ॥

સત્તમ જીનવર નામથી એ, સાતે ઇતિશમંત;
જ્ઞાન વિમલ સૂરી નિત લહે, તેજ પ્રતાપ મહંત ॥ ૩ ॥

(૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ જીન ચૈત્યવંદન.

ચંદ્રપ્રભ ચંદ્રાવતી, પુરી ચવિયા વિજયત,
અનુરાધાએ જનમીઆ, વૃશ્ચિક રાશિ મહત ॥ ૧ ॥

મૃગ ચોનીગણુ દેવનો, કેવળ વિણ ત્રિકમાસ,
પામ્યા નાગ તરૂ તલે, નિર્મળ નાણુ વિલાસ ॥ ૨ ॥

પગમાનદ પદ પામીઆએ, વીર કહે નિરધાર,
સાચે મહુણા શોભતા, મુનિવર એક હજાર ॥ ૩ ॥

૨

લક્ષ્મણા માતા જનમીઓ, મહામેન જસ તાય,
ઉડુપતિ લઈન દીપતો, ચંદ્રપુરીનો ગય ॥ ૧ ॥

દશ લખ પૂર્વ આઉણુ, દોઢમે ધનુષની દેહ,
મુરનરપતિ મેવા કરે, ધગ્તા અતિ સસનેહ ॥ ૨ ॥

ચંદ્રપ્રભ જીન આઠમાએ, ઉત્તમ પદ દાતા,
પદ્મવિજય કહે પ્રણમીએ, મુજ પ્રણુ પાગ ઉતા ॥ ૩ ॥

૩

ચંદ્રપ્રભ જિન આઠમા, ચંદ્રપ્રભ મમ દેહ,
અવતરીયા વિજયતથી, વહી પચમી ચૈત્રેહ ॥ ૧ ॥

પોપ વદિ ખાગમે જનમીયા, તમ તેગમે સાધ,
દ્વાગણુ વહીની માતમે, કેવળ નીગખાધ ॥ ૨ ॥

ભાદ્રવ સાતમ શિવ લદ્યા એ, પૂરી પૂર્ણ ધ્યાન,
અઠ મહા સિદ્ધિ મપને, નય કહે જીન અભિધાન ॥ ૩ ॥

(૯) શ્રી સુવિધિનાથ જીન ચૈત્યવંદન.

સુવિધિનાથ સુવિધે નમું, શ્વેત યોનિ સુખકાર;
 આલ્યા આણત સ્વર્ગથી, કાકંદી અવતાર ॥ ૧ ॥

રાક્ષસ ગણ ગુણવંતને, ધનરાશિ રિખ સુલ;
 વરસાચાર છદ્મસ્થમાં, કર્મ શશક શાર્દૂલ ॥ ૨ ॥

મલ્લી તરૂ તળે કેવળીએ, સહસ્ર મુનિ સંઘાત;
 બ્રહ્મ મહોદય પદ વર્યા, વીર નમે પરભાત. ॥ ૩ ॥

૨

સુવિધિનાથ નવમા નમું, સુગ્રીવ જસ તાત;
 મગર લાંછન ચરણે નમું, રામા રૂડી માત ॥ ૧ ॥

આયુ એ લાખ પૂરવ તાણું, શત ધનુષની કાય;
 કાકંદી નયરી ધણી, પ્રણમું પ્રભુ પાય ॥ ૨ ॥

ઉત્તમવિધિજેહથી લલોએ, તેણે સુવિધિ જીન નામ;
 નમતાં તસ પદ પદ્મનો લહીયે શાશ્વત ધામ ॥ ૩ ॥

૩

ગોરા સુવિધિ જીણુંદ, નામ બીજું પુષ્પદંત;
 કાગણ વહિ નોમે ચલ્યા, મેહલી સુર અનંત ॥ ૧ ॥

મૃગશિર વહી પંચમી જણ્યા, તસ છઠ્ઠે દીક્ષા;
 કાર્તિક શુદ્ધિ ત્રીજે કેવળી, દીયે બહુ પરે શિક્ષા ॥ ૨ ॥

સુદ્ધિ નવમી ભાદ્રવા તણીએ, અજર અમર પદ હોય;
 શ્રીરવિમળ સેવક કહે, એ નમતાં સુખ હોય ॥ ૩ ॥

(૧૦) શ્રી શીતલનાથ જીન ચૈત્યવંદન.

દશમા સ્વર્ગ થકી ચબ્યા, દશમા શીતલનાથ,
ભદ્રિલપુર ધન રાશીએ, આનવગણુ શિવ સાથ ॥ ૧ ॥
વાનર ચોનિ જીજીદને, પૂર્વાષાઢા જાત,
તિગ વરસાતર કેવળી, પિયુગુ વિખ્યાત ॥ ૨ ॥
સચમધર સહસ્રે વરયાએ, નિરૂપમ પદ નિર્વાણુ,
વીર કહે પ્રભુધ્યાનથી, ભવભવ કોડિ કથ્યાણુ ॥ ૩ ॥

૨

નઠા દ્વંદ્વરથ નઠનો, શીતળ શીતળનાથ,
રાજ ભદ્રિલપુર તણે, ચલવે શિવસાથ ॥ ૧ ॥
લાખ પૂરવતુ આજીયુ, નેણુ ધનુષ પ્રમાણુ,
કાયા માયા ટાળીને, લહ્યા પચમ નાણુ ॥ ૨ ॥
શ્રી વત્સ લછન સુદરેએ, પદ પદો રહે જાસ,
તે જિનની મેવા થકી, લહીયે લીલ વિલાસ ॥ ૩ ॥

૩

પ્રાણુત કદપ થકી ચબ્યા, શીતળ જીન દશમા,
વદિ વૈશાખની છઠે જાણુ, દાધજવર પ્રશમ્યા ॥ ૧ ॥
માહા વદિ ખારસ જનમ દિક્ષા, તસ ખારસે લીધ,
વદિ પોષ ચૌદસ દીને, કેવળી પરસિદ્ધ ॥ ૨ ॥
વદિ ખીજે વૈશાખની એ, મોક્ષ ગયા જીનરાજ,
જ્ઞાનવિમળ જિનરાજથી, સીએ સઘળા કાજ ॥ ૩ ॥

(૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ જીન ચૈત્યવંદન.

અચ્યુતથી પ્રભુ ઉતર્યા, સિંહપુર શ્રેયાંસ,
 યોનિ વાનર દેવ ગણ, દેવ કરે પરશંસ ॥ ૧ ॥

શ્રવણે સ્વામી જનમીયા, મકર રાશિ દુગ વાસ;
 છદ્મસ્થા તિદુકે તળે, કેવળ મહિમા જાસ ॥ ૨ ॥

વાચંયમ સહસે સહીએ, ભવ સંતતિનો છેહ;
 શ્રી શુભવીરને સાંઈશુ, અવિચળ ધર્મ સનેહ ॥ ૩ ॥

૨

શ્રી શ્રેયાંસ અગ્યારમા, વિષ્ણુ નૃપ તાય;
 વિષ્ણુ માતા જેહની, એંશી ધનુષની કાય ॥ ૧ ॥

વરસ ચોરાશી લાખનું, પાળ્યું જેણે આય;
 ખડગી લાંછન પદક જે, સિંહપુરીનો રાય ॥ ૨ ॥

રાજ્ય તણ દીક્ષા વરીએ, જિનવર ઉત્તમ જ્ઞાન;
 પામ્યા તસ પદ પદ્મને, નમતા અવિચળ થાન ॥ ૩ ॥

૩

અચ્યુત કદપ થકી ચલ્યા, શ્રી શ્રેયાંસ જીણુંદ;
 જેઠ અંધારી દિવસ છઠે, કરત બહુ આનંદ ॥ ૧ ॥

કાગુણ વહી બારશે, જનમ દીક્ષા તસ તેરસ;
 કેવળી માહા અમાવસિ, દેશના ચંદન રસ ॥ ૨ ॥

વદિ શ્રાવણ ત્રીજે લહ્યા એ, શિવસુખ અખય અનંત;
 સકળ સમિહીત પુરણો, નય કહે એ ભગવંત ॥ ૩ ॥

(૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય જન ચૈત્યવદન.

પ્રાણુતથી પ્રભુ પાગરયા, ચુપે ચપા ગામ,
શિવમારગ જાતા થકા, ચપકતરૂ વિસરામ ॥ ૧ ॥

અશ્વ યોનિ ગણુ રાક્ષસ, શતલિષા કુલરાશિ,
પાડલ હેઠે કેવળી, મૌનપણે ધર્મ વાસિ ॥ ૨ ॥

ષટ શત સાથે શિવ થયા એ, વાસુપૂજ્ય જિનરાજ,
વીર કહે ધન્ય તે ઘડી, જવ નિરખ્યા મહારાજ ॥ ૩ ॥

૨

વાસવ વદિત વાસુપૂજ્ય, ચપાપુરી ઠામ,
વસુપૂજ્ય કુળ અદ્રમા, માતા જયા નામ ॥ ૧ ॥

મહિષ લછન જિન ખારમા, સિત્તેર ધનુષ પ્રમાણુ,
કાયા આયુ વરસ વળી, બહોત્તેર લાખ વખાણુ ॥ ૨ ॥

સઘ અતુર્વિધ થાપીને એ, જિન ઉત્તમ મહારાય;
તસ મુખ પદ વચન સુણી, પરમાનદી થાય ॥ ૩ ॥

૩

પ્રાણુતથી ઇહા આવિયા, જ્યેષ્ઠ શુદ્ધિ નવમી,
જનમ્યા કાશુણુ ચૌદસી, અમાવાસી સજમી ॥ ૧ ॥

માહા સુદી બીજે કેવળી, ચૌદશ આપાદી,
શુદ્ધિ શિવ પામ્યા કર્મ કદ, સવિ દૂરે કાઢી ॥ ૨ ॥

વાસુપૂજ્ય જિન ખારમા એ, વિદુમ રગે કાય,
શ્રી નય વિમળ કહે ઇચ્છુ, જિન નમતા સુખ થાય ॥ ૩ ॥

(૧૩) શ્રી વિમળનાથ ચૈત્યવંદન.

અષ્ટમ સ્વર્ગ થકી ચવી, કંપિલપુરમાં વાસ;
 ઉત્તર ભાદ્રપદે જિન, માનવ ગણ મીનરાશ ॥ ૧ ॥
 યોનિ છાગ સુહંકર, વિમળનાથ ભગવંત;
 દ્વોય વરસ તપ નિર્જલે, જંબૂતલ અરિહંત. ॥ ૨ ॥
 ૫૮ સહસ્ર મુનિ સાયશુંએ, વિમલ વિમલ પદપાય;
 શ્રીશુભ વીરને સાંઈશું, મલવાતું મન થાય. ॥ ૩ ॥

૨

કંપિલ પુર વિમલ પ્રભુ, શ્યામા માત મહુદાર;
 કૃતવર્મા નૃપ કુલ નલે, ઉગમીયો દિનકાર. ॥ ૧ ॥
 લંછન રાજે વરાહતું, સાઠ ધનુષની કાય;
 સાઠ લાખ વરસા તણું, આયુ સુખદાય. ॥ ૨ ॥
 વિમલ વિમલ પોતે થએ, સેવક વિમલ કરેહ;
 તુજપદ પદ્મ વિમલ પ્રત્યે, સેવું ધરી સસનેહ. ॥ ૩ ॥

૩

અઠ્ઠમ કદપથકી ચળ્યા, માધવ શુદ્ધિ બારશ;
 શુદ્ધિ માહાત્મીજે જણ્યા, તસ ચોથે વ્રત રસ. ॥ ૧ ॥
 સુદ્ધિ પોષ છઠે લહ્યા, વર નિર્મલ કેવલ;
 વદ્ધિ સાતમ આષાઠની, પામ્યા પદ અવિચલ. ॥ ૨ ॥
 વિમલ જિજ્ઞેસર વંદિયે, જ્ઞાન વિમલ કરી ચિત્ત;
 તેરસમો જીન નિત દિયે, પુણ્ય પરિગલ વિત્ત. ॥ ૩ ॥

(૧૪) શ્રી અનંતનાથ, જીન ચૈત્યવંદન.

દેવલોક દશમાયકી, ગયા અયોધ્યા ઠામ,
 હસ્તિ યોનિ અનંતને, દેવગણે અભિરામ ॥ ૧ ॥
 રેવતીએ જન્મ્યા પ્રભુ, મીનરાશી સુખકાર,
 ત્રણ વરસ છંદસ્થમા, નહિ પ્રજ્ઞાદિ ઉચ્ચાર ॥ ૨ ॥
 પીંપલ વૃક્ષે પામીયા એ, કેવલ લક્ષ્મી નિદાન,
 સાત સહસ્રશુ શિવ વર્યા, વીર કહે બહુમાન ॥ ૩ ॥

૨

અનંત અનંત ગુણ આગર, અયોધ્યાવાસી,
 મિહમેન નૃપનદનો, થયો પાપ નિકાસી ॥ ૧ ॥
 સુજન્મા માતા જનમીયો, ત્રીશ લાખ ઉદાર,
 વરસ આઉખુ પાલીયુ, જિનવર જયકાર ॥ ૨ ॥
 લછન સીંચાણુ તણું એ, કાયા ધનુષ પચાસ,
 જિનપદ પદ્મ નમ્યાથકી, લહીયે સહજ વિલાસ ॥ ૩ ॥

૩

પ્રાણુત થકી અવિયા ઈહા, શ્રાવણુ વદિ સાતમ,
 વશાખ વદિ તેગસી, જનમ્યા અઉદસ મત ॥ ૧ ॥
 વદિ વૈશાખ અઉદમી, કેવળ પુણ્ય પામ્યા,
 ચૈત્ર સુદિ પચમી દિને, શિવ વનિતા કામ્યા ॥ ૨ ॥
 અનંત જિનેશ્વર ચૌદમાએ, કીધા દુશ્મન અત,
 જ્ઞાનવિમલ કહે નામથી, તેજ પ્રતાપ અનંત ॥ ૩ ॥

(૧૫) શ્રી ધર્મનાથ જિન ચૈત્યવંદન.

વિજય વિમાન થકી ચઢ્યા, રત્નપુરે અવતાર;
ધર્મનાથ ગણુ દેવતા, કર્કરાશિ મનોહાર. ॥ ૧ ॥

જન્મ્યા પુણ્ય નક્ષતરે, યોનિછાગ વિચાર;
દોય વરસ છક્કસ્થમાં, વિચર્યા ધર્મ દયાળ. ॥ ૨ ॥

દ્વિપણ્ણિ કેવળી, વીર વર્યા બહુ રીઝ;
કર્મ ખપાવીને હુઆ, અડસચ સાથે સિદ્ધ. ॥ ૩ ॥

૨

ભાનુનંદન ધર્મનાથ, સુવ્રતા ભલી માત;
વજ્રલંછન વજ્રી નમે, ત્રણુ ભુવન વિખ્યાત. ॥ ૧ ॥

દશ લાખ વરસનું આઉખું, વપુ ધનુ પીસ્તાલીશ;
રત્નપુરીનો રાજ્યો, જગમાં જાસ જગીશ. ॥ ૨ ॥

ધર્મ મારગ જિનવર કહીએ, ઉત્તમ જન આધાર;
તેણે તુજ પાદ પદ્મતાણી, સેવા કરું નિરધાર. ॥ ૩ ॥

૩

વૈશાખ શુદ્ધિ સાતમે, ચવિયા શ્રી ધર્મ;
વિજય થકી મહા માસની, શુદ્ધી ત્રીજે જનમ. ॥ ૧ ॥

તેરસ માંહે ઉજલી, લીયે સંજમ ભાર;
પોષી પુનમે કેવલી, ગુણના ભંડાર. ॥ ૨ ॥

જેઠી પાંચમ ઉજલીએ, શિવપદ પામ્યા જેહ;
નય કહે એ જિન પ્રણમતાં, વાઘે ધર્મ સનેહ. ॥ ૩ ॥

૧૬ શ્રી શાંતિનાથ જિન ચૈત્યવંદન.

સર્વાગ્થસિદ્ધે થકી, ચવીયા શાંતિ જિનેશ,
હુસ્તી નાગપુર અવતર્યા, યોનિ હુસ્તી વિશેષ ॥ ૧ ॥

માનવ ગણુ ગુણવતને, મેષ રાશિ સુવિલાસ,
ભરણીએ જનમ્યા પ્રભુ, છન્નસ્થા ઇગ વાસ ॥ ૨ ॥

કેવલ નદી તરૂતલે એ, પામ્યા અતર જાણુ,
વીગ કમ્મને ક્ષય કરી, નવ શતશુ નિગ્વાણુ ॥ ૩ ॥

૨

શાંતિ જિનેમર મોલમા, અચિરાસુત વદો,
વિશ્વમેન કુલ નભમણી, ભવિજન સુખકદો ॥ ૧ ॥

મૃગ લછન જિન આઉખુ, લાખ વગ્સ પ્રમાણુ,
હત્થિણાઉર નયરી ધણી, પ્રભુજી ગુણમણી ખાણુ ॥ ૨ ॥

આલીમ ધનુપની દેહડીએ, સમચઉગ્સ મઠાણુ,
વદન પદ્મ જ્યુ અદલો, દીઠે પરમ કટ્યાણુ ॥ ૩ ॥

૩

ભાદ્રવા વદિ સાતમ દિને, સબ્બકથી ચવિયા,
વદિ તેરમે જેઠે જણ્યા, દુ ખ દોહગ સમીયા
જેઠે ચઉદસ વદિ દિને, લીચે મજમ પ્રેમ,
કેવલ ઉત્તવલ પોપની, નવમી દીને ખેમ
પચમ ચકી પરવડાએ, મોલમા શ્રી જિનગજ,
જેઠ વદિ તેગશે શિવ લદ્યા, નય કહે સારો કાજ ॥ ૧ ॥

૧૭ શ્રી કુંથુનાથ જિન ચૈત્યવંદન.

૧

લવસન્તમ સુરલવ તણ, ગજપુર નયર નિવાસ;
રાક્ષણગણ કૃતિકા જની, કુંથુનાથ વૃષરાશિ. ॥ ૧ ॥

સોલ વરસ છક્કસ્થમાં, જિનવર યોનિ છાગ;
ઘાતિ કર્મ ઘાતે કરી, તિલક તલે વીતરાગ. ॥ ૨ ॥

શૈલેશી કરણે કરીએ, એક સહસ પરિવાર;
શિવમંદિર સધાવતાં, વીર ઘણું હુંશિયાર. ॥ ૩ ॥

૨

કુંથુનાથ કામિત દીયે, ગજપુરનો રાય;
સિરિ માતા ઉરે અવતર્યો, સુર નરપતિતાય. ॥ ૧ ॥

કાયા પાંત્રીશ ધનુષની, લંછન જસ છાગ;
કેવલજ્ઞાનાદિક ગુણા, પ્રણમો ધરી રાગ. ॥ ૨ ॥

સહસ પંચાણું વરસનું એ, પાલી ઉત્તમ આય;
પદ્મવિજય કહે પ્રણમીયે, ભાવે શ્રીજિનરાય. ॥ ૩ ॥

૩

શ્રાવણ વદિ નવમીને દિને, સંવઠથી ચવિયા;
વહી ચઉદશ વૈશાખની, જિન કુંથુ જણીયા. ॥ ૧ ॥

વદિ પંચમી વૈશાખની, લીયે સંજમ ભાર;
શુદિ ત્રીજે ચૈત્રહ તણી, લહે કેવલ સાર. ॥ ૨ ॥

પડવા દિન વૈશાખનીએ, પામ્યા અવિચલ ઠાણ;
છઠ્ઠા ચક્રી જયકર, જ્ઞાનવિમલ સુખ ખાણ. ॥ ૩ ॥

૧૮ શ્રી અરનાથ જિન ચૈત્યવેંદન:

૧

ઠાણુ સબ્બક થકી ચબ્યા, નાગપુરે અરનાથ,
રેવતી જન્મ મહોત્સવા, કરતા નિર્જરનાથ ॥ ૧ ॥

જયકર ચોનિ ગજવરૂ, રાશિ મીન ગણદેવ,
ત્રણ્ય વરસમા ચિર ચર્ધ, ટાલે મોહુની ટેવ ॥ ૨ ॥

પામ્યા અબ તરૂ તચ્ચે, પાચિક લાવે નાણુ,
સહસ્ર સુનિવગ સાથશુ, વીર કહે નિર્વાણુ ॥ ૩ ॥

૨

નાગપુરે અર જિનવરૂ, સુદર્શન નૃપનદ,
દેવી માતા જનમીયો, લવિજન સુખકદ ॥ ૧ ॥

લછન નદાવર્તનુ, કાયા ધનુષહ ત્રીશ,
સહસ્ર ચોરાશી વરસનુ, આયુ જામ જગીશ ॥ ૨ ॥

અરૂજ અજર અજ જિનવરૂચ્ચે, પામ્યા ઉત્તમ ઠાણુ,
તસ પદ પદ આલખતા, લહીયે ઈમ નિરવાણુ, ॥ ૩ ॥

૩

સરવારથથી અવિયા, કાગુણુ સુદિ ત્રીજે,
મૃગશિર સુદિ દશમી જણ્યા, અગદેવ નમી જે

મૃગશિર શુદિ એકાદશી, સજમ આદગીયો,
કાર્તિક ઉજવલ પારસે, કેવલ શુણુ વરીયો.

સુદિ દશમી મૃગશિર તણીચ્ચે, ગિવ પદ લહે જિનનાથ,
મત્તમ ચકીને નસુ, નય કહે જોડી હાથ ॥ ૧ ॥

૨૧ શ્રી નમિનાથજિન ચૈત્યવંદન.

૧

દશમા પ્રાણુત સ્વર્ગથી, આવ્યા શ્રી નમિનાથ;
મિથિલા નયરી રાજ્યો, શિવપુર કેરો સાથ. ॥ ૧ ॥

ચોનિ અશ્વ અલંકરી, અશ્વિનિ ઉદયો ભાણ;
મેષરાશિ સુરગણ નમું, ધન્ય તે દિન સુવિહાણ. ॥ ૨ ॥

નવ માસાંતરે કેવલીએ, બકુલ તલે નિરધાર;
વીર અનુપમ સુખ વરયા, સુનિ પરિતંત હજાર. ॥ ૩ ॥

૨

મિથિલા નયરી રાજ્યો, વપ્રાસુત સાચો;
વિજય રાય સુત છોડીને, અવરા મત માચો. ॥ ૧ ॥

નીલ કમલ લાંછન લલું, પન્નર ધનુષની દેહ;
નમિ જિનવરનું સોહતું, ગુણગણ મણિ ગેહ. ॥ ૨ ॥

દશ હજાર વરસ તાલું એ, પાલ્યું પરગટ આય,
પદ્મવિજય કહે પુણ્યથી, નમિયે તે જિનરાય. ॥ ૩ ॥

૩

આસો સુદિ પૂનમ દિને, પ્રાણુતથી આયા;
શ્રાવણ વદિ આઠમ દીને, નમિ જિનવર જાયા. ॥ ૧ ॥

વદિ નવમી આષાઢની, થયા તિહાં અણગાર;
મૃગશિર સુદી ઇગ્યારસે, વરકેવલ ધાર. ॥ ૨ ॥

વદિ દશમી વૈશાખની એ, અખય અનંતા સુખ;
નય કહે શ્રી જિન નામથી, નાસે દોહગ દુઃખ. ॥ ૩ ॥

૨૨ શ્રી નેમિનાથ જિન ચૈત્યવંદન

૧

નેમિનાથ બાવીસમા અપગન્ધિતથી આય,
સૌરીપુગ્મા અવતર્યા, કન્યાગણિ સુહાય ॥ ૧ ॥

યોનિ વાઘ વિવેકીને, ગદ્ધસ ગણુ અદ્ધુત,
રિખ ચિત્રા ચોપન દિને, મૌનવતા મનપૂત ॥ ૨ ॥

વેતસ હેઠે કેવલીએ, પચસયા છત્રીશ,
વાચયમશુ શિવ વરયા, વીર નમે નિશદીશ ॥ ૩ ॥

૨

નેમિનાથ બાવીશમા, શિવાદેવી માય,
સમુદ્રવિજય પૃથિવીપતિ, જે પ્રભુના તાય ॥ ૧ ॥

દશહુ ધનુષની દેહડી, આયુ વરસ હબગ,
શખ લછનધર સ્વામીજી, તજી રાણુલનાર ॥ ૨ ॥

સૌરીપુગ નયરી ભલી એ, બદ્ધચારી ભગવાન,
જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, નમતા અવિચલ થાન ॥ ૩ ॥

૩

અપરાન્ધિતથી આવિયા, કાર્તિક વદી બારસ,
શ્રાવણ સુદિ પચમી જણયા, ચાદવ અવતસ
શ્રાવણ શુદિ છઠે સજમી, આસો અમાવસ નાણુ,
શુદિ અષાઠની આઠમે, શિવસુખ લહે ગસાલ
અરિઠનેમિ અણુ પરણીયા એ, રાજમતિના કત,
જ્ઞાનવિભલ શુણુ એહના, લોકોત્તર વૃતાત. ॥ ૧ ॥

૨૩ શ્રી પાર્શ્વનાથ જિન ચૈત્યવંદન.

૧

નયરી વાણારસીએ થયા, પ્રાણુતથી પરમેશ;
 યોનિ વ્યાઘ્ર સુહંકર, રાક્ષસ ગણ સુવિશેષ. ॥ ૧ ॥

જન્મ વિશાખાએ થયો, પાર્શ્વ પ્રભુ મહારાય
 તુલારાશિ છન્નસ્થમાં, ચોરાશી દિન જાય. ॥ ૨ ॥

ધવતર પાસે પામીયાએ, ખાયિકદુગ ઉપયોગ;
 મુનિ તેત્રીશે શિવ વર્યા, વીર અખય સુખભોગ. ॥ ૩ ॥

૨

આશ પુરે પ્રભુ પાસજી, ત્રોડે લવપાસ;
 વામા માતા જનમીયો, અહિ લાંછન જાસ. ॥ ૧ ॥

અશ્વસેન સુત સુખકર, નવ હાથની કાયા;
 કાશીદેશ વાણારશી, પુણ્યે પ્રભુ આયા. ॥ ૨ ॥

એકસો વરસનું આઉખુંએ, પાલી પાસકુમાર;
 પદ્મ કહે મુગતે ગયા, નમતાં સુખ નિરધાર ॥ ૩ ॥

૩

કૃષ્ણ ચોથ ચૈત્રહ તણી, પ્રાણુતથી આયા;
 પોશ વદિ દશમી જનમ, ત્રિભુવન સુખ પાયા. ॥ ૧ ॥

પોશ વદિ ઇગ્યારશે, લહે મુનિવર પંથ;
 કમઠાસુર ઉપસર્ગનો, ટાળ્યો પલીમંથ. ॥ ૨ ॥

ચૈત્ર કૃષ્ણ ચોથહ દીને એ, જ્ઞાનવિમળ શુણનૂર;
 શ્રાવણ સુદિ આઠમે લહ્યા, અવિચલ સુખ ભરપૂર. ॥ ૩ ॥

૨૪ શ્રી વર્ધ્ધમાન જિન ચૈત્યવંદન.

૧

ઉર્ધ્વ લોક દશમા ધરી, કુડપુરે મડાણ,
 વૃષભ ચોનિ ચઢીગમા, વર્ધ્ધમાન જિનભાણ ॥ ૧ ॥
 ઉત્તરાક્ષાણી ઉપન્યા, માનવગણ સુખદાય,
 કન્યા રાશિ છન્નસ્થમા, ખાર વરસ વહી ભય ॥ ૨ ॥
 શાલવિશાલ તરૂં તલે એ, કેવલ નિધિ પ્રગટાય,
 વીર ખિરૂંઢ ધરવા ભણી, એકાકી શિવ ભય ॥ ૩ ॥

૨

સિદ્ધાગ્ધ સુત વહિયે, ત્રિશલાનો ભયો,
 ક્ષત્રિકુડમા અવતર્યો, મુગ્ધ પતિ ગાયો ॥ ૧ ॥
 મૃગપતિ લછન પાઉલે, માત હાથની કાયા,
 બહોત્તર વગ્સનુ આઉખુ, વીર જિનેશ્વર ગયા ॥ ૨ ॥
 ખીમાવિજય જિનગયના એ, ઉત્તમ ગુણ અવદાત,
 સાત બોલથી વર્ણવ્યો, પદ્મવિજય વિખ્યાત ॥ ૩ ॥

૩

શુદ્ધિ આપાઠ છઠ્ઠ દિવસે, પ્રાણતથી ચવિયા,
 તેગસ ચૈત્રહ શુદ્ધિ દિને, ત્રિશલાએ જણીયા ॥ ૧ ॥
 મૃગગિર વદિ દશમી દિને, આપે મયમ આગધે,
 શુદ્ધિ દશમી વૈશાખની, વગ કેવલ માધે ॥ ૨ ॥
 કાતિ કૃષ્ણ અમાવસીએ, ગિવગતિ કરે ઉદ્યોત,
 જ્ઞાનવિમલ ગૌતમ લહે, પર્વ દીપોત્સવ હોત ॥ ૩ ॥

શ્રી તિથીઓનાં ચૈત્યવંદન.

બીજનું ચૈત્યવંદન.

હુવિધ ધર્મજીણે ઉપદીશ્યો, ચોથા અભિનંદન;
બીજે જન્મ્યા તે પ્રભુ, લવદુઃખ નિકંદન. ॥ ૧ ॥

હુવિધ ધ્યાન તુમે પરિહરો, આદરો દોય ધ્યાન;
ઇમ પ્રકાશ્યું સુમતિજિને, તે ચવિયા બીજ દિન. ॥ ૨ ॥

દોય બંધન રાગ દ્રેષ, તેહને ભવિ તજ્યે;
મુજ પરે શીતલ જિન કહે, બીજદિન શિવ ભજ્યે. ॥ ૩ ॥

જીવાજીવ પદાર્થનું, કરો નાણુ સુજાણુ;
બીજદિને વાસુપૂજ્ય પરે, લહો કેવલનાણુ. ॥ ૪ ॥

નિશ્ચયનય વ્યવહાર દોય, એકાંતે ન ગ્રહીએ;
અરજિન બીજ દિને ચવી, એમ જિન આગલ કહીએ. ॥ ૫ ॥

વર્તમાન ચોવિશીએ, એમ જિન કલ્યાણુ;
બીજ દિને કેઇ પામીયા, પ્રભુનાણુ નિર્વાણુ. ॥ ૬ ॥

એમ અનંત ચોવીશીએ, હુઆ બહુ કલ્યાણુ;
જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, નમતાં હોય મુખ ખાણુ. ॥ ૭ ॥

જ્ઞાન પંચમીનું ચૈત્યવંદન.

ત્રિગડે બેઠા વીરજિન, ભાષે ભવિજન આગે;
ત્રિકરણશ્યું ત્રિહું લોકજન, નિસુણો મન રાગે. ॥ ૧ ॥

આરાધો લલી લાતમે, પાચમ અન્નુઆલી,
 જ્ઞાન આરાધન કારણે, એહજ તિથિ નિહાળી ॥ ૨ ॥
 જ્ઞાન વિના પશુ સારિખા, જાણો એણે સસાર,
 જ્ઞાન આગધનથી લહે, શિવપદ સુખ શ્રીકાર ॥ ૩ ॥
 જ્ઞાન રહિત ક્રિયા કહી, કાસ કુસુમ ઉપમાન,
 લોકાલોક પ્રકાશ કર, જ્ઞાન એક પરધાન ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાની સ્વાસોસ્વાસમા, કરે કર્મનો છેહ,
 પૂર્વ કોડી વરસા લગે, અજ્ઞાને કરે તેહ ॥ ૫ ॥
 દેશ આરાધક ક્રિયા કહી, સર્વ આરાધક જ્ઞાન,
 જ્ઞાન તણો મહીમા ઘણો, અગ પાચમે લગવાન ॥ ૬ ॥
 પચ માસ લઘુ પચમી, જાવજીવ ઉત્કૃષ્ટી,
 પચ વરમ પચ માસની, પચમી કરો શુભ દૃષ્ટિ ॥ ૭ ॥
 એકાવન હી પચનોએ, કાઉસ્સગ લોગસ્સ કેરો,
 ઉજમણ કરો ભાવશુ, ટાળો ભવકેરો ॥ ૮ ॥
 એણી પરે પચમી આરાધીએ, આણી ભાવ અપાર,
 વરદત્ત શુભમજરી પરે, રગ વિજય લહો સાર ॥ ૯ ॥

શ્રી અષ્ટમીનું ચૈત્યવદન.

માહા શુદ્ધિ આઠમ દિને, વિજયા સુત જાયો,
 તેમ કાગણ શુદ્ધિ આઠમે, સભવ ચવો આન્યો ॥ ૧ ॥
 ચૈતર વદની આઠમે, જન્મ્યા રૂપલ છણદ,
 દીક્ષા પણ એ દીનલહી, હુઆ પ્રથમ મુનિચદ ॥ ૨ ॥
 'માધવ શુદ્ધિ આઠમ દિને, આઠ કર્મ કર્યા દર,
 અભિનદન ચોથા પ્રભુ, પામ્યા સુખ લગ્નપૂર. ॥ ૩ ॥

એહિજ આઠમ ઉજલી, જન્મ્યા સુમતિ જિણુંદ;
 આઠ જાતિ કળશે કરી, નવરાવે સુરઈદ. ॥ ૪ ॥
 જન્મ્યા જેઠ વહી આઠમે, મુનિસુવ્રતસ્વામી;
 નેમ અષાઠ સુદી આઠમે, અષ્ટમીગતિ^૧ પામી. ॥ ૫ ॥
 શ્રાવણ વદની આઠમે, નમિ જન્મ્યા જગલાણુ;
 તેમ શ્રાવણ સુદી આઠમે, પાસજીનું નિરવાણુ. ॥ ૬ ॥
 ભાદરવા વહી આઠમ દિનેએ, ચવિયા સ્વામીસુપાસ;
 જિન ઉત્તમ પદપદ્મને સેવ્યાથી શિવવાસ. ॥ ૭ ॥

શ્રી એકાદશીનું ચૈત્યવંદન.

શાસન નાયક વીરજી, પ્રભુ કેવલ પાયો;
 સંઘ ચતુરવિધ થાપવા, મહસેન વન આયો. ॥ ૧ ॥
 રમાધવ સિત એકાદશી, સોમલ દ્વિજ યજ્ઞ;
 ઈંદ્રભૂતિ આદે મહ્યા, એકાદશ વિજ્ઞ^૩. ॥ ૨ ॥
 એકાદશસેં ચઉગુણા, તેહનો પરિવાર;
 વેદ અર્થ અવળો કરે, મન અભિમાન અપાર. ॥ ૩ ॥
 જીવાદિક સંશય હરીએ, એકાદશ ગણધાર;
 વીરે સ્થાપ્યા વંદીએ, જિન શાસન જયકાર. ॥ ૪ ॥
 મહિ જન્મ અર મહિ પાસ, વર ચરણ વિદ્યાસી;
 ઋષલ અજીત સુમતિ નમિ, મહિ ધનઘાતી વિનાશી. ॥ ૫ ॥
 પદ્મપ્રભ શિવવાસ પાસ, લવલવના તોડી;
 એકાદશી દિન આપણી, રૂદ્ધિ સઘળી જોડી. ॥ ૬ ॥
 દશ ક્ષેત્રે ત્રિહુંકાળનાં, ત્રણસેં કહ્યાણુ;
 વરસ અગ્યાર એકાદશી, આરાધો વરનાણુ. ॥ ૭ ॥

અગીઆર અગ લખાવીએ, એકાદશ પાઠા,
 પુંજણી ઠવણી વીંટણી મશી કાગળને કાઠા ॥ ૮ ॥
 અગીઆર અવ્રત છાડવા એ, વહો પડિમા અગીઆર,
 ખીમાવિજય જિનશાસને , સફળ કરો અવતાર ॥ ૯ ॥

પચમીનું ચૈત્યયંદન.

શ્રી સૌભાગ્ય પચમી તણે, સયલ દિવસ સિણગાર,
 પાચે જ્ઞાનને પૂજ્યે, થાય સફળ અવતાર ॥ ૧ ॥
 સામાયિક પોમહુ વિયે, નિરવધ પૂજા વિચાર,
 સુગધચૂર્ણાદિક ધરી, જ્ઞાન ધ્યાન મનોહાર ॥ ૨ ॥
 પૂર્વ દિસે ઉત્તર દિશે, પીઠ ગ્રી ત્રણ સાર,
 પચ વગણ જિન જિંજને, સ્થાપીને સુખકાર ॥ ૩ ॥
 પચ પચ વસ્તુ મેળવી, પૂજા મામશી ભેગ,
 પચ વગણ કલશા લરી, હરીયે હુ ખ ઉપલોગ ॥ ૪ ॥
 યથાગતિ પૂજા કરે, મતિજ્ઞાનને કાન્ડે,
 પચ જ્ઞાનમા ધુરે કહ્યુ, શ્રી જિનશાસન ગન્ડે ॥ ૫ ॥
 મતિ શ્રુત વિણ હોવે નહિ એ, અવધિ પ્રમુખ મહાજ્ઞાન;
 તે માટે મતિ ધુરે કહ્યુ, મતિ શ્રુતમા મતિ માન ॥ ૬ ॥
 ક્ષય ઉપગમ આવગણનો, લખિ હોયે સમકાલે,
 સ્વામ્યાદિકથી અલેદ છે, પણ મુખ્ય ઉપયોગ કાલે ॥ ૭ ॥
 લક્ષણ ભેદે ભેદ છે, કારણ કારગ યોગે,
 મતિ માધન શ્રુત સાધ્ય છે, કચન કલગ સયોગે ॥ ૮ ॥
 પગ્માતમ પગ્મેમડે, સિદ્ધ સયલ ભગવાન;
 મતિ જ્ઞાન પાગી કરી, દેવજ લક્ષ્મી નિધાન ॥ ૯ ॥

શ્રી ચોવીશ જિન લંછન ચૈત્યવંદન.

- ઋષભ લંછન ઋષભદેવ, અજિત લંછન હાથી;
સંભવ લંછન ઘોડલો, શિવપુરનો સાથી. ॥ ૧ ॥
- અભિનંદન લંછન કપિ, કૌંચ લંછન સુમતિ;
પદ્મ લંછન પદ્મપ્રભુ, વિશ્વદેવા સુમતિ. ॥ ૨ ॥
- સુપાર્શ્વ લંછન સાથીયો, ચંદ્રપ્રભુ લંછન ચંદ્ર;
મગર લંછન સુવિધિપ્રભુ, શ્રીવચ્છ શીતલ જિણુંદ. ॥ ૩ ॥
- લંછન ખડ્ગી શ્રેયાંસને, વાસુપૂજ્યને મહિષ;
સુવરલંછન પાયે વિમલ દેવ, ભવિયા તે નમો શિષ. ॥ ૪ ॥
- સિંચાણો જિન અનંતને, વજ્ર લંછન શ્રીધર્મ;
શાંતિ લંછન મૃગલો, રાખે ધર્મનો મર્મ. ॥ ૫ ॥
- કુંથુનાથ જિન ખોકડો, અરજિન નંદાવર્ત;
મદિલ કુંલ વખાણીએ, સુવ્રત કચ્છપ વિખ્યાત. ॥ ૬ ॥
- નમિ જિનને નીલો કમલ, પામીયે પંકજ માંહિ;
શંખ લંછન પ્રભુ નેમજી, દીસે ઉંચે આંહિ. ॥ ૭ ॥
- પાર્શ્વનાથજીને ચરણ સર્પ, નીલ વરણ શોભિત;
સિંહ લંછન કંચન તણું, વર્દ્ધમાન વિખ્યાત. ॥ ૮ ॥
- એણીપરે લંછન ચિંતણીએ, ઓળખીએ જિનરાય;
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ સેવતાં, લક્ષ્મીરતન સૂરિરાય. ॥ ૯ ॥

શ્રી જિન પુજનું ચૈત્યવંદન.

- પ્રણમું શ્રી ગુરુરાજ આજ, જિનમંદિર કેરો;
પુન્યભણી કરચું સફલ, જિનવચન ભલેરો. ॥ ૧ ॥
- દેરે જાવા મન કરે, ચોથ તણું ફલ પાવે;
જિનવર જીહારવા ઉઠતાં, છઠ પોતે આવે. ॥ ૨ ॥

જાવા માડ્યુ જેટલે, અઠમતણુ ફલ હોય,
 ડગલુ ભરતા જિનભણી, દશમ તણુ ફલ જોય ॥ ૩ ॥
 બાધસ્યુ જિનહર ભણી, મારગ ચાલતા,
 હોવે દ્વાદશતણુ પુન્યભક્તિ માલતા ॥ ૪ ॥
 અર્ધ પથ ૧ જિનહરતણુ, પદર ઉપવાસ,
 દીઠે સ્વામિતણુ ભુવન, લહીએ એકમાસ ॥ ૫ ॥
 જિનહર પામે આવતા, છમાસી ફલ સિદ્ધ,
 આબ્યા જિનહર ખારણુ, વરમી તપ ફલ લીધ ॥ ૬ ॥
 સો વર્ષ ઉપવાસ પુન્ય, પ્રદિક્ષણા દેતા,
 સહસ્ર વર્ષ ઉપવાસ પુન્ય, જિન નજરે જોતા ॥ ૭ ॥
 ભાવ જિનવર જીહારીએ, ફલ હોવે અનંત,
 તેહથી લહીએ સો ગુણ, જો પૂજે ભગવત ॥ ૮ ॥
 ફલ ઘણુ ફુલની માલ, પ્રભુ કંઠે ઠવતા,
 પાગ ન આવે ગીત નાદ, કેરા ફલ થુણુતા ॥ ૯ ॥
 શીર પૂજી પૂજા કરે સુર ધૂપણુધૂપ,
 અક્ષસાર તે અક્ષય મુખ, દીપે તનુરૂપ ॥ ૧૦ ॥
 નિગ્મલ તન મને કંગી, થુણુતા ઇદ્રજગીશ,
 નાટક ભાવના ભાવતા, પામે પદવી ઇશ ॥ ૧૧ ॥
 જિનવર ભક્તિ વલીએ, પ્રેમ પ્રકાશી,
 નિમુણી શ્રીગુરૂવચણુ સાર, પુવે રીધીભાધી ॥ ૧૨ ॥
 અષ્ટકર્મને ટાલવા, જિનમદિરે જઈશુ,
 ભેટી ચરણુ ભગવતના, હવે નિગ્મલ ધર્મશુ ॥ ૧૩ ॥
 કીર્તિવિજય ઉવજાચનોએ, વિનય કહે કર જોડ,
 મકલ હોજો સુજ વિનતિ, જિન મેવાનુ કોડ ॥ ૧૪ ॥

પરચુરાણ ચૈત્યવંદન.

શ્રી સિદ્ધાચળજીનાં ચૈત્યવંદન.

- સિદ્ધાચલ શિખરે ચઢી, ધ્યાન ધરો જગદીશ;
મન વચ કાય એકાગ્રશુ, નામ જપો એકવીશ. ॥ ૧ ॥
- શત્રુજય ગિરિ વંદીએ, બાહુબલી શિવઠામ;
મરૂદેવને પુંડરિકગિરિ, રૈવતગિરિ વિશ્રામ. ॥ ૨ ॥
- વિમલાચલ સિદ્ધરાજજી, નામ ભગીરથ સાર;
સિદ્ધક્ષેત્રને સહસ્રકમલ, મુક્તિનિલય જયકાર. ॥ ૩ ॥
- સિદ્ધાચલ શતકૂટ ગિરિ, ઠંકેને કોડિ નિવાસ;
કદંબગિરિ લોહિત નમું, તાલધ્વજ પુણ્ય રાસ. ॥ ૪ ॥
- મહાબલ દ્વદશક્રિ સહી, એ એકવીશે નામ;
સાતે શુદ્ધિ સમાચરી, નિત્ય કીજે પરણામ. ॥ ૫ ॥
- દગ્ધ શૂન્યને અવિધિ દોષ, અતિ પરિણુતિ જેહ;
ચાર દોષ છંડી ભજે, ભક્તિ ભાવ ગુણગેહ. ॥ ૬ ॥
- માનવભવ પામી કરીએ, સદ્ગુરૂ તીરથ ભેગ;
શ્રી શુભવીરને શાસને, શિવરમણિ સંભેગ. ॥ ૭ ॥

૨

- શત્રુજયગિરિ વંદીએ, સકલ તીરથ જગસાર;
આતમ પાવન કારણે, એહીજ તીર્થ નીરધાર. ॥ ૧ ॥
- શિવગિરિ સેવા શિવ વસ્થા, મહાત્માનંતાનંત,
એહ તીર્થની સ્પર્શના, અમ હોજે ભગવંત. ॥ ૨ ॥
- તીર્થનામ ચથાર્થ તે, જેહથી ભવ તરાય;
વિષય કષાય મૂલ ભવતણા, તીર્થ ભક્તે છેદાય. ॥ ૩ ॥

સ્થાવર જગમ લેદથી, દુવિધ તીર્થ જણાય,
 જિન ગણુહરાદિ મુનિવરા, જગમ તીર્થ કહાય ॥ ૪ ॥
 સિદ્ધાચળ અષ્ટાપદ ગિરિ, આણુ સમ્મેત સાર,
 રેવતગિરિ આદે સવે, સ્થાવર તીર્થ અવધાર ॥ ૫ ॥
 ચિત્ત ચોખે શુદ્ધ સાધ્ય શુ, તન્મય સ્વરૂપા ધાર,
 એકજવાર એમ સેવતા, આપે ભવનો પાર ॥ ૬ ॥
 સેવના ભોગ અસખ્ય છે, પણ ભક્તિ અગ બળવાન,
 તે માટે રૂપ ઓળખી, શામળ કરે ગુણગાન ॥ ૭ ॥

શ્રી પુડરીક સ્વામીનુ ચૈત્યવંદન.

૩

શ્રી શત્રુજય માહાત્મ્યની, રચના કીધી સાર,
 પુડરગિરિના સ્થાપનાર, પ્રથમ જિન ગણુધાર ॥ ૧ ॥
 એક દિન વાણી જિનની, શ્રવણી થયો આનંદ,
 આવ્યા શત્રુજયગિરિ, પચકોડ સહરગ ॥ ૨ ॥
 ચૈત્રી પૂનમને દિને એ, શિવશુ કીયો યોગ,
 નમીયે ગિરિને ગણુધર, અધિક નહીં ત્રિલોક ॥ ૩ ॥

૪

આદિશ્વર જિનરાયનો, ગણુધર ગુણવત,
 પ્રગટ નામ પુડરિક જસ, મહિમાદે મહત ॥ ૧ ॥
 પચકોડ સાથે મુણીદ, અનશન જીહા કીધ,
 શુક્લ ધ્યાન ધ્યાતા અમૂલ, કેવલ તિહા લીધ ॥ ૨ ॥

ચૈત્રી પૂનમને દિન એ, પામ્યા પદ મહાનંદ;
તે દિનથી પુંડરિક ગિરિ, નામ દાન સુખકંદ.

॥ ૩ ॥

શ્રી પરમાત્મા ચૈત્યવંદન.

જગન્નાથને તે નમું હાથ જોડી, કરું વિનતિ લક્ષિત શું
માન મોડી; કૃપાનાથ સંસારકું પાર તારો, લહ્યો પુન્યથી
આજ દેદાર સારો. ॥ ૧ ॥ સોહિલા મલે રાજ્ય દેવાદિ ભોગો,
પરમ દોહિલો એક તુજ લક્ષિત ભોગો; ઘણા કાલથી તું લહ્યો
સ્વામી મીઠો, પ્રભુ પારગામી સહુ દુઃખ નીઠો. ॥ ૨ ॥ ચિદા-
નંદ રૂપી પરબ્રહ્મ લીલા, વિદાસી વિભો ત્યક્ત કામાગ્નિ કીલા;
ગુણધાર ભોગીશ નેતા અમાર્ધ, જય ત્વં વિભો ભૂતલે સુખ-
દાર્ધ, ॥ ૩ ॥ ન દીઠી જેણે તાહરી યોગમુદ્રા, પડ્યા રાત દીસે
મહા મોહ નિદ્રા, કિસી તાસ હોસે ગતિ જ્ઞાનસિંધો ! ભમંતા
ભવે હે જગ જીવ બધો ॥ ૪ ॥ સુધા સ્યંદીતે દર્શન નિત્ય
દેખે, ગણું તેહને હું વિભો ! જન્મ લેખે; ત્વદાજ્ઞા વશે જે રહ્યા
વિશ્વમાંહે, કરે કર્મની હાણુ ક્ષણુ એક માંહે. ॥ ૫ ॥ જિને-
શાય નિત્ય પ્રભાતે નમસ્તે, ભવિઃધ્યાન હોજો હૃદયં સમસ્તે;
સ્તવી દેવના દેવને હર્ષ પુરે, મુખાંભોજ ભાલી ભજે હેજ
ઉરે. ॥ ૬ ॥ કહે દેશના સ્વામી વૈરાગ્ય કેરી, સુણે પર્ષદા બાર
બેઠી ભલેરી; સુધાંબોધ ધારા સમી તાપ ટાલે, બેહુ બંધવા
સાંભલે એક ઢાલે. ॥ ૭ ॥

શ્રી વિશ વિહરમાન જીન ચૈત્યવંદન.

સીમંધર યુગમંધર પ્રભુ, બાહુ સુબાહુ ચાર;
જંબદ્વીપના વિદેહમાં, વિચરે જગદાધાર.

॥ ૧ ॥

સુજાત સાહેબ ને સ્વયંપ્રભુ, ગિલ્લાનન ગુણમાલ,	
અનંતવીર્યને સુરપ્રભુ, દશમા દેવ વિશાલ	॥ ૨ ॥
વજ્રધર ચંદ્રાનન નમુ, ધાતકીખડ મોઝાર,	
અષ્ટકર્મ નિવારવા વહુ વાગ હજાર	॥ ૩ ॥
ચંદ્રબાહુ ને ભુજંગ પ્રભુ, નમી ઇશ્વર વીરમેન,	
મહાલદ્ર ને દેવજશા અનિત વીર્ય નામેન	॥ ૪ ॥
આઠે પુષ્કરાર્ધમા, અષ્ટમી ગતિ દાતા,	
વિજય અડ નવ અઉવીશમી પણવિગમી કીરતાર	॥ ૫ ॥
જગનાથક જગદીશ્વરુ એ, જગણ ધવ હિતકાર,	
વિહરમાનને વદતા, જીવ લહે લવપાર	॥ ૬ ॥

૨ શ્રી સીમંધર સ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

શ્રી સીમંધર જગધણી, આ ભગ્તે આવો,	
કરુણાવત કરુણા કરી, અમને વદાવો	॥ ૧ ॥
સકળ ભક્ત તુમે ધણી, જે હોવે અમ નાથ,	
ભવોભવ હું છું તાહરો, નહીં મેહુ હવે સાથ	॥ ૨ ॥
સયલ સગ છડી કરી એ, ચાગિત લેઈશુ,	
પાય તુમાગ સેવીને, ગિવ રમણી વગ્નુ	॥ ૩ ॥
એ અગ્નને મુજને ઘણો એ, પુરો સીમંધર દેવ,	
ઈહા ધડી હું વિનવુ અવધારો મુજ મેવ	॥ ૪ ॥

૩

શ્રી સીમંધર વીનગગ, ત્રિભુવન તમે ઉપગારી,	
શ્રી શ્રેયાસ પિતાકુળે, બહુ શોભા તુમારી	॥ ૧ ॥

ધન્ય ધન્ય માતા સત્યકી, જેણે જાણે જયકારી;
 વૃષભ લાંછને વિરાજમાન, વંદે નરનારી. ॥ ૨ ॥

ધનુષ પાંચસે દેહડીએ, સોહીએ સોવનવાન;
 કીર્તિવિજય ઉવજાયાનો, વિનય ધરે તુમ ધ્યાન. ॥ ૩ ॥

૪

સીમંધર પરમાત્મા, શિવસુખના દાતા;
 પુકખલવધ વિજયે જયો, સર્વ જીવના ત્રાતા. ॥ ૧ ॥

પૂર્વવિદેહ પુંડરિગિણી, નયરીએ સોહે;
 શ્રી શ્રેયાંસ રાજા તિહાં, લવિયણનાં મન મોહે. ॥ ૨ ॥

ચૌદ સુપન નિર્મળ લહી, સત્યકી રાણી માત;
 કુંથુ અર જિન અંતરે, શ્રી સીમંધર જાત. ॥ ૩ ॥

અનુક્રમે પ્રભુ જનમીયા, વળી ચૌવન પાવે;
 મતાપિતા હરખે કરી, રૂકિમણી પરણાવે. ॥ ૪ ॥

ભોગવી સુખ સંસારનાં, સંજમ મન લાવે;
 મુનિસુવ્રત નમિ અંતરે, દીક્ષા પ્રભુ પાવે. ॥ ૫ ॥

ઘાતીકર્મનો ક્ષય કરી, પામ્યા કેવળનાણુ;
 વૃષભ લાંછને શોભતા, સર્વ ભાવનાજાણુ. ॥ ૬ ॥

ચોરાશી જસ ગણધરા, મુનિવર એકસો કોડ;
 ત્રણ ભુવનમાં જોવતાં, નહિ કોઈ એહની જોડ. ॥ ૭ ॥

દશ લાખ કહ્યા કેવળી, પ્રભુજીનો પરિવાર;
 એક સમય ત્રણ કાળના, જાણે સર્વ વિચાર. ॥ ૮ ॥

ઉદય પેઢાલ જિન અંતરે એ, થાશે જિનવર સિદ્ધ;
 જસવિજય ગુરૂ પ્રણમતાં, શુભ વાંછિત રૂળ લીધ. ॥ ૯ ॥

શ્રી પર્યુષણ પર્વનાં ચૈત્યવંદનો. ૧.

વડા કલ્પ પૂર્વ દિને, ઘરે કલ્પને લાવો,
 રાત્રી જગા પ્રમુખે કરી, શાસન મોહાવો ॥ ૧ ॥
 હુય ગય રથ શણુગારીને, કુમર લાવો શુર પાસે,
 વડા કલ્પ દિન સાલજો, વીર ચરિત્ર ઉલ્લાસે ॥ ૨ ॥
 છઠ્ઠ અઠ્ઠમ તપ કીજીએ એ, ધરીએ શુભ પરિણામ,
 સ્વામીવચ્છલ પ્રલાવના, પૂજા અભીરામ ॥ ૩ ॥
 જિન ઉત્તમ ગૌતમ પ્રત્યે એ, કહેજો એકવીશ વાગ,
 શુર મુખ પદ્મથી સુણીયે, તો પામે ભવપાર ॥ ૪ ॥

૨

નવ ચૌમાસી તપ કર્યા, ત્રણ માસી દોય,
 દોય અઢી માસી કર્યા, તીમ દોઢ માસી દોય ॥ ૧ ॥
 બહોતેર પાસ ક્ષમણુ કર્યા, માસ ક્ષમણુ કર્યા બાર,
 બે માસી તપ આઢર્યો, બાર અઠ્ઠમ તપ સાર ॥ ૨ ॥
 ખટમાસી એક તેમ કર્યો, પણ દિન ઉણુ ખટમાસ,
 બસે ઝોગણુત્રીશ છઠ્ઠ લલા, દિક્ષા દિન એક ખાસ ॥ ૩ ॥
 ભદ્ર પ્રતિમા દોય તીમ, પારણુ દિન બસ,
 દ્રવ્યાહાર પાન કર્યો, ત્રણસે ઝોગણુપચાસ ॥ ૪ ॥
 છન્નસ્થ એણી પરે રહ્યા, સહ્યા પરિવહ ઘોર,
 શુકલ ધ્યાન અનલે કરી, બાહ્યાકર્મ કઠોર ॥ ૫ ॥
 શુકલ ધ્યાન અતર રહ્યા એ, પામ્યા કેવલનાણુ,
 પદ્મવિજય કહે પ્રણમતા, લહીયે નિત્ય કલ્યાણુ. ॥ ૬ ॥

કટપતરૂ સમ કટપસૂત્ર, પૂરે મન વંછીત;
 કટપસૂત્ર ધૂરથી સુણે, શ્રી મહાવીર ચરિત્ર. ॥ ૧ ॥
 ક્ષત્રીકુંડ ગ્રામ્ય નગર, સિદ્ધારથ રાથ;
 રાણી ત્રિશલા તણી કુંજે, કંચન સમ કાચ. ॥ ૨ ॥
 પુષ્પોત્તર વરથી ચળ્યા એ, ઉપન્યા પુન્ય પવિત્ર;
 ચતુરા ચૌદ સુપન લહે, ઉપજે વિનય વિનિત. ॥ ૩ ॥

પર્વ પર્યુષણ ગુણ નીલો, નવ કટપ વિહાર;
 ચાર માસાન્તર થિર રહે, એહીજ અર્થ ઉદાર. ॥ ૧ ॥
 અસાડ શુદ્ધિ ચઉદસ થકી, સંવત્સરી પચાસ;
 મુનિવર દિન સિત્તેરમે, પડિશ્કમતાં ચઉમાસ. ॥ ૨ ॥
 શ્રાવક પણ સમતા ધરી, કરે ગુરૂના બહુમાન;
 કટપસૂત્ર સુવિહિત મુખે, સાંભળે થઈ એક તાન. ॥ ૩ ॥
 જિનવર ચૈત્ય જુહારીએ, ગુરૂ ભક્તિ વિશાળ;
 પ્રાચે અષ્ટ ભવાંતરે, વરીએ શિવ વરમાળ. ॥ ૪ ॥
 દર્પણથી નિજ રૂપનો, જુએ સુદૃષ્ટિ રૂપ;
 દર્પણ અનુભવ અર્પણ, જ્ઞાન રમણ મુનિભૂપ. ॥ ૫ ॥
 આત્મસ્વરૂપ વિલોકતાં, પ્રગટ્યો મિત્ર સ્વભાવ;
 રાય ઉદાયી ખામણાં પર્વ પર્યુષણ દાવ. ॥ ૬ ॥
 નવ વખાણ પૂજી સુણે, શુકલ ચતુર્થી સીમા;
 પંચમી દિન વાંચે સુણે, હોય વિરાધક નીમા. ॥ ૭ ॥
 એ નહિ પર્વ પંચમી, સર્વ સમાણી ચોથે;
 ભવભીરૂ મુનિ માનશે, ભાખ્યું અરિહનાથે. ॥ ૮ ॥

શ્રુત કેવળી વયણા સુણીએ, લહી માનવ અવતાર,
શ્રી શુભ વીરને શાસને, પામ્યા જયજયકાર ॥ ૯ ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથનાં ચૈત્યવંદનો.

સકલ ભવિન્ન અમલકારી ભારી મહિમા જેહનો,
નિખિલ આતમ રમા રાણત નામ જપીયે તેહનો,
દુષ્ટ કર્માટક ગન્જરી જે ભાવિક જન મન સુખ કરો,
નિત્ય જપ જપીએ પાપ ખપીએ સ્વામી નામ સંજેશ્વરો ॥ ૧ ॥

બહુ પુન્ય ગણિ દેશ કાશી તથ્ય નયગી વારાણસી,
અશ્વમેન રાજા રાણી વામા, રૂપે ગતિ તનુ સારીખી,
તમ કુખે સુપન યૌદ્ધ સુચિત સ્વર્ગથી પ્રભુ અવતર્યો,
નિત્ય જપ જપીએ પાપ ખપીએ સ્વામી નામ સંજેશ્વરો ॥ ૨ ॥

પોપ માએ કૃષ્ણ પદ્મે દશમી દિન પ્રભુ જનમિયો,
સુરકુમરી સુગપતિ ભક્તિભાવે મેરૂ શૃંગે સ્થાપીએ,
પ્રભાતે પૃથ્વીપતિ પ્રમોદે, જન્મમહોત્સવ અતિ કર્યો,
નિત્ય જપ જપીએ પાપ ખપીએ સ્વામી નામ સંજેશ્વરો ॥ ૩ ॥

ત્રણ લોક તરૂણી મન પ્રમોદી તરૂણ વય જળ આવીયા,
તવ માતતાતે પ્રમત્ર ચિત્તે ભામિની પગણાવીઆ,
કમઠ શઠ કૃત અગ્નિ કુડે નાગ બળતો ઉદ્યો,
નિત્ય જપ જપીએ પાપ ખપીએ સ્વામી નામ સંજેશ્વરો ॥ ૪ ॥

પોપ વદિ એકાદશી દિને પ્રવળ્યા જિન આદરે,
સુર અમુગ ગજભક્તિ સાજ મેવના ઝાઝી કરે,
દાઉમગ દગ્તા દેખી કમઠે, કીધ પગ્મિહ આકરો,
નિત્ય જપ જપીએ પાપ ખપીએ સ્વામી નામ સંજેશ્વરો ॥ ૫ ॥

તવ ધ્યાન ધારાફળ જનપતિ મેઘધારે નવિ ચલ્યો,
 તીહાં ચલિત આસન ધરણુ આયો, કમઠ પરિષહ અટકાયો;
 દેવાધિદેવની કરે સેવા, કમઠને કાઢી પરો,
 નિત્ય જાપ જપીએ પાપ ખપીએ, સ્વામી નામ સંખેશ્વરો. ॥ ૬ ॥

ક્રમે પામી કેવળજ્ઞાન કમળા સંઘ ચઢવીહુ સ્થાપીને,
 પ્રભુ ગયા મોક્ષે સમેત શિખરે માસ અનશન પાળીને;
 શિવરમણી રંગે રમે રસીયો, ભવિક તસ સેવા કેરો,
 નિત્ય જાપ જપીએ પાપ ખપીએ સ્વામી નામ સંખેશ્વરો. ॥ ૭ ॥

ભૂત પ્રેત પિશાચ વ્યંતર, જલણુ જલોદર ભય ટળે,
 રાજરાણી રમા પામે, ભક્તિ ભાવે જો મળે;
 કલ્પતરૂથી અધિક કાતા જગત ત્રાતા જય કરો,
 નિત્ય જાપ જપીએ પાપ ખપીએ સ્વામી નામ સંખેશ્વરો. ॥ ૮ ॥

જરા જર્જરી ભૂત યાદવ, સૈન્ય રોગ નિવારતા,
 વઢીયાર દેશે નિત્ય ખીરાજે, ભવિક જીવને તારતા;
 એ પ્રભુ તણાં પદ પદ્મ સેવા, રૂપ કહે પ્રભુતા વરો,
 નિત્ય જાપ જપીએ પાપ ખપીએ સ્વામી નામ સંખેશ્વરો. ॥ ૯ ॥

૨

સેવો પાર્શ્વ સંખેશ્વરો મન શુદ્ધે, નમો નાથ નિશ્ચે કરી એક બુદ્ધે;
 દેવી દેવલા અન્યને શું નમો છો, અહો ભવ્ય લોકો ભુલા કાં ભમો છો. ૧

ત્રૈલોક્યના નાથને શું તજો છો, પડયાપાસમાં ભૂતને કાં ભજો છો;
 સૂર્યેનુ છંડી અન્ન શું અન્ન છો, મહા પંચ મુકી કુપંથે વ્રજો છો. ૨

તજે કોણ ચિંતામણી કાચ માટે, અહો કોણ રાષભને હસ્તિ સારે;
 સુરદુમ ઉપાડી કોણ આક લાવે, મહા મૂઢતે આકુલા અંત પાવે. ૩

કીહાં કાંકરો ને કીહાં મેરૂ શૃંગ, કીહાં કેશરી ને કીહાં તે કુરંગ;

ક્રીડાં વિશ્વનાથ ક્રીડા અન્ય દેવા, કરો એક ચિત્તે પ્રભુ પાર્શ્વમેવા ૪
 પૂજો દેવી પ્રભાવતી પ્રાણનાથ, સહુ જીવનેજે કરે છે મનાથ,
 મહા તત્ત્વ જાણી સદા જેહુ ધ્યાવે, તેનો દુ ખ દાહીદ્ર દૂરે પલાવે ૫
 પામી માનુષ્યોને વૃથા કા ગમે છે, કુશીલે કરી દેહને કાં દમો છે,
 નહિ મુક્તિ વામ વિના વીતગગ, લજો લગવત તને દદિસગ ૬
 ઉદય રત્ન ભાષે સદાહેત આણી, દયાભાવ ક્રીને પ્રભુ દામ જાણી,
 આજ મહારે મોતીડે મેહ પુષ્ટ્યા, પ્રભુ પાર્શ્વ સ ખેશ્વરો આપ તુષ્ટ્યા ૭

૩

ૐ નમ પાર્શ્વનાથાય, વિશ્વચિન્તામણિયતે,
 હૌં ધરણે દ્ર વૈરોહ્યા, પદ્માદેવી ચુતાયતે ॥ ૧ ॥
 'શાન્તિ તુષ્ટિ મહાપુષ્ટિ, ધૃતિ ક્રીર્તિ' વિધાયિને,
 ૐ હૌં દ્વિઙ્ બ્યાલ વેતાલ, સર્વાધિ બ્યાધિ નાશિને ॥ ૨ ॥
 જયા જિતાખ્યા વિજ્યાખ્યા, પરાજિતયાન્વિત,
 દિશા પાર્લેર્થૈર્યક્ષે, વિંધાદેવી ભિરન્વિત ॥ ૩ ॥
 ૐ અમિઆહિસાય નમસ્તત્ર, ત્રૈલોક્ય નાથ તામ્,
 ચતુ પદિ સુરેન્દ્રાસ્તે, ભાસાન્તે છત્ર ચામૈ ॥ ૪ ॥
 શ્રી મખેશ્વર મહન પાર્શ્વજિન પ્રણુત કદંપ તદ્ગદંપ,
 સુરય દુષ્ટવાત, પૂચ્ય મે વાછિત નાથ ॥ ૫ ॥

૪

જય ચિતામણી પાર્શ્વનાથ, જય ત્રિભુવન સ્વામી,
 અદ્ધ દર્મ રિપુ જીતીને, પચમી ગતિ પામી ॥ ૧ ॥
 પ્રભુ નામે આનંદ કદ, સુખ સ પત્તિ લહીએ,
 પ્રભુ નામે ભવ ભય તણા, પાતક મળ દહીએ ॥ ૨ ॥

ૐ હ્રીં વર્ણુ જોડી કરીએ, જપીએ પાર્શ્વનામ;
વિષ અમૃત થઈ પરગમે, લહીએ અવિચલ ઠામ. ॥ ૩ ॥

૫

પ્રભુ પાસજી તાહરું નામ મીઠું, તીઠું લોકમાં એટલું સાર દીઠું;
સદા સમરતાં સેવતાં પાપ નીઠું, મન માહરે તાહરું ધ્યાન બેઠું. ૧
મન તુમ પાસે વસે રાત દીસે, મુખપંકજ નિરખવા હંસ હીસે;
ધન્ય તે ઘડી જે ઘડી નયણદીસે, લલી લક્ષિતલાવે કરી વિનવીજે. ૨
અહો એહ સંસાર છે દુઃખદોરી, ઈંદ્રજલમાં ચિત્ત લાગ્યું ઠગોરી;
પ્રભુ માનીયે વિનંતિ એક મોરી, મુજ તાર તું તાર બલીહારી તોરી. ૩
સહિ સ્વપ્ન જંજલને સંગ મોહો, ઘડીયાલમાં કાલ રમતો ન જોયો;
મુધા એમ સંસારમાં જન્મ જોયો, અહો ઘૃતતણે કારણે જળ વિદોયો. ૪
એતો ભમરદો કેસુઆ બ્રાંતિ ધાયો, જઈ શુકતણી ચંચુમાહે ભરાયો;
શુકે જંબુ જાણી ગલે દુઃખ પાયો, પ્રભુ લાલચે જીવડો એમ વાહ્યો. ૫
ભમ્યો ભર્મ ભૂદ્યો રમ્યો કર્મ ભારી, દયા ધર્મની શર્મ મેં ન વિચારી
તોરી નર્મ વાણી પરમ સુખકારી, ત્રીહું લોકના નાથ મેં નવી સંભારી. ૬
વિષય વેલડી શેલડી કરી અજાણી, લજી મોહ તૃણા તજી તુજ વાણી;
એહવો ભલો ભુંડો નિજદાસ જાણી. પ્રભુ રાખીયે બાંહીની છાંય પ્રાણી. ૭
મોરા વિવિધ અપરાધની કોડિ સહીએ, પ્રભુ શરણુ આન્યા તણી લાજ
વહીએ;

વલી ઘણી ઘણી વિનતિ એમ કહીએ, મુજ માનસસરે પરમહંસ
રહીએ. ૮

એમ કૃપા મૂરત પાર્શ્વ સ્વામી, મુગતિગામી ધ્યાયએ;
અતિ લક્ષિતલાવે વિપત્તિ જાવે, પરમ સંપત્તિ પાઘએ;

પ્રભુ મહિમાસાગર ગુણુ વૈરાગર, પાસ અન્તરિક્ષ જે સ્તવે,
તસ સકલ મગલ જય જયારવ આનદ વર્દ્ધન વિનવે ૬

૬

શ્રયામિત જિન સદા મુદા પ્રમાદ વર્જિત,
સ્વકીય વાગ્વિલાસતો જિતોડ્ઝ મેઘ ગર્જિતમ્,
જગત્પ્રકામ કામિત પ્રદાન દક્ષમક્ષત,
પદ દધાનમુચ્ચક્રૈ રકૈતવોપલક્ષિતમ્ ॥ ૧ ॥

સતામવદ્ય લેહક પ્રભૂત સપદાપદ,
વલક્ષપક્ષસગત જને ક્ષણુક્ષણુ પ્રદમ્,
સદૈવ યસ્ય દર્શન વિશા વિમર્દિતૈનસા,
નિહન્ત્ય શાત જાત માત્મ ભક્તિ રક્ત ચેતસામ્ ॥ ૨ ॥

અવાધ્ય યત્પ્રસાદમાદિત પુરૂશ્રિયો નગ,
ભવન્તિ મુક્તિ ગામિન સ્તત પ્રભા પ્રભાસ્વરા,
ભજેય માત્મસેન દેવ દેવમેવ સત્યદ્,
તમુચ્ચ માનસેન શુદ્ધ બોધ વૃદ્ધિ લાભદમ્ ॥ ૩ ॥

શ્રી ચોવીસ જિનનું ચૈત્યવદન.

રૂપભ અજિત સભવ નમો, અભિનદન જિનગજ,
મુમતિ પદ મુપામ જિન, ચદ્ર પ્રભુ મહાગજ
સુવિધિ શીતલ ઐયાંસ જિન, વાસુપૂજ્ય સુખવામ,
વિમલ અનત શ્રી ધર્મ જિન, શાતિનાથ પુરે આસ
કુશુ અગ્ને મહિલ જિન, મુનિ મુમત જગનાથ,
નમી નેમિ પારસ વીર, (ઐ) માયો શિવપુર માથ

દ્રવ્ય લાવથી સેવીએ, આણી મન ઉદાસ;
 આતમ નિર્મલ કીજીએ, (જીમ) પામીને સિવવાસ.
 એમ ચોવીસ જિન સમરતાં એ, પહેંચે મનની આસ;
 અમિકુમર એણી પરે લણે, (તે) પામે લીલ વિલાસ.

શ્રી સિદ્ધચક્રના ચૈત્યવંદનો ૧૦.

જો ધુરિ સિરિ અરિહંત મૂલ, દઠ પીઠ પર્ષકૃતિએ;
 સદ્ધ સૂરિ ઉવજાયા સાદુ, ચિહ્ન પાસ ગરિકૃતિએ. ॥ ૧ ॥
 દંસણ નાણ ચરિત્ત તવટિ, પડિસાહા સુંદર;
 તત્તજખર સરવગ્ગ લલિ, ગુરૂ પયદલ દુખર. ॥ ૨ ॥
 દિસિ પાલ જજખ જજિખણી પમુહ, સુર કુસુમેહિં અલંકરિયો;
 સો સિદ્ધચક્ર ગુરૂ કમ્પતરૂ, અમ્હ મનવંછિય ફલ દીયો. ॥ ૩ ॥

૨

શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધીયે, આસો ચૈતર માસ;
 નવ દિન નવ આંખીલ કરી, કીજીએ ચોલી ખાસ. ॥ ૧ ॥
 કેશર ચંદન ઘસી ઘણાં, કસ્તુરી ખરાસ;
 જુગતે જીનવર પૂજ્યા; મયણાને શ્રીપાલ. ॥ ૨ ॥
 પૂજા અષ્ટ પ્રકારની, દેવ વંદન ત્રણ કાલ;
 મંત્ર જપો ત્રણ કાલને, ગણણું તેર હજાર. ॥ ૩ ॥
 કષ્ટ દલ્યું ઉંખર તણું, જપતાં નવપદ ધ્યાન;
 શ્રી શ્રીપાલ નરિંદ થયા, વાધ્યો ખમણો વાન. ॥ ૪ ॥
 સાતસેં કોલી સુખ લહ્યા એ, પામ્યા નિજ આવાસ;
 પુન્ય મુક્તિ વધુ વર્યા, પામ્યા લીલ વીલાસ. ॥ ૫ ॥

ઉપ્પન્ન સન્નાણુ મહોમયાણુ, સપ્પાડિહિરા સણુસઠિયાણુ,
 સદ્દેસણાણુ દીય સર્જણાણુ, નમો નમો હોઉસયા જિણાણુ ॥૧॥
 સિદ્ધાણુ માણુ સુર માલયાણુ, નમો નમોણુ ત ચઠ્ઠકયાણુ,
 સૂરીણુ દુરી કય કુગ્ગયાણુ, નમો નમો સૂર સમપ્પહાણુ
 સૂતત્થ વિત્થારણુ તપ્પગાણુ, નમો નમો વાયગ કુજરાણુ,
 સાહુણુ સસાહિઅ સજમાણુ, નમો નમો શુદ્ધ દયા દમાણુ.
 જિણુત્ત તત્તે રૂઠ લખખણુસ્સ, નમો નમો નિમ્મલ દસણુસ્સ,
 અન્નાણુ સમાહે તમો હરસ્સ, નમો નમો નાણુ દિવાયરસ્સ
 આરાહિઅ ખડીઅ સઙ્કિઅસ્સ, નમો નમો સજમ વીરિઅસ્સ,
 ઠમ્મ દુમોમ્મુલણુ કુજરસ્સ, નમો નમો તિવ્વ તવો ભરસ્સ
 ઈય નવ પદય સિદ્ધ લલ્લિ વિજ્ઞા સમિદ્ધ,
 પયડિય સુરવગ્ગા હીતીરે હાસમગ્ગ,
 દિસવર્ધ સુરસાર ખોણિ પીઠાવયાર,
 તિજયવિજય ચક્કે સિદ્ધચક્કે નમામિ ॥ ૧ ॥

શ્રી શત્રુજયનુ ચૈત્યવંદન.

શ્રી શત્રુજય સિદ્ધક્ષેત્ર, દીઠે દુરગતિ વારે,
 ભાવ ધરીને જે ચઢે, તેને ભવપાર ઉતારે ॥ ૧ ॥
 અનત સિદ્ધનો એહ ઠામ, સકલ તીરથનો રાય,
 પૂરવ નવાણુ રીખલદેવ, જ્યા ઠવીયા પ્રભુ પાય ॥ ૨ ॥
 સૂરજ કુહ મોહામણો, કવડ જક્ષ અભિરામ,
 નાભિરાય કુલ મહણો, જિનવર કર પ્રણામ ॥ ૩ ॥

શ્રી ઋષભદેવનું ચૈત્યવંદન.

જય જય નાભિ નગિદ નદ, સિદ્ધાયલ મહણુ,
 જય જય પ્રથમ જિણુદ ચદ, ભવદુખ વિહડણુ ॥ ૧ ॥

જય જય સાધુ સૂરિંદ વૃંદ, વંદિઅ પરમેસર;
 જય જય જગદાનંદ કંદ, શ્રી ઋષભ જિજ્ઞેસર. ॥ ૨ ॥
 અમૃત સમ જિન ધર્મનો એ, દાયક જગમાં જાણુ;
 તુજ પદ પંકજ પ્રીતધર નિશદિન નમત કલ્યાણ. ॥ ૩ ॥

શ્રી કેવલજ્ઞાની ચૈત્યવંદન.

શ્રી જિન ચઉનાણી થઈ, શુકલ ધ્યાન અભ્યાસે;
 અતિશય અતિશય આત્મરૂપ, ક્ષણ ક્ષણ પ્રકાશે. ૧
 નિદ્રા સ્વપ્ન જાગર દશા, તે સવિ દૂરે હોવે;
 ચોથી ઉજાગર દશા, તેહનો અનુભવ જોવે. ૨
 ક્ષપકશ્રેણિ આરોહિયા એ, અપૂર્વ શક્તિ સંયોગે;
 લહી ગુણકાણું ખારમું, તુરીય કષાય વિયોગે. ૩
 નાણુ દંસણુ આવરણુ મોહ, અંતરાય ઘનઘાતી;
 કર્મ દુષ્ટ ઉચ્છેદીને, થયા પરમાત્મ જાતી. ૪
 દોય ધર્મ સવિ વસ્તુના, સમયાંતર ઉપયોગ;
 પ્રથમ વિશેષપણે ગ્રહે, બીજે સામાન્ય સંયોગ. ૫
 સાદિ અનંત ભાંગે કરીએ, દર્શન જ્ઞાન અનંત;
 ગુણકાણું લહી તેરમું, ભાવ જિજ્ઞંદ જયવંત. ૬
 મૂલ પચડિનો એક બંધ, સત્તા ઉદયે ચાર;
 ઉત્તર પચડિનો એક બંધ, તેમ ઉદયે રહે બાયાલ. ૭
 સત્તા પંચાશી તણી એ, કર્મ જેહવા રજજી છાર;
 મન વચ કાયા યોગ જાસ, અવિચળ અવિકાર. ૮
 સયોગી કેવલી તણી એ, પામી દશા એ વિચરે;
 અક્ષય કેવલજ્ઞાનના, વિજય લક્ષ્મી ગુણ ઉચ્ચરે. ૯

શ્રી સિદ્ધપરમાત્માનું ચૈત્યવદન.

અજ અવિનાશી અકલ જે, નિરકાર નિરધાર,	
નિર્મમ નિર્ભય જે સદા, તાસ લક્ષિત ચિત્તધાર	૧
જન્મ જરા જાકું નહી, નહિ શોક સતાપ,	
સાદિ અનત સ્થિતિ કરી, સ્થિતિ બધન રૂચિ કાય	૨
તીજે અશ રસિત શુચિ, ચરમ પિડ અવગાહ,	
એક સમે સમગ્રેણીએ, અચળ થયો શિવ નાહ	૩
સમ અરૂ વિષમપણે તરી, ગુણ પર્યાય અનત,	
એક એક પરદેશમે, શક્તિ સુજગ મહત	૪
રૂપાતીત વ્યતીત મલ, પૂર્ણાનદી ઈશ,	
ચિદાનંદ તાકું નમત, વિનય સહિત નિજ શિષ	૫

શ્રી વીશસ્થાનકનું ચૈત્યવદન.

પહેલે પદ અરિહંત નમુ, બીજે સર્વ સિદ્ધ,	
ત્રીજે પ્રવચન મન ધરો, આચારજ સિદ્ધ	॥ ૧ ॥
નમો થેરાણુ પથમે, પાઠક ગુણ છદે,	
નમો લોએ સબ સાહુણુ, જે છે ગુણ ગરિદે	॥ ૨ ॥
નમો નાણુસ્સ આઠમે, દર્શન પદ ધ્યાવો,	
વિનય કરો ગુણવતનો, ચારિત્ર મન લાવો	॥ ૩ ॥
નમો બલવય ધારિણુ, તેરમે કિરિયાણુ,	
નમો તવસ્સ ચૌદમે, ગોચમ નમો જિણાણુ.	॥ ૪ ॥
ચારિત્ર નાણુ સુચ એ, નમો તિથ્થસ્મ જાણી,	
જિન ઉત્તમ પદ પૂજને, નમતા હોય સુખ ખાણી	॥ ૫ ॥

સામાન્ય જિન ચૈત્યવંદન.

જય જય તું જિનરાજ આજ, મલીયો મુજ સ્વામી;
 અવિનાશી અકલંકરૂપ, જગ અંતર જામી. ॥ ૧ ॥

રૂપારૂપી ધર્મ દેવ, આતમ આરામી;
 ચિદાનંદ ચેતન અચિંત્ય, શિવ લીલા પામી. ॥ ૨ ॥

સિદ્ધ યુદ્ધ તું વંદતા, સકલ સિદ્ધવર યુદ્ધ;
 રામ પ્રભુ ધ્યાને કરી, પ્રગટે આતમ ઝદ્ધ. ॥ ૩ ॥

કાળ બહુ સ્થાવર ભમ્યો, ભમીયો ભવમાંહી;
 વિકલેન્દ્રીય માંહી વસ્યો, સ્થિરતા નહીં ક્યાંહી. ॥ ૪ ॥

તિર્યંચ પંચેદ્રિય માંહી દેવ, કરમે હું આવ્યો;
 કરી કુકર્મ નરકે ગયો, તુમ દરિશન નહીં પાવ્યો. ॥ ૫ ॥

એમ અનંત કાળે કરી એ, પામ્યો નર અવતાર;
 હવે જગતારક તુંહી મળ્યો, ભવજલ પાર ઉતાર. ॥ ૬ ॥

એકસો સિત્તેર જિન ચૈત્યવંદન.

સોળે જિનવર શામળા, રાતા ત્રીસ વખાણું;
 લીલા મરકત મણી સમા, આડત્રિશ વખાણું. ॥ ૧ ॥

પીળા કંચન વર્ણસમા, છત્રીસે જિનચંદ;
 શંખ વરણ સોહામણું, પચાસે સુખકંદ. ॥ ૨ ॥

સીત્તેર સો જિન વંદીએ એ, ઉત્કૃષ્ટા સમકાળ;
 અજિત નાથ વારે હુવા, વંદુ થઈ ઉજમાળ. ॥ ૩ ॥

નામ જપંતાં જિનતણું, દુરગતિ દુરે જાય;
 ધ્યાન ધ્યાતાં પરમાત્મનું, પરમ મહોદય થાય. ॥ ૪ ॥

જિનવર નામે જશ ભલો, સકળ મનોરથ સાર;
 શુદ્ધ પ્રતીતિ જિનતણી, શિવસુખ અનુભવ ધાર. ॥ ૫ ॥

આનંદધન કૃત ચોવીસો.

૧ શ્રી ઋષભદેવ જિન સ્તવન.

(રાગ મા૩—કર્મ પરીક્ષા કણુ કુવગ ચલ્યો એ દેશી)

રૂપભ જિનેશ્વર પ્રીતમ માહરો રે, ઓર ન ચાહું રે કત,
રીઝયો માહિય સગ ન પરિહરે રે, ભાગે સાદિ અનત રૂપભ૦ ૧
પ્રીત સગાઈ રે જગમા સહુ કરે રે, પ્રીત સગાઈ ન કોય,
પ્રીત સગાઈ રે નિરૂપાધિક કહિ રે, ઓપાધિક ધન ખોય રૂપભ૦ ૨
કોઈ કત કારણ કાષ્ટ ભક્ષણ કરે રે, મિલસુ કતને ધાય,
એ મેળો નવિ કહીએ સભવે રે, મેળો ઠામ ન થાય રૂપભ૦ ૩
કોઈ પતિગ્જન અતિ ઘણો તપ કરે રે, પતિગ્જન તનતાપ,
એ પતિગ્જન મે નવિ ચિત્ત ધર્યું રે, જગન ધાતુ મિલાપ રૂપભ૦ ૪
કોઈ કહે લીલા રે અલખ અલખ તણી રે, લખ પુરે મન આશ,
દોષરહિતને લીલા નવિ ધરે રે, લીલા દોષ વિલાસ રૂપભ૦ ૫
ચિત્ત પ્રમત્તે રે પૂજન કૃણ કહ્યું રે, પૂજા અખરિત એહ,
કપટ રહિત વધ આતમ અગ્રપણા રે, આનંદધન પદ કેહ રૂપભ૦ ૬

૨ શ્રી અજિતનાથ જિનનું સ્તવન.

(રાગ—આશામી મા૩ મન મોહું રે ની વિમલાવળે ૩ એ દેશી)

પથડો નિહાળું રે ખીજા જિન તણો રે, અજિત અજિત ગુણધામ,
જે તે જિલ્લા રેતિણે હુ જિતીઓ રે, પુરૂષ િશુ મુજ નામ પથ૦ ૧

ચરમ નયણુ કરી મારગ જોવતાં રે, ભૂદ્યો સકલ સંસાર;
 જોણે નયણુ કરી મારગ જોઈએ રે, નયણુ તે દિવ્ય વિચાર. પંથ૦ ૨
 પુરૂષ પરંપર અનુભવ જોવતાં રે, અંધોઅંધ પલાય;
 વસ્તુ વિચારે જો આગમે કરી રે, ચરણુ ધરણુ નહિ ઠાય. પંથ૦ ૩
 તર્ક વિચારે રે વાદ પરંપરા રે, પાર ન પહોંચે કોય;
 અભિમત વસ્તુ રે વસ્તુગતે કહે રે, તે વિરલા જગ જોય. પંથ૦ ૪
 વસ્તુ વિચારે રે દિવ્ય નયણુ તણો રે, વિરહ પડ્યો નિરધાર;
 તરતમ જોગે રે તરતમ વાસના રે, વાસીત યોધ આધાર. પંથ૦ ૫
 કાળલબ્ધિ લાહી પંથ નિહાળજું રે, એ આશા અવલંબ;
 એ જન જીવે રે જિનજી જાણુજ્યો રે, આનંદધન મત અંબ. પંથ૦ ૬

૩ શ્રી સંભવનાથ જિન સ્તવન.

(રાગ—રામગિરિ. રાતડી રમીતે દ્વિધાંતી આવીયા રે, એ દેશી.)

સંભવદેવ તે ધુર સેવો સવે રે, લાહી પ્રભુ સેવન ભેદ;
 સેવન કારણુ પહેલી ભૂમિકા રે, અભય અદ્રેષ અખેદ. સંભવ૦ ૧
 ભય અચળતા હો જે પરિણામની રે, દ્રેષ અરોચક ભાવ;
 ખેદ પ્રવૃત્તિ હો કરતાં થાકીયે રે, દોષ અબોધ લખાવ. સંભવ૦ ૨
 ચર્માવર્તન હો ચરમ કરણુ તથા રે, ભવ પરિણતી પરિપાક;
 દોષ ટલે વળી દષ્ટિ ખુલે ભલી રે, પ્રાપ્તિ પ્રવચન વાક. સંભવ૦ ૩
 પરિચય પાતક હો ઘાતક સાધુ શું રે, અકુશલ અપચય ચેત;
 અન્થ અધ્યાતમ શ્રવણુ મનન કરી રે, પરિશિલન નય હેત. સંભવ૦ ૪
 કારણુ જોગે હો કારણુ નીપજે રે, એહમાં કોઈ ન વાદ;
 પણુ કારણુ વિણુ કારજ સાધીએ રે, તે નિજ મત ઉન્માદ. સંભવ૦ ૫

મુગ્ધ મુગમ કરી સેવન આદરે રે, મેવન અગમ અનુપ,
દેને કદાચિત મેવક યાચનારે, આનદધન રસ રૂપ સલવ૦ ૬

૪ શ્રી અભિનદન જિન સ્તવન.

(રાગ—ધન્યાશ્રી સિધ્ધુડો આજ નિહેજે ૩ દાસે નાહલો એ દેશી)

અભિનદન જિન દરિશણુ તરસીએ, દરિશણુ દુર્લભ દેવ,
મત મત ભેદે રે જો જઈ પૂછીએ રે, સહુ થાયે અહમેવ અભિ૦ ૧
સામાન્યે કહી દરિશણુ દોહિલુ રે, નિર્ણય મકળ વિશેષ,
મદમે ઘેર્યો રે અધો કિમ કરે રે, રવિ શશિ રૂપ વિલેપ અભિ૦ ૨
હેતુ વિવાદે હો ચિત્ત ધરી જોઈયે, અતિ દૂરગમ નયવાદ,
આગમવાદે હો શુદ્ધગમ કો નહિ, એ સળળો વિખવાદ. અભિ૦ ૩
ઘાતી હુગર આડા અતિ ઘણા, તુજ દરિશણુ જગનાથ,
ધીઠાઈ કહી મારગ સચરૂ, મેગૂ કોઈ ન સાથ અભિ૦ ૪
દરિશણુ દરિશણુ ગટતો જો ફિરે, તો ગણુ રોઝ સમાન,
જેહને પિપાસા હો અમૃતપાનની, કિમ ભાજે વિષપાન અભિ૦ ૫
તગસ ન આવે હો મગ્ણુજીવન તણો, મીઝે જો દરિશણુ ઠાજ,
દરિશણુ દુર્લભ સુલભ કૃપા થકી, આનદધન મહાગજ અભિ૦ ૬

૫ શ્રી સુમતિનાથ જિન સ્તવન.

(ગગ વમત કેદારા)

સુમતિ ચગ્ગુકર આતમ અરપણા, દગ્ગપ્પ જિમ અવિકાર સુરાની,
મતિતગ્ગપ્પ ળહુ સમ્મતભાણીયે, પગ્ગિરપ્પ સુવિચાર, સુરાંસુ૦૧

ત્રિવિધ સકળ તનુ ધરગત આતમા, બહિરાતમ ધુરિ ભેદ, સુજ્ઞાની
 બીજે અંતર આતમ તીસરો, પરમાતમ અવિષ્કેદ સુજ્ઞાની. સું ૨
 આતમ બુધ હો કાયાદિક ગ્રહો, બહિરાતમ અધરૂપ, સુજ્ઞાની;
 કાયાદિકનો હો સાખી ધર રહ્યો, અંતર આતમરૂપ, સુજ્ઞાન સું ૩
 જ્ઞાનાનંદે હો પૂરણ પાવનો, વર્જિત સકળ ઉપાધિ; સુજ્ઞાની;
 અતીન્દ્રિય ગુણગણ મણિ આગર, ઈમ પરમાતમ સાધ, સું સું ૪
 બહિરાતમ તણ અંતર આતમા, રૂપ થઈ ચિરભાવ, સુજ્ઞાની;
 પરમાતમનું હો આતમ ભાવનું, આતમ અર્પણ દાવ, સું સું ૫
 આતમ અરપણ વસ્તુ વિચારતા, ભરમ ટળે મતિ દોષ સુજ્ઞાની;
 પરમ પદારથ સંપતિ સંપન્ને, આનંદધન રસપોષ; સું સું ૬

૬ શ્રી પદ્મપ્રભ જિન સ્તવન.

(રાગ માઝ-સિંધુચાંદલીયા સંદેશો કહેજે મારા કંથનેરે.—એ દેશી)

પદ્મ પ્રભુ જિન તુજ મુજ આંતરે, કિમ ભાંજે ભગવંત;
 કર્મવિપાકે કારણ જોઈનેરે, કોઈ કહે મતિમંત. પદ્મ ૦ ૧
 પયઈ ઠિઈ આણુભાગ પ્રદેશથીરે, મૂળ ઉત્તર બિહું ભેદ;
 ઘાતી અઘાતિ હો બંધોદયઉદ્ધરણારે, સત્તા કર્મ વિષ્કેદ. પદ્મ ૦ ૨
 કનકોપલવત્ પયડી પુરૂષતણીરે, જોડી અનાદિ સ્વભાવ;
 અન્ય સંયોગી જિહાં લગે આતમારે, સંસારી કહેવાય. પદ્મ ૦ ૩
 કારણ યોગે હો બાંધે બંધનેરે, કારણ મુગતિ મુકાય;
 આશ્રય સંવર નામ અનુકમેરે, હેયોપાદેય સુણાય. પદ્મ ૦ ૪
 ચુંજન કરણે હો અંતરતુજ પડ્યોરે, ગુણ કરણે કરી ભંગ;
 અંથયુક્તિ કરી પંચિતજન કહ્યોરે, અંતરભંગ સુઅંગ. પદ્મ ૦ ૫

તુજ મુજ અતર અતર લાજશેરે, વાજશે મગલ તૂર,
છવ સરોવર અતિશય, વાધશેરે, આનદધન રસપૂર પદ્ય૦ ૬

૭ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન

(દેલી લલનાની)

શ્રી સુપાર્શ્વજિન વદિયે, મુખ સપત્તિનો હેતુ, લલના,
શાન્ત સુધારસ જલનિધિ, લવસાગર માહે મેતુ, લલના શ્રી૦ ૧
સાત મહાભય ટાલતો, સમ્મત જિન વગ દેવ, લલના,
સાવધાન મનસા કરી, ધારો જિનપદ મેવ લલના શ્રી૦ ૨
શિવ, શકર, જગદીશ્વર, ચિદાનંદ, ભગવાન, લલના,
જિન, અરિહં, તીર્થંકર, જ્યોતિસ્વરૂપ અસમાન, લલના, શ્રી૦ ૩
અલખ નિગ્જન વચ્છલુ, સકળ જતુ વિસરામ લલના,
અલયદાન દાતા સદા, પુરણ આતમરામ લલના શ્રી૦ ૪
વીતરાગ મદ્દ કદ્દપના, રતિ અરતિ ભય શોગ, લલના,
નિદ્રા તદ્રા દ્વર્દગા, રહિત અખાધિત યોગ લલના શ્રી૦ ૫
પરમ પુરૂષ પરમાત્મા, પરમેશ્વર પરધાન, લલના,
પરમ પદારથ પગમેષ્ટિ, પગમદેવ પરમાન લલના શ્રી૦ ૬
વિધિ વિરચિ વિશ્વ ભરુ, ઋષિકેશ જગનાથ, લલના,
અધહર અધમોચન ધણી, મુક્ત પરમપદ આથ લલના શ્રી૦ ૭
ઇમ અનેક અલિધા ધરે, અનુભવ ગમ્ય વિચાર, લલના,
જે જાણે તેહને કરે, આનદધન અવતાર લલના શ્રી૦ ૮

૮ શ્રીચન્દ્રપ્રભ જિન સ્તવન.

[રાગ—કેદારો ગોડી—કુમરી રાષે આકંદ કરે મન કોઇ મુકાવે—એ દેશી]

ચંદ્રપ્રભુ સુખચંદ્ર, સખી સુને દેખાણુ દે, ઉપશમરસનો કંદ; સં
સેવે સુરનર વૃંદ, સં ગત કલીમલ દુઃખદંદ. સં ૧

સુહુમ નિગોદે ન દેખીયો, સં ખાદર અતિહી વિશેષ; સં
પુઠવી આઉ ન લેખીયો, સં તેઉ વાઉ ન લેશ સં ૨

વનસ્પતિ અતિઘણા દીહા, સં દીઠો નહીય દીદાર; સં
ખી તી ચઠિરિંદી જળલીહા, સં ગતસત્રીપણુ ધાર. સં ૩

સુરતિરિ નરય નિવાસમાં, સં મનુજ અનારજ સાથ; સં
અપજતા પ્રતિભાસમાં, સં ચતુર ન ચઢીયો હાથ. સં ૪

ઈમ અનેક થળ જાણીયે, સં દરિશણુ વિણુ જિનદેવ સં
આગમથી મતિ આણીયે, સં કીજે નિર્મલ સેવ. સં ૫

નિર્મલ સાધુ ભગતિ લહી, સં યોગ અવંચક હોય; સં
કિરિયા અવંચક તિમ સહી, સં કૂળ અવંચક જોય. સં ૬

પ્રેરક અવસર જિનવર, સં ચોહનીય ક્ષય થાય; સં
કામિત પૂરણુ સુરતર, સં આનંદધન પ્રભુ પાય. સં ૭

૯ શ્રી સુવિધિનાથ જિન સ્તવન.

[રાગ કેદારો—ઈમ ધનો ધનને પરચાવે—એ દેશી.]

સુવિધિ જિનેસર પાય નમીને, શુભ કરણી ઈમ કીજેરે;
અતિઘણો ઉલટ અંગ ધરીરે, પ્રહ ઉઠી પૂજીજેરે. સુવિધિ ૧
દ્રવ્ય ભાવ શુચી ભાવ ધરીને, હરખે દેહરે જઈયેરે;
દહ તિગ પણુ અભિગમ સાચવતાં, એક મના ધુરિ થઈયેરે. સુ ૨

કુસુમ અક્ષત વરવાસ સુગંધો, ધુપ દીપ મન સાખીરે,
 અગ પૂજા પણ ભેદ સુણી ઈમ, ગુરુ મુખ આગમ લાખીરે સુ૦ ૩
 એહનું કળ દોય ભેદ સુણી જે, અનતર ને પરપરે,
 આણાપાલણ ચિત્ત પ્રસન્નિ, મુગતિ મુગતિ સુરમદિગેરે સુ૦ ૪
 ફલ અક્ષત વરધુપ પદ્મવો, ગદ્ય નૈવેદ્ય ફલ જળભરીરે,
 અગ અગ્રપૂજા મિલી અડવિધ, ભાવે ભવિક શુભગતિવરીરે સુ૦ ૫
 સત્તરભેદ, ઈગવીશ પ્રકારે, અષ્ટોત્તર શતભેદેરે,
 ભાવપૂજા બહુવિધ નિર્ધારી, દોહક દ્વરગતિ છેદેરે સુ૦ ૬
 તુરીય ભેદ પડિવત્તિ પૂજા, ઉપશમ ખીણ સયોગીરે
 ઈમ ઉત્તરાધ્યયને અઉહા પૂજા, લાખી કેવલ ભોગીરે, સુ૦ ૭
 ઈમ પૂજા બહુ ભેદ સુણીને, સુખદાયક શુભ કરણીરે,
 ભવિક જીવ કરશે તે લહેશે, આનંદધન પદ ધરણીરે સુ૦ ૮

૧૦ શ્રી શીતલનાથ જિન સ્તવન.

[રાગ ધન્યાશ્રી ગાડી-ગુણહ વિશાલા મ ગલિક માલા—એ દેશી]

શીતલ જિનપતિ લલિત ત્રિભંગી, વિવિધભંગી મન મોહિરે,
 કરૂણા કેમલતા તિલ્લણતા, ઉદાસીનતા સોહિરે શીતલ૦ ૧
 સર્વજનુ હિતકરણી કરૂણા, કર્મ વિદારણ તીક્ષણરે
 હાનાદાન રહિત પરિણામી, ઉદાસીનતા વીક્ષણરે શીતલ૦ ૨
 પરદુખ છેદન ઇચ્છા કરૂણા, તીક્ષણ પરદુખ રીઝેરે,
 ઉદાસીનતા ઉભય વિલક્ષણ, એક ઠામે ક્રિમ સીઝેરે શીતલ૦ ૩
 અભયદાન તિમ લક્ષણ કરૂણા, તીક્ષણતા ગુણ ભાવેરે,
 પ્રેરણ વિષુ કૃતિ ઉદામીનતા, ઈમ વિગેધ મતિ નાવેરે શીતલ૦ ૪

શક્તિ વ્યક્તિ ત્રિભુવન પ્રભુતા, નિઘ્રન્યતા સયોગેરે;
 યોગી ભોગી વક્તા મૌની, અનુપયોગી ઉપયોગીરે. શીતલ ૦ ૫
 ઇત્યાદિક બહુ ભંગ ત્રિભંગી, ચમત્કાર ચિત્ત દેતીરે;
 અચરિત્ કારી ચિત્રવિચિત્રા, આનંદધન પદ લેતીરે. શીતલ ૦ ૬

૧૧ શ્રી શ્રેયાંસનાથ જિન સ્તવન.

[રાગ-ગોડી-અહોગતવાલે સાજના—એ દેશી.]

શ્રી શ્રેયાંસ જિન અંતરજામી, આતમરામી નામીરે,
 અધ્યાતમ મત પૂરણ પામી, સહજ સુક્તિ ગતિ ગામીરે, શ્રી ૧
 સચલ સંભારી ઇન્દ્રીયરામી, મુનિગુણ આતમરામીરે;
 મુખ્યપણે જે આતમરામી, તે કેવલ નિઃકામીરે. શ્રી ૨
 નિજ સ્વરૂપે જે કિરિયા સાધે, તે અધ્યાતમ લહિયેરે;
 જે કિરિયા કરી ચક્રગતિ સાધે, તે ન અધ્યાતમ કહીયેરે. શ્રી ૩
 નામ અધ્યાતમ ઠવાણુ અધ્યાતમ, દ્રવ્ય અધ્યાતમ છંડારે;
 ભાવ અધ્યાતમ નિજ ગુણ સાધે, તો તેહથી રહ મંડારે; શ્રી ૪
 શબ્દ અધ્યાતમ અરથ સુણીને, નિર્વિકલ્પ આદરજોરે;
 શબ્દ અધ્યાતમ ભજના જાણી, દાન ગ્રહણ મતિધરજોરે. શ્રી ૫
 અધ્યાતમ જે વસ્તુ વિચારી, ખીજા જાણુ લખાસીરે;
 વસ્તુ ગતે જે વસ્તુ પ્રકાશે, આનંદધન મતવાસીરે. શ્રી ૬

૧૨ શ્રી વાસુપૂજ્ય જિન સ્તવન.

(રાગ-ગોડી-તુંગીયાગિર શિખરે સોહે—એ દેશી.)

વાસુપૂજ્ય જિન ત્રિભુવનસ્વામી, ઘનનામી પરિણામીરે;
 નિરાકાર સાકાર સચેતન, કરમ કરમ ફલકામી રે. વાસુ ૦ ૧

નિરાકાર અલેદ સગ્રાહક, લેદ ગ્રાહક સાકારો રે,
 દર્શન જ્ઞાન હુલેદ ચેતના, વસ્તુ ગ્રહણ વ્યાપારો રે વાસુ ૨
 ક્રતાં પરિણામી પારણામો, કર્મ જે જીવે કરીયે રે,
 એક અનેકરૂપ નયવાદે, નિયતો નય અનુસરીએ રે વાસુ ૩
 હુખ સુખ રૂપ કરમફલ બાણો, નિશ્ચય એક આનદોરે,
 ચેતનના પરિણામ ન ચુકે, ચેતન કહે જિનચદો રે વાસુ ૪
 પરિણામી ચેતન પરિણામો, જ્ઞાન કરમ ફલ લાવીરે,
 જ્ઞાન કરમફલ ચેતન કહીયે, લેજો તેહ મનાવી રે વાસુ ૫
 આતમ જ્ઞાની શ્રમણ કહાવે, બીજા તો દ્રવ્યલિંગી રે,
 વસ્તુ ગતો જે વસ્તુ પ્રકાશે, આનદધન મત સગી રે વાસુ ૬

૧૩ શ્રી વિમલનાથ જિન સ્તવન.

(રાગ—માર—છંદ આઘા આઘવી રે—એ દેશી)

હુખ દોહગ દૂરે ટહ્યા રે, સુખ સપતશુ લેટ,
 ધીંગધણી માથે કિયો રે, કુણુ ગજો નર જેટ
 વિમલજિનદીઠા લોચણુ આજ, મારા સિધ્યા વાચ્છિત કાજ વિમલ ૧
 ચરણુ કમલ કમળા વસે રે, નિરમલ ચિરપદ દેખ,
 સમળ અથિર પદ પરિહરી રે, પકજ પામર પેખ વિમલ ૨
 મુજમન તુજપદ પકજે રે, લીનો ગુણુ મકરદ,
 રગ ગણે મહર ધરા રે, ઈદ્ર ચદ્ર નાગિદ્ર વિમલ ૩
 સાહિબ સમરથ તુ ધણી રે, પામ્યો પરમ ઉદાર,
 મન વિસરામી વાલહોરે, આતમચો આધાર વિમલ ૪
 દર્શન દિઠે જિનતણો રે, સશય ન રહે વેધ,
 દિનકર કર ભર પસરતા રે, અધકાર પ્રતિપેધ વિમલ ૫

અમિય ભરી મુરતિ રચી રે, ઉપમા ન ઘટે કોય;
 શાંત સુધારસ ઝીલતી રે, નિરખિત તૃપ્તિ ન હોય. વિમલ ૦ ૬
 એક અરજ સેવક તણી રે, અવધારો જિનદેવ;
 કૃપાકરી મુજ દીજીયે રે, આનંદધન પદસેવ. વિમલ ૦ ૭

૧૪ શ્રી અનંતનાથ જિન સ્તવન.

(રાગ-રામગીરી કડખો.)

ધાર તરવારની સોહિલી દોહિલી,
 ચૌદમા જિન તણી ચરણ સેવા;
 ધારપર નાચતા દેખ બાજીગરા,
 સેવના ધારપર રહે ન દેવા. ધાર ૦ ૧
 એક કહે સેવીયે વિવિધ કિરિયા કરી,
 ફલ અનેકાંત લોચન ન દેખે;
 ફલ અનેકાંત કિરિયા કરી બાપડા,
 રડવડે ચાર ગતિ માંહે લેખે. ધાર ૦ ૨
 ગચ્છના લેદ બહુ નયણ નિહાળતાં,
 તત્વની વાત કરતાં ન લાગે;
 ઉદર ભરણાદિ નિજ કાજ કરતાં થકાં,
 મોહ નડિયા કળિ કાળ રાજે. ધાર ૦ ૩
 વચન નિરપેક્ષ વ્યવહાર જુઠો કહ્યો,
 વચન સાપેક્ષ વ્યવહાર સાચો;
 વચન નિરપેક્ષ વ્યવહાર સંસારફળ,
 સાંભળી આદરી કાંઈ રાચો. ધાર ૦ ૪
 દેવગુરુધર્મની શુદ્ધિ કહો કિમરહે,
 કિમ રહે શુદ્ધ શ્રદ્ધા ન આણો;

શુદ્ધ શ્રદ્ધાન વિણ સર્વ કિરિયા કહી,
 છારપર લીંપણે તેહ જાણે ધાર૦ ૫

પાપ નહી કોઈ ઉત્સૂત્ર લાપણુ જિસો,
 ધર્મ નહિ કોઈ જગ સૂત્ર સરિખો,
 સૂત્ર અનુસાર જે ભવિક કિરિયા કરે,
 તેહનો શુદ્ધ ચારિત્ર પરખો ધાર૦ ૬

એહ ઉપદેશતું સાર સક્ષેપથી
 જે નરા ચિત્તમે નિત્ય ધ્યાવે,
 તેનરા દિવ્ય બહુ કાળસુખ અનુભવી,
 નિયત આનંદ ધન રાજ પાવે ધાર૦ ૭

૧૫ શ્રી ધર્મનાથ જિન સ્તવન.

(રાગ-ગોડી-દેશી રસીયાની)

ધર્મ જિનેસર ગાવુ રગથુ,
 ભગ મ પડજો હો પ્રીત જિનેસર,
 બીજો મન મદિર આણું નહિ,
 એ અમ કુલવટ રીત જિનેસર ધર્મ૦ ૧

ધર્મ ધર્મ કરતો જગ સહુ કિરે,
 ધર્મ ન જાણે હો મર્મ જિનેસર,
 ધર્મ જિણેસર ચરણ ગ્રહા પછી,
 કોઈ ન બાધે હો કર્મ જિનેસર ધર્મ૦ ૨

પ્રવચન અજન જો સદ્ગુરુ કરે,
 દેખે પરમ નિધાન જિનેસર,
 હૃદય નયણ નિહાળે જગધણી,
 મહિમા મેરુ સમાન જિનેસર ધર્મ૦ ૩

- દોડત દોડત દોડત દોડીયો,
 બેતી મનની રે દોડ જિનેસર;
 પ્રેત પ્રતીત વિચારો હુંકડી,
 ગુરૂગમ લેજોરે જોડ જિનેસર. ધર્મ૦ ૪
- એક પખી કિમ પ્રીત પર પડે,
 ઉભય મિત્ર્યાં હોવે સંધિ જિનેસર;
 હું રાગી હું મોહિ કંદીયો,
 તું નિરાગી નિરખંધ જિનેસર. ધર્મ૦ ૫
- પરમ નિધાન પ્રગટ મુખ આગળે,
 જગત ઓલંધી હો જાય જિનેસર;
 જ્યોતિ વિના બુઝો જગદીશની,
 અંધો અંધ પલાય જિનેસર. ધર્મ૦ ૬
- નિરમલ ગુણમણિ રોહણુ ભુધરા,
 મુનિજન માનસહસ્ર જિનેસર;
 ધન્ય તે નગરી ધન્ય વેળા ઘડી,
 માત પિતા કુળ વંશ જિનેસર. ધર્મ૦ ૭
- મનમધુકર વર કરજોડી કહે,
 પદ્મજ નિકટ નિવાસ જિનેસર;
 ધન નામી આનંદધન સાંભળો,
 એ સેવક અરદાસ જિનેસર. ધર્મ૦ ૮

૧૬ શ્રી શાન્તિનાથ જિન સ્તવન.

(રાગ-મહાર-ચતુર ચોમાસો પાંચમી-એ દેશી)

શાંતિ જિન એક મુજ વિનતી, સુણો ત્રિભુવન રાય રે;
 શાંતિસરૂપ કિમ જાણીયે, કહો મન કિમ પરખાયરે. શાન્તિ૦ ૧

ધન્ય તુ આતમ જેહને, એહવો પ્રશ્ન અવકાશરે,
 ધીરજ મન ધરી સાલજો, કહું શાંતિપદ એવરે શાન્તિ૦ ૨
 ભાવ અવિશુદ્ધ સવિશુદ્ધ જે, કહ્યા જિનવર દેવરે,
 તે તિમ અવિતથ સદ્દે, પ્રથમ એ શાંતિ, પદ એવરે શાંતિ૦ ૩
 આગમધર ગુરુ સમકિતી, ક્રિયા સવર સારરે,
 સપ્રદાઇ અવચક સદા, શુચિ અનુભવાધાર રે શાન્તિ૦ ૪
 શુદ્ધ આલણન આદરે, તણ અવગ જજાણરે,
 તામસીવૃત્તિ સવિ પરિહરી, લજે સાત્વિકી સાલરે શાન્તિ૦ ૫
 ક્ષણ વિસવાદ જેહમા નહી, શબ્દ તે અર્થ સળધીરે,
 સક્ષણ નયવાદ વ્યાપિ રહ્યો, તે શિવ સાધન સધીરે શાન્તિ૦ ૬
 વિધિ પ્રતિષેધ કરી આનમા, પદારથ અવિરોધરે,
 અહણુ વિધિ મહાજને પરિશ્રહ્યો, ઇશ્યો આગમે બોધરે શાન્તિ૦ ૭
 દુષ્ટજન સગતિ પરિહરી, લજે સુગુરુ મતાનરે,
 જોગ સામર્થ્ય ચિત્ત ભાવ જે, ધરે મુગતિ નિદાનરે શાન્તિ૦ ૮
 માન અપમાન ચિત્ત સમગણે, સમ ગણે કનક પાપાણુરે,
 વદક નિદક સમ ગણે, ઇશ્યો હોય તુ જાણુરે શાન્તિ૦ ૯
 સર્વ જગ જતુને સમ ગણે, ગણે તૃણ મણિ ભાવરે,
 મુગતિ મમાર ણિહુ સમ ગણે, મૂલભવજલનિધિ નાવરે શાં ૧૦
 આપણો આતમ ભાવ જે, એક ચેતનાધારે,
 અવગ સવિ માધ સયોગથી, એહ નિજ પરિકર સારરે શાં ૧૧
 પ્રભુ મુખથી ઈમ સાલણી, કહે આતમ ગમરે,
 તાહરે દગિગણે નિસ્તર્યો, મુજ સિદ્ધયા સવિકામરે શાન્તિ૦ ૧૨
 અહો અહો હુ મુજને કહું, નમો મુજ નમો રે,
 આતમ ફલદાન દાતાગ્ની, જેહને લેટ થઇ પુનઃ ન્તિ૦ ૧૩

શાન્તિસરૂપ સંક્ષેપથી, કહ્યો જિનવર રૂપ રે;
 આગમમાંહિ વિસ્તર ઘણો, કહ્યા શાંતિ જિન ભૂપરે. શાન્તિ૦ ૧૪
 શાંતિ સરૂપ ઈશ ભાવશે, ધરી શુદ્ધ પ્રણિધાન રે;
 આનંદઘન પદ પામશે, તે લહેશે બહુ માનરે. શાન્તિ૦ ૧૫

૧૭ શ્રી કુંથુનાથ જિન સ્તવન.

(રાગ-રામકલી-અંબર દેહો મુરારી—એ દેશી.)

મનકું કિમ હી ન બાજે; હો કુંથુજીન ! મનકું કિમ હી ન બાજે.
 જિમજિમ જતન કરીને રાખું, તિમતિમ અલગું લાજે હો. કું૦ ૧
 રજની વાસર વસતી ઉજડ, ગયાણુ પાયાલે જાયે;
 સાપ ખાયને મુખકું થોથું, એહ ઉખાણો ન્યાયે હો. કુંથુ૦ ૨
 મુક્તિ તણા અભિલાષી તપીયા, જ્ઞાન ધ્યાન વૈરાગે;
 વયરીકું કાંઈ એહવું ચિંતે, નાંખે અવળે પાસે હો. કુંથુ૦ ૩
 આગમ આગમધરને હાથે, નાંખે કિણુ વિધ આંકું;
 કિહાં કિણુ જો હઠ કરી હટકુંતો, વ્યાજ તણી પરે વાંકુ હો. કું૦ ૪
 જો ઠગ કહું તો ઠગતો ન દેખું, સાહુકાર પણ નાંહિ;
 સર્વ માંહેને સહુથી અળગું, એ અચિરજ મનમાંહી હો. કું૦ ૫
 જો જો કહું તે કાન ન ધારે, આપ મતે રહે કાલો;
 સુર નર પંડિત જન સમજાવે, સમજે ન મહારોસાળો હો. કું૦ ૬
 મહેં જાણ્યું એ લિંગ નપુંસક, સકળ મરદને ઠેલે;
 બીજી વાતે સમરથ છે નર, એહને કોઈ ન ઝેલે હો. કું૦ ૭
 મન સાધ્યું તિણે સઘળું સાધ્યું, એહ વાત નહિ ખોટી;
 ઈશ કહે સાધ્યું તે નવિ માનું, એ કહી વાત છે મોટી હો. કું૦ ૮

મન દુરાધ્ય તે વળ આણ્યુ, તે આગમથી મતિ આણું,
આનદધન પ્રભુ માહરૂ આણો, તો માયુ કરી જાણુ હો કું ૯

૧૮ શ્રી અરનાથ જિન સ્તવન.

(રાગ-પરજયો મારૂ-રૂપમનો વંશ ગ્યણાયરૂ—એ દેશી)

- ધરમ પરમ અરનાથનો, કિમ જાણુ લગરતરે,
સ્વપર મમય સમજાવીયે, મહિમાવત મહતરે ધરમ૦ ૧
- શુદ્ધાતમ અનુભવ સદા, સ્વસમય એહ વિલાસરે,
પરવડી છાહડી જીહાપડે, તે પરસમય નિવાચરે ધરમ૦ ૨
- તારા નક્ષત્ર ગ્રહ ચદની, જ્યોતિ દિનેશ મઝારે,
દર્શન જ્ઞાન ચગ્ણ થકી, શક્તિ, નિજાતમ ધારે ધરમ૦ ૩
- ભારી પીળો ચીકણો, કનક અનેક તરગરે,
પર્યાય દષ્ટિ ન દીજીયે, એકજ કનક અભગરે ધરમ૦ ૪
- દર્શન જ્ઞાન ચરણ થકી, અલખ સરૂપ અનેકરે,
નિગવિકરૂપ ગ્સ પિજીયે, શુદ્ધ નિગજન એકરે. ધરમ૦ ૫
- પરમારથ પથ જે કહે, તે રજે એક તતરે,
વ્યવહાર લખ જે રહે, તેહના લેહ અનંતરે ધરમ૦ ૬
- વ્યવહાર લખે લેહિલા, કાર્ધ ન આવે હાથરે,
શુદ્ધનય થાપના મેવતા, નવિ રહે દુવિધા સાથરે ધરમ૦ ૭
- એકપણી લખ પ્રીતની, તુમ સાથે જગનાથરે,
કૃપા કરીને રાખજ્યો, ચરણ તલે ગ્રહી સાથરે ધરમ૦ ૮
- ચક્રી ધરમતીગ્ય તણો, તીગ્યકૃણ તતસારે,
તીગ્ય મેવે તે લહે, આનદધન નિરધારે, ધરમ૦ ૯

૧૯ શ્રી મલ્લિનાથ જિન સ્તવન.

(રાગ-કાશી.)

સેવક ક્રિમ અવગણિયે હો, મલ્લિજિન, એ અળ શોભા સારી;
 અવર જેહને આદર અતિ દિયે, તેહને મૂળ નિવારીહો મલ્લિં ૧
 જ્ઞાનસરૂપ અનાદિ તમ્હારું, તે લીધું તુમે તાણી;
 બુઝો અજ્ઞાન દશા રીસાવી, જાતાં કાણુ ન આણીહો. માલ્લિં ૨
 નિદ્રા સુપન જાગર ઉજાગરતા, તુરિય અવસ્થા આવી;
 નિદ્રા સુપનદશા રીસાણી, જાણી ન નાથ મનાવીહો. મલ્લિં ૩
 સમક્ષિત સાથે સગાઇ કીધી, સપરિવારસું ગાઢી;
 મિથ્યામતી અપરાધણુ જાણી, ઘરથી બહાર કાઢીહો. માલ્લિં ૪
 હાસ્ય રતિ અરતિ સોઠક દુગંધા, લય પામર કરસાલી;
 નવ કષાય શ્રેણીગજ ચઢતાં, શ્વાનતાણી ગતિ ઝાલીહો. મલ્લિં ૫
 રાગદ્વેષ અવિરતિની પરિણુતિ, એ ચરણુ મોહના ચોદ્ધા;
 વીતરાગ પરિણુતી પરમતાં, ઉઠી નાઠા બોધાહો. મલ્લિં ૬
 વેદોદય કામા પરિણુમા, કામ કરમ સહુ ત્યાગી;
 નિઃકામી કરુણારસ સાગર, અનંત અતુષ્કપદ પાગીહો. મલ્લિં ૭
 દાન વિધન વારી સહુ જનને, અલયદાન પદ દાતા;
 લાલ વિધન જગવિધન નિવારક, પરમ લાલ રસમાતા. મલ્લિં ૮
 વીર્ય વિધન પંડિત વીર્યે હુણ્યો, પૂરણુ પદવી જોગી,
 ભોગોપભોગ દોષ વિધન નિવારી, પૂરણુ ભોગી સુભોગીહો. મં ૯
 ઈશ અઢાર દુષણુ વર્જિતતનુ, મુનિજણુ વૃદ્ધે ગાયા;
 અવિરતિરૂપક દોષ નિરૂપણુ, નિરુદ્ધણુ મન લાયાહો. મં ૧૦
 ઇશુ વિધિ પરખી મન વિસરામી, જિનવર ગુણુ જેગાવે;
 દીનબંધુની મહિર નજરથી, આનંદધન પદ પાવે હો. મં ૧૧

૨૦ શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી જિન સ્તવન.

(રાગ—ગરીબ—આવા આમ પવારો પૂજ—એ દેશી)

- મુનિસુવ્રત જિનરાય એક મુજ વિનતિ નિસુણો,
આતમ તત્વ કયુ જાણુ જગતગુરુ, એહ વિચાર મુજ કહીયો,
આતમ તત્વ જાણ્યા વિણુ નિરમલ, ચિત્ત સમાધિ નવિલહીયો મું ૧
- કેઇ મળધ આતમતત માને, કિરિયા કર્તો દિસે,
ક્રિયાતણુ ફળ કહો કુણુ લોગવે, ઇમ પૂછયુ ચિત્ત રીસે મું ૨
- જડ ચેતન એ આતમ એકજ, થાવર જગમ સગિજો,
હુ ખસુખ ગકર દૂષણ આવે, ચિત્ત વિચારજો પગજો મું ૩
- એક કહે નિત્યજ આતમતત, આતમ દરિશણુ લીણો,
કૃત વિનાશ અકૃતાગમદૂષણ, નવિ દેખે મતિ હિણો મું ૪
- સુગત મત રાગી કહેવાદી, ક્ષણિક એ આતમ જાણો,
ખધ મોખ સુખ હુ ખ ન ઘટે, એહ વિચાર મન આણો મું ૫
- ભૂત ચતુષ્ક વર્જિત આતમતત, સત્તા અળગી ન ઘટે,
અધ સકટ જો નિજર ન દેખે, તો શુ કીજે સકટે મું ૬
- ઇમ અનેકવાદી મતિ વિબ્રમ, સકટ પડિયો ન લહે,
ચિત્ત મમાધિ તે માટે પુછુ, તુમ વિણુ તત કોઇ ન જહે મું ૭
- વલતુ જગગુરુ ઈણુ પરે લાખે, પક્ષપાત સવિ છડી,
ગગ દેખ મોહ પખ વરજિત, આતમ શુ ગદી મંડી મું ૮
- આતમ ધ્યાન કરે જો કોઉ, મો કિગિ ઈણુમા નાવે,
વાગ જાળ ધીજી સહુ જાણુ, એહ તત્વ ચિત્ત આવે મું ૯
- જિણુ વિવેક ધરી એ પખ ગ્રહીયે, તે તત્વજ્ઞાની કહીયે,
શ્રી મુનિસુવ્રત કૃપા કરો તો, આનંદધન પદ લહિયે મું ૧૦

૨૧ શ્રી નમિનાથ જિન સ્તવન.

(રાગ—આશાવરી—ધન ધન સંપ્રતિ સાચો રાગ—એ દેશી.)

ષટ્ દરશણુ જિન અંગ લાણી જે, ન્યાસ ખડંગ જે સાધેરે;
 નમિ જિનવરના ચરણ ઉપાસક, ષટ દરશણુ આરાધે રે. ૫૦ ૧
 જિનસુરપાદપ પાય વખાણું, સાંખ્ય યોગ દોય ભેદે રે;
 આતમસત્તા વિવરણુ કરતાં, સાંખ્ય યોગ દોય અભેદે રે. ૫૦ ૨
 ભેદ અભેદ સુગત મિમાંસક, જિનવર દોય કર ભારી રે;
 લોકાલોક અવલંબન લજીયે, ગુરૂગમથી અવધારી રે. ૫૦ ૩
 લોકાયંતિક કુખ જિનવરની, અંસ વિચાર જે કીજે રે;
 તત્ત્વ વિચાર સુધારસ ધારા, ગુરૂગમ વિણ કિમ પીજેરે. ૫૦ ૪
 જૈન જિનેશ્વર વર ઉત્તમ અંગ, અંતરંગ બહિરંગે રે;
 અક્ષર ન્યાસધરા આરાધક, આરાધે ધરી સંગે રે. ૫૦ ૫
 જિનવરમાં સઘળા દરિશણુ છે, દર્શન જિનવર ભજના રે;
 સાગરમાં સઘલી તટની સહી, તટની સાગર ભજના રે. ૫૦ ૬
 જિન સરૂપ થઈ જિન આરાધે, તે સહી જિનવર હોવે રે;
 ભૂંગી ઈલિકાને ચટકાવે, તે ભૂંગી જગ ભોવે રે. ૫૦ ૭
 ચૂર્ણિ ભાષ્ય સૂત્ર નિર્યુક્તિ, વૃત્તિ પરંપર અનુભવે રે;
 સમય પુરૂષના અંગ કહ્યા એ, જે છેદે તે દુરભવ રે. ૫૦ ૮
 મુદ્રા બીજ ધારણા અક્ષર, ન્યાસ અરથ વિનિયોગે રે;
 જે ધ્યાવે તે નવિ વંચીજે, ક્રિયા અવંચક ભોગે રે. ૫૦ ૯
 શ્રુત અનુસાર વિચારી બોલું, સુગુરૂ તથાવિધિ ન મિલે રે;
 ક્રિયા કરી નવિ સાધી શકીયે, એ વિખવાદ ચિત્ત સઘળે રે. ૫૦ ૧૦
 તે માટે ઉભાકર ભેડી, જિનવર આગમ કહિયે રે;
 સમય ચરણુ સેવા શુચી દેખ્યો, જિમ આનંદધન લહિયે રે. ૫૦ ૧૧

૨૨ શ્રી નેમિનાથ જિન સ્તવન.

(ગગ-મારણી-ધણુગ દોલા એ દેશી)

અષ્ટ લવતર વાલહીરે, તુ મુજ આતમગમ, મનગવાલા,
 મુગતિનારીસુ આપણેરે, મગપણ કોઈ ન કામ મ૦
 ધરી આવો હો વાલિમ ધરી આવો, મારી આગાના વિશરામ, મ૦
 રથ ફેગે હો સાજન ગ્ય ફેગે, સાજન મહાગ મનોગ્ય સાથ મ૦૧
 નારી પખે શ્યો નેહલોરે બહાલા, સાચ કહે જગનાથ, મ૦
 ઈશ્વર અગ્ધગે ધરીરે બહાલા, તુ મુજ આલે ન હાથ મ૦૨
 પશુજનને કર્ણા કરીરે બહાલા, આણી હૃદય વિચાર, મ૦
 માણસની કર્ણ નહિરે બહાલા, એ કુણુ ઘર આચાર મ૦૩
 પ્રેમ કલ્પતરુ છેદીયોરે બહાલા, ધગ્યો યોગ ધતૂર; મ૦
 ચતુરાઈરે કુણુ કહો રે બહાલા, શુર મિલિયો જગસૂર મ૦૪
 માહરુ તો એમા કયુ નહીરે બહાલા, આપ વિચારે ગજ, મ૦
 ગજસલામા ખેસતા રે બહાલા, કીમડી વધશે લાજ મ૦૫
 પ્રેમ કરે જગજન સહુરે બહાલા, નિગ્વાહે તે આર, મ૦
 પ્રીત કીને છાડી દેરે બહાલા, તેહ શુ આલે ન જોર મ૦૬
 જો મનમા એહવુ હતુ રે બહાલા, નિસપતિ કલ્પ તે જાણુ, મ૦
 નિમપતિ કીને છાડના રે બહાલા, માણસ હુએ નુકશાણુ મ૦૭
 દેના દાન સવલગી રે બહાલા, મહુ લહે વારિછત પોપ, મ૦
 એવક વાછિત નવિ લહે રે બહાલા, તે એવકનો દોપ મ૦૮
 સખી કહે એ સાબળો રે બહાલા, હુ કહુ લક્ષણુ શ્વેત, મ૦
 ઈણુ લક્ષણુ સાચી સખી રે બહાલા, આપ વિચારે હેત મ૦૯
 રાગી મુગગી સહુ રે બહાલા, વૈગગી શ્યો ગગ મ૦
 ગગ વિના કિમ દાખવોરે બહાલા, મુગતિ મુદ્દગી માગ મ૦૧૦

એક ગુહ્ય ઘટતું નહીરે ંહાલા, સઘલોઈ જાણે લોગ; મં
 અનેકાંતિક લોગવેરે ંહાલા, બ્રહ્મચારી ગતશોગ. મં ૧૧
 જિણ જોગે તુજને જોઈરે ંહાલા, તિણ જોગે જોવો રાજ; મં
 એકવાર મુજને જુવોરે ંહાલા, તો સીજે મુજ કાજ. મં ૧૨
 મોહદશા ધરી લાવનારે ંહાલા ચિત્ત લહે તત્ત્વવિચાર; મં
 વીતરાગતા આદરીરે ંહાલા, પ્રાણનાથ નિરધાર. મં ૧૩
 સેવક પણ તે આદરરે ંહાલા, તો રહે સેવક નામ; મં
 આશય સાથે આલીયેરે ંહાલા; એહજ રૂડું કામ. મં ૧૪
 ત્રિવિધ યોગ ધરી આદર્યોરે ંહાલા, નેમનાથ ભરતાર; મં
 ધારણ પોષણ તારણોરે ંહાલા, નવરસ મુગતાહાર. મં ૧૫
 કારણ રૂપી પ્રભુ લજ્યોરે ંહાલા, ગણ્યો નકાજ અકાજ; મં
 કૃપા કરી પ્રભુ દીણ્યેરે ંહાલા, આનંદઘન પદરાજ. મં ૧૬

૨૩ શ્રી પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન.

(રાગ સારંગ-રસીયાની દેશી.)

ધ્રુવ પદરામીહો સ્વામી મહારા, નિઃકામી ગુણરામ સુજ્ઞાની;
 નિજ ગુણ કામી હો પામી તું ધણી, ધ્રુવ આરામી હો થાય. સું ૧
 સર્વ વ્યાપી કહો સર્વ જાણુગપણે પરપરણ મન સ્વરૂપ; સું
 પરરૂપે કરી તત્ત્વપણું નહીં, સ્વસત્તા ચિદરૂપ. સું ૨
 જોયે અનેકે હો જ્ઞાન અનેકતા, જળ લાજન રવિ જેમ; સું
 દ્રવ્ય એકત્વપણે ગુણ એકતા, નિજપદ રમતાં હો ખેમ. સું ૩
 પરક્ષેત્રે ગત જોયને જાણવે, પરક્ષેત્રી થયું જ્ઞાન; સું
 અસ્તિપણું નિજ ક્ષેત્રે તુમે કહ્યો, નિર્મળતા ગુણમાન. સું ૪

જ્ઞેય વિનાશે હો જ્ઞાન વિનશ્વરૂ, કાળ પ્રમાણે થાય, સુ૦
 સ્વક્રાળે કરી સ્વસત્તા સદા, તે પર રીતે ન જાય સુ૦ ૫
 પરભાવે કરી પરતા પામતા, સ્વસત્તા યિર ઠાણ, સુ૦
 આત્મ ચતુષ્ક્રમથી પરમા નહી, તો કિમ સહુનોરે જાણ સુ૦ ૬
 અગુરૂ લઘુ નિજ ગુણને દેખતા, દ્રવ્ય સકળ દેખત, સુ૦
 સાધારણ ગુણની સાધર્મ્યતા, દર્પણ જળને દષ્ટાત સુ૦ ૭
 શ્રી પાગસ જિન પાગસરસ સમો, પણ ઈહા પારસ નાહિ, સુ૦
 પૂરણ રસીયોહો નિજગુણ પારસનો, આનદધન મુજ માહિ સુ૦ ૮

૨૪ શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન.

(ગગ-ધન્યાશ્રી)

વીગ્જને ચરણે લાગુ, વીરપણ તે માગુ રે,
 મિથ્યા મોહ તિમિર ભય ભાગ્યું, છત નગારૂ વાગુ રે વી૦ ૧
 છઉમય વીરજ લેશ્યા સગે, અલિસંધીજ મતિ અગેરે,
 સૂક્ષ્મ ચૂલ ક્રિયાને રગે, યોગી થયો ઉમગે રે વી૦ ૨
 અસંખ્ય પ્રદેશ વીર્યઅસંખો, યોગ અસંગિત કષ્ટે રે,
 પુદ્ગલગણ તિણે લગુ સુવિશેષે, યથા શક્તિ મતિલેખે રે. વી૦ ૩
 ઉત્કૃષ્ટે વીગ્જને વેમે, યોગ ક્રિયા નવિ પેમે રે,
 યોગ તણી મૂવતાને લેશે, આતમશક્તિ ન ખેમે રે વી૦ ૪
 કામવીર્ય વશે જિગ ભોગી, તિમ આતમ ધયો ભોગી રે,
 સૂરપણે આનમ ઉપયોગી, થાયે તેહ અયોગી રે વી૦ ૫
 વીગ્જણ તે આતમ ઠાણે, જાગ્યે તુમચી વાણે રે,
 ધ્યાન વિનાણે શક્તિ પ્રમાણે, નિજમુવપદ પહિચાણે રે વી૦ ૬
 આલખન સાધન જે ત્યાગે, પર પરિણતિને ભાગે રે,
 અક્ષય દર્શન જ્ઞાન વિરાગે, આનદધન પ્રભુ જાગે રે વી૦ ૭

ॐ

ન્યાય વિશારદ ન્યાયાચાર્ય

શ્રીમાન્યશોવિજયજી વિરચિત ચૌવિશી.

૧ શ્રી ઋષભદેવ સ્વામીનું સ્તવન.

જગજીવન જગ વાલહો, મરૂદેવીનો નંદ લાલરે;
સુખ દીકે સુખ ઉપજે, દરિશન અતિ હિ આનંદ લાલરે. જગ૦ ૧
આંખડી અંબુજ પાંખડી, અષ્ટમી શશી સમ લાલ લાલરે;
વદન તે શારદ ચંદલો, વાણી અતિહિ રસાલ લાલરે. જગ૦ ૨
લક્ષણ અંગે વિરાજતાં, અડહિય સહસ ઉદાર લાલરે;
રેખા કર ચરણાદિકે, અભ્યંતર નહિ પાર લાલરે. જગ૦ ૩
ઈંદ્ર ચંદ્ર રવિ ગિરિ તણા, ગુણ લહી ઘડીયું અંગ લાલરે;
ભાગ્ય કીહાં થકી આવીયું, અચરિજ એહ ઉત્તંગ લાલરે. જગ૦ ૪
ગુણ સઘળા અંગે કર્યા, દૂર કર્યા સવિ દોષ લાલરે;
વાચક યશ વિજયે શુભ્યો, દેજો સુખનો પોષ લાલરે. જગ૦ ૫

૨ શ્રી અન્નિતનાથ સ્વામીનું સ્તવન.

અન્નિત જિણુંદશું પ્રીતડી, મુજ ન ગમે હો બીજનો સંગ કે;
માલતી કુલે મોહિયો, કિમ બેસે હો બાવળ તરૂ ભૂંગ કે. અ૦ ૧
ગંગા જળમાં જે રમ્યા, કિમ છીલર હો રતિ પામે મરાલ કે;
સરોવર જળધર જળવિના, નવિ ચાહેહો જગઆતકણાળકે. અ૦ ૨

કોકિલ કલદૂજિત કરે, પામી મજરી હો પજરી સહકારકે,
 ઓછાં તરવર નવિ ગમે, ગિરિ આશુ હો હોયે ગુણનો પ્યારકે અં૦૩
 કમલિની દિનકર કર ગ્રહે, વળી કુમુદિની હો ધરે ચદ શુ પ્રીતકે,
 ગૌરી ગિરીશ ગિરિધર વિના, નવિ ચાહે હો કમલા નિજ ચિત્તકે અં૦૪
 તિમ પ્રભુ શુ મુજ મન રમ્યું, ખીન્ન શુ હો નહિ આવે દાયકે,
 શ્રી નયવિજય વિબુધ તણો, વાચક યશ હો નિતનિત ગુણ ગાયકે ૫

૩ શ્રી સભવનાથ સ્વામીનું સ્તવન.

સભવ જિનવગ વિનતિ, અવધારો ગુણ જ્ઞાતારે,
 ખામી નહિ મુજ ખીજમતે, કદીય હોશે કૃણ દાતારે સભવં ૧
 કર ભેડી ઉભો રહું, રાત દિવમ તુમ ધ્યાનોરે,
 ભે મનમા આણો નહિ, તો શુ કદીએ છાનોરે સભવં ૨
 ખોટ ખળને કો નહિ, દીણએ વહિત દાનોરે
 કરૂણા નજર પ્રભુણ તણી, વાધે સેવક વાનોરે સભવં ૩
 કાળ લખિધ નહિ મતિ ગણો, ભાવ લખિધ તુમ હાથેરે,
 લકથડતુ પણુ ગજળચુ, ગાળે ગયવર સાથે રે સભવં ૪
 દેશે તો તુમહિ લલુ, ખીન્ન તો નવિ (ખીન્ન ઓરન) જલચુ રે,
 વાચક યશ કહે માઈ શુ, કૃણશે એ મુજ સાચુ રે સભવં ૫

૪ શ્રી અભિનદન સ્વામીનું સ્તવન.

દીઠો હો પ્રભુ દીઠી જગ ગુરુ તુજ,
 મૂરતિ હો પ્રભુ ! મૂરતિ મોહન વેલડીલ,
 મીઠી હો પ્રભુ ! મીઠી તાહગી વાણી,
 લાગે હો પ્રભુ ! લાગે જેસી સેલડીલ ૧

જાણું હો પ્રભુ ! જાણું જન્મ કયત્ય,
 જો હું હો પ્રભુ ! જો હું તુમ સાથે મળ્યોજી;
 સુરમણિ હો પ્રભુ ! સુરમણિ પામ્યો હત્ય,
 આંગણે હો પ્રભુ ! આંગણે મુજ સુરતરૂં ફળ્યોજી. ૨
 જાગ્યા હો પ્રભુ ! જાગ્યા પુણ્ય અંકુર,
 માગ્યા હો પ્રભુ ! મુહ માંગ્યા પાસા ઢળ્યાજી;
 વૂઠ્યા હો પ્રભુ ! વૂઠ્યા અમીરસ મેહ,
 નાઠા હો પ્રભુ ? નાઠા અશુભ, શુભાદિન વળ્યાંજી. ૩
 ભૂખ્યા હો પ્રભુ ભૂખ્યા મદ્યા ઘૃતપૂર,
 તરશ્યા હો પ્રભુ તરશ્યા દિવ્ય ઉદક મિલ્યાજી;
 થાક્યા હો પ્રભુ થાક્યા મદ્યા સુખપાલ,
 ચાહતાં હો પ્રભુ ચાહતાં સજ્જન હેજે હલ્યાજી. ૪
 દીવો હો પ્રભુ ! દીવો નિશા વનગેહ,
 સાખી હો પ્રભુ ! સાખી થજેજળ નૌ મળીજી;
 કલિયુગે હો પ્રભુ ! કલિયુગે દુહાડો તુજ,
 દરિસન હો પ્રભુ ! દરિશન લહું આશા ફળીજી. ૫
 વાચક હો પ્રભુ ! વાચક યશ તુમ દાસ,
 વિનવે હો પ્રભુ ! વિનવે અલિનંદન સુણોજી;
 કહીએ હો પ્રભુ ! કહીએ મ દેજે છેહ,
 દેજે હો પ્રભુ ! દેજે સુખ દરિસન તણોજી. ૬

૫ શ્રી સુમતિનાથ સ્વામીનું સ્તવન.

સુમતિનાથ ગુણશુ મિલીજી, વાધે મુજ મન પ્રીતિ;
 તેલ બિંદુ જેમ વિસ્તરેજી, જલ માંહે ભલી રીતિ,
 સોભાગી જિનશુ લાગ્યો અવિહૃત રંગ.

સન્નન શુ, જે; પ્રીતડીજી; છાનીરતે, ન રખાય,
 પરિમલ કસ્તૂરી તણોજી, મહીમાહે મહકાય સોભાગી ૨
 આગળીએ નવિ મેરૂ ઢકાએ, છાળડીએ રવિ તેજ,
 અજલિમા ^૧જીમગગન માએ, મુજ મનતીમ પ્રભુ હેજ સોં ૩
 હુએ છીપે નહિ અધર અરૂણ જીમ, ખાતા પાન સુરગ,
 પીવત ભર ભર પ્રભુ ગુણુ ખ્યાલા, તીમ મુજ પ્રેમ અલગ સોં ૪
 ઢાકી ઇંદ્રુ પરાળશુજી, ન રહે લહી વિસ્તાર,
 વાયક યશ કહે પ્રભુ તણોજી, તીમ મુજ પ્રેમ પ્રકાર સોં ૫

૬ શ્રી પદ્મપ્રભ સ્વામીનુ સ્તવન.

પદ્મપ્રભ જિન જઈ અલગા રહ્યા, જીહાથી નાવે લેખોજી,
 કાગળને મસી તીહા નવિ સપજે, ન ચલે વાટ વિશેષોજી,
 સુગુણ સનેહારે-કદીય ન વિસરે ૧
 ઇહાથી તીહા જઈ કોઈ આવે નહિ, જેહ કહે સદેશોજી,
 જેહનુ મિલવુ દોહીલુ, તેહનુ નેહ તે-આપ કિલેશોજી સું ૨
 વીતરાગ શુ રે રાગ તે એક પખો, દીને કવણુ પ્રકારોજી,
 દોડો દોડેરે સાહેબ ^૨વાજમા, મન નાણે અસવારોજી સું ૩
 સાચી લક્ષિતરે ભાવન રસ કહ્યો, રસ હોય તીહા દોય રીઝોજી,
 હોડા હોડેરે ખીહુ રસ રીઝથી, મનના મનોગ્ધ સીઝોજી સું ૪
 પણુ ગુણવતારે ગોઠે ગાળજે, મ્હોટા તે વિશ્રામજી,
 વાયક યશ કહે એહજ આશરે, મુખ લહુ ઠામો ઠામજી સું ૫

૧ ' પસવી ' એવો પણુ અર્થ થાય છે.

* ' મુજમા '—કાર્યમા એવો પણુ પાઠ છે

૭ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ સ્વામીનું સ્તવન.

શ્રીસુપાસ જિનરાજ, તું ત્રિભુવન શિરતાજ;
આજ હો છાનેરે ઠકુરાઈ, પ્રભુ તુજ પદ તણીજી. ૧

દિવ્ય ધ્વનિ સુર કૂલ, ચામર છત્ર અમૂલ;
આજ હો રાનેરે ભામંડલ, ગાને હુંદુલિજી. ૨

*અતિશય સહજના ચાર, કર્મ ખખ્યાથી અગ્યાર;
આજહો કીધારે ઓગણીશે, સુર ગુણ ભાસુરેજી. ૩

*વાણી ગુણ પાંત્રિશ, પ્રતિહારજ નગદીશ;
આજ હો રાનેરે દીવાને, છાને આઠશુંજી. ૪

*સિંહાસન અશોક, બેઠા મોઢે લોક;
આજહો સ્વામીરે શિવગામી, વાચક યશ થુણ્યોજી. ૫

૮ શ્રી ચંદ્રપ્રભ સ્વામીનું સ્તવન.

ચંદ્રપ્રભ જિન સાહેબારે, તુમ છો ચતુર સુજાણ, મનના માન્યા;
સેવા જાણો દાસનીરે, દેશો પદ નિર્વાણ, મનના માન્યા.

---

* આ સ્તવનની છેલ્લી ત્રણ ગાથાઓ નીચે મુજબ હોવી સંલવિત
છે કેમકે તેથી પ્રાતિહાર્યોનો ક્રમ બરાબર સચવાય છે.

સિંહાસન અશોક, બેઠા મોઢે લોક;
આજહો રાનેરે દીવાને, છાને આઠશુંજી. ૩

અતિશય સહજના ચાર, કર્મ ખખ્યાથી અગ્યાર;
આજ હો કીધારે ઓગણીશે, સુર ગુણ ભાસુરેજી. ૪

વાણી ગુણ પાંત્રિશ, પ્રાતિહારજ નગદીશ;
આજ હો સ્વામીરે શીવગામી, વાચક યશ થુણ્યોજી. ૫

આવો આવોરે ચતુર સુખલોગી, કીજે વાત એકાંત અલોગી;
ગુણ ગોઠે પ્રકટે પ્રેમ, મનના માન્યા ૧.

ઓછું અધિકુ પણ કહેરે, આસગાયત જેહ, મન૦
આપે ક્ષણ જે અણુ કહેરે, ગિરઝો સાહેબ તેહ મન૦

આવો૦ કીજે૦ ગુણ૦ ૨.

દીન કહ્યા વિણ દાનથીરે, દાતાની વાધે મામ, મન૦
જલ દીએ ચાતકે ખીજવીરે, મેઘ હુઓ તીલે ક્યામ મન૦

આવો૦ કીજે૦ ગુણ૦ ૩

પીઠ પીઠ કરી તુમને જપુરે, હું ચાતકે તુમે મેહ, મન૦
એક લહેરમા હું ખ હરોરે, વાધે ખમણા નેહ મન૦

આવો૦ કીજે૦ ગુણ૦ ૪

મોહુ વહેલુ આપવુરે, તો શી ઢીલ કરાય ? મન૦
વાચક યશ કહે જગ ધણીરે, તુમ તૂઠે સુખ થાય મન૦

આવો૦ કીજે૦ ગુણ૦ ૫

૬ શ્રી સુવિધિનાથ સ્વામીનુ સ્તવન.

લધુ પણ હું તુમ મન નવિ માવુ રે, જગ ગુરુ તુમને દીલમા લાવુ રે;
કુણને એ દીને સાખાશીરે, કહો શ્રીસુવિધિ નિષ્ણદ વિમાસીરે ૧

સુજ મન અણુમાહે ભક્તિ છે જાઝીરે, તેહ દરીનો^૧ તુ છે માણરેરે,
ચોગી પણ જે વાત ન જાણુરે, તેહ અચગિજ કુણથી હુઓ ટાણુરે. ૨

અથવા ચથિરમાહી અથિર નમાવેરે, મ્હોટો ગજ દર્પણમા આવેરે;
જેહને તેને ખુદ્ધિ પ્રકાશીરે, તેહને દીને એ સાખાશીરે ૩

૧ જહતુ વહાણુ ૨ ટડેવ (કપ્તાન) આ બગાળી ભાષાના શબ્દો છે
સંસ્કૃત ભાષામા તો 'દગિનો' અર્થ ગુફા થાય છે ૩ શકા સમાધનાર્થે.

ઉર્ધ્વ મૂળ તરૂંચર અધ શાખારે, છંદપુરાણે ઋગ્વેદવી ભાખારે;
અચરિજ વાળે અચરિજ કીધુરે, ભક્તે સેવક કારજ સીધુરે.^૫ ૪
લાડ કરી જે બાળક બોલેરે, માતપિતા મન અમીયને તોલેરે;
શ્રીનયવિજય વિબુધનો શિપોરે, યશ કહે ઇમ બાણો જગદીશોરે. ૫

૧૦ શ્રી શીતલનાથ સ્વામીનું સ્તવન.

શ્રી શીતલ જિન ભેટીએ, કરી ભક્તે ચોખું ચિત્તહો;
તેહથી કહો છાનું કીશ્યું, જેહને સોંખ્યાં તન મન વિત્તહો.

શ્રી શીતલ ૧

દાયક નામે છે દણા, પણ તું સાચર તે કૂપ હો;
તે બહુ ખજવા તગતગે, તું દિનકર તું તેજ સ્વરૂપ હો.

શ્રી શીતલ ૨

મ્હોટો બાણી આદર્યો, દાગિદ્ર ભાંજો જગ તાત હો;
તું કરુણાવંત શિરોમણિ, હું કરુણા પાત્ર વિખ્યાત^૬ હો.

શ્રી શીતલ ૩

અંતરજામી સવિ લહો, અમ મનની જે છે વાત હો;
મા આગળ મોસાલના, શા વરણુવવા અવદાત હો ?

શ્રી શીતલ ૪

બાણો તો તાણો કીશ્યું, સેવાકુળ દીજે દેવ હો;
વાચક યશ કહે લીલની, એ ન ગમે મુજ મન ટેવ હો.

શ્રી શીતલ ૫

૧૧ શ્રી શ્રેયાંસનાથ સ્વામીનું સ્તવન.

તુમે બહુ મિત્રી રે સાહેબા, મારે તો મન એક,
 તુમ વિના બીજોરે નવિ ગમે, એ મુજ મ્હોટીરે ટેક
 શ્રી શ્રેયાસ કૃપા કરો ૧

મન ગખો તુમે સવિ તણા, પણ કીહા એક મળી જાઓ ?
 લલચાવો લખ લોકને, સાથી મહજ ન થાઓ શ્રી શ્રેયાસ ૨

ગગ લરે જન મન ગહો, પણ તિહુ કાલ વૈગગ,
 ચિત્ત તુમાગ રે સમુદ્રનો, કોઈ ન પામે રે તાગ શ્રી શ્રેયાસ ૩

એવા શુ ચિત્ત મેળવ્યુ, કેળવ્યુ પહેલા ન કાઈ,
 મેવક નિપટ અબુઝ છે, નિર્વહ્યો તુમે સાર્થ શ્રી શ્રેયાસ ૪

નિગગીશુરે કિમ મિલે ? પણ મળવાનો એકાત ?
 વાચક યશ કહે મુજ મિલ્યો, ભક્તો કામવૃત્ત શ્રી શ્રેયાસ ૫

૧૨ શ્રી વામુપૂજ્ય જિન સ્તવન.

સ્વામી તુમે કાઈ કામણુ કીધુ, ચિત્તહુ હમારૂ ચોરી લીધુ,
 સાહેબા વામુપૂજ્ય જિણંદા, મોહના વામુપૂજ્ય જિણુદા
 અમેપણુ તુમ શુ કામણુ કરશુ, ભકતે અદી મન ઘગ્મા ઘગ્મુ,
 માહેબા ૧

મનઘરમા ધરીયા ઘગ ગોલા, દેખત નિત્ય ગ્દેગો ? યિગ વોલા
 મન વંકુઠ અકુદિત ભકતે, ચોગી લાખે અનુભવ ચુકતે સાહેબા ૨

૧ ' એ તત ' એવો પણ પાઠ છે તત=નિશ્ચય

૧ ગ્દીગ એવો પણ પાઠ છે

કલેશે વાસિત મન સંસાર, કલેશ રહિત મન તે ભવપાર;
 જો વિશુદ્ધ મન ઘર તુમે આવ્યા, પ્રભુ તો અમે નવ નિધિ ઋદ્ધિ
 પાવ્યા. સાહેબાં ૩

સાતરાજ અલગા જઈ ખેઠા, પણ ભગતે અમ મનમાંહે પેઠા;
 અળગાને વળગ્યા જે રહેવું, તે ભાણા ખડખડ દુઃખ સહેવું.
 સાહેબાં ૪

ધ્યાતા ધ્યેય ધ્યાન ગુણ એકે, ભેદે છેદ કરશું હવે ટેકે;
 ક્ષીર નીરપરે તુમ શું મળશું, વાચક યશ કહે હેને હલશું.
 સાહેબાં ૫

૧૩ શ્રી વિમલનાથ સ્વામીનું સ્તવન.

સેવો ભવિયાં વિમલ જિજ્ઞેસર, દુલ્લહા સજ્જન સંગાળ;
 એવા પ્રભુનું દરિશન લેવું, તે આળસ માંહે ગંગાળ. સેવો ૧
 અવસર પામી આળસ કરશે, તે મુરખમાં પહેલોળ;
 ભૂખ્યાને જેમ ઘેવર દેતાં, હાથ ન માંડે ઘેલોળ. સેં ૨
 ભવ અનંતમાં દરિશન દીકું, પ્રભુ એહવા દેખાડેળ;
 વિકટ ૧૫થ જે પોળી પોળીયો, કર્મ વિવર ઉઘાડેળ. સેં ૩
 તત્વ પ્રીતિકર પાણી પાંચે, વિમલા લોકે આંજળ;
 લોચણ ગુરૂ પરમાન્ત દીએ તવ, ભ્રમ નાંખે સવિ ભાંજળ. સેં ૪
 ભ્રમ ભાંગ્યો તવ પ્રભુ શું પ્રેમે, વાત કરું મન ખોલીળ;
 સરળતાણે જે હમ્મડે આવે, તેહ જણાવે ખોલીળ. સેં ૫
 શ્રીનયવિજય વિબુધ પય સેવક, વાચક યશ કહે સાચુંળ;
 કોડી કપટ જો કોઈ દિખાવે, તોહિ પ્રભુ વિણ નવિ રાચુંળ. સેં ૬

૧૪ શ્રી અનંતનાથ સ્વામિનું સ્તવન.

શ્રી અનંત જિનશ્રુ કરો, સાહેલડીયા,
 ચોળ મજીઠનો રગરે ગુણ વેલડીયા,
 સાચો રગ તે ધર્મનો, સાહેલડીયા,
 ણીલો રગ પતગરે, ગુણ વેલડીયા ૧

ધર્મરગ જીરણ નહિ, સાં દેહ તે જીરણ થાયરે, ગુણ ૦
 સોનુ તે વિણમે નહિ, સાં ઘાટ ઘડામણ જાયરે ગુણ ૦ ૨
 ત્રાણુ જે રમવેધીયુ, સાં તે હોય જાયુ હેમરે, ગુણ ૦
 ફેરી ત્રાણુ તે નવિહુએ, સાં એહવો જગજુર પ્રેમરે ગુણ ૦ ૩
 ઉત્તમ ગુણ અનુરાગથી, સાં લહીએ ઉત્તમ ઠામરે, ગુણ ૦
 ઉત્તમ નિજ મહિમા વધે, સાં દીપે ઉત્તમ ધામરે ગુણ ૦ ૪
 ઉદક ણિદુ સાયગ લખ્યો, સાં જીમ હોય અખય અલગરે ગુણ ૦
 વાચક યશ કહે પ્રભુ ગુણે, સાં તિમ મુજ પ્રેમ પ્રસગરે ગુણ ૦ ૫

૧૫ શ્રી ધર્મનાથ સ્વામિનું સ્તવન.

થામુ ^૧ પ્રેમ ખન્યો છે રાજ, નિર્વહ્યો તો લેજે, એ આકર્ણી ૦
 મે ગગી રે ^૨ છો નિગગી, અણ જુગતે હોય હાસી,
 એક પળો જે નેહ નિર્વહવો, તે માફી ^૩ સાબાશી થામુ ૦ ૧
 નિરાગી એવે દાષ હોવે ^૪ ? એમ મનમા નવિ આણ,
 ફળે અચેતન પણ જેમ મુગ્ધમણિ, તિમ તુમ લક્ષિત પ્રમાણ થામુ ૦ ૨

૧ થામુ — તમાગી સાથે ૨ થે — તમે ૩ માફી — માગી [મારવાડી બાણ]

૪ દાષ દોવે — શુ થાય [મારવાડી બાણ]

ચંદન શીતલતા ઉપજાવે, અગ્નિ તે શીત મીટાવે;
 સેવકનાં તિમ દુઃખ ગમાવે, પ્રભુ ગુણ પ્રેમ સ્વભાવે. થાંસું ૦ ૩
 વ્યસન ઉદય જે જલધિ અનુહરે, શશીને તેહ^૧ સંખંધે;
 આણુ સંખંધે કુમુદ અનુહરે, શુદ્ધ સ્વભાવ પ્રખંધે. થાંસું ૦ ૪
 દેવ અનેરાતુમથી છોટા, થેં જગમાં અધિકારે;
 યશ કહે ધર્મજિનેશ્વર થાંસું, દિલ માન્યા હે મેરા. થાંસું ૦ ૫

૧૬ શ્રી શાંતિનાથ સ્વામીનું સ્તવન.

ધન દિન વેળા, ધન ઘડી તેહ, અચિરારોનંદન જિન જદિ ભેટશુંજી;
 લહીશુંરે સુખ દેખી મુખ ચંદ, વિરણુ વ્યથાનાં દુઃખ સવિ મેટશુંજી. ૧
 જાણ્યોરે જેણે તુજ ગુણ લેશ, ખીજારે રસ તેહને મન નવિ ગમેજી;
 આખ્યારે જેણે અમી લવલેશ, રખાકસ બુકસ તસ ન રૂચે કીમેજી. ૨
 તુજ સમકિત રસ સ્વાદનો જાણુ, પાપ કુલકતે ખહુ દિન સેવીયુંજી;
 સેવે જો કર્મને જોગે તોહી, વાંછે તે સમકિત અમૃત ધુરે લિખ્યુંજી. ૩
 તાહરું ધ્યાન તે સમકિત રૂપ, તેહીજ જ્ઞાનને ચારિત્ર તેહ છેજી;
 તેહથી જાણે સઘળાં હો પાપ, ધ્યાતા ધ્યેય સ્વરૂપ હોયે પછેજી. ૪
 દેખીરે અદ્ભૂત તાહરું રૂપ, અચરિજ લવિક અરૂપી પદ વરેજી;
 તાહરીગત તું જાણે હો દેવ, સમરણ ભજન તે વાચક યશ કરેજી. ૫

૧૭ શ્રી કુંથુનાથ સ્વામીનું સ્તવન.

સાહેલાં હે કુંથુજિનેશ્વર દેવ, રત્ન દીપક અતિ દીપતો હોલાલ;
 સા. મુજ મન મંદિર માંહે, આવે જો અરિખળ જીપતો હોલાલ. ૧

૧ તેહ—‘ તેજ [પ્રકાશ] તથા નેહ [સ્નેહ] એવાં એવાં પણ
 પાકાંતરો છે. ૨ (બાકસ બુકસ એટલે રસ)

સા. મિટે તો મોહ અધાર, અનુભવ તેજે જલહલે હોલાલ,
 સા - ધૂમ કષાય નરેખ, ચરણ ચિત્રામણુ નવિ ચલે હોલાલ ૨
 સા પાત્ર કરે નહિ હેઠ, સૂગ્ગ તેજે નવિ છીપે હોલાલ,
 સા સર્વ તેજનુ તેજ, પહેલાથી વાધે પછે હોલાલ ૩
 સા જેહ ન 'સમીરને ગમ્ય, ચચલતા જે નવિ લહે હોલાલ,
 સા જેહ સદા છે રમ્ય, રપૃષ્ઠ ગુણે નવિ કૃશ ગહે હોલાલ ૪
 સા પુદ્ગલ તેલ ન ખેયડે, જેહ ન શુદ્ધ દગ્ગા દહે હોલાલ,
 સા શ્રીનય વિજય સુશિષ્ય, વાચક ચશ ઇણી પરે કહે હોલાલ ૫

૧૮ શ્રી અરનાથ સ્વામીનું સ્તવન.

શ્રી અગ્નિન લવજલનો તારૂ, મુજમન લાગે વારૂ રે,
 મનમોહન સ્વામી,
 બાહ્ય ગ્રહી લવિજનને તારે, આણે શિવપુર આરેરે, મન૦ ૧
 તપ જપ મોહ મહા તોફાને, નાવ ન ચાલે માને રે, મન૦
 પણ નવિ લય મુજ હાથો હાથે, તારે તે છે સાથેરે મન૦ ૨
 લકતને સ્વર્ગ સ્વર્ગથી અધિકુ, જ્ઞાનીને ક્ષણ દેઈરે, મન૦
 કાયા કષ્ટ વિના ક્ષણ લહીએ, મનમા ધ્યાન ધરેઈરે મન૦ ૩
 જે ઉપાય બહુ વિધની ગ્યના, યોગ માયા તે જાણોરે, મન૦
 શુદ્ધ દ્રવ્ય ગુણુ પગ પાય ધ્યાને, શિવદીએ પ્રભુ સપરાણોરે ૬ મન૦ ૪

૧ 'મડતને' એવો પણ પાઠ છે ૨ 'પુષ્ટ' એવો પણ પાઠ છે
 ૩ 'ક્ષેપ' (નાખવુ) એવો પણ પાઠ છે

૪ અથવા 'તપજપ રૂપ નાવ મોહ રૂપી મહા તોફાનને વિરે યોગ્ય
 મર્યાદામા ચાલે નહીં એવો પણ અર્થ ધરી ગયે ૬ મપગણો પગણો

પ્રભુપદ વળગ્યા તે રહ્યા તાજ, અળગા અંગ ન સાજરે; મનઠ
વાચક યશ કહે અવર ન ધ્યાઈ, એ પ્રભુના ગુણ ગાઈરે. મનઠ ૫

૧૯ શ્રી મહીનાથ સ્વામીનું સ્તવન.

તુજસુજ રીઝની રીઝ, અટપટ એહ ખરીરી;
લટપટ નાવે કામ, ખટપટ ભાંજ ખરીરી.^૧ ૧
મહીનાથ તુજ રીઝ, જન રીઝે ન હુએરી;
દોય રીઝણનો ઉપાય, સાસું કાં ન જુએરી ? ૨
દુરારાધ્ય છે લોક, સહુને સમ ન શરીરી;
એક હૂ હવાએ ગાઠ, એક ભે બોલે હસીરી. ૩
લોક લોકોત્તર વાત, રીઝ છે દોય બૂધરી;
તાત ચક્રે ધુર પૂજ્ય, ચિંતા એહ હુધરી. ૪
રીઝવો એક સાંધ, લોક તે વાત કરેરી;
શ્રીનયવિજય સુશિષ્ય, એહીજ ચિત્ત ધરેરી. ૫

૨૦ શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામીનું સ્તવન.

મુનિસુવ્રત જિન વંદતાં, અતિ ઉદ્ધસિત તનમન થાયરે,
વદન અનોપમ નિરખતાં, મારાં ભવભવનાં દુઃખ જાયરે;
મારાં ભવભવનાં દુઃખરે જાય, જગતગુરુ જગતો સુખકંદરે,
સુખકંદ અમંદ આણુંદ, પરમગુરુ^૩ દીપતો સુખ કંદરે.^૪ ૧
નિશિદિન સૂતાં જાગતાં, હુધડાથી ન રહે દૂરરે;
જખ (જો) ઉપકાર સંભારીએ, તવ (તો) ઊપજે આનંદ પૂરરે.

તઠ જઠ સુઠ ૨

૧ ભાંજપડી મારવાડી ભાષા. ૨ આ દુઃખ શબ્દ કર્મ વાચી છે. કર્મના કૃણરૂપે
કહેલ છે. ૩ ‘ગુણે કરી’ એવો પણ પાઠ છે. ૪ ‘ભગવંતરે’ એવો પણ પાઠ છે.

પ્રભુ ઉપકાર ગુણે ભર્યા, મન અવગુણ એકે ન સમાયરે,
 ગુણ ગુણ અનુબધી હુઆ, તેતો અક્ષય ભાવ કહાયરે
 તેં ૪૦ સું ૩

અક્ષય પદ દીએ પ્રેમજે, પ્રભુ તે અનુભવ રૂપજે,
 અક્ષર સ્વર ગોચર નહિ, એતો અકળ અમાખ્ય અરૂપરે
 એં ૪૦ સું ૪

અક્ષર ઘોડા ગુણ ઘણા, સજ્જનના (પ્રભુજના) તે ન
 લિખાય (કહેવાય) રે,
 વાચક યશ કહે પ્રેમથી, પણ મનમાહે પરભાયજે
 ૫૦ ૪૦ સું ૫

૨૧ શ્રી નમિનાથ સ્વામિનુ સ્તવન.

શ્રી નમિત્રિનતી એવા કરતા, ૧ અલિય વિવન સવિ હરે નામેજી,
 અષ્ટ મહા સિદ્ધિ નવનિધિ લીલા, આવે બહુ મહામુર ૨ પાસેજી
 શ્રીં ૧

મયમત્તા ૩ અગણ ગય ગાને, રાજે તેજી તુખાર ૪ તે પચગાજી,
 બેટા બેટી બધવ બેડી, લહીએ બહુ અધિકાર ૨ગાજી શ્રીં ૨
 વલ્લભ ૬ સગમ રગ લહીને, અણવાલહા હોય દૂર સહેજેજી,
 વાછા તણા વિલબ ન દૂભે, કારજ સીએ ૭ ભૂરી લહેજેજી ૮ શ્રીં ૩
 ચક્ર કીર્ણ ઉજ્જવલ યશ ઉલમે, મૂળ તુલ્ય પ્રતાપી દીપેજી,
 જે પ્રભુભક્તિ કરે નિત્ય વિનયે, અગ્નિવૃ ૯ બહુ પ્રતાપે બીપેજી
 શ્રીં ૪

૧ અલિય-ખોટા	૪ તુખાર-આવાક ઘોડા	૭ ભૂરી-મોટા
૨ મહામુર મપતિનાપ્રકાર	૫ પચગાજી-મનોહર	૮ લહેજેજી-ગિદ્ધ
૩ મયમત્તા-મદો મત્ત	૬ વલ્લભ-મર્તા, ધણી.	૯ અગ્નિવૃ-ગતુ

મંગલમાલા લલિત વિશાલા, ડુખાલા બહુલે પ્રેમ રંગેજી;
શ્રીનયવિજય વિબુધ પય સેવક, કહે લહીએ સુખપ્રેમ અંગેજી.

શ્રી૦ ૫

૨૨ શ્રી નેમિનાથ સ્વામીનું સ્તવન.

તોરણ આવી રથ ફેરી ગયાંરે હાં, પશુઆં દેઈ દોષ, મેરે વાલમા;
નવ ભવ નેહ નિવારીયોરે હાં, શો જોઈ આઠ્યા જોષ ? મે૦ ૧
ચંદ્ર કલંકી જેહથીરે હાં, રામને સીતા વિયોગ; મેરે૦
તેહ કુરંગને^૧ વચણુડેરે હાં, પતિ^૨ આવે કુણુ લોગ^૩ ? મે૦ ૨
ઉતારી હું ચિત્તથીરે હાં, મુકિત ધુતારી હેત; મેરે૦
સિદ્ધિ અનંતે લોગવીરે હાં, તેહશું કવણુ ષસંકેત ? મેરે૦ ૩
પ્રીત કરંતાં સોહીલીરે હાં, નિર્વહેતાં જંજળ; મેરે૦
જેહવો વ્યાલ^૪ ખેલાવવોરે હાં, જેહવી અગનની આલ. મેરે૦ ૪
જો વિવાહ અવસરે દીયોરે હાં, હાથ ઉપર નવિ હાથ; મેરે૦
દીક્ષા અવસર દીજીએરે હાં, શિર ઉપર જગનાથ. મેરે૦ ૫
ઈમ વલવલતી રાણુલ ગઈરે હાં, નેમિ કને વ્રત લીધ; મેરે૦
વાચક ચશ કહે પ્રણુમીએરે હાં, એ દંપતિ^૬ દોય સિદ્ધ. મે૦ ૬

૨૩ શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્વામીનું સ્તવન.

વામાનંદન જિનવર મુનિમાંહે વડોરે, કે મુનિમાંહે૦
જિમ સુરમાંહિ સોહે સુરપતિ પરવડોરે કે સુરપતિ૦

§ વ્યાલા-પતિ, સ્ત્રી ૧ હરિણ ૨ પ્રતીતિ-વિશ્વાસ ૩ ક્યા લોકોને ?
૪ શો ઇસારો ? ૫ વ્યાલ-સર્પ ૬ દંપતી-વરવહુ.

નિમ ગિરિમાહિ ^૧સુરાચલ, મૃગમાહે કેશરીરે કે મૃગમાહે
 નિમ ચદન તરૂમાહિ, સુલટમાહિ મુર અરિરેરે સુલટ
 નદીયમાંહિ નિમ ગગ, ^૩અનગ સુરૂપમારે અનગ
 ફૂલમાંહિ ^૪અરવિંદ, ભરતપતિ ભૂપમારે ભરતપતિ
 ઐગવણુ ^૫ગજમાહિ, ગરૂડ ખગમા ધ્યારે ગરૂડ
 તેજવત માહિ ભાણુ, ^૬વખાણુમાહિ નિન કથારે વખાણુ ૨
 મત્રમાહિ નવકાગ, રત્નમાહિ સુરમણિરે ^૭રત્નમાહિ
 સાયરમાહિ સ્વયભૂ-રમણુ, શિરોમણિરે કે રમણુ
 શુકલધ્યાન નિમ ધ્યાનમા, અતિ નિર્મલપણેરે કે અતિ
 શ્રીનયવિનય વિબુધ પયસેવક, ઈમ ભણેરે કે સેવક ૩

૨૪ શ્રી વર્ધમાન સ્વામીનું સ્તવન.

ગિરૂઆરે શુણુ તુમ તણા, શ્રી વર્ધમાન નિનરાયારે,
 સુણુતા થવણે અમી ઝરે, મહારી નિર્મળ થાયે કાચારે ગિં ૧
 તુમ શુણુ ગણુ ગગાજળે, હુ ઝીલીને નિર્મળ થાઉંરે,
 અવર ન ધધો આદર, નિશદિન તોગ શુણુ ગાઉંરે ગિં ૨
 ઝીલ્યા જે ગગાજળે, તે છીલર જળ કિમપેસેરે ?
 માલતી ફૂલે મોહિયા, તે ખાવળ જઈ નવિ બેસેરે ગિં ૩
 એમ અમે તુમ શુણુ ગોઠશુ, રગે ગચ્ચાને વળી માચ્ચારે,
 તે કેમ પરસુગ આદરે ? જે પગનારી વશ રાચ્ચારે ગિં ૪
 તુ ગતિ તુ મતિ આશરે, તુ આલળન મુજ પ્યારેરે,
 વાચક યશ કહે માહરે, તુ જીવજીવન આધારેરે ગિં ૫

૧ મેરૂ પર્વત ૨ મેગરી-વાસુદેવ ૩ કામદેવ ૪ કમલપુષ્પ ૫ ઉદ્ધિનો હાથી
 ૬ પક્ષી ૭ સૂર્ય ૮ ચિતામણિ ગ્લ ૯ જીવનપ્રાણ એવો પણ પાઠ છે.

શ્રી મોહનવિજયજી કૃત ચોવીશી.

૧ શ્રી રૂપભદ્રેવ જિન સ્તવન.

પ્રભુજી ઓલંલડે મત ખીજો.

બાળપણે આપણે સસનેહિ, રમતા નવ નવ વેપે;
આજ તુમે પામ્યા પ્રભુતાર્ધ, અમે તો સંસારીને વેષે હો. પ્ર૦ ૧
જો તુમ ધ્યાતાં શિવસુખ લહિયે, તો તુમને કેઈ ધ્યાયે;
પણ ભવસ્થિતિ પરિપાક થયા વિણ, કેઈ ન મુગતિ જાયેહો. પ્ર૦ ૨
સિદ્ધનિવાસ લહે ભવિસિદ્ધિ, તેહમાં રથો પાડ તુમારો;
તો ઉપગાર તુમારો વહિએ, અભવ્ય સિદ્ધને તારો હો. પ્ર૦ ૩
નાણુરયણ પામી એકાંતે, થઈ બેઠા મેવાશી;
તે માંહેલો એક અંશ જો આપો, તે વાતે શાખાશી હો. પ્ર૦ ૪
અક્ષયપદ દેતાં ભવિજનને, સંકીર્ણતા નવિ થાય;
શિવપદ દેવા જો સમરથ છો, તો જશ લેતાં શ્યું જાય હો. પ્ર૦ ૫
સેવાગુણ રંજ્યો ભવિજનને, જો તુમે કરો વડલાગી;
તો તુમે સ્વામી કેમ કહાવો; નિર્મમને નિરાગી હો. પ્ર૦ ૬
નાભિનંદન જગવંદન ખ્યારો, જગશુર જગ જયકારી;
રૂપવિબુધનો મોહન પલણે, વૃષભલંછન બલીહારી હો. પ્ર૦ ૭

૧ શ્રી રૂપભદ્રેવ જિન સ્તવન.

(આજ હજારી ઢાલો પ્રાહુણો—એ દેશી.)

પ્રથમ તીર્થ કર સેવના, સાહિબા ઉદિત હૃદય સસનેહ જિણુંદા મોરારે;
પ્રીત પુરાતન સાંભરે, સાહિબા રોમાંચિત શુચિ દેહ. જિ૦ ૧

અગમ અલોકિક સાહિબા, સાહિબા કાજળ પણ ન લખાય, જિં
 અતરગતની જે વાતડી, સાહિબા જણજણને ન કહાય જિં ૨
 કોરિ ટકાની હો આકરી, સાહિબા પ્રાપ્તિ વિષુ ન લહાય, જિં
 મનડોણ મળવાને ઉમહો, સાહિબા કિમ કરી મેળો થાય જિં ૩
 સાહિબા ફર થકા પણ સાજણા, સાહિબા સાલરે નવર ગરીત, જિં
 પૂરવ પુન્યે પામીયે, સાહિબા પરમ પુરૂષ સ્યુ પ્રીત જિં ૪
 મતમત નયનય કદ્દપના, સાહિબા ઇતર ઇતર પરિણામ, જિં
 રૂપ અગોચર નવિ લહે, સાહિબા વિવાહ એ મહીઆણુ જિં ૫
 સમ દમ શુદ્ધ સ્વભાવમાં, સાહિબા પ્રભુ તુમ રૂપ અખંડ, જિં
 ભગતિ વહિત સલીનતા, સાહિબા એથી પ્રગટ પ્રચ્છ જિં ૬
 કરૂણા વસ સજોગથી, સાહિબા દિઠો નવલ દિદાર, જિં
 રૂપવિબુધ કવિરાજનો, સાહિબા મોહન જય જયકાર જિં ૭

૨ શ્રી અજિતનાથ જિન સ્તવન.

(કાશ્યપરો પાણી લાગણો—એ દેશી)

ઓળગ અજિન જિણુદની, માહરે મન માની,
 માલતી મધુકરની પદે, બની પ્રીત અછાની,
 વારી હુ જિત શત્રુ મુત તણા, મુખડાને મટકે ૧
 અવર કોઇ જાણુ નહિ, વિષુ સ્વામી સુરગા,
 ચાતક જિમ જલધર વિના, નવિ સેવે ગગા ૧૦ ૨
 એ શુણુ પ્રભુ કિમ વિસરે, સુણી અન્ય પ્રશસા,
 છીલર કીણુવિધ રતિ ધરે, માનસરના હસા ૧૦ ૩
 શિવ એક ચદ્રકળા ધકી, લહી ઈશ્વરતાઈ,
 અનત કળાધર મેં ધર્યો, મુજ અર્ધિક પુન્યાઈ ૧૦ ૪

તું ધન તું મન તન તુંહી, સસનેહા સ્વામી;
મોહન કહે કવિ રૂપનો, જિન અંતરજામી.

વાં ૫

૨ શ્રી અજિતનાથ જિન સ્તવન.

(મોતીડાની—દેશી.)

અજિત અજિત જિન અંતરજામી, અરજ કરું છું પ્રભુ શિરનામી;
સાહિબા સસનેહી સુગુણુજી, વાતડી કહું કેહી.

આપણુ બાળપણનાં સ્વદેશી, તો હવે કિમ થાઓ છો વિદેશી; સાં ૦
પુન્ય અધિક તુમે હુઆ જિણુંદા, આદિઅનાદિ અમે તો બંધા સાં ૨

તાહરે આજ માણુ છે શ્યાની, તુંહિજ લીલાવંત તું જ્ઞાની; સાં ૦
તુજ વિણુ અન્યને કાં નથી બ્યાતા, તોભે તું છે લોકવિખ્યાતા. સાં ૩

એકને આદર એકને અનાદર, ઇમ કિમ ઘટે તુજને કરૂણાકર; સાં ૦
દક્ષીણુ વામ નયન બિહુ સરખી, કુણુ ઓછી કુણુ અધિકી પરખી. સા. ૪

સ્વામ્યતા મુજથી ન રાખો સ્વામી, શી સેવકમાં રાખો છો ખામી; સાં ૦
જે ન લહે સન્માન સ્વામીનો, તો તેહને કહે સહુકો કામીનો. સાં ૫

રૂપાતીત ભે મુજથી થાશ્યો, ધ્યાશું રૂપ કરી કિંહાં જાશ્યો; સાં ૦
જડ પરિમાણું અરૂપી કહાયે, ગહત સંભેગે રૂપું રૂપી ન થાયે. સાં ૬

ધન ભે ઓળગે કિમપિન દેવે, ભે દિનમણી કનકાચલ સેવે; સાં ૦
એહવું જાણી તુજને સેવું, તાહરે હાથ છે રૂગનું દેવું. સાં ૭

તુજ પયપંકજ મુજ મન વળગ્યું, જાયે કિંહાં છંડીને અળગું. સાં ૦
મધુકર મયગદ અઘપિ રાયે, પણુ સુને મુખે લાલન વિમાયે. સાં ૮

તારક બિરૂદ કહાવો છો મોટા, તો મુજથી કિમ થાશ્યો ખોટા; સાં ૦
રૂપવિબુધનો મોહન ભાખે, અનુલવરસ આણુંદશું ચાખે. સાં ૯

૩ શ્રી સભવનાથ જિન સ્તવન.

(આધા આમ પધારો—એ દેશી)

સમકિત દાતા સમકિત આપો, મન માગે થઈ મીઠું,
 છતી વસ્તુ દેતા શ્યુ શોચો, મીઠું ને સહુએ દીઠું,
 ખ્યારા પ્રાણ થકી છો રાજ, સભવ જિનજી મુજને ૧
 ઇમ મત જાણે ને આપે લહીયે, તે લાધુ શુ લેવું,
 પણ પરમારથ પ્રીછી આપે, તેહજ કહિયે દેવું ૨
 અર્થી હું તુ અર્થ સમર્પક, ઇમ મત કગ્જ્યો હાસુ,
 પ્રગટ હતું તુજને પણ પહિલા, એ હામાનુ પાસુ ૩
 પરમ પુરૂષ તમે પ્રથમ લજીને, પામ્યા ઇમ પ્રભુતાર્થ,
 તેણે રૂપે તુમને એ લજીયે, તિણે તુમ હાથ વડાઈ ૪
 તુમે સ્વામી હું સેવાકામી મુજરે સ્વામી નિવારે,
 નહિ તો હઠ માડી માગતા, કિણુ વિધ સેવક લાગે ૫
 જોતે જોતિ મળે મન પ્રીછો, કુણુ લહશે કુણુ લજશે,
 સાચી લક્ષિત તે હસ તણી પરે, ખીગ નીર નય કરશે ૬
 જોગખ કીધી ને લેખે આવી, ચરણલેટ પ્રભુ દીધી,
 રૂપવિબુધનો મોહન પલણે ગસના પાવન કીધી ૭

૪ શ્રી અલિનદન જિન સ્તવન.

(આઝેવાતની દેલી)

અકળ કળા અવિરૂદ્ધ, ધ્યાન ધરે પ્રતિબુધ,
 આઝેલાલ, અલિનદન જિન ચદનાજી,

- રોમાંચિત થઈ દેહ, પ્રગલ્બો પૂરણ નેહ;
આછેલાલ, ચંદ્ર જ્યુ' વન અરવિંદનાથ. ૧
- એકો ખીણ મનરંગ, પરમ પુરૂષને સંગ;
આછેલાલ, પ્રાપ્તિ હોવે સો પામીયેંજી;
સુગુણી સલુણી ગોઠ, જિમ સાકર ભરી પોઠ;
આછેલાલ, વિણ દામે વિવસાધ્યેંજી; ૨
- સ્વામી ગુણમણી તુજ, નિવસો મનડે મુજ;
આછેલાલ, પણ કહિયેં ખટકે નહીંજી;
જિમ રજનયણે વિલંગ, નીર ઝરે નિરવંગ;
આછેલાલ, પણ પ્રતિગિંજી રહે સંસહીંજી. ૩
- મેં જન્યા કેઈ લક્ષ, તારક ભોળે પ્રત્યક્ષ;
આછેલાલ, પણ કેા સાચ ન આવ્યો વગેજી;
મુજ બહુ મિત્ર દેખ, પ્રભુ કાં ઉવેખ;
આછેલાલ, આતુર જન બહુ ઓળગેજી. ૪
- જગ જોતાં જગનાથ, જિમ તિમ આવ્યા છો હાથ;
આછેલાલ, પણ હવે રખે કુમયા કરોજી;
ખીન્ન સ્વારથી દેવ તું પરમારથ હેવ;
આછેલાલ, પામ્યો હવે હું પટંતરોજી. ૫
- તેં તાર્યા કેઈ કોડ, તો મુજથી શી હોડ;
આછેલાલ, મેં એવડો શ્યો અલેહણોજી;
મુજ અરદાસ અનંત, ભવની છે ભગવંત;
આછેલાલ, જાણુને શું કહેવું ઘણુંજી. ૬
- સેવાક્રુણ ઘો આજ, ભોળવો કાં મહારાજ;
આછેલાલ, ભૂખ ન ભાગે ભામણેજી;

રૂપવિબુધ સુપસાય, મોહન એ જિનરાય,
આછેલાલ, ભૂખ્યો ઉમાહે ઘણેજી

૭

૫ શ્રી સુમતિનાથ જિન સ્તવન.

(વારી હુ ઉઘ્યાપુર તણે—એ દેશી)

પ્રભુજી શુ ખાધી પ્રીતડી, એ તો જીવન જગદાધાર સનેહી,
સાચો તે સાહિબ સાબરે, ખણુ માહે કોટિક વાર,
સનેહી વારી હુ સુમતિ જિણુદ

પ્રભુ થોડા બોલો ને નિપુણ ઘણો, એ તો કાજ અનત કરનાર, સં
ઓળગ જેહની જેવડી, ફળ તેહવો રસ દેનાર સં વાં ૨

પ્રભુ એતિ ધીરો લાજે ભર્યો, જિમ સિચ્યો સુકૃત માલ, સં
એકણ કંઠણીની લેહેરમા, સુનિવાજે કરે નિહાલ સં વાં ૩

પ્રભુ ભવસ્થિતિ પાકે ભજાને, કોઈ કહે કિનરે પસાય, સં
રૂતુ વિના કહો કિમ તરવરે, ફલ પાકીને સુદર થાય સં વાં ૪

અતિ ભૂખ્યો પણ શુ કરે, કાઈ ખિહુ હાથે ન જમાય, સં
દાસ તણી ઉતાવળે પ્રભુ, કિણુ વિધ રીજ્યો જાય સં વાં ૫

પ્રભુ લખિત હોયે તો લાલીયે, મનમાન્યાને મહારાજ, સં
ફળ તો સેવાથી સપજે, વિણુ ખયણુ ન લાજે ખાજ સં વાં ૬

પ્રભુ વીસર્યા નવિ વીસરો, સાહમુ અધિક હોવે છે નેહ, સં
મોહન કહે કવિ રૂપનો, મુજ બહાલો છે જિનવર એહ સં વાં ૭

૬ શ્રી પદ્મપ્રભ જિન સ્તવન.

(દોહા માફ મડી એક કરેલો ગ્રીધર હા—એ દેશી.)

પરમ રસ ભીનો માદરો, નિપુણ નગીનો માદરો આલેઓ;
પ્રભુ મોરા પદમપ્રભુ પ્રાણાધાર હો, જ્યૈનિરમા આલિંગીને.
પ્રં અછક છક્યો દિનરાત હો, ઓળંગ પણ નવિ સાંભળે;
પ્રં તો શી દરશણુ વાત હો. પ્રં નીં સાં ૧

નિરભય પદ પામ્યા પછે, પ્રં જાણીયેં ન હોવે તેહ હો;
તો નેહ જાણે આગળે, પ્રં અળગા તે નિગનેહ હો. પં નીં સાં ૨
પદ લેહતાં તો લહ્યો વિભુ, પ્રં પણ નિજ નિજ દ્રવ્ય કદાચ હો;
અમે સુદ્રવ્ય સુશુભાણું પ્રં સહિ તો તિગે શરમાય હો. પ. ની. સા. ૩
તિહાં રહ્યા કૃણા નયણથી, પ્રં જોતાં છું ઓછું ધાય હો;
જિહાં તિહાં જિનલાવણ્યતા પ્રં દહલીદીપક ન્યાય હો. પ. ની. સા. ૪
જો પ્રભુતા અમે પામતા, પ્રં કહેવું ન પડે તો એમ હો;
જો દેશો તો જાણું અમે, પ્રં દરિશણુ દરિદ્રતા કેમ હો. પ. ની. સા. ૫
હાથે તો નવિ શકે, પ્રં ન કરે કોઈનો વિશ્વાસ હો;
પણ ભોળવીયેં જો લક્ષિતથી, પ્રં કહેજ્યો તો શ્યામાશ હો. પ. ની. સા. ૬
કમળલંછન ક્રીધી મયા, પ્રં ગુનહ કરી બગસિસ હો;
રૂપવિબુધના મોહને લણી, પ્રં પૂરજો સકલ જગીશ હો. પ. ની. સા. ૭

૭ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન.

(ગ્રીણા માફજની કરલડી—એ દેશી.)

વાલ્હા મેહ બપીયરા અહિકુળને મૃગકુળને,
તિમ વળી નાદે વાહ્યો હો રાજ, મધુકરને નવમલ્લિકા;
તિમ મુજને ઘણી વાહલી, સાતમા જિનની સેવા હો રાજ. ૧

અન્ય ઉથિક સુર છે ઘણા, પણ મુજ મનડુ તેહથી,
 નાવે એકણ રાગે હો રાજ, રાગ્યો હું રૂપાતીતથી, ૨
 કાગણ મન માન્યાનુ સ્યુ, કાઈ આપો હાથે હો રાજ
 મૂળની લકતે રીઝશે, નહિ તો અવરની ગીત,
 કારે પણ નવિ ખીજે હો રાજ, ઝોળગડી મોઘી થસ્યે,
 કબળ હોવે ભારી, જિમ જિમ જળથી લીજે હો રાજ ૩
 મનથી નિવાજસ નહિ કરે, જો કર ગ્રહીને લીજે,
 આવશે તે લેજે હો રાજ, મોટાને કેહવું કિશ્યુ,
 પગ દોડી અનુચરની, અતરભામી દેજે હો રાજ ૪
 એહથી સ્યુ અધિકો અછે, આવી મનડે વસીઓ
 માહામો સુગુણ સનેહી હો રાજ, જે વસ્ય હોશે આપણે,
 તેહને માગ્યુ દેતા, અજર રહે કહો કેહી હો રાજ ૫
 અતિ પગ્યે વિશ્યે નહિ, નિત નિત નવલો નવલો,
 પ્રભુજી મુજથી લામે હો રાજ, એ પ્રભુતા એ નિપુણતા,
 પગમ પુરૂષ જે જેહવી, કિહાથી કોઈ પાસે હો ગજ ૬
 લીનો પરમ મહા ગ્સે, માહરો નાથ નગીનો,
 તેહને તે કુણુ નિદે હો રાજ, સમક્ષિ દહતા કાગ્ને,
 રૂપવિભુધનો મોહન, સ્વાતી સુપાસને વદ હો ગજ ૭

૮ શ્રી ચદ્રપ્રભ જિન સ્તવન.

(નદ સહુણા નદનારે લોલ—એ દેશી)

શ્રી શકર ચદ્રપ્રભુરે લોલ, તુ ધ્યાતા જગનો વિભુરે લોલ,
 તિલે હું ઝોળગે આવિયોરે લોલ, તુમે પણ મુજને મયા ડીયોરે
 લોલ ૧

દીધી ચરણની ચાકરીરે લોલ, હું સેવું હરખે કરીરે લોલ;
સાહિબ સાહમું નિહાલજ્યોરે લોલ, ભવ સમુદ્રથી તારજ્યોરે
લોલ૦ ૨

અગણિત ગુણ ગણવા તણીરે લોલ; મુજમન હોંશ ધરે ઘણીરે લોલ;
જિમ નલને પામ્યા પંખીરે લોલ, દાખે ખાલક કરથી લખીરે
લોલ૦ ૩

જો જિન તું છે પાંસરો લોલ, કરમ તણો શ્યો આશરો લોલ;
જો તુમે રાખશો, ગોદમાંરે લોલ, તો કિમ જાશું નિગોદમાંરે લોલ૦૪
જળ તાહરી કણ્ણા થઈરે લોલ, કુમતિ કુગતિ ફરે ગઈરે લોલ;
અધ્યાતમ રવિ ઉગીયોરે લોલ, પાપ તિમિર કિહાં પૂગીયોરે લોલ૦૫
તુજ મૂરતિ માયા જિસિરે લોલ, ઉર્વશી થઈ ઉચ્ચરે વશીરે લોલ;
ફરખે પ્રભુ ટાળો એક ઘડીરે લોલ, નિજર વાદળ છાંહડીરે લોલ૦૬
તાહરી લકિત લલી બનીરે લોલ, જિમ ઔષધી સંજીવનીરે લોલ;
તત મન આણુંદ ઉપનોરે લોલ, કહે મોહન કવિ રૂપનોરે લોલ૦૭

૯ શ્રી સુવિધિનાથ જિન સ્તવન.

(મોતીડાની—દેશી.)

અરજ સુણો સુવિધિ જિનેસર, પરમ કૃપાનિધિ પરમેસર;
સાહેબા સુસાનિ જીઓ તો વાત છે માન્યાની;
કહેવાઓ પંચમ ચરણના ધારી, કિમ આદરી અશ્વની અસવારી.

સા૦ ૧

છો ત્યાગી શિવવાસ વસો છો, દૃઢ રથસુત રથે કિમ બેસો છો; સા૦
આંગી પ્રમુખ પરિચહમાં પડશો, હરિહરાદિકને કીણુ વિધ નહશ્યો.

સા૦ ૨

ધુરથી સકળ સ સાર નિવાર્યો, કિમ ફરી દેવ દ્રવ્યાદિક ધાર્યો, સાં
તણ સજમને થાશે ગૃહવાસી, કુણુ આશાતના તજશે ચોરાશી
સાં ૩

સમકિત મિથ્યા મતમે નિરતર, ઇમ કિમલાજશે પ્રભુજીઅ તર, સાં
લોકતો દેખશે તેહવુ કેહશ્યે, ઇમ જિનતા તુમ કિણુ વિધ રહશ્યે
સાં ૪

પણ હવે શાસ્ત્રગતે મતિ પોહચી, તેહથી મે જોયુ ઉંડુ આલોચી, સાં
ઇમ કીધે પ્રભુતાઈ ન ઘટે, સાહમુ ઇમ અનુભવ ગુણુ પ્રગટે,
સાં ૫

હય ગય ગદ્યપિ તુ આરોપાયે, તો પણ સિદ્ધપણુ ન લોપાયે, સાં
જિમ મૂગટાદિક ભૂષણુ કહેવાયે, પણ કચનની કચનતા નજાયે
સાં ૬

ભકતની કરણી દોષ ન તુમને, અઘટિત કહેવુ અનુકત અમને, સાં
લોપાયે નહિ તુ કોઇથી સ્વામી, મોહન વિજય કહે શિરનામી
સાં ૭

૧૦ શ્રી શીતલનાથ જિન સ્તવન.

(ઘોડી તો આમ્મ થારા દેશમા—જો દેશી)

શીતલ જિનવર સેવના, સાહેબજી, શીતલ જિન શશિર્ણિખડો,
સસનેહી મૂરત માહરે, મન વસી સાં

સાપુરીખરસુ ગોઠડી, સાં મોટો તે આલાહુખડો. મં ૧

ખીણુ એક મુજને નવી વીસરે, સાં તુમ ગુણુ પરમ અનતડો મં
દેવ અવરને શ્યુ કર, સાં લેટ થઈ ભગવત હો. સં ૨

તુમે છો મુગટ ત્રિહુ લોકના, સાં હું તુમ પગની ખેહડો, સં
તુમે છો સધન રતુ મેહુલો, માં હું પશ્ચિમ દિશિ મેહુલો સં ૩

નિરાગી પ્રભુ રિઝવું, સાં તે ગુણ નહિ મુજ માંહિહો; સં
 ગુર ગુરતા સાહમું જુઓ, સાં ગુરતા તે મૂકે નહિહો. સં ૪
 મોટા સેંતીબરોબરી, સાં સેવક કીણ વિધ થાય હો; સં
 આસંગો કિમ કિજ્યે, સાં તિહાં રહી આલુભાયહો. સં ૫
 જગગુર કરૂણા કીજ્યે, સાં ન લખ્યો આભાર વિચારહો; સં
 મુજને રાજ નિવાજશો, સાં તો કુણ વારણહાર હો. સં ૬
 ઓળગ અનુલવ લાવથી, સાં જાણો જાણ સુજાણહો; સં
 મોહન કહે કવિ રૂપનો, સાં જિનજી જીવન પ્રાણ હો. સં ૭

૧૧ શ્રી શ્રેયાંસનાથ જિન સ્તવન.

(કંકણની—દેશી.)

શ્રેયાંસ જિન સુણો સાહિબારે, જિનજી દાસ તણી અરદાસ;
 દિલડે વસી રહ્યો, દુર રહ્યાં જાણું નહિરે; પ્રભુ તુમારે પાસ. દિં ૧
 હારે મૃગને જ્યું મધુર આલાપ દિં મોરને પીંછ કલાપ; દિં
 દૂર રહ્યા જાણું નહિરે, પ્રભુ તુમારે પાસ. દિં ૨
 જલ થલ મહિયલ જોવતાંરે, જિનજી ચિંતામણિ ચઢ્યો હાથ; દિં
 ઉણપ શી હવે માહરેરે, જિં નીરખ્યો નયણે નાથ. દિં ૩
 ચરણે તેહને વિલાંખિયેરે, જિં જેથી સીઝે કામ; દિં
 ફેાકટ શું ફેરો તિહારે, જિં પૂછે નહિ પણ નામ. દિં ૪
 કૂડો કલિયુગ છોડીનેરે, જિં આને રહ્યા એકાંત; દિં
 આપોયું રાખે ઘણારે, જિં પર રાખે તે સંત. દિં ૫
 દેવ ઘણા મેં દેખિયારે, જિં આડંબર પટરાય; દિં
 નિગમ નહિ પણ સોડથીરે, જિં આઘા પસારે પાય. દિં ૬

સેવકને બે નિવાળ્યે રે, જિં તો તિહા શ્યાને બાય, દિં
 નિપટ નિરાગી હોવતા રે, જિં સ્વામીપણુ કિમ થાય દિં ૭
 મે તો તુજને આદર્યો રે, જિં ભાવે તુ બાણુ મ બાણુ, દિં
 રૂપ વિજય કવિરાયનોરે, જિં મોહન વચન પ્રમાણુ દિં ૮

૧૨ શ્રી વાસુપૂજ્ય જિન સ્તવન.

(ચુનડી તો બીજે હો સાહેબાળ પ્રેમની—એ દેગી)

પ્રભુજી શ્યુ લાગી હો પૂરણ પ્રોતડી, ડવન પ્રાણુ આધાર,
 ગિરૂઆ જિનજી હો રાજ, સાહેબ સુણુજ્યો હો માહરી વિનતી,
 દરિશણુ દેજ્યો દિલભરી શ્યામજી, અહો જગ ગુરૂ શિરદાર સાં ૧
 આહીને દીજે હો ચરણની ચાકરી, ઘો અનુભવ મમ સાજ, ગિં
 ધમ નવિ કિજે હો સાહિબાળ સાલબો, કાઇ મેવકને શિવગજ
 ગિં સાં ૨

ચુપશ્યુ છાના હો સાહિબા ને બેસીયે, કોઇ શોભા ન લહેશ્યો
 કોઇ, ગિં

દામ ઉધારો હો સાહેબાળ આપણો, જ્યુ હોવે મુજગ સવાય.
 ગિં માં ૩

અરૂણુ બે ઉગે હો સાહેબાળ અબરે, નામે તિમિં અધાર, ગિં
 અવર દેવ હો સાહિબાળ કિંકર, મિલિયો તુ દેવ મુને સાર
 ગિં માં ૪

અવન ન ચાહું હો સાહિબાળ તુમ છતે, જિમ ચાતક જલધાર, ગિં
 અટપદ સીનો હો સાહિબાળ પ્રેમશ્યુ, તિમ હું દુદય મઝાર
 ગિં સાં ૫

સાત રાજનેહો સાહિબાણ અંતે જઈ વશ્યા, શું કરીએ તુમ પ્રીત; ગિં
 નિપટ નિરાગી હો જિનવર તું સહિ, એ તુમ ખોટી રીત. ગિં સાં ૬
 દિલની વાતાં હો કિણુને દાખવું, શ્રી વાસુપૂજ્ય જિનરાય; ગિં
 ખીણુ એક આવી હો પડેણ સાંભળો, કાંઈ મોહન આવે દાયં.
 ગિં સાં ૭

૧૩ શ્રી વિમલનાથ જિન સ્તવન.

(તે તરીયા બાઈ તે તરીયા—એ દેશા.)

વિમલ જિણુંદશું ગ્યાન વિનોદી, સુખ છખી શશિ અવિદેહેણ;
 સુરવર નિરખી રૂપ અનોપમ, હજીયે ન મેષ ન મેળેણ. વિં ૧
 વિણુ વરાહ થઈ ધર વસુધા, એવું કોઈક કહે છે જ;
 તો વરાહ લાંછન મરો પ્રભુને, ચરણે શરણ રહે છે જ. વિં ૨
 લીલા અકળ લલિત પુરૂષોત્તમ, સિદ્ધ વધુ રસ ભીનો જ;
 વેધક સ્વામીથી મિલવું સોહિલું, જે કોઈ ટાળે કીનોજ. વિં ૩
 પ્રસન્ન થઈ જગનાથ પધાર્યા, મન મંદિર મુજ સુધર્યોજ;
 હું નટ નવલ વિવિધ ગતિ બાણું, ખિણુ એક તો લ્યો મુજરોજ. વિં ૪
 ચોરાશી લખ વેષ હું આણું, કર્મ પ્રતીત પ્રમાણેજ;
 જે અનુભવ દાન ગમે તો, ના રૂચે તો કહો મયાણેજ. વિં ૫
 જે પ્રભુ ભક્તિ વિમુખ નર જગમેં, તે ભ્રમ ભૂલ્યો ભટકેજ;
 સંગત તેહ ન વિગત લહીયે, પૂજાદિકથી ચિટકેજ. વિં ૬
 કીજે પ્રસાદ ઉચિત ઠકુરાઈ, સ્વામી અખય ખબનોજ;
 રૂપ વિબુધનો મોહન પલણે, સેવક વિનતી માનોજ. વિં ૭

૧૪ શ્રી અનંતાથ જિન સ્તવન.

(વીર મુણે મોગી વિનતી—એ દેશી)

અનંત જિણુદ શુ વિનતી, મે તો કીધી હો ત્રિકરણથી આજ,
 મિલતા નિજ સાહેબ લણી, કુણુ આણે હો મૂળ મન લાજ અં ૧
 મુખ પકળ મન મધુકર, ગદ્યો લુપ્ધ હો ગુણુ ગ્યાને લીન,
 હરિહર આવળ કુલ જ્યો, તે દેખ્યા હો ટિમ ચિત હોવે પ્રીણુ અં ૨
 લવ કરીયો દરીયો તર્યો, પણ કોઈ હો અણુ સરીઓ ન દીપ,
 હવે મન પ્રવહણુ માહર, તુમપદ લેટે હો મે ગગથુ છીપ અં ૩
 અતગ્નમી મિલ્યે થકે, ફલે માહરો હો મહી કરીને લાગ,
 હવે વાહી જવા તણી, નથી પ્રભુજી હો કોઈ ઈહા લાગ અં ૪
 પદલવ અહી ગઢ લેયશુ, નહી મેળો હો બ્યારે તુમે મીટ,
 આતમ અખરે જો થઈ, ટીમ ઉવટે હો કગરી છોટ અં ૫
 નાયક નિજ નિવાળયે, હવે લાળયે હો જગતા અલૂટ,
 અધ્યાતમ પદ આપવા, કાઈ નહિ પડે હો જાળને ખુટ અં ૬
 જિમ તુમે તર્યા તિમ તાગ્યો, શુ જોમે હો તુમને કાઈ દામ,
 નહી તારો તો મુજને, તો કિમ તુમ હો તાગક કમેજ્યો નામ અં ૭
 હુ તો જિન રૂપસ્વથી, ગહુ કોઈ હો અહનિરા અનુકલ,
 ચગ્ગુ તણુ જઈયે કિહા, છે માહરી હો વાતલડીનો મૂલ અં ૮
 આપદ પદમ કરે, અન્ય તિગ્વ હો જાગે જિમ હેક,
 મોહન કહે કવિરૂપનો, વિના ઉપગમ હો નવિ મુકુ કેડ અં ૯

૧૫ શ્રી અનંતનાથ જિન સ્તવન.

(આદિ પુરૂષ એ આવળ—એ દેશી.)

અનંત જિણુંદ અવધારીયે, સેવકની અરદાસ જિનજી;	
અનંત અનંત ગુણ તુમ તણા, સાંભરે શ્વાસોશ્વાસ	જિ૦ ૧
સુરમણિ સમ તુમ સેવના, પામીયે પુન્ય પંડુર;	જિ૦
કિમ પ્રમાદ તણે વશે, મુકું અધખીણુ દૂર.	જિ૦ ૨
ભગતિ જીગતિ મનમેં વસો, મનરંજન મહારાજ;	જિ૦
સેવકની તુમને અછે, ખાંદ્ય ગ્રહ્યાની લાજ.	જિ૦ ૩
શ્યું મીઠા ધીઠા દિયેં, તેહનો નહિ હું દાસ;	જિ૦
સાથે સેવક સંભવી, કિજે જ્ઞાન પ્રકાશ.	જિ૦ ૪
જાણુને શ્યું કહેવું ઘણું, એક વચન મેલાપ;	જિ૦
મોહન કહે કવિરૂપનો, ભક્તિ મધુર જિમ દ્રાખ.	જિ૦ ૫

શ્રી ધર્મનાથ જિન સ્તવન.

(હારે મારે જોવનીયાનો લટકો દહાડા ચારજો એ દેશી.)

હારે મારે ધર્મ જિણુંદશું લાગી પૂરણ પ્રીત જો,	
જીવડલો લલચાણો જિનજી ઓળગેરે લો;	
હારે મુને થાશે કોઈક સમે પ્રભુ સુપ્રસન્ન જો,	
વાતલટી માહારી રે સવિ થાશે વગેરે લો.	૧
હારે પ્રભુ દુર્જનનો લંભેર્યો મારો માહરા હાથજો,	
ઓળવશ્યે નહિ ક્યારે કીધી ચાકરીરે લો;	
હારે મારા સ્વામી સરખો કુણ છે દુનિયાં માંહ જો,	
જઈયેરે જિમ તેહને ઘર આશ્યા કરીરે લો.	૨

હારે જસ સેવામેતી સ્વારથની નહિ સિદ્ધ જો,
 ઠાલી રે શી કચ્વી તેહથી ગોઠડી રે લો,
 હારે કાઇ બુદ્ધિ ખાય તે મીઠાઇને માટે જો,
 કાઇરે પરમાત્મ વિષુ નહી પ્રીતલડી રે લો ૩

હારે મારે અતગ્નતમી જીવન પ્રાણઆધાર જો,
 વાયોરે નવિ જાણ્યો કલિયુગ વાયરો રે લો,
 હારે મારે લાયક નાયક ભગતવણ ભગવત જો,
 વાડરે શુભ કેરો આહિળ માયડ રે લો ૪

હારે મારે લાગી મુજને તાહરી માયા જોર જો,
 અજગા રે ગદ્દાથી હોય ઓમગજો રે લો,
 હારે કુણ જાણે અતરગતની વિષુ મહારાજ જો,
 હેરે હમી જોલો છાડી આમજો રે લો. ૫

હારે તારે મુખને મટકે અટક્યુ માહડ મન જો,
 આખલડી અણીયાળી કામણગારીઆ રે લો,
 હારે માગ નયણ લપટ જોવે ખીણ ખીણ તુજ જો,
 ગતે રે પ્રભુરૂપે ન ગહે વારીઆ રે લો ૬

હારે પ્રભુ અજગા તોપણ જાણ્યો કરીને હજુર જો,
 તાહરી રે બલીહારી હું જાઉં વાગ્જો રે લો,
 હારે કવિરૂપ વિષુધનો મોહન કરે અરદાસ જો,
 ગિરુઆધી મન આણી ઉલટ અતિ ઘટો રે લો, ૭

૧૬ શ્રી શાંતિનાથ જિન સ્તવન.

(ધણુ સરવરીઆરી પાળ-એ દેશી)

- સોળમા શ્રી જિનરાજ ઓળગ સુણો અમતણી લલનાં
 ભગતથી એવડી કેમ કરો છો લોળામણી લલનાં
 ચરણે વળગ્યો જેહ આવીને થઈ ખરો લ૦
 નિપટ જ તેહથી કોણ રાખે રસ આતરો લ૦ ૧
- મેં તુજ કારણ સ્વામી ઊવેખ્યા સુર ઘણા, લ૦
 માહુરી દિશાથી મેં તો ન રાખી કાંઈ મણા, લ૦
 તો તુમે મુજથી કેમ અપુંઠા થઈ રહો, લ૦
 ચુક હોવે જો કોય સુખે મુખથી કહો. લ૦ ૨
- તુજથી અવર ન કોય અધિક જગતિ તણે, લ૦
 જેહથી ચિત્તની વૃત્તિ એકાંગી જઈ મળે, લ૦
 દીજે દરશન વાર ઘણી ન લગાવીએ, લ૦
 વાતલડી અતિ મીઠી તે કેમ વીરમાવીએ. લ૦ ૩
- તું જો જળ તો હું કમળ કમળ તો હું વાસના, લ૦
 વાસના તો હું ભ્રમર ન ચુકુ આસના, લ૦
 તું છોડે પણ હું કેમ છોડું તુજ ભણી; લ૦
 લોકોત્તર કોઈ પ્રીત આવી તુજથી બની, લ૦ ૪
- ધુરથી શ્યાને સમકિત દઈને લોળવ્યો, લ૦
 ખોટે હવે કેમ જાઉં દિલાસે ઓળવ્યો; લ૦
 જાણી ખાસો દાસ વિમાસો છો કિશું લ૦
 અમે પણ જિજ્ઞાસતમાંહિ ખોટા કિમ આચ શુ. લ૦ ૫
- ખીજી ખોટી વાત અમે રાચું નહિ, લ૦
 મેં તુજ આગળ માહુરા મનવાળી કહી, લ૦

પૂરણ ગણે પ્રેમ વિભાગે શું તમે,   લ૦
 અવસર લહી એકાત વિનવીએ છીએ અમે લ૦ ૬
 અતરભી સ્વામી અચિરાનંદના,   લ૦
 શાંતિકરણ શ્રી શાંતિજી માનજ્યો વદના,   લ૦
 સુજ સ્તવનાથી તન મન આનંદ ઉપન્યો,   લ૦
 કહે મોહન મનરગ પડિત દવિ રૂપનો   લ૦ ૭

૧૬ શ્રી શાંતિનાથ જિન સ્તવન.

(નદ મનુષ્યા નદના રે કાતો—એ દેવી)

શાંતિ જિણુદ મોહામણા રે જોજો, મોળમા જિનગય, મોગ આહિબારે,
 ઠકુગાઈ ત્રિહુ લોકની રે જોજો, એવે સુગનર પાય મોં શાં ૧
 મુખ ગારદકો ચદલો રે જોજો, હમત લલિત નિગદીશ, મોં
 આખડી અમીય ક્યોલડી રે જોજો, પૂવો મકળ જગીશ મોં શાં ૨
 આગી અનોપમ હેમની રે જોજો, અગમજ વિવિધ જડાવ, મોં
 દેખી મૂગત મુદરૂ રે જોજો, ભજે અનમિયતા ભાવ મોં શાં ૩
 છત્રત્રય શિર શોભતા રે જોજો, મહિમાનો અવતર, મોં
 અનુઆંયો તીરથ આપણા રે જોજો, વિશ્વમેન નૃપનો વગ મોં શાં ૪
 અકળ કળા જિનજી તણી રે જોજો, મનોહર રૂપ અમીત, મોં
 શીતલપુરે શોભતા રે જોજો, લક્ષિતવચ્છલ ભગવત મોં શાં ૫
 દેવગનાણુ દિવાકર રે જોજો, મમકિત શુભના ભડાગ, મોં
 પારેવો તે ઉગારીઓ રે જોજો, એમ અનેક ઉપગાર મોં શાં ૬
 હુ બલીહારી તાદરી રે જોજો, જિન તુમે દેવાધિદેવ, મોં
 મોહન કહે દવિ રૂપનો રે જોજો, ભવોભવ દેને એવ મોં શાં ૭

(૧૦૪)

૧૬ શ્રી શાંતિનાથ જિન, સ્તવન.

(રાગ—સારંગ.)

- શાંતિજિણુંદ મહારાજ, જગગુરુ, શાંતિજિણુંદ મહારાજ;
અચિરાનંદન ભવિસનરંજન, ગુણનિધિ ગરીબનિવાજ. જા૦ ૧
- ગર્લ થકી જિણે ઇતિ નીવારી, હરષિત સુરનર કોડી;
જનમ થયે ચોસઠ ઈદ્રાદિક, પદ પ્રણમે કર જોડી. જા૦ ૨
- મૃગલંછન ભવિક તુષગંજન, કંચનવાન શરીર;
પંચમનાણી પંચમ ચકી, સોળસમે જિન ધીર. જા૦ ૩
- રત્નજડિત ભૂષણ અતિ સુંદર, આંગી અંગઉદાર;
અતિ ઉછરંગ ભગતિ નૌતમ ગતી, ઉપશમ રસ દાતાર. જા૦ ૪
- કરૂણાનિધિ ભગવાન કૃપાકર, અનુભવ ઉદિત આવાસ;
રૂપવિબુધનો મોહન પલણે, દીજે જ્ઞાન વિલાસ. જા૦ ૫

૧૭ શ્રી કુંથુનાથ જિન સ્તવન.

(ચંદનરી કટકી ભલી, એ દેશી.)

કુંથુજિણુંદ કરૂણા કરો, જાણી પોતાનો દાસ; સાહિબા મોરા,
શુ જાણી અળગા રહ્યા, જાણ્યુ કે આવશે પાસ. સાહિબા મોરા. ૧

અજળ રંગીલા ખ્યારા, અકળ અલક્ષ્મી ન્યારા,
પરમ સસનેહીગારી વિનતી.

અંતરજામી વાદહા જોવો મીટ મીલાય; સા૦
જિણુ મહસો જિણુમાં હસો, ઈમ પ્રીત નિવાહો કિમ થાય. સા૦ ૫૦ ૨

રૂપી હોવો પાલવ અહુ, અરૂપીને શુ કહેવાય, સાં
 દાન માઝ્યા વિના વારતા, કહોનેજી કેમ બકાય સાં ૫૦ ૩
 દેવ ઘણા દુનિઆમા અછે, પણ દિલમેળો નવિ થાય, સાં
 જિણુ ગામે જાવુ નહિ, તે વાટ કહો શુ પૂછાય સાં ૫૦ ૪
 મુજ મન અતર મુહૂર્તનો, મે અહ્યો ચપળતા દાવ, સાં
 પ્રીતિ સમે તો જુઈ કહો, એ શો સ્વામી સ્વભાવ સાં ૫૦ ૫
 અતર શો મળીયા પછે, નવિ મળીયે પ્રભુ મૂળ, સાં
 કુમયા કિમ કરવી ઘટે, જે થયો નિજ અનુકૂળ સાં ૫૦ ૬
 જાગી હવે અનુભવ દિશા, લાગી પ્રભુ શુ પ્રીત, સાં
 રૂપવિનય કવિરાયનો, કહે મોહન રસ રીત સાં ૭

૧૭ શ્રી કૃત્યુનાથ જિન સ્તવન.

(જાદરપતિ તોરણ આઘ્યા—એ દેશી)

મુજ અરજ સુણો મુજ ખ્યારા, સાચી લગતિથી કિમ રહો ન્યારા રે,
 સનેહી મોરા, કૃત્યુ જિણુદ કંગે કરણા ૧
 હું તો તુમ દગિશણુનો અરથી, ઘટે કિમ કરી શકે કરથી રે, સં
 થઈ ગિરિઆએમ જે વિમાસો, તે તો મુજને હોયછે તમાસો રે સં ૨
 લલચાવીને જે કિજે, કિમ દાસને ચિત પતીજે રે, સં
 પદ મોટે કહાવો મોટા, જિણુ તિણુ વાતે ન હુઓ ખોટા રે સં ૩
 મુજ ભાવ મહેલમે આવો, ઉપશમ રસ ખ્યાલો અખાવો રે, સં
 સેવકનો તો મન રીજે, જો સેવકનુ કારજ સીજે રે સં ૪
 મન મેળુ થઈ મન મેળો, અહે આવી મગ અવહેલો રે, સં
 તુમે જાણો છો એકરૂ લીલા, પણ અરથ સફેદકરી સીલા રે સં ૫

પ્રભુ ચરણ સરોહ લેહવું, ક્ષણપ્રાપ્તિ લેહણું લેવું રે;
કવિ રૂપવિબુધ જયકારી, કહે મોહન જિન બલિહારી. સં ૬

૧૮ શ્રી ચરનાથ જિન સ્તવન.

(ભટ્ટીઆણીની=દેશી,

ચરનાથજી અવિનાશી હો, સુવિલાશી ખાસી ચાકરી;
કાંઈ ગાહુ અમે નિસદ્દિશ;

અંતરાયને રાગે હો અનુરાગે કીણપરે કીણયે,
કાંઈ શુભ ભાવે સુજગીશ. અં ૧

સિદ્ધ સ્વરૂપી સ્વામી હો ગુણધામી અલખ અગોચરં,
કાંઈ દીઠા વીણ દિદાર,

કેમ પતીજે કીજે હો હો કેમ લીજે ક્ષણ સેવા તણું,
કાંઈ દીસે ન પ્રાણાધાર. અં ૨

જ્ઞાન વિના કુણ પેળે હો સંક્ષેપે સૂત્રે સાંભળ્યો;

કાંઈ અથવા પ્રતિમા રૂપ,
સાંગે જો સંપેખું હો પ્રભુ દેખુ દિલભર લોચણે,
કાંઈ તો મન પહુંચે ચુપ. અં ૩

જગનાયક જિનરાયા હો મનભાયા મુજ આવી મળ્યા,
કાંઈ મહેર કરી મહારાજ

સેવક તો સસનેહી હો નિસનેહી પ્રભુ કેમ કિણયે,
કાંઈ ઇસડીઈ વહીયેરે લાન્ત; અં ૪

ભકિત ગુણે ભરમાવી હો સમજાવી પ્રભુજીને લોખવી,
કાંઈ રાખુ હૃદય મઝાર,

તો કહેજો શાખાશી હો પ્રભુ લાસી જાણી મેવના,
કાંઈ એ અમથો એક તાર અં ૫

પાણીનીરને મેલે હો કિણુ ખેલે એકત હોયે રહુ,
કાંઈ નહિ રે મિલણનો જોગ,
જો પ્રભુ દેખુ નયણે હો કહિ વયણા સમજાવુ સહિ,
કાંઈ તે ન મિલે સજોગ અં ૬

મનમેળુ કેમ રીઝે હો રથુ કીજે અતરાય એવડો,
કાંઈ નિપટ નહેજ નાથ,
સાતરાજને અતે હો કિણુ પાખે તે આવીને મીણુ,
કાંઈ વિકટ તુમારો સાથ અં ૭

ઓળગ એ અનુલવની હો મુજ મનની વાતા સાલણી,
કાંઈ કીજે આજ નિવાજ,
રૂપવિખુધનો મોહન હો મન મોહન સ્વામી વિનતી,
કાંઈ દીજે શિવપુર રાજ અં ૮

૧૯ શ્રી મહિનાથ જિન સ્તનન.

(ચારા મોહલાઉ-એ દેશી)

સુશુરુ શુણી ઉપદેશ, ધ્યાયો દિલમે ધરી હો લાલ, ધ્યા
કીધી ભગતિ અનત, ચવી ચવી ચાતુરી હો લાલ, અં
સેવ્યો રે વિસવાવીશ, ઉલટ ધરી ઉલચ્યો હો લાલ, ઉં
દિઠો નવિ દિદાગ, કાન કિણુહી લગ્યો હો લાલ કાં ૧

પરમેસરશુ પ્રીત, કહો કીમ કીજયે હો લાલ, કં
નિમેષ ન મેજે મીટ, દોષ કિણુ દીજયે હો લાલ દોં

કોણ કરે તકસીર, સેવામાં સાહિબા હો લાલ, સેં
 કીજે ન છોકરવાદ, ભરત ભરમાય વા હો લાલ. ભ૦ ૨
 જાણ્યું તમારું જાણુ, પુરૂષ નાં પારખો હો લાલ પુ૦
 સુગુણ નિગુણનો રાહ, કર્યો શ્યું સારીખો હો લાલ ક૦
 દીધો દીલાસો દીન, દયાળ કહાવશે હો લાલ, દ૦
 કર્ણા રસ ભંડાર, બિરુદ કેમ પાળશે હો લાલ બિ૦ ૩
 શ્યું નિવરયા તુમે સિદ્ધ, સેવકને અવગણી હો લાલ સે૦
 દાખો અવિહત પ્રીત, જાવા ઘો ભોલામણી હો લાલ જ૦
 ભે કોઈ રાખે રાગ, નિરાગમ રાખીયે હો લાલ, નિ૦
 ગુણ અવગુણની વાત, કહી પ્રભુ ભાખીયે હો લાલ ક૦ ૪
 અમર્યા દોષ હજાર, તિકે મત ભાળજ્યો હો લાલ તિ૦
 તુમે છોચતુર સુજાણ, પ્રીતમ ગુણ પાળજ્યો હો લાલ, પ્રી૦
 મલ્લિનાથ મહારાજ, મ રાખો આંતરો હો લાલ. મ૦
 ઘો દરિસણ દિલધાર, મિટે જ્યું આંતરો હો લાલ. મિ૦ ૫
 મન મંદિર મહારાજ, વિરાજે દિલ મલી હો લાલ, વિ૦
 અંદ્રાતપ જિમ કમળ, હૃદય વિકસે કહી હો લાલ, હૃ૦
 કવિરૂપ વિખુધ સુપસાપ, કરો અમરંગ રણી હો લાલ, ક૦
 કહે મોહન કવિરાય, સકળ આશા ફળી હો લાલ. સ૦ ૬

૨૦ શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામિ જિન સ્તવન.

(હો પીઠ પંખીડા-એ દેશી.)

હો પ્રભુ મુજ ખ્યારા ન્યારા થયા કેઈ રીતજે,
 ઓળગુઆને આળાલુંબન તાહરો રે લો;
 હો૦ ભક્તિવચ્છલ ભગવંતજે,
 આપ વસો મનમંદિર સાહિબ માહરે રે લો.

- હો૦ ખીણ ન વીસાડ તુજ નો,
તબોલીના પત્રતણી પરે ફરેતો રે લો,
- હો૦ લાગી મુને માયા નેરને,
દિણ્યર વાસી સુસાહિળ તુમને હેરતો રે લો ૨
- હો૦ તુ નિસનેહી જિનરાયને,
એકપખી પ્રીતલડી કીણપરે રાખીયે રે લો,
- હો૦ અતગ્ગતની મહાગજને,
વાતલડી વીણ સાહિળ કેહને દાખીયે રે લો ૩
- હો૦ અલખરૂપ થઇ આપને,
જઇ વશ્યો શિવમદિરમાંડે તુ જઇ રે લો,
- હો૦ લાધ્યો તુમારો લેદને,
સૂત્ર મિદ્ધાત ગતિને સાહિળ તુમલહી રે લો ૪
- હો૦ જગજીવન જિનરાયને,
મુનિમુત્રત જિન મુજગે માનને માહગે રે લો,
- હો૦ પય પ્રણમી જિનરાયને,
લવ લવગરણો માહિળ સ્વામી તાહગે રે લો ૫
- હો૦ ગખથુ હૃદય મઝાગને,
આપો શામળીયા ઘો પદવી તાહરી રે લો,
- હો૦ રૂપવિજયનો ગિધ્યને,
મોહન મન લાગી માયા તાહરી રે લો ૬

૨૧ શ્રી નમિનાથ જિન સ્તવન.

(આસણુરારે યોગી-એ દેશી.)

આજ નમિનાથરાજને કહીયેં,
 મીઠે વચન પ્રભુ મન લહીયેં રે. સુખકારી સાહેબજી,
 પ્રભુ છે નિપટ નિસનેહી નગીના,
 તો હિયડે છું સેવક આધિનારે. સુખકારી૦ ૧

સુનિજર કરશે તો વરશે વડાઈ,
 સુકહીશે પ્રભુને લડાઈરે, સુખકારી૦
 તુમે અમને કરશ્યો મોટા,
 કુણુ કહેશે પ્રભુ તુમને ખોટારે. સુખકારી૦ ૨

નિશંક થઈ શુભ વચનો કહેશ્યો,
 તો જગ શોભા અધિકી લહેશ્યોરે, સુખકારી૦
 અમે તો રહ્યા છું તુમને રાચી,
 રખે આપ રહો મત ખાંચીરે. સુખકારી૦ ૩

અમે તો કિશું અંતર નવિ રાખું,
 જે હોવે હૃદયેં તે કહી દાખુંરે, સુખકારી૦
 ગુણીજન આગળ ગુણુ કહેવાયેં,
 જે વારે પ્રીત પ્રમાણુ થાયેરે, સુખકારી૦ ૪

વિષધર ઇસ હૃદયે લપટાણો,
 તેહવો અમને મળ્યો છે ટાણોરે; સુખકારી૦
 નિરવહુશ્યો જો પ્રીત અમારી,
 કલીમાં કીરત થાશ્યેં તમારીરે. સુખકારી૦ ૫

ધુતાઈ ચિતડે નવિ ધરશ્યો,
 કાંઈ અવળો વિચાર ન કરશ્યોરે, સુખકારી૦

નિમ તિમ બાણી સેવક બાણ્યેલો,
અવસગ લહી સુધ લહેલ્યોદે સુખકારી૦ ૬

આસગે કહીએ છે તુમને,
પ્રભુ દીને દિલાસા અમનેદે, સુખકારી૦
મોહન વિજય સદા મન રગે,
ચિત્ત લાગ્યો પ્રભુને મન મગેદે સુખકારી૦ ૭

૨૨ શ્રી નેમિનાથ જિન સ્તવન.

(દક્ષિણ દોહિયો હો ગજ-એ દગી)

કા ગધવાળો હો ગજ, સાહસુ નિહાળો હો ગજ,
પ્રીત મલાળો દે, વાહ્લા યદ્દુળ મેહગ,
છવન મીઠા હો ગજ, મત હોલો ધીઠા હો ગજ,
દીઠા અળગે દે, વાહલા નિવહો નેહગ ૧

નવ ભવ ભલ્લત હો ગજ, તિહા ગી ભલ્લત હો રાજ,
તજત ભલ્લતદે, કમે ગ્યુકા વાહયા,
ગિવાદેવી જાયા હો ગજ, માની દ્યો માયા હો ગજ,
કિમહીક પાયાદે, વાહલા મધુકગ ગહયા ૨

સુગ્રી હરણીનો હોગજ, વગન કામિનીના હો ગજ,
સદી તો બીહનાદે, વાહલા આધા આવના,
કુગ ઠડાણા હો ગજ, સુકે ટાળો હો ગજ,
જાણો વાહલાદે, દેખી વર્ગ કુગનો ૩

વિલુ શુન્દે ચટકી હો ગજ, છાંડો મા છટકી હો ગજ,
કટકી ન દીને દે, વાહલા ત્રીટી ઉપદે,

રોસ નિવારો હો રાજ, મહેલ પધારો હો રાજ;
કાંઈ વિચારોરે, વાહલા ડાળું જીભણું. ૪

એસી હાંસી હો રાજ, હો એ વિકાશી હો રાજ,
જીએ વિમાસીરે, અતિશે રોસ ન કીજીયે;
આ ચિત્રશાળી હો રાજ, સેજ સુંઆળી હો રાજ,
વાત હેતાળીરે, વાહલા મહારસ પીજીયે. ૫

મુગતિ વનિતા હો રાજ, સામાન્ય વનિતા હો રાજ,
તજી પરિણતારે, વાહલા કાં તુમે આદરો;
તુમને જે લાવે હો રાજ, કુણુ સમજાવે હો રાજ,
કિમ કરી આવેરે, તાણ્યો કુંજર પાધરો. ૬

વચને ન ભીનો હો રાજ, નેમ નગીનો હો રાજ,
પરમ ખજનોરે, વાહલા નાણુ અતુપનો;
વ્રત સવિ સ્વામી હો રાજ, રાજીલ પામી હો રાજ,
કહે હિતકામીરે, મોહન બુધ રૂપનો. ૭

૨૨ શ્રી નેમિનાથ જિન સ્તવન.

(અંબરીઓને ગાજે હો ભટ્ટીઆણી રાણી બડચૂએ-એ દેશી.)

રાજીલ કહે રથ વાળો હો, નણુદીરા વીરા હઠં તજો,
કાંઈ પાળો પૂરવ પ્રીત, મૂકો કિમ વિણુ ગુનહે હો;
નણુદીરાવીરા વિલપતાં, કાંઈ એ શી શીજ્યાં રીત. રાં ૧

હુંતો તુમ ચરણારી હો, નણુદીરા વીરા મોજડી,
કાંઈ સાંભળો આતમરામ, તો મુજને ઉવેજો હો;
નણુદીરા વીરા શ્યાવતી, નહીં એ સુગણુરો કામ. રાં ૨

પશુઆને કરી કરણા હો, નણદીરા વીરા મૂકીયા,
તો મે શી ચોરી કીધ, પશુઆથી શ્યુ હીણી હો,
નણદીરા વીરા ત્રેવડી, જે મુજને વિછોડો દીધ ૨૧૦ ૩

એહલુ લે મન ખાહુ હો, નણદીરા વીરા લે હતુ,
તો પાડી કા નેહને ફદ, ઊળજુ તે નવિ સુળજે હો,
નણદીરા વીરા મનહુ, કાધ કોડિ મિળે લે ઇદ્ર ૨૧૦ ૪

મે તો કહો કિણ વાતે હો, નણદીરા વીરા ફહવા,
શ્યાને રાખો છો ગેપ, માહરે તો તુમ સાથે હો,
નણદીરા વીરા અલેહણ, તો કેહને દાણુ દોપ ૨૧૦ ૫

તાત તુઘ્યાની પરેહા, નણદીરા વીરા લેડીએ,
કાઈ કતુઆગેના જેમ, ઠેલી જે નહી પાખે હો,
નણદીરા વીરા વળગતા, કાઈ નેહ ન ચાલે એમ ૨૧૦ ૬

ઈમ કહેતી વ્રત લેતી હો, નણદીરા વીરા નેમણ,
કાઈ ગિવ પહિલે કીઓ વામ, ધન ધન તે જગમાહે હો,
નણદીરા વીરા પ્રીતડી, કાઈ મોહન કહે ગાળાગ ૨૧૦ ૭

૨૩ શ્રી પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન.

(કાતુડો વેણુ વર્ગમેરે, કાલી નદીને કાં—એ દેવી)

વામાનદન હો પ્રાણ થકી છો ખ્યાગ,
નાહી કીન્ને હો નયણ થકી પણ ન્યારા,

પુગ્માદાણી ગામળ વરણો, શુદ્ધ નમકિતને બાને,
શુદ્ધ પૂજ તિલો કીધો તેહને, ઉત્પળ વળતુ પ્રકારો ૨૧૦ ૧

તુમ ચરણે વિષધર પણ નિરવિષ, દંસણે જાયે વિડોળ; જોતા અમ શુદ્ધ સ્વભાવિકા ન હુએ, એહ અમે ગૃહ્યા છોળ. વાં ૨

કમઠરાય મદ કિણુ ગીણુતીમાં, મોહ તણાં મદ જોતાં; તાહરી શક્તિ અનંતી આગળ, કેઈ કેઈ મર ગયા ગોતાં. વાં ૩

તેં જિમ તાર્યા તિમ કુણુ તારે, કુણુ તારક કહું એહવો. સાયરમાન તે સાયર સરિખો, તિમ તું પણ તું જોહવો. વાં ૪

કિમપિ ન જોસો કરૂણા ઠર તે, પણ મુજ પ્રાપ્તિ અનંતી; જેમ પડે કણુ કુંજર મુળથી, કીડી બાહુ ધન વંતી. વાં ૫

એક આવે એક મોજાં પાવે, એક કરે ઓળગડી; નિજગુણુ અનુભવ દેવા આગળ, પડજો નહીં તું જોધડી. વાં ૬

જોહવી તુમથી માહરી માયા, તેહવી તુમે પણ ધરજ્યો; મોહનવિજય કહે કવિ રૂપનો, પરતક્ષ કરૂણા કરજ્યો. વાં ૭

૨૪ શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન.

(પછેડાની—દેશી.)

દુર્લભ ભવ લહી દોહલોરે, કહો તરીયે કેણુઉપાયરે; પ્રભુજીને વિનવુંરે સમકિત સાચો સાચવુંરે, તે કરણી કિમ થાયરે. પ્રં ૧

અશુભ મોહ જો મેટીયેરે, કાંઈ શુભ પ્રભુને જાયરે; નિરાગે પ્રભુ ધ્યાયેરે, કાંઈ તો વિણુ રાગ કહાયરે. પ્રં ૨

નામ ધ્યાતા જો ધ્યાયજોરે, કાંઈ પ્રેમ વિના નવિતાન; મોહ વિકાર જિહાં તિહારે, કાંઈ કિમ તરીયે શુણુધામરે. પ્રં ૩

મોહ બધજ બધિઓરે, કાઈ બધ જિહા નહી મોયરે, પ્ર૦
કર્મ બધન કીલ્યેરે, કર્મ બધન ગયે ભેયરે પ્ર૦ ૪

તેહમા શો પાડ ચઢાવીયેરે, કાઈ તુમે શ્રી મહાગજરે, પ્ર૦
વીણ કગણી ભે તાગશેરે, કાઈ સાચા શ્રી જિનગજરે પ્ર૦ ૫

પ્રેમ મગનની ભાવનારે, કાઈ ભાવ તિહા ભવ નામરે પ્ર૦
ભાવ તિહા ભગવત છેરે, કાઈ ઉદ્દશ્યે આતમ મારરે પ્ર૦ ૬

પૂરણ ઘટાલ્યતર ભર્યેરે, કાઈ અનુભવ અનુહારરે, પ્ર૦
આતમ ધ્યાને ઓલખીરે, કાઈ તરશ્યુ ભવનો પારરે પ્ર૦ ૭

વર્ધમાન મુજ વિનતીરે, કાઈ માનભે નિશદ્દિશરે, પ્ર૦
મોહન કહે મનમદિરે, કાઈ વસીયો તુ વીસવાવીશરે પ્ર૦ ૮

શ્રી મોહનવિજયજી કૃત ચોવીશી સમાપ્ત.

પર્વ તિથી તથા તીર્થોના સ્તવનો.

બીજનું સ્તવન.

- પ્રણમી શારદમાય, શાસન વીર સુહુંકરૂં;
બીજ તિથી ગુણ ગેહ, આદરે ભવિયણ સુંદરૂં. ૧
- એહ દિન પંચ કલ્યાણ, વિવરીને કહું તે સુણોં;
માહા સુદિ બીજે જાણ, જન્મ અભિનંદન તણોં. ૨
- શ્રાવણ સુદિની હો બીજ, સુમતિ ચબ્યા સુરલોકથીં;
તારણ ભવોદધિ તેહ, તસ પદ સેવે સુરલોકથીં. ૩
- સમેત શિખર શુભ ઠાણ, દશમા શિતલજિન ગણુંં;
ચૈત્ર વદિની હો બીજ, વર્યા મુક્તિ તસ સુખ ઘણુંં. ૪
- ફાલ્ગુન માસની બીજ, ઉત્તમ ઉજ્જવલ માસનીં;
અરનાથ તસ ચ્યવન, કર્મક્ષયેં તવ પાસનીં. ૫
- ઉત્તમ માઘજ માસ, સુદિ બીજે વાસુપૂજ્યનોં;
એહિજ દિન કેવલનાણ, શરણ કરો જિનરાજનોં. ૬
- કરણી રૂપ કરી ખેત, સમકિત બીજ રોપો તિહાંં;
ખાતર કિરિયા હો જાણ, ખેડ સમતા કરી જિહાંં. ૭
- ઉપશમ તદ્રૂપ નીર, સમકિત છોડ પ્રગટ હોવેં;
સંતોષ કરી અહો વાડ, પચ્ચખાણુવત ચોકી સોહેં. ૮
- નાસે કર્મ રિપુ ચોર, સમકિત વૃક્ષ ફલ્યો તિહાંં;
માંજર અનુભવ રૂપ, ઉતરે ચારિત્ર ફલ જિહાંં. ૯

શાંતિ સુધારસ વારી, પાન કરી મુખ લીળયેલ,	
તબોલ સમ દ્યો સ્વાદ, જીવને સતોષ રસ કિંજલેલ.	૧૦
ખીજ કરો ખાવીસ માસ, ઉત્કૃષ્ટી ખાવીસ માસનીલ,	
ચોવિહાર ઉપવાસ, પાલિયે શીલ વસુધાસનીલ	૧૧
આવશ્યક દોય વાગ, ચરિધેહણ દોય લીળયેલ,	
દેવવદન ત્રણ કાલ, મન વચ કાયાયે ડીજિયેલ	૧૨
ઉજમણ શુભ ચિત્ત, કરી ધરીયે સયોગથીલ,	
જિનવાણી ગ્સ એમ, પીજિયે હુત ઉપયોગથીલ	૧૩
ધણ વિધ કરીયે હો ખીજ, રાગને દ્રેષ દ્રે કરીલ,	
કેવલ પદ લહી તાસ, વરે મુક્તિ ઉલટ ધરીલ	૧૪
જિન પુજા શુરૂ લક્ષિત, વિનય કરી મેવો મદાલ,	
પદ્મવિજયનો શિષ્ય, લક્ષિત પામે મુખ સપદાલ	૧૫

ખીજ તીથીનુ મોટું સ્તવન.

ઢાળ ૧ લી. (દેશી-મુરતી મહીમાની)

સરસ વચનગ્સ વરસતિ, સરસતી કળા લહાર,	
ખીજ તણા મહિમા કહું, જેમ કહ્યો ગાત્ર મોઝા	૧
જળૂ દીપના ભગતમા, ગજગૃહિ નગરી ઉદ્યાન,	
વીર જીણુદ મમોસર્યા, વાદવા આવ્યા રાજન	૨
ગ્રેણીક નામે ભૂપતિ, બેઠા બેસણકાય,	
પુછે શ્રી જીનગાયને, દો ઉપદેશ મહાગાય	૩
ત્રિગટે બેઠા ત્રિભુવનપતિ, દેશના દીયે જીનરાય,	
દમજ મુકોમજ પાખડી, એમ જીન દુદય મોહાય.	૪

શશી પ્રગટે જેમ તે દીને, ધન્ય તે દીન સુવિહાણુ;
એક મને આરાધતાં, પામે પદ નીર્વાણુ.

૫

ઢાળ ૨ છ. (અષ્ટાપદ અરિહંતજી-એ રાગ)

કલ્યાણક જનના કહું, સુણુ પ્રાણીજીરે;
અલિનંદન અરિહંત, એ ભગવંત, ભવિ પ્રાણીજીરે;
માઘ સુદી બીજીને દીને, સુણુ
પામ્યા શિવસુખ સાર હરખ અપાર. ભવિ પ્રાણીં ૧

વાસુપૂજ્ય જન બારમા, સુણુ
એહજ તીથે થયું નાણુ, સદ્ગુણ વિહાણુ, ભવિ પ્રાણીં
અષ્ટ કર્મ ચુરણુ કરી, સુણુ પ્રાણીજીરે
અવગાહન એકવાર મુક્તિ મોઝાર, ભવિ પ્રાણીજીરે ૨

અરનાથ જનજી નમુ, સુણુ પ્રાણીજીરે,
અષ્ટાદશમા અરિહંત એ ભગવંત, ભવિ
ઝિજવળ તિથી દ્વાગણની લલી, સુણુ પ્રાણીં
વરિયા શિવ વધુ સાર સુંદર નાર. ભવિ ૩

દશમા શીતળ જીનેશ્વર, સુણુ પ્રાણીં
પરમ પદની એવલ ગુણની ગેલ, ભવિ પ્રાણીં
વૈશાખ વદી બીજીને દીને, સુણુ પ્રાણીં
મુકયો સરવે એ સાથ, સુરનર નાથ. ભવિ ૪

શ્રાવણ સુદની બીજ લલી, સુણુ
સુમતિનાથ જિનદેવ સારે સેવ, ભવિ
એણી તીથીએ જિનજી તણાં સુણુ
કલ્યાણક પંચે સાર ભવનો પાર. ભવિ ૫

(૧૧૬)

ઢાળ ૩ છ.

નગપતિ નિન ચોવીશમોરે લાલ,
એ ભાખ્યો અધિકારરે લવિકનન, શ્રેણિક આદે સહુ મળ્યારે લાલ,
શક્તિ તણે અનુસારે લવિકનન, ભાવધરીને સાલળોરે લાલ ૧
દોય વરસ દોય મામનીરે લાલ, આરાધો ધરી ખતરે, લવિક
ઉન્નમણ વિધીસ્થુ કરોરે લાલ, બીજતે મુક્તિ મહતરે લ ભાં ૨
માર્ગ મિથ્યા દરે તનેરે લાલ, આરાધો ગુણના ચોકરે, લવિક
વીગની વાણી સાલળીરે લાલ, ઉચ્છગ થયા બહુ લોકરે લ ભાં ૩
એણિ બીજે કેઇ તર્યારે લાલ, વળી તરશે કરશે મગરે, લવિક
ગગિ સિદ્ધિ અનુમાનથીરે લાલ, શૈલ નાગધાગ અકરે, લ ભાં ૪
અપાડ મુદિ દશમી દીનેલે લાલ, એ ગાયો સ્તવન રમાળરે, લવિક
નવલવિજય સુપસાયથીરે લાલ, ચતુરને મગળ માલરે લ ભાં ૫

કુળગ.

એમ વીગ નિનવગ, સયલ સુખકગ ગાયો અતિ ઉલટ ભરે,
અપાડ ઉન્નવળ દશમી દીવમે, મવત અઢાગ અઠોતરે,
ળીજ મહીમા એમ વર્ણવ્યો, રહી મિદ્ધપુગ ચોમાસએ,
જેહુ લવિક ભાવે મુણે ગાયે, તમધગ લાલ વિલાસએ ૧

જ્ઞાન પયમીનુ સ્તવન (મોટું)

(ઢાલ પહેલી)

સુત સિદ્ધાગ્ય બૂપનોરે, સિદ્ધાગ્ય ભગવાન,
બાગ પર્યદા આગળેરે, ભાષે શ્રી વર્દમાનોરે

ભવિયણ ચિત્તધરો; મન વચ કાય ઉમ્હાયોરે
જ્ઞાન ભક્તિ કરો. એ આંકણી. ૧

ગુણ અનંત આતમ તણારે, મુખ્યપણે તિહાં દોય;
તેમાં પણ જ્ઞાનજ વડુંરે, જિણથી દંસણ હોયરે. ભ૦ ૨

જ્ઞાને ચારિત્ર ગુણ વધેરે, જ્ઞાને ઉદ્યોત સહાય;
જ્ઞાને સ્થવીરપણું લહેરે, આચારજ ઉવઝાયોરે. ભ૦ ૩

જ્ઞાની શ્વાસોશ્વાસમાંરે, કઠિણ કરમ કરે નાશ;
વનિહ જેમ ઇંધણ દહેરે, ક્ષણમાં જ્યોતિ પ્રકાશોરે. ભ૦ ૪

પ્રથમ જ્ઞાન પછે દયારે, સંવર મોહ વિનાશ;
ગુણસ્થાનક પગથાલીયેરે, જેમ ચઢે મોક્ષ આવાસોરે. ભ૦ ૫

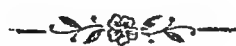
મધ સુઅ ઓહિ મણપજ્જવારે, પંચમ કેવલ જ્ઞાન;
ચઉ મુંગા શ્રુત એક છેરે, સ્વપર પ્રકાશ નિદાનોરે. ભ૦ ૬

તેહનાં સાધન જે કહ્યારે, પાટી પુસ્તક આદિ;
લખે લખાવે સાચવેરે, ધર્મી ધરી અપ્રમાદોરે. ભ૦ ૭

ત્રિવિધ આશાતના જે કરેરે, ભણતાં કરે અંતરાય;
અંધા ખેડેરાં ખોખડારે, મુંગા પાંગુલા થાયરે. ભ૦ ૮

ભણતાં ગુણતાં ન આવડેરે, ન મલે વલ્લભ ચીજ;
ગુણમંજરી વરદત્ત પરેરે, જ્ઞાન વિરાધન ખીજ. ભ૦ ૯

પ્રેમે પૂછે પરખદારે, પ્રણમી જગગુરૂ પાય;
ગુણમંજરી વરદત્તનોરે, કરો અધિકાર પસાયોરે. ભ૦ ૧૦

ઢાલ ખીજી.

- જળદ્વિપના ભરતમારે, નયર પદ્મપુર ખાસ,
અન્વિતસેન રાજા તિહારે, રાણી યશોમતી તાસરે
પ્રાણી આરાધો વરજ્ઞાન, એહજ મુક્તિ નિદાનરે પ્રાણી૦ ૧
- વરદત્ત કુવર તેહનોરે, વિનયાદિક જુગુપત,
પિતરે ભણુવા મુકિઓરે, આઠ વગ્મ જળહુતરે પ્રા૦ ૨
- પડિત યત્ન કરે ઘણોરે, છાત્ર ભણાવણુ હેત,
અક્ષર એક ન આવડેરે, અથ તણી શી ચેતરે ? પ્રા૦ ૩
- કોઢે વ્યાપી દેહડીરે, રાજા ગણી સચિત,
શ્રેષ્ઠી તેહીજ નયરમારે, સિંહદાસ ધનવતરે પ્રા૦ ૪
- કર્પૂરતિલકા ગેહિનીરે, શીલે શોભિત અગ,
શુભમજરી તસ બેટડીરે, મુગી રોગે વ્યગરે પ્રા૦ ૫
- શોભ વરસની સા થઈરે, પામી ચોવન વેષ,
દુર્ભાગ પણ પરણે નહીરે, માત પિતા ધરે ખેદ પ્રા૦ ૬
- તેણે અવસરે ઉદ્યાનમારે, વિજયમેન ગણધાર,
જ્ઞાનરયણુ રચણાયરે, અગ્ન કમલ વ્રતધારરે પ્રા૦ ૭
- વનપાલક ભૂપાલનેરે, દીધ વધાઈ જામ,
અતુગી સેના સજીરે, વદન જાવે તામરે પ્રા૦ ૮
- ધર્મદેશના સાલલેરે, પુરજન સહિત નરેશ,
વિક્રમિત નયણુ વદન મુદારે, નહિ પ્રમાદ પ્રવેશરે પ્રા૦ ૯
- જ્ઞાન વિરાધન પરલવેરે, મૂગ્ધ પગ આધીન,
રોગે પીડ્યા ટલવલેરે, દીમે દુખીયા દીનરે પ્રા૦ ૧૦
- જ્ઞાન માર સસારમારે, જ્ઞાન પગ્મ મુખ હેત,
જ્ઞાન વિના જગ જીવડારે, ન લહે તત્ત્વ મકેતરે પ્રા૦ ૧૧

શ્રેષ્ઠી પુછે મુર્ચ્છિદનેરે, લાખો કરુણાવંત;
 શુભમંજરી મુજ અંગનરે, કવણ કરમ વિરતંતરે. પ્રા૦ ૧૨

ઢાળ ત્રીજી (૩)

- ઘાતકી ખંડના ભરતમાં, ખેરકનચર સુઠામ;
 વ્યવહારી જિનદેવ છે, ધરણી સુંદરી નામ. ૧
- અંગજ પાંચ સોહામણા, પુત્રી ચતુરા ચાર;
 પંડિત પાસે શીખવા, તાતે મુકયા કુમાર. ૨
- ખાલ સ્વભાવે રમત, કરતાં દહાડા જાય;
 પંડિત મારે ત્યારે, મા આગલ કહે આય. ૩
- સુંદરી શંખણી શીખવે, ભણવાનું નહિ કામ;
 પંડ્યો આવે તેડવા, તો તસ હણજ્યો તામ. ૪
- પાટી ખડિયા લેખણા, ખાલી કીધાં રાખ;
 શઠને વિદ્યા નવિ રૂચે, જેમ કરહાને દ્રાખ. ૫
- પાડા પરે મોટા થયા, કન્યા ન દીયે કોય;
 શેઠ કહે સુણ સુંદરી, એ તુજ કરણી જોય. ૬
- ત્રટકી ભાખે ભામિની, ખેટા ખાપના હોય;
 પુત્રી હોયે માતની, જાણે છે સહુ કોય. ૭
- રે રે પાપિણી સાપીણી, સામા ખોલ મ ખોલ;
 રીસાડી કહે તાહરો, પાપી ખાપ નિટોલ. ૮
- શેઠે મારી સુંદરી, કાલ કરી તતખેવ;
 એ તુજ ખેટી ઉપની, જ્ઞાન વિરાધન હેવ. ૯
- મુર્ચ્છાગત શુભમંજરી, જ્ઞાતિ સમરણ પામી;
 જ્ઞાન દિવાકર સાચો, શુરને કહે શિર નામી. ૧૦

શેઠ કહે સુણો સ્વામી, કેમ જાએ એ રોગ,	
ગુરુ કહે જ્ઞાન આરાધો, સાધો વહિત યોગ	૧૧
ઉજ્જવલ પચમી સેવો, પચ વરસ પચ માસ,	
નમો નાણુસ્સ ગણુણુ ગણુ, ચોવિહાગે ઉપવાસ	૧૨
પુરવ ઉત્તર સનમુખ, જપિયે દોય હજાર,	
પુસ્તક આગળ ઢાંધયે, ધાન્ય ફલાદિ ઉદાર	૧૩
દીવો પચ દીવટતણો, સાથિઓ મગલ ગેહ,	
પોસહમા ન કરી ગકે, તેને વિધિ પાગણુ એહ	૧૪
અથવા સોભાગ્યપચમી, ઉજ્જવલ કાર્તિક મામ,	
જાવજીવ લગે સેવીયે, ઉજમણુ વિધિ ખાસ	૧૫

ઢાળ ચોથી

પાચ ચોથી રે, કવણી પાઠા વિટાગણુ,	
ચાખખી દોગરે, પાટી પાટલા વરતણુ,	
મસી કાગલ રે, કાળી ખડીઆ લેખિણી,	
કવલી ડાખલી રે, ચદુઆ ઝરમગ પુજણી	૧

ચુટકે-પ્રાસાદ પ્રતિમા તાસ ભૂષણુ, કેસર ચદન ડાખલી,
વાસ કૂપી વાલાકૂચી, અગલુહણુ છાખડી,
કલશ થાલી મગલ દીવો, આરતિને ધૂપણુ,
ચરવલા મુહપત્તિ સાહમ્ભિવચ્છલ, નોકારવાલી થાપના ૨

ઢાળ-જ્ઞાન દરિસણુ રે, ચરણના આધન જે કદ્યા,
તપ સચુત રે, ગુણમજરીએ મદદ્યા,
નૃપ પૂછે રે, વરદત્ત કુવરને અગરે,
રોગ ઊપનો રે, કવણુ કરમના ભગ રે

મુટક-મુનિરાજ લાખે જાંબૂદ્રીપે, ભરત સિંહપુર ગામ એ,
વ્યવહારી વસુ તાસ નંદન, વસુસાર વસુદેવ નામએ;
વન માંહે રમતાં દોય બાંધવ, પુણ્ય યોગે ગુરૂ મહ્યા,
વૈરાગ્ય પામી ભોગ વામી, ધર્મ ધામિ સંવર્યા. ૪

ઢાલ-લઘુ બાંધવરે, ગુણવંત ગુરૂ પદવી લાહે,
પણસય મુનિનીરે, સારણ વારણ નિત દિએ;
કર્મ યોગેરે, અશુભ ઉદય થયો અન્યદા,
સંથારે રે, પોરિસી લણી પોઢ્યો ચદા. ૫

મુટક-સર્વઘાતિ નિંદ વ્યાપી, સાધુ માગે વાચણા,
ઉંઘમાં અંતરાય થાતાં, સૂરિ હુઆ દૂયણા;
જ્ઞાન ઉપર દ્રેષ જાગ્યો, લાગ્યો મિથ્યાત્વ ભુતડો,
પુણ્ય અમૃત ઢોલી નાંખ્યું, ભર્યો પાપ તણો ઘડો. ૬

ઢાલ-મન ચિંતવે રે, કાં મુજ લાગ્યું પાપ રે,
શ્રુત અભ્યાસો રે, તો એવડો સંતાપ રે;
મુજ બાંધવ રે, ભોયણ સયણ સુખે કરે,
મૂરખના રે, આઠ ગુણ મુખ ઉચ્ચરે. ૭

મુટક-ખાર વરસ કોઇ મુનિને, વાચણા દીધી નહી,
અશુભ ધ્યાને આયુ પૂરી, ભૂપ તુંજ નંદન સહી;
જ્ઞાન વિરાધન મૂઢ જડપણું, કોઢની વેદના લહી,
વૃદ્ધ બાંધવ માનપરવર, હંસ ગતિ પામ્યો સહી. ૮

ઢાલ-વરદત્તને રે, જાતિ સમરણ ઉપન્યું,
ભવ દીઠો રે, ગુરૂ પ્રણમી કહે શુભમનો;
ધન્ય ગુરૂજીરે, જ્ઞાન જગત્રય દીવડો,
ગુણ અવગુણરે, ભાસન જે જગ પરવડો. ૯

મુટકે-જ્ઞાન પાવન સિદ્ધિ સાધન, જ્ઞાન કહેા કેમ આવડે,
 ગુરુ કહે તપથી પાપ નામે, ટાઢ જેમ ઘન તાવડે,
 ભૂપ પલણે પુત્રને પ્રભુ, તપની શક્તિ ન એવડી,
 ગુરુ કહે પચમી તપ આરાધો, સપદા દ્યો એવડી ૧૦

ઢાળ પાચમી.

સદ્ગુરુ વચણ સુધારસેરે, લેદી સાતે ઘાત,
 તપશુરગ લાગો, શુભમજરી વરહત્તનોરે, નાઠો રોગ મિથ્યાત ત૦ ૧
 પચમી તપ મહિમા ઘણોરે, પસર્યો મહીયલ માહી, ત૦
 કન્યા સહસ સયવગરે, વરહત્ત પરણ્યો ત્યાહી ત૦ ૨
 ભૂપે કીધો પાટવીરે, આપ થયો મુનિ ભૂપ, ત૦
 ભીમ કાતિ શુભે કરીરે, વરહત્ત રવિ શશિ રૂપ ત૦ ૩
 ગજ રમા રમણી તણારે, ભોગવે ભોગ અમળ, ત૦
 વરસે વરસે ઉજવેરે, પચમી તેજ પ્રચડ ત૦ ૪
 ભુક્તભોગી થયો સજમીરે, પાલે વ્રત ખટ કાય, ત૦
 શુભમજરી જિનચદ્રનેરે, પરણાવે નિજ તાય ત૦ ૫
 સુખ વિલસી થઈ સાધવીરે, વૈજયતે દોય દેવ, ત૦
 વરહત્ત પણ ઉપનોરે, જિહા સીમધર દેવ ત૦ ૬
 અમરમેન રાજા ઘરે રે, શુભવત નારી પેટ, ત૦
 લક્ષણ લક્ષિત રાયનેરે, પુણ્યે કીધો ભેટ ત૦ ૭
 શૂરસેન ગજા થયોરે, સો કન્યા ભગતા, ત૦
 સીમધર સ્વામી કનેરે, સુણી પચમી અધિકાર ત૦ ૮
 તિહા પણ તે તપ આદ્યુરે, લોક સહિત ભૂપાલ, ત૦
 દશ હજાર વરમા લગેરે, પાલે ગજ્ય ઉદાર ત૦ ૯

ચાર મહાવ્રત ચોપશુરે, શ્રી જિનવરની પાસ,	ત૦
કેવલધર મુક્તિ ગયોરે, સાદિ અનંત નિવાસ.	ત૦૧૦
રમણી વિજય સુભાપુરીરે, જંખૂ વિદેહ મઝાર;	ત૦
અમરસિંહ મહીપાલનેરે, અમરાવતી ઘરનાર.	ત૦૧૧
વૈજયંત થકી ચવીરે, ગુણમંજરીનો જીવ;	ત૦
માન સમ જેસર હંસલોરે, નામ ધર્યું સુગ્રીવ.	ત૦૧૨
વીશે વરસે રાજવીરે, સહસ ચોરાશી પુત્ર;	ત૦
લાખ પૂરવ સમતા ધરેરે, કેવલ જ્ઞાન પવિત્ર.	ત૦૧૩
પંચમી તપ મહિમા વિષેરે, લાખે નિજ અધિકાર;	ત૦
જેજી જેહથી શિવપદ લહ્યુંરે, તેને તસ ઉપકાર.	ત૦૧૪

ઢાળ છઠી.

ચોવીશ દંડકવારવા, હું વારીલાલ ચોવીશમે, જિનચંદરે, હું વારીલાલ.	
પ્રગટ્યો પ્રાણુત સ્વર્ગથી, હું ત્રિશલા ઉર સુખકંદરે. હું ૧	
મહાવીરને કરું વંદના, હું એ આંકણી.	
પંચમી ગતિને સાધવા, હું પંચમ નાણુ વિલાસરે; હું	
મહાનિશીથ સિદ્ધાંતમાં, હું પંચમી તપ પ્રકાશરે. હું ૨	
અપરાધી પણ ઉદ્ધર્યો, હું ચંડકોસિઓ સાપરે; હું	
ચક્ક કરતાં ખાંભણા, હું સરખા કીધા આપરે. હું ૩	
દેવાનંદા બ્રાહ્મણી, હું રિષભદત્ત વળી વિપ્રરે; હું	
ખ્યાશી દિવસ સંબંધથી, હું કામિત પૂર્યો ક્ષિપ્રરે. હું ૪	
કર્મ રોગને ટાલવા, હું સવિ ઔષધનો જાણુરે; હું	
આદર્યો મેં આશા ધરી, હું મુજ ઉપર હિત આણુરે. હું ૫	

શ્રી વિજયસિંહ સૂરીશનો, હું સત્યવિજય પન્થાસરે, હું
 શિષ્ય કૃષ્ણવિજય કવિ, હું ચદ્ધકિંજલ જસ જામરે હું ૬
 પાસ પન્થાસરા સાન્નિધ્યે, હું ખિમાવિજય ગુરૂનામરે, હું
 જિનવિજય કહે મુજહજે, હું પચમી તપ પરિણામરે હું ૭

કથાજા.

ઇમ વીર લાયક વિશ્વનાથજી, સિદ્ધિ દાયક સસ્તવ્યો,
 પચમી તપ સસ્તવન ટોડર, ગુથી નિજ કંઠે હોયો,
 પુણ્ય પાટણ ક્ષેત્ર માહે, સત્તર ત્રાણ સવત્સરે,
 શ્રી પાર્શ્વ જન્મ કલ્યાણ દિવસે, સકલ લલિત મગલ કરે ૮

શ્રી અષ્ટમીનું સ્તવન.

ઢાળ ૧ લી

હારે મારે ઠામ ધરમના માડા પચવીશ દેશજો,
 દીપેરે તીહા દેશ મગધ સૌમા શીરેરે લોલ,
 હારે મારે નગરી તેહમા રાજગૃહિ મુવિશેપજો,
 રાજેરે તીહા શ્રેણીક ગાજે ગજ પદેરે લોલ હારે ૧

હારે મારે ગામ નગરપુર પાવન કગ્તા નાથજો,
 વિચરતા તીહા આવી વીર સમોમયાંત્રે લોલ,
 હારે મારે ચૌદ મહસ મુનિવગ્ના માથે સાથજો,
 મુધારે તપ મયમ શીયલે અલક્યારે લોલ. ૨

હારે મારે કુલ્યા ગસલર ગુલ્યા અળકદળજો,
 જાણરે ગુણશીલ વન હસી રોમા ચિયોરે લોલ,

હાંરે મારે વાયા વાય સુવાય તિહાં અવિલંબને,
વાસરે પરીમલ ચિહું પાસે સંગિયોરે લોલ. ૩

હાંરે મારે દેવ ચતુર્વિધ આવે કોઠા કોડને,
ત્રિગુરે મણિહેમ રજતનું તે રચેરે લોલ;
સારે મારે ચોસઠ સુરપતિ સેવે હોડાહોડને,
આગેરે રસ લાગે ઇંદ્રાણી નચેરે લોલ. ૪

હાંરે મારે મણિમય હેમ સિંહાસન બેઠા આપને,
ઢાળેરે સુર આમર મણીરતને જડચારે લોલ;
હાંરે સુણતાં દંદુલિ નાદ ટળે સવીતાપને,
વરસેરે સુરકુલ સરસ જાનું અડચારે લોલ. ૫

હાંરે મારે તાળે તેળે ગાળે ઘન જેમ લુંબને,
રાળેરે જિનરાજ સમાળે ધર્મનેરે લોલ;
હાંરે મારે નિરખી હરખી આવે જન મન લુંબને,
પોષેરે રસ ન પડે ઘોષે ભર્મમારે લોલ. ૬

હાંરે મારે આગમ જાણી જિનનો શ્રેણીકરાયને,
આવ્યોરે હુય ગય રથ પાયગોરે લોલ;
હાંરે મારે દર્ધ પ્રદક્ષિણા વંદી બેઠો ઠાયને,
સુણવારે જીન વાણી મોટે ભાયગેરે લોલ. ૭

હાંરે મારે ત્રિભુવન નાયક લાયક તવ ભગવંતને,
આણીરે જન કરૂણા ધર્મકથા કહેરે લોલ;
હાંરે મારે સહજ વિરોધ વિસારી જગના જંતને,
સુણવારે જિનવાણી મનમાં ગહગહેરે લોલ. ૮

ઠાળ બીજી

- વીર છનવગ ઇમ ઉપદેશે, માલજો અતુર સુજાણુરે,
મોહની નિદમા કાં પડો, ઓળખો ધર્મના ઠાણુરે ૧
- વિગ્તીએ સુમતિ ધરી આદરે, પરિહરે વિષય કપાયરે,
ખાપડા પચ પરમાદથી, કા પડો કુગતિમા ધાયરે વિં ૨
- કરી શકો ધર્મ કરણી મદા, તો કરો એ ઉપદેશરે,
સર્વ કાળે કરી નવી શકો, તો કરો પર્વ સુવિયેશરે વિં ૩
- જુગુઆ પર્વ પટના કહ્યા, કુળ ઘણાં આગમે જોયરે,
વચન અનુસારે આગધતા, સર્વદા મિદ્ધિ કુળ હોયરે વિં ૪
- જીવને આયુ પગલવ તણો, તિથિ દિને જાધ હોય પ્રાયરે,
તે ભણી એહ આગધતા, પ્રાણીઓ સદ્ગતિ જાયરે વિં ૫
- તેહવે અદ્ભી કુળ તિહા, પુછે ગૌતમ સ્વામરે,
ભવિક જીવ જાણવા કાણે, કહે વીરપ્રભુ તામરે વિં ૬
- અદ્ભ મહા સિદ્ધિ હોય એહથી, સપદા આઠની વૃદ્ધિરે,
બુદ્ધિના આઠ શુભ સપરે, એહથી અદ્ભ શુભ મિદ્ધરે. વિં ૭
- લાભ હોય આઠ પડિહારનો, આઠ પવયણ કુળ હોયરે,
નાશ આઠ કર્મનો મૂળથી, અદ્ભીનુ કુળ જોયરે વિં ૮
- આદિજીન જન્મ દિક્ષાતણો, અજિતનો જન્મ કસ્યાણુરે,
અવન સભવતણો એહ તિથે, અભિનદન નિગ્વાણુરે વિં ૯
- સુમતિ સુવ્રત નમિ જનમીયા, નેમનો સુગતિનીન જાણુરે,
પાર્થજીન એહ નિરે સિદ્ધલા, આનમનિન અવન માણુરે વિં ૧૦
- એહ તિથી સાધનો ગણ્યો, દંડવીગજ લઘો મુદ્ધિરે,
કર્મ હાવા જાણી અદ્ભી, કહે મૂન નિચુદ્ધિરે વિં ૧૧

અતિત અનાગત કાળના, જિનતણાં કેઈ કદ્યાણુરે;
 એહ તિથે વળી ઘણા સંયમી, પામશે પદ નિરવાણુરે. વિ૦ ૧૨

ધર્મવાસિત પશુ પંખીયા, એહ તિથે કરે ઉપવાસરે;
 વ્રતધારી જીવ પોસહ કરે, જેહને ધર્મ અભ્યાસરે. વિ૦ ૧૩

ભાંખીયો વીરે આઠમતાણો, લવિક હિત એ અધિકારરે;
 જિનમુખે ઉચ્ચરી પ્રાણીયા, પામશે લવતાણો પારરે. વિ૦ ૧૪

એહથી સંપદા સવિ લહે, ટળે કષ્ટની કોડીરે;
 સેવજો શિષ્ય બુધપ્રેમનો, કહે કાંતિ કરજોડીરે. વિ૦ ૧૫

॥ કળશ ॥

ધમ ત્રિજગલાસન અચલ શાસન વર્દ્ધમાન જિનેશ્વર,
 બુધ પ્રેમ ગુરુ સુપસાય પામી સંથુણ્યો અલવેસર;
 જિન ગુણ પ્રસંગે લણ્યો રંગે સ્તવન એ આઠમતાણો,
 જે લવિક ભાવે સુણે ગાવે કાંતિ સુખ પાવે ઘણો.

શ્રી મૌન એકાદશીનું યશોવીજયજી કૃત દોહસો
 કદ્યાણુકનું સ્તવન.

ઢાળ પહેલી.

ધુર પ્રણમું જિન મહરસી, સમરૂં સરસતી ઉદ્ધસી,
 ધસમસી મુજમતિ જિન ગુણ ગાયવા એ. ૧

હરિ પૂછે જિન ઉપદિશિ, પરવ મૌન એકાદશી;
 મન વસી, અહુ નિશિ, તે લવિ લોકને એ. ૨

તરીઆને લવજલ તરસી, એમ પરવ પૌષધ ફરસી;
 મન હરસી, અવસર જે આરાહસી એ. ૩

ઉજમણે જે ધારશી, વસ્તુ ઇચ્છાર ઇચ્છારશી,
વારશી, તે દુર્ગતિના ખારણા એ ૪

એ દિન અતિહિ સુહામણો, દોઢસો કલ્યાણક તણો,
મેન ઘણો ગુણુ કરતા સુખ હોયે એ ૫

ઢાળ ખીણ.

પાડે પાડે ત્રણ ચોવીશી, દ્વીપ ક્ષેત્ર જિન નામે,
પાડે પાડે પાત્ર કલ્યાણક, ધારો શુભ પરણામે ૧

જિનવર ધ્યાઇયેરે, મોક્ષ માર્ગના દાતા, એ ટેક

સર્વજ્ઞાય નમો એમ પહેલે, નમો અરિહંત એ ખીને,
ત્રીને નમો નાથાય તે ચોથે, સર્વજ્ઞાય કહીને જિન ૨

પાત્રમે નમો નાથાય કહીને, પાડે પાડે જાણો,
ત્રણ નામ તીર્થ કર કેરા, ગુણુણા પાત્ર વખાણો જિન ૩

ત્રણ ચોવીસી એક એક ઢાલે, ત્રણ નામે જિન કહીશુ,
કોડી તપે કરી જે ફલ લહિયે, તે જિન લકતે લહિશુ જિન ૪

કામ સર્વેસીને જિન નામે, સફલ હોએ નિજ જિહા,
જે જાએ જિન ગુણુમમરતા, મફલ જન્મ તે દિહા જિન ૫

ઢાળ ત્રીણ.

જૂઝઘિપ ભરત લલુ, અતિત ચોવીસી સાર મેરે લાલ,
ચોથા મહાજન કેવલી, છઠ્ઠા સર્વાનુભૂતિ ઉદાર મેરેલાલ ૧
જિનવર નામે જય, હુએ ટેક

શ્રી સીધગજિન સાતમા, હવે ચોવીશી વર્તમાન મેરે લાલ,
શ્રીનમિજિનએકોમમા, ઓગણીસમા મહી પ્રધાન મેરેલાલ જિ ૨

શ્રી અરનાથ અઢારમા, હવે ભાવી ચોવીશી ભાવ મેરેલાલ;
 શ્રી સ્વયંપ્રભ ચોથા નમું, છઠ્ઠા દેવસુત મન લાવ મેરેલાલ. જિન.૩
 ઉદયનાથ જિન સાતમાં, તેહને નામે મંગલ માલ મેરેલાલ;
 ઓઞ્છવરંગ વધામણા, વળી લહિયે પ્રેમ રસાળ મેરેલાલ. જિન.૪
 અલિય વિઘન દૂર ટલે, દુરજનનું ચિંત્યું નવિ થાય મેરેલાલ;
 મહિમા મહોટાઈવધે, વલી જગમાં સુજસ ગવાય મેરેલાલ. જિન.૫

ઢાળ ચોથી.

પૂરવ ભરતે ધાતકી ખંડેરે, અતિત ચોવીસી ગુણ અખંડેરે;
 ચોથા શ્રી અકલંક સોભાગીરે, છઠ્ઠા દેવ સુલંકર ત્યાગીરે. ૧
 સમનાથ સમમ જિનરાયરે, સુરપતિ પ્રથમે તેહના પાચારે;
 વર્તમાન ચોવીસી જાણોરે, એકવીસમાં બ્રહ્મેંદ્ર વખાણો. ૨
 ઓગણીસમા ગુણનાથ સમરીયેરે, અઢારમાં ગાંગિક મન ધરીયેરે;
 કહું અનાગત હવે ચોવીસમારે, ધાતકી ખંડે હિયડે હિસીરે. ૩
 શ્રી સાંપ્રતિ ચોથા સુખદાયીરે, છઠ્ઠા શ્રીમુનિનાથ અમાયીરે;
 શ્રી વિસિષ્ટ સમમ સુખકારારે, તે તો લાગે મુજમન ખ્યારા. ૪
 શ્રી જિન સમરણ જેહવું મીઠુંરે, એહવું અમૃત જગમાં ન દીઠુંરે;
 સુજન મહોદય શ્રી જિન નામેરે, વિજય લહીજે ઠામોઠામેરે. ૫

ઢાળ પંચમી.

પુખખર અર્ધ પૂરવ હુઆ, જિન વાંદીયેરે,
 ભરત અતીત ચોવીસી કે, પાપ નિકંદીયેરે;
 ચોથા સુમૃદ્ધ સુહંકરે, જિં છઠ્ઠા વ્યક્ત જગદીસકે. ૫૦૧

શ્રી કલાસત સપ્તમ ગુણુ ભર્યા, જિં હવે ચોવીસી વર્તમાનકે, પાં
 કલ્યાણિક શ્રી દિન હુવા, જિં, લીજીયે તેહના અલિધાનકે પાં ૨
 અરણ્યવાસ એકવીસમા, જિં યોગણીસમા શ્રી યોગકે, પાં -
 શ્રી અયોગ તે અઢારમા, જિં દીએ શીવ રમણી સ યોગકે પાં ૩
 ચોવીસી અનાગત લલી, જિં, તિહા ચોથા પરમ જિનેશકે, પાં
 સુધારતી છઠા નમુ, જિં, સાતમા શ્રી નિ કેશકે પાં ૪
 પ્રિયમેલક પરમેશ્વર, જિં એહનુ નામ તે પરમ નિધાનકે, પાં
 મહોટાનો જે આશરો જિં તેહથી લહિયે જસ બહુ માનકે પાં ૫

ઢાળ છઠી.

ધાતકી ખંડેરે પશ્ચિમ ભરતમા અતીત ચોવીસી સભાર,
 શ્રી સર્વારથ ચોથા જિનવર, છઠા હરિભદ્ર ધાર
 જિનવર નામેરે મુજ આણુદ ઘણું ૧
 શ્રી મગધાધિપ વહુ સાતમા, હવે ચોવીસી વર્તમાન,
 શ્રી પ્રયચ્છ પ્રણમુ એકવીસમા, જેહનું જગમા નહી ઉપમાન, જિન ૨
 શ્રી અક્ષોભ જિનવર યોગણીસમા અઢારમા મહાસિંહનાથ,
 હવે અનાગત ચોવીસી નમુ, ચોથા દિનરૂક ગિવ સાથ જિન ૩
 છઠા શ્રી જિનધનદ સભારીયે, સાતમ પોષધ દેવ,
 હર્પે તેહના અરણ્યકમલ તણી, સુરનર સારે રે એવ જિન ૪
 ધ્યાને મલવુ એહવા પ્રણુ તણું, આલમ માહેરે ગગ,
 જન્મ સફલ કરી માનુ તેહથી, મુજમ વિલામ સુરગ જિન ૫

ઢાળાળ સાતમી.

પુખ્ખર પશ્ચિમ ભરત તણાં, ધારો અતિત ચોવીશીરે;
 ચોથા પ્રખંધ જિનેસરૂ, પ્રણમુ હિયડલે હિંસીરે. ૧
 એહવા સાહિબ નવિ વીસરે, ક્ષણ ક્ષણ સમરીયે હેજેરે;
 પ્રભુ ગુણ અનુભવ યોગથી, શોભીયે આતમ તેજેરે. એહવા. ૨
 છઠ્ઠા ચારિત્ર નિધિ સતામા, પ્રશમરાજિત ગુણ ધામરે;
 હવે વર્તમાન ચોવીશીયે, સમરી જે જિન નામરે. એહવા. ૩
 સ્વામી સર્વજ્ઞ જયંકરૂ, એકવીશમા ગુણ ગેહરે;
 શ્રી વિપરીત ઓગણીશમા, અવિહડ ધરમ સનેહરે. એહવા. ૪
 નાથ પ્રસાદ અઢારમા, હવે અનાગત ચોવીશીરે;
 ચોથા શ્રી અઘટિત જિન વંદીએ, કર્મ સંતતિ જેણે પીસીરે. એહ. ૫
 શ્રી પ્રહ્લેદ્ર છઠ્ઠા નમું, ઋષભ ચંદ્રલિધ વંદુંરે;
 સાતમા જગ જશ જયકરૂ, જિન ગુણ ગાતાં આણુંદુંરે. એહવા. ૬

ઢાળ આઠમી.

જંબૂદ્વીપ ઐરવતેળ, અતિત ચોવીશી વિચાર,
 શ્રી દયાંત ચોથા નમુંળ, જગજનના આધાર. ૧
 મન મોહનળ, મનથી નહી મુજ દૂર. એ ટેક.
 અલિનંદન છઠ્ઠા નમુંળ, સાતમા શ્રી રતનેશ;
 વર્તમાન ચોવીશીએળ, હવે જિન નામ ગણેશ. મન. ૨
 શ્યામકાષ્ટ એકવીશમાળ, ઓગણીશમા મરૂદેવ;
 શ્રી અતિપાર્શ્વ અઢારમાળ, સમરૂ ચિત્ત નિત મેવ. મન. ૩
 ભાવિ ચોવીશી વંદીએળ, ચોથા શ્રી નંદીષેણ;
 શ્રી વ્રતધર છઠ્ઠા નમુંળ, ટાલે કરમની રેણ. મન. ૪

શ્રી નિર્વાણિ તે સાતમાણ, તેહથુ સુજસ સનેહ,
જેણ ચકોર ચિત્ત ચદથુણ, તેમ મોરા મન મેહ મન ૫

ઢાળ નવમી.

પૂરવ અરધે ઘાતકીણ, ઐરવતે જે અતીત,
ચોવીશી તેહમા કહુંણ, કહ્યાણુક સુપ્રતીત ૧
મહોદય સુદર જિનવર નામ, એ ટેક

ચોથા શ્રી સૌદર્યનેણ, વદુ વારોવાર,
છઠ્ઠા ત્રિવિક્રમ સમરીએણ, સાતમા નરસીહ સાર મહોદય ૨
વર્તમાન ચોવીશીયેણ, એકવીસમા ક્ષેમત,
સતોષિત ઓગણીસમાણ, અઢારમા કામનાથ સત મહોદય ૩
ભાવિ ચોવીશી વદીએણ, ચોવા શ્રી મુનિ નાથ,
ચદ્રદાહ છઠ્ઠા નમુણ, લવદવનીન્દ પાથ મહોદય ૪

દિલાદિત્ય જિન સાતમાણ, જન મન મોહન વેલ,
મુખ જશ લીલા પામીયેણ, જથ નામે રગરેલ મહોદય ૫

ઢાળ દશમી.

પુખ્ખર અર્ધે પૂરવ ઐરવતે, અતીત ચોવીશી મલાડ,
શ્રી અષ્ટાહીક ચોથા વદી, લવ વન ભ્રમણ નિવાડ રે ૧
ભવિકા, એહવા જિનવર ધ્યાવો, ગુણવતના ગુણ ગાવો રે,
ભવિકાં એહવાં એ ટેક.

વણિક નામ છઠ્ઠા જિન નમીયો, શુદ્ધ ધર્મ વ્યવહારી,
ઉદયનાથ સાતમા સલાગી, ત્રણ ભુવન ઉપગાગી રે ભવિકા એહવા ૨

વર્તમાન ચોવીશી વંદુ એકવીશમા તમો કંદ; -
 શાયકાક્ષ ઓગણીસમા સમરો જન મન નયનાનંદ રે.

ભવિકા૦ એહવા૦ ૩

શ્રી શ્વેમંત અઢારમા વંદો ભાવિ ચોવીશી ભાવો;
 શ્રી નિર્વાણી ચોથા જિનવર, હૃદયકમળમાં લાવો રે. ભવિકા.એહવા.૪
 છઠ્ઠા રવિરાજ સાતમા, પ્રથમ નાથ પ્રણમીને,
 ચિદાનંદ સુજસ મહોદય, લીલા લચ્છિ લહીને રે. ભવિકા૦ એહવા૦ ૫

ઢાળ અગીયારમી,

પશ્ચિમ ઐરવતે ભલો, ઘાતકી ખંડે અતીત કે;
 ચોવીશી રે પુરવા, ચોથા જિન સુપ્રતીત કે. ૧

જિનવર નામ સોહામણું, ઘડીએ ન મેલ્યું જાય કે,
 રાતદિવસ સુજ સાંભરે, સંભારે સુખ થાય કે. જિન૦ ૨ એ ટેક.

શ્રી અવખોધ છઠ્ઠા નમું, સાતમા શ્રી વિક્રમેન્દ્ર કે,
 ચોવીશી વર્તમાનના, સંભારૂં જિનેન્દ્ર કે. જિન૦ ૩

એકવીશમા શ્રી સ્વસાંતજી, ઓગણીશમા હરનામ કે;
 શ્રી નંદીકેશ અઢારમા, હોળે તાસ પ્રણામ કે. જિન૦ ૪

ભાવિ ચોવીશી સંભારીયે, ચોથા શ્રી મહામૃગેન્દ્ર કે;
 છઠ્ઠા અશોચિત વંદીયે, સાતમા શ્રી ધર્મેન્દ્ર કે. જિન૦ ૫

મન લાગ્યું જશ જેહ્યું, ન સરે તેહ વિણ તાસે કે;
 તેણે સુજ મન જિન ગુણ થુણી, પામે સુજસ વિલાસ કે. જિ૦ ૬

ઢાળ બારમી.

પુખ્તપર પશ્ચિમ ઐરવતે હુવે, અતીત ચોવીશી વખાણુ છ,
અશ્વવૃદ્ધ ચોથા જિન નમીયે, છઠ્ઠા કુટિલક જાણુ છ,
સાતમા શ્રી વર્ધમાન જિનેશ્વર, ચોવીશી વર્તમાન છ,
એકવીશમા શ્રી નદીકેશ જિન, તે મમરૂ શુભ ધ્યાને છ ૧

ઓગણીશમા શ્રી ધર્મચંદ્ર જિન, અઢાગમા શ્રી વિવેકા છ,
હુવે અનાગત ચોવીશીમા, સલારૂ શુભ ટેકા છ,
શ્રી કળાપક ચોથા જિન છઠ્ઠા, શ્રી વિમોક્ષ પ્રણમીને છ,
સાતમા શ્રી આરણ્ય જિન ધ્યાતા, જન્મનો લાહો લીને છ ૨

શ્રી વિજયપ્રભ સૂરીશ્વર ગણે, દિન દિન અધિક જગીશે છ,
ખલનયરમા રહીએ ચોમાસુ, સવત મત્તર છત્રીશે છ,
દોઢસો કલ્યાણકર્તુ શુણુ છ, તે મે પૂણુ કીધુ છ,
હુ ખ ચૂરણુ દીવાળી દિવમે, મનવચિત ક્ષણ લીધુ છ ૩

શ્રી કલ્યાણ વિજય વગ વાચક, વાદી મત્તગજ સિંહો છ,
તામ શિષ્ય શ્રી લાલવિજય બુધ, પડીત માહિ લિહો છ,
તામ શિષ્ય શ્રી જિતવિજય બુધ, શ્રી નયવિજય સૌભાગી છ,
વાચક જસવિજયે તસ શિષ્યે, શુણીયા જિન વડલાગી છ ૪

એ શુણુ જે કઠ કરશે, તે ગિવગમણી વગશે છ,
તરશે ભવ હરશે સવિ પાતક, નિજ આતમ ઉદ્ધરશે છ,
ખાગ દાલ જે નિત્યે સમરશે, ઉચિત કાજ આદરશે છ,
સંકૃત સહોદય મુજમ મહોદય, લીલા તે આદરશે છ ૫

કળશ.

એ ખાર ઢાળ રસાળ ખારહ, લાવના તરૂં મંજરી,
 વર ખાર અંગ વિવેક પદલવ, ખાર વ્રત શોભા કરી;
 એમ ખાર તપ વિધ સાડ સાધન, ધ્યાન જિન ગુણ અનુસરી;
 શ્રી નયવિજય બુધ ચરણ સેવક, જસવિજય જયશ્રી વરી. ૧

એકાદશીનું સ્તવન.

- જગપતિ નાયક નેમિ જિણુંદ, દ્વારિકા નગરી સમોસર્યા;
 જગપતિ વંદવા કૃણુ નરિંદ, જાદવ કોડ શું પરિવર્યા. ૧
- જગપતિ ધીગુણ કૂલ અમૂલ, લક્ષિતગુણે માળા રચી;
 જગપતિ પૂજ પૂજે કૃણુ, ક્ષાયિક સમકિત શિવરૂચિ. ૨
- જગપતિ ચારિત્ર ધર્મ અશક્ત, રક્ત આરંભ પરિગ્રહે;
 જગપતિ મુજ આતમ ઉદ્ધાર, કારણ તુમ વિણ કોણ કહે. ૩
- જગપતિ તુમ સરિખો મુજ નાથ, માથે ગાળે ગુણ નિલો;
 જગપતિ કોઈ ઉપાય બતાવ, જિમ વરે શિવવધૂ કંતલો. ૪
- નરપતિ ઉજ્જવલ ભાગશિર ભાસ, આરાધો એકાદશી;
 નરપતિ એકસો ને પચાસ, કલ્યાણુક તિથિ ઉલ્લસી. ૫
- નરપતિ દશ ક્ષેત્રે ત્રણ કાળ, ચોવીશી ત્રીશે મળી;
 નરપતિ નેવું જિનનાં કલ્યાણુ, વિવરી કહું આગળ વળી. ૬
- નરપતિ અરહીક્ષા નમી નાણુ, મલ્લી જન્મ વ્રત કેવળી;
 નરપતિ વર્ત્તમાન ચોવીશી માંહે, કલ્યાણુક કહ્યાં વળી. ૭
- નરપતિ મૌનપણે ઉપવાસ, દોઢસો જપમાળા ગણી;
 નરપતિ મન વચ કાય પવિત્ર, ચરિત્ર સુણો સુવ્રત તણો. ૮

નરપતિ દાહિણ ધાતકી ખડ, પશ્ચિમ દિશિ ઇક્ષુકારથી,	
નરપતિ વિજય પાટણ અભિધાન, સાચો નૃપ પ્રજાપાળથી	૯
નરપતિ નારી અદ્રાવતી તાસ, અંદ્રસુખી ગજ ગામિની,	
નરપતિ શ્રેષ્ઠ શૂર વિખ્યાત, શિયળ સલીલા ઝામિની	૧૦
નરપતિ પુત્રાદિક પરિવાર, સાર ભૂષણ ચીવર ધરી,	
નરપતિ જાયે નિત્ય જિન ગેહ, નમન સ્તવન પૂજા કરે	૧૧
નરપતિ પોષે પાત્ર સુપાત્ર, સામાયિક પોષધ વરે,	
નરપતિ દેવવદન આવશ્યક, કાળ વેળાયે અનુસરે	૧૨

શ્રી નેમનાથજી નવલવનું સ્તવન.

(વીરપ્રભુ આવ્યારે, વિમળાયત્રકે મેદાન એ દેશી)

નેમપ્રભુ આવ્યારે, સહેસા વનકે મેદાન, કર્ણુ લાવ્યારે, જીન
પદ નમકે નિદાન, કૃષ્ણજી વદન કરે કામ દેઈ વનપાળકને બહુદામ,
સાથે મેના લઈ અલિરામ પ્રભુજી પેખીરે, પચ્ચાલિગમ પ્રકાર વદના
કીધીરે, માને સફળ અવતાર દેશના દીધીરે, પ્રભુજીએ ભવિ
ઉપગાર

નેમ૦ ૧

કૃષ્ણજી પૂછે પ્રભુજીને એમ, રાબુલને તમ ઉપર પ્રેમ, અરિહા
નેમજી જોલે એમ નવલવ કેગીરે, વાત સુણોને કાહાન, ધન્ય
ધન મતિ અભિમાન સમકિત મારે, પામ્યા મોક્ષ નિદાન

નેમ૦ ૨

ધનકરે લાઈ બીજો ધનદેવ, મમ્યગ કરતા સજમ એવ, મહુએ
ઉપન્યા સોહન દેવ, સહુજણ પ્રીતેરે, સુખ લોગવે સુરસાલ, યાત્રા
કરતારે શાશ્વતા ચૈત્ય વિશાળ વિચારતા વદેરે, જીનવર પરમ
દયાલ

નેમ૦ ૩

વિદ્યાધર હવે ચિત્ર ગતિરાય, તેહની રાણી રત્નવતિ થાય, મન
ગતિ ચપળગતિ દોય લાઇ, ત્રીજા લવમાંરે સુજસ કેવળની પાસ,
સમક્રિત પામ્યારે, દિશા દમધર શકાસ, ચારિત્ર પાળીરે, ઉપન્યા
મહેદ્ર સુર વાસ. નેમ૦ ૪

(સમક્રિત ચોપડીમાં છે.)

હવે પંચમ લવ ઉપન્યાતેહ, અપરાજિત કુમર ગુણગેહ, પ્રીતિ-
મતિ તસ રાણી જેહ; તેણે લવ કીધોરે, બહુ જનને ઉપગાર,
પૃથ્વી લમતારે, મળીઆ કેવલી અણુગાર, મિત્રને સાથેરે પ્રણમ્યા
લક્રિત ઉદાર. નેમ૦ ૫

કેવળી કહે તું સમક્રિતવંત, લસમાં બાવીસમે અરિહંત, વિમલ
બોધ ગણધર એતંત, સૂરસોમનામેરે લાઇ તે પણ ગણધાર,
સાંભળી પામ્યારે, મનમાં હર્ષ અપાર અનુક્રમે બોધ્યારે, લીધો
સંજમ ભાર. નેમ૦ ૬

સંજમ પાળી નિરત્તિચાર, આરણ દેવલોકમાં અવતાર, પાંચે
જણ મેં પ્રીતિ અપાર, લીધો ત્યાંથીરે શ્રીમતિ કુખે અવતાર,
હથિયણા ઊરેરે નામે શંખકુમાર, તેજબળરૂપેરે શશીસુરજ અનુકાર.
નેમ૦ ૭

સુરનર નારી જશ ગુણ થાય, જશ કીર્તિ કાંઈ કહી નવ જાય.
ધન્યમતિ જીવ જશોમતિ થાય, મતિપ્રભ મંત્રીરે, જીવ વિમળ
બોધ રાય તેણે લવ વાંધારે, શાશ્વતા ચૈત્ય ઉદામ, બહુવળી
પરણ્યારે, વિદ્યાધરી રૂપ નિધાન નેમ૦ ૮

જશધર ગણધર નામે લાઇ, ઉપન્યા હવે શ્રીખેણ જેતાય, દિક્ષા
લઇને કેવળી થાય, તાતની પાસેરે થયા પાંચે મુની રાય, ચારિત્ર
પાલેરે, આઠે પ્રવચન માય શંખમુની સીધેરે, વીસસ્થાનક
મુખદાય. નેમ૦ ૯

કરે નિકાચિત જીનપદ નામ, અણસણ આદરે સહુ તિણે ઠામ,
પાદપોષ નામે ગુણકામ, અપગળતેરે, આયુસાગર ધત્રીશ અનુ-
ત્તરે હુઆરે, દેવ સદા સુગીશ, ત્યાથી આવ્યારે, સુણ યાદવના
અધિશ નેમ૦ ૧૦

ઈણેલવ અલિધા નેમકુમાર, રાજેમતિ નામે એ નાર, ક્ષિણ લોગ
હુઆઈણ મસાર તેણે નવ પગણ્યારે, વલીયા તોરણથી એમ
રાણુલ વીનવેરે નવ લવનો ધરી પ્રેમ સહુ પડી બોદ્યારે ગણધર-
પદ લદ્યા દેમ નેમ૦ ૧૧

પ્રેમે દુખીઆ હોવે સસાર, પ્રેમે ઘેલા હોવે નરનાર, પ્રેમ
વિહુધ્યારે, માનવી કરે ઝપાપાત, અગ્નિમા પેમેરે, મોગ સાપ ને
જળઘાત ગળેદીએ કાસોરે, તેમની કહી કરૂ વાત૦ નેમ૦ ૧૨

સાલળી ખુઝયા કેઈ નગનાર, ગણુલા લીધા મહાવ્રત ચાર,
પામી કેવળજ્ઞાન ઉદાર પ્રભુજી પેહેલારે પોતી મોક્ષ મઝાર, પ્રભુ
વિચરતારે અનુક્રમે આવ્યા ગિગનાર, મુનીવર વૃદ્ધે પગવર્યા
જગતઆધાર નેમ૦ ૧૩

પાચમે છત્રીસ મુની પગિવાર, રૂઢીયોગ અનેક પ્રકાર, મમય
એક ઉર્ધ્વગતિમાર, સિદ્ધિવર્યારે છોડી મદ્દળ જલ્લળ, મેહેનનદીરે,
સાદી અનત વીહામાર નિજ ગુણ લોગીરે આત્મગતિ અનુઆલ
નેમ૦ ૧૪

જહા નિજ એક અવગાહણ હોય, તિહા રહે સિદ્ધઅનત જોય,
ઢોઈને બાધક ન કરે ઢોય, નિજ નિજ મત્તારે, નિજપામે હવત
ઢોઈની મત્તારે, ઢોઈમા ન લખે એતત, નિશ્ચય નયથીરે, આતમ
દેમ ગદુ નેમ૦ ૧૫

વ્યવહારે રહીયા લોપંત, દંપતિ એમ થયા સુખવંત, પ્રેમે
પ્રણમું લવિલગવંત પ્રભુજી ગાયારે, સાગર અગનિ ગજચંદ,
સંવત જાણોરે કાર્તિક વદી સુખકંદ, પોશાલપોડરે પાટણ રહી
શીવાનંદ નેમ૦ ૧૬

સાતમ દિન સુરજ સુતપાર, જનજી ઉત્તમ ગુણ ગણધાર, બ્રહ્મચારી
મોંહે સિરદાર, તેહના વંદુરે, લળી લળી હું પાય, શિવપદ માગુરે,
ફરી ફરી નિગોદ જિછાય, પ્રેમે ગાયારે, પદ્મવિજય જનરાય,
નેમપ્રભુ આવ્યારે, સેહેસાવ૦ કે મેદાન. નેમ૦ ૧૭

ઈતી શ્રી નેમનાથજી નવલવનું સ્તવન.

શ્રી નેમિનાથ સ્તવન.

(અજિત જીજ્ઞંસુ પ્રીતડી. એ દેશી.)

પરમાત્મ પૂરણ કલા, પૂરણ ગુણ હો પૂરણ જન આશ;
પૂરણ દષ્ટિ નિહાળીયે, ચિત્ત ધરિયે હો અમચી અરદાસ. ૫૦ ૧
સર્વ દેશ ઘાતી સહુ, અઘાતી હો ફરી ઘાત દયાળ;
વાસ કીયો શિવમંદિરે, મોહે વીસરી હો ભમતો જગજાળ. ૫૦ ૨
જગતારક પદવી લહી, તાર્યા સહી હો અપરાધી અપાર;
તાત કહો મોહે તારતાં, કિમ કીની હો ઇણ અવસર વાર. ૫૦ ૩
મોહ મહા મદ છાકથી હું છકીયો હો નહિ શુદ્ધ લગાર;
ઉચિત સહી ઇણે અવસરે, સેવકની હો કરવી સંભાળ. ૫૦ ૪
મોહ ગયા ને તારશો, તિણ વેળા હો કહા તુમ ઉપગાર;
સુખ વેળા સજ્જન ઘણાં, દુઃખ વેળા હો વિરલા સંસાર. ૫૦ ૫
પણ તુમ દરિસન જોગથી, થયો હૃદયે હો અનુભવ પરકાશ;
અનુભવ અભ્યાસી કરે, દુઃખદાયી હો સહુ કર્મ વિનાશ. ૫૦ ૬

કર્મકલક નિવાગીને, નિજ રૂપે હો રમતા રામ,
 સહત અપૂર્વ લાવથી, ઇશુ રીતે હો તુમ પદ વિશ્રામ ૫૦ ૭
 ત્રિકરણુ જોગે વિનવુ, સુખદાયી હો શિવાદેવીના નદ,
 ચિદાનંદ મનમે સદા, તુમે આવો હો પ્રભુ નાણુનિણુદ ૫૦ ૮

રાજૂલનો વિંજણો.

આવા ઉનાળાના દહાડા કે,
 ગજૂલ વિંજણીયો શુ ન લાવી,
 મહાગ નેમને ઢાળે વા વાય,
 પ્રભુજીના ચગ્ગે ગીશ નમાવી કે રાજૂલ ૧

રાજૂલ કહે મૂછો સૈયગ મોરી,
 વીંજણીયો ગા કારણ હું લાવુ,
 સ્વામી મૂકી ગયા ગિન્ના કે,
 મસાર છોડી મુનિવગ થાવુ કે ગજૂલ ૨

ચદ્ર કહે સુછો ગજૂલબાળા,
 મરણ મોભાગી ન રહો,
 એકલા તે કાગ્ગ સ્વામી તણુ,
 એકે બીજે વર તુમે મનમા લણુએ ગજૂલ ૩

રાજૂલ કહે ન બોલમ ખોટા,
 શ્યામ વસ્તુમા શુણુ છે મોટા,
 એ તો ત્રણ બૂવનનો સ્વામિ,
 હું તો પૂર્વ પૂર્વે પામી રાજૂલ ૪

જનજી જીવ દયા મન આણી,
 ગવડો ફેરી ચાલ્યા,

પાપ જાણી પશુડાં ઉગારી દાન તે દીધાં,
કુંવરે મનવંછિત કૃણ લીધાં. રાજૂલ૦ ૫

માત કહે સુણો પુત્ર સુજાણ,
તમે તો અનંતગુણી ભગવાન;
અમારી આશા પુરો એક વાર,
કન્યા પ્રણી વાન વધારો. રાજૂલ૦ ૬

પુત્ર કહે સુણો માતા હુમારી,
પરણું નહી હું મનુષ્યની નારી;
સંયમ નારી મનમાં ધારી,
કે મુજને લાગે અતિ ખ્યારી. રાજૂલ૦ ૭

રાજૂલ કહે સૂણો સૈયર મોરી,
હું તો નવ ભવ કેરી નારી;
ખીજે કંઈ મનમાં ધારી,
જાણે શિવવધૂ તારી. રાજૂલ૦ ૮

જનજ દાન સંવત્સરછરી દીધું,
ભવિ પ્રાણીનું કારજ સીધું;
સંયમ યાદવ જન લઈ વરીયા,
હરતિ ધર્મધ્યાનમાં ભળીયાં. રાજૂલ૦ ૯

આવી નવ લોકાંતીક મળીયા,
દેવતા અવસરે અટકીયા;
લઈ ભવજળની નીધિ તરીયા,
કેવળ પામી શિવસુખ વરીય. રાજૂલ૦ ૧૦

રાજૂલ દાન પૂનનીત કરતી,
તેમનું ધ્યાન હૃદયમાં ધરતી;

(૧૪૫)

સયમ લઈ ગીરનારે ચડતી,
અષ્ટકર્મના દળીયા તોડી રાજૂલ૦ ૧૧

જગમા ધન ધન એહુ નરનારી,
હુવા બાળથી બ્રહ્મચારી,
થયા દયતિ એ વૃત ધાગી,
પામ્યા શિવપદવી મુખકાગી રાજૂલ૦ ૧૨

એવો વિઝણીયો જે કોઈ ગાશે,
તસ ઘર મન વછિત મુખ થાશે,
અમરવિજય એણીપરે બોલે,
નહી મારા નેમરાજૂલની તોલે ગજૂલ૦ ૧૩

શ્રી સિદ્ધાચળજીનાં સ્તવનો.

(૧)

સુણ સુણ શત્રુજય ગિરિ સ્વામી,
હુ તો અગર કડ્ડ શીરનામી. કૃપાનિધિ૦ ટેક
વિનતિ અવધાગે લવભાયર પાગ ઉતાગે કૃપાનિધિ૦ ૧

પ્રભુ મુગ્ધી મોહનગારી, નીગ્ધ્યા હરખે નગનાગી,
જાઉં વાગ વાગ હજારી કૃપાનિધિ૦ ૨

હવે દીસીય વિમાસન કીજે, મુગ ઉપર મહેર ધરીજે,
દીલગજન દરિસન દીજે કૃપાનિધિ૦ ૩

આજ મયળ મનોગ્ધ કલ્પીયા, લવલવના પાતિક ગળીયા,
પ્રભુજી મુગને મુખ મળીયા કૃપાનિધિ૦ ૪

- સમર્યા સંકટ ટળી જાય, નિત નવ નવ મંગળ થાય;
મુજ આતમ પુન્ય ભરાય. કૃપાનિધિ ૫
- કર જોડી વિનતિ કીજે, કેસર ચંદન ચરચીજે,
દીન ધન્ય ધન તેહ ગણીજે. કૃપાનિધિ ૬
- સેવો સ્વામી સદા સુખદાઇ, કમના રહે ન ઘર કાંઈ;
વાધે સંપત્તિ શોભ સવાઇ. કૃપાનિધિ ૭
- પ્રભુ દરસ લહો સરસ તેરો, અતી હરખી હોવે ચીત મોરો;
જેમ દીઠો ચંદચકોરો. કૃપાનિધિ ૮
- નાલિરાયા કુમર કુળચંદા, ભવિજન મન નયન આનંદા;
ઓળંગે સુર અસુર દિણંદા. કૃપાનિધિ ૯
- જયકારી રીષભ જીણંદા, પ્રહસમ ધરે પરમ આનંદા;
વંદે શ્રી જનલક્ષ્મિ મુનિંદા. કૃપાનિધિ ૧૦

(૨)

- ઉમૈયા મુજને ઘણી, જીહો લેટું વિમળગિરીરાય;
દોઈતરા મુજ પાંખડી;
જીહો લળી લળી લાણું પાય કે, મોહનગારા હો રાજ રૂડા;
મારા સાંભળ સુગુણા સુડા. ૧
- શેત્રુંજો શિખર સોહામણો, જીહો ધન્ય ધન્ય રાયણ રૂખ;
ધન્ય પગલાં પ્રભુજી તણાં, જીહો દીઠડે ભાંખે ભુખ કે;
મોહનગારા હો રાજ રૂડા. ૨
- ઈણ ગિરિ આવી સમોસર્યા, જીહો નાલિનરિંદ મદહાર;
પાવન કીધી વસુંધરા, જીહો પૂર્વ નવાણું વાર કે. મોહનગારા ૩

કોડી ગણેશં કૃણ, શ્રી સિદ્ધાચળ લેટે,
 જેમ રે અનાદિનાં દુરિત ઉમેટે. ભવિકા૦
 ભાવ અનંતે અનંત કૃણ પાવે,
 જ્ઞાનવિમળ સૂરિ એમ ગુણ ગાવે. ભવિકા૦ ૪

(૪)

વીરજી આઘ્યા રે વિમળાચળકે મેદાન, સુરપતિ પાયા રે સમ-
 વસરણકે મંડાણ; દેશના દેવે વીરજી સ્વામ, શેત્રુંજી મહિમા
 વરણવે તામ, ભાજ્યું આઠ ઉપર સો નામ, તેહમાં ભાજ્યું રે
 પુંડરિકગિરિ અવિધામ, સોહમ ઈંદો રે, તવ પૂછે જાહુ માન
 કિમ થયું સ્વામી રે, ભાજો તાસ નિદાન. વીરજી આઘ્યા રે. ૧

પ્રભુજી ભાજે સાંભળ ઈંદ, પ્રથમ જે હુવા રીષલ જીણંદ;
 તેહના પુત્ર તે ભરત નરિંદ, ભરતના હુઆ રે, રિષલદેવ પુંડ-
 રિક, રિષલજી પાસે રે, દેશના સુણી તહકીત, દીક્ષા લીધી રે,
 ત્રીપદી જ્ઞાન અધિક. વીરજી આઘ્યા રે. ૨

ગણધર પદવી પામ્યા તામ, દ્વાદશાંગી ગુંથી અભિરામ, વિચરે
 મહિયલમાં ગુણધામ, અનુક્રમે આઘ્યા રે શ્રી સીદ્ધાચળ ઠામ,
 મુનિવર કોડી રે, પંચતણે પરિણામ આણસણ કીધા રે, નીજ
 આતમને ઉદાન. વીરજી આઘ્યા રે. ૩

ચૈત્રી પુનમ દિવસે એહ, પામ્યા કેવળ જ્ઞાન અછેહ, શીવસુખ
 વરિઆ અમર આ દેહ, પુરણાનંદી રે અગુરૂ લઘુ અવગાહ,
 અજ અવિનાશી રે, નિજ પ્રદ ભોગી અખાહ, નિજ ગુણ
 ધરતા રે, પર પુદ્ગળે નહીં આહ. વીરજી આઘ્યા રે. ૪

તેણે પ્રગટ્યુ પુડરિકગિગિ નામ, સાલણ મોહમ દેવલોક સ્વામ;
એહનો મહિમા અધિક ઉદામ, તેણે દીન કીને રે, તપ જપ
પૂજા ને દાન, વૃત વળી પોસહ રે, જે કરે અની દાન, ક્ષણ
તમ પામે રે, પચ કોડ ગુણ માન વીરજી આળ્યા રે ૫

ભગતે ભવ્ય જીવ ને હોય, ભવ પચમે મુક્તિ લાહે મોય,
એહમા બાધક છે નહીં હોય વ્યવહાર કેરી રે, મધ્યમ કળની
એ વાત ઉત્કૃષ્ટ યોગે રે, અતર મુહુર્ત વિખ્યાત, શિવસુખ
સાધે રે નિજ આતમ ને અવદાત વીરજી આળ્યા રે ૬

ચૈત્રી પુનમ દીવમે એહ, પૂજા પચ પ્રકાગી વિશેષ, કીને નહીં
ઉણમા ગર્હ રેહ, એણી પેરે ભાળી રે, જિનવગ ઉત્તમ વાણ,
માલણી ખુજયા રે, કેઇક ભવિક મુન્તણરે, એણી પેરે ગાયો રે,
પદ્મવિજય મુપરીણામ વીરજી આળ્યા રે, ૭

(૫)

આળડીએ રે મે આજ ગત્રુજય દીઠોરે, મવા લાખ ટકાનો
દહાડો રે, લાગે મુને મીઠો રે સફળ થયો માગ મનનો ઉમાયો,
વાલા માગ ભવનો સશય ભાગ્યોરે, નગક તીર્થ અ ગતિ દુગ નિવારી
ચત્તે પ્રભુજીને લાગ્યો રે શેત્રુજી (૧)

માનવ ભવનો લાહો લીજે વાલાં દેહડી પાવન દીજેરે, મોના
રૂપાને કુલડે વધાવી પ્રેમે પ્રદક્ષિણા દીજેરે શેત્રુજી (૨)

દુધડે પખાળીને દેમગ ઘોળી વાલાં શ્રી આદીશ્વર પુન્યારે શ્રી
મિદ્ધાચળ નયત્તે જોતા પાપ મેવાળી ધૂન્યારે શેત્રુજી (૩)

શ્રી મુખ શૌધર્મા મુગ્ધપતિ આગે વાલાં વીરજીજીવ એમ જોલેરે
ત્રણ ભુવનમા તિગ્ધ મોહુ નહિ દોષ શેત્રુજી તોલેરે શેત્રુજી (૪)

મણિ માણેક મુકતા ફળેએ, રજત કનકનાં કુલ પુને૦
 કેસર ચંદન ઘસી ઘણાએ, ખીલ વસ્તુ અમુલ. પુને૦ ૨
 છઠે અંગે દાખીઓએ, આઠમે અંગે લાખ; પુને૦
 સ્થિરાવળી પયન્ને વરણવ્યેએ, એ આગમની સાખ. પુને૦ ૩
 વિમળ કરે લવિ લોકનેએ, તેણે વિમળાચળ જાણ; પુને૦
 શુક રાજથી વિસ્તર્યાએ, શત્રુજય ગુણખાણ. પુને૦ ૪
 પુંડરીક ગણધરથી થયેએ, પુંડરીકગિરિ ગુણ ધામ; પુને૦
 સુરનરકૃત :એમ જાણીએ, ઉત્તમ એકવીશ નામ. પુને૦ ૫
 એ ગિરિવરના ગુણ ઘણાએ, નાણીએ નવી કહેવાય; પુને૦
 જાણે પણ કહીનવી શકેએ, મુગદ ગુવડને ન્યાય. પુને૦ ૬
 ગિરિવર દ્રશન નવિ કર્યાએ, તે રહ્યો ગરલાવાસ; પુને૦
 નમન દરશન દ્રશન કર્યાએ, પુરે મનની આશ. પુને૦ ૭
 આજ મહોદય મે લહ્યોએ, પામ્યો પ્રમોદ રસાળ; પુને૦
 મણિ ઉદ્યોત ગિરિ સેવતાંએ, ઘેર ઘેર મંગળ માળ. પુને૦ ૮

(૮)

(મારા પાસજરે લોલ—એ રાગ.)

પ્રભુજી જીવુ પાલીતાણા સહેરકે, મન હરખે ધણુરે લોલ;
 પ્રભુજી સંઘ ઘણેરા આવે કે, એ ગિરિ ભેટવારે લોલ.
 પ્રભુજી આવું પાલીતાણા સહેરકે, તલાટી શોભતિરે લોલ;
 પ્રભુજી હુંગરીએ ચંઢતા કે, મન હરખે ધણુરે લોલ.
 પ્રભુજી આવ્યો હીંગલાજનો હઠો કે, કેડે હાથ દઈ ચડારે લોલ;
 પ્રભુજી આવી રામજ પોલકે, સામી મોતી વસીરે લોલ.

મોતી વસી દીકે ઝાક ઝમાલકે, નેયાની જુગતિ ભલીરે લોલ,
પ્રભુજી આવી વાઘણ પોળકે, ડાલા ચક્રેશ્વરીરે લોલ

ચક્રેશ્વરી જીનશાસન રખવાળકે, સઘની સહાય કરેરે લોલ,
પ્રભુજી આવી હાથણ પોલકે, સામા જગધણીરે લોલ

પ્રભુજી આવ્યા મુલગભારેકે, આદેશ્વર ભેટીયારે લોલ,
આદેશ્વર ભેટે ભવ દુખ જાલકે, શીવસુખ પામીયેરે લોલ

પ્રભુજીનુ મુખડુ પુનમ કેરો ચદકે, મોહ્યો સુરપતિરે લોલ,
પ્રભુજી તુમ થકી નહી ગહુ દુરકે, ગિરિ પથે વસ્યારે લોલ
એવી વીરવિજયની વાણકે શીવ મુખ આપને લોલ,

(૯)

સિદ્ધાચળ ગિરિ ભેટ્યારે ધન ભાગ્ય હમાગ,
એ ગિગ્ગિરનો મહિમા મોટો કહેતા ન આવે પાર,
ગયણ રૂપલ મમોમર્યા સ્વામિ, પૂગવ નવાણું વારાગે ધન૦ ૧

મુળનાયક શ્રી આદિ જીનેશ્વર, ચૌમુખ પ્રતિમા આર,
અષ્ટ દ્રવ્ય શુ પુજે ભાવે, મમકિત મુળ આધારારે ધન૦ ૨

ભાવ ભક્તિશુ પ્રભુ ગુણ ગાવે, અપના જન્મ સુધારા,
યાત્રા કરી ભવિજન શુભ ભાવે, નર્ક તિર્યંચ ગતિ વારારે ધન૦ ૩

દૂર દેશાતરથી હુ આવ્યો, શ્રવણે સુણી ગુણ તોરા,
પતિત ઉદ્ધાગણ ગિરૂદ તુમાગે, એ તિગ્ધ જગસાગરે ધન૦ ૪

અવત અઠારમે ત્યાગી માસ અપાડા, વદ આઠમ ભોમવાગ,
પ્રભુકે ચરણ પ્રતાપે મઘમા, ખીમા ગતન પ્રભુ પ્યારારે ધન૦ ૫

(૧૫૪)

(૧૦)

વિમળાચળ વિમળા પ્રાણી, શિતળ તરૂં છાયા ઠરાણી;
રસવેધક કંચન ખાણી, કહે ઈંદ્ર સુણેા ઈંદ્રાણી;
સ્નેહી સંત એ ગિરિ સેવો.

હારે ચૌદ ક્ષેત્રમાં તીરથ નહી એવો.

સ્નેહી.૦ ૧

ખટરી પાળી ઉદ્ધસિએ, છઠ્ઠ અઠ્ઠમ કાયા કસીએ;
મોહ મલ્લની સામા ધસીએ, વિમળાચળ વેગે વસીએ. સ્નેહી૦ ૨

અન્ય સ્થાનક કર્મ જે કરીએ, તે હિમગિરિ હેઠા હરીએ;
પાછલ પ્રદક્ષિણા ફરીએ, લવજલધી હેલા તરીએ. સ્નેહી૦ ૩

શિવમંદિર ચડવા કાજે; સોપાનની પંક્તિ વિરાજે;
ચઢતાં સમકિતી છાજે, દુર લબ્ય અલબ્ય તે લાજે. સ્નેહી૦ ૪

પાંડવ પમુહા કેઈ સંતા, આદીશ્વર ધ્યાન ધરંતા;
પરમાત્મ લાવ લજંતા, સિદ્ધાચળ સિદ્ધ અનંતા. સ્નેહી૦ ૫

ષટમાસી ધ્યાન ધરાવે, શુક રાજાનું રાજ્યને પાવે;
બહિરંતર શત્રુ હરાવે, શત્રુજય નામ ધરાવે. સ્નેહી૦ ૬

પ્રાણીધાને લજે ગિરિ જાયો, તીર્થંકર નામ નિકાયો;
મોહરાયને લાગે તમાયો, શુભ વીર વિમળગિરિ સાયો. સ્નેહી૦ ૭

શયણનું સ્તવન.

નિલુહી રાયણ તરૂંતળે, સુણ સુંદરી૦ પીલુહા પ્રભુના પાયરે;
॥ ગુણ મંજરી૦ ઉજ્જવળ ધ્યાને ધ્યાઈએ. સુણ૦ એહીજ
મુક્તિ ઉપાયરે ગુણ૦ ૧ શીતળ છાયાએ બેસીએ; સુણ૦ રાતડો
કરી મન રંગરે, ગુણ૦ પુણ્યે સોવન કુલડે સુણ૦ જેમ હોય

પાવન અગરે, ગુણ ૨ ખીર ઝરે જેહ ઉપરે સુણ ૦ નેહ ધરીને
 એ હરે, ગુણ ૦ ત્રીજે ભવે તે શીવ લહે સુણ ૦ થાયે નિરમળ
 દેહરે, ગુણ ૦ ૩ પ્રીત ધરી પ્રદક્ષિણા સુણ ૦ દીસે એહને જે
 સારરે, ગુણ ૦ અલગ પ્રીતિ હોય તેહને મુણ ૦ ભવભવ તુમ
 આધારરે ગુણ ૦ ૪ કુસુમ ફળ પત્ર મજરે, સુણ ૦ શાખા થડને મુલરે,
 ગુણ ૦ દેવતણા વાસાય છે સુણ ૦ તિરથને અનુકુળરે, ગુણ ૦ ૫ જ્ઞાન
 વિમલ ગુણ ભાખીયો સુણ ૦ શેત્રુજી માહાત્મ્ય માહરે ગુણ ૦ ઇતિ.

શ્રી પુંડરીક સ્વામીનુ સ્તવન.

એક દિન પુંડરીક ગણધરે લાલ, પૂછે શ્રી આદિ ૭ણ દ સુખકારીરે,
 કહીએ તે ભવજલ ઉતરીરે લાલ, પામીશ પરમાનંદ ભવવારીરે
 એક દિન ૦ ૧

કહે જીન ઇણ ગિરિ પામશે રે લાલ, જ્ઞાન અને નિર્વાણ જ્યજરીરે,
 તિરથ મહિમા વાઘશેરે લાલ, અધિક અધિક મહાણ નિર્ધારીરે.
 એક દિન ૦ ૨

એમ નિમુણી તિહા આવીયારેલાલ, ધાતિકર્મ કર્યા દુગ્ધ તમ વાગીરે,
 પચ કોડી મુનિ પરિવર્યારે લાલ, હુયા સિદ્ધ હનુગ્ધલવ વારીરે.
 એક દિન ૦ ૩

ચૈત્રી મુનમ દિન દીજીએરે લાલ, પૂબા વિવિધ પ્રકાર દીલ ધારીરે;
 ફલ પ્રદક્ષિણા કાઠિસગારે લાલ, લોગસ્મ શુદ્ધ નમુદ્ધાગ નગનારીરે.
 એક દિન ૦ ૪ ૫

દશવીસ ત્રીશ ચાલીશ ભવારે લાલ, પચામ પુષ્પની માલ અતિ મારીરે
 નરભવ લાહો લીજીયેરે લાલ, જિમ હોય જ્ઞાન વિશાલ મનોહારીરે.
 એક દિન ૫

આદિજન વિનાંતિ.

(લાવણી)

સુણુ જનવર શેત્રુંજી ધણીજી, દાસ તણી અરદાસ;
તુજ આગળ ખાળક પરેજી, હુંતો કરું વેષાસરે.

જનજી સુજ પાપીને તું તાર;
તું તો કરણા રસ ભર્યોજી, તું સહુનો હિતકારરે. જનજી ૧

હું અવગુણનો ઓરડોજી, ગુણુતો નહીં લવલેશ;
પરગુણુ પેખી નવી શકુંજી, કેમ સંસાર તરેશરે. જનજી ૨

જીવ તણા વધ નેં કર્યાજી, યોદ્યા મૃધાવાદ;
કપટ કરી પરધન હુર્યાજી, સેવ્યા વિષય સંવાદરે. જનજી ૩

હું લંપટ હું લાલચીજી, કર્મ કીધાં કેઈ કોડ;
ત્રણુ ભુવનમાં કો નહીંજી, જે આવે મુજ જોડરે. જનજી ૪

છિદ્ર પરાયાં અહનિશેજી, જોતો રહું જગનાથ;
કુગર્તા તણી કરણી કરીજી, જોડ્યો તેહશું સાથરે. જનજી ૫

કુમતી કુટીલ કદાગૃહીજી, વાંકી ગતિ મતિ મુજ;
વાંકી કરણી માહરીજી, શી સંભળાવું તુજરે. જનજી ૬

પુન્ય વિના મુજ પ્રાણીઓજી, જાણે મેલું આય;
ઉંચા તરવર મોરીયાજી, ત્યાંહી પસારે હાથરે. જનજી ૭

વીણુ ખાધાં વીણુ ભોગવ્યાંજી, ફોગટ કર્મ બંધાય;
આર્તધ્યાન મીઠે નહીંજી, કીજે કવણુ ઉપાયરે. જનજી ૮

કાજળથી પણ શામળાજી, મારા મન પરીણામ;
સોણામાંહી તાહરુંજી, સંભારું નહીં નામરે. જનજી ૯

- મુગ્ધ લોક ઠગવા લાણીત, કંઈ અનેક પ્રપચ,
 કુલ કપટ બહુ ટેળવીત, પાપ તણે કંઈ મચે છનછન ૧૦
 મન ચચળ ન ગહે કીમેત, ગચે અભણીરે રૂપ,
 કામ વિટબણ શી કહુત, પડીગ હુ કુર્ગતિ કૂપે જનછન ૧૧
 કિશ્યા કહુ ગુણ માહગત, કિશ્યા કહુ અપવાદ,
 જેમ જેમ સંભારું હૈયેત, તેમ તેમ વાધે વિખવાદે છનછન ૧૨
 ગિરઆ તે નવી લેખવેત, નિગુણ મેવકની વાન,
 નીચ તણે પણ મહિરેત, ચદ્ર ન ટાળે જ્યોતે છનછન ૧૩
 નિગુણ તો પણ તાહનેત, નામ ધગવ્યુ દાસ,
 દૃષા કરી મલાગ્નેત, પુરને મુજ મન આગે છનછન ૧૪
 પાપી જાણી મુજ લણીત, મન મુંઝારે વિમાર,
 વિષા હજાહજ આદર્યોત, ઇશ્વર ન તને તામરે છનછન ૧૫
 ઉત્તમ ગુણગરી હુએત, સ્વાર્થ વિના મુનહણ,
 કમણ મિચે મંડલેત, મેહ ન માગે દાણુરે છનછન ૧૬
 તુ ઉપગારી ગુણ નીશેત, તુ મેવક પ્રતિપાળ,
 તુ મમચ મુખ પુગાત, કંઈ મારી અભાગે છનછન ૧૭
 તુજને શુ કહીએ ઘણુત, તુ સ્ત્રી વાનરે જાણ,
 મુજને યાને સાહિજાત, ભવભર તાહરી આતુરે છનછન ૧૮
 નાલિનયા કુળ ચફળોત, મારદેવીનો નદ,
 કો જે જિન હજી નિવાજ જ્યોત, દેને પરમાનંદે છનછન ૧૯

શ્રી રીખવ દેવજીનું સ્તવન.

સીધની શોભાહુંશી કહું, ભરતજી કહે સુણોભાવડી પ્રગલ્બો નવનિધાનરે,
નીત નીત દેતાં ચોલાંલા, હવે જુઓ પુત્રના માનરે;

ઋષભની શોભા હું શી કહું. ૧

અઢાર કોડકોડી સાગરે, વસીયો નયર અનુપરે;
ચાર જોયજીનું માન છે, ચાલો જોવાને ચુપરે. રીખલ ૦ ૨

પહેલો રૂપાનો કોટ છે, કાંગરા કંચન સાજરે;
બીજો કનકનો કોટ છે, કાંગરા રત્ન સામજરે. રીખલ ૦ ૩

ત્રીજો રતનનો કોટ છે, કાંગરા મણીમય જાણરે;
તેમાં મધ્ય સિંહાસણે, હુકમ કરે પ્રમાણરે. રીખલ ૦ ૪

પુરવ દીશાની સંખ્યા સુણો, પગથીયા વીશ હજારરે;
એણી પેરે ગણતાં ચારે દીશા, પગથીયાં એંસી હજારરે. રીખલ ૫

શીરપર ત્રણ છત્ર જલહજે, તેહથી ત્રીલોવન રાયરે;
ત્રણ ભુવનનોરે બાદશાહ, પગથીયાં એંસી હજારરે. રીખલ ૦ ૬

ત્રીશ બત્રીશ દશ સુરપતિ, વળી દોય ચંદ્રને સૂર્યરે;
દોય કરનેડી ઉભા ખડા, તુમ સુત ઋષભ હજુરરે. રીખલ ૦ ૭

આમર જોડી ચોવીસ છે, લામંડળ જળકે તરે;
ગાજે ગગને હુંડુંભી, કુલ પગર વર સંતરે. રીખલ ૦ ૮

બાર ગુણો પ્રભુ દેહથી, અશોક વૃક્ષ શ્રીકારરે;
મેઘ સમાની દેશના; અમૃતવાણી જયકારરે. રીખલ ૦ ૯

પ્રાતિહાર જ આઠમી, તુમ સુત દીપે દેહારરે;
ચાલો જોવાને ભાવડી, ગયવર અઘે અસ્વારરે. રીખલ ૦ ૧૦

દુરથીરે વાળ માલળી, જોવા હરખ ન માય રે,
 હજના આમુથી દ્રાટીયા, પડલ તે દુર પલાયરે રીખલ ૧૧
 ગયવઝ ખ ઘેથી દેખીયા, નીડપમ પુત્ર દેદારરે,
 આદર હીધો નહીં માયને, માય મન ખેદ અપારરે રીખલ ૧૨
 કેના છોકગને માવડી, એતો છે વીતગગરે,
 એણી પેરે લાવના લાવતા, કેવલ પામ્યા માહાલાચરે રીખલ ૧૩
 ગજવઝ ખ ઘે ભુગતે ગયા, અતગડ કેવળી એહરે,
 વદો પુત્રને માવડી, આણી અધીક મનેહરે રીખલ ૧૪
 રીખલની શોલાને વગણવી, મમકીત પુત્ર મોજારરે,
 સીધ ગેગી મહાતમ સાલળો, મ ઘને જયજય દારરે રીખલ ૧૫
 મવત અઠાઝ એસીયે, માગમઝ મામ મોહાયરે,
 હીપવિજય કવિગયનો, મગજમાજ મોહાયરે રીખલ ૧૬

રૂપલદેવનું સ્તવન.

મમકીત દ્વાર ગભારે પેમતાણ, પાપ પડલ ગયા દુરરે,
 મોહન મરૂદેવીનો લાડલોણ, દીઠા મીઠો આનંદ પુરે સમ ૧
 આયુર્વર્જિત આતે કર્મનીણ, માગઝ દોડાદોડી હીણરે,
 ચિત્તી પ્રથમ દગ્તો દગીણ, વીર્ય અપુરવ મોઘર હીધરે સમ ૨
 ભુગજ સાગી આઘ કપાયનીણ, મીથ્યાત્વ મોહની સાક્ષ માયરે,
 બાર ઘાડયા ગમ અવેગનાણ, અનુભવ ભુવને બેઠા નાયરે સમ ૩
 તોગણ બાધ્યા હવદ્યા તણાણ, સાધીયો પૂયો યદા રૂપરે,
 ધુપધટી પ્રભુગુણ અનુમોહનાણ, ધીગુણ મગલ આઠ અનુપરે સમ ૪

સંવર પાણી અંગ પખાલણેલ, કેશર અંદન ઉત્તમ ધ્યાનરે;
 આતમ ગુણરૂચી મૃગમદ મહમહેલ, પંચાચાર કુસુમ પ્રધાનરે. સમ. ૫
 લાવ પુન્નએ પાવન આતમાલ, પુને પરમેસર પુન્ય પવિત્રરે;
 કારણ જોગે કારજ નીપજેલ, ખીમાવિજય જિન આગમ રીતરે.
 સમકીત. ૬

શ્રી આદિનાથ સ્તવન. પદ.

(રાગ ધનાશ્રી)

રૂપલદેવ હિતકારી, જગત ગુરુ ઋષલદેવ હિતકારી;
 પ્રથમ તીર્થંકર પ્રથમ નરેસર, પ્રથમ યતિ બ્રહ્મચારી. ૩૦ ૧
 વરસી દાન દેઈ તુમ જગમેં, ઇલતિ ઇતિ નિવારી;
 તૈસી કાહી કરતુ નાહી કરના, સાહિબ ખેર હમારી. ૩૦ ૨
 માંગત નાહિ હમ હાથી ઘોડે, ધન કન કંચન નારી;
 દિયો મોહિ ચરન કમલકી સેવા, ચાહિ લગત મોહિ ખ્યારી. ૩૦ ૩
 ભવ લીલા વાસિત સુર ઠારે, તુંપર સખહી ઉન્વારી;
 મેં મેરો મન નિશ્ચલ કીનો, તુમ આણા શિર ધારી. ૩૦ ૪
 એસો સાહિબ નહિં કોઉ જગમેં, ચાસું હોય દિલદારી;
 દિલહી દલાલ પ્રેમકે ખીચે, તિહાં હઠ ખેંચે ગમારી. ૩૦ ૫
 તુમહિ સાહિબ મેં હું બંદા, યા મત દેઓ વિસારી;
 શ્રી નયવિજય વિબુધ સેવક કે, તુમહો પરમ ઉપકારી. ૩૦ ૬

શ્રી અષ્ટાપદ સ્તવન.

અષ્ટાપદ અઙ્કિતજી, મહારા વાલાજીરે, આદીશ્વર અવધાર, નમીયે નેહજી મહાં દશ હજાર મુણિદજી મહાં વરિયા શિવ વધુસાર, નમીયે ૦ ૧ લગત ભૂપ ભાવે કર્યો મં ચઉમુખ ચૈત્ય ઉદાર, નં જિનવર ચોવીશે જિહા મં યાખ્યા અતિ મનોહાર, નં ૨ વગ્ણ પ્રમાણે ખિરાજતા, મં લછનને અલકાર નં શમતા સાયે શોભતા, મં ચિહુ દિશે ચાર પ્રકાર નં ૩ મહોદરી રાવણ તિહા મં નાટક કરતા વિચાલ નં ત્રુટિ તાત તવ રાવણે મં નિજ કર વિણા તતકાલ નં ૪ કરી જળવી તિણે મમે, મં પણ નવિ ત્રોડયુ તે તાન, નં તીર્થ કર પદ ખાધીયુ, મં અદ્ભૂત ભાવજી ગાન નં ૫ નિજ લખ્યે ગૌતમ ગુરુ, મં કગ્વા આવ્યા તે જાત, નં જગ ચિંતામણિ તિહા કર્યુ, મં તાપસ બોધ વિખ્યાત નં ૬ ગિરિમહિમા મોટકો, મં તેણે ભવ પામે જે સિદ્ધ, નં જે નિજ લખ્યે જિન નમે, મં પામે શાશ્વતઋદ્ધ નં ૭ પદ્મવિજય કહે એહના, મં કેતા કરે વખાણુ, નં વીરે સ્વમુખે વગ્ણવ્યો, મં નમતા ડોડી કલ્યાણુ નં ૮

સમેત શિખર સ્તવન.

દિડી ઝી ઘરે આવીયો એ દેશી

સમેત શિખર જિન વદીએ, મોટુ તીગ્ધ એહ રે,
પાગ પમાડે ભવ તણે, તીગ્ધ ઝહીએ તેહ રે સમેત ૦ ૧
અનિતથી સુમતિ જિણુદ લગે, મહસ સુનિ પગિવાર રે,
પદ્મપ્રભ ગિવ સુખ વર્યા, ત્રણમે અડ અણગાર રે સમેત ૦ ૨

પાંચસે મુનિ પરિવારશું, શ્રી સુપાસ જિણુંદ રે;
 ચંદ્રપ્રભ શ્રેયાંસ લગે, સાથે સહસ મુણિંદ રે. સમેત૦ ૩
 છ હજાર મુનિરાજ શું, વિમળ જિનેશ્વર સીધા રે;
 સાત સહસ શું ચૌદમા, નિજ કારજ ધર કીધા રે. સમેત૦ ૪
 એકશો આઠ શું ધર્મજી, નવસે શું શાંતિનાથ રે;
 કુંથુ અર એક સહસ શું, સાચો શિવપુર સાથ રે. સમેત૦ ૫
 મહિનાથ શત પાંચશું, મુનિ નમિ એક હજાર રે;
 તેત્રીસ મુનિ યુત પાસજી, વરિયા શિવસુખ સાર રે. સમેત૦ ૬
 સત્તાવીશ સહસ ત્રણસે, ઉપરે ઓગણપચાસ રે;
 જિન પરિકર ખીજા કેઈ, પામ્યા શિવપુર વાસ રે. સમેત૦ ૭
 એ વીશે જિન એણે ગિરે, સિદ્ધા આણસણ લેઈરે;
 પદ્મવિજય કહે પ્રણમીયે, પાસ સામલશું ચેઈ રે. સમેત૦ ૮

શ્રી તીર્થમાલા સ્તવન.

શત્રુંજે રૂપલ સમોસર્યા ભલા ગુણ ભર્યા રે, સિદ્ધા સાધુ
 અનંત; તીરથ તે નમું રે, તીન કલ્યાણક તિહાં થયાં, મુગતે
 ગયા રે; નેમીશ્વર ગિરનાર. તી૦ ૧ અષ્ટાપદ એક દેહરો ગિરિ
 સેહરો રે, ભરતે ભરાવ્યાં ળિંખ; તી૦ આખુ ચઉમુખ અતિભલો,
 ત્રિભુવન તિલોરો; વિમલ વસે વસ્તુપાલ. તી૦ ૨ સમેત શીખર
 સોહામણો, રણીઆમણો રે; સિદ્ધા તીર્થંકર વીશ, તી૦ નયરી
 ચંપા નીરખીયે, હૈયે હરખીયે રે; સિદ્ધા શ્રી વાસૂપૂજ્ય. તી૦
 ૩ પૂર્વ દિશે પાવાપુરી, રૂઢે ભરી રે; મુક્તિ ગયા મહાવીર તી૦
 નેસલમેર જુહારીએ, દુઃખ વારીયે રે; અરિહંત ળિંખ અનેક.
 તી૦ ૪ વિકાનેરજ વંદીએ, ચીર નંદીયે રે; અરિહંત દેહરાં

આઠ, તીં એગીસરો સગેશ્વરો પચાસરો રે, ક્ષેત્રોદી થલણ
પાસ તીં ૫ અતગ્નિ અન્નવરો, અમીજગે રે, છરાવલો
જગનાથ, તીં ત્રૈલોક્ય દીપક દેહરો, જાત્રા કરો રે, ગણક પુરે
ગિસહેમ તીં ૬ શ્રી નાહુલાઈ જાદવો, ગોડી સ્તવો રે, શ્રી
વગ્ધણો પાસ, તીં નદીશ્વરના દેહરા, જાવન ભલા રે, રૂચક
કુડલે ચાર ચાર તીં શાશ્વતી અશાશ્વતી, પ્રતિમા છતી રે,
સ્વર્ગ મર્ત્ય પાતાલ તીં તીરથ યાત્રા ફલ તિહા, હોજો
સુજ ઈહા રે, સમય સુદર કહે એમ તીં ૮

શ્રી સીમધર જિન સ્તવન.

(રામડાના રાગમાં)

રૂપેયો તે આહુ રોકડો, માગ વાલાજીરે, એ દેશી મનહુ
તે મહારૂ મોકલે મહારા વાલાજીરે, શગીહર સાથે સદેગ
જઈને કહેજો મહાં વાલાજી રે, એ આકણી, ભગતના ભક્તને
તાગવા મહાં એકવાગ આવો આ દેશ જઈ ૧ પ્રભુજી વમો
પુષ્કલાવતી, મહાં મહાવિદેહ ક્ષેત્ર મજાર, જઈં પુરીગાગે
પુડગીગણી, મહાં જિહા પ્રભુનો અવતાર જઈં ૨ શ્રી
સીમધર માહિજ, મહાં વિચરતા વીતગગ, જઈં પડિઓહો
ઘડુ પ્રાણીને, મહાં તેહનો પામે દોણ તાગ, જઈં મન જાણે
ઉડી મહુ, મહાં પણ પોતે નહિ પાળ, જઈં ભગવત તુમ
જોવા ભણી, મહાં અલજો ધરે છે જોહુ આખરે જઈં ૪ દુર્ગમ
મહોટા દુગગ, મહાં નદી નાલાનો નહિ પાગ, જઈં ઘાટીની
આટી ઘણી, મહાં અટવી પવ અપાગ જઈં ૫ કોડી મોર્નયે
કામીદ, મહાં કગનારો નહિ કોય, જઈં કાગલીયો દેમ
મોકહુ, મહાં હોમ તો નિત્ય નવલી હોય જઈં ૬ લખું

જે જે લેખમાં, મહાં લાખ ગમે અભિલાષ; જઈં તમે
લેખમાં તે લહો, મહાં મુજ મન પૂરે છે સાખ. જઈં ૭
લોકાલોક સ્વરૂપના, મહાં જગમાં તુમે છો જાણુ; જઈં
જાણુ આગે શું જાણાવિયે, મહાં આખર અમે અજાણુ. જઈં
૮ વાચક ઉદયની વિનતી, મહાં સસીહર કહ્યા સંદેશ; જઈં
માની લેજો મહારી, મહાં વસ્તી દૂર વિદેશ. જઈં ૯

સાહેબ ખાહુ જીનેશ્વર વિનવું, વિનતડી અવધાર હો;
હો સાહેબ લવલયથી હું ભમ્યો, હવે લવપાર ઉતાર હો. સાં ૧
સાહેબ તુમ સરીખા મુજ શીર છતે, કર્મ કરે કીમ જોર હો;
સાહેબ ભુજગતણા લય તિહાં નહી, જહાં વન વિચરે મોર હો. સાં ૨
સાહેબ જહાં રવિ તેજે જલહલે, તિહાં કિમ રહે અંધકાર હો;
સાહેબ કેશરી જહાં કીડા કરે, તિહાં નહીં ગજનો પ્રચાર હો. સાં ૩
સાહેબ તિમ જો તુમે મુજ મન રમો, તો નાસે દુરીત સંભાર હો;
સાહેબ વચ્ચ વિજય સુસીમાપુરી, રાય સુગ્રીવ મલ્લાર હો. સાં ૪
સાહેબ હરણુ લાંછન એમ મેં સ્તવ્યો, મોહની રાણીના કંત હો;
સાહેબ વિજયાનંદન મુજ દીયો, જસ કહે સુખ અનંત હો. સાં ૫

શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન.

પુકખલવધ વિજયે જ્યોરે, નયરી પુંડરીગિણી સાર;
શ્રી સીમંધર સાહિબારે, રાય શ્રેયાંસ કુમાર;
જિણુંદરાય ધરજો ધર્મ સ્નેહ. ૧
મોટા નાના અંતરોરે, ગિર્યા નવિ દાખંત;
શશી દરિસણુ સાયર વધેરે, કૈરવ વન વિકસંત. જિણુંદ ૨

ઠામ કુઠામ ન સેખવેરે, જગ વગસત જલધાર,
 કા દોય કુસુમે વાસિયેરે, છાયા અવિ આધાર જિણુદો ૩
 રાય ને રક સગિખા ગણેરે, ઉઘોતે શશી મૂર,
 ગગાજળ તે બિહુ તણાવે, તાપ કરે સવિ ફર જિણુદો ૪
 સગિખા મહુને તાગવારે, તેમ તુમે છો મહાગજ,
 મુજશુ અતર કિમ કરોરે, પ્રાદ્ય શ્રદ્ધાની લાજ જિણુદો ૫
 મુહ દેખી ટીલુ કરેરે, તે નહિ હોય પ્રમાણ,
 મુજગે માને સવિ તોરે, આહોન તેહ સુતણ જિણુદો ૬
 વૃષભ લછન માના મત્યછીરે, નદન રૂકમણિ ઠત,
 વાચક યશ એમ બિનવેરે બય ભજન લગવત જિણુદો ૭

શ્રી સીમધર જિન સ્તવન.

ધન્ય ધન્ય ક્ષેત્ર મહાવિદેહી, ધન્ય પુડગિગિણી ગામ,
 ધન્ય તિહાના માનવી, નિત્ય હડી કહેરે પ્રણામ
 મીમધર આમી કહ્યેરે, હુ મહાવિદેહ આવીશ,
 જયવતા જિનવર કહ્યેરે, હુ તમને વાહીશ મીં ૧
 આદલીયા સદેશટોણ, કહેને મીમધર સ્વામ,
 ભગ્ન ક્ષેત્રના માનવી, નિત્ય હડી કહેરે પ્રણામ મીં ૨
 સમવરગણ દેવે રચ્યુ, નિદા ચોમઠ ઈંદ્ર નંગ,
 મોના નણે સિદાસન બેઠા, આમર છત્ર ધરેય મીં ૩
 ઇશાની કાદે ગદુલી, ચોવીના ચોક પુરેશ,
 લગી લગી લીયે લહણા, જિનવર દીયે ઉપદેશ મીં ૪

એહવે સમે મેં સાંભળ્યુંજી, હવે કરવા પરચખાણુ;
 પોથી ઠવણી તિહાં કણેજી, અમૃત વાણી વખાણુ. સીં ૫

રાયને વહાલાં ઘોડલાંજી, વેપારીને વહાલાં છે દામ;
 અમને વહાલા સીમંધર સ્વામી, જેમ સીતાને શ્રીરામ. સીં ૬

નહીં માણું પ્રભુ રાજ્ય ઋદ્ધિજી, નહીં માણું ગરથ લંડાર;
 હું માણું પ્રભુ એટલુંજી, તુમ પાસે અવતાર. સીં ૭

દૈવે ન દીધી પાંખડીજી, કેમ કરી આવું હજુર;
 મુજરો મારો માનજેજી, પ્રહ ઉગમતે સૂર. સીં ૮

સમયસુંદરની વિનતિજી, માનજો વારંવાર;
 એ કર જોડી વિનવુંજી, વિનતડી અવધાર. સીં ૯

શ્રી યુગમંધર જિન સ્તવન.

(મધુકરની દેશી.)

શ્રી યુગમંધરને કેજો, કે દધિસુત વિનતડી સુણજો રે,
 શ્રી યુગં એ આંકણી.
 કાયા પામી અતિ ફૂડી, પાંખ નહીં આવું ઉડી;
 લખ્ધી નહીં કોઇ રૂડી રે. શ્રી યુગં ૧

તુમ સેવામાંહિ સુર કોટી, ઇહાં આવે જો એક દોડી;
 આશા ફળે પાતક મોડી રે. શ્રી યુગં ૨

દુષ્પ્રમ સમયમાં ઇણે ભરતે, અતિશય વાણી નવિ વરતે;
 કહીએ કહો કોણુ સાંભળતે રે. શ્રી યુગં ૩

શ્રવણાં સુખીયા તુમ નામે; નયણાં દરિસણુ નવિ પામે;
 એ તો અગડાને ઠામે રે. શ્રી યુગં ૪

આર આગળ અતર રહેવું, શોકકલીની પેરે હું ખ સહેવું,
પ્રભુ વિના કોણ આગળ કહેવું રે   શ્રી યુગ ૫

મહોટા મેળ કરી આપે, બેહુને તોલ કરી થાપે,
સજ્જન જસ જગમા બ્યાપે રે   શ્રી યુગ ૬

બેહુને એકમતો થાવે, કેવળ નાણુ ભુગલ પાવે,
તો સર્વી વાત બની આવે રે   શ્રી યુગ ૭

ગજલછત ગજગતિ ગામી, વિચરે વપ્રવિજય મ્વામી,
નયરી વિજયા ગુણધામી રે   શ્રી યુગ ૮

માતા સુતાગએ બાયો, સુદઢ નમ્પતિ કુળ આયો,
પડિત જિનવિજયે ગાયો રે   શ્રી યુગ ૯

શ્રી સીમધર જિન સ્તવન.

સુણો ચદાણ ! શ્રી સીમધર પરમાત્મ પામે બળે,
મુજ વિનતડી, પ્રેમ ધરીને એણી પેરે તુમે મલળાવળે
જે ત્રણ ભુવનના નાયક છે, જમ ચોસઠ ઈદ્ર પાયક છે,
નાણુ દગ્મિણુ જેહને ક્ષાયક છે   સુણો ૧

જેની કચનવગણી કાયા છે, જસ ધોરી લછન પાયા છે,
પુડગીગિણી નયગીના રાયા છે   સુણો ૨

બાગ પરપદા માહી બિગળે છે, જમ ચોત્રીમ અતિશય છાતે છે,
ગુણ પાત્રીશ વાણીએ ગાળે છે   સુણો ૩

ભવિજનને તે પડિએહો છે, પણ ભગ્તમા દ્વરે વમીયો છુ,
રૂપ દેખી ભવીજન મોહો છે   સુણો ૪

તુમ સેવા કરવા રસીયો છું, પણ ભરતમાં દૂરે વસીયો છું,
મહા મોહરાય કર ફસીયો છું. સુણો ૧૦ ૫

પણ સાહિબ ચિત્તમાં ધરીયો છે, તુમ આણ ખડૂગ કર ગ્રહીયો છે;
પણ કાંઈક મુજથી ડરીયો છે. સુણો ૧૦ ૬

જિન ઉત્તમ પૂઠ હવે પૂરો, કોહે પદ્મવિજય થાઉં શૂરો;
તો વાધે મુજ મન અતિ નૂરો. સુણો ૧૦ ૭

શ્રી અનંતવીર્ય જિન સ્તવન.

અનંતવીર જ અરિહંત ! સુણો મુજ વિનતિ,
અવસર પામી આજ હું આવ્યો દિલ છતી;
આતમસત્તા હારી સંસારે હું ભસ્યો,
મિથ્યા અવિરતિ રંગ કષાયે બહુ દસ્યો. ૧

ક્રોધ દાવાનળાં દગ્ધ માન વિષધર ડસ્યો,
માયાબલે બદ્ધ લોભ અજગર ડસ્યો;
મન વચ કાયાના યોગ ચપળ થયા પરવશા,
પુદ્ગળ પરિચય પાપ તણી અહુનિશ દશા. ૨

કામરાગે અણનાથ્યા સાંઠ પરે ધસ્યો,
સ્નેહરાગની રાત્રે ભવપિંજર વસ્યો;
દૃષ્ટિ રાગ રૂચિ કાચ પાસ સમકિત ગાણું,
આગમ રીતિ નાથ ! ન નીરખું નિજપણું. ૩

ધર્મ દેખાડો માંડ ભાંડ પરે અતિ લહું,
' અચિરે અચિરે રામ ' શૂક પરે કહું;
કપટ પહું નટુવા પરે મુનિમુદ્રા ધરું;
પંચવિષય સુખપોષ સદોષ વૃત્તિ ભરું. ૪

એક દિનમા નવ વાર 'કારેમિ લતે' કરે,
ત્રિવિધ ત્રિવિધ પચ્ચખાણુ ક્ષણુ એક નવિ કરે,
મા-સાહમ ખગરીતિ નીતિ ઘણી કરું,
ઉત્તમ કુલ વટવાટ એ પણ નિરવહું ૫

દીનદયાળ કૃપાળ પ્રભુ મહારાજ ! છે,
જાણુ આગળ શુ કરેલુ ! ગરીબ નીવાળ છે,
પૂરવ ઘાતકી ખડ નલિની વિજયાવતી,
નયની અયોધ્યા નાયક લાયક યતિપતિ ૬

મેઘ મહીપ મગલાવતી સુત વિજયાવતી,
આનંદ ગજલછત જગજનતા રતિ,
ક્ષમાવિજય જિનગજ ! અપાય નિવાળે,
વિહંગમાન ભગવાન ! સુનજરે તારાળે ૭

સંવત્સરી દાનનું સ્તવન.

(આદર જીવ ક્ષમાશુણુ એ દેશી)

શ્રી વરદાઈના ચગણુ નમીને, વક્ષી પ્રણમી શુક્રપાયા રે,
સચલ તીર્થંકર દાનજ દેવે, તે કરું હરખ સવાયા રે ૧

સુણુજો દાન સવત્સરી મહિમા, જેહથી સમકિત લહીએ રે,
ત્રિજગને વશ કરવા એ દાન, મોટો મત્રાક્ષ કરીએ રે સું ૨

લોકાતિક દેવ તીર્થંકરને, કહે જળનિસીમે આવી રે,
તવ તીર્થંકર દાન સમર્પે, વરમી પડહો વજડાવે રે સું ૩

એક કોડ માદ લાળ મોવન મુદ્રા, નિત્ય પ્રિતે તે દેવે રે,
એક પહોર પછી દો પહોર મુધી ભવિજન આવે તે લેવે રે સું ૪

જે જિનતાત તેસી જિન સહિતા, નામની મુદ્રા કરાવે રે;
 તે એક મુદ્રા એંશી રતીની, માનિપ કોશ ભરાવે રે. સુ૦ ૫
 તે એક દિનના દીનારનું સોવન, નવ હજાર મણ થાય રે;
 જે જિનવારાના શકટ વખાણું, તે સવા બસેં ભરાય રે. સુ૦ ૬
 લાખ બત્રીશ મણ સહસ્ર ચાલીશ મણ, હોવે કનકના એ તારે;
 સહસ્ર એકાશી શકટ ભરાયે, એક વરસમાં દેતાં રે. સુ૦ ૭
 ત્રણસેં, કોડ અઠ્યાસી કોડ ઉપરેં, એંશી લાખ ભણીએ રે;
 તેટલા દીનાર વરસી દાનેં, દે જિન સૂત્રમેં સુણીયે રે. સુ૦ ૮
 જેતા દિનાર તીર્થંકર નિત્યે, આપે કોશથી કાઢી રે;
 ઇંદ્ર આદેશે ધનદપુરે, તેતા સોવન મુદ્રા દાડી રે. સુ૦ ૯
 એ તો મુદ્રા કનકમણુ ગાડી, તેહની સંખ્યા વખાણી રે;
 પણ હવે વિધિ કહું દાન દેવાની, સુણીજો તે આગલ પ્રાણી રે. સુ૦ ૧૦
 દાનશાલા જિનતાત કરાવે, ચઉજિન દાન આચરવા રે;
 તિહાં બેસી પ્રભુ દાનજ દેવે, સંજમનારી વરવા રે. સુ૦ ૧૧
 પહેલી શાલાએ અન્ન જમાડે, બીજીએ વસ્ત્ર પહેરાવે રે;
 ત્રીજીએ ભૂષણ ચોથીએ ટકાદે, જીનજી નિત્ય સ્વભાવે રે. સુ૦ ૧૨
 તિણે અવસરે જીન જમણે પાસે, રહે ઇંદ્ર સોહમ વાસી રે;
 કોશથી મુદ્રા કાઢી દેવા, તે ભણી રહે ઉદ્યાસી રે. સુ૦ ૧૩
 જિન આગે ઉભો રહે ઇશાનેંદ્ર, રતનજડીત લેઈ લકુટી રે;
 દેવ અસુર કોઈ વિદ્ધ કરેવે, કાઢે તેહને કુટી રે. સુ૦ ૧૪
 વળી જે મનુષ્યના ભાગ્યમાં લાખીયું, ઇશાન ઇંદ્ર એમ ધારે રે;
 તેહના મુખમાંથી તે તેહવાં, વચણ કઢાવે વિચારી રે. સુ૦ ૧૫

ચમરેદ્ર જિન મુકિના દીનાર, રોલવે જો અધિક હોય રે,
 ઓછા હોય તો પુગ કરે બલીદ્ર, સ્વામીની પ્રતીત જોય રે સુ૦ ૧૬
 ભુવનપતિ સુર ભરતના જનને, દાન લેવા તેડી આવે રે,
 વ્યતરના સુર પાછા તે જનને, નિજ નિજ મહિં ઠાવે રે સુ૦ ૧૭
 જ્યોતિષી સુરમલી વિદ્યાધરને, દાન લેવાને જણાવે રે,
 એહવા અતિશય તીર્થ કરના, કહેતા પાર ન આવે રે સુ૦ ૧૮
 વલી જિનવગ કેરા દાનનો મહિમા, સાખ્યો એમ સિદ્ધાંતે રે,
 ખાર વરસ લગી ખટખડ મુધી, સઘળે શાંતિ વર્તે રે સુ૦ ૧૯
 ચોસક ઈદ્રાદિક સુર મધળા, લીજે દાન ઉચ્છાહે રે,
 ખાર વરસ લગે કલહ ન હોવે, તેને પણ માહોમાહે રે સુ૦ ૨૦
 ચક્રી હરિ નૃપ દાનના ટકા, મુકે નિજ કોશે ઉલટે રે,
 ખાર વરસ લગે કોશથી ટકા, કાઢતા કિમહિ ન ખુટે રે સુ૦ ૨૧
 ઇત્યાદિ તે દાન થકી જન, ખાર વરસ જસ ગાય રે,
 વલી તે દાનથી ખાગ વરસના, રોગીના રોગ તે જાય રે સુ૦ ૨૨
 વલી તસ નૂતન રોગ પ્રગટે, ખાગ મવચ્છ મુધિ રે,
 મહ બુદ્ધિ કોઈ દાનજ લેવે, હોવે સુરશુર બુદ્ધિ રે સુ૦ ૨૩
 એહવા પચ દગ અતિશય પ્રભુના, વગ્મીદાને પ્રગટે રે,
 ઇમ દાન દેઈ પ્રભુ મયમ લેઈ, ઉપશમે ઝર્મને અપટે રે સુ૦ ૨૪
 કેવલ લેઈ શિવમણી વશ કરી, ત્રિજગ નાયક ઉલમે રે,
 દાન પ્રભાવે ત્રિગટે ખેત્રી, કેવળ કમળા વિલમે રે સુ૦ ૨૫
 દાન દેવાની જે વિધિ સાખી, મયલ તિર્થ કર કેરી રે,
 વિચાર સાગ અથ મોજાર, જો જો એ શાખ લલેરી રે સુ૦ ૨૬

ઘણીપરે ભવિયાં તુમે પણ નિસુણી, દેલો દાન અલંગ રે;
 ઇહભવે પરભવે સુખ અનંતાં, ઉલટે ગંગ તરંગ રે. સુ૦ ૨૭
 એહવી દાનની શક્તિ સદા મુઝ, ભવભવતે ઉદયે આવો રે;
 પંડિત કેસર અમર પસાયે, લીજીયે વંછિત વરવોરે. સુ૦ ૨૮

વીસ સ્થાનકનું સ્તવન.

હારે મારે પ્રણમું સરસતી માગું વચન વિદાસને, વિગેરે તપ
 સ્થાનક મહિમા ગાઇશું રે લોલ; હારે મારે પ્રથમ અરિહંતપદ
 લોગસ્સ ચોવીસને, ખીને રે સિદ્ધ સ્થાનક પત્તર ભાવશું રે.
 લો૦ ૧ હારે મારે ત્રીને પવયણ ગણશું લોગસ્સ સાતને,
 ચોથે રે આચરિયાણું છત્રીસનો સહી રે લોલ૦ હારે૦ ચેરાણું
 પદ પંચમે દસ ઉદારને, છઠ્ઠે રે ઉવઝાયાણું પચવીસનો સહી
 રે. લોલ૦ ૨ સાતમે સુગુણ સાહુ સત્તાવીશ ને, આઠમે
 નમો નાણસ્સ પંચે ભાવશું રે લોલ, હારે મારે નવમે દરિસણ
 સડસઠ મન ઉદારને, દશમે નમો વિણુચસ્સ દશ વખાણીએ
 રે લોલ. ૩ હારે૦ અગીઆરમે નમો ચારિત્તસ્સ લોગસ્સ
 સિત્તેરને, બારમે નમો ખંભસ્સ નવગુણે સહી રે લો૦ હારે૦
 કીરિયાણું પદ તેરમે વલી પચવીસને, ત્રઉદમે નમોતવસ્સ
 બારગુણે સહી રે લો. ૪ હારે૦ પંદરમે નમોગાયમસ્સ
 અઠ્ઠાવીસને, નમો જિણાણું ચઉવીસ ગણશું સોલમેરે લોલ,
 હારે૦ સત્તરમે નમો ચારિત્ત લોગસ્સ સત્તરને, નાણસ્સનો પદ
 ગણશું એકાવન અઠારમેરે લોલ. ૫ હારે૦ ઓગણીસમે
 નમો સુઅસ્સ પીસતાલીસને, વીશમે નમો તિથ્થસ્સ વીશે
 ભાવશું રે લોલ, હારે૦ તપનો મહિમા ચારસેં ઉપર વીશને,
 ષટમાસે એક એલી ખૂરી કીજીયેરે લોલ. ૬ હારે૦ તપ

કરતા વલી ગણીયે દોય હનરજો, નવકારવાળી વીગે સ્થાનક
ભાવશુ રે લો, હારેં પ્રભાવના સઘ સ્વામીવત્સલ મારજો,
ઉગમણા વિધિ કીન્ને લાહો લીજીયે રે લોલ ૭ હારેં
તપનો મહિમા કહ્યો શ્રી વીરજિનરાયજો, વિસ્તારે ઇમ ગોયમ
સાહુમ સ્વામિને રે લોલં હારેં તપ કરતા વલી તીર્થ કરપદ
હોયજો, દેવશુર ઇમ કાતિ સ્તવન મોહામણો રે લોલં ૮

શ્રી અજીતનાથ જિન સ્તવન.

(આધા આમ પધારો ગજ એ દેશી)

અજીત જિજ્ઞેસર ચરણની સેવા, હેવાયે હું હજિયો
કહિયે અણુ આખ્યો પણ અનુભવ રસનો ટાણો મળિયો ૧

પ્રભુજી મહિં કરીને આજ, કાજ અમાગ સુધારો,
મૂકાંચો પણ હું નવિ મૂકું, ચુકું એ નવિ ટાણો
ભક્તિભાવ ઉઘ્યો જે અતરે, તે કિમરહે શગ્માણો ૨

લોચન શાંતિ સુધાગસ સુભગા, મુખ મટકાળુ સુપ્રસન્ન,
યોગ મુદ્રાનો લટકો ચટકો, અતિશય તો અતિધન્ન ૩

પિંડપદસ્થ રૂપસ્થે લીનો, ચણુ કમળ તુજ અહિયા,
બ્રમરૂપરે રસ સ્વાદ ચખાવો, વિગ્ધો કા કરો મહિયા ૪

બાળ કાળમા વાર અનતી, સામગ્રિયે હું નવિ જાગ્યો,
યૌવન કાળે તે રસ આખ્યો, તુ સમગ્ર્ય પ્રભુ માગ્યો ૫

તુ અનુભવ ગમ દેવા મમગ્ધ, હું પણ અગ્ધી તેહનો,
ચિત્ત વિત્તને પાત્ર સખધે, અજી રહ્યો હવે કેહનો ૬

પ્રભુની મહિરે તે રસ ચાખ્યો, અંતરંગ સુખ પામ્યો,
માનવિજય વાચક ઇમ જંપે, હુઓ મુજ મન કામ્યો. પ્ર. ૭

શ્રી પાર્શ્વ જિન સ્તવન.

પરમાત્મ પરમેસર, જગદીશ્વર જિનરાજ;
જગબંધવ જગલાણુ બલિહારી તુમ તણી, લવજલમાંહિ જહાજ. ૧

તારક વારક મોહનો, ધારક નિજ ગુણ રૂઢિ;
અતિશયવંતભદ્રંત રૂપાલી શિવવધુ, પરણી લહી નિજ સિદ્ધિ. ૨

જ્ઞાન દર્શન અનંત છે, વળી તુજ ચરણ અનંત
ઇમ દાનાદિ અનંત ક્ષાયિક ભાવે થયા, ગુણ તે અનંતાનંત. ૩

બત્રીશ વર્ણુ સમાય છે, એકજ સ્લોક મોઝાર.
એક વર્ણુ પ્રભુ તુજ નમાયે જગતમાં, કેમ કરી થુણીએ ઉદાર. ૪

તુજ ગુણ કોણ ગણી શકે, જો પણ કેવલ હોય,
આવિર્ભાવથી તુજ સયલ ગુણ માહરે, પ્રછન્ન ભાવથી જોય. ૫

શ્રી પંચાસરા પાસળ, અરજ કરું એક તુઝ;
તે આવિર્ભાવિ થાય દયાળ, કૃપાનિધિ કરૂણા કીજેળ મુજ. ૬

શ્રી જિન ઉત્તમ તાહરી, આશા અધિક મહારાજ;
પદ્મવિજય કહે એમ લહું; શિવનગરીનું અક્ષય અવિચલ રાજ. ૭

શ્રી મહાવીર સ્વામિના સત્તાવીશ ભવનું સ્તવન.

દોહા

વિમલ કમલદલ ધોયણાં, દીસે વદન પ્રસન્ન;
આદર આણી વીર જિન, વાંદી કરું સ્તવન,

શ્રી ગુરૂ તને પસાઉલે, સ્તવશુ વીર જિણુદ,	
લવ સત્તાવીમ વરણુવુ, સુણુજે સહુ આણુદ	૨
માલલતા મુખ ઉપજે, સમકિત નિગ્મલ હોય,	
કરતા જિનની સકથા, મફલ દહાડો મોય	૩

ઢાળ પહેલી

મહાવિદેહ પશ્ચિમ જાણુ, નયસાર નામે વખાણુ,	
નયરતણુ છે એ રાણુ, અટવી ગયો મપ ગણુ	૧
જમવા વેલાએ જાણી, ભક્તિ ગસવતી આણી,	
દત્તની વામના આવી, તપસ્વી જુવે તે ભાવી	૨
મારગ બુદ્ધ્યાતે હેવ, મુનિ આન્યા તતખેવ,	
આહાર દીયો પાય લાગી, ઋષીની ભુખ તૃપા સવિભાગી	૩
ધર્મ સુણ્યો મનરગે, સમકિત પામ્યો એ ચગે,	
ઋષિને ચાલતા જાણી, હુચકે ઉલટ આણી	૪
માગ્ગ દેખાદ્યો વહેતો, પાછો વલીઓ એમ કહેતો,	
પહેલે લવે ધર્મજપાવે, અતે દેવ ગુરૂને ધ્યાવે	૫
પચપરમેષ્ઠીનુ ધ્યાન, સૌધર્મ પામ્યો વૈમાન,	
આઉખુ એક પદ્યોપમ, મુખ લોગવી અનોપમ	૬
લવ ખીજે ત્રીજે આયો, ભરત કુલે સુત જાણો,	
ઓચ્છવ મગલિક કીધુ, નામ તે મરીઅચ દીધુ	૭
વાધે મુગ્ધ સગીજો, આદિ જિન દેખીને હુગ્ધ્યો,	
એહોએ દેશના દીધી, ભાવે દીક્ષાએ લીધી	૮

- જ્ઞાન લાણ્યો સુવિશેષ, વિહાર કરે દેશ વિદેશ;
દીક્ષા દેહીએ નજદે, અલગો સ્વામીથી વિચરે; ૬
- મહાવ્રત લારએ મેહોટો, હું પણ પુન્યાઈએ છોટો;
લગવું કાપડ કરશું, માથે છત્તર ધરસું. ૧૦
- પાચે પાનહી પેરશું, સ્નાન શુચિજલે કરશું;
પ્રાણી થુલ નહી મારું, ખુર મુંડ ગોરી અંધારું; ૧૧
- જનોઈ સોવન ડેરી, શોભા ચંદન લલેરી;
હાથે ત્રિદંડીઈ લેવું, મનમાંહે ચિંતવ્યું એટલું. ૧૨
- લિંગ કુલિંગનું રચીઈ, સુખ કારણ એમ ચીઈ;
ગુણ સાધુના વખાણે, દીક્ષાયોગ તે જાણે; ૧૩
- આણી જતિઓને આપે, શુદ્ધાં મારગ સ્થાપે;
સમવસરણ રચ્યું જાણી, વાંદે ભરત વિનાણી. ૧૪
- ખારે પરષદારાજે, પૂછે ભરતએ આજે;
કોઈ છે તુમ સરીખો, દાખ્યું મરીઅંચ નીકો. ૧૫
- પહેલો વાસુદેવ થાશે, ચક્રવર્તિ મુકાએ વાસે;
ચોવીસમો એ તીર્થંકર, વર્દ્ધમાન નામે જયંકર. ૧૬
- ઉલસ્યું ભરતનું હૈયું, જઈ મરીઅંચને કહ્યું;
તાતે પદવીઓ દાખી, હરિ ચક્રી જિન પદ લાખી. ૧૭
- ત્રણ પ્રદક્ષિણા દેઈ, વંદન વિધિશું કરેઈ;
સ્તવના કરે એમદાહો, પુત્ર ત્રિદંડી ન રાહો. ૧૮
- વાંદુ છું એહ ચરમ, થાશે જિન પતિ ચરમ;
એમ કહી પાછો વલીઓ, ગરવે મરીઅંચી ચડીઓ. ૧૯

(૧૭૭)

લાળ ખીલ

ધંખાગ કુલે હુ ઉપનો, મારો ચકવર્તિ તાતલ,
 દાદો માહરો જિન હુઓ, હું પણ ત્રિજગ વિખ્યાતલ અં ૧
 અહો અહો ઉત્તમ કુલ માહર, અહો અહો મુજ અવતારલ,
 નીચ ગોત્ર તિહા બાધીઉ, જુઓ જુઓ કમ્મ પ્રચારલ અં ૨
 આલગ્ને પોતનપુરે, ત્રિપૃષ્ઠહિ અલિંગમલ,
 મહાવિદેહ ક્ષેત્ર મુકાપુરી, ચક્રિપ્રિય મિત્ર નામલ અં ૩
 ચમ્મ તીર્થ કર ચાઇશુ, હોશે ત્રિગુ મારલ,
 મુરનર એવા મારશે, ધન્ય ધન્ય મુજ અવતારલ અં ૪
 ગહે મદમાતો એણીપરે, એક દિન રોગ અતીવલ
 મુનિજન સાગ્રે નવિકરે, મુખ વાછે નિજ લવલ અં ૫
 કપીલ નામે કોઈ આવીઓ, પ્રતિ બોધ્યો નિજવાણીલ,
 સાધુ સમીપે દીક્ષા વરો, ધમ્મ છે તેણે કામલ અં ૬
 માધુ સમીપે મોહલે, નવી લલિતે અનેગલ,
 ચિતે મગીઅચ નિજ મને, દીને છે મુજ લેગલ અં ૭
 તવ તે વલતુ બોલીયો, તુમ વાદે શુ હોયલ.
 લો લો ધમ્મ ઈહાઅછે, ઉત્પૂત્ર લાખ્યુ મોયલ અં ૮
 તેણે મચ્છા વધાગીઓ, સાગર ડોહા ડોડીલ,
 લાળ ચોગશી પુગ્વ તણ, આયુ ત્રોજે ભવ જોડીલ, અં ૯
 ભવ ચોધે સ્વર્ગ પાચમે, આગર નિવતિ દયા લાગલ,
 દોગિદ દીજ ભવ પાચમે, લાખ એશી પુગ્વ માનલ અં ૧૦

શુભા નયરોએ દીન થયો, પુરવ લાખ ખડોતેર સારજી;
 હુઓ ત્રિદંડી છઠ્ઠે લવે, સાતમે સોહમ અવતારજી. અં ૧૧
 અગ્નિદ્યોત આઠમે લવે, સાઠલાખ પુરવ આયજી;
 ત્રિદંડી થઈ વિચરે વલી, નવમે ઇશાને જાયજી. અં ૧૨
 અગ્નિભુતિ દશમે લવે, મંદિરપુરે દિન હોયજી,
 લાખ છપત્ર પુરવ આઉખું, ત્રિદંડી થઈ મરે સોયજી. અં ૧૩
 ઇગ્યારમે લવે તે થયો, સનત કુમારે દેવજી;
 નયરી શ્વેતાંબીએ અવતર્યો, ખારમે લવે દીન હેવજી. અં ૧૪
 ચુમાલીશ લાખ પુરવ આઉખું, સારદીન જસનામજી;
 ત્રિદંડી થઈ વીચરે વલી, મહા ઇંદ્ર તેરમે લવે ઠામજી. અં ૧૫
 રાજગૃહી નયરી લવ ચઉદમે, થાવર બ્રાહ્મણ દાખજી;
 ચોત્રીશ લાખ પુરવ આઉખું, ત્રિદંડી લિંગ તે લાખજી. અં ૧૬
 અમર થયો લવ પત્તરમે, પાંચમે દેવલોકે દેવજી;
 સંસાર ભમ્યો લવ સોલમે, વિશ્વભૂતિ ક્ષત્રીય હેવજી. અં ૧૭

ઢાલ ત્રીજી.

વિશ્વભૂતિ ધારણીનો ઝોટો, ભુજબલ કુઠ સમૂલ સમેટો;
 સંભુતિ ગુરને તેણે લેલ્યો. ૧
 સહસ વરષ તિહાં ચારિત્ર પાલી, લહી દીક્ષા આતમ અનુવાલી;
 તપ કરી કાયા ગાલી. ૨
 એક દિન ગાય ધસી સીંગાલી, પડ્યો ભૂમિ તસ ભાઈએ ભાલી;
 તેહશું બલ સંભાલી. ૩

- ગરવે રીમ ચઢી વિકરાલી, સિંગ ધરી આકાશે ઉછાલી,
તસ બલ શકા ટાલી ૪
- તીહા અણસણ નીચાણ કીધુ, તપ વેચી બલ માગી લીધુ,
અધો પ્રિયાણ કીધુ ૫
- સત્તરમે ભવે શુકે મુરવર, ચવી અવતરીયો જિહા ચોતનપુર,
પ્રભાપતી મૃગાવતી કુવર ૬
- ચોરાસી લાખ વરસનુ આયુ, સાત સુપન સુચિત સુત જાયો,
ત્રિપૃષ્ઠ વાસુદેવ ગાયો ૭
- ઝોગણીશમે ભવે સાતમી નરકે, તેત્રીગમાગર આયુ અભગે,
લોગવીઉ તનુ સગે ૮
- વીશમે ભવે સિહ હિસા કરતો, એકવીશમે ચોથી નગકે ફરતો,
વચે વચે ઘણા ભવ ભમતો ૯
- ખાવીશમે ભવે સગળ સ્વભાવી, સુખ લોગવતા જસ ગવરાવી,
પુન્યે શુભ મતી આવી ૧૦
- ત્રેવીશમે ભવે મુકાપુરી મુખે, ધનજય ધારણીની કુખે,
નર અવતરીયો સુખે ૧૧
- ચકવર્તિની પદવી લાધી, પોટીલાચાર્જ શુભતિ ખાધી,
શુભમતિ કીરીયા સાધી ૧૨
- કોઠી વરસ દીક્ષાનો જાણુ, લાખ ચોરાસી પૂર્વ પ્રમાણુ,
આઉણુ પુરૂ જાણુ ૧૩
- ચોવીશમે ભવે શુકે મુરવર, સુખ લોગવીયા માગર સત્તર,
તીહાથી ચવીયો અમર ૧૪

(૧૮૦)

ઢાલ ચોથી.

આ ભરતં છત્રીકા પુરી, જિતશત્રુ વિજયાનારમેરે લાલ,
 પંચવીશમે ભવે ઉપનો, નંદન નામ ઉદાર મેરે લાલ;
 તીર્થંકર પદ ખાંધીયો. ૧

લેઈ દીક્ષા સુવિચાર મેરે લાલ, વીશ સ્થાનક તપ આદ્યું,
 હુઓ તિહાં જયજયકાર મેરે લાલ. તીં ૨

રાજ તજ દીક્ષા લીયે, પોટીલાચાર્ય પાસ મેરે લાલ;
 માસખમણ પારણું કરે, અભિગ્રહવંત ઉદ્ધાસ મેરે લાલ. તીં ૩

લાખ વરસ ઇમ તપ કર્યો, આલસ નહીં અલગાર મેરે લાલ;
 પરિગલ પુણ્ય પોતે કર્યું, નિકાશ્યું જિનપદ સાર મેરેલાલ.તીં ૪

માસખમણ સંખ્યા કહું, લાખ ઇગ્યાર એંસી સહસ મેરે લાલ;
 છસેં પિસ્તાલીશ ઉપરે, પંચદિન વૃદ્ધિ કરેસ મેરેલાલ.તીં ૫

પંચવીશ લાખ વરસ આઉખું, માસ સંલેખણા કીધ મેરેલાલ;
 ખમી ખમાવી તે ચયો, દશમેં સ્વર્ગ ફલલીધ મેરેલાલ.તીં ૬

પુખ્તોત્તરાવતંસકે, વિમાન સાગર વીસ મેરેલાલ;
 સુર ચવીયો સુખ ભોગવી, હુઆ એ ભવ છવીસ મેરેલાલ.તીં ૭

ઢાલ પાંચમી.

સન્તાવીશમે ભવ સાંભલોતો,
 ભમર હુલી રૂચડું માહણ કુંડ ગ્રામતો,
 ઋષભદત્ત પ્રાદ્ધાણ વસેતો,
 ભં દેવાનંદા ધરણી નામતો.

- કર્મ રહ્યા લવલેગ વલીતો,
 લં મરીઅચી ભવનો જે હતો,
 પ્રાણુતકલ્પ થકી ચવીતો, '
 લં દ્વીજ કુલે અવતર્યો તે હતો ૨
- ચઉદ્ધ સુપન માતા લહેતો, '
 લં આણુદ હુઓ બહુત તો,
 ઇદ્રે અવધિ નેપ્રયુતો,
 લં એહ અછેરા ભુતતો ૩
- ખ્યાશી દિન નિહા કણે રહ્યાતો,
 લં ઇદ્ર આદેશે દેવતો,
 સિદ્ધાર્થ ત્રિશલા કુખેતો,
 લં ગરલ પાલટે તતખેવતો ૪
- ચઉદ્ધ સુપન ત્રિશલા લહેતો,
 લં શુભ મુહુર્તે જણ્યા જામતો,
 જન્મ મહોછવ તિહા કરેતો,
 લં ઇદ્ર ઇદ્રાણી તામતો ૫
- વર્દ્ધમાન તસુ નામ દિએતો,
 લં દેવેદીઓ મહાવીરતો,
 હુપે શુ પરણાવીયાતો, '
 લં સુખ વિલમે ઘર વીરતો ૬
- માય તાય સુરલોક ગયાતો,
 લં જિન સાધે નિજકાજતો,
 લોકાતિક સુર ઇમ કહેતો, '
 લં દ્યો દીક્ષા મહાગજતો ૭

- વરસી દાન દેઇ કરી તો,
 લ૦ લીધો સંયમ ભારતો;
 એકાકી જિન વિહાર કરેતો,
 લ૦ ઉપસર્ગનો નહિ પારતો. ૮
- તપ ચઉવિહાર કર્યા ઘણતો,
 લ૦ એક છમાસી ચઉવિહારતો;
 ખીજે છમાસી કર્યોતો,
 લ૦ પંચદિન ઉણા ઉદારતો. ૯
- નવ તે ચોમાસી કર્યાતો,
 લ૦ બેત્રણ્યમાસી જાણતો;
 અઢીમાસી બેવાર કર્યાતો,
 લ૦બે માસી છવાર વખાણતો. ૧૦
- દોઢમાસી બેવાર કર્યાતો,
 લ૦ માસ ખમણ કર્યા ખારતો;
 બહોંતેર પાસ ખમણ કર્યા તો,
 લ૦ છઠ્ઠે બસે ઓગણત્રીશ સારતો. ૧૧
- બાર વરસમાં પારણાતો,
 લ૦ ત્રણ્યસેને ઓગણપચાસતો;
 નિદ્રા બેઘડીની કરીતો,
 લ૦ બેઠા નહીં બાર વરસતો. ૧૨
- કરમ ખપાવી કેવલ લહ્યુંતો,
 લ૦ ત્રિગટે પરષદા ખારતો;
 ગણધર પદની થાપનાતો,
 જગહુઓ જયજયકારતો. ૧૩

- ગણુધર વર ઈચ્છાર હુઆતો,
 લ૦ ચઉદ સહસ માધુ મુખકારતો,
 છત્રીશ સહસ સાધવી હુઈતો,
 લ૦ શીયલ રચણુ લકારતો ૧૪
- એક લાખ ઓગણુસાઠહજાર કહ્યાતો,
 લ૦ શ્રાવક સમક્ષિત ધારતો,
 ત્રણુલાખ અઠારહજાર શ્રાવિકાતો.
 લ૦ એ કહ્યો વીંગ પરિવારતો ૧૫
- પ્રાણુભાતપિતા હુઆતો,
 લ૦ મોકલ્યા મુક્ષિત મનરતો,
 સુપુત્ર આવે ઈમ કહ્યોતો,
 લ૦ એવકની કરે સારતો ૧૬
- ત્રીશ વરસ ગૃહવાસ વસ્યાતો,
 લ૦ બાર વરસ છગ્નસ્થતો,
 ત્રીશ વરસ કેવલ ધર્મ્યુ તો,
 લ૦ ગહોતો વગ્સ અમમ્મતો ૧૭
- એણીપરે પાલી આઉખુતો,
 લ૦ દિન દિવાલી જેહતો,
 મહાનદ પદવી પામીઆતો,
 લ૦ સમરૂ હુ નિત્ય નેહતો ૧૮
- સવત મોલ બામઠ વર્ષેતો,
 લ૦ વિજ્યા દગમી ઉદારતો,
 લાલવિજય લકતે દહેતો,
 લ૦ વારજન લવજળ તાગતો. ૧૯

ઢાલ છટ્ટી.

સ્મરણ સુખસંપદ મીલે, ફલે મનોરથ કોડલ;
રોગ વિયોગ સવિ ટલે, ન હોય શરીરે કોઢલ. ૧

આદ્રીઆણા પુર મંડણો; ખંડણો પાપનો પુરોલ;
જે લવિયણ સેવા કરે, સુખ પામે તે લવપુરોલ. ૨

મુરત મોહન વેલડી, દીઠે અતિ આણુંદોલ;
સિંહાસન બેઠા સોઢે સદા, ગગને નિસ્યો રવિ ચંદોલ; ૩

પ્રતિમાએ લહીએ સદા, પ્રણમું જોડી હાથલ;
ત્રણ પ્રદક્ષિણા દેઈ કરી, માણું મુક્તિનો સાથલ. ૪

શ્રાવક અતિ ઉદમ કરી, કીધો નિન પ્રાસાદોલ;
કાઢ્યું પાપ ઠેલી કરી, પુણ્યે જગ જસ વાદોલ. ૫

કલશ.

શ્રી વીર પાટ પરંપરાગત, શ્રી આણુંદવિમલ સૂરીશ્વર,
શ્રી વિજયદાન સૂરિ તાસ પાટે, શ્રી હીરવિજયસૂરિ ગણધર;
શ્રી વિજયસેન સૂરિ તાસ પાટે, શ્રી વિજયદેવસૂરિ હિતકર,
શ્રી કલ્યાણવિજય ઉવગાય પંડિત, શ્રીશુભવિજય શિષ્ય જયકર.

શ્રી મહાવીર સ્વામીના પંચકલ્યાણકનું સ્તવન.

સરસતી ભગવતી દીઓ મતિ ચંગી, સરસ સુરંગી વાણ;
તુજ પસાય માય ચિત્ત ધરીને, નિન ગુણુરચણની આણ. ૧

ગિરવા ગુણ વીગળ, ગાય શુ' ત્રિભુવનરાય,
 જન્મ નામે ઘર મગળમાલા, તમ ઘર બહુ સુખ થાય ગિં ૨
 જળુ દ્વીપ ભરત ક્ષેત્ર માહ, નયર માહણુ કુડ ગ્રામ,
 રૂપલક્ષ્મી વર વિપ્ર વચ્ચે તિહા, દેવાનદા તસ પ્રિયા નામ ગિં ૩
 સુગ વિમાન વર પુષ્પોત્તરથી, ચવી પ્રભુ લીએ અવતાર,
 તવ તે માહણી ગ્યણી મધ્યે, સુપન લહે દશચાર ગિં ૪
 ધુરેમયગલ મલપતો દેખે, પ્રીતે ઋષભ વિગાલ,
 ત્રીને કેસરી ચાથે લક્ષ્મી, પાચમે કુમ્ભમની માલ ગિં ૫
 ચક્ર સૂરજ ધ્વજ કળશ પદ્મસર, દેખે એ દેવ વિમાન,
 રચણ રેલ રચણાયગ ગજે, ચૌદમે અગ્નિ પ્રધાન ગિં ૬
 આનદભગ્ન જાગીસા સુદરી, કવને કહે પરભાત,
 સુણીય વિપ્ર કહે તુમ સુત હોગે, ત્રિભુવન માહે વિખ્યાત ગિં ૭
 આત અભિમાન કીયો મરીચચ લવે, લવિ જુઓ કર્મ વિચાર,
 તાત સુતા વર તિહા ધયા, કુવર વલી નીચ કુલે અવતાર ગિં ૮
 ઇશ્વર અવમર ઇદ્રામન ડાલે, નાણે કરિ હરિ જોય,
 માહણી કુખે જગજુર પેખે, નમી કહે અધટતુ હોય ગિં ૯
 તતક્ષણ હરીણ ગમેષી તેડાવી, મોકલીયો તેણે ઠાય,
 માહણી ગર્ભ અને ત્રિગલાનો, બિહુ બદલી સુર જાય ગિં ૧૦
 વલી નિશિભર તે દેવાનદા, દેખે એ સુપન અમાર,
 જાણે એ સુપન ત્રિગલાકગ ચઢિયા, જઈ કહે નિજ ભરતાર ગિં ૧૧
 કથ કહે તુ દુષ્ક હર સુદરી, સુજમન અચરીજ એહ,
 મર્યલ માહે કદમ્બદુમ દીઠો, આજ મશય ટળ્યો તેહ ગિં ૧૨

ઢાળ બીજી.

નયર ક્ષત્રિય કુંડ નરપતિ, સિદ્ધારથ ભલો એ,
આણુ ન ખંડે તસ કોયકે, જગ જસ નિરમલો એ;
તસ પટરાણી ત્રિશલા સતી, કુખે જગપતીએ,
પરમ હર્ષ હિયડે ધરી, ઠવિયા સુરપતિ એ. ૧

સુખ સજ્જનએ પોઠી દેવી, તો ચઉદ સુપન લહેએ,
જાગતી જિનગુણ સમરતી, હરખતી ગહગહેએ;
રાજહંસ ગતિ ચાલતી, પિઉ કને આવતીએ;
પ્રહ ઉગમતે સૂર કે, વિનવે નિજ પતિએ. ૨

સુણીય વાત રાય રંજીઓ, પંડિત તેડીઆએ;
તેણે શુભ સુપન વિચારવા, પુસ્તક છોડીયાંએ.
બોલે મધુરી વાણકે, ગુણ નિધિ સુતહોશેએ;
સુખસંપતિ ઘરે વાધશે, સંકટ ભાંજશે એ. ૩

પંડિત ને રાય સંતોષીયા, લચ્છી દીએ ઘણીએ.
કહે એ વાણી સફલ હોજે, અમને તુમ તણીએ;
નિજપદ પંડિત સંચરયા, રાય સુખે રહેએ.
દેવી ઉદર ગર્ભ વાધતો, શુભ દોહલા લહેએ. ૪

માત ભક્તિ જિન પતિ કરે, ગર્ભ હાલે નહિએ;
સાત માસ વોલી ગયા, માય ચિંતા લહીએ.
સહીઅરને કહે સાંભલો, કોણે મારો ગર્ભ હુર્યોએ;
હું લોલી જાણું નહિ, ફેાકટ પ્રગટ કર્યોએ. ૫

સખી કહે અરીહંત સમરતાં, દુઃખ દોહગ ટલેએ,
તવ જિન જ્ઞાન પ્રચુલ્લઓ, ગર્ભથી સલસલેએ;

માત પિતા પગ્ગિવારનું, હું ખા નિવારિયું એ,
 સયમ ન લેહું માય તાય છતા, જિન નિરધારિયું એ ૬
 અણુદીઠે મોહ એવડો, કિમ વિધુઓ ખમેએ
 નવ મસ વાડા ઉપરે, દિન સાડા સાતમેએ,
 ચૈત્ર શુકલ દિન તેગ્સે, શ્રી જિન જનમીયાએ,
 સિદ્ધારથ ભુપતિ લલા, ઓગ્છવ તવ ક્રીયાએ. ૭

વસ્તુ

પુત્ર જનમ્યો પુત્ર જનમ્યો, જગત શણુગાર,
 સિદ્ધારથ નૃપ કુલ તિલો, કુલમહણ કુલતણો દીવો,
 શ્રી જિન ધર્મ પસાઉલે, ત્રિશલા દેવી સુત ચિરજીવો
 એમ આગીષ દીએ લલી, આવી છપત્ર કુમારી,
 સુતિ કર્મ કરે તે સહી, સોડે જિસી હગિની નારી ૧

ઠાલ ત્રીજી

ચલ્યુરે સિંહાસણ ધંદ્ર, જ્ઞાને નિરખતાએ,
 જાણી જનમ જિણુદ, ધંદ્ર તવ હરખતાએ ૧
 આસનથીરે ઉઠેવ, લક્ષિત એ થુણેએ,
 વાય સુધોષા ઘટ, સંઘલે રણ જણેએ ૨
 ધંદ્ર ભુવન પતિ વીશ, વ્યતર તણાએ,
 જત્રીશ રવિ શશી દોય, દશ હરી કલ્પનાએ ૩
 ચોસઠ ધંદ્ર આણુદ, પ્રણુમી કહેએ,
 રત્નગર્ભા જિન માત, હુજી એસી નહિએ ૪

- જન્મ મહોચ્છવ દેવ, સવિ હું આવીયાએ
માય દેઈ નિદ્રા મંત્ર, સુત લઈ મેરૂ ગયાએ. ૫
- કંચન મણિ ભૂંગાર, ગંધોદકે લયાએ;
કિમ સહસે લધુવીર, હરિ સંશય ધર્યાએ. ૬
- વહેશે નીર પ્રવાહ, કેમ તે નામીયેએ;
નકરે નમણ સનાહ, જાણ્યું સ્વામીયેએ. ૭
- ચરણ અંગુઠે મેરૂ, ચાંપી નાચીઓએ;
સુજ શિર પગ ભગવંત, એમ લહી રાચીઓએ. ૮
- ઉલટ્યા સાયર સાત, સરવે જલ હલ્યાએ;
પાયાલે નાગેંદ્ર, સઘલા સલસલ્યાએ. ૯
- ગિરવર ત્રુટે ટુંક, ગડગડી પડ્યાએ;
તીન ભુવનના લોક, કંપીત લડથડ્યાએ. ૧૦
- અનંત બલ અરિહંત, સુરપતિયે કહ્યુંએ;
હું મૂરખ સહી મૂઠ, એટલું નવિ લહ્યુંએ. ૧૧
- પ્રદિક્ષણા દેઈ ખામેય, ઓચ્છવ કરેએ;
નાચે સુરગાયે ગીત, પુણ્ય પોતે ભરે એ. ૧૨
- ઈણે સુખે સ્વર્ગની લીલ, તૃણ સરખી ગણેએ;
જિન સુકી માયને પાસ, પદ ગયા આપણેએ. ૧૩
- માય જાગી જુએ પુત્ર, સુરવરે પુણ્યોએ;
કુંડલ દોય દેવ દુષ્ય, અમીય અંગુઠે દીઓએ. ૧૪
- જન્મ મહોચ્છવ રાય, ઋદ્ધિયે વાધિયોએ,
સજ્જન સંતોષી નામ, વર્દમાન થાપીઓએ. ૧૫

(૧૮૯)

હાલ ચોથી.

પ્રભુ કંપતરૂ સમવાધે, ગુણ મહિમા પાઠ ન લાધે
રૂપે અદ્ભુત અનુપમ અદ્ભ, અગે લક્ષણ વિદ્યા મદ્ભ ૧
મુખ અદ્ર કમલદલ નયણ, સાસ મુગ્ધિ ગદ્ય મીઠા વયણ,
હેમવચ્છે પ્રભુ તનુ ભાવે, અતિ નિર્મલ વિણું નવગાવે ૨
તપ તેજે મુગ્ધ મોહિ, જોતા મુગ્ધ નગ્ના મન મોહિ,
પ્રભુ ગમે ગન્ધુવગ શુ વનમા, માય તાયને આનદ મનમા ૩
ખલ અતુલ વૃથાભ ગતિવીર, ઇદ્રે મલામા કહ્યો જિનધીર,
એકમુગ્ધવાત ન માને, આવ્યો પગ્ગવાને જનગમવાને ૪
અહિ થઈ વૃક્ષ આમલીયે ગણ્યો, પ્રભુ હાથે જાલી ફરે નાખ્યો,
વલી જાગદ વઈ આવી ગમિઓ, હાની વીરને જાધે લઈ ગમીઓ ૫
માય તાય હુ ખ ધરી ઢહે મિત્ર, કોઈ વર્દ માનને લઈ ગયો શત્રુ,
જનો મુગ્ધ વાધ્યો ગગને મિથ્યાત્વી, વીરે મુદિએ હુગ્યો પડ્યો ધન્વી ૬
પાય નમી નામ દીધુ મદાવીર, જેડવો ઇદ્રે કહ્યો તેવો ધીર,
મુગ્ધલિઓ પ્રભુ આવ્યા ગમે, માય તાયને ઉલટ અગે ૭

વચ્ન.

માય જોઈવ માય જોઈવ હો મનગગ,
દેખાન ગાગાએ મુગ્ધવે, વીર જાન ગન્ધ ન જાને
નવ નાધર્મ ઇદ્ર આવીયા, પુરે નય જ્ઞાની જખાલે,
બાક-જુ તૈન નિજા દીઓ, આનદો મુગ્ધાય
વચન વદે પ્રભુ જ્ઞાની, પડ્યો જિનનય માય

ઢાળ પાંચમી.

ચૌવન વય જળ આવીયાએ, રાય કન્યા જશોદા પરણાવીઆએ;
 વિવાહ મહોચ્છવ શુભ કીયાએ, સર્વે સુખ સંસારના વિલસીયાએ. ૧
 અનુક્રમે હુધ એક કુંવરીએ, ત્રીશ વર્ષ જિનરાજ લીલા કરીએ;
 માતપિતા સહગતિ ગયાએ, પછે વીર વૈરાગે પુરીઆએ. ૨
 મયાણરાય સેન જીતીયોએ, વીરે અથીર સંસાર મન ચિંતીઓએ;
 રાજરમણી ઋદ્ધિ પરિહરીએ, કહે કુટુંબને લેશું સંયમ સિરિએ. ૩

ઢાલ છઠી

પિતરીઓ સુપાસરે, ભાઈ નંદિવર્દન;
 કહે વત્સ એમ ન કીજીએ. ૧

આગે માય તાય વિછોડરે, તું વલી વ્રતલીયે;
 ચાંદે ખાર ન દીજીએ. ૨

નીર વિના જિમ મચ્છરે, વીર વિના તિમ;
 ટલવલતું ઇમ સહુ કહેરે. ૩

કૃપાવંત ભગવંતરે, નેહ વિનાવલી;
 વરસ એ ઝાઝેરાં રહ્યાંએ. ૪

ક્રાસુલીએ અન્નપાનરે, પરધર નાવ જમે ચિત્ત;
 ચારિત્ર ભાવે રમે એ. ૫

ન કરે રાજની ચિંતરે, સુર લોકાંતિક;
 આવી કહે સંયમ સમેએ. ૬

ખૂજ ખૂજ ભગવંતરે, છોડ વિષય સુખ;
 એ સંસાર વધારણાએ. ૭

ઢાળ સાતમી.

આલે આલે ત્રિશલાનો કુવર, ગળ મિદ્ધારથનો, નદન
 દાન સવત્સરીએ, એક કોડી આઠ લાખ દિન પ્રત્યેએ, કનક
 રથ રૂપા મોતીતો, મુઠા ભરી ભગીએ આલે ૨ ઘણુકણ ગજ
 રથ ઘોરલાએ, ગામ નયર પુર દેશતો, મન વછિત વલીએ,
 નિર્ધનનને ધનવત કીયાએ, તમ ધન ઓળખે નાગી, તો સમકરે
 વલી વલીએ આલે ૨ દુષ દાગિર ટાટ્યા જગ તણાએ, મેઘ-
 પરે વરમી દાન તો પૃથિવી અઝણ કૃગીએ, બહુ નગનારી ઓ-
 ચ્છવ જુએએ, મુર નર કરે મડાણતો, જિન દિક્ષા વગીએ
 આલે ૩ વિહાર કરમ જગજુઝ ડીએએ, ટેટે આવ્યો માહણ
 મિત્રતો, નારી મતાપીએએ, જિન યાચક હુ વીમર્યોએ પ્રભુ
 ખધ થકી દેવ દુધ્યતો, પટ ખત કરી દીએએ આલે ૪

ઢાળ આઠમી.

જસધર હોયે પ્રભુ પારણ, મુર તિહા કથન વગમે અતિ ઘણું
 આગણું દીપે તેજ તેહ તણુંએ, દેવ હુદલી વાનેએ.
 તેણે નાદે અળર ગાનેએ છાનેએ, ત્રિભુવનમાહે મોહામણુંએ ૧

ચુટક

મોહામણું પ્રભુ તપ તપે, બહુ દેગ વિદેશે વિચરતા
 ભવિ જીવને ઉપદેશ દેતા, આને ઈતિ મમાવતા
 પટમાત્ર વન દાઉમગગ ગહી, જિન દર્મ કડીન દહે સહી,
 ગોવાલ ગાઉ ભલાવી ગયા, વીર મુખે જોલે નહિ ૨

ઢાળ.

ગોરૂ સવિ દશ દિશે ગયા, તેણે આવી કહ્યું મુનિ કિહાં;
ગયા ઋષિરાયા ઉપર મૂરખ કોપીયાએ,
ચરણ ઉપર રાંધી ખીર, તેણે ઉપસર્ગે ન ચાલ્યા ધીર;
મહાવીર શ્રવણે ખીલા ઠોકીઆએ. ૩

ત્રુટક.

ઠોકીયા ખીલ દુઃખે પીડ્યા, કો ન લહે તેમ કરી ગયાએ;
જિનરાજને મન શત્રુ મિત્ર સરખા, મેરૂ પરે ધ્યાને રહ્યા.
ઉનહી વરસે મેઘખારે વિજળી જળુકે ઘણી.
ખેહુ ચરણ ઉપર ડાલ ઉગ્યો, ઇમરુહે ત્રિભુવન ઘણી ૪

ઢાલ.

એક દિન ધ્યાન પુરૂં કરી, પ્રભુ નયરીએ પહોતા ગોચરી;
તિહાં વૈદ્યે, શ્રવણે ખીલા જાણીઆએ;
પારણું કરી કાઉરસગ્ગે રહ્યા, તિહાં વૈદ્ય સંચ લેલા કીઆ.
ખાંધીઆ વૃક્ષે દોર ખીલા તાણીઆએ. ૫

ત્રુટક

તાણી કાઢ્યા દોર ખીલા, વીર વેદન થઈ ઘણી,
આકંઠ કરતાં ગિરિ થયો સતખંડ, જુઓ ગતિ.
કર્મહ તાણી, ખાંધેરે જીવડો કર્મ હસતાં,
રોવતાં છુટે નહિ, ધન્ય ધન્ય મુનિવર રહે;
સમચિત કર્મ એમ ત્રુટે સહી. ૬

ઢાળ નવમી.

જુઓ જુઓ કર્મે શુ કીધુ છે, અન્ન વર્ષ ઋપણે ન લીધુ રે,
કર્મ વશ મકરે કોઈ ખેદ રે,

મહીનાથ પામ્યા સી વેદે ૧

કર્મેચક્રી પ્રણદત્ત નડીઓ રે, સુભુમ નગ્ક માહે પડીઓ રે,
લગ્ત બાહુબલ શુ લડીઓ રે, ચક્રીહાર્યો ગયજમ ચડીઓ રે,
મનત કુમારે મહા રોગ છે, નલદમયતી વિયોગ છે,
વાસુદેવ જગ કુમરે માર્યો રે, બલદેવ મોહનીયે ધાર્યો છે ૩

ભાઈ શળ મસ્તકે વહીઓ રે, પ્રતિબોધ મુગ્ધુએ લહીઓ રે,
શ્રેણીક નરકે એ પહોતો રે, વન ગયા દશગ્ધ પુત્રો રે ૪

સત્યવત હરિચદ્ર ધીર રે, દુબધટે ગિર વહ્યુ નીગ છે,
કુબેગદત્તને કુયોગ રે, બેહેન વક્ત્રી માતા શુ લોગ રે ૫

પરહુથે ચદન બાલા રે, ચઢિઓ મુલદ્રાને આલ રે,
મયણુરેહા મૃગાકલેખા છે, દુખ લોગવીઆ તે અનેકા છે ૬

ઠરમે ચદ્રકલકયોએ, રાયરક કોઈ નયેકમુ રે,
ધદ્ર અહધ્યાશુ હુબ્ધો છે, ગ્યણાદેવી રવિમાહિ કીધો રે ૭

ધૃશ્વર નાગીએ નચાવ્યો રે, પ્રણ ધ્યાનથી ચુકાવ્યો છે,
અઈ અઈ કગ્મ પ્રધાન રે, છત્યા છત્યા શ્રીવર્દમાન રે ૮

ઢાળ દશમી.

ઈમ કર્મ હુણ્યા અવિ ધીગ્પુટપ મહાવીગ,
બાગ વર્ષ તપ્યો તપ તે અઘળો વિઘ્નીગ,

શાલિવૃક્ષ તલે પ્રભુ પામ્યા કેવલજ્ઞાન,
સમવસરણુ રચે સુરદેશના દે જિનભાણુ. ૧

અપાપાનયરે, યજ્ઞ કરે વિપ્ર જેહ,
સવે ખુજવી દિગ્ધ્યા વીરને વંદે તેહ;
ગૌતમ ઋષી આદે ચારસેં ચાર હજાર,
સરસ ચૌદ મુનિવર ગણધર વર ઇચ્છાર. ૨

ચંદનખાલા મુખ્ય સાધ્વી સહસ છત્રીશ,
દોઢ લાખ સહસ નવ શ્રાવક દે આશીશ;
ત્રણ લાખ શ્રાવિકા અધિકા સહસ અઠાર,
સંઘ ચતુર્વિધ થાખ્યો ધન ધન જિન પરિવાર. ૩

પ્રભુ અશોક તરૂતલે, ત્રીગડે કરેઅ વખાણુ,
મુણે ખારે પરષદા ચોજન વાણી પ્રમાણુ;
ત્રણ છત્ર સોહે શિર આમર ઢાલે ઈંદ્ર,
નાટક બદ્ધ બત્રીશ ચોત્રીશ અતિશય જિણુંદ. ૪

કુલ પગરભરે સુરવાં જે હુંહુલિનાદ,
નમે સકળ સુરાસુર છાંડી સવિ પરમાદ;
ચિહ્નું રૂપે સોહે ધર્મ પ્રકાશે ચાર,
ચોવીશમે જિનવર આપે ભવનો પાર. ૫

પ્રભુ વર્ષ બોહોતેર પાલી નિર્મળઆય,
ત્રિભુવન ઉપગારી તરણુ તારણુ જિનરાય;
કાર્તિક માસે દિન દીવાલી નિરવાણુ,
પ્રભુ મુકતે પોહોતા, પામે નિત્ય કલ્યાણુ. ૬

કેલશ.

ઇમવીઁ જિનવર સયલ સુખકર, નામે નવનિધિ સપજે,
 ઘર ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ સુસિદ્ધિ પામે, એક મન જે નર લજે ૧
 તપગચ્છ ઠાકુર ગુણ વૈરાગર, હીરવિજય સૂરીશ્વરો,
 હસગજ વદે મન આણુદે, કહે ધન્ય મુજ એ ગુરો ૨

શ્રી મહાવીર સ્વામીનુ હાલરહુ.

માતા ત્રિશલા જીલાવે પુત્ર પારણે,
 ગાવે હાલો હાલો હાલરવાના ગીત,
 એના રૂપાને વળી રત્ને જડીયુ પારણે,
 રેશમ દોરી ઘુઘરી વાગે છુમ છુમ રીત,
 હાલો હાલો હાલો હાલો રે મહારા વીરને ૧

જિનજી પાસ પ્રભુથી વરસ અઢીએ અતરે,
 હોશે ચોવિશમે તીર્થકર જિત પરિણામ,
 કેશી સ્વામી મુખથી એહવી વાણી સાલણી,
 સાચી સાચી હુઈ તે મહારે અમૃત વાણુ હાલો ૨

ચૌદે સ્વપ્ને હોવે ચક્રી કે જિનરાજ,
 વીત્યા બારે ચક્રી નહિ હવે ચક્રી રાજ
 જિનજી પાસ પ્રભુના શ્રી કેશી ગણધાર,
 તેહને વચ્ચને જાણ્યા ચોવીશમા જિનગજ હાલો ૩

મહારી કુખે આવ્યા ત્રણ ભુવન શીરતાજ,
 મહારી કુખે આવ્યા તાગણુ તરણુ જહાજ,
 હુ તો પુણ્ય પનોતી ઇદ્રાણી થઈ આજ હાલો ૮

મુજને ડોહળા ઉપન્યા ઝેસું ગજ અંખાડીએ,
 સિંહાસન પર ઝેસું ચામર છત્ર ધરાય;
 એ સહુ લક્ષણ મુજને નંદન તહારા તેજનાં,
 તે દિન સંભારું ને આણુંદ અંગ ન માય. હાલો ૪

કરતલ પગતલ લક્ષણ એક હજાર ને આઠ છે,
 તેહથી નિશ્ચય જાણ્યા જનવર શ્રી જગદીશ;
 નંદન જમણી જંઘે લંછન સિંહ બિરાજતો,
 મેં તો પહેલે સુપને દીઠો વિશવા વીશ. હાલો ૫

નંદન નવલા બંધવ નંદિવર્દનના તમે,
 નંદન ભોજાઈઓના દેવર છો સુકુમાલ;
 હસશે ભોજાઈઓ કહી દીઅર મહારા લાડકા.
 હસશે રમશે ને વળી ચુંટી ખણશે ગાલ રે.
 હસશે રમશે ને વળી કુંસા દેશે ગાળ. હાલો ૬

નંદન નવલા ચેડા રાજના લાણેજ છો,
 નંદન નવલી પાંચશે મામીના લાણેજ છો;
 નંદન મામલીયાના લાણેજ સુકુમાળ,
 હસશે હાથે ઉછાળી કહીને ન્હાના લાણેજ;
 આંખ્યો આંજીને વળી ટપકું કરશે ગાલ રે. હાલો ૭

નંદન મામા મામી લાવશે ટોપી આંગલાં,
 રતને જડીઆં જીલડો મોતી કસબી કોર;
 નીલાં પીળાં ને વળી રાતાં સરવે જાતિનાં,
 પહેરાવશે મામી મહારા નંદ કિશોર રે. હાલો ૮

નંદન મામા મામી સુળડલી બહુ લાવશે,
 નંદન ગળુવે ભરશે લાડુ મોતીઅર;

નદન સુખડા જોઈને લેશે મામી લામણા,
નદન મામી કહેશે જીવો સુખ ભરપુર રે હાલો ૯

નદન નવલા ચેડા મામાની સાતે સતી,
મહારી ભત્રીજી ને ખેંડે તમારી નદ,
તે પણ શુઝે ભગવા લાખણસાઈ લાવશે,
તુમને જોઈ જોઈ હોશે અધિકો પરમાનદ હાલો ૧૦

રમવા કાળે લાવશે લાખ ટકાનો ધુધરો,
વળી સુડા મેના પોપટ ને ગજગજ,
સારસ કોયલ હસ તીતર ને વળી મોરજી,
મામી લાવશે રમવા નદ તમારે કાજ રે હાલો ૧૧

છપ્પન કુમરી અમરી જલ કળશે નવરાવિઆ,
નદન તમને અમરે કેળી ઘગ્ની માહ,
કુલની વૃષ્ટિ કીધી ચોજન એકને માડલે,
ખહુ ચીરજીવો આશીષ દીધી તુમને ત્યાહ રે હાલો ૧૨

તમને મેરૂ ગિરિ પર સુરપતિએ નવગવિઆ,
નિગ્ધી નિરગ્ધી હગ્ધી સુકૃત લાભ કમાય,
સુખડા ઉપર વારી કોટી કોટી ચદ્રમા,
વળી તન પર વારી ગ્રહગણનો સમુદાય રે હાલો ૧૩

નદન નવલા ભણવા નિશાળે પણ મુકશુ,
ગજ પર અખાડી બેમાડી મોટા સાજ,
પસલી ભરશુ શ્રીકૃષ્ણ કૃષ્ણ નાગરવેલશુ,
સુખડલી લેશુ નિશાળીયાને કાજ રે હાલો ૧૪

નદન નવલા મોટા ધાશે ને પરણાવશુ,
વહુવગ મગ્ધી જોડી લાવશુ રાજકુમાર,

સરખા સરખી વેવાઇ વેવાણે પધરાવશું,
વરવહુ પોંખી લેશું જોઈ જોઈને દેદાર રે. હાલો ૧૫

પીયર સાસર મહારા જોહુ પળ નંદન ઉજળા,
મહારી કુખે આવ્યા તાત પનોતા નંદ;

મહારે આંગણ વુઠ્યા અમૃત દુધે મેહુલા,
મહારે આંગણ દ્વિઆ સુરતર સુખના કંદ રે. હાલો ૧૬

ધણિ પેરે ગાયું માતા ત્રિશલા સુતનું હાલરં,
જે કોઈ ગાશે ખેશે પુત્રતણા સામ્રાજ;

ખીલીમોરા નગરે વરણવ્યું વીરનું હાલરં,
જય જય મંગલ હોજો હીપવિજય કવિરાજ રે. હાલો ૧૭

ખામણાં.

શ્રી અરિહંતજીને ખામણાં રે, જોહના ગુણ છે ખાર;
કરો ભવિ ખામણાં રે૦

ચોત્રિસ અતિશયે રાજતા રે, વાણી ગુણ પાંત્રીસ.
કરો ભવિ ખામણાં રે૦ ૧

ગામ નગર પુર વિચરતાં રે, કરતા ભવિ ઉપકાર; કરો૦
સિદ્ધ સર્વને ખામણાં રે, જોહના ગુણ છે આઠ. કરો૦ ૨

સિદ્ધ શિલાને ઉપરે રે, જ્યોતિમાં જ્યોતિ મિલાય; કરો૦
જે સુખ નહિ સુરરાયને, નહી રાયા નહી રાય. કરો. ૩

તે સુખની ઇચ્છા કરોતો, પ્રણમું સિદ્ધના પાય; કરો૦
આચારજને ખામણાં રે, જોહના ગુણ છત્રીશ. કરો૦ ૪

છત્રીશ છત્રીશે ગુણે રે, ખારમે છન્નુ થાય,	કરો૦
એકવે ગુણે કઠી શોભતા રે, જખુ ગૌતમ સુધર્મ	કરો૦ ૫
ઉપાધ્યાયને ખામણા રે, જેહના ગુણ પચીશ,	કરો૦
પચવીશ પચવીશે ગુણે રે, છસે પચવીશ થાય	કરો૦ ૬
રાજકુવર પરે શોભતા રે, આચારજ પદ જોગ્ય,	કરો૦
સર્વ સાધુને ખામણા રે, અદીક્રીપમા જેહ	કરો૦ ૭
ગુણ મત્તાવીશે શોભતા રે, લેતા સુજતો આહાર,	કરો૦
સાધ્ય એક છે જેહને રે, સાધનમા લેહ અનેક	કરો૦ ૮
સર્વ સધને ખામણા રે, અરિહતે માન્યો જેહ,	કરો૦
શાસનને શોભાવતો રે, અડતાલીગ જેહના ગુણ	કરો૦ ૯
સર્વ મતીને ખામણા રે, ચદનખાળા મૃગાવતી આદિ,	કરો૦
સર્વ જીવને ખમાવીએ રે, યોની ચોરાળી લાખ	કરો૦ ૧૦
આઠમ પાખી ખામણા રે, ચોમાસી ત્રણવાર,	કરો૦
સવચ્છરી ખમાવીએ રે, મધ સકલ જયકાર	કરો૦ ૧૧
જે ન ખમાવે ખામણા રે, તેહનો નરકમા વાસ,	કરો૦
ખમીએ ને ખમાવીએ રે, એ જિન શામન રીત	કરો૦ ૧૨
હવે ખમાવે જે ખામણા રે, તેહનો સ્વર્ગમા વાસ,	કરો૦
એણી પરે કીજે ખામણા રે, તો તરીએ મમાગ	કરો૦ ૧૩
મુકી મેલ કીજે ખામણા રે, નિજરૂપ લહે મનોહાર,	કરો૦
અમિય કુવગ ઇણીપરે લણે રે, તે પામે મગલ માલ	કરો૦ ૧૪

શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન.

નારે પ્રભુ નહીં માનું, નહી માનું અવરની આણુ;
નારે મારે તારું વચન પ્રમાણુ. નારે૦ ૧

હરી હરાદિક દેવ અનેરા, તે દીઠા જગમાંય રે;
ભામીની ભરમ બ્રહ્મીએ ભુલ્યા, તે મુજને ન સોહાય. નારે૦ ૨

કેઇક રાગી ને કેઇક દ્રેષી, કેઇક લોભી દેવ રે;
કેઇક મદ માયાના ભરીયા, કેમ કરીએ તસ સેવ. નારે૦ ૩

મુદ્રા પણ તેમાં નવી દીસે, પ્રભુ તુજમાંહીલી તલ માત્ર રે;
તે દેખી દીલડું નવી રીજે, શી કરવી તેની વાત. નારે૦ ૪

તું ગતિ તું મતિ તું મુજ પ્રીતમ, જીવ જીવન આધાર રે;
રાત દિવસ સુપનાંતર માંહી, તુંહી મારે નીરધાર. નારે૦ ૫

અવગુણ સહ ઉવેખીને પ્રભુ, સેવક કહીને નિહાળ રે;
જગખંધવ એ વિનતિ મારી, મારાં લવો લવનાં દુઃખ ટાળ. નારે૦ ૬

ચોવીશમા પ્રભુ ત્રીભુવન સ્વામી, સિદ્ધારથના નંદ રે;
ત્રિશલાળના નાનડીયા પ્રભુ, તુમ દીઠે અતિહી આણુંદ. નારે૦ ૭

સુમતિ વિજય કવિ રાયનો; રામ વિજય કરજોડ રે;
ઉપકારી અરિહંતજી માહરા, લવોલવના ખંધ છોડ. નારે૦ ૮

શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન.

સિદ્ધારથના રે નંદન ! વિનવું, વિનતડી અવધાર;
લવમંડપમાં રે નાટક નાચીઓ, હવે મુજ દાન દેવરાવ. સિદ્ધા૦ ૧

ત્રણ ગ્તન મુજ આપો તાતલ, નિમ નાવે રે સતાપ,
 દાન દીય તા રે પ્રભુ ડોસર કીઝી, આપો પદવી રે આપ સિદ્ધાં ૨
 ચરણ અગુઠે રે મેરૂ કપાવીયો, મોડ્યા સુગ્ના રે માન,
 અષ્ટ હમના રે અગડા છતવા, દીધા વગ્ગી રે દાન સિદ્ધાં ૩
 શામન નાયક શિવ મુખ હાયક, ત્રિગલા કૂખે ગ્તન,
 સિદ્ધારવનો રે વગ દીપાવીયો પ્રભુલ તમે ધનધન સિદ્ધાં ૪
 વાયક શેખર કીર્તિ વિજય ગુરૂ, પામી તાસ પસાય,
 ધર્મતણા એ નિન ચોવીશમા, વિનય વિજય ગુણ ગાય સિદ્ધાં ૫

શ્રી મહાવીર સ્વામીનુ સ્તવન.

૧

મે તો નલક રહેસ્યાલ, મોરા રે સાહેબની મેતો મેવા કરસ્યાલ,
 સાહેબની મેવામા ગ્હીશુ, કશુ મુખ દુખ વાત,
 આણવહી ને ગીવસુખ લેશુ, લેશુ લવનો પાગ મેતોં ૧
 સીદ્ધારવ ગળનો નદન, ત્રીગલા દેવી માય,
 ચોવીશમા નિનના ગુણ ગાશુ, નિર્મળ કશુ ગાત્ર મેતોં ૨
 ચાર પાય માત આઠ હણીને, નવશુ ધગશુ નેહ,
 દસ પોતાના દોસ્ત કરીને, એકને દેશુ ટેહ મેતોં ૩
 છને છડી બેને મડી, બોલાવીશુ બાગ,
 પદર જણની પામન પડશુ, તેગ્ને દેશુ માગ મેતોં ૪
 સત્તર પાળી અઢાર અજવાળી, છતિશુ બાવીશ,
 ત્રેવીસ જણને દગ કરીને, ચિત્ત ધગશુ ચોવીશ મેતોં ૫

ત્રણ પાંચ સત્તાવીશ ધરશું, બેતાળીશે શુદ્ધ;
તેત્રીશ ચોરાસી ટાળી, આતમ કરશું શુદ્ધ. મેતો ૬

ચારમાને બે પરિહરશું, બેનો આદર કરશું;
એમ જિનની આણ વહીને, લવસાયરથી તરશું. મેતો ૭

અંગ વિનાનો સંગ ન કરીએ, ઉતરીએ લવજળ તીર,
ઉદયરત્ન કહે ત્રિશલાનંદન, જય જય શ્રી મહાવીર. મેતો ૮

૨

વીર જિણુંદ જગત ઉપગારી, મિથ્યા ધામ નિવારીણ,
દેશના અમૃત ધારા વરસી, પરપરિણુતિ સવિ વારીણ. વીર ૧

પંચમે આરે જેહનું શાસન, દોય હળર ને ચારણ;
યુગ પ્રધાન સૂરીશ્વર વહશે, સુવિહિત મુનિ આધારણ. વીર ૨

ઉત્તમ આચારજ મુનિ અજ્ઞ, શ્રાવક શ્રાવિકા અચ્છણ;
લવણ જલધિ માંહે મીઠું જળ, પીવે શિંગી મચ્છણ. વીર ૩

દશ અચ્છ રે દુઃખિત ભરતે, બહુ મતભેદ કરાણણ;
જિન કેવળ પૂરવધર વિરહે, ફણીસમ પંચમ કાણણ. વીર ૪

તેહનું ઝેર નિવારણ મણિસમ, તુજ આગમ તુજ ખિંબણ;
નિશિદ્ધીપક પ્રવહણ જેમ દરીયે, મર્યામાં સુર તર હુંબણ. વીર ૫

જેનાગમ વક્તા ને શ્રોતા, સ્યાદવાદ શુચિ બોધણ;
કલિકાળે પણ પ્રભુ! તુજ શાસન, વરતે છે અવિરોધણ. વીર ૬

મહારે તો સુષમાથી દુષમો, અવસર પુન્ય નિધાનણ;
ખિમાવિજય જિન વીર સદાગમ, પામ્યો સિદ્ધિ નિદાનણ. વીર ૭

શ્રી સિદ્ધચક્રના સ્તવન.

સિદ્ધચક્ર વગ મેવા કીજે, નરભવ લાહો લીજેછ,
વિધિપૂર્વક આરાધન કરતા, ભવભવ પાતક છીજે, આકર્ણી
ભવિજન ભજીયેછ, અવર અનાદિની આલ નિત નિત તજીએછ ૧

દેવતા દેવ દયાકર ઠાકર, ચાકર સુગર ઈદાછ,
ત્રિગટે ત્રિભુવન નાયક ખેઠા, પ્રણમો શ્રી જિનચક્રા ભવિં ૨

અજ અવિનાશી અકળ અજગમ, કેવળ દસણુ નાણીઁ,
અન્યાયાધ અનતુ વીરજ, સિદ્ધ પ્રણમો શુભાણી ભવિં ૩

વિદ્યા સૌભાગ્ય લક્ષ્મી પીઠ, મત્રગજ યોગ પીઠઁ,
સુમેરૂ પીઠ એ પચ પ્રસ્થાને, નમો આચારજ ઈકુ ભવિં ૪

અગ ઉપાગ નદી અનુયોગા, છ છેદને મૂળ ચાગ્છ,
દશ પયત્રા એમ પણ ચાલીસ, પાઠક તેહના ધાર ભવિં ૫

વેદ ત્રણને હાસ્યાદિક ષટ્, મિથ્યાત્વ ચાર કધાયછ,
ચૌદ અભયતર નવવિધ બાહ્યની, અથિ તજે મુનિરાય ભવિં ૬

ઉપશમ ક્ષયઉપશમ ને ક્ષાયક, ફર્શન ત્રણ પ્રકારછ,
શ્રદ્ધા પરિણુતિ આતમ કેરી, નમીએ વાગવા ભવિં ૭

અઠાવીશ ચૌદને ષટ દુગ એક, મત્યાદિકના બાણુછ,
એમ એકાવન ભેદે પ્રણમો, સાતમે પદ વગનાણુ ભવિં ૮

નિવૃત્તિ ને પ્રવૃત્તિ ભેદે, ચાગ્રિ છે વ્યવહારેછ,
નિજગુણ સ્થિરતા ચગ્ણુ તે પ્રણમો, નિશ્ચય શુદ્ધ પ્રકાર ભવિં ૯

બાહ્ય અભયતર તપ તે સવર, સમતા નિર્જગ હેતુછ,
તે તપ નમીએ ભાવ ધરીને, ભવસાગરમા મેતુ ભવિં ૧૦

એ નવ પદમાં પણ છે ધર્મી, ધર્મ તે વરતે ચારણ;
 દેવગુરુને ધર્મ તે એહમાં, દો તીન ચાર પ્રકાર ભવિં ૧૧
 મારગ દેશક અવિનાશીપણું, આચાર વિનય સંકેતણ;
 સહાયપણું ધરતા સાધુણ, પ્રણમો એહીજ રીતે. ભવિં ૧૨
 વિમલેશ્વર સાનિધ્ય કરે તેહની, ઉત્તમ જે આરાધેણ;
 પદ્મવિનય કહે તે ભવિ પ્રાણી, નિજ આતમ હિત સાધે. ભવિં ૧૩

સિદ્ધચક્ર સ્તવન (૨)

ઓ ભવિ પ્રાણીરે સેવો, સિદ્ધચક્ર ધ્યાન સમો નહિ મેવો;
 જે સિદ્ધચક્રને આરાધે, તેની કીરતિ જગમાં વાધે ઓ ભવિં ૧
 પહેલે પદેરે અરિહંત, બીજે સિદ્ધબુદ્ધ ધ્યાન મહંત;
 ત્રીજે પદેરે સૂરીશ્વર, ચોથે ઉવઝાયને પાંચમે મુનિશ્વર ઓ ભવિં ૨
 છઠ્ઠે દરશન કીજે, સાતમે જ્ઞાનથી શિવસુખ લીજે;
 આઠમે ચારિત્ર પાળો, નવમે તપથી મુક્તે જાવો. ઓ ભવિં ૩
 એાળી આંખેલની કીજે, નવકાર વાળી વીશ ગણીજે;
 ત્રણે ટંકનારે દેવ વાંદીજે, પડીલેહણુ પડિઝમણું આંખેલ. ઓ ભવિં ૪
 ગુરુમુખ કિરિયારે કીજે, દેવગુરુ ભક્તિ ચિત્તમાં ધરીજે;
 એમ કહે રામનો શિષ્ય, એાળી ઉજવજો જગદીશ. ઓ ભવિં ૫

શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન.

આજ સખી સંવીસરો ॥ એ દેશી. ॥

શ્રી મહાવીર મનોહરું, પ્રણમું શીર નામી, કંત જશોદા
 નારિનો, જિન શિવગતિ ગામી ૧ ભગિની જાસ સુંદસણા,

નદી વર્દનભાર્ધ ॥ હરિ લછન હે જાલુઓ, મહુકોને સુખદાયી
 ॥૨॥ સિદ્ધાર્થ ભૂપતિ તણો, સુત સુદૃઢ સોહો ॥ નદન ત્રિશલા
 દેવિનો ત્રિભુવન મન મોહો ॥૩॥ એશતદશ અધ્યયનજો, પ્રભુ આપ
 પ્રકાશે ॥ પુણ્ય પાપ ફલ કેળા, સુણે ભવિક ઉદ્ધાને ॥૪॥ ઉત્તર-
 ધ્યયન છત્રીશ જો કહે અર્થ ઉદાર ॥ મોલ પહોઝ દીયે દેશના
 કરે ભવિ ઉપગાર ॥૫॥ મર્વાર્થ સિદ્ધસુહૃત્તમા પાછલી જો ગ્યાણી
 યોગ નિરોધ કરે તિહા, શિવની નીસરણી ॥૬॥ ઉત્તરા ક્ષાત્રગુની
 અદ્રમા, નેગે શુભ આવે ॥ અજગમઝ પદ પામીયા, જયજય
 રવ થાવે ॥૭॥ ચોસઠ સુરવર આવીયા, જિનઅગ પખાલી, ॥
 ઠથ્યાણુક વિધિ સાચવી પ્રગટી દીવાલી ॥૮॥ લાળ કોડી ફલ પામીયે
 જિનધ્યાને ગહીયે ॥ ધીર વિમલ કવિ ગજનો, જ્ઞાનવિમલ કહીએ
 ॥૯॥ ઇતિ વીગજિન સ્તવન ॥

શ્રી શખેશ્વર પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન.

(ગિણુદરાય હે-એ દેશી)

આજ શખેશ્વર જિન લેટીએ, લેટ તા ભવદ ખ નામે સાહેબ મોગદે,
 જયો અશ્વમેન કુલ અદ્રમા, માતા વામા સુતપાસ સાં આં ૧
 ભક્તિ વત્મલ જન ભય હરે, હસતા હણીયા ખટ હામ્ય, સાં
 ઠાનાદિક પાચને હુહાયા, ફરી નાવે પામની પામ સાં આં ૨
 ફરી કામને કાગમી કમકમી, મિથ્યાત્વને નદીઉં માન, સાં
 અવિગતિને ગતિ નહિ એક ઘડી, અગુણિ અલગુ અજ્ઞાન માં આં ૩
 નિદદ નિદ્રાને નામથી, મૃત ગગને યોગ અપાઝ, સાં
 એક ધકડે દેવને ઢાલીયો, એમ નાડા દોષ અડાઝ સાં આં ૪

વલી મત્સર મોહ મમત ગયો, અરિહા નિરિહા નિરદોષ; સાં
 ધરણેન્દ્ર કમઠ સુર ણિહું પરે, તુસ માત્ર નહિ તોસ રોષ. સાં આં ૫
 અચરિજ સુણુને એક તેણે સમે, શત્રુને સમકિત દાય; સાં
 અંદન પારસ ગુણુ અતિ ઘણા, અક્ષર થોડે ન કહાય. સાં આં ૬
 જાગરણુ દશા ઉપર ચઢ્યા, ઉજાગરણુ વીતરાગ; સાં
 આલંબન ધરતાં પ્રભુતાણું, પ્રભુતા સેવક સૌભાગ્ય. સાં આં ૭
 ઉપાદાન કારણુ કારજ સીધે, અસાધારણુ કારણુ નિત્ય; સાં
 જે અપેક્ષા કારણુ ભવિ લહે, ફલદ કારણુ નિમિત્ત. સાં આં ૮
 પ્રભુ ત્રાયક સાયકતા ધરી, દાયક નાયક ગંભીર; સાં
 નિજ સેવક જાણી નિવાળુએ, તુમ ચરણે નમે શુભવીર. સાં આં ૯

શ્રી સ્તંભન પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન.

સકલ મુરતિ ત્રેવિશમો સામી, ખંભાયતપુર મંડણુએ;
 નવનિધિ પામીએ જેહને નામે, પાસ જિનેસર થંભણુએ. ૧
 જાસુ પસાઉલે કરે સાનિધ, ધરણેન્દ્રને પદ્માવતીએ;
 ભોગ સંજોગને અવિહુડ રીઢ, પામી જે મન ભાવતીએ. ૨
 દિસે ઘોડેલા કલીમર્જાર, મહિમા અવર દેવા તણુએ;
 ધણુ જગે માને વરણુ અઢાર, દેવ દેરાસર થંભણુ એ. ૩
 જ્ઞાન પાખે કિમ જાણીએ આસ, થંભણુ પાસ તુ હમારડીએ;
 જિન ગુણુ ગાયે નવલે સાદે, મનને રંગે ગોરડિએ. ૪
 જયવંત થંભણુ પાસ જિણુંદ, સેવક વંછિત સુરતરૂએ;
 વચણુ સોહાવે પુનમચંદ, ભણુ નંદસૂરિ સેવક ઉધરોએ. ૫

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન.

નિત્ય સમરૂ સાહેબ શયણા, નામ લેતા શિતળ વયણા,
શુભ ગાતા ઉદ્ધસે નયણા, શંખેશ્વર સાહેબ સાચો,
ખીલ્તો આશરો કાચો, શંખેશ્વર સાહેબ સાચો ૧૦ ૧

દ્રવ્યથી દેવ દાનવ પૂજે, શુભ સચિત શુ પણ લીજે,
અગિહાપદ પર્યવ છાજે, મુદ્રા પદ્માસન રાજે ૧૦ ૨

સવેગ તણ ઘરવાચો, પ્રભુ પાર્શ્વના ગણધર થાશે,
તવ મુક્તિ પુરીમા જાશે, તણ લોકમા વયણા ગવાશે ૧૦ ૩

એમ દામોદર જિનવાણી, અપાઠી શ્રાવકે જાણી,
જિન વદી નિજ ઘર આવે, પ્રભુ પાર્શ્વની પ્રતિમા ભરાવે ૧૦ ૪

તણ કાળ તે ધુપ ઉજેવે, ઉપકારી શ્રી જિન એવે,
પછી તે વૈમાનિક થાવે, તે પ્રતિમા પણ તિહા લાવે ૧૦ ૫

ઘણા કાળ પુણ બહુ માને, વળી મૂર્ત ચન્દ્ર વિમાને,
નાગલોકના કષ્ટ નિવાર્યા, બ્યારે પાર્શ્વ પ્રભુ પધરાવ્યા ૧૦ ૬

ચક્રમેન ગદ્યો રણ ઘેરી, છત્યા નવિ જાયે વેગી,
જગમધે જગ જળ મેલી, હુગિળ વિના સઘળે ફેલી ૧૦ ૭

નેમીશ્વર ચોટી ખેસાગી, અક્રમ કરી વનમાળી,
ત્રુઠી પદ્માવતી ખાલી, દીયે પ્રતિમા આક્રમખાલી ૧૦ ૮

પ્રભુ પાર્શ્વની પ્રતિમા પૂજી, બળવત જગ તવ ધૂજી,
છટકાવ નહવણ જળ જોતી, જાદવની જગ જાય રોતી ૧૦ ૯

શખ પૂરી સહુને જગાવે, શંખેશ્વર ગામ વસાવે,
મદિરમા પ્રભુ પધરાવે, શંખેશ્વર નામ ધરાવે ૧૦ ૧૦

રહે જે જિનરાજ હજુરે, સેવક મનવાંછિત પૂરે;
 એ ભેટણા પ્રભુજીને છાને, શેઠ મોતીભાઈને રાને. શં૦ ૧૧

નાના માણેક કેરા નંદ, સંઘવી પ્રેમગ્રંથ વીરગ્રંથ;
 રાજનગરથી સંઘ ચલાવે, ગામો ગામના સંઘ મીલાવે. શં૦ ૧૨

અઢાર ઇંઠોતેર વરસે, ફાગણ વદિ તેરશ દિવસે;
 જિન વંદી આનંદ પાવે, શુભવીર વચનરસ ગાવે;
 શંખેશ્વર સાહેબ સાચો, બીજનો આશરો કાચો. ૧૩

શ્રી ગોડીજી પાર્શ્વનાથજી (મુંબઈ) નું સ્તવન.

ગોડીજી તોરા ચરણ કમળકી રે, હું આહું સેવા ખ્યારી;
 તો નાસે કર્મ કટારી લવભ્રાંતી મીટગઈ સારી. ગોડીજી ૧

પ્રભુ ચોત્રીશ અતિશય ધારી, વાણી ગુણ પાંત્રીસ ખ્યારી;
 જીનશાસનકી બલીહારી. ગોડીજી ૨

પ્રભુ મુંબઈ નગરે ખિરાને, લવીજીવના સંશય ભાંને,
 દુર લવ્ય અલવ્યતે લાંને. ગોડીજી ૩

તુમે શીવપદના અધિકારી, વળી પરમાતમ પદ ધારી;
 કેવલ શ્રી વરીયા ખ્યારી. ગોડીજી ૪

હું દરશન કાને આવ્યો, તુમ સેવામાં મન લાવ્યો;
 ભવ જલધિ તરવા આવ્યો. ગોડીજી ૫

હવે હાથ પ્રભુ મુજ આલો, તું પ્રાણુથકી મુજ વહાલો;
 મને અવિચલ સુખડાં આલો. ગોડીજી ૬

હું માસ રહ્યો ઇહાં ખારી, મેં કીધી સેવા તહારી;
 તુજ દરશનકી બલીહારી. ગોડીજી ૭

પ્રભુ વિજય મુક્તિના રસીયા, સવી પાપ પડલ દૂર ખમ્મીઆ,
મહારા હૃદય કમલમા વસીયા ગોડીલ૦ ૮

ઝોગણીસે ચોસઠ બાણો, પોષ સુદી પુનમ વખાણો,
કહે કમલ વિજય સુખ માણો ગોડીલ૦ ૯

ઈતિ શ્રી ગોડીલ પાર્શ્વનાથજીનું સ્તવન

શ્રી શાન્તિનાથ પ્રભુનું સ્તવન.

સુણ દયાનિધિ ! તુજ પદપકજ મુજ મન મધુકર લીનો,
તુ તો રાતદિવસ રહે સુખ લીનો સુણ૦

પ્રભુ અચિરા માતાનો જાયો, વિશ્વસેન ઉત્તમ કુળ આયો,
એક ભવમા દાય પદવી પાયો સુણ૦ ૧

પ્રભુ ચક્રી જિન પદનો ભોગી, શાત નામ થકી થાય નિરોગી,
તુજ સમ અવર નહિ દુજો યોગી સુણ૦ ૨

પદ ખડતણો પ્રભુ તુ ત્યાગી, નિજ આતમ ઋદ્ધિ તણો ગગી,
તુજ સમ અવર નહિ વૈરાગી સુણ૦ ૩

વડવીર, થયા સજ્જમધારી, લહે કેવળ દુગ કમળા સારી,
તુજ સમ અવર નહિ ઉપગારી સુણ૦ ૪

પ્રભુ મેઘરથ ભવ ગુણખાણી, પારેવા ઉપર કરુણા આણી,
નિજ શરણે રાખ્યો સુખ આણી સુણ૦ ૫

પ્રભુ કર્મ કટક લવલય ટાળી, નિજ આતમ ગુણને અનુઆળી;
પ્રભુ પામ્યા શિવવધુ લટકાળી. સુણું ૬

સાહેબ એક મુજરો માની જે, નિજ સેવક ઉત્તમ પદ કીજે;
રૂપ કીર્તિ કરે તુજ જીવ વિજે. સુણું ૭

શાન્તિનાથ પ્રભુનું સ્તવન.

શાંતિ જિનેશ્વર સાહિબા રે, શાંતિતણા દાતાર;
અંતરજામી છો માહરા રે, આતમના આધાર. શાંતિ ૧

ચિત્ત ચાહે પ્રભુ ચાકરી રે, મન ચાહે મળવાને કાજ;
નયન ચાહે પ્રભુ નિરખવા રે, દો દરિસણ મહારાજ. શાંતિ ૨

પલક ન વિસરો મનથકી રે, જેમ મોરા મન મેહ;
એક પખો કેમ રાખીએ રે, રાજ કપટનો નેહ. શાંતિ ૩

નેહ નજર નિહાળતાં રે, વાઘે બમણો વાન;
અખુટ ખજાનો પ્રભુ તાહરો રે, દીજીએ વંછિત દાન. શાંતિ ૪

આશ કરે જે કોઈ આપણી રે, નવી મૂકીએ નિરાશ;
સેવક જાણીને આપણો રે, દીજીએ તાસ વિલાસ. શાંતિ ૫

દાયકને દેતાં થકાં રે, ક્ષણ નવિ લાગે વાર;
કાજ સરે નિજ દાસનાં રે, એ મહોટો ઉપકાર. શાંતિ ૬

એવું જાણીને જગદણી રે, દિલમાંહિ ધરજો ખ્યાર;
રૂપવિજય કવિરાયનો રે, મોહન જય જયકાર. શાંતિ ૭

સ્તુતિઓ.

૧ શ્રી શત્રુજય ગિરિ-સ્તુતિ. (થાય)

શત્રુજય મહા, રૂપલ જિજ્ઞાસુ દયાલ,
મરૂદેવા નદન, વદન કરે ત્રણ કાળ,
એ તીર્થ તાણી, પુરવ નવાણુ વાગ,
આદિશ્વર આબ્યા, બાણી લાલ અપાર ૧

ત્રેવીશ તીર્થ કર, અહીંઆ ઇણુ ગિરિ ગાય,
એ તીર્થના ગુણ, મુરમુગદિક ગાય,
એ પાવન તીરથ, ત્રિભુવન નહિ તસ તોલે,
એ તીર્થના ગુણ, સીમધર મુખ જોલે ૨

પુરગિરિ મહિમા, આગમમા પગસિદ્ધ,
વિમલાચલ લેટી, લહીએ અવિચલ રિદ્ધ,
પચમી ગતિ પહોતા, મુનિવગ કોડા કોડ,
ઇણુ તીરથે આવી, કર્મ વિપાક વીછોડ ૩

શ્રી શત્રુજય કેરી, અહોનીશ ગ્લા કરી,
શ્રી આદિજિનેશ્વર, આણુ હૃદયમા ધારી,
શ્રી મધ વિધનહર, કવડ જક્ષ ગણભૂર,
શ્રી ગવિ ઇન્દ્રમાગર, મધના મકટ ચૂ ૪

૨ શ્રી શત્રુઞ્જય ગિરિ-સ્તુતિ. (થાય)

જીહાં ઓગણોતેર કોડા કોડી, તેમ પંચાશી લખ વળી જોડી;
ચુમ્માલીશ સહસ્ત્ર કોડી, સમવસયા જિહાં એ તીવાર;
પૂર્વ નવાણું એમ પ્રકાર, નાલિ નરિંદ મહાર. ૧

સહસ્ર કૂટ અષ્ટાપદ સાર, જિન ચોવીશ તણા ગણધાર;
પગલાંના વિસ્તાર, વલી જિન ણિંખ તણો નહિં પાર;
દેહરી થંભે બહુ આકાર, વંદું વિમલગિરિ સાર. ૨

એંશી સીતેર સાઠ પંચાશ, બાર જોયણ માને જસ વિસ્તાર;
ઇંગ બી તી ચઉ પણ આર;
માન કહું તેહતું નિરધાર, મહિમા એહનો અગમ અપાર;
આગમ માંહે ઉદાર. ૩

ચૈત્રી પુનમ દિન શુભ લાવે, સમંકિત દષ્ટિ સુરનર આવે;
પુજા વિવિધ રચાવે;
જ્ઞાન વિમલસૂરિ લાવના લાવે, દુરંગતિ દોહગ દૂર ગમાવે;
બોધિ બીજ જસ પાવે. ૪

૩ શ્રી શત્રુઞ્જય ગિરિ-સ્તુતિ.

શ્રી શત્રુઞ્જય તીરથ સાર, ગિરિવરમાં જેમ મેરૂ ઉદાર,
ઠાકુર રામ અપાર;
મંત્રમાંહે નવકારજ બાણું, તારામાં જેમ ચંદ્ર વખાણું,
જલધર જળમાં બાણું;
પંખી માંહે જેમ ઉત્તમ હંસ, કુળમાંહે જેમ રૂપલનો વંશ,
નાલિ તણો એ અંશ;
ક્ષમાવંતમાં શ્રી અરિહંત, તપસૂરા મુનિવર મહંત,
શત્રુઞ્જય ગિરિ શુણવંત. ૧

રૂપલ અનિત' મલવ અભિનદા, 'મુર્મતિનાથ મુખે' પુનેમચ દા,
 પદ્મપ્રભ સુખકદા,
 શ્રી સુપાર્શ્વ ચ દ્રપભ સુવિધિ, ગિતલ ત્રેયામ મેવો બહુ બુદ્ધિ,
 વાસુપૂજ્ય મતિ શુદ્ધિ,
 વિમલ અનત ધર્મ જિન શાતિ, કુશુ અર મહિ નમુ એકાતિ,
 મુનિસુવ્રત મુદ્ધ પતિ,
 નમિ નેમ પાસ વીર જગદીશ, નેમ વીના એ જિન તેવીશ,
 સિદ્ધગિગિ આબ્યા ઇશ ૨

ભરતરાય જિન સામે બોલે, સ્વામી શત્રુજય ગિરિ કુણુ તોલે,
 જિનતુ વચન અમોલે,
 રૂપલ કહે સુણો ભગતશ રાય, છરી પાલતા જે નગ જાય,
 પાતિક ભુકો થાય,
 પશુ પખી જે ઇણુ ગિગિ આવે, ભવ ત્રીજે તે સિદ્ધજ થાવે,
 અજગમર પદ પાવે,
 જિનમત મે શેત્રુજે વખાણ્યો, તે મે આગમ દિલભાહે આણ્યો,
 સુણતા સુણ ઉગ ઠાણ્યો ૩

સઘપતિ ભરત નરેસર આવે, સોવન તણા પ્રાસાદ કગવે,
 મણિમય મૂરતિ ઠાવે,
 નાભિરાયા મરદેવી માતા, પ્રાણી સુદરી બહેન વિખ્યાતા,
 મૂર્તિ નવાણુ બ્રાતા,
 ગોમુખ ચક્ષ ચક્રેસરી દેવી, શત્રુજય માગ કરે નિત્યમેવી,
 તપગચ્છ ઉપગ દેવી,
 શ્રી વિજયમેન મૂરીશ્વર ગયા, શ્રી વિજયદેવ મૂર્તિ પ્રણમી પાયા,
 ઋષભદામ ગુંણુ ગાયા ૪

૪ શ્રી ઋષભદેવ જિનસ્તુતિ. (થોય.)

આદિ જિનવર રાયા જાસ સોવન્ન કાયા,
મરૂદેવી માયા ઘોરી લાંછન પાયા;
જગતસ્થિતિ નિપાયા શુદ્ધ ચારિત્ર પાયા,
કેવળ સિરિ રાય મોક્ષ નગરે સધાયા. ૧

સવિજિન સુખકારી મોહ મિથ્યા નિવારી,
દુર્ગતિ દુઃખ ભારી શોક સંતાપ વારી;
શ્રેણી ક્ષપક સુધારી કેવળાનંત ધારી,
નમીએ નરનારી જેહ વિશ્વોપકારી. ૨

સમવસરણ ખેઠા લાગે જે જિનજી મીઠા,
કરે ગણપ પઠકા ઈંદ્ર ચંદ્રાદિ હીઠા;
દ્વાદશાંગી વરિકા ગુંથતાં ટાળે રિકા,
ભવિજન હોય હિકા દેખી પુણ્યે ગરિકા. ૩

સુર સમકિતવંતા જેહ રિદ્ધે મહંતા,
જેહ સજ્જન સંતા ટાળીએ સુજ ચિંતા;
જિનવર સેવંતા વિદ્ધ વારો દુરંતા,
ઉત્તમ થુણંતા પદ્મને સુખદિતા. ૪

૫ એકાદશીની થોય.

એકાદશી અતિ રૂઝડી, ગોવિંદ પૂછે નેમ,
કિણુ કારણ એ પર્વ મોહોદુઃ, કહો સુજશું તેમ,
જિનવર કલ્યાણક અતિ ઘણાં, એકસો ને પચાસ,
તેણે કારણ એ પર્વ મોહોદુઃ, કરો મૌન ઉપવાસ. ૧

અગીઆર શ્રાવક તણી પ્રતિમા, કહી તે જિનવગ દેવ,
એકાદશી એમ અધિક મેવો, વનગળા છમ રેવ,
ચોવીશ જિનવર સયલ મુખકગ, જેસા સુગતરૂ અગ,
જેમ ગગ નિર્મલ નીગ જેહવો, કરો જિનશુ રગ ૨

અગીઆર અગ લખાવીએ, અગીઆર પાઠા સાર,
અગીઆર કવળી વીટણા, કવણી પુજણી સાર,
ચાળખી અગી વિવિધ રગી, શાસ્ત્ર તણે અનુસાર,
એકાદશી એમ ઉજવો, જેમ પામીએ ભવપાર ૩

વર કમળ નયણી કમળ વયણી, કમળ મુકોમળ કાય,
ભુજ દડ ચડ અખડ જેહને, મમરતા મુખ થાય,
એકાદશી એમ મન વશી, ગણી હર્ષ પડિત શિશ,
શાસનદેવી વિદ્ય નિવારો, સઘ તણા નિશદિશ ૪

૬ પર્યુષણની થાય.

વરમ દિવસમા અપાડ ચોમાસુ, તેમા વળી ભાદગ્વો માસ,
આઠ દિવસ અતિ ખામ,
પર્વ પજ્જુસણ કરો ઉલ્લાસ, અઠ્ઠાઈ ધરનો કુવો ઉપવાસ,
પોસહ લીને શુરૂ પાસ
વડા કંપનો છઠ્ઠ કઠીને, તેહ તણે વખાણ સુણીને,
ચૌદ સુપન વાચીને;
પડવે ને દિન જન્મ વચાય, ચોર્યવ મહોર્યવ મગળ ગાય,
વીર હોસર રાય ૧

બીજ દિને દીક્ષા અધિકાર, સાંજ સમય નિરવાણુ વિચાર,
 વીર તણો પરિવાર;
 ત્રીજ દિને શ્રી પાર્શ્વ વિખ્યાત, વળી નેમીસરનો અવદાત;
 વળી નવ લવની વાત;
 ચોવિશે જિન અંતર તેવીશ, આદિ જિનેશ્વર શ્રી જગદીશ,
 તાસ વખાણુ સુણીશ;
 ધવળ મંગળ ગીત ગહૂંલી કરાએ, વળી પ્રભાવના નિત અનુસરીએ,
 અક્રમ તપ જપ વરીએ. ૨
 આઠ દિવસ લગે અમર પળાવો, તેહ તણો પડહો વજડાવો,
 ધ્યાન ધરમ મન લાવો;
 સંવત્સરી દિન સાર કહેવાયે, સંઘ ચતુર્વિધ લેજો થાયે,
 ખારસેં સૂત્ર સુણાય,
 ચિરાવળીને સમાચારી, પટાવળી પ્રમાદ નિવારી,
 સાંભળજો નરનારી;
 આગમસૂત્રને પ્રણુમીશ, કલ્પસૂત્રશું પ્રેમ ધરીશ,
 શાસ્ત્ર સર્વે સુણીશ; ૩
 સત્તરભેદી જિન પૂજા રચાવો, નાટક કેરા ખેલ મચાવો,
 વિધિ શું સ્નાત્ર ભણાવો;
 આડંબર શું દેહ રે જઇએ, સંવત્સરી પડિક્કમાણું કરીએ,
 સંઘ સર્વને ખમીજો,
 પારણે સાહમિવચ્છલ કીજો, યથાશક્તિએ દાનજ દીજો,
 પુણ્ય ભંડાર ભરીજો,
 શ્રી વિજયક્ષેમ સૂરિ ગણધાર, જસવન્તસાગર ગુરુ ઉદાર,
 જિણુંદસાગર જયકાર. ૪

૭ શ્રી શાન્તિનાથ જિન સ્તુતિ (થોય)

વદો જિન ગાતિ જામ મોવન કાતિ,
ટાળે લવબ્રાંતિ મોહ મિથ્યાત્વ ગાતિ
દ્રવ્યભાવ અગ્નિપાતિ તાસ કરતા નિકાતિ,
ધરતા મન પાતિ શોક મતાપ વાતિ ૧

દોય જિનવગ નીલા દોય રક્ત રગીલા,
દોય ધોળા મુશીલા કાઢતા કર્મ દીલા,
ન કરે કોઈ હીલા દોય સ્થામ મલીલા,
મોળ સ્વામીજી પીલા આપને મોક્ષલીલા ૨

જિનવરની વાણી મોહવહિ કૃપાણી,
સૂત્રે દેવાણી માધુને થોઅ જાણી,
અરથે ગુથાણી દેવ મનુષ્ય પ્રાણી,
પ્રણમો હિત આણી મોક્ષની એ નીશાણી ૩

વાઘેમરી દેવી હુર્પ હિયડે ધટેવી,
જિનવર પાય એવી માગ શ્રદ્ધા વરેવી,
જે નિત્ય મમદેવી દુષ્ તેહના હુટેવી
પદ્મવિજય કહેવી લબ્ય મતાપ એવી ૪

૮ શ્રી શાન્તિનાથ જિન સ્તુતિ (થોય)

શાન્તિ સુહકર સાહિબો, સયમ અવધાટે,
સુમિત્રને ઘેગ પારણ, લવપાગ ઉતાટે,
વિચગંતા અવનિનલે, તપ ઉગ્ર વિહારે,
જ્ઞાન ધ્યાન એક નાનથી, નિર્યચને તારે ૧

૧૧ શ્રી નેમિનાથ જિન સ્તુતિ. (થોય)

સન્નિવસ વર નારી રૂપથી રતિહારી,
તેહના પરિહારી જાળથી બ્રહ્મચારી;
પશુઆં ઉગારી હુઆ ચારિત્રધારી,
કેવળશ્રી સારી પામીયા ઘાતી વારી. ૧

ત્રણ જ્ઞાન સંયુતા માતની કુંજે હુંતા,
જનમે પુર હુંતા આવી સેવા કરંતા;
અનુક્રમે વ્રત કરંતા પાંચ સમિતિ ધરંતા,
મહિયલ વિચરંતા કેવળશ્રી વરંતા. ૨

સવિ સુરવર આવે લાવના ચિત્ત લાવે,
ત્રિગડું સોહાવે દેવછંદો બનાવે;
સિંહાસન ઠાવે સ્વામીના ગુણ ગાવે,
તિહાં જિનવર આવે તત્ત્વ વાણી સુણાવે. ૩

શાસન સુરી સારી અંગિકા નામ ધારી,
જે સમકિતી નરનારી પાપ સંતાપ વારી;
પ્રભુ સેવાકારી જાપ જપીએ સંવારી,
સંઘ દુરિત નિવારી પદ્મને જેહુ પ્યારી. ૪

૧૨ શ્રી ગિરિનાર મંડનશ્રી નેમિનાથ જિન સ્તુતિ.

સુર અસુર વંદિત પાપ પંકજ મયણમદ્મમક્ષોભિતં,
ધન સુધન શ્યામ શરીર સુંદર, શંખ લાંછનાં શોભિતં;
શિવાદેવીનંદન ત્રિજગવંદન લવિક કમલ દિનેશ્વરં,
ગિરનાર ગિરિવર શિખર વંદું શ્રી નેમિનાથ જિનેશ્વરં. ૧

અપ્પાપદે શ્રી આદિજિનવર, વીર પાવાપુરી વર,
વાસુપૂજ્ય ચ પા નયઁ ત્રિદ્વા, નેમ રેવા ગિરિવર,
સમેત શિખરે વીશ જિનવર, સુદ્રિત પહોતા મુનિવર,
ચોવીશ જિનવર નિત્ય વહુ, સયલ મધ મુહકર ૨

અગીયાઁ અગ ઉપાગ ગાર, દગ પયત્તા જાણિયે,
છેદ અથ પસત્ય સથ્યા, ચાઁ મૂલ વળાણિયે,
અનુયોગદાઁ ઉદ્ધાઁ નદિ-મૂત્ર જિનમત ગાધયે,
વૃત્તિ ચુર્ણે લાખ્ય પિસ્તાલીશ આગમ ધ્યાધ્યે ૩

દોય દિગિ ખાલક દોય જેહને, સદા ભવિયણ સુખકર,
દુ ખ હુગિ અળા લુળ સુદર, દુગ્ધિ દોહગ અપહર,
ગિનાઁ મહણ નેમિ જિનવર, ચણ પકર મેવીયે,
શ્રી સઘ સુપ્રમલ મગલ-કરે તે અળા દેવીએ ૪

૧૩ શ્રી મૌન એકાદશીની થાય.

(શ્રી ગુરુજય ગિગિ, તિરથ માઁ—એ દેશી.)

ગોયમ ખોલે અવ સલાલી, વર્દમાન આગલ રતીયાલી,
વાણી અતીઅ રસાલી, મૌન અગ્યારસ મહિમા લાલી, કોણે
કીધીને કહો કોણે પાલી, પ્રશ્ન કરે ટકગાલી કહોને સ્વામી
પર્વ પચાલી, મહિમા અધિક અધિક સુવિશાલી, કુણ કહે
કહો તુમ ટાલો, વીર કહે માગશર અનુઆલી, દોઢમે કથા-
ણની આલી, અગીઆરસ કૃષ્ણે પાલી ॥ ૧ ॥ નેમિનાથને
વાટે જાણો દાહનુડો ત્રણ ખડનો ગણો, વાસુદેવ સુપ્રમાણો,
પરિવરને આરલો ભરાણો, એક દિન આતમ કીધો ગાણો,
જિનવદન ઉલ્લાણો, નેમિનાથને કહે હેત આણો, વગરી વાર

દિવસ વખાણો, પાલી થાઉં શિવરાણો, અતીત અનાગત ને વર્ત-
માન, નેવું જિનના હુવાં કદ્યાણુ, અવર ન એહ સમાન. ॥ ૨ ॥
આગમ આરાધો ભવિ પ્રાણી જેહમાં તીર્થંકરની વાણી, ગણ-
ધર દેવ કમાણી, દોઢસો કદ્યાણુકની ખાણી, એહ અગ્યારસને
દિન જાણી, એમ કહે કેવલનાણી, પુન્ય પાપતાણી જીહાં કહાણી,
સાંભળતાં શુભ લેખ લખાણી, તેહની સ્વર્ગ નિસાણી, વિદ્યા
પૂરવ ગ્રંથે રચાણી, અંગ ઉપાંગ સૂત્રે ગુંથાણી, સુણતાં દીએ
શિવરાણી. ॥ ૩ ॥ જિનસાશનમાં જે અધિકારી, દેવ દેવી હોએ
સમક્ષિત ધારી, સાનિધ્ય કરે સંભારી, ધર્મ કરે તસ ઉપર
ખ્યારી, નિશ્ચલ ધર્મ કરે સુવિચારી, જે છે પર ઉપકારી, વડ
મંડલ મહાવીરજી તારી, પાપ પખાલી જીન જીહારી લાલ-
વિજય હિતકારી, માતંગ જક્ષ કરે મનોહારી, આલગ સારે
સુર અવતારી, શ્રી સંઘનાં વિધન નિવારી. ॥ ૪ ॥

એકાદશીની સ્તુતિ.

નિરૂપમ નેમિ જિનેશ્વર ભાળે, એકાદશી અભિરામજી,
એક મને કરી જેહ આરાધે, તે પામે શિવઠામજી;
તેહ નિસુણી માધવ પૂછે, મન ધરી અતિ આનંદાજી,
એકાદશીનો એહવો મહિમા, સાંભળી કહે જિણુંદાજી. ૧

એકશત અધિક પચાસ પ્રમાણુ, કદ્યાણુક સવિ જિનનાજી,
તેહ લાણી તે દિન આરાધો, છંડી પાપ સવિ મનનાજી;
પોસહ કરીએ મૌન આદરીએ, પરિહરીએ અભિમાનજી,
તે દિન માયા મમતા તજીએ, લજીએ શ્રી લગવાનજી. ૩

પ્રભાતે પડિઝમણું કરીને, પોસહ પણ તિહાં પારીજી
દેવ જીહારી ગુરૂને વાંદી, દેશનાની સુણો વાણીજી;

સ્વામી જમાડી કર્મ ખપાવી, ઉજમાણુ ઘર માડુણ,
 અશનાદિક ગુરૂને વહોરાવી, પારણુ કરો પછી વારુણ ૩
 બાવીશમા છત્ર એણીપરે જોલે, મુણુ તુ કૃષ્ણ નર્ગિદાણ,
 એમ એગદશી જેહ આગધે, તે પામે મુખ વૃદાળ,
 દેવી અબાઈ પુણ્ય પસાયે, નેમીશ્વર હિતકારણ,
 પડિત હુણ વિજય તસ શિષ્ય માનવિજય જયકારીણ ૪

૧૫ પાર્શ્વનાથ જિન સ્તુતિ. (થાય)

શખેશ્વર પાસળ પૂણ્યે, નગ્લવનો લાહો લીણ્યે,
 મનવહિત પૂણ્ય મુગ્ધરે, જય વામામુત ! અલવેમર ૧
 દોય ગતા જિનવર અતિભલા, દોય ધોળા જિનવર ગુણનીલા,
 દોય લીલા દોય શામલ કદા, એળે જિન કચનવર્ણુ લદ્યા ૨
 આગમ તે જિનવર ભાખીયો, ગણધર તે હુંડે ગખીયો,
 તેહનો ગસ જેણે આખીયો, તે હુવો શિવમુખ સાખીયો ૩
 ધરણેદ્ર રાય પદ્માવતી, પ્રણુ પાર્શ્વ તણા ગુણ ગાવતી,
 સહુ મધના મહટ ચૂગતી, નયવિમળના વાહિત પૂગતી ૪

૧૬ શ્રી પાર્શ્વનાથ જિન સ્તુતિ.

પાસ જિણુદા વામા નદા, જળ ગગ્ગે કળી,
 મુપના દેખે અર્થ વિશેષે, દહે મધવા મળી,
 જિનવર ત્યા સૂ હુલરાયા, હુઆ ગમ્ભી પ્રીયે,
 નેમિગદ્ય ચિત્ત વિગદ્ય, વિદોદિન મત લીએ ૧

૧૮ મહાવીર જિન સ્તુતિ (થાય)

મનોહર મૂર્તિ મહાવીરતાણી, જિણે સોલ પહોર દેશના પલણી;
 નવ મઘી નવ લચ્છી નૃપતિસુણી, કહિશિવ પામ્યા ત્રિભુવન ધણી. ૧
 શિવ પહોત્યા રૂપલ ચઉદશ લકતે, બાવીશ લહ્યા શિવ માસ થીતે;
 છઠે શિવ પામ્યા વીર વલી, કાતિ વલી અમાવાસ્યા નિરમલી ૨
 આગામી ભાવી ભાવ કહ્યા, દીવાળી કદપે જેહ લહ્યા;
 પુણ્ય પાપ ફલ અજગયણે કહ્યાં, સવિ તહત્તિ કરીને સદ્ધ્યાં ૩
 સવિ દેવ મલી ઉદ્યોત કરે, પરભાતે ગૌતમ જ્ઞાન વરે;
 જ્ઞાન વિમળ સદા ગુણ વિસ્તરે, જિનશાસનમાં જયકાર કરે. ૪

૧૯ મહાવીર જિન સ્તુતિ (થાય)

જય જય ભવિ હિતકર, વીર જિનેશ્વર દેવ;
 સુરનરના નાયક, જેહની સારે સેવ;
 કરુણારસ કંદો, વંદો આણુંદ આણી;
 ત્રિશલા સુત સુંદર, ગુણ મણિ કેરો ખાણી. ૧

જસ પંચ કલ્યાણક, દિવસ વિશેષ સુહાવે;
 પણ થાવર નારક, તેહને પણ સુખ થાવે;
 તે અવન^૧ જન્મ^૨ વ્રત^૩, નાણુ^૪ અને નિર્વાણુ^૫;
 સવિ જિનવર કેરાં, એ પાંચે અહિઠાણુ; ૨

જિહાં પંચ સમિતિ યુત, પંચ મહાવ્રત સાર;
 જેહમાં પરકાશ્યા, વલી પાંચે વ્યવહાર;
 પરમેષ્ઠિ^૧ અરિહંત^૨, નાથ^૩ સર્વજ્ઞ^૪ને પારગ^૫;
 એહ પંચ પદે લહ્યા, આગમ અર્થ ઉદાર; ૩

માત્તગ સિદ્ધાઇ, દેવી જિનપદ મેવી,
 દુખ દુઃખિ ઉપદ્રવ, જે ટાલે નિત મેવી,
 ગામન મુખદાયી, આઇ મુણે અઘ્ઘાશ,
 શ્રી જ્ઞાન વિમલ શુણ, પૂરો વછિત આગ ૪

૨૦ શ્રી મહાવીર જિન સ્તુતિ. (થોય)

મહાવીર જિણદા, ગય મિદ્ધાર્થ નદા,
 લછન મૃગેદા, ભમ પાયે મોહદા,
 મુગ્ધન વગ ઇદા, નિત્ય મેવા કગદા,
 ટાલે લવ દેદા, મુખ આપે અમદા ૧

અહ જિનવગ માતા, મોક્ષમા મુખગાતા,
 અહ જિનની ખ્યાતા, સર્ગ ત્રીને આખ્યાતા,
 અહ જિનપ જનેતા, નાક માહેદ યાતા,
 સવિ જિનવગ નેતા, ગામ્ધતા મુખ દાતા ૨

મહિ નેમિ પાસ, આદિ અકૂમ ખામ,
 કગી એક ઉપવામ, વામુપૂત્ય મુવાસ,
 ગ્રેપ છક મુવિલાસ, દેવલજાન લામ,
 કરે વાણી પ્રકાસ, જેમ અજાન નામ ૩

જિનવગ જગદિશ, લામ મોટી જગીશ,
 નહીં ગગને ગીશ નમીએ તામ ગીશ,
 માનગ મુગ ઇશ, મેવનો ગત દીશ,
 શુદ્ધ ઉત્તમ અધીશ, પદ્મ ભાષે મુશીપ ૪

૨૧ શ્રી મહાવીર જિન સ્તુતિ. (થોય)

લહો લવજલ તીર, ધર્મ ડોટીર હીર,
હરિત રજ સમીર, મોહ મૂસાર સીર;
હરિત દહન નીર, મેરૂથી અધિક ધીર,
ચરમ શ્રી જિનવીર, ચરણ કલ્પદ્રુ કીર.

ધર્મ જિનવર માલા, પુન્યનીર પ્રવાલા,
જગ જંતુ દયાલા, ધર્મની શાસ્ત્રશાલા;
કૃત સુકૃત સુગાલા, જ્ઞાન લીલા વિશાલા,
સુરનર મહિપાલા, વંદતા છે ત્રિકાલા.

શ્રી જિનવર વાણી, દ્વાદશાંગી રચાણી,
સુશુણ રચણ ખાણી, પુન્ય પીયૂષ પાણી;
નવમ રસ રંગાણી, સિદ્ધિ સુખની નીશાણી,
હુહ પીલણ ઘાણી, સાંભલો ભાવ આણી.

જિન મત રખવાલા, જે વલી લોગ પાલા,
સમકિત શુણ વાલા, દેવ દેવી કૃપાલા;
કરો મંગલ માલા, ટાલીને મોહ હાલા,
સહજ સુખ રસાલા, યોધ દીને વિશાલા.

---

૨૨ શ્રી ગૌતમ ગણધર સ્તુતિ

શુર ગણપતિ ગાઉં, ગૌતમ ધ્યાન ધ્યાઉં;
સવિ સુકૃત સખાહુ, વિશ્વમાં પૂજ્ય થાઉં;
જગ જીત ખજાઉં, કર્મને પાર જાઉં;
નવનિધિ ઋદ્ધિ પાઉં, શુદ્ધ સમકિત ઠાઉં.

સવિ જિનવર કેગ, સાધુ માહે વડેગ,
 દુગવન અધિકેગ, ચઉદસય સુ લલેગ,
 દલ્યા દુગિત અધેગ, વદીએ તે સુવેગ,
 ગણુધગ ગુણુ ઘેરા, નામ છે તેહ મેગ ૨

મવિ સશય કાપે, જૈન ચાગિત છાપે,
 તપ ત્રિપદી આપે, શિષ્ય સૌભાગ્ય બ્યાપે,
 ગણુધગપદ થાપે, કાદશાગી મમાપે,
 ભવ દુખ ન મતાપે, દામને ઇષ્ટ આપે, ૩

કરે જિનવગ મેવા, જેહ ઈન્દ્રાદિદેવા,
 મમકિત ગુણુ મેવા, આપતા નિત્ય મેવા,
 ભવજલ નિધિ તરેવા, નૌ મમી તીર્થ મેવા,
 જ્ઞાનવિમળ લહેવા, લીલલગ્ની વરેવા ૪

૨૩ શ્રી સિદ્ધચક્રની સ્તુતિ.

વીજીનેશ્વર ભવનદીનેશ્વર, જગદીશ્વર જયકાગીજી,
 શ્રેષ્ઠિક નરપતિ આગળ જ પે, સિદ્ધચક્ર તપ માગીજી,
 સમકિત દષ્ટિ ત્રિકગ્ણુ શુદ્ધે, જે ભવિયણુ આરાધેજી,
 શ્રીપાળનર્જિદ પદે તમ, મગળ કમલા વાધેજી ૧

અગ્નિત વિચ્ચે સિદ્ધમૂરી પાઠક, સાહુ ચિહુદિશિ મોહેજી,
 દસણનાણુ ચગ્ણુ તપ વિદેશે, એહ નવપદ મન મોહેજી,
 આઠ પાળડી હૃદયાણુજી રોપી, લોપી રાગને ગીમજી,
 ઓ હો પદ એકની ગણીએ, નવકાગ વાળી વીશજી ૨

આમો ચેત્ર ગુની માતમગી, માડી શુભ મંડાણુ જી,
 નવનિધિ દાયક નવ નવ આનિલ, એમ એકાગી પ્રમાણુજી,

દેવ વંદન પડિછમણું પૂજા, સ્નાત્ર મહોત્સવ અંગણ,
 ઐહ વિધિ સઘળો જિંહા ઉપદીસ્યો, પ્રણમું અંગ ઉપાંગણ ૩
 તપ પૂરે ઉજમણું કીજે, લીજે નરભવ લાહોણ,
 જિન ગૃહ પડિમા સ્વામી વત્સલ, સાધુ ભક્તિ ઉત્સાહોણ,
 વિમલેશ્વર ચક્રેશ્વરી દેવી, સાનિધ્ય કારી રાજેણ,
 શ્રી ગુરુ ક્ષમાવિજય સુપસાયે, મુનિ જિન મહિમા છાજેણ, ૪

૨૪ શ્રી પંચતીર્થ સ્તુતિ

શ્રીશત્રુંજયમુખ્ય તીર્થતિલકં શ્રીનાભિરાજંગળં,
 વંદેરૈવતશૈલમૌલિમુકુટં શ્રી નેમિનાથં યથા;
 તારંગેડખ્યજિતં જિનં ભૃગુપુરે શ્રીસુવ્રતં સ્થંભને,
 શ્રી પાર્શ્વ પ્રણમામિ સત્યનગરે શ્રી વર્દ્ધમાનં ત્રિધા ૧
 વંદેડનુત્તરકલ્પતલ્પભુવને ગ્રૈવેયકે વ્યંતરાઃ,
 જયોતિષ્કામરમંદરાદ્રિવસતીંસ્તીર્થં કરાનાદરાતઃ;
 જંબુપુષ્કરધાતકીષુ રચકે નંદીશ્વરે કુંડલે,
 ચેત્યાડન્યેડપિ જિના નમામિ સતતં તાન્ કૃત્રિમાડકૃત્રિમાન્ ૨
 શ્રીમદ્દીરજિનાસ્યપદ્મહૃદતો નિર્ગમ્ય તં ગૌતમં,
 ગંગા વર્તનમેત્ય યા પ્રવિભિદ્ધે મિશ્યાત્વવૈતાલ્યકં;
 ઉત્પત્તિસ્થિતિ સંહૃતિ ત્રિપથગા જ્ઞાનાંબુદા વૃદ્ધિગા,
 સા મે કર્મભલં હરત્વવિકલં શ્રીદ્વાદશાંગી નદી. ૩
 શંકરચન્દરવિગ્રહાશ્ચ ધરણ્યપ્રહૈંદ્રશાન્ત્યંગિકા,
 દિક્ષપાલાઃ સકપર્દિગોમુખગણિચક્રેશ્વરી ભારતી;
 ચેડન્યે જ્ઞાનતપઃ ક્રિયાવ્રતવિધિ શ્રી તીર્થયાત્રાદિષુ,
 શ્રી સંઘસ્ય તુરા ચતુર્વિધ સુરાસ્તે સંતુ ભદ્રંકરાઃ. ૪

૨૫ શ્રી સિદ્ધ ચક્રની સ્તુતિ

પ્રહ ઉઠી વહુ, સિદ્ધચક્ર સદાય, જપીએ નવપદનો, જાય
સદા સુખદાય, વિધિ પૂર્વક એ તપ, જે કંઈ થઈ ઉજમાળ,
તે સર્વિ સુખ પામે, જિમ મયણા શ્રીપાળ ૧ માલવપતિ પુત્રી
મયણા અતિ શુણ્વત, તસ કર્મ સયોગે ટોટી મિલિયો કત, શુર
વયણે તેણે, આગધ્યુ તપ એહ, સુખ સપદા વગીયા, તગીયા
સવજળ તેહ ૨ આખિલને ઉપવાસ, છઠ્ઠ વગી અકૂમ, દશ અકૂર્મ
પદર, મામ છ મામ વિશેષ, ઇત્યાદિક તપ જાહુ, સહુમાહિ
શિઘ્દાગ, જે ભવિયણ કચ્છે, તે તરશે મમાગ ૩ તપ માનિધ્ય
કરશે, શ્રી વિમળેશ્વર્યક્ષ, સહુ સઘના સહુ, શુરે થઈ પ્રત્યક્ષ,
પુકગિક ગણધાર, કનકવિજય બુધગિધ્ય, બુધ દર્શન વિજય કહે
પહોએ સકળ જગીશ ૪

૨૬ શ્રી ઋષભદેવ જિન સ્તુતિ.

ભવ્યા લોજવિભોધનંતરણે વિન્તાગી કર્માવલી
રક્ષામામજનાભિનદન મહા-નષ્ટાપદાભામુકે
ભક્ત્યા વદિતપાદપદા વિદ્યા મપાદય પ્રેરિજના
રક્ષામામજ નાભિનદન મહા નષ્ટાપદા ભામુકે ૧
તે વ પાતુ જિનોત્તમા ક્ષતરૂને નાચિદિપુર્યન્મનો
દાગવિબ્રમરોચિના સુમનનો મન્દાગ્વા ગજિતા
યત્પાદો ચ મુગ્ધાજિજના મુગ્ધયા ચતુ પતન્ત્યોગ્ધરા-
દાગવિબ્રમરોચિના સુમનનો મન્દાગ્વાગજિતા ૨
શાન્તિ વસ્તુતાન્મિયો કનુગમના-વન્નૈગમાર્તૈર્નયે-
રમોભ જન ઉતુલા દિનમદો દીર્ઘા ગન્દલદ્રુતમ

तत्पूजयैर्जगतां निनैः प्रवचनं दृश्यत्कुवाद्यावली-
रक्षोभंजनहेतुलांछितमद्यो दीर्घांगजलंकृतम् ३

शीतांशुत्वपि यत्र नित्य मद्धद्व गंधाढ्य धूलीकणा-
नाली केसरलालसा समुद्धिता-शुभ्रामरीलासिता;
पायादः श्रुतदेवता निदधती तत्राण्जकान्तीकमौ,
नालिके-सरलालसा समुद्धिता शुभ्रामरी लासिता. ४

२७ श्री पंचमी स्तुति.

श्री नेमिः पंचरूपत्रिदशपतिकृत-प्राज्यजन्मालिषेक-
श्रंचत् पंचाक्षमत्तद्विरदमदलिदा पंचवक्त्रोपमानः
निर्मुक्तः पंचदेव्याः परमसुभमयः प्रास्तर्कर्मप्रपंचः
कल्याणं पंचमीसत्तपसि वितनुतां पंचमज्ञानवान्वः १
संप्रीणन् सच्यकोरान् शिवतिलकसमं कौशिकानंदमूर्तिः
पुण्याब्धिप्रीतिदायी शितश्चिरिवयः स्वीयगोबिस्तमांसि;
सांद्राणि ध्वंसमानः सकलकुवलयो-द्भासमुच्यैश्चकार,
ज्ञानं पुण्याब्जिनौघः सतपसि लविनां पंचमीवासरस्य २
पीत्वा नानालिधार्थामृतरसमसमं यांति यास्यंति जग्मु-
र्लवा यस्मादनेके विधिवद भरतां प्राज्य निर्वाणं पूर्याम;
यात्वा देवाधिदेवा गमदशमसुधा-कुंडमानंदहेतु-
स्तत्पंचम्यास्तपस्युद्यतविंशद्विधयां लाविनामस्तु नित्यम् ३
स्वर्णालंकारवदगन्मणिकिरणगणध्वस्तनित्यांधकारा;
हुंकारारावहरी कृतसुकृतजन-प्रातर्विघ्नप्रचारा;
देवी श्री अंगिकाभ्या निनवरचरण-लोजलृंगी समाना,
पंचम्याह्नस्तपोऽर्थं वितरतु कुशलं धीमतां सावधाना. ४

૨૮ શ્રી એકાદશીની સ્તુતિ

શ્રીભાગ્ નેમિર્ણલાયે જલગય સવિધે ઝૂર્તિએકાદશીયા,
 માધન્મોહાવનીદ્રપ્રશમનવિશિષ્ણ પચળાણાચિગ્ધુર્
 મિથ્યાત્વધ્વાતવાતૌ ગવિકરનિકર-સ્તીપલોભાદ્રિવજ .
 શ્રેયસ્તત્પર્વ વસ્તાગ્ધિવસુખમિતિ વા સુવ્રતત્રેષ્ઠિનોડભૂત ૧

ધદ્રૈભ્રમ્મહાભિર્મુનિપણુગ્સા-સ્વાદનાનદપૂર્ણ-
 દિવ્યધ્વિ સ્ફારહાગૈર્લલિતવગ્વપુ-ર્ચપ્રિસિસ્ત્વર્વ્વલિઃ,
 સાર્ધકથ્યાણુકૌઘો જિનપતિનવતે-ર્ણિદુભૂતેન્દ્રમખ્યો,
 ઘશ્ને યસ્મિન્ જગે તદ્ ભવતુ સલવિના પર્વમ્છર્મહતુ ૨

સિદ્ધાન્તાધિપ્રવાહ કુમતજનપદાન્ પ્લાવયન્ ય પ્રવૃત્ત
 સિદ્ધિદ્રીપનયન્ ધીધનમુનિવણિજ સત્યપાત્રપ્રતિષ્ઠાન્;
 એકાદશ્યાદિપર્વેન્દુમણિમતિદિશન્ ધીવગણા મહાધર્મ,
 સન્ન્યાયાલશ્ચ નિત્ય પ્રવિતગ્તુ મન સ્વપ્રતીઝેનિવામમ્ ૩

તત્પર્વોદ્યાપનાર્થ મમુદિતસુધિયા શભુમખ્યાપ્રમેયા-
 સુતૃકૃષ્ણ વસ્તુવીથીમભયદમદને પ્રાભૃતી કુર્વતા તા,
 તેષા મધ્યાક્ષપાદૈ પ્રલપિતમતિભિ પ્રેતભૂતાદિભિર્વા,
 દુષ્ટે-ર્નન્ય ત્વન્ન્ય હગ્તુ હગ્નિતુ ન્યસ્તપાદાગિક્ષાખ્યા ૪

૨૯ મહાવીર જિન સ્તુતિ.

વીર દેવ નિત્ય વ દે, જૈના પાદા સુખ્યાન્ પાન્તુ,
 જૈન વાક્ય ભૂયાઃ ભૂત્યૈ, સિદ્ધાદેવી દયાત ન્રાખ્યમ્ ॥૧॥

૩૦ શ્રી સીમંધર જિન સ્તુતિ.

વંદે પુન્વવિદેહભૂમિમહિલાલંકારહારોપમં,
દેવં ભક્તિપુરસ્સરં જિણુવરં સીમંધરંસામિયં;
પાયા જસ્સ જિણેસરસ્સ ભવભીસંદેહસંતાસણા,
પોઆલા ભવસારમ્મિ નિવડન્તાણું જણાણું સયા. ૧

તીઆણાગયવટ્ટમાણુ અરિહા સંવેવિ સુકખાવહા,
પાણીણું ભવિયાણુ સંતુ સયયં તિત્થંકરા તે ચિરં;
જેસિં મેઝ્ગિરિમ્મિ વાસવગણા દેવંગયા સંગયા,
ભત્તીએ પકુણંતિ જમ્મણમહં સોવણુ કુમ્ભાર્ધહિં. ૨

નિસ્સીમામલનાણુકાણુણુઘણો સમ્મોહનિન્નાસણો,
જોનીસેસપયત્થસત્થકલણે આઘચ્ચિ કપ્પો કુડો;
સિદ્ધંતં ભવિયા સરંત હિઅએ તં ખારસંગીગયં,
નાણાભેયનયાવલીહિ કલિયં સંવણ્ણણા ભાસિયં. ૩

જે તિત્થંકર પાયપંકજવણાસે વિઝ્જરોલંખયા,
ભંવાણું જિણુભત્તયાણુ અણિસં સોહિજ્જકન્નેરયા;
સમ્મદિઠ્ઠિસુરા વરાભરણભાદિપ્પંત દેહપ્પહા
તે સંધસ્સ હવંતુ વિગ્ધહરણા કલ્લાણુસંપાયણા. ૪

૩૧ બીજની શ્રી સીમંધર જિન સ્તુતિ.

અનુવાળી તે બીજ સોહાવેરે, ચંદારૂપ અનુપમ ભાવે રે;
ચંદા વીનતડી ચિત્ત ધરજોરે, શ્રી સીમંધરને વંદણા કહેજો રે ૧
વીશ વિહરમાન જિનને વંદોરે, જિનશાસન પૂજી આણુંદોરે;
ચંદા એટલું કામ મુજ કરજોરે, શ્રી સીમંધરને વંદણા કરજો રે. ૨

શ્રી સ્ત્રીમધર જિનની વાણી રે, તે તો પિતા અમીય સમાણીરે,
 ચદા તમે સુણી અમને સુણાવોરે, લવ સચીત પાપ ગમાવોરે ૩
 શ્રી સ્ત્રીમધર જિનની મેવારે, જિને શામન આણુદ મેવારે,
 તુ તો હોજો મધની માતારે, જગત ચદ્ર વિખ્યાતા રે ૪

૩૨ શ્રી ભાવનગર ચૈત્ય થાય.

(મત્તર ભેદી જિન પૂજા એ દેશી)

ભાવનગર બહર અતિ સુદર, જિન મદિગ જ્યા સોડેલ,
 આદિકગણુ છુહા પ્રથમ તિર્થ જગ, પ્રથમ ગય મન મોડેલ,
 પ્રથમ ભિક્ષાચર ઋષભ જિનેશ્વર, એ અભિધાને પૂજેલ,
 ફરિત કારગણુ કેસરી સમ જિન, એ વણુ અવર ન હુજેલ ૧

અભિનદન જિન શાન્તિ જિનેશ્વર, પાસ ગોડીચા નીગ્જોલ,
 વડવા માહે ચદ્ર પ્રભુ જિન, વદન દેખી મન હરજોલ,
 ઇત્યાદિક એ જિન ઊંઘ નિહાળી, અનુભવ ગસની થાળીલ,
 ભવોદધિ તાગણુ અધિકો કારણુ, અર્થો જિનવગ આલિલ ૨

સમવસગણુમા જિનવગ ભાખે, ઉત્પત્તિ ધ્રુવ નાગલ,
 તે અનુમારે ગણુધર દેવે, દ્વાદશાગી પ્રકાશીલ,
 મિથ્યા તિમિર નિવાગણુ હેતે, દિનકગ તુલ્ય આચારોલ,
 જિન પડિમા જિન આગમ છે વહી, દુષ્કલ કાલે આધારોલ ૩

જિનમત લક્ષતા મમકિત યુક્તા, ઉક્તા જિનવગ દેવલ,
 રમતા જિન શાસનમા જે લવિ, કરતા તેહની મેવલ,
 જિનપદ ધ્યાવે તેહીજ પાવે, અક્ષય પદની ઋદ્ધિલ,
 મુનિ ગુણ ગમિયા પગથી ખમિયા, તે પામે ગુણ વૃદ્ધિલ ૪

૩૬ શ્રી પંચમીની સ્તુતિ (થોય)

શ્રાવણ સુદિ દિન પંચમીએ, જન્મ્યા નેમિ જિણુંદ તો,
શ્યામ વરણ તનું શોભતુંએ, મુખ શારદકો ચંદ તો;
સહસ વરસ પ્રભુ આઉણુંએ, પ્રહ્લ્યાચારી ભગવંત તો,
અષ્ટ કરમ હેલે હણીએ, પાંડાતા મુક્તિ મહંત તો. ૧

અષ્ટાપદ પર આદિ જિનએ, પહોત્યા મુક્તિ મોઝાર તો,
વાસુપૂજ્ય ચંપાપુરીએ, શ્રીનેમિ મુક્તિ ગિરનાર તો;
યાવાપુરી નગરીમાં વળીએ, શ્રીવીરતાણું નિર્વાણુ તો,
સમેતશિખર વીશ સિદ્ધ હુઆએ, શિર વહુ તેહની આણુતો. ૨

નેમિનાથ જ્ઞાની હુવાએ, ભાળે સાર વચન તો,
જીવદયા ગુણુ વેલડીએ, કીજે તાસ જતન તો;
મૃષા ન બોલો માનવીએ, ચોરી ચિત્ત નિવાર તો,
અનંત તીર્થંકર એમ ભણેએ, પરિહરીએ પરનાર તો. ૩

ગોમેધ નામે જક્ષ ભલોએ, દેવી શ્રી અંગિકા નામ તો,
શાસન સાનિધ્ય જે કરે એ, કરે વળી ધર્મના કામ તો;
તપ ગચ્છ નાયક ગુણુનીલોએ, શ્રી વિજયસેન સૂરિ રાયતો,
ઋષભદાસ પાય સેવતાંએ, સફળ કરો અવતાર તો. ૪

૩૭ શ્રી શાન્તિનાથ જિન થોય.

(શાન્તિ સુહંકર સાહીબો એ દેશી.)

શાન્તિ જિનેશ્વર સમરીએ, જેની અચિરા માય,
વિશ્વસેન કુલ ઉપન્યા, મૃગ લાંછન પાય;
ગજપુર નયરીનો ધણી, કંચન વરણી છે કાય,
ધનુષ આલીશ દેહડી, લાખ વરસનું આય. ૧

શાન્તિ જિનેસર મોલમા, ચક્રી પચમ જાણુ,
કુચુનાથ ચક્રી છઠા, અગ્નાથ વખાણુ,
એ ત્રણે ચક્રી સહી, દેખી આણુદુ,
સજમ લેઈ મુગતે ગયા, નિત્ય ઉઠીને વદુ ૨

શાન્તિ જિનેમઝ કેવલી, બેઠા ધર્મ પ્રકાશે,
દાન શિયળ તપ ભાવના, નર મોય અભ્યામે,
એરે વચન જીનજી તણા, જેણે હૈયડે ધરીયા,
'સુણતા સમઙિત નિર્મલા, જેણે કેવલ વરીયા ૩

સમેતગિખઝ ગિઙિ ઉપરે, જેણે અણુમણુ કીધા,
કાઉમગ્ગ ધ્યાન મુદ્રા ગ્હી, જેણે મોક્ષજ સિધ્યા,
જક્ષ ગરૂડ સમરૂ મદા, દેવી નિર્વાણી,
લવિકે જીવ તુમે માલણો, રિખભદામની વાણી ૪

૩૮ શ્રી અષ્ટમીની સ્તુતિ (થોય)

મગળ આઠ કરી જસ આગળ ભાવ ધરી મુરગજીજી,
આઠ જાતીના કળગ લરીને ન્હવગવે જિનગજીજી,
વીર જિનેશ્વર જન્મ મહોચ્છવ, કગ્તા શિવસુખ સાધેજી,
આઠમનુ તપ કરતા અમ ધર મગલ કમલા વાધેજી ૧

અષ્ટ કુમ્મ વૈરીગજી ગજન અષ્ટાપદ પરે બલીયાજી,
આઠમે આઠ મુરૂપ વિચારી, મદ આઠે તપ ગલીયાજી,
અષ્ટમી ગતિ પહોતા લે જિનવર કુમ્મ આઠ નહિ અગજી,
આઠમનુ તપ કરતા અમધર નિત નિત વાધે ગગજી ૨

પ્રાતિહાગજી આઠ બિગાને મમવસરણુ જિનગજીજી,
આઠમે આઠમે આગમ બાખી બવિમન સગય ભાનેજી,

આઠે જે પ્રવચનની માતા પાળે નિરતિચારોજી,
 આઠમને દિન અષ્ટ પ્રકારી જીવ દયા ચિત્ત ધારોજી. ૩

અષ્ટ પ્રકારે પૂજા કરીને માનવલવણ લીજોજી,
 સિદ્ધાઈ દેવી જિનવર સેવી અષ્ટ મહાસિદ્ધિ લીજોજી;
 આઠમનું તપ કરતાં લીજો નિર્મળ કેવળજ્ઞાનજી,
 ધીર વિમળ કવિ સેવક નય કહે તપથી કોઈ કલ્યાણજી. ૪

૩૯ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ સ્તુતિ (માલીની વૃત.)

કૃતનતિ કૃતવાન્યોજંતુજ્ઞતંનિરસ્ત,
 સ્મરપરમહમાયામાનઝાધાય શસ્તં;
 સુચિરમવિચલત્વં ચિત્તવૃત્તેઃ સુપાર્શ્વં,
 સ્મર પરમહ માયામાન ઝાધાયશસ્ત. ૧

બ્રજતુ જિનતતિઃ સા ગોચરં ચિત્તવૃત્તેઃ,
 સદમર સહિતાયા ઝોધિકામાનવાનાં;
 પદ્મુપરિદધાના વારિજ્ઞનાં વ્યહાપીત્,
 સદમરસહિતાયા ઝોધિકામાનવાનાં. ૨

દ્વિશદુપશમસૌખ્યં સંયતાનાં સદૈવો,
 રૂજિનમતસુદારં કામમાયામહારિ;
 જનનમરણરીણાન્ વાસયન્ સિદ્ધિ વાસે,
 રૂજિનમતસુદારં કામમાયામહારિ. ૩

દધતિ રવિસપત્નં રત્નનાભાસ્તભાસ્વ,
 નવધન તરવારિં વારણારાવરીણાં;
 ગતવતિ વિકિરત્યાલીં મહામાનસીષ્ઠા,
 નવધન તરવારિં વારણારાવરીણાં. ૪

૪૦ શ્રી એકાદશીની સ્તુતિ.

ગોપીપતિ પુછે પલણે નેમિકુમાર,
ઈહા થોડે કીધે લહીએ પુન્ય અપાર,
મૃગશિર અબ્જુઆળી અગીઆરમ સુવિચાર,
પૌષધવિધ પાળી લહુ તરીએ લવપાર ૧

કલ્યાણિક હુઆ જિનના સો પરચાશ,
તસ ગણુણ ગણુતા પહોચે વછિત આશ,
ઈહા લાવ ધરીને કિજે ઉપવાસ,
મૌનવ્રત પાળી છોડી જે લવ પાસ ૨

લગવતે લાખ્યો શ્રી સિદ્ધાન્ત મોગાર,
અગીઆરસ મહિમા માગસરપખ સુદી સાર,
સર્વી અતીત અનાગત વર્તમાન સુવિચાર,
જિનપતિ કલ્યાણિક છોડે પાપ વિકાર ૩

ઐરાવણુ વાહન સુરપતિ અતિ ગળવત,
જિમ જગ જસ ગાળે ગ્યણીકાન્ત હમત,
તપ સાનિધ્ય કરજો મૌન અગીઆરસ સત,
તવ કીર્તિ પસરે શાસન વિનય કવત. ૪

૪૨ શ્રી સિદ્ધાચલજીની થાય.

પુડરીક ગણુધર પાય પ્રણમીજે, આદીશ્વર જિન ચદાણ,
નેમિ વિના ત્રેવિશ તીર્થ કર, ગિરિ ચઢીયા આણુદાણ,
આગમ માહે પુડરિક મહિમા, લાખ્યો જ્ઞાન દિણુદાણ,
ચૈત્રી પૂનમ દિન દેવી ચક્રેસરી, સૌભાગ્ય દીઓ મુખ કદાણ ૧

શ્રી જિત પંચક થોય. (હરિગીત છંદ)

શ્રી આદિ શાન્તિ નેમિ પાસ, વીર શાસનપતિ વલી,
નમો વર્તમાન અતીત અનાગત, ચોવિશે જિન મન રળી;
જિનવરની વાણી ગુણની ખાણી, પ્રેમે પ્રાણી સાંભળી,
થયા સમકિતધારી ભવ નિહારી, સેવે સુરવર લળી લળી. ૧

શ્રી ભીડભંજન પાર્શ્વનાથની થોય.

ભીડભંજન પાસ પ્રભુ સમરો, અરિહંત અનંતનું ધ્યાન ધરો,
જિનાગમ અમૃત પાન કરો, શાસન દેવી સવિ વિદ્ય હરો. ૧

શ્રી નેમિનાથજીની થોય.

ગીરનારે ગીરવો, બહાલો નેમિ જીણુંદ,
અષ્ટાપદ ઉપર, પૂજી ધરો આણુંદ;
સિદ્ધાંતની રચના, ગણધર કરે અનેક,
દીવાળી દીવસે, દો અંગાર્ધ વિવેક.

૪૩ રાત્રી ભોજનની થોય.

શાસન નાયક વીરજીએ, પામી પરમ આધાર તો;
રાત્રી ભોજન મત કરોએ, જાણી પાપ અપાર તો;
ધુઅડ કાગને નાગના એ, તે પામે અવતાર તો,
નીચમ નોકારશી નિત્ય કરોએ, સાંજે કરો ચોવિહાર તો. ૧

વાસી બોબો રિંગણાએ, કંદમૂળ તું ટાળ તો,
ખાતા ખોટ ઘણી કહીએ, તે માટે મન વાળ તો;
કાચા દુધને છાશમાંએ, કઠોળ જમવું નિવાર તો,
રૂષભાદિક જિન પુજતાંએ, રાગ ધરે શિવનાર તો. ૨

હોતી જાણેવને નોનાએ, પીપળે પાણીમ નેડ તો,
 શીવ માનમ વાલીવડાએ, ખાતા મોટી જોડ તો;
 સાબળી સુમત્રિન દડ ટંગાએ, મિથ્યાન્ય પડે નીતાર તો,
 સાનાયિક પરિભ્રમણ નીત દેખાએ, જિનવાણી જનસાર તો ૩
 રૂપવતી અણે નદિ એ, નવિ કુટે મળના કામ નો,
 તેના વાળીન પુરોએ, દેવી ત્રિદાયિકા નામ તો,
 હીન ઉપદેશો હર્ષ ધરીએ, કોઈ ન દેવો નીચ તો,
 દીર્ઘ દનવા પામગોએ, જીવ કહે નસ ગિપ્ય તો ૪

શ્રી સુમત્રિનાથજીની ધાય.

સુમત્રિ સુમત્રિ દાથી, મંગલા લક્ષ્મી,
 મેર ને વતી વાદ, આર કંઈને તુલાઈ,
 હવ દીધા ધાઈ, દેવ જાન વાઈ,
 નાદિ ઉત્તમ વાઈ, અગે ને જાઈ ૧

શ્રી શ્રીનંદનાથજીની ધાય.

શ્રીનંદ જિન ન્યામી, પુણ્યમી ને પામી,
 પ્રભુ સાનન વામી, રૂપ ને વાળ વામી,
 જે શિવ હિ નામી, માનસાનંદ પામી,
 બલિ મિત્ર મુખ કામી, પ્રવર્તિયે શિવ નામી ૧

શ્રી અનંતનાથજીની ધાય.

શ્રી મદ્વીનાથજીની થોય.

મદ્ધિ જિન નમીયે, પૂર્વલા પાપ ગમીએ,
 ઈંદ્રિય ગણુ દમિયે, આણુ જિનની ન કમીયે;
 ભવમાં નવિ ભમીયે, સર્વપર ભાવ વમીયે,
 નિજ ગુણુમાં રમીયે, કર્મમલ સર્વ ધમીયે. ૧

૪૫ શ્રી પર્યુષણ પર્વ સ્તુતિ

પર્વ પજ્જુસણુ પુન્યે કીને, સત્તર લેહી જિન પૂજા રચીને,
 વાજિંત્ર નાદ સુણીને;
 પ્રભાવના શ્રીફલની કીને, યાચક જનને દાનજ દીને,
 જીવ અમારી કરીને;
 મનુષ્ય જન્મ ફલ લાહો લીને, ચોથ છઠ્ઠ અઠ્ઠમ તપ કીને,
 સાહમ્મિ વત્સલ કીને;
 એમ અઠ્ઠાઈ એચ્છવ કીને, કલ્પસૂત્ર ઘેર પધરાવીને,
 આદિનાથ પૂજી ને; ૧
 વડાકલ્પદિન ધૂરી મંડાણુ, દશ કલ્પ આચાર પરિમાણુ,
 નાગકેતુ વખાણુ;
 પછી કહીએ સૂત્ર મંડાણુ, નમુચ્ચુણું હોય પ્રથમ વખાણુ,
 મેઘકુમાર અહિઠાણુ;
 દશ અચ્છેરાંનો અધિકાર, ઇન્દ્ર આદેશે ગર્ભ પરિહાર,
 દેખે સુપન ઉદાર;
 ચોથે સ્વપ્ને ણીજી સાર, સ્વપ્ન પાઠક આવ્યા દરબાર,
 એમ ત્રીજી જયકાર. ૨

ચોળે વીગ્નન્મ વખાણુ, દિશિકુમરી અવિ ધંદ્રની જાણુ,
 દીક્ષા પત્ર વખાણુ;
 પાગણે પરિસહ તપ ને નાણુ, ગણધર વાદ ચોમાસુ પગિમાણુ,
 તવ પામ્યા નિગ્વાણુ;
 એ છઠે વખાણુ કહીએ, તેલાધર દિવસ એમ લહીએ,
 શ્રી વીરચારત્ર એમ સુણીએ,
 પાસ નેમિજિન અતર સાત, આઠમે રિખલ સ્થિત અવદાત,
 સુણતા હીએ શિવ સાથ. ૩
 મવચ્છગી દિન સહુનરનારી, ખારમે સૂત્ર ને સામાચારી,
 નિસુણે અકૃમ ઉદારી,
 સુણીએ શુર પટાવલી મારી, ચૈત્ય પ્રવાડી અતિ મનોહારી,
 લાવે દેવ જુહારી,
 માહમ્મિ સાહમણી ખામણા કીને, સમતા ગ્સ માંહે બીલીને,
 દાન મવચ્છગી દીને,
 એમ ચક્રકેસરી સાનિધ્ય કીને, જ્ઞાન વિમલ સગિ જગ જાણીને
 મુજસ મહોદય લીને ૪

ઋષભ ચદ્રાનન વદન કીને, વાગ્ધિવુ દુ ખ વાગેછ, વર્દ-
 માન જિનવગ વલી પ્રણમો, શાશ્વત નામ એ ચારછ, ભગ્તા-
 દિક્ષે દેત્રે મલિહોવે, ચાર નામ ચિત્ત ધારેછ, તેણે ચારે એ,
 શાશ્વત જિનવગ, નમિયે નિત્ય સવારે ૭ ॥ ૧ ॥ ઉર્ધ્વ અધો
 ત્રિર્ધા લોકે યથા, દેહરિ પત્તગ્મે જાણેછ, ઉપગ દેહી બેનાલીશ
 પ્રણમો, અટવન લખ મન આણેછ; છત્રીશ સદમ અમીતે

ઉપરે, ણિંજ તણે પરિમાણેજી, અસંખ્યાત વ્યંતર જયોતિષિમાં,
 પ્રણમું તે સુવિહાણેજી ॥ ૨ ॥ રાયપમેણી જીવાલિગમે, લગ-
 વતી સૂત્રે લાંખીજી, જંબૂદ્વીપ પત્તતિ ઠાણાંગે, વિવરીને ઘણું
 દાખીજી; વલીય અશાશ્વતી જ્ઞાતા કલ્પમાં, વ્યવહાર પ્રમુખે
 આખીજી, તે જિન પ્રતિમા લોપે પાપી, જિહાં બહુ સૂત્ર છે
 સાખીજી ॥ ૩ ॥ એ જિન પૂજથી આરાધક, ઇશાન ઈંદ્ર કહા-
 યાજી, તેમ સુરિયાલ પ્રમુખ બહુ સુરવર, દેવી તણા સમુદાયાજી,
 નંદીસર અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ, કરે અતિ હર્ષ લરાયાજી, જિન
 ઉત્તમ કલ્યાણક દિવસે, પદ્મવિજય નમે પાયાજી ॥ ૪ ॥ ઇતિ

૪૭ શ્રી સિદ્ધચક્રની સ્તુતિ. (થોય)

શ્રી શત્રુંજયગિરિ તીરથ સાર-એ દેશી.

અંગદેશ ચંપાપુરી વાસી, મયણાને શ્રીપાલ સુખાંશી,
 સમકિત સુમન વાસી;
 આદિ જિનેશ્વરની ઉદ્ધાસી, લાવે પૂજા કીધી મન આસી,
 લાવ ધરી વિશ્વાસી;
 ગલીત કોઠ ગયો તેણે નાશી, સુવિધિસુ સિદ્ધચક્ર ઉપાસી,
 થયો સ્વર્ગનો વાસી;
 આસો ચૈતર પૂરણ માસી, પ્રેમે પૂજે લકિત વિકાશી,
 આદિ પુરૂષ અવિનાશી. ૧
 કેશર ચંદન મૃગમદ ઘોલી, હરખેશું ભરી હેમ ક્યોલી,
 શુદ્ધ જલે અંધોલી;
 નવ આંખિલની કીજે ઓલી, આસો સુદ સાતમથી ઓલી,
 પૂજે શ્રી જિન ટોળી;

ચઉ ગતિ માહી આપદા ચોલી, દુર્ગતિના દુ ખ દૂરે ઢોળી,
 કર્મ નિઠાચિત રોળી,
 કર્મ કપાય તણા મદ રોળી, જેમ શિવગમણી લગ્ન લોળી,
 પામ્યા સુખની ચોળી ૨
 આસો સુદ સાતમ સુવિચારી, ચૈત્રી પલ્લ ચિત્તશુ નિગ્ધારી,
 નવ આંખિલની સારી,
 ચોળી કીજે આળસ વારી, પ્રતિક્રમણ બે ડીજે ધારી,
 સિદ્ધચક્ર પૂજે સુખકારી,
 શ્રી જિન લાષિત પગ ઉપકારી, નવ દિન જાપ જપે નરનારી,
 જેમ લહીએ મોક્ષની ખારી,
 નવપદ મહિમા અતિ મનોહારી, જિનાગમ લાખે ચમત્કારી,
 જાઉ તેહની બલીહારી ૩
 શ્યામ લમગ સમ વીણા ગલી, અતિ સોઢે સુદગ સુકુમાલી,
 જાણે રાજ મગલી,
 જલહલ ચક્ર ધરે રૂપાલી, શ્રી જિન શામનની રખવાલી,
 ચક્રેસરી મે લાળી,
 જે ચોળી કરે ઉજમાળી, તેના વિધન હુરે સા બાલી,
 સેવક જન સલાળી,
 ઉદયરત્ન કહે આસન વાળી, જે જિન નામ જપે જપમાલી,
 તે ઘર નિત્ય દીવાલી ૪

૪૮ શ્રી સિદ્ધચક્રની સ્તુતિ. (થોય)

જિન શાસન વણિત-પૂગણ દેવ ગસાળ,
 ભાવે ભવિ ભણીએ, સિદ્ધચક્ર ગુણમાળ,

ત્રિહું કાળે તેહની, પૂજા કરે ઉજમાળ;
તે અમર અમરપદ, સુખ પામે સુવિશાળ.

૧

અરિહંત સિદ્ધવંદો, આચારજ ઉવજાયા,
મુનિ દરિશણનાણુ, ચરણ તપ એ સમુદાય;
એ નવ પદ સમુદિત, સિદ્ધચક્ર સુખદાય,
એ ધ્યાને ભવિના, ભવકોટી દુઃખ જાય.

૨

આસો ચૈતરમાં, સુદ સાતમથી સાર;
પુનમ લગી કીજે, નવ આંગિલ નીરધાર;
દોય સહસ ગણણું, પદ સમ સાડા ચાર;
એકાશી આંગિલ, તપ આગમ અનુસાર.

૩

શ્રી સિદ્ધચક્ર સેવક, શ્રી વિમલેસર દેવ,
શ્રીપાલ તણી પરે, સુખ પુરે સ્વયમેવ;
દુઃખ દોહગ નાવે, જેહ કરે એહની સેવ,
શ્રી સુમતિ સુગુરુનો, રામ કહે નિત્યમેવ.

૪

૪૯ શ્રી સિદ્ધચક્રની સ્તુતિ.

સિદ્ધચક્ર સેવો સુવિચાર, આણી હૈડે હર્ષ અપાર,
જેમ લહો સુખ શ્રીકાર;
મન શુદ્ધે નવ ઓળી કીજે, અહોનીશ નવપદ, ધ્યાન ધરિજે,
જિનવર પૂજા કીજે;
પડિશ્કમણાં દોય ટંકના કીજે, આઠે થોયે દેવ વાંદિજે,
ભુમિ સંચારો કીજે;
મૃષાતણો કીજે પરિહાર, અંગે શીલ ધારીજે સાર,
દીજે દાન અપાર. ૧

અરિહત મિદ્ધ આચાર્ય નમીને, વાચક મર્વ માધુ વસીને,
 દર્શન જ્ઞાન ધુણીને,
 ચારિત્ર તપનુ ધ્યાન ધરિને, અહોનિશ નવપદ ગુણુ ગણીને,
 નવ આયખિલ પણુ કીને,
 નિશ્ચય રાખીને મનઈશ, જપો પદ એક એકને ઇશ,
 નવકારવાળી વીજ,
 છેલ્લે આયખીલે પણુ કીને, સત્તરલેલી જિન પૂજા રચીને,
 માનવ ભવ ફલ લીને ૨
 સાતમે કુહીના એ રોગ, નાઠા નહવણુ લઈ મયોગ,
 દૂર હુઆ કર્મના લોગ,
 કુષ્ઠ આધારે દૂર જાય, દુષ્ઠ દાગિદ્ર મવિ દૂર પલાય,
 મનવાહિત ફલ ધાય,
 નિર્ધનીયાને દિએ બહુ ધન, અપુત્રીયાને પુત્ર રતન,
 જો એવે શુદ્ધ મન,
 નવકાર સમો નહિ કોઈ મત્ર, સિદ્ધચક્ર સમો નહિ કોઈ યત્ર,
 એવો ભવિષ્યુ એકાત ૩
 ને એવો મયણા શ્રીપાલ, ઉભા રોગ ગયો તત્કાળ,
 પામ્યા મગળ માળ,
 શ્રીપાલ પેઢેને આરાધે, તસ ઘેર દિન દોલત વાધે,
 અતે શિવસુખ માધે,
 વિમલેશ્વર જક્ષ એવા મારે, આપદા કષ્ટ મવિ દૂર નિવારે,
 દોલત લક્ષ્મી વધારે,
 મેઘવિજય કવિગયનો ગિધ્ય, હુમડે ભાવ ધરી સુજગીશ,
 વિનયવિનય નિગદિશ ૪

ત્રિહું કાળે તેહની, પૂજા કરે ઉજમાળ;
તે અમર અમરપદ, સુખ પામે સુવિશાળ. ૧

અરિહંત સિદ્ધવંદો, આચારજ ઉવજાયા,
મુનિ દરિશણનાણ, ચરણ તપ એ સમુદાય;
એ નવ પદ સમુદિત, સિદ્ધચક્ર સુખદાય,
એ ધ્યાને લવિના, લવકોટી દુઃખ જાય. ૨

આસો ચૈતરમાં, સુદ સાતમથી સાર;
પુનમ લગી કીજે, નવ આંગિલ નીરધાર;
દોય સહસ ગણણું, પદ સમ સાડા ચાર;
એકાશી આંગિલ, તપ આગમ અનુસાર. ૩

શ્રી સિદ્ધચક્ર સેવક, શ્રી વિમલેસર દેવ,
શ્રીપાલ તણી પરે, સુખ પુરે સ્વયમેવ;
દુઃખ દોહગ નાવે, જોહ કરે એહની સેવ,
શ્રી સુમતિ સુગુરુનો, રામ કહે નિત્યમેવ. ૪

૪૯ શ્રી સિદ્ધચક્રેનિ સ્તુતિ.

સિદ્ધચક્ર સેવો સુવિચાર, આણી હૈડે હર્ષ અપાર,
જેમ લહો સુખ શ્રીકાર;
મન શુદ્ધે નવ ઓળી કીજે, અહોનીશ નવપદ, ધ્યાન ધરિજે,
જિનવર પૂજા કીજે;
પડિછમણાં દોય ટંકના કીજે, આઠે થોયે દેવ વાંદિજે,
ભુમિ સંથારો કીજે;
મૃષાતણો કીજે પરિહાર, અંગે શીલ ધારીજે સાર,
દીજે દાન અપાર. ૧

અરિહત સિદ્ધ આચોર્ય નમીને, વાચક મર્વ સાધુ વદીને,
 દર્શન જ્ઞાન શુણીને,
 ચારિત્ર તપનુ ધ્યાન ધરિને, અહોનિશ નવપદ શુણુ ગણીને,
 નવ આયળિલ પણ કીને,
 નિશ્ચય રાખીને મનઘશિ, જપો પદ એક એકને ઇશ,
 નવકારવાળી વીશ;
 છેલ્લે આયળીલે પણ કીને, સત્તરલેદી જિન પૂજા રચીને,
 માનવ ભવ ફલ લીને ૨
 સાતમે કુધીના એ રોગ, નાઠા નહવણુ લઈ સયોગ,
 હર હુઆ કર્મના ભોગ,
 કુષ્ઠ આધારે હર જાય, હુ ખ દાગિર મવિ હર પલાય,
 મનવાહિત ફલ થાય,
 નિર્ધનીયાને દિએ બહુ ધન, અપુત્રીયાને પુત્ર રતન,
 ને એવે શુદ્ધ મન,
 નવકાર સમો નહિ કોઈ મત્ર, સિદ્ધચક્ર સમો નહિ કોઈ યત્ર,
 એવો ભવિશ્યુ એકાત ૩
 ને સેવ્યો મયણા શ્રીપાલ, ઉભર રોગ ગયો તત્કાળ,
 પામ્યા મગળ માળ,
 શ્રીપાલ પેરેને આરાધે, તસ ઘેર દિન દોલત વાધે,
 અતે શિવસુખ સાધે,
 વિમલેશ્વર જક્ષ એવા સારે, આપદા કષ્ટ સવિ હર નિવારે,
 દોલત લક્ષ્મી વધારે,
 મેઘવિજય કવિગાયનો શિષ્ય, હમડે ભાવ ધરી મુજગીશ,
 વિનયવિજય નિગદિગ ૪

૫૦ વર્ધ્ધમાન તપની સ્તુતિ (થાય)

વર્ધ્ધમાન ઓલી કરો, લવલવ પાતિક પરીહરો;
 વર્ધ્ધમાન જિન પામીને, દુર કરો સહુ ખામીને. ૧
 વર્ધ્ધમાનાદિક જિન તર્યા, પૂર્વ લવે જે તપ કર્યા;
 તે તપ મુજને ફળ આપો, આહારાદિક સંજ્ઞા કાપો. ૨
 અંતગડ આચાર દિનકરં, શ્રી ચંદ્ર ચારિત્ર આદરં;
 તપ કુલકાદિક ગ્રંથ જે, તપ સાધનના પંથ છે. ૩
 તપગચ્છ નંદન સુરતર, શ્રી વિજયધર્મ સૂરીશ્વર;
 રત્નવિજય સુખદાયિકા, સહાય કરે સિદ્ધાયિકા. ૪

૫૧ શ્રી વર્ધ્ધમાન તપની સ્તુતિ.

વર્ધ્ધમાનતપ ઓળીપાણું, ત્રિવિધે ત્રિવિધે પાતિક ટાણું;
 શરીર અને જીવ ભિન્ન નિહાણુ, શ્રાવક ગુણઢાણું અજવાણુ. ૧
 અતીત અનાગત ને વર્તમાન, ત્રિગડે બેશી કરે વખાણું;
 કોઈ નહિ એ તપની તોલે, વીશ વિહરમાન ધમ ઓલે. ૨
 અંતગડ આગમની વાણી, આચાર દિનકર ગ્રંથ નિશાની;
 તપ સૂરા અણુગાર કહીને, પૂજી પ્રણુમી લાહો લીને. ૩
 શાસન સુરવર કરે સહાયા, તપસી નરના પુને પાયા;
 વિમલેશ્વર વર પક્ષ પ્રસન્ન, ધર્મ રત્નનાં કરે જતન્ન. ૪

પર શ્રી નવતત્વની સ્તુતિ (થોય)

જીવાજીવા પુન્ય ને પાવા, આશ્રવ સવર તત્તાજી,
સાંતમે નિર્જરા આઠમે બધ, નવમે મે.દ્વપદ મત્તાજી,
એ નવ તત્તા સમકિત સત્તા, ભાષે શ્રી ભગવતાજી,
ભુજનયર મહાણ રિસહેસર, વદો તે અગિહતાજી ૧

ધમ્માધમ્માગાસા પુગ્ગલ, સમયા પચ અજીવાજી,
નાણુ વિનાણુ શુભાશુભયોગે, ચેતન લક્ષણુ જીવાજી,
ઈત્યાદિદ પદ દ્રવ્ય પ્રરૂપક, લોકાલોક દિણુદાજી,
પ્રહ્ ઉઠી નિત્ય નમિયે વિધિશુ, મિત્તરિમો જિન ચદાજી ૨

સુક્ષમ બાદર દોઈ એકેન્દ્રી, ણિતી ચઉ'રિદિ' દુવિહાજી,
તિવિહા પચિદિ પરિતા, અપરિતા તે વિવિહાજી,
સસાગી અસસારી સિદ્ધા, નિશ્ચયને વ્યવહારાજી,
પન્નવણાદિક આગમ સુણુતાં, લહિયે શુદ્ધ વિચારાજી ૩

ભુવનપતિ વ્યતર જયોતિષવર, વૈમાનિક સુર વૃદાજી,
ચોવીશ જિનના ચક્ષ ચક્ષાણી, સમકિત દૃષ્ટિ સુરીદાજી,
ભુજનગર મહિમહલ સવલે, મધ સકલ સુખ કરજોજી,
પડિત માનવિજય ઈમ જ પે, સમકિત શુણુ ચિત્ત ધરજોજી ૪

પ૩ અધ્યાત્મની થોય.

ઉઠી સવેરે સોમાયિક લીધુ, પણ બારણુ નવી દીધુજી,
કાળો કુતરો ધરમા પેઠો, ધી સઘણુ તેણુ પીધુજી,
ઉઠોને વહુઅર આળસ સુકી, એ ધર આપ સલાળોજી,
નીજ પતિને કહો વીરજીને પુજી, સમકિતને અણુઆળોજી ૧

ખળે ખીલાડે ઝડપ ઝપટાપી, ઉત્રોડ સર્વે ફેરીજી,
ચંચળ છેયાં વાર્યા ન રહે, ત્રાક ભાંગીને માળ તોડીજી;
તે વીના રેંટીયો નવી ચાલે, મૌન ભલુ કેને કહીએજી,
રૂપલાલિક ચોવીશ તીર્થંકર, જપીએ તો સુખ લહીએજી. ૨

ઘરવાશીદુ કરોને વહુઅર, ટાળે એજી સાળુજી,
ચોરટો એક કરે છે હેરૂં, ચોરડે ઘોને તાળુંજી;
લખકે પ્રાહુણ ચાર આવ્યા છે, તે ઉભા નવિ રાખોજી,
શિવપદ સુખ અનંતા લહીએ, જો જિન વાણી ચાખોજી. ૩

ઘરનો ખુણો કેળ ખણે છે, વહુ તમે મનમાં લાવોજી,
પહોળે પલંગે પ્રીતમ પોઢ્યા, પ્રેમ ધરીને જગાવોજી;
ભાવપ્રભસૂરિ કહે નહિએ કથલો, અધ્યાત્મ ઉપયોગીજી,
સિદ્ધાધકા દેવી સાન્નિદ્ય કરેવી, સાધે શિવપદ ભોગીજી. ૪

૫૪ અધ્યાત્મની થોય (૨)

સોવનવાટી કુલડે છાઇ, છાખ ભરી હું લાવુંજી,
કુલજ લાવું ને હાર ગુંથાવું, પ્રભુ કંઠે સોહાવુંજી;
ઉપવાસ કરું તો ભુખજ લાગે, ઉનું પાણી નવિ ભાવેજી,
આંખેલ કરું તો લુખું ન ભાવે નીવીએ ડુચા આવેજી. ॥ ૧ ॥

એકાસણું કરું તો ભૂખે રહી ન શકું, સુખે ખાઉં ત્રણ ટંકજી,
સામાયિક કરું તો ખેસી ન શકું, નિદ્રા કરું સારી રાતજી;
દેરે જાઉં તો ખોટીજ થાઉં, ઘરનો ધધો ચૂકુંજી,
દાન દઉં તો હાથજ ધૂને હૈયે કંપ વધુટેજી. ॥ ૨ ॥

જીવને જમડાનું તેડુંજ આવ્યું, સર્વ મેલીને ચાલેજી,
રહો રહો જમડાજી આજનો દહાડો, શેત્રુંજે જઈને આવુંજી;

શેત્રુને જઈને દ્રવ્યજ ખરચુ, મોક્ષ માર્ગ હું માણુ,
 ઘેલા છવડા ઘેલુ શુ જોલે, એટલા દિવસ શુ કીધુ ॥ ૩ ॥
 જાતે ને છવે પાછળ લાતુ, શુ શુ સાથે આવેછ,
 કાચી કુલેર જોખરી હાડી, કાઠના ભારા સાથેછ,
 જ્ઞાન વિમળ સૂરિ એણી પેરે ભાખે, ધ્યાવો અધ્યાત્મ ધ્યાનછ,
 ભાવ ભક્તિશુ છનછને પૂજે, સમક્ત ને અજવાળેછ ॥ ૪ ॥

ઋષભદેવની સ્તુતિ.

પ્રહ ઉઠી વહુ ઋષભદેવ શુભવત
 પ્રભુ બેઠા મોઢે મમવસગણુ ભગવત
 ત્રણ છત્ર બિગજે ચામત દાળે ઈન્દ્ર
 જિનના શુભ ગાવે સુગત નારી વૃદ્ધ

૫૫ શ્રી સિમધર સ્વામીની થાય.

શ્રી સીમધર દેવ મુહુર, મુનિ મન પકજ હસાછ,
 કુશુ અગ્નિ અતર જન્મ્યા, તિહુઅણુ જસ પરશમાછ,
 સુવ્રત નમિ અતઃ વળી દિક્ષા, શિક્ષા જગત નિગમેછ,
 ઉદય પેઢાલ જિનાતરમા પ્રભુ, જાશે ગિવવહુ પામેછ ॥ ૧ ॥
 જત્રીસ ચઉસઠિ ચઉમઠિ મળીયા, ધગસયસક્રિ ઉદ્ધિદાછ,
 ચઉઅઠ અમ ડગી મધ્યમકાળે, વિશ જિનેશ્વર દિક્ષાછ,
 દો ચઉચાઃ જઘન દશ જળુ, ધાયઈ પુષ્કર મોઝાગ્છ,
 પૂજે પ્રણમો આચારગે, પ્રવચન માઃ ઉદ્ધારેછ ॥ ૨ ॥
 સીમધર વર દેવળ પાગી, છનપદ ખવતુ નિમિત્તેછ,
 અર્થની દેશના વસ્તુ નિવેશન, દેતા મુણ્ણત વિનીતેછ,
 દ્વાદશ અગ પુગ્વ પુત ગચિયા, ગણધન લખિધ વિદ્યસિયાછ,
 અપક્રમ વમિયછનાગમ-વદો, અક્ષયપદના ગચિયાછ ॥ ૩ ॥

આજારંગી સમક્રિતસંગી, વિવિધલંગી વ્રત ધારીજી,
ચઉવિહ સંઘ તિરથ રખવાળી, સહુ ઉપદ્રવ હરનારીજી;
પંચાંગુલી સૂરિ શાસન દેવી, દેતી તસ જશ ઋદ્ધિજી,
શ્રી શુભવીર કહે શિવસાધન, કાર્ય સકળમાં સિદ્ધિજી. ॥ ૪ ॥

૫૬ શ્રી વીશ સ્થાનકની સ્તુતિ.

વીશ સ્થાનક તપ વિધિમાં મોટો, શ્રી જિનવર કહે આપજી,
ખાંધે જિનવર ત્રીજા લવમાં, કરીને સ્થાનક જાપજી;
થયા થશે સર્વ જીનવર અરિહા, એ તપને આરાધીજી,
કેવળ જ્ઞાન દર્શન પામ્યા, સર્વે ટાળી ઉપાધીજી. ॥ ૧ ॥

અરિહંત^૧ સિદ્ધ^૨ પવચણ^૩ સૂરિ^૪ સ્થવિર^૫, વાગ્યક^૬ સાધુ^૭ નાણુજી,
દર્શન^૮ વિનય^૯ ચરણ^{૧૦} જાલ^{૧૧} કિરિયા^{૧૨}, તપ^{૧૩} કરો^{૧૪} ગોયમ^{૧૫} ઠાણુજી;
જિનવર^{૧૬} ચારિત્ર^{૧૭} પંચવિધ^{૧૮} નાણુ, શ્રુત^{૧૯} તીર્થ^{૨૦} એહ નામજી,
એ વીશ સ્થાનક આરાધે તે, પામે શિવપદ ધામજી. ॥ ૨ ॥

દોય કાળ પડિછમાણું પડિલેહણુ, દેવવંદન ત્રણ વારજી,
નોકારવાળી વીશ ગણી જે, કાઉસગ્ગ ગુણ અનુસારજી;
ચારસો ઉપવાસ કરી ચિત્ત ચોખે, ઉજમાણું કરો સારજી,
પડિમા ભરાવો સંઘ ભક્તિ કરો, એ વિધિ શાસ્ત્ર મોઝારજી. ॥ ૩ ॥

શ્રેણિકં સત્યકી સુલસા રેવતી. દેવપાળ અવદાતજી,
સ્થાનક તપ એવા મહિમાએ, થયા જગમાંહિ વિખ્યાતજી;
આગમ વિધિ સેવે જે તપીયા, ધન્ય ધન્ય તસ અવતારજી,
વિઘ્ન હરે તસ શાસન દેવી, સૌભાગ્યલક્ષ્મી દાતારજી. ॥ ૪ ॥

સ્તુતિના શ્લોકો.

પેંદ્રશ્રેણિનતા પ્રતાપભવનં મન્યાગિનેત્રામૃત ।
 સિદ્ધાતોપનિપદવિચારચતુરૈ પ્રીત્યા પ્રમાણીકૃતા ॥
 મૂર્તિ સ્ફુર્તિમતી સદા વિજયતે જૈનેશ્વરી વિસ્ફુરન-
 મોહોન્માદઘનપ્રમાદમદિરામતૈરનાલોકિતા ॥ ૧ ॥

જિનેશ્વરની પ્રતિમા સદા જયવતી વર્તે છે તે પ્રતિમા કેવી છે ? ઇન્દ્રના વર્ગથી નમાએલી તથા પ્રતાપનુ ધર અને લબ્ય પ્રાણીઓના નેત્રોને અમૃત સમાન તથા સિદ્ધાતના રહ-
 સ્યને જાણનાર વિચક્ષણોએ પ્રેમ પૂર્વક પ્રમાણભૂત કરેલી અને વળી પ્રભાવશાલીની આવી પરમાત્માની મૂર્તિને મહા મોહના ઉન્માદથી તથા પ્રમાદ રૂપી મદીરાથી મદોન્મત્તથયેલા જીવો જોઈ શકતા નથી

ધન્યા દ્રષ્ટિરિય યગ વિમલયા દૃષ્ટો મવાન્ પ્રત્યહં ।
 ધન્યાઽસૌ રસના યયા સ્તુતિપદ નીતો જગદ્વત્સલ ॥
 ધન્ય કર્ણયુગં વચોમૃતરસો પીતો મુદ્ધા યેન તે ।
 ધન્ય હૃત્ સતત ચ યેન વિશદસ્ત્વન્નામમન્ત્રો ધૃત ॥૨॥

તે દ્રષ્ટિને ધન્ય છે કે જે નિર્મળ દ્રષ્ટિએ હમેશા આપનાં દર્શન કીધા, તે જીભને ધન્ય છે-કે જેણે જગદ્ વત્સલ પરમાત્માને સ્તવ્યા, તે કર્ણને ધન્ય છે કે જેણે આપના વચનામૃતનો રસ આનંદથી પીધો અને વળી તે હૃદયને પણ ધન્ય છે કે જેણે તમાગ નામ રૂપી નિર્મળ મન્ત્રને સદા ધ્યાન કર્યો ૨

કિં પીયૂષમયી રૂપારસમયી કપુરપારીમયી ।
 કિંવા નન્દમયી મહોદયમયી સદ્ધ્યાનલીલામયી ॥

તત્ત્વજ્ઞાનમયી સુદર્શનમયી નિસ્તંદ્રચંદ્રપ્રભા-
સારસ્ફારમયી પુનાતુ સતતં મૂર્તિસ્ત્વદીયા સતામ્ ॥૩॥

હે પ્રભુ ! તમારી મૂર્તિ શું અમૃતમય છે ? અથવા કૃપા
રસમય છે ? અથવા કર્પૂરમય છે ? અથવા શું આનંદમય છે ?
મહોદયમય છે ? અથવા ધ્યાનની લીલામય છે ? શું તત્ત્વજ્ઞાન-
મય છે ? સુદર્શનમય છે ! અથવા ઉજ્જ્વલ ચંદ્રપ્રભાના ઉદ્યોત-
રૂપ છે ? આવા પ્રકારની તમારી મૂર્તિ સજ્જનોને સદા
પવિત્ર કરે. ૩.

શ્રીમદ્ગુર્જરદેશભૂષણમણિં સર્વજ્ઞતાધારકમ્ ।
મિથ્યાજ્ઞાનતમઃપલાયનવિધાલુચત્પ્રભં તાયિનમ્ ॥
પાર્શ્વસ્થાયુકપાર્શ્વચક્ષુપતિના સંસેવ્યપાર્શ્વદ્વયમ્ ।
શ્રીશંખેશ્વરપાર્શ્વનાથમહમાડ્ડનન્દેન વન્દે સદા ॥ ૪ ॥

ગુર્જર દેશના ભૂષણરૂપ, સર્વજ્ઞપણાને ધારણ કરનાર,
મિથ્યાજ્ઞાનરૂપ અંધકારને દૂર કરવામાં પ્રતાપી સૂર્ય સમાન,
સર્વ પ્રાણીઓનું રક્ષણ કરનાર અને પાર્શ્વવર્તિ પાર્શ્વ નામના
ચક્ષુથી જેનાં ખંત્રે પાસાં સેવાયેલ છે, એવા શંખેશ્વર પાર્શ્વ-
નાથ પ્રભુને હંમેશાં આનંદપૂર્વક વંદુ છું. ૪

ચિત્રં ચેતસિ વર્તતેડ્ઢુતમિદં વ્યાપલ્લતાહારિણીં ।
મૂર્તિં સ્ફૂર્તિમતીમતીવ વિમલાં નિત્યં મનોહારિણીં ॥
વિખ્યાતાં સ્તપયન્ત એવ મનુજાઃ શુદ્ધોદકેન સ્વયમ્ ।
સંખ્યાતીતતમોમલાપનયતો નૈર્મલ્યમાવિભ્રતિ ॥ ૫ ॥

મારા ચિત્તમાં આ આશ્ચર્ય વર્તે છે કે વિપત્તિરૂપી લતા-
ઓને નષ્ટ કરનારી, હંમેશાં મનોહારિણી, વળી નિર્મળ સ્ફુર્તિ-
જિનેશ્વર પરમાત્માની મૂર્તિને શુદ્ધ જલ વડે નહવરાવતાં મનુષ્યો

ખૂદ પોતે પોતાનો અસખ્ય અજ્ઞાન રૂપ મળદ્દર થવાથી નિર્મલતાને સંપાદન કરે છે ૫

વિવેચન—લોકમા આપણે ભેઈએ છીએ કે જે સ્નાન કરે તે મેલ રહિત થાય અને આ તો પરમાત્માની મૂર્તિને સ્નાન કરાવનારા, મેલ ગહિત થાય, તે આશ્ચર્ય બાણુવુ

શ્રેય સકેતશાલા સુગુણપરિમલૈર્જેયમંદારમાલા ।

દિગ્દશામોહજાલા પ્રમદભરસર પૂરણે મેઘમાલા ॥

નમ્રશ્રીમન્મરાલા વિતરણકલયા નિર્જિતસ્વર્ગિશાલા ।

ત્વન્મૂર્તિ શ્રીવિશાલા વિદલતુ દુરિતં નદિતક્ષોણિપાલા ॥ ૬ ॥

હે પ્રભુ ! કલ્યાણની સ કેતશાળા જેવી, મદ્દશુરૂપ સુગંધ વડે જીતી છે કલ્પવૃક્ષના પુષ્પોની માળા જેણે એવી, મોહની બાળો તોડી નાખી છે જેણે એવી, આનંદના સમૂહરૂપ સરોવરને પૂર્વામા મેઘમાળા જેવી, નમ્યા છે ઐશ્વર્યધારી મનુષ્યો રૂપી હસ જેઓને એવી, અને વળી દાનની કળાથી જીત્યા છે દેવલોકના પ્રદેશો જેમણે એવી અને આનંદિત કર્યા છે રાજા મહારાજાઓને જેણે એવી, વિશાળ શ્રી સપત્ત તમારી મૂર્તિ, હે પરમાત્મન ! જગજીવોના પાપોને દૂર કરે ૬

અપારઘોરસસાર-નિમગ્નજનતારક ।

કિમેષ ઘોરસસારે, નાય ! તે વિસ્મૃતો જન ॥ ૭ ॥

હે નાય ! હે પરમાત્મન ! આ અપાર ઘોર અસાધ્ય મગ્ન થયેલા જનોને તારનાર હે પ્રભો ! ઘોર સમાગ્ન આ માણસને શુ તમે વિચરી ગયા ? ૭

સદ્ભાવપ્રતિપન્નસ્ય, તારણે લોકવાધવ ! ।

ત્વયાઽસ્ય ભુવનાનંદ, યેનાદ્યાપિ વિલગ્ન્યતે ॥ ૮ ॥

હે લોકબાંધવ ! હે ભુવનને આનંદ કરનાર ! સારા ભાવને પ્રાપ્ત થયેલા એવા મને તારવામાં હજી આપ કેમ વિલંબ કરી રહ્યા છો ? ૮.

આપન્નશરણે દીન્તે, કરુણામૃતસાગર ! ।

ન યુક્તમીદશં કર્તું, જને નાથ ભવાદૃશામ્ ॥ ૯ ॥

હે કરુણારૂપી અમૃતના સમુદ્ર ! હે નાથ ! આપના શરણને પ્રાપ્ત થયેલા અને દીન એવા જનને વિષે આપના સરળા ત્રિભુવનના નાથને આવા પ્રકારે કરવું તે યુક્ત નથી. અર્થાત્ હવે મને ભવસમુદ્રથી તારવામાં વિલંબ કરવો તે ઠીક ન કહેવાય. ૯

મીમેઽહં ભવકાંતારે, મૃગશાવકસન્નિમઃ ।

વિમુક્તો ભવતા નાથ, કિમેકાકી દયાલુના ॥ ૧૦ ॥

ભયંકર ભવ અટવીમાં મૃગલાના શિશુની માફક ભમતાં એવા મને એકલાને આપ સરળા દયાળુએ હે નાથ ! કેમ મૂકી દીધો ? અર્થાત્ હવે આપની પાસે મને રાખો. ૧૦.

ઇતશ્ચેતશ્ચ નિક્ષિપ્ત-ચક્ષુસ્તરલતારકઃ ।

નિરાલંબો ભયેનૈવ, વિનશ્યેઽહં ત્વંયા વિના ॥ ૧૧ ॥

હે નાથ ! તમારા વિના ભયવડે અહિં તહીં નાંખ્યા જે ચક્ષુ તે વડે કરી ચંચલ થઈ ગઈ છે કીકી જેની એવો મને વળી આલંબન વિનાનો હું નાશ પામ્યો, અર્થાત્ ઘણાં જન્મ મરણ કરી બહુ દુઃખી થયો. ૧૧.

અનંતવીર્યસંમાર ! જગદાલંબદાયક ! ।

વિદ્યેહિ નિર્મયં નાથ, મામુત્તાર્ય ભવાટવીમ્ ॥ ૧૨ ॥

હે અનંત વીર્યના સમૂહવાળા ! હે જગતના જીવોને
આલબન દેવાવાળા ! મને આ લેવ અટવીમાથી પાગ ઉતારી
હે નાથ ! ભયરહિત કરો ૧૨

ન ભાસ્કરાદૃતે નાથ, કમલાકરવોચનમ્ ।

યથાતથા જગન્નેત્ર, ત્વદૃતે નાસ્તિ નિર્વૃત્તિ ॥ ૧૩ ॥

હે નાથ ! હે જગતના જીવોને નેત્ર સમાન ! હે પરમાત્મા !
જેમ સૂર્ય વિના કમળનો સમુદ્ધ વિકસ્વર થઈ શકતો નથી,
તેમ તમારા વિના મારો આત્મા વિકસ્વર નહિ થવાથી મને
નિવૃત્તિનો અભાવ જ ગ્રહે છે ૧૩

કિમેવ કર્મણા દોષા કિ મમેવ દુરાત્મન ।

કિંવાઽસ્ય હૃતકાલસ્ય, કિંવા મે નાસ્તિ ભવ્યતા ॥ ૧૪ ॥

હે પરમાત્મા ! શું આ તે મારા કર્મનો દોષ છે ? અથવા
શું આ દુષ્ટ એવા મારા આત્માનો દોષ છે ? કે આ હત્યારા
એવા કાળનો દોષ છે ? અથવા મારી ભવિતવ્યતા જ પાકી
નથી કે હજી સુધી મારો આ સસારમાથી કેમ પાર આવતો
નથી ? ૧૪

સસારમારવપયે પતિતેન નાથ ।

સીમંતિનીમરમરીચિવિમોહિતેન ॥

દૃષ્ટ કૃપાનિધિમયસ્થમથો કુરુષ્વ ।

તૃષ્ણાપનોઽવશતો જિન નિર્વૃત્તિ મે ॥ ૧૫ ॥

હે નાથ ! સમાજ રૂપી માગ્વાડના માર્ગમા ભૂલા પડેલા
અને સ્ત્રીરૂપી આજવાથી મોહિત થયેલા, એવા મે હે કૃપાના
સાગર ! તમારા દર્શન ઈચ્છા, હવે મારી તૃષ્ણા દૂર કરીને
મને શાંતિ વાપ તમ ગ્રહે ૧૫

ભૂપીભૂય સમન્વશાત્ સમુચિતાં ચો લોકનીતિં યુગા-
રંમેયઃ પ્રથમં ચ સાધુચરિતં શ્રેષ્ઠં સમારાધયત્ ॥

મુત્વા તીર્થપતિશ્ચ મોક્ષપદવીવિદ્યોતનં ચો વ્યધાત્ ।

વિશ્વેશઃ પરમેશ્વરી વિજયતે શ્રીઆદિનાથઃ સ ક્રઃ ॥ ૧૬ ॥

જેણે યુગના આરંભમાં રાજા બની સમુચિત લોક નીતિનું
શિક્ષણ આપ્યું, જેણે સહુથી પ્રથમ સાધુ-ચરિતનો શ્રેષ્ઠ માર્ગ
આરાધ્યો અને જેણે તીર્થંકર થઈ સર્વથી પ્રથમ મોક્ષ-માર્ગનું
પ્રકાશન કર્યું, એવા વિશ્વેશ્વર આદિનાથ ભગવાન જયવંત
વર્તે છે. ૧૬.

યો વિશ્વ્ય દુઃખિભુવનં કરુણાર્દ્રચિત્તી-

ભૂતો યથાર્થ સુખમાર્ગવિવોધનાય ॥

તીવ્રં તપશ્ચરિતવાન્ અમવશ્ચ પૂર્ણઃ ।

શ્રેયઃ શ્રિયં દિશતુ સ પ્રભુવર્ધમાનઃ ॥ ૧૭ ॥

દુઃખી જગતને જોઈ, કરુણાર્દ્ર હૃદયવાળા બની જેણે સાચા
સુખનો માર્ગ બતાવવા માટે તીવ્ર તપશ્ચર્યા આચરી અને
પૂર્ણતા પ્રાપ્ત કીધી; એવા પ્રભુ વર્ધમાન સ્વામી તમને કલ્યાણ
લક્ષ્મી આપે. ૧૭.

અનંતદુઃખાન્બુધિપાતકાનાં ।

રાગાદિદોષદ્વિષતાં શમાય ॥

ન ચં વિનાઽઽલંબનમસ્તિ કિંચિત્ ।

સ વીતરાગઃ શરણં પ્રપદ્યઃ ॥ ૧૮ ॥

અનન્ત દુઃખસાગરમાં પાડનારા એવા રાગ દ્વેષ વિગેરે
દુશ્મનોને શમાવવા માટે જેના વગર બીજું કંઈ આલંબન
લેવા યોગ્ય નથી, તે વીતરાગ દેવને શરણે જવું જોઈએ. ૧૮.

અથ સજ્જાઓ

૧ અથ રીધીહરખટ્ટ કર્મની સજ્જાય વૈરાગ્યની સજ્જાઓ.

દેવ દાણુવ તીર્થ કં ગણુધર, હુગિહુ નરવર સખલા,
કર્મ યોગે, તે સુખ હુ ખ પામ્યા, કર્મે હુઆ માહા નીર્જલારે,
પ્રાણી કર્મ સમો નહી ઢાય ॥ ટેક ॥
કીધા કર્મ વિના ભોગવીયા, છુટક બાગે ન હોય રે,
પ્રાણી કર્મ મમો નહી ઢાય ૧

આદીશ્વરને કર્મ અટારે, વગ્મ દીવસ ગખ્યા ભુખે,
વીરને બાર વરસ દુ ખ દીધુ, ઉપન્યા પ્રાણી કુખે પ્રાણી ૨
માઠ સહમ મુત માર્યા એક દીન, ભેધા યુવાન રે જેમા,
તે માગર હુઆ મહાપુત્રે દુ ખીયો, કમ તણા ફલ એસારે પ્રાણી ૩
બત્રીશ સહસ દેમારો સાહીબ, ચક્રિ સનતકુમાર,
શોળ રોગ શરીરે ઉપન્યા, કર્મે કીયો તનુ ખવારે પ્રાણી ૪
શુભુમ નામે આઠમો ચક્રી, કર્મે સાયર માહે નાખ્યો,
સહમ પચવીસ યજ્ઞે ઉલો દીઠો, પીણ કીણહી નવો ગખ્યો પ્રાણી ૫
પ્રજ્ઞદત્ત નામે બાગમો ચક્રી, કર્મે કીધોરે આધો,
એમ નાણી પ્રાણી વિણ કામે, કર્મ તે કો મત બાધો રે. પ્રાણી ૬
વીમ ભુજી દગ મન્તક હુતો, લક્ષ્મણે ગવણ માર્યો,
એકલકે જગ મહુને છત્યો, કર્મચુ તે પણ હાર્યો પ્રાણી ૭

- રામ લક્ષ્મણ મહા બલવંતા, અરૂં સતવંતી રે સીતા;
 બાર વરસ લગે વન દુઃખ દીઠા, વીતક તસ બહુ વીત્યાંરે. પ્રાણી ૮
- છપ્પન કુલ કોડી ચાલવનો સાહીબ, કૃષ્ણ મહાબલ જાણી;
 અટવી માંહી મુઝો એકલો, વીલવીલતો એમ પાણીરે. પ્રાણી ૯
- પાંડવ પાંચ મહા ગુઝારા, હાર્યા દ્રૌપદી નારી;
 બાર વરસ લગે વનમાં ફીરીઆ, ભમિયા જેમ ભિખારીરે. પ્રાણી ૧૦
- સતીય શિરોમાણી દ્રૌપદી, કહીયે જીણ સમી અવર ન કોય;
 પાંચ પુરૂષની તે થઈ નારી, કર્મસ્યુ તે પીણ હારીરે. પ્રાણી ૧૧
- કર્મે હવાલ કીયા હરીચંદને, વેચીસ્યું તારારે રાણી;
 બાર વરસ લગે માથે આણ્યું, નીચ તણે ઘેર પાણીરે. પ્રાણી ૧૨
- દ્વિધિ વાહન રાજાની બેઠી, ચાવી ચંદન બાલા;
 ચૌપદ જ્યું ચૌટામાં વેચાણી, કર્મ તણા એ ચાલારે. પ્રાણી ૧૩
- સમકિત ધારી શ્રેણીક રાજા, બેઠે બાંધ્યો મુસકે;
 ધરમી નરપતિ કરમે ધકાયા, કરમસ્યું જોર ન કીસકારે. પ્રાણી ૧૪
- ઇશ્વર દેવ પાર્વતી રાણી, કરતા પુરૂષ કહેવાય;
 અહંનીશી મહોલ મસાણમાં વાસો, ભીક્ષા ભોજન ખાયરે. પ્રાણી ૧૫
- સહસ કીરણએ સૂર્ય પ્રતાપી, રાત દીવસ રહે અટતો;
 સોલ કલા શશીધર જગે આવો, દિન દિન જાયે ઘંટતોરે. પ્રાણી ૧૬
- નળ રાજા પણ જીવટે રમતાં, અરથ ગરથ રાજ્ય હાર્યો;
 બાર વરસ લગે વન દુઃખ દીઠાં, તેને પણ કર્મે ભમાંડયોરે. પ્રાણી ૧૭
- સુદર્શનને શૂળીએ દીધો, મુંજરાયે માગી ભીખ;
 તમસ ગુફા મુખ કોણીક બળિયો, માની ન કોઈની શીખરે. પ્રાણી ૧૮
- ગજ મુનિના શિર ઉપર શઘડી, સાગરદત્ત બળ્યું શીશ;
 મેતારજ વાધરે વિંટાણા, ક્ષણ ન આણી રીશરે. પ્રાણી ૧૯

- પાયશે સાધુ ઘાણીમા પીટ્યા, રોશ ન આણ્યો લગાર,
પૂરવ કર્મે ઢઢર રૂપીને, પટ્માસ ન મળ્યો આહારરે પ્રાણી ૨૦
- ચૌદ પૂરવ ધર કર્મ તણે વશ, પડ્યા નિગોદ મઝાર,
આર્દ્રકુમાર અને ન દિપેણુ, ફરી વાણો ઘર બારરે પ્રાણી ૨૧
- કળાવતીના કર છેદાણા, સુલદ્રા પામી કલક,
મહાબળ મુનીનુ ગાત્ર પ્રજાજ્યુ, કર્મ તણાએ વકરે પ્રાણી ૨૨
- દ્રૌપદી હેતે પદ્મનાભનુ, ફેડયુ કૃષ્ણે દામ,
વીરને કાને ખીલા ઠોકાણા, પગે રાધી ખીગ તામરે પ્રાણી ૨૩
- કર્મથી નાકા જાય પાતાળે, પેમે અથનિ મોઝાગ,
મેરૂશિખર ઉપગ ચઢે પણ, કર્મ ન મૂકે લગારરે પ્રાણી ૨૪
- એવા કર્મ જીત્યા નર નારી, તે પહોત્યા શિવ ઠાય,
પ્રભાતે ઉઠી નિત નિત વઢો, ભક્તિએ તેહના પાયરે પ્રાણી ૨૫
- એમ અનેક નગ ખડ્યા કરમે, ભાગ્યા ને વળી સાજારે,
રીધી હુરખ કરજોડી બોલે, 'નમો નમો કર્મ મહાગતરે પ્રાણી ૨૬

૨

સહજનદીરે આતમા, સૂતો કાઈ નિશ્ચિતરે
મોહ તણા ગણીયા ભમે, જગ જગ મતિવતરે
લૂટે જગતના તતરે, નાખી વાક અત્યતરે
નગકાવામ ઠવતરે, કોઈ વીરલા ઉગતર ॥ સહજ ॥ ૧ ॥

રાગદેવ પગિણતી ભજી, માયા કપટ કરાયરે
કાશ કુસુમ પરે જીવડે, ફેગટ જનમ ગમાયરે
માથે ભય જમગયરે, શો મનગવે ધગયરે
સહુ એક માર્ગ જાયરે, કોણ જગ અમગ કહાયરે ॥ સહજ ॥ ૨ ॥

રાવણ સરિખારે રાજવી, નાગા આલ્યા વિણ ધાગરે
દશ માથાં રણ રડવડયાં, આંચ દિએ શિર કાગરે
દેવ ગયા સવી ભાગરે, ન રહ્યો માનને છાગરે
હરિ હાથે હરિ નાગરે, જોજ્યો ભાઈઓના રાગરે ॥ સહજ ॥ ૩ ॥

કેઈ આલ્યા કેઈ આલશે, કેતા આલણ હારે
મારગ વહેતોરે નિત્ય પ્રત્યે, જતાં લગ્ન હજારે
દેશ વિદેશ સુધારે, તે નર એણે સંસારે
જોતાં જમ દરબારે, ન જીવે વાર કુવારે. ॥ સહજ ॥ ૪ ॥

નારાયણ પુરી કારિકા, બળતાં મેલી નિરાશરે,
રોતાં રણમાં તે એકલા, નાઠા દેવ આકાશરે,
કિહાં તરૂં છાયા આવાસરે, જળ જળ કરી ગયો સાસરે,
બળભદ્ર સરોવર પાસરે, સુણી પાંડવ શિવવાસરે. ॥ સહજ ॥ ૫ ॥

રાજ ગાજરે બોલતા, કરતા હુકમ હેરાનરે,
પોલ્યા અગ્નિમાં એકલા, કાયા રાખ સમાનરે;
બ્રહ્મહત નરક પ્રયાણરે, એ રૂઢિ અથિર નિદાનરે,
જેવું પીંપળ પાનરે, મ ધરો જુઠું ગુમાનરે. ॥ સહજ ॥ ૬ ॥

વાલેસર વિના એક ઘડી, નવિ સોહાતું લગારે,
તે વિણ જનમારો વહી ગયો, નહી કાગળ સમાચારરે;
નહી કોઈ કોઈનો સંસારરે, સ્વાસ્થીઓ પરિવારરે,
માતા મરૂદેવી સારરે, પહોંત્યા મોક્ષ મોઝારરે. ॥ સહજ ॥ ૭ ॥

માતા પિતા સુત બાંધવા, અધિકો રાગ વિચારરે,
નારી અસારીરે ચિત્તમાં, વંછે વિષય ગમારરે;
જીવો સૂરિકંતા જે નારરે, વિષ દીધો ભરતારરે,
નૃપ જિમ ધર્મ આધારરે, સજ્જન નેહ નિવારરે. ॥ સહજ ॥ ૮ ॥

હત્રી હત્રી દેતારે તાળીઓ, સચ્ચા કુમુમની સારરે,
તે નર અતે માટી થયા, લોક ચણે ઘણાગ્ગે,
ઘડતા પાત્ર કુલાગ્ગે, એહવુ જાણી અમાગ્ગે,
છોટો વિષય વિકાગ્ગે, ધન્ય તેહનો અવતાગ્ગે ॥ મહાન ॥ ૯ ॥

થાવચ્ચા મૂતશિવ વર્યા, વલી એલચી કુમાગ્ગે,
ધિક્ક ધિક્ક વિષયારે જીવને, લઈ દેગચ્ચ ગસાળરે,
મહેલી મોહ જ જાળરે, ઘેર ગમે કેવળ જાળરે,
ધન્ય કચ્કડુ ભૂપાળરે ॥ મહાન ॥ ૧૦ ॥

શ્રી શુભવિજય મુશુર લહી, ધર્મ ગ્યણુ ધરો છેકરે,
વીગ વચન ગમ ગેલહી, ચાખે ચતુર વિવેકરે,
ન ગમે તે નર લેકરે, ધરતા ધર્મનો ટેકરે,
ભવજળ તગિયા અનેકરે ॥ મહાન ॥ ૧૧ ॥

૩ વૈરાગ્યની સજ્જત્ય.

આમ માગ અમાગ્ગે ચિત્તચેતોરે ભુટો મદલ અ સાગ ચતુર ચિત્ત ચેતોરે		
મધ્યાગગ સમાનછે ચિત્તચેતોરે ખાલી આ ધન્દ્રલળ	„	૨
એકલોઆવ્યોજીવડો	„	૩
સધળુ અહીંમુકીજશે	„	૪
કગ્લી પાગ ઉતાગ્ગે	„	૫
રાજનહિ પોપાળાઇનુ	„	૬
મુખમામઝનમહુમળ્યા	„	૭
અવમગ માધો આપતો	„	૮
ફતીઅવસરમળવેનધી	„	૯
રકને રત્ન ચિતામળી	„	૧૦

સમતાનાં ક્રૂણ મીઠડાં	„	સંતોષશિવતરૂમૂળ	„	૧૧
બેઘડી સાધો આપણી	„	ધર્મ રતન અનુકુળ	„	૧૨

૪

એ સંસાર અસાર છેરે, જીવડા બુજે વિરલો કોય,
એ સંસાર તજી ગયારે, જીવડા તે નર સુખીયા હોય.

ચતુર નર ચેતોરે ચિત્તમાંહ્ય ॥ ૧ ॥

ડાલ આણી જલ ણિંદુઓરે, જીવડા જેહવો સંધ્યાનો રાગ;
એણીપેરે અંચલ આઉખુંરે, જીવડા જાગી શકે તો જાગ.

ચતુર નર ચેતોરે ચિત્તમાંહ્ય ॥ ૨ ॥

ધન ધન રામા કાંઈ કરેરે, જીવડા કારમો એહ સંસાર;
સોવન ભય નવ ડુંગરીરે, જીવડા નંદે તજી નિરધાર. ચતુરનર ॥ ૩ ॥

માતા મયગલની પરેરે, જીવડા મન્મથ થયોરે અપાર;
નરક નિગોદમાં જાયશોરે, જીવડા તેહવો જાણી સંસાર. ચતુરનર ॥ ૪ ॥

જેવન વય વધ જાયશેરે, જીવડા ઘડપણ પણા નીવાર;
ખુણે ઘાલ્યો ખાટલોરે, જીવડા કોઈ ન પૂછે સારે. ચતુરનર ॥ ૫ ॥

અંગ ગળ્યુંને માથું ફરતુંરે, જીવડા જર્જરી હુએરે દેહ;
સગાં સંબંધીઆ ઈમ ભાખેરે, જીવડા ડોસો કરાવે વેઠ. ચતુરનર ॥ ૬ ॥

મગધ દેશનો રાજ્યોરે, જીવડા શ્રેણીક નામે નરેશ;
કાષ્ટ પીંજર કોણીકે કરીરે, જીવડા સાતવૈરી સુવેસ. ચતુરનર ॥ ૭ ॥

આદીસર અંગજ ઉપન્યારે, જીવડા ભરત બાહુબળ ભાઈ;
માંહો માંહી ઝુઝિયારે, જીવડા એ સંસારની સગાઈ. ચતુરનર ॥ ૮ ॥

પરમેશ્વર નિત્ય પૂજયેરે, જીવડા નિત્ય જપિયે નવકાર;
સુગુરૂ શિખામણ મન ધરોરે, જીવડા જિમ પામો ભવપાર. ચતુરનર ॥ ૯ ॥

અગ્નિહૃત નિશદીન ધ્યાઈએરે, હવડા પૂળે મનના કોડ,
પડિત શિયળવિજય તણોરે, હવડા શિષ્ય કહે કળેડ ચતુનર ॥૧૦॥

૫

મરણ ન છુટે રે પ્રાણીયા, કળતા કોટી ઉપાયરે,
સુગનઝ અસુગ વિદ્યાધગ, સહુ એક મારગ જાયરે
મરણ ન છુટે રે પ્રાણીયા ॥ ૧ ॥

ઈંદ્ર ચંદ્ર રવિ હરી મળી, ગણપતિ કામ કુમારે,
સુગુરુ સુરવૈદ્ય માગિયા, પોત્યા જમ ઢગ્ગારે ॥ મરણ ॥ ૨ ॥

મત્ર જત્ર મણિ ઔપધી, વિદ્યા હુન્નઝ હબરરે,
ચતુરાઈ કેરારે એકમા, જમડો છુટે જાતરે ॥ મરણ ॥ ૩ ॥

ગર્વ કરી નર ગાજતા, કળતા વિવિધ તોકાનરે,
માથે મેરૂ ઉપાડતા, પોત્યા તે શ્મશાનરે ॥ મરણ ॥ ૪ ॥

કપડા ધરેણા ઉતાગ્ગે, બાધશે ઠાઠડી માયરે,
ખોખલી હાડલી આગરે, ટેતા દેતા સહુ જાયરે ॥ મરણ ॥ ૫ ॥

કાયા માયા સહુ કારમી, કાગ્ગે મહુ ઘગ્ગારે,
રકને ગય છે કાગ્ગે, કાગ્ગે મકળ સસાગ્ગે ॥ મરણ ॥ ૬ ॥

લીડી મુડી લઈ અવતર્યો, મળતા ખાલી છે હાથરે,
હવડા જોને તું જગતમા, કોઈ ન આવે છે સાવરે ॥ મરણ ॥ ૭ ॥

નાના મોટા મહુ મચર્યા, કોઈ નહિ સ્થિર વામરે,
નામ રૂપ મહુ નાશ છે, ધર્મ ગત અવિનાશરે

મરણ ન છુટે રે પ્રાણીયા ॥ ૮ ॥

અથ શ્રી મૂર્ખ પ્રતિબોધ સજ્જાય.

જ્ઞાન કદિ નવિ થાય, મૂરખને જ્ઞાન કદિ નવિ થાય;
કહેતાં પોતાનું પણ જાય મૂં ॥ ૧ ॥ એ આંકણી. ॥

શ્વાન હોય તે ગંગાજળમાં, સો વેળા જો નહાય;
અડસઠ તીરથ ફરિ આવે પણ, શ્વાનપણું નવિ જાય.

॥ મૂં ॥ કહે ॥ ૨ ॥

ફૂર સર્પ પયપાન કરતાં, સંતપનું નવિ થાય;
કસ્તૂરિનું ખાતર જો કીજે, વાસ લક્ષણ નવિ જાય.

॥ મૂં ॥ કહે ॥ ૩ ॥

વૃષા સમે સુગ્રી તે પક્ષી, કપી ઉપદેશ કરાય;
તે કપિને ઉપદેશ ન લાગ્યો, સુગ્રી ગૃહ વિખાય.

॥ મૂં ॥ કહે ॥ ૪ ॥

નદી માંહે નિશદ્દિન રહે પણ, પાષાણપણું નવિ જાય;
લોહ ધાતુ ટંકણ જો લાગે, અગ્નિ તુરત ઝરાય.

॥ મૂં ॥ કહે ॥ ૫ ॥

કાગ કંઠમાં મુક્તાફળની, માળા તે ન ધરાય;
અંદન અર્ચિત અંગ કરીજે, ગર્ધવ ગાય ન થાય.

॥ મૂં ॥ કહે ॥ ૬ ॥

સિંહ ચરમ કોઇ શિયાળ સુતને, ધારે વેષ બનાય;
શિયાળ સુત પણ સિંહ ન હોવે, શિયાળપણું નવિ જાય.

॥ મૂં ॥ કહે ॥ ૭ ॥

તે માટે મૂરખથી અળગા રહે, તે સુખીયા થાય;
ઉખર ભૂમિ ખીજ ન હોવે, ઉલટુ ખીજ તે જાય.

॥ મૂં ॥ કહે ॥ ૮ ॥

સમકિત ધારી સંગ કરી જો, લવ લય લગતિ મિટાય;
મયો વિનય સદ્ગુરુ સેવાથી, બોધિબીજ સુખ પાય.

॥ મૂં ॥ કહે ॥ ૯ ॥ ઇતિ ॥

(૨૬૯)

પાંચમની સજ્જતય.

હાળ પહેલી

મારૂં મન મોહુ રે, સુદર શામળીયા રે—એ દેવી

શ્રીવાસુપુજ્ય જિનેસર વયણથીરે, રૂપ કુલ વચન કુલા મુનિદોય,
ગેહીણી મદિર સુદર આપીયારે, નમી ભવ પુછે દ પતિ મોય
ચઉનાણી વયણે દ પતિ મોહિયારે એ આકણી ૧

ગન્તગણી નિજ સુત આઠનોરે, તપ ફલ નિજ ભવધારી સખધ,
વિનય કરી પુછે મહાગજનેરે, ચાર સુતાના ભવ પ્રબધ ચઉ ૨
રૂપવતી શીયળવતી નેશુણવતી, સગરવતી જ્ઞાન કલા ભડાગ,
જન્મથી રોગ શોગદીઠો નથીરે, કુણુ પુન્યે લીધોરે એહ અવતાર ચઉ ૪

હાળ બીજી

જ્ઞાતો મારો વાયે છે વામળીરે—એ દેવી

શુરૂં કહે વૈતાલ્ય ગિગ્વિરૂરે પુત્ર વિદ્યાધર ચાગ,
નિજ આયુ જ્ઞાનીને પુછીયુરે, કરવા સફલ અવતાર
અવધારો અમ વિનતિરે એ આકણી ૧

થોડામા કાર્ય ધર્મનારે, કિમ કરીએ મુનિગજ,
શુરૂં કહે યોગ અમખ્ય છેડે, જ્ઞાન પચમી તુમ દાજ અવઠ ૨
દણુ આગધે મવિ અધ ટળેરે, શુભ પગિણામે સાધ્ય,
દયાણુકને જિનતણારે, પચમી દિવમે આસાધ્ય અવઠ ૩

હાળ ત્રીજી

જાહેને દેવો માન વાગાડ રે—એ દેવી

ચૈત્ર વદિ પાચમ દિને મુળો પ્રાણુછડે,
ચવિયા ચદ્ર પ્રભુ આમી લડી મુખાજાન

અજિત સંલવ અનંતજી,	સુ૦
ચૈત્ર શુદ્ધી પાંચમ શિવધામ પરિણામ;	સુ૦ ૧
વૈશાખ વદિ પંચમ દિને,	સુ૦
સંજમ લિયે કુંથુનાથ બહુ નરસાથ;	સુ૦
જેષ્ઠ સુદિ પંચમી વાસરે,	સુ૦
મુક્તિ પામ્યા ધર્મનાથ, શિવપુર સાથ.	સુ૦ ૨
શ્રાવણ સુદિ પંચમી દિને,	સુ૦
જન્મ્યા નેમિ સુરંગ અતિ ઉછરંગ;	સુ૦
માગશર વદિ પંચમી દિને,	સુ૦
સુવિધિ જનમ સુખસંગ પુન્ય અલંગ;	સુ૦ ૩
કારતક વદિ પંચમી દિને,	સુ૦
સંલવ કેવળ જ્ઞાન કરો બહુમાન;	સુ૦
દસ દેત્રે નેઉ નિજ સુણો,	સુ૦
પંચમી દિનનાં કલ્યાણ, સુખના નિધાન.	સુ૦ ૪

ઢાળ ચોથી

હારે મારે જોખનીયાનો લટકો દહાડા ચારજો—એ દેશી.

હારે મારે જ્ઞાનિ ગુરના વચણ સુણી હિતકારજો,
ચાર વિધાધરી પંચમી વિધિ તે આચરેરે લોલ;
હારે મારે શાસન દેવના પંચ જ્ઞાન મનોહારજો,
ટાળીરે આસાતના દેવ વંદન સદારે લોલ. ૧

હારે મારે તપ પૂરણથી ઉજમણાનો ભાવજો,
એહવે વિધુત યોગે સુરપદ વિવર્યોરે લોલ;
હારે મારે ધર્મ મનોરથ આળસ તજતાં હોયજો,
ધન્ય તે આતમ અવલંબી કારજ કર્યોરે લોલ. ૨

હારે મારે દેવ ધરી તુમ કુખે લિયો અવતાગ્ને,
સાલજ મેહીણી જ્ઞાન આગધન ફલ ઘણારે લોલ,
હારે મારે આગ ચતુર વિનય વિવેક વિચારને,
શુભ કેટલા લખાયે તુમ પુત્રી તણીરે લોલ

તાળ પાચમી

આમણરા હો જોગી—જે દેશી

જ્ઞાનીને વયણથી આગ બેહેની, જાતિ મમગણ પામીએ, જ્ઞાની -
ત્રીજા લવમા ધાગણ દીધી, મિદ્ધા મનના કામોરે
શ્રી જાન મદિર પચ મનોહર, પચ વગળી જિન પડિમારે,
જિનવર આગમને અનુમારે, કઠી ઉત્તમણનો મહિમા
પચમી તિવિ આગધન પચમ, કેવળ નાલિ તે ધાયરે,
શ્રી વિજય લક્ષ્મીમરિ અનુભવનારો, મન મકલ મુખદાયક

અથ શ્રી આઠ મહત્તીમજય

મહ આઠ મહા મુનિ વાગીયે જે દુર્ગતિના હાતારે
શ્રી વીર જિતેન્દ્ર ઉપદિગે બાળે મોહમ ગતી ધારારે
હાથ જાનિને મહ પહેલો દહો પૂર્વે હજિ દેવીયે દી
અરાગ તાગે કુળ ઉપચો નપથી સવિ કાગળ શીષોન્
હાથ કુમદ બીજે દાખીયો મરિગી બંધે કીપી પ્રાણ
દોડકોડિ આગધનમા બચ્યો મહ મદન જોમ મનજાતીરે
હાથ જાગ મદશી કુખ પાગીયા શ્રેણિક ગમુ મુનિ
જર્મ જોનખ્યા કુખ નચ્છનજા મુન પાડના નિન નારારે

હાજી સનત કુમાર નરેસરૂ સુર આગળરૂપ વળાણ્યું રે;
 રોમ રોમ કાયા બગડી ગઈ મદ્યોથાનુ એ ટાણું રે. મદ. ૫

હાજી સુનિવર સંયમ પાળતાં તપનો મદ મનમાં આવ્યોરે;
 થયા કૂરગડુ ઋષિરાજ્યા પામ્યા તપનો અંતરાયોરે. મદ. ૬

હાજી દેસ દસારણનો ધણી રાય દશાણું ભદ્ર અભિમાનીરે;
 ઈંદ્રની રૂદ્ધિ દેખી બૂઝીઓ સંસાર તજી થયો જ્ઞાનીરે. મદ. ૭

હાજી સ્થૂળીભદ્રે વિદ્યાનો કર્યો મદ સાતમો જે દુખ દાઢરે;
 શ્રુત પૂરણ અર્થ ન પામીયા જીવો માનતાણી અધિકાધરે. મદ. ૮

રાય સુભુમ ષટ ખંડનો ધણી લોભનો મદ કીધો અપારરે;
 હુય ગય રથ સખ સાયર ગળ્યું ગયો સાતમી નરક મઝારરે. મદ. ૯

ઈમ તન ધન જોવન રાજ્યનો મધરો મનમાં અહંકારોરે;
 એ અથિર અસ્તય સવિ કારમું વિણસે ક્ષણમાં બહુવારોરે. મદ. ૧૦

મદ આઠ નિવારો વ્રત ધારી પાળો સંયમ સુખ કારીરે;
 કહે માનવિજય તે પામશે અવિચળ પદવી નર નારીરે. મદ. ૧૧

૧૦ શ્રી રાજીભતિ અને રહુનેમીનો સંવાદ

જોઈ જતન કર જીવડા આયુ અબાણ્યું જાયરે;
 લે લાહો લક્ષ્મી તણા પછી તિહાં કાંઈ નવી થાયરે ॥ જોઈ ॥ ૧ ॥

દુલ્લહો ભવ માણસ તણા દુલ્લહોરે દેહ નિરોગોરે;
 દુલ્લહો દયા ધર્મ વાસના દુલ્લહોરે સુગુરૂ સંજોગોરે ॥ જોઈ ॥ ૨ ॥

દિન ઉગે દિન આથમે નવળે કોઈ દિન પાછોરે;
 અવસર કાઢી દેહું તો મનમાં પસ્તાશોરે ॥ જોઈ ॥ ૩ ॥

લોભ લગે લખ વચીયા, તે પરધન હુગી લીધારે,
 કેડે ન આવે કોઇને, કેડે ગદ્યા કર્મ કીધારે ॥ ભેઈ ॥ ૪ ॥
 માતા ઉદરે ઉધો ગદ્યો, કોડી ગમે દુખ દીધારે,
 યોનિ જન્મ દુખ જે હવા તે તુજ લાગે છે મીઠાં ॥ ભેઈ ॥ ૫ ॥
 હૈ ? હૈ ! વૈલવ એળે ગયો, એકે અર્થ ન સાધ્યોરે,
 સફગુરૂશીખ સુણી ઘણી, તો પણ સવેગ ન વાધ્યોરે ॥ ભેઈ ॥ ૬ ॥
 માન મને કોઇ મત કરો, યમ હત્યો નવી ડેહોરે,
 સુકૃત કાજ ન કીધલું, બે સવ હાર્યો છે તેણેરે ॥ ભેઈ ॥ ૭ ॥
 જપ જગદીશના નામને, કાઈ નિશ્ચિનો તુ મુવેરે,
 કાજ કરે અવસર લડી, અગ્નિની અગ્નિના હોવેરે ભેઈ ॥ ૮ ॥
 જગ જાનો જાણી જરી, તિમ એક દિન તુજ જાવોરે,
 કો જવો જે તુજહોવે, પછી હોયે પસ્તાવોરે ॥ ભેઈ ॥ ૯ ॥
 નિયિ પર્વ તપ નહિ કર્યો, ડેવળ ઢાયા તે પોષીરે,
 પગલવ જાનાં જવને, મબજ વિષુ ડિમ હોયોરે ॥ ભેઈ ॥ ૧૦ ॥
 મુલુ પ્રાણી પ્રેમે જરી, લગ્નિધ લઈ જિન વાણીરે,
 મબજ સાથે સગ્રહો, એમ દેહ ડેવળ નાણીરે ॥ ભેઈ ॥ ૧૧ ॥

૧૧ વૈરાગ્યની સજ્જાય.

આતમ ગમેરે મુનિ ગમે, ચિત્ત વિચારીને ભેયરે,
 તાર દીસે નહીં કોઈરે, સદુ દ્વારથી મર્યુ ભેયરે,
 જન્મ મરણ કરેલોયરે, પૂઠે સજ મલી ગયરે ॥ આતમગમે ॥ ૧ ॥
 સર્જન વર્ગ સર્વિ કામુ, કુટો કુટુબ પગિવારે,
 કોઈ ન કરે તુજ સારરે, ધર્મ વિતુ નહીં કોઈ આધારરે,
 જિલ્લે પામે સવપારરે ॥ આતમ ગમે ॥ ૨ ॥

હાજી સનત કુમાર નરેસરૂ સુર આગળરૂપ વખાણ્યું રે;
 રોમ રોમ કાયા બગડી ગઈ મદ્યોથાનુ એ ટાણું રે. મદ. ૫

હાજી સુનિવર સંયમ પાળતાં તપનો મદ મનમાં આવ્યોરે;
 થયા ફૂરગડુ ઋષિરાજીયા પામયા તપનો અંતરાયોરે. મદ. ૬

હાજી દેસ દસારણનો ધણી રાય દશાર્ણ લદ્ર અભિમાનીરે;
 ઈંદ્રની રૂદ્ધિ દેખી બૂઝીઓ સંસાર તજી થયો જ્ઞાનીરે. મદ. ૭

હાજી સ્થૂળીલદ્રે વિદ્યાનો કર્યો મદ સાતમો જે દુખ દાઢરે;
 શ્રુત પૂરણ અર્થ ન પામીયા જીવો માનતણી અધિકાઈરે. મદ. ૮

રાય સુભુમ ષટ ખંડનો ધણી લોભનો મદ કીધો અપારરે;
 હય ગય રથ સળ સાયર ગજ્યું ગયો સાતમી નરક મઝારરે. મદ. ૯

ઈમ તન ધન જોવન રાજ્યનો મધરો મનમાં અહંકારોરે;
 એ અથિર અસ્તય સવિ કારમું વિણસે ક્ષણમાં બહુવારોરે. મદ. ૧૦

મદ આઠ નિવારો વ્રત ધારી પાળો સંયમ સુખ કારીરે;
 કહે માનવિજય તે પામશે અવિચળ પદવી નર નારીરે. મદ. ૧૧

૧૦ શ્રી રાજમતિ અને રહુનેમીનો સંવાદ

જોઈ જતન કર જીવડા આયુ અબ્જાયું જાયરે;
 લે લાહો લક્ષ્મી તણો પછી તિહાં કાંઈ નવી થાયરે ॥ જોઈ ॥ ૧ ॥

દુઘ્નહો ભવ માણસ તણો દુઘ્નહોરે દેહ નિરોગોરે;
 દુઘ્નહો દયા ધર્મ વાસના દુઘ્નહોરે સુગુરૂ સંજોગોરે ॥ જોઈ ॥ ૨ ॥

દિન ઉગે દિન આથમે નવળે કોઈ દિન પાછોરે;
 અવસર કાજ ન કીધલું તો મનમાં પસ્તાશોરે ॥ જોઈ ॥ ૩ ॥

ઉદય રતન વાચક ઉપદેશે, જે નર નારી રહેશે,
પોપહ માહે પ્રેમ ધરીને અવિચળ લીલા લહેશે આજ ॥ ૭ ॥

૧૩ કૃષ્ણ મહારાજની સજાયા

નગરી દારકામા નેમિ જીનેસર, વિચરતા પ્રભુ આયે,
કૃષ્ણ નરેસર વધાઈ સુણીને, જીત નિશાન જાળયે,
હો પ્રભુજી નહિ જાઉં નરક ગેહ
નહિ જાઉં નહિ જાઉં હો પ્રભુજી, નહિ જાઉં નરક ગેહ ॥ ૧ ॥
અઢા સહસ માધુજીને વિધિશુ, વાદા અધિક હરજે,
પછિ નેમિ જીજીસર કેગ, ઉભા મુખડા નિરજે ॥ હો નહિ ॥ ૨ ॥
નેમિ કહે તુમે ચાર નિવારી, ત્રણ તણા હુ ખ રહીયા,
કૃષ્ણ કહેહુ ફરી ફરી વાહુ, હર્ષ ધરી મન હઈયા. ॥ હો નહિ ॥ ૩ ॥
નેમિ કહે એહ ટાળ્યા ન ટળે, સો વાતે એક વાત,
કૃષ્ણ જો મારા બાળ પ્રજાચારી, નેમિ જીજીસર બ્રાત ॥ હો નહિ ॥ ૪ ॥
એહાટા ગતની ચાકરી કગતા, રાક સેવક બહુ ગણશે,
સુગત સરીખા અક્ષળ જશે ત્યારે, વિષ વેલડી કેમ ફલશે ॥ હો નહિ ૫
પેટે આવ્યો તેહ લોરગ વેઠે, પુત્ર કપુત્રજ જાયો,
ભડોભૂટો પણ જાદવ કુળનો, તુમ બાધવ કહેવાયો, ॥ હો નહિ ॥ ૬ ॥
છપ્પન કોઠ જાદવનો દે, સાહેબો, કૃષ્ણજ નરકે જાશે,
નેમિ જીનેસરે કેરોદે બાધવ, જગમા અપજગ થાશે ॥ હો નહિ ॥ ૭ ॥
શુદ્ધ મમદિતની પરીક્ષા કરીને, જોત્યા કેવલનાણી,
નેમિ જીનેસર દિયો દિલામો, ખરો રૂપેયો જાણી ॥ હો ॥ ૮ ॥

નેમિ કહે તુમે ચિંતા ન કરશો, તુમ પદવી અમ સરખી;
આવતી ચોવીશીમાં હોશો, તીર્થંકર હરી પોતે મન હરખી.

॥ હો નહિં ॥ ૬ ॥

જાદવકુળ અજવાળ્યું રે નેમિજી, સમુદ્રવિજય કુળ દીવો;
છંદ્ર કહેરે શિવાદેવીના નંદન, કોડ દીવાળી જીવો. ॥ હો નહિં ॥ ૧૦ ॥

૧૪ ભરત ચક્રવર્તીની સજ્જાય.

મનહીમેં વૈરાગી ભરતજી, મનહીમેંહી વૈરાગી ॥ ટેક ॥
સહસ બત્રીશ મુગટ બંધ રાજા, સેવા કરે વડ ભાગી;
ચોસઠ સહસ અતેઉરી જાહે, તોહીન હુવા અનુરાગી. ॥ ભરતજી ॥ ૧

લાખ ચોરાશી તુરંગમ જાહે, છન્નુ કોડ હે પાગી;
લાખ ચોરાશી ગજરથ સોહિયે, શૂરતા ધર્મ શું લાગી. ॥ ભરતજી ॥ ૨

ચાર કોડ મણુ નિત સીએ, હ્રણ દશ લાખ મણુ લાગે;
ત્રીન કોડ ગોકુલ ઘર હુએ, એક કોડ હલ સાગી. ॥ ભરતજી ॥ ૩

સહસ બત્રીશ દેશ વડ ભાગી, ભયે સર્વ કે ત્યાગી;
છન્નુ કોડ ગામકે અધિપતી, તોહી ન હુવા સરાગી. ॥ ભરતજી ॥ ૪

નવનિધિ રંતન ચોઘડીયાં બાજે, મન ચિંતા સખ ભાગી,
કનકકીર્તિ મુનિવર વંદત હે, દીને મુકિત મેં માગી. ॥ ભરતજી ॥ ૫

૧૫ શ્રી ગૌતમ સ્વામીની સજ્જાય.

શ્રી ગૌતમ સ્વામી પુછા કરે, વિનય કરી શીશ નમાય હો પ્રભુજી;
અવિચલ સ્થાનક મેં સુણ્યું, કૃપા કરી મુજ બતાય હો પ્રભુજી;
શિવપુર નગર સોહામણું. ૧

અષ્ટ કરમ અલગા કરી, સાર્યા આતમ કાજ હો પ્રભુજી,
 છુટયા સ સારના દુ ખ થકી, તેને ગહેવાનુ કિહા કામહો પ્ર૦ શિ૦ ૨
 વીઠ કહે ઉર્ધ્વલોકમા, સિદ્ધશિલા તણું કામ હો ગૌતમ,
 સ્વર્ગ છન્વીશની ઉપરે, તેહના છે ખારે નામ હો ગૌતમ૦ શિ૦ ૩
 લાખ પીસ્તાલીશ ચોજના, લાખી પહોળી જાણુ હો, ગૌતમ૦
 આઠ ચોજન જાડી વિચે, છેડે મ ખ પ ખ જયુ જાણુહો, ગૌ૦ શિ૦ ૪
 ઉજ્જવલ 'હાર મોતીતણા, ગોદુગ્ધ શ ખ વખાણુ હો, ગૌ૦
 તે થકી ઉજળી અતિ ઘણી, ઉલટ છત્ર સઠાણુ હો, ગૌ૦ શિ૦ ૫
 અર્જુન સ્વર્ણુ સમ દિપતી, ગઠારી મઠારી જાણુ હો, ગૌ૦
 સ્ફટીક ગ્લન થકી નિર્મલી, સુવાળી અત્ય ત વખાણુ હો, ગૌ૦ શિ૦ ૬
 શિદ્ધશિલા ઉલધી ગયા, અધર ગદ્દા સિદ્ધગજ હો, ગૌ૦
 અલોક શુ જાઈ અડ્યા, સાર્યા આતમ કાજ હો, ગૌ૦ શિ૦ ૭
 જન્મ નહિ મરણુ નહિ, નહિ જરા નહિ ગેગ હો, ગૌ૦
 વૈગિ નહિ મિત્ર નહિ, નહિ મલેગ વિલેગ હો, ગૌ૦ શિ૦ ૮
 ભુખ નહિ તૃષા નહિ, નહિ હર્ષ નહિ શોક હો, ગૌ૦
 કર્મ નહિ કાયા નહિ, નહિ વિષયા રસયોગ હો, ગૌ૦ શિ૦ ૯
 શબ્દરૂપ ગ્સગધ નહિ, નહિ કરમ નહિ વેદ હો, ગૌ૦
 ખોલે નહિ આલે નહિ, મૌનપણું નહિ ખેદ હો, ગૌ૦ શિ૦ ૧૦
 ગામ નગર તિહા કોઈ નહિ, નહિ વસ્તી ન ઉજાડહો, ગૌ૦
 કાલ સુકાલ વર્તે નહિ, રાત દિવમ તિયિવાઝ હો, ગૌ૦ શિ૦ ૧૧
 રાજ નહિ પ્રજા નહિ, નહિ ઠાકુર નહિ દામ હો, ગૌ૦
 સુખિતામાં ગુરૂ ચેલો નહિ, નહિ લઘુ વડાઈ તાસ હો, ગૌ૦ શિ૦ ૧૨
 અનતા સુખમા ઝીલી ગદ્દા, અરૂપી જ્યોત પ્રકાશ હો, ગૌ૦
 સદુ કોઈને સુખ સારીખા, મઘજાને અવિચલવામ હો, ગૌ૦ શિ૦ ૧૩

અનંતા સિદ્ધ સુગતેં ગયા, વળી અનંતા જાય હો; ગૌં
 અવર જગ્યા રૂંધે નહિ, જયોતમાં જયોત સમાય હો; શિં ૧૪
 કેવલજ્ઞાન સહિત છે, કેવળ દર્શન ખાસ હો; ગૌં
 ક્ષાયક સમકિત દીપતું, કદીય ન હોવે ઉદાસ હો; ગૌં શિં ૧૫
 સિદ્ધ સ્વરૂપ જે આલખે, આણી મન વૈરાગ હો; ગૌં
 શિવસુંદરી વેગે વરે, નય કહે સુખ અથાગ હો; ગૌં
 શિવપુર નગર સોહામાણું ૧૬

૧૬ શ્રી વણુઝારાની સજ્ઞાય.

પંરદેશીનો કાંઈ પતીઆરો, ટાંડો લેરે ચલે વિણુજરો
 પંરદેશીનો કાંઈ પતિઆરો
 જખલગે બતીઆં ને તખલગે દૂતીઆં;
 તેરે મંદિર લયો રે ઉજાલો, પંરદેશીં
 જખલગે તેલને ખુઝગએ બતીઆં, તે મંદિર લયોરે અંધારો;
 પંરદેશીં ટાંડો લેરે ચલે વિણુજરો. ૧
 શુંદ ગલીકા સાંઠા મીઠા, ગાંઠે ગાંઠે રસ ન્યારો; પંરદેશીં
 તીર્થમેલે જે હાટ બનાયા, વિખરતાં નહિ વારો; પંરદેશીં ટાંડોં રે
 ધનતન યોવન તેરી આથ, અથિર હે જેસી સુપનકી માયા;
 ચકવર્તિ હુરિ બળદેવા, જયું આંવ્યા ત્યું જાયા; પંરદેશીં ટાંડોં
 લાખ ચોરાશી ચોની મેં લમીયો, હુંખનો નાંવ્યો પારો; પંરદેશીં
 અળ ચેતન તેરે જોગ મિલ્યોહો, જિનવર વચન વિચારો. પંરંટાંડોં
 કાયા નગર મેં હાક પડી જખ, હુંસે દીઓરે નગારો પંરદેશીં
 સદ્ ગુરુ કેરી શીખ સુણીને, આતમ કાર્ય સુંધારો; પંરદેશીં
 ટાંડો લેરે ચલે વિણુજરો. ૫

૧૭ અનંતકાયની સજ્જાય.

અનંતકાયના દોષ અનંતા, 'જાણી બવિયણુ પ્રાણીરે,
 ગુરૂઉપદેશે તે પરિહરે, એવી જિનવગ વાણીરે અનંત ॥ ૧ ॥
 પુઠવી પાણી અગ્નિ વાયુ, વનસ્પતિ પ્રત્યેકારે,
 એ પાચે થાવગ ગુરૂ મુખથી, સાલણને સુવિવેકારે અનંત ॥ ૨ ॥
 બે ઈન્દ્રી તે ઈન્દ્રી ચૈરેન્દ્રી, પચેન્દ્રીય પ્રમુખારે,
 અકેદ્રી કાયાએ જિનરાને, ભાખ્યા જીવ અમખ્યારે અનંત ॥ ૩ ॥
 એ છ કાય તણા ને જીવા, તે મહુ એકણુ પાચેરે,
 ઠઠમૂળ સોય સોયની અંચે, જીવ અનંતા પ્રકાશ્યારે અનંત ॥ ૪ ॥
 બહુ હિ માનુ કારણુ જાણી, મલાળને સુવિચારેરે,
 ઠઠમૂળ લક્ષણુ પરિહરે, કરને સકળ જન્મારેરે અનંત ॥ ૫ ॥
 અનંતકાયના બહુ લેહ ભાખ્યા, પન્નવણા ઉવગેરે,
 શ્રી ગૌતમ ગણધરની આગે, શ્રી વીરુણુ દમનગેરે અનંત ॥ ૬ ॥
 નગક તણા છે ચાગ દુવાગ, ગતિભોજન પહેલુરે,
 પગ્ગ્રી ખીન્તુ અથાણુ ત્રીન્તુ, અનંતકાય છે છેલ્લુરે અનંત ॥ ૭ ॥
 એ ચારેને ને પરિહરે, દયા ધર્મ આદરેરે,
 કીર્તિ કમળા તસ વિસ્તરે, ચિવમદિ સચરેરે અનંત ॥ ૮ ॥
 પાચે પર્વી પોપકુ દીને, ભાવે જિન પૂજીનેરે,
 સપત અનુમારે દાન દીને, એમ લવ લાડો લીનેરે અનંત ॥ ૯ ॥
 ચૌદ નિયમ સભારે મહોપો, પડિકમણા દોષ વારેરે,
 ગુરૂ ઉપદેશ મુખી મનગે, એ શ્રાવક આચારેરે અનંત ॥ ૧૦ ॥
 પર ઉપગાગ દરે નિજ શકતે, કુમતિ દદાચકુ મૂકારે,
 નવ નવા ઉપદેશ મુખીને, મૂળ ધર્મ મત ચૂકારે. અનંત ॥ ૧૧ ॥

તપગચ્છ નાયક શિવસુખદાયક, શ્રીવિજય ધર્મસૂરિદારે;
નાસ પસાયે દિન દિન વાઘે, ભાવસાગર મુણીદારે. અનંત ॥ ૧૨ ॥

૧૮ દશમા અધ્યયનની સજ્જાય.

સમવસરણ સિંહાસનેજી, વીરજી કરેરે વખાણુ;
દશમા ઉત્તરાધ્યયનમેંજી, દીયે ઉપદેશ સુખાણુ.

સમયમય ગૌયમ મ કર પ્રમાદ

વીર જીનેશ્વર શીખવેજી, પરિહર મદ વિખવાદ. સં વીર જીને ૧

જિમ તરૂં પંડુર પાંદડોજી, પડતાં ન લાગેજી વાર;
તિમ એ માણસ જીવડોજી, થીર ન રહે સંસાર. સં વીર જીને ૨

ડાલ આણી જન ઓસનોજીરે, ક્ષણ એક રહે જલખીંદ;
તીમ એ અંચલ જીવડોજી, ન રહે ઇંદ્ર નરિંદ્ર. સં વીર જીને ૩

સુક્ષ્મ નિગોદ લમી કરીજીરે, રાશી ચઢ્યો વ્યવહાર;
લાખ ચોરાશી જીવાયોનિમાંજી, લાધ્યો નરભવસાર. સં વીર જીને ૪

શરીર જરાએ જરજર્યુંજી, શીર પર પડીઆજી કેશ;
ઇન્દ્રિયખલ હીણું પડ્યાંજી, પગ પગ પેખે કલેશ. સં વીર જીને ૫

ભવ સાયર તરવા લાણીજી, ચારિત્ર પ્રવહણુ મૂળ;
તપ જપ સંયમ આકરાંજી, મોક્ષ નગર છે દૂર. સં વીર જીને ૬

ઈમ નીસુણી પ્રભુ દેશનાજી, ગણધર થયા સાવધાન,
પાપ પડલ પાછાં પડ્યાંજી, પામ્યા કેવલજ્ઞાન. સં વીર જીને ૭

ગૌતમના ગુણુ ગાવતાંજી, ધર સંપતની કોડ;
વાચક શ્રીકરણુ ઈમ લણેજી, વંદું ખે કર જોડ. સં વીર જીને ૮

૨૦ ચૌદ પૂર્વની સજ્જાય. (સ્તવન)

ગણધર દશ પૂર્વધર સુંદર, ચૌદ પૂર્વધર લક્ષિત કરીને;
જેમ શ્રુત જ્ઞાન લહીનેરે, ચૌદપૂર્વ તપ વિધિ આરાધિ;
માનવફલ લવ ફલ લીનેરે. ચૌ૦ ૧

પ્રથમ પૂર્વ ઉત્પાદન નામે, વસ્તુ ચૌદ તસ જાણો રે;
એક કોટી પદ એક ગજ મસીમાને, લીખનતાણું પરિમાણોરે. ચૌ૦ ૨

અગ્રાચણી પૂર્વ છે ખીણું, વસ્તુ છવીશ છે જેહની રે;
છનું લાખ પદ બે ગજમાને, લીખન શક્તિ કહી તેહનીરે. ચૌ૦ ૩

વીર્ય પ્રવાહ નામે છે ત્રીણું, વસ્તુ શોળ અધિકારોરે;
સત્યોતેર લાખ પદ ગજ ચૌમાને, લીખપના ઉપચારોરે. ચૌ૦ ૪

અસ્તિ પ્રવાહ જે ચોથુ પૂર્વ, વસ્તુ અઠાવીશ કહીએરે;
સાત લાખ પદ અડગજ માને, મસીપુંજે લિપિ લહીએરે. ચૌ૦ ૫

જ્ઞાન પ્રવાહ પંચમ પૂર્વ, વસ્તુ બાર સુવિચારીરે;
એકોણ એક કોટીપદ તેહના, સોળ ગજ લિપિ થાયરે. ચૌ૦ ૬

સત્ય પ્રવાહ છઠું પૂર્વ સણસઠ, અધિકા પદે એક કોટીરે;
બે વસ્તુ ગજ બત્રીશ માને, લીખવાને મસી જુદીરે. ચૌ૦ ૭

આત્મ પ્રવાહ સત્તમ ચોળ વસ્તુક, કોટી છવીશ પદવારે;
ચૌસઠી ગજ મસી માને લહીએ, એ ઉપમાન સંભારે. ચૌ૦ ૮

આઠમું કર્મ પ્રવાહ પૂર્વ, ત્રીશ વસ્તુ અધિકારોરે;
એંસી સહસ એક કોટી પદ ગજવળી, એકસો અઠાવીશ ધારોરે.
ચૌ૦ ૯

પ્રત્યાખ્યાન પ્રવાહ છે નવમું, વીશ વસ્તુ પદ જેહનાં રે;
લાખ ચોરાસી બસે છપત્ર, લિખિત માન કહ્યું તેહનું રે. ચૌ૦ ૧૦

વિદ્યા પ્રવાદ પૂર્વ છે દશમુ, પદર વસ્તુ તમ જાણીયેરે,
એક કોટી દશ લાખ પદ છે, તેહના પાચસે ખાર સવિ ગણિએરે.
ચૌ૦ ૧૧

એકાદસમુ કલ્યાણ નામે, કોટી છવીશપદ સુધારે,
ખાર વસ્તુ એક સહસ ચોવીશ ગજ, લિપિ અનુમાન પ્રસિદ્ધારે
ચૌ૦ ૧૨

પ્રાણાવાય ખાગ્મુ પૂર્વ, તેર વસ્તુ સુખકારીરે,
છપનલાખ એક કોટી પદ ગજ વળી, બે મહસ અડતાલીશ સારરે
ચૌ૦ ૧૩

ક્રિયા વિશાલ તેરમુ પૂર્વ, નવકોટી પદ વસ્તુ ત્રીશરે,
ચાર સહસ છત્રુ ગજમાને, લિખવા અધિક જગદીશરે ચૌ૦ ૧૪

લોક ણિદુ સાર ચૌદમુ પૂર્વ, પદકોટી સાડી ખારરે,
વસ્તુ પચવીશ ગજ એકશત ખાણુ, અધિકા આઠ હજારરે ચૌ૦ ૧૫

ધુરીયા રે પૂર્વ છે ચુલ, અવરને તેહ ન જાણોરે,
દષ્ટિવાદનો ભેદ છે ચોથો, શામન ભાવ વખાણોરે ચૌ૦ ૧૬

એણિ પરે ચૌદ પૂર્વની સેવા, કરતા આતમ દીપેરે,
શ્રીનય વિમલ કહે નીજ એ તો મવિ અરિયણુ છપેરે
ચૌદ પૂર્વધર ભકિત કરીને. ૧૭

૨૧ વૈરાગ્યની સજ્જાય.

ઉચ્ચા તે મદિર માળીયા, સોહ્ય વાળીને સુતો,
કાઢો કાઢોરે એને સહુ કહે, જાણે જન્મ્યોજ નહોતો
એકરે દિવસ એવો આવશે ॥ ૧ ॥ એ આકળી ॥
મને મળજોજ સાલે, મત્રી મળ્યા સર્વે કાગ્મી,
તેનુ કઈ નવ ચાલે એક ॥ ૨ ॥

સાવ સોનાનાંરે સાંકળાં પહેરણુ નવ નવા વાધા;
 ધોળું વસ્તર એના કર્મનું, તે તો શોધવા લાગ્યા. એક. ॥ ૩ ॥
 ચરૂ કઢાઈઆ અતિઘણા, ખીજનું નહિ લેખું;
 ખોખરી હાંડી એના કર્મની, તે તો આગળ દેખું. એક. ॥ ૪ ॥
 કેના છોડ ને કેના વાછરૂ, કેનાં માયને ખાપ;
 અંતકાળે જાવું (જીવને) એકલું, સાથે પુણ્ય ને પાપ. એક. ॥ ૫ ॥
 સગીરે નારી એની કામિની, ઉભી ડગમગ જીવે;
 તેનું પણ કાંઈ ચાલે નહીં, યેઠી ધુસકે રૂવે. એક. ॥ ૬ ॥
 બહાલાં તે બહાલાં શું કરે, બહાલાં વોળાવી વળશે;
 બહાલાં તે વનનાં લાકડાં, તે તો સાથેજ બળશે. એક. ॥ ૭ ॥
 નહીં ત્રાપો નહીં તુંબડી, નથી તરવાનો આરો;
 ઉદયરતન પ્રભુ ઇમ લણે, મને પાર ઉતારો. એક. ॥ ૮ ॥

૨૨

આપ સ્વભાવમારે, અવધૂ સદા મગનમેં રહેના;
 જગત જીવહે કરમાધીના, અચરિજ કછુઅ નલીના. આપ. ॥ ૧ ॥
 તુમ નહીં કેરા કોઈ નહિં તેરા, કયા કરે મેરા મેરા;
 તેરા હૈ સો તેરી પાસે, અવર સળે અનેરા. આપ. ॥ ૨ ॥
 વયુ વિનાશી તું અવિનાશી, અળ હે ઇનકું વિલાસી;
 વયુ સંગ જળ દુર નિકાસી, તળ તુમ શિવકાવાસી. આપ. ॥ ૩ ॥
 રાગ ને રીસા દોય ખવીસા, એ તુમ દુઃખકા દીસા;
 જળ તુમ ઉનકું દુર કરીસા, તળ તુમ જગકા ઇસા. આપ. ॥ ૪ ॥
 પારકી આશા સદા નિરાશ, એ હે જગજગન પાસા;
 તે કાટનકું કરે અભ્યાસા, લહો સદા સુખવાસા. આપ. ॥ ૫ ॥

કળહીક કાણ કળહીક પાણ, 'કળહીક હુઓ અપબ્રાણ,
 કળહીક જગમે કીર્તિગાણ, સખ પુદ્ગળકી જાણ આપ ॥ ૬ ॥
 શુદ્ધ ઉપયોગ ને મમતાધારી, જ્ઞાન ધ્યાન મનોહારી,
 કર્મ કલકકુ 'હુર નિવારી, છવ વરે શિવ નારી આપ ॥ ૭ ॥

૨૩ ખધક મુનિની સજ્જાય. ઢાળ પહેલી.

નમો નમો ખધક મહામુનિ, ખધક ક્ષમા લકારે,
 ઉશ્ર વિહારે મુનિ વિચરતા, ચારિત્ર ખર્જની ધારે નમો ॥ ૧ ॥
 સમિતિ શુભિને ધારતો, જિતશત્રુ રાજાનો નહરે,
 માતા ધારણી ઉદરે જનમિયો, દર્શન પરમાનંદરે નમો ॥ ૨ ॥
 ધર્મઘોષ મુનિ દેશના, પામીયો તેણે પ્રતિબોધરે,
 અનુમતિ લેધ માય તાયની, કર્મ શુ શુદ્ધ થધ ચોદરે નમો ॥ ૩ ॥
 છક્ર અક્રમ આદે અતિ ઘણા, દુષ્કર તપ તનુશોષરે,
 રાત દિવસ પરિષદ સહે, તો પણ મન નહિ રોષરે નમો ॥ ૪ ॥
 દવ દીધા ખીજડા દેહમા, ચાલતા ખડખડે હાડરે,
 તો પણ તપ કરે આકરા, જાણતો અધિર સસારરે નમો ॥ ૫ ॥
 એક સમે લગની પુરી પ્રતે, આવીયા સાધુજી સોયરે,
 ગોખે ખેડી ચિંતે ખેનડી, એ મુજ ખધવ હોયરે નમો ॥ ૬ ॥
 ખેનને ખધવ સાલર્યો, ઉલટ્યો વિરહ અપારરે,
 છાતડી લાગી છે કાટવા, નયણે વહે આસુડાની ધારરે નમો ॥ ૭ ॥
 રાય ચિંતે મનમા ઇચ્છુ, એ કોઈ નારીનો ચારરે
 મેવકને કહે સાધુની, લાવોજી ખાલ ઉતારરે નમો ॥ ૮ ॥

ઢાલ બીજી.

રાય સેવક તવ કહે સાધુને, ખાલડી જીવથી હણશુંરે,
અમ ઠાકુરની એહ છે આણા, તે અમે આજ કરીશુંરે;
અહોઅહો સાધુજી સમતાના દરિયા, મુનિ ધ્યાન થકી નવિચલિયારે.૧
મુનિવર મનમાંહી આણુંદો, પરિષહ આવ્યો જાણીરે;
કર્મ ખપાવાનો અવસર એહવો, ફરી નહીં આવે પ્રાણીરે.
અહો. ॥ ૨ ॥

એતો વલી સખાઈ મલીયો, ભાઈ થકી ભલેરોરે;
પ્રાણી તું કાયરપણું પરિહરને, જિમ ન થાયે ભવફેરોરે.
અહો. ॥ ૩ ॥

રાય સેવકને તવ કહે મુનિવર, કંઠણ ફરસ મુજ કાયારે;
ખાધા રખે તુમ હાથે થાયે, કહો તિમ રહીયે ભાચારે.
અહો. ॥ ૪ ॥

ચારે શરણાં ચતુર કરીને, ભવ ચરમ આવતેરે;
શુકલ ધ્યાન શું તાન લગાવ્યું, કાયા વોસિરાયંતરે.
અહો. ॥ ૫ ॥

ચરચહ આમડી તેહ ઉતારે, મુનિ સમતારસ ઝીલેરે;
ક્ષપકશ્રેણિ આરોહણ કરીને, કઠિણ કરમને પીલેરે.
અહો. ॥ ૬ ॥

ચોથું ધ્યાન ધરંતાં અંતે, કેવલ લઈ મુનિ સિધ્યારે;
અજર અમરપદ મુનિવર પામ્યા, કારજ સઘળાં સિધ્યાંરે.
અહો. ॥ ૭ ॥

એહવે તે મુહપત્તિ લોહીએ ખરડી, પંખીકે આમિષ જાણીરે;
લેધને નાખી તે રાજહવારે, સેવકે લીધી તાણીરે.
અહો. ॥ ૮ ॥

સેવક મુખથી વાતજ નાણી, જહેને મુહપતિ દીઠીરે
નિશ્ચય ભાઈ હણાયો નાણી, હમડે ઉઠી અગીઠીરે
અહો ॥ ૯ ॥

વિરહ વિલાપ કરે ગય રાણી, સાધુની સમતા વખાણીરે,
અથિર સસાર સવેગે નાણી, સજમ લીયે ગય રાણીરે
અહો ॥ ૧૦ ॥

આ કોઈ પાતક સવિ છડી, કઠિણ કર્મને નિંદીરે,
હુ કર તપ કરી કાયા ગાળી, શિવસુખ લહે આણીરે
અહો ॥ ૧૧ ॥

ભવિયણ એહવા મુનિવર વદી, માનવ ભવ ફલ લીનેરે,
કરનેડી મુનિ મોહન વિનવે, એવક મુખિયા કીનેરે
અહો ॥ ૧૨ ॥

૨૪ વૈરાગ્યની સજાયા.

ખલીહારી નહિ એ વૈરાગ્યની, જેહના મનના એ ગુણ આંખેરે,
મોક્ષના મોતી એ જીવડા, નજ ભવ ફલ તેણે પાયેરે બલિ ॥ ૧ ॥
જેમ લીખારીને લાગ્યો ઠીંકરો, તે તો તજવો દોહિલો હોયરે,
ખટ ખડ તજવો મોહિલા, જો વૈરાગ્ય મનમા હોયરે બલિ ॥ ૨ ॥
નથી સસારમા કોઈ કોઈનું, સૌ સ્વાસ્થીયા સગા વહાલારે,
કર્મ સયોગે સહુ સાપડયું, અતે જાશે સમ્રાજા ઠાલારે બલિ ॥ ૩ ॥
મારૂં મારૂં મ.મ કરો પ્રાણિયા, તારૂં નથી એણી વેલારે,
ખાલી પાપના પોદલા બાધવા, થાશે નગ્નમાઠેલમઠેલારે બલિ ॥ ૪ ॥
ગજ સરે જો એહથી, તો મમાજ મુનિ કેમ છોડેરે,
પણ જુડી બાજ છે સસાગની, ધંદળાગની બાજ માડીરે બલિ ॥ ૫ ॥

નગારાં વાગે માથે મોતનાં, કેમ નિશ્ચિંત થઈને સુતોરે;
મધુર્બિંદુ સુખની લાલચે, ખાલી કીચડમાં કેમ ખુતોરે. બલિ. ॥ ૬ ॥
લાખ ચોરાશી જીવાયોનિમાં, નહિ કોઈ છુટવાનો આરોરે;
એકજ મલ્લ વૈરાગ્ય છે, તુમે ધર્મ રત્ન સંભારોરે. બાલ. ॥ ૭ ॥

૨૫ વૈરાગ્યની સજ્જાય.

પુણ્ય સંયોગે પામીયો જીરે, નરલવ આરજ ખેત
શ્રાવકકુળ ચિંતામણી જીરે, ચેતી શકે તો, ચેતરે જીવડા;
એ સંસાર અસાર ॥ ૧ ॥

સાર માત્ર જિન ધર્મ છે જીરે, આંપણું ઘર સંભારે જીવડા;
માત પિતા સુત બાંધવા જીરે, દાસ દાસી પરિવાર,
સ્વાર્થ સાધે સહુ આપણો જીરે, સહુ મતલ બના ચારરે. જીવડા
એ સંસાર અસાર ॥ ૨ ॥

સરોવર જળનો મિંડકોજીરે, તાકે આપણો લક્ષ;
સાપ તાકે છે મિંડકોજીરે, સહુને આપણો લક્ષરે.
જીવડા એ ॥ ૩ ॥

મયુર તાકે છે સાપને જીરે, આહિડી તાકે છે મોર;
મચ્છ ગળાગળ ન્યાય છે જીરે, નિર્ભય નહિ કોઈ ઠોરરે.
જીવડા એ ॥ ૪ ॥

કર્મ નાટક માંડીયો જીરે, જીવડો નાચણહાર
નવા નવા લે બાથમાં જીરે, ખેલે વિવિધ પ્રકારરે.
જીવડા એ ॥ ૫ ॥

ચોરાશી ચોગાનમાં જીરે, રૂપ રંગનારે ઠાક;
તમાસા ત્રણ લોકના જીરે, બાજીગરના પાઠરે;
જીવડા એ ॥ ૬ ॥

ખોત ગઈ થોડી રહી જુરે, પરલવ ભાતુ રે ધાધ,
સમતા સુખની વેલડી જુરે, ધર્મ રત્ન પદ સાધરે
જીવડા એ ॥ ૭ ॥

૨૬ વૈરાગ્યની સજ્જાય.

તન ધન જોખન કાગ્નિજી, કોના માત ને તાત,
કોના મહિર માળીયાજી, જેસી સ્વપ્નની વાત,
સોભાગી શ્રાવક સાલજો ધર્મ સજ્જાય ॥ ૧ ॥

ફાગટ કાફા મારવાજી, અતે સગુ નહિ કોય,
ઘેખર જમાઈ ખાઈ ગયોજી, વણિક કુટાયો જોય મોભાગી ॥ ૨ ॥

પાપ અઢાગને સેવીનેજી, લાવે પૈસો એક,
પાપના ભાગી કો નહિજી, ખાવાવાળા છે અનેક મોભાગી ॥ ૩ ॥

જીવતા જશ લીધો નહીજી, મુવા પછી શી વાત,
ચાર ઘડીનું ગાદણજી, પછી અધારી રાત મોભાગી ॥ ૪ ॥

ધન તે મોટા શ્રાવકોજી, આણુદને કામદેવ,
ઘરનો ખોલે છોડીનેજી, વીર પ્રભુની કરે સેવ મોભાગી ॥ ૫ ॥

ખાપ દાંદા ચાલ્યા ગયાજી, પુગ થયા નહિ કામ,
કગ્વી દેવની વેઠડીજી, શેખસદ્દી પરિણામ મોભાગી ॥ ૬ ॥

જો મમજો તો સાંનમાજી, સદ્ગુરૂ આપે છે જ્ઞાન,
જો સુખ ચાહો મોક્ષનાજી, ધર્મ રત્ન કરો ધ્યાન મોભાગી ॥ ૭ ॥

ઉદયરત્ન વાચક ઈમ જોલે, જે નર નારી લણશેજી;
તેહનાં પાતક દુરે ટળશે, મુક્તિ પુરીમાં મળશે. શાણાં ૧૩

૨૯ શ્રી શિખામણી સજ્જાય.

તવ સોહમ ગણુધર કહે, સહુને હિત કામે,
રૂપલ દત્ત આદે કરી, નિસુણે શિરનામી;
એ દુષ્કર અછે પાલવું, વચ્છ દુઃકર કરવું,
વિણુ પ્રવહણુ નિજ બાહુસું, જલનિધિનું તરવું. ૧

પંચ મહાવ્રત પાલવાં, નિત્ય ત્રિકરણ સુદ્ધે,
દશવિધ ધર્મ આરાધવો, મન રૂણુતા બુદ્ધે;
ગચ્છ પરંપરા વર્તાવું, અહનિશિ ગુરૂ સેવા,
ગુરૂઆણા નિત ધારવી, જેમ મીઠા મેવા. ૨

વિનય વિવેક કરી ઘણો, ગુરૂશ્યું મન મેલે,
તત્ત્વ હિતાહિત વાતશ્યું, નિજ મનડું મેલે;
વચને સંતોષે સહુ, જિમ જલની ધારા,
ગુરૂ મનડું રાજી કરી, લહે આગમ પારા. ૩

સમુદાણી વૃત્તિ કરી, જે એણુ શુદ્ધે,
આસ લીએ દેહ ધારવા, નહિ લાંપટ બુદ્ધે;
આણુ મિલતે ઉણો નહિ, મિલે ગર્વ ન ધારે,
સહે શીખ-સમતા રસે, ઇંગીત આકારે. ૪

સર્વ સહે પ્રૃથ્વી પરે, એ લક્ષણુ ધરવું,
પ્રવચન માર્તી આઠને, તપ ગિતન કરવું;
અહી પ્રસંગ કરવો નહિ, સાવધ ન કરવું,
આપ હહાપણુ ગોપવી, ગુરૂ વચને રહેવું. ૫

જાવ જીવ ગુરૂ મેવના, કર્તા તપ માધે,
દશવિધ વૈયાવચ્ચ કરે, તો જગ જસવાધે,
પરિસહ સઘળા જીવવા, કર્ણા દિલ આણે,
નિશ્ચય નય વ્યવહાર્યુ, મમયાદિક જાણે ૬

વિષય કપાય નિવારવા, ફેરે પરમાદ,
હસિતવદન હે જાણુઓ, હો ચે વચન સ્વાદ,
ધર્મ લહે ભવિ દેખીને, તે મુદ્રા ધારે,
ઈમ આપોપૂ તાર તો, પગને પણ તારે ૭

કપટે ધર્મ ન આચરે, ન ધરે જગ માયા,
શત્રુ મિત્ર સરળા ગણે, સમ રૂકને રાયા,
અનિયત વાસ વસે સદા, જે અપ્રતિજ્ઞા,
આધાકર્માદિક ન હ્યે, યાપણ પ્રતિજ્ઞા ૮

વચ્છ આગ્રિ તેહનુ મહી, જે નિજ અણુઆલે,
સિહ પણે જે આદરી, સિહની પરે પાલે,
શુ સજ્જમ લીધા માટે, સમારે તરીને,
મલિનપણે ભારે હોએ, જેમ કળલ લીને ૯

માહમા છિદ્ર જેવે ઘણા, ગુરૂ આદિક કેગ,
શીખ દીઅતા ગીમવે, અવગુણ અવ કેગ,
રીશે ઘેડે હડતો રહે, વહે આપે મુરાદ,
એકાકી જિન ચિત્તર્યુ, એવે પગમાદ ૧૦

કથન ન માને કેહનુ, જેમ વાંકા ઘોડા,
મુદ્રા પણ તેહવી ધરે, જીમ જાળણ ત્રોડા,
આગમ અર્થ લહી કી, હોયે ગુરૂથી વાકા,
મમકલ લોકાની પરે, દુખ દાયક માકા ૧૧

તેહભણી પ્રભાવ સુણો, છો ધર્મના અર્થી,
ભક્તિવંત ભદ્રક મને, લાજે જે પરથી;
દિક્ષા ગ્રહી તેહની ખરી, જે સમતા આણે,
ધહિ ભવ પર ભવ કેરડાં, તે સવિ સુખમાણે. ૧૨

જો મનહુ સુધું હોએ, તો લેજ્યો દિક્ષા,
સોવન કસવટની પરે, સહેવી છે શિક્ષા;
નિત નિત અછે બુઝવું, સંયમને કામે,
વીસ વિશ્વા આવ્યું હોએ, જો નિજ મન ઠામે. ૧૩

હિત શિક્ષા એમ સાંભલી, શ્રી સોહમ કેરી,
સંઘ શકલ સોભાગીઓ, રહ્યો ગુરૂને ઘેરી;
વાળાં જ્યાં તાણાં તિહાં, ગુહિરાં અતિ ગાજે,
નયવિમળ કહે જૈનની, ઠકુરાઈ છાજે. ૧૪

૩૦ શ્રી ગર્વની સજ્જાય.

ગર્વ ન કરશો ગાત્રનો, આખર એ છે અસાર રે;
રાખ્યું કેહેનું નવિ રહે, દર્મ ન ફરે ફિરતાર રે. ગર્વ૦ ૧

સડણ પડણ વિધ્વસાણ, જેહનું માટીનું ભાંડરે;
ક્ષણમાં વાગેરે ખોખડું, તે કેમ રહેશે અખાંડરે. ગર્વ૦ ૨

સુખને પુછીરે જે જમે, પાન ખાય ચૂટી ચૂટી ખીટરે;
તે સુખ બંધાણા આંજુવે, કાગ ચરકતા વિષ્ટરે. ગર્વ૦ ૩

સુખ મરડેને મોજો કરે, કામિની શું કરે કેલિરે;
તેજઈ સુતા મસાણમાં, મોહો મમતાને મેલીરે. ગર્વ૦ ૪

દિશોદિશી બોલતાં હેજમાં, નરનારી લખ કોડરે;
તે પર ભવન જઈ પોલીયા, ધન કણ કંચન છોડરે. ગર્વ૦ ૫

- કોડ ઉપાય ને કીજીયે, તો પણ નવિ રહે નેટરે,
સજ્જન મિળી સહુ તેહને, કરે અગ્નિને લેટરે ગર્વં ૬
- કૃષ્ણ સરીખો રે રાજવી, બળભદ્ર મરીખો છે વીરરે,
જગલમા જૂઓ તેહને, તાકી માર્યું છે તીરે, ગર્વં ૭
- બત્રીસ સહસ્ર અતે ઉરી, ગોવાલણી મોળ હનરે,
તરશે તરફડે ત્રીકમો, નહિ કોઈ પાણી પાનારે ગર્વં ૮
- કેટી શિલ્લા કર્મે ધરી, ગિરધારી થયા નામરે,
ખેઠા ન થવાણુ તે બળે, જુઓ કર્મના કામરે ગર્વં ૯
- જન્મતા કેણે નવિ જાણિયા, મરતા નહિ કોઈ રોનારે,
મહા અટવીમાહી એકલા, પડ્યા કરે પોકારે ગર્વં ૧૦
- છબીલો છત્ર ધગવતો, ફેરવતો ચૈદિગિ ફેજરે,
વનમા વાસુદેવ જઈ વસ્યા, ખેડે જિહ્વા વનચરે રોજરે ગર્વં ૧૧
- ગરે બેસીને જે ગાજતો, થતી જિહ્વા નગાગની ઠોરે,
ધુડ હોલા તિહા, ધુધવે, સાવજ કરતા તિહા શોરે ગર્વં ૧૨
- જરાકુમર જગલ વમે, ખેલે છે તિહા શીકારે,
હરિપગે પદ્મ તે દેખિયો, મૃગની બ્રાતે તેણિવારે ગર્વં ૧૩
- તીર માર્યો તેણે તાણિને, પગ તળે બળ પૂરે,
પગ લેટીને તે નીસર્યો, તીર પડ્યો જઈ દૂરે ગર્વં ૧૪
- આપ બળે ઉડીને દહે, રે રે હુતો છુ કૃષ્ણરે,
બાળે કેણે મને વીધીયો, એવો ઠોણ છે દુર્જનરે ગર્વં ૧૫
- શબ્દ તે કૃષ્ણનો સાંભળી, વૃક્ષ તળે જગકુમારે,
ઝા હું વાસુદેવ પુત્ર છુ, ગદુ છુ આ વન મોઝાગે ગર્વં ૧૬

કૃષ્ણ રખોપાને કારણે, વર્ષ થયાં મુજ ખારે;
 પણ નવિ દીઠો કોઈ માનવી, આજ લગેં તે નિરધાર. ગાં ૧૭
 દૃષ્ટ કર્મતણે ઉદયે, આંહી આવ્યા તુમે આજરે;
 મુજને હુત્યા રે આપવા, વળી લગાડવા લાજરે. ગર્વં ૧૮
 કૃષ્ણ કહે આવો ખંધવા, જિણ કાજ સેવો છો વનરે;
 તે હું કૃષ્ણ તેં મારિયો, ન મટે શ્રી નેમનાં વચનરે. ગર્વં ૧૯
 ઇમ સુણી આંસુડે વરસવા, આંચો કૃષ્ણની પાસરે;
 મોરારી તખ બોલીયા, લેઆ કૌસ્તુભ ઉદલાસરે. ગર્વં ૨૦
 એ નીશાની પાંડવને આપને, જાતું ઇહાંથી વેગરે;
 નહી તો બળલદ્ર મારશે, ઉપજશે ઉદવેગરે. ગર્વં ૨૧
 આસમે કીમ જાઉં વેગણો, જો તુમે મોકલો મોરારીરે;
 ફરી ફરી પાછું જોતો થકો, વરસત આંસુ જળધારરે. ગાં ૨૨
 દૃષ્ટિ અગોચર જે થયો, તેવીશમી ઢાળ રે;
 ઉદયરતન કહે એ થઈ, સહુ સુણજો ઉજમાળરે. ગર્વં ૨૩

૩૧ શ્રી રૂકિમણીની સજ્જાય.

વિચરંતા ગામો ગામ, નેમી જીનેસર સ્વામ;
 આછે લાલ નયંરી, દ્વારામતી આવિયાજી. ॥ ૧ ॥
 કૃષ્ણાદિક નર નાર, સહુ મળી પર્ષદા ખાર;
 આછે લાલ, નેમી વંદણ તિહાં આવિયાજી. ॥ ૨ ॥
 દે દેશના જીનરાય, આવે સહુને દાય;
 આછે લાલ, રૂકિમણી પુછે શ્રી નેમિનેજી. ॥ ૩ ॥
 પુત્રને મહારે વિયોગ, શો હશે કર્મ સંયોગ;
 આછે લાલ, લગવંત મુજને તે કહોજી. ॥ ૪ ॥

- તુ હતી નૃપની નાગ, પુરવ લવ કેઇ વાગ,
આ છે લાલ, ઉપવન ગમવાને સચર્યાણ. ॥ ૫ ॥
- ફગ્તા વન મોઝાર, દીઠો એક મહકાર,
આછે લાલ, મોગલી વીયાણી તીહા કણેણ ॥ ૬ ॥
- સાથે હતો તુમ નાથ, ઇડા ઝાલ્યા હાથ,
આછે લાલ, કકુ વળણા તે થયાળ ॥ ૭ ॥
- નવી ઝોળખે તીહા મોગ, કરવા લાગી મોગ,
આછે લાલ, મોળ ઘડી નવી મેવીયાણ ॥ ૮ ॥
- તિણુ અવસર ધમધોગ, મોગલા કરે છે મોગ,
આછે લાલ, યૌદ્ધિગ ચમકે વીજગીણ ॥ ૯ ॥
- પછી વૂહ્યો તિહા મેહ, ઇડા ધોવણા તેહ,
આછે લાલ, મોળ ઘડી પછી સેવીયાણ ॥ ૧૦ ॥
- હસ્તાં તે બાધ્યા કર્મ, નવિ ઝોળખ્યો છનધર્મ,
આછે લાલ, રોતા ન દૂટે પ્રાણીયાળ ॥ ૧૧ ॥
- તિહા બાંધી અતગય, ભાખે શ્રી છનગય,
આછે લાલ, મોળ ઘડીના વરસ મોળ થયાણ ॥ ૧૨ ॥
- દેશના સુણી અભિરામ, ફકિમણી ગણી તામ,
આછે લાલ, મૂઘો તે મયમ આદર્યોળ ॥ ૧૩ ॥
- ધિગ ગખ્યા મન વગ દાય, શિવપુત્રી નગગીમા લાય,
આછે લાલ, કર્મ ખપાવી મુગતે ગયાણ ॥ ૧૪ ॥
- તેહનો છે વિન્નાગ, અતગડ મૂત્ર મોઝાર,
આછે લાલ, ગજવિજય ગે બણેણ ॥ ૧૫ ॥

૩૨ શ્રી અનાથી મુનિની સજ્જાય

આધાર્મી આદાર ન લીજે એ દેશી

મગધાધિપ શ્રેણીક સુવીચારી, સાથે બહુ પારવારી;
હય ગય રથ પાયક પાલખીશુ, પહોત્યો વનહ મજ્જારી કે;
રાજન રચવાડી સંચરીયો. ॥ ૧ ॥ આંકણી.

ખાયક સમકિત વરિયો કે, રાજન રચવાડી સંચરિયો;
પદ્મનાભ તીર્થંકર થાશે, ઉપશમ રસનો દરિયો. કે રાજન. ॥ ૨ ॥

વિવિધ પ્રકારની કીડા કરતો, જોતો વનમાં ઠામ;
અંપક તરૂતળે મુનિવરે દીઠો, બેઠો કરી પ્રણામ. કે રાજન. ॥ ૩ ॥

ધ્યાને લીનો મુનિવર મહોટો, અંપક વર્ણીકાયા;
લુચ્ચા કેશ જોવન વેશે, તજ સંસારની માયા. કે રાજન. ॥ ૪ ॥

પુછેરાજ શ્રેણીક મુનિને, કિમ લુચ્ચા તુમ કેશ;
જોવને વૈરાગ કહો કેમ લીધો, દીસો છો લઘુ વેશ. કે રાજન. ॥ ૫ ॥

તરૂણ પણે તરૂણી કાં છંડી, એ માયા કાં મંડી;
કંચન વર્ણી કાયા દંડી, એ શી કીધ ઘમંડી કે રાજન. ॥ ૬ ॥

રૂપવંત તું ગુણવંત દીસે, સુંદર તુમ આકાર;
શશિ સમ વદન વિરાજે તહાડે, નયન પંકજ અનુહાર. કે રાજન. ॥ ૭ ॥

ધન જોવન રૂણ લાહો લોજે, કીજે બહુળા લોગ;
સંપતિ સાડે દાન તે દીજે, અવસરે લીજે જોગ. કે રાજન. ॥ ૮ ॥

કુટુંબ તણો મોહ કિમ મૂક્યો, કિમ મૂક્યો ધન પરિવાર;
કવણ નગરના કહો તુમે વાસી, કિમ લીધો સંયમ ભાર. કે રાજન. ૯

સયળ લક્ષણ તુમ અગે નિરખ્યા, અવગણુ એક ન દીઠો, ,
 કૃપા કરી યોગીનર સાચો, ઉત્તર ઘો મુજ મીઠો કે રાજન ॥૧૦॥
 બોલે મુનિવર સુણ હો ગબ્બ, ઉત્તર દેઉં છુ સાચો,
 મુખનો મટકો નયણનો લટકો, કાયા પિંડ તે ઢાચો કે રાજન ૧૧
 નાથ વિના જીવે હુ ખ પામ્યા, મ્હારે નહીં કોઈ નાથ, ,
 તિણ કારણ મે દીક્ષા લીધી, હવે હુ હુઓ સત્તાથ કે રાજન ॥૧૨॥
 નાથ અધુ હુ મુનિવર ત્હારો, એવો અર્થ વિચારો,
 નાથ અછે કોઈ ત્હારે રાજ, બોલ્યો બોલ અવિચાર્યો કે રાજન ૧૩
 નાથ તણો અરથ જો જાણો, તો થાઓ મુજ નાથ,
 નાથ નહીં કોઈ નૃપ તુમારે, બાવળ ઘો છો બાથ કે રાજન ॥૧૪॥
 માતા મય ગળ હય હૈષારવ, સુણ મગધાધિપ રાજ,
 કચન કોડી જોડી બ ધવની, માય તાય સુખ સાજા. કે રાજન ૧૫
 મ્હોટા કુળની મ્હોટી વધૂડી, જોડી નહીં મન માહી,
 સિંહકટી હ સગમની બાળા, થોડા બોલી પ્રાહી કે રાજન ॥૧૬॥
 શશિવયણી મૃગાનયણી નારી, ચિત્ત હરખી ભરતાર,
 હાવ ભાવ વિભ્રમ જે કરતી, તે મુકી નિરધાગ કે રાજન ॥૧૭॥
 ઇંદ્રાણી જાણે ઇંદ્રાણી, એહવી મુજ ઘેગ રાણી,
 કેતા ગુણ હુ કર્હું હો રાજ, શીયળ ગુણની બાણી કે રાજન ॥૧૮॥
 પાન સમારે ખીડી વાળી, માહી કપુરનો વાસ,
 પ્રેમ કરી મુજ પક્ષણી આપે, તે મુકી નીગશ કે રાજન ॥૧૯॥
 પચ વિષય હુ ભોગ ભોગવતો, જાતો કાળ ન જાણ્યો,
 એક દિવસ મુજ રોગ ઉપન્યો, ન વિસમે તે ચિત્ત આણ્યો.
 કે રાજન ॥ ૨૦ ॥

કાકા કાકી કુઆ લાણેજી, મામા માસા મામી;
નેહુ ધરે માસી મુજ અધિકો, જાણે કે અંતરજામી. કે રાજન. ૨૧

માય તાય ખંધવ મુજ ભગિની, દુઃખ નવિ લીધો જાય;
નારી મુખ વિલપતી જોલે; તે દુઃખ અમ ન સહાય. કે રાજન. ૨૨

તિણિ વેદની મુજ નીંદન આવે, અન્ન પાન નવિ લાવે;
મંત્ર યંત્ર કીયા ધણેરા, તો પણ દુઃખ નવિ જાવેરે. કે રાજન. ૨૩

વૈદ જાણુ તેડ્યા તિણી વારે, દીધા બહુણા દામ;
ઔષધ લેસને ગુણુ નવિ થાયે, વિલખાણુ તે તામ. કે રાજન. ૨૪

ચિત ચોખે કરી મેં રે વિચાર્યો, એકલડો વનવાસી;
એ સંસાર તણાં દુઃખ વિરૂઆં, ગઈ વેદન તવ નાસી. કે રા. ૧૨૫ ॥

દિનકર ઉગે તમ જિન નાસે, તિમ મુજ વેદન લાગી;
સંયમ વરિયો વેદન ઠરિયો, સમતાશું લય લાગી. કે રા. ૧૨૬ ॥

મગધાધિપ હુરખ્યો! મનમાંહિ, વચન કહેરે વિચારી;
નાથપણું તુમને મુનિ સાચું, આપ તર્યા પર તારી કે રાજન,
પંચ મહાવ્રત ધારી. ૧૨૭ ॥

શીશ નમાવી પાય લાગીને, પૂછી છોડયું મિથ્યાત;
યોગીસરને ધ્યાને લીનો, અનુઆળે કુળ જાત. કે રા. ૧૨૮ ॥

ઋષિ અનાથિ ચારિત્ર પાળી, પહોંત્યા શિવપુર ઠામ;
કનક વિજય બુધ ચરણે મધુકર, ઇંમ જોલે મુનિ રામ.
કે રાજન. ૦ ૧૨૯ ॥

૩૩ શ્રી દેવાન દાની સજ્જાય

જિનવર રૂપ દેખી મન હરખી, સ્તનસે દુધ ઝરાયા,
તવ ગૌતમકુ લયા અચળા, પ્રશ્ન કરણકુ આયા, એ આકણી ॥ ૧ ॥

ગૌતમ એતો મેરી અહમા, તસ કુખે તુમ કાહુ ન વસીઆ,
કવણ ક્રિયા ઇમ કમ્મા ગૌ ॥ ૨ ॥

ત્રિશલાદે દેરાણી હુતી, દેવાન દા જેઠાણી,
વિષય લોલ કરી કાઈ ન જાણ્યો, કપટ વાત મન આણી ગૌ ॥ ૩ ॥

એમા શ્રાપ દીયા દેરાણી, તુમ સત્તાન નહો જ્યો,
કર્મ આગળ કોઈનુ નહિ ચાલે, ઇદ્ર ચકવર્તી જે જ્યો ગૌ ॥ ૪ ॥

દેગણીકી રત્ન ડાળલી, ખહુલા રત્ન ચોરાયા,
ઝઘડો કરતા ન્યાય હુઆ તવ, તખકછુ નાણા પાયા ગૌ ॥ ૫ ॥

ભરત ગય જળ ઋષભને પુછે, એહમા કોઈ જિણુ દા,
મગ્ગી પુત્ર ત્રિદડી તેરો, ચોવીશમો જીણુ દા ગૌ ॥ ૬ ॥

કુળનો ગર્વ મે ગૌતમ, ભરતગય જળ વદા
મન વચન કાયાએ કરીને, હુગ્યો અતિ આણુ દા ગૌ ॥ ૭ ॥

કર્મ સયોગે લિહુકુલપાયા, જનમ ન હોવે કળાહુ,
ઇદ્ર અવધિયે જેતા અપહર્યો, દેવ ભુજગમ ણાહે ગૌ ॥ ૮ ॥

ખ્યાશી દિન તિહા કણે વસિયો, હરણ ગમેથી જવ આયા,
સિદ્ધાગ્થ ત્રિસલાદે રાણી, તસ કુખે છટકાયા ગૌ ॥ ૯ ॥

ઋષભદત્તને દેવાન દા, લેશે સયમ લારા,
તવ ગૌતમ એ મુગતે નશો, લગવલી સૂત્ર વિચારા ગૌ ॥ ૧૦ ॥

સિદ્ધાગ્થ ત્રિશલાદે રાણી, અચ્યુત દેવલોટ નશો,
ખીને ખડે આચારગે, તે સૂત્રે કહેવાશે ગૌતમ ॥ ૧૧ ॥

તપ ગચ્છ શ્રી હીર વિજય સૂરિ, દિયો મનોરથ વાણી;
સકળચંદ્ર પ્રભુ ગૌતમ પુછે, ઉલટ મનમાં આણી. ગૌ. ॥ ૧૨ ॥

૩૪ શ્રી અધ્યાત્મક પદ

(રાગ ધનાશ્રી)

દોડતાં દોડતાં પંથ કપાય તો, જુઓ ઘાંચીઘર ઉંટ;
દિન સાબમેં દોડતો હીંડે, થાકી જાવે ત્રુટ હોસમજી.
જ્ઞાનનયનનિજ ખોલો ॥ ૧ ॥

કરણી પાર ઉતરણી કહીને, જગને જુઠં સમજાવે;
જ્ઞાન સહિત જેમ રાત અંધારી, પરમાર્થ કેમ પાવે. હોંસ ॥ ૨ ॥
સાઠં સહસ્ર વર્ષનો તાપસ, બાળ તપસ્વિ કહિયો;
દેવપણામાં જ્ઞાન જો પામ્યો, તો ભવ એકજ રહિયો. હોંસ ॥ ૩ ॥
જ્ઞાન સહિત જે ક્રિયા કરે તે, હોય કલ્યાણને કાળે;
એકાંત જ્ઞાન તણો આરાધક, નિજ ગુણમાં નિતરાળે. હોંસ ॥ ૪ ॥
સૂત્ર રહસ્યને સમજી શાણા, કરો ક્રિયા ભલે સાચી;
બોધિબીજ વિન ગદ્દા મનુરીમાં, મત રહેજો કોઈ રાચી. હોંસ ૫
ભેદ ભાવ છે જ્ઞાન દર્શનમાં, પ્રથમ દર્શન પછી જ્ઞાન;
વિનય સહિત શ્રી સદ્ગુરૂ સેવી, પામો પદ નિર્વાણ. હોંસ ॥ ૬ ॥

૩૫ શ્રી વિનયની સઝાય

પવયણ દેવી ચિત્ત ધરીજી, વિનય વખાણીશસાર;
જંબૂને પૂછે કહ્યાજી, શ્રી સોહમ ગણધાર ભવિક જન,
વિનય વહોસુખકાર. ॥ ૧ ॥

પહેલે અધ્યયને દહોણ, ઉત્તરાધ્યયન મગ્ગ,
 સઘલા ગુણમાં મૂળગોણ, જે જિનશાસનસાગ્ર ભંવિં ॥ ૨ ॥
 નાણુ વિનયથી પામીયેણ, નાણુ દગ્ધિણુ શુદ્ધ;
 આરિત્ર દગ્ધિણુથી હુવેણ, આગ્નિથી પુણુ મિદ્ધ ભંવિ ॥ ૩ ॥
 ગુરૂની આણુ સદા ધરેણ, જાણુ ગુરૂનો ભાવ,
 વિનયવત ગુરૂ રાગીયેણ, છે મુનિ મરણ સ્વભાવ ભંવિ ॥ ૪ ॥
 કણુનું કુડું પરિકીણ, વિદ્યાશુ મન ગગ,
 ગુરૂદ્રોહી તે જાણવાણ, સુઅગ્ર ઉપમ લાગ ભંવિ ॥ ૫ ॥
 કાઠ્યા કાનની કુતગીણ, કામ ન પામેરે જેમ,
 શીળ હીણુ અ દહ્યા ગગાણ, આદગ્ર ન લહે તેમ ભંવિ ॥ ૬ ॥
 અદ્રતણી પટે ઉજાણ, કીર્તિ તેહ લહત,
 વિષય કપાય છતી દગીણ, જે નગ્ર વિનય વહત ભંવિ ॥ ૭ ॥
 વિનય દેવ ગુરૂ પાટવીણ, શ્રી વિનય સિદ્ધ સુર્ગદ્ર,
 શિષ્ય ઉદય વાચક ભાણુણ, વિનય મદલ સુખકદ ભંવિ ॥ ૮ ॥

૩૬ શ્રી રાણમતી ને રહનેમીનો સંવાદ.

રહનેમી અળર વિણુ ગણુલ દેખી લે,
 મદનોદય મોહ્યા મુનિ ચિતગવેપો લે,
 દહે સુદગી સુદગ્ર મેળા સમાગ્રમા લે ૧
 સસાટે મેળા આવે ગે દાગ્ર લે,
 ચિગ્ર ધરી દહે ગણુલ તુમે મુનિગાગ્ર લે,
 આગ્ર કિસુ સલાટે મેળા વિસ્યાં લે ૨
 વિસદં નદી ગગીને પુગ્વ પ્રીત લે,
 પ્રીત દગી રહે દગ્ર જે મુરખ પ્રીત લે,

- ચતુર શું ચિત્ત મેળાવો ચતુરને સાંભરે ને. ૩
- સાંભરે પણ હમશું તુમ શો મેળાપ ને,
દિયરભોભાઈપણની જગમાં છાપ ને;
તેમાં શો ચિત્ત મેળો ફેગટ રાગનો ને. ૪
- ફેગટ રાગે રેતાં તુજે ઘર માંહી ને,
તજી તુમને મુજ લાઈ ગયા વન માંહી ને;
અમે તુમ ઘેર નિત વાત વિસામે આવતા ને. ૫
- આવતા તો હું દેતી આદરમાન ને,
પ્રીતમ લઘુ બંધવ મુજ લાઈ સમાન ને;
કંતાવયોગે તુમ શું વાત વિસામતી ને. ૬
- વીસામા વનિતાને વદ્ધલ કેરા ને,
અણપરણી કન્યાને કંત ઘણેરા ને;
એક પળો જે રાગ તે ધરવો નવિ ઘટે ને. ૭
- નવિ ધરે સતીયો જે નામ ધરાવે ને,
બીજો વર વરવા ઈચ્છા નવિ ભારે ને;
ન ફરે પંચની સામે જે તિલકે ધરયો ને. ૮
- તિલક ધરે તે તો સામાન્ય ઠરાય ને,
મંગળ વરત્યે કર મેળાપક થાય ને;
માય પછી વોળાવે કન્યા સાસરે ને. ૯
- સાસરિયે કુમારી જમવા જાય ને,
વસ્તુ સામાન્ય વિશેષે લઈ સમવાય ને;
કર મેળાવા પહેલાં મનમેળા કરે ને. ૧૦
- મેળા કરવા અમે તુમ ઘેર આવંતા ને,
ભૂષણ ચીવર મેવા ફળ લાવંતા ને;
તુમ લેતાં અમને આશા થઈ મોટકી ને. ૧૧

- મહોટી આશા શી થઈ તુમ દિલ માહી ને,
દેવર નાણી હુ લેતી ઉમ્મહાહી ને,
સસરાનુ ઘર લહિ ન ધરી શકા અમે ને ૧૨
- અમે નાણુ પતિ વિણુ રાબુલ આશિયાળી ને,
એહને પરણી સુખલર પ્રીતડી પાળી ને,
દપતિ દિક્ષા લેશુ નેવનમા નહી ને ૧૩
- નહી આશીયાળી હુ જગમા કહેવાણી ને,
ત્રણ જગતના રાજની હુ રાણી ને,
ભુતળ સરગે ગવાણી પ્રભુચરણે રહી ને ૧૪
- રહી ચરણે તો સુખસસાર ઠગાણી ને,
ચપકવરણી તુજ કાયા મોસાણી ને,
તપ જપ કષ્ટ જે કરવુ તે વૃદ્ધાપણે ને ૧૫
- વૃદ્ધાપણે મુનિને નવિ થાય વિહાર ને,
થિરવાસે એક ઠામ ગહે અણુગાર ને,
જે જેકારજ સાધવુ તે નેવન વયે ને ૧૬
- નેવન વય ઝગમગતી તુમ હમ નેગ ને,
ચાલો ઘેર જઈ વિલસયે સુખલોગ ને,
વાત ખનો અકા ને શુક્રામા પુણ્યથી ને ૧૭
- પુણ્યે દિક્ષા લીધી પ્રભુની પાસ ને,
સયમથી સુર જુગતિ તણા સુખવાસ ને,
વિરૂઆ વિપક્ષળ ખીવા ઇચ્છા શી કરે! ને ૧૮
- શી કરે તો પાસ પ્રભુ અણુગાર ને,
ઉપદેશે ઘર છડી થયે મુનિચાર ને,
તે ભવ મોક્ષ મુણીને કિમ ઘેર વસ્યા ને ૧૯

ઘેરવસી પણ મુન દીઠા તપ કરતા ને,
પશ્ચાતાપ કરિ ફરિ સંયમ ધરતા ને;
પરિશાટન કરી પરમાતમ પદવી વર્યા ને. ૨૦

વરિ પદવી પણ ભુક્ત ભોગી થઈ તેહ ને,
તુમ ઉપર અમને પૂરવનો નેહ ને;
અધુરા તે હુકર સંયમ સાધન વિધિ ને. ૨૧

વિધિયે વ્રત ધરી થાવઝ્યા કુમાર ને,
સિદ્ધગિરિ સિધ્યાં સાથે સાધુ હનર ને;
વીરને વારે અઈ મુત્તો મુગત્તે જશે ને. ૨૨

જશે ખરા પણ જાળપણમાં નેગી ને,
વાત ન જાણે સા સંસારિક ભોગી ને;
ભુક્ત ભોગી થઈ અંતે સંયમ સાધશું ને. ૨૩

સાધશું અંતે સંયમ તે સવિ ખોટું ને,
જરાપણાનું ફળ સંસારે મહોટું ને;
વ્રત ભાંગીને જીવ્યા તે નરકે ગયા ને. ૨૪

ગયા નરકે તે જેણે ફરિવ્રત નવિ ધરિયાં ને,
ભાંગે પરિણામે સંયમ આચરિયાં ને;
ચારિત્રે ચિત્ત ઠરશે ઇચ્છા પુરણે ને. ૨૫

ઇચ્છા પુરણ કોઈ કાળે નવિ થાયે ને,
સ્વર્ગ તણાં સુખવાર અનંતી પાવે ને;
ભવ ભય પામી પંડિત દિક્ષા નવી તજે ને. ૨૬

નવિ તજે તો પૂરવધર કિમ ચૂક્યા ને,
રહી ઘરવાસે તપજપ વેષ જ મુક્યા ને;
અરિહા વાત એકાંતે શાસન નવિ કહે ને. ૨૭

કહે એકાતે બ્રહ્મચર્ય જિન વગ્ધિયા લે,
 તત તલ પૂર્વધન નિગોદે પડિયા લે,
 વિષ ખાતા સસારે કુલુ સુખીયા થયાં લે. ૨૮

ધયા જિનેશ્વર સુખ વિલસી સસારે લે,
 દેવળ પામી પછી જગતને તારે લે,
 દિક્ષા લેશુ આપણે સુખ લીલા કરી લે ૨૯

કિંચિયા સયમ જિન આણ્યા ગિર ધારે લે,
 અળ ચિત્ત કરીને ચરણ તણ ફળ હારે લે,
 વમન લખતા શ્વાન પરે વાછા કરે લે ૩૦

ક્યો અમને તુમે શ્વાન બગેળા સાચો લે,
 તો તુમ શુ હવે ગગ ધગ્વો કાચો લે,
 લાગ્યો તમાચો ગિલાનો મુઝને ઘણો લે ૩૧

મુજને ઘણો છે દિયગીઆનો ગગ લે,
 તેણે કહું છું અગધન કુળના નાગ લે,
 અગનિ પડે પાણુ વિષ વમીયુ શમે નહિ લે ૩૨

શૂંએ નહીં તિર્યંચ પશુ વિખ્યાત લે,
 તેવી ભુડો હું નગ્ધત્રી જાત લે,
 તુ શુકે માતા વાત કિકા કગ્ગો નહિ લે ૩૩

કગ્ગો નહી પાણુ જાણે જિનવગ જાની લે,
 જાની આગળ વાન ન જગમા છાની લે,
 પ્રભુ પાને આલોચણુ લેઈ નિર્મળ થવુ લે ૩૪

નિર્મળ વાવા જઈશુ પ્રભુની પાને લે,
 મિત્રગમિ દુકલ તુમ શુ શુભ વાને લે;
 ફપ પડતા તુમે કન આલી ગખીયો લે ૩૫

રાખે આતમ પોતાનો મુનિરાયા જો,
સ્વામી સહોદર માત શિવાના જાયા જો;
રહુનેમી સંયમે ઠરિયા ઇમ સાંભળી જો. ૩૬

સાંભળી જઈ પ્રભુ ચરણે શીશ નમાવી જો,
આલોચણ લઈ ઉજ્જવળ ભાવના ભાવી જો;
કેવળ પામી શીવ પદવી વરિયા સુખે જો. ૩૭

સુખે રહી ઘરમાં શત વરસ ને ચાર જો,
એક વર્ષ છદ્મસ્થે રાબુલનાર જો;
એક વિહુણાં પાંચશે વરસજ કેવળી જો. ૩૮

કેવળી થઈને વિચર્યા દેશવિદેશ જો,
ખડુ જન તાર્યા દેઈ વર ઉપદેશ જો;
શિવસુખ સજ્જન્યે પોત્યા અગુરૂ લઘુ ગુણે જો. ૩૯

ગુણે કરી દોષ ગાયા સુણજ્યો સચણાં જો,
એક એક ગાથા અંતર ખેડનાં વચણાં જો;
શુભ વીર વિવેકી નિત્ય વંદન કરે જો, ૪૦

૩૭ શ્રી સ્થૂલિભદ્ર કોશ્યા સંવાદ.

(ભરથરી રાગ)

વેશ જોઈ સ્વામી આપનો, લાગે તનડામાં લાયજી;
આણધાર્યું સ્વામી આ શું કર્યું, લાગે સુંદર કાયજી;
કોણ ધૂતારે તમને ભોળવ્યા. ૧

આવી ખખર હોત તો, જાવા દેત નહિ નાથજી;
છેતરી છેહ દીધો મને, પણ નહિ છોડું કદી સાથજી. કોણ ૨

બાધ મૂણી સુગર તણા, લીધા સજમ ભારણ,
માત પિતા પરિવાર સહુ, જૂઠા આજ પપાજણ,
નથી ધૂતારે મને લોજાવ્યો ૩

એવું જાણી કાશ્યા સુદરી, ધર્યો માધુનો વેપણ,
આવ્યો ગુરૂની આજ્ઞા લહી, દેવા તને ઉપદેશણ નધી ૪
કાલે મવારે લેગા રહી, લીધા સુખ અપારણ,
તે બાધ દેવા મને આવીયા, લેગ ધરી આ વાગણ,
લેગ સ્વામી અહી નહિ ગહે ૫

કપટ કરી મને છોડવા, આવ્યા તમે નિરધારણ,
પણ કદી નહીં છોડું નાથણ, નથી નાગી ગમારણ લેગ ૬
છોડ્યા માત પિતા વળી, છોડ્યો મહુ પરિવારણ,
રિદ્ધિ મિદ્ધિ મે તણ દીધી, જાણી મઘજો અસારણ,
છેટી રહી કર વાત તું. ૭

લેગ ધર્યો મે માધુનો, છોડ્યો સઘજાનો ખ્યારણ,
માત સમાન તને ગણું, સત્ય કહું નિગધાગણ છેટી ૮

બાગ વરસની પ્રીતડી, પળમા તૂટી ન જાયણ,
પાછળથી પસ્તાવો થશે, દહુ લાગીને પાયણ લેગ ૯

નાગી ચરિત્ર લેઈ નાવણ, તુરત છોડગો લેગ,
માટે તે તો પ્રથમ તુને, પછી હુઝશે સહુ લોટણ. લેગ ૧૦

ચાજા લેઈ તારા સુદરી, ડગું નહીં લગારણ,
કામ શત્રુ મેં દબજે દર્યો, જાણી પાપ અપારણ છેટી ૧૧

છેટી ગ્હી ગમે તે કરે, માગ માટે ઉપાયણ,
તો પણ સામું લેઈ નહીં, શાને કરે દાય દાયણ છેટી ૧૨

માછી પકડે છે જળમાં, જળમાંથી જેમ મીનજી;
 તેમ મારા નેત્રના બાણથી, કરીશ તમને આધીનજી. જોગ૦ ૧૩
 ઢોંગ કરવાં તજી દઈ, પ્રીતે ગ્રહો મુજ હાથજી;
 કાળજ્યું કપાય છે મહાઈ, વચનો સૂણીને નાથજી. જોગ૦ ૧૪
 બાર વરસ તુજ આગળે, રહ્યો તુજ આવાસજી;
 વિધવિધ વૈભવ ભોગવ્યાં, લીધાં મુખ અપારજી;
 આશા તજી દે હવે માહરી. ૧૫

ત્યારે હતો અજ્ઞાન હું, હતો કામનો અંધજી;
 પણ હવે તે રસ મેં તજ્યો, સૂણી શાસ્ત્ર સંબંધજી. આશા૦ ૧૬
 જ્ઞાની મુનિને ઋષિઓ, મોટા વિક્રાન ભૂપજી;
 તે પણ દાસ બની ગયા, જોઈ નારીનું રૂપજી. જોગ૦ ૧૭
 સાધુપણું સ્વામી નહી રહે, મિથ્યા વદુ નહીં દેશજી;
 દેખી નાટારંભ માહરો, તજશે સાધુનો વેષજી. જોગ૦ ૧૮
 વિધવિધ ભૂષણો ધારીને, સજી રૂડાં શણગારજી;
 પ્રાણ કાઢી નાખે તાહરો, ફૂદી ફૂદી આ ઠારજી. આશા૦ ૧૯
 તો પણ સામું જોઈ નહીં, ઘણું વિષ સમાનજી;
 સૂર્ય ઉગે પશ્ચિમ કદી, તો પણ નહીં છોડું માનજી. આશા૦ ૨૦
 વિધવિધ નાટક મેં કર્યાં, સ્વામી આપની પાસજી;
 તો પણ સામું જોઈ તુમે, પુરી નહી મુજ આશજી. હાથ૦ ૨૧
 હસ્ત જોડી હવે વિનવું, ખ્યારા પ્રાણજીવનજી;
 બાર વરસ મેં પ્રીતડી, યાદ કરો તમે મનજી. હાથ૦ ૨૨
 ચેત ચેત કોશ્યા સુંદરી, શું કહું વારંવારજી;
 આ સંસાર અસાર છે, નથી સાર લગારજી;
 સાર્થક કરો હવે દેહનું. ૨૩

જન્મ ધરી સસાગ્રમા, નવી ઓળખ્યો ધર્મજી,
વિધવિધ વૈલવ લોગવ્યા, કીધા વણા કુકર્મજી સાર્થક ૨૪

તે સૌ લોગવણુ પડે, મુઆ પછી તમામજી,
અધર્મી પ્રાણીને મળે નહી, ગગણ દોષ કામજી સાર્થક ૨૫

સિન્ધુ રૂપી સસાગ્રમા, માનવ મીન રૂપ ધારજી,
જાળ જાળ રૂપી રંગડંગે, કાળ રૂપી મચ્છીમાજી સાર્થક ૨૬

વિષય રસ બહારો ગણી, લીધા મુખ અપારજી,
ધર્મના કાર્ય કર્યા નહીં, ગળી લોગની આશજી,
ઉદાર કરો મુનિ હવે માહરો ૨૭

વૃત્ત ચૂકવવા આપનુ, કીધા નાચને ગાનજી,
છેડ કરી મુનિવર આપની, જની છેક અજાનજી ઉદાર ૨૮

બાર વગ્ન મુખ લોગવ્યા, ગગ્ન્યા પૂજ દીનાજી,
તો પત્તુ તૃપ્તિ ધમ્મ નહીં, ધિક્કધિક્ક મુજ ધિક્કારજી ઉદાર ૨૯

શ્રેય કરો મુનિવર માહર, જતાવી શ્રુજ જાનજી,
ધન્ય છે મુનિવર આપને, દીમો મેરૂ મમાનજી ઉદાર ૩૦

છોડી મોહ સમાગ્રનો, ધારો શીઅગવૃત્ત સારજી,
તો મુખ શાન્તિ મહા મળે, પામો ભવજળ પારજી સાર્થક ૩૧

ધન્ય છે મુનિવર આપને, ધન્ય શકડાળ તાનજી,
ધન્ય સમૃતિ વિજય મુનિ, ધન્ય લાછંગદે માતજી,
મુક્ત કરી મોહજગમી ૩૨

આજ્ઞા આપો હવે મુજને, વર્તે મુજ શુરૂ પાસજી,
ચોમાસુ પુરૂ થયા પછી, નાપુ છાટે આ વાસજી,
રૂડી મેને શિવજગવૃત્ત પાજને ૩૩

દર્શન આપજો મુજને, કરવા અમૃત પાનજી;
સુરિન્દ્ર કહે સ્થૂલીભદ્રજી, યથા સિંહ સમાનજી;

ધન્ય છે મુનિવર આપને. ૩૪

૩૮ શ્રી નવકારવાલીની સજ્જાય.

કહેજો ચતુર નર એ કોણ નારી, ધરમી જનને ખ્યારીરે;
જેણે જાયા ખેટા સુખકારી, પણ છે ખાળકુમારે. કહેજો-૧

કોઈ ઘેર રાતીને કોઈ ઘેર લીલી, કોઈ ઘેર દીસે પીલીરે;
પંચરૂપી છે ખાળકુમારી, મનરંજન મન વાળીરે. કહેજો-૨

હૈડા આગળ ઊભી રાખી, નયણાશું ખંધાણીરે;
નારી નહી પણ મોહનગારી, જોગીશ્વરને ખ્યારીરે. કહેજો-૩

એક પુરૂષ તસ ઉપર ઠાહે, ચાર સખીશું ખેલેરે;
એક ખેર છે તેહને માથે, તે તસ કેડ ન મેલેરે. કહેજો-૪

નવનવ નામે સહુ કોઈ માને, કહેજો અર્થ વિચારીરે;
વિનયવિજય ઉવઝાયનો સેવક, રૂપવિજય બુદ્ધિ સારીરે. ક-૫

૩૯ શ્રી ઘડપણની સજ્જાય.

ઘડપણ કાં તું આવીયોરે, તુજ કોણ જુએ છે વાટ;
તું સહુને અળખામણોરે, જેમ માકડ ભરી ખાટરે. ઘડપણ-૧

ગતિ ભાગે તું આવતાંરે, ઉદમ ઉડીરે જાય;
દાંતડલા પણ ખશી પડેરે, લાળ પડે મુખમાંયરે. ઘડપણ-૨

ખલ ભાંગે આંખો તણરે, શ્રવણે સુણયું નવિ જાય;
તુજ આવે અવગુણ ઘણારે, વળી ધોળી હોવે રોમરાયરે. ઘડપણ-૩

- કેડ દુ ખે શુઠા રહેરે, મુખમા શ્વાસ ન માય,
ગાલે પડે કરોચલીરે, રૂપ શરીરનું જાયરે ઘડપણ-૪
- છલલડી પણ લડ વડેરે, આણુ ન માને કોય,
ઘેર સહુને અલખામણોરે, સાર ન પૂછે કોયરે ઘડપણ-૫
- દીકગ તો નાસી ગયારે, વહુઅ દિયે છે ગાલ,
દીકરી નાવે દુકડીરે, સખળ પડ્યો છે જ જાલરે ઘડપણ-૬
- કાને તો ધાકો પડીરે, સાલળે નહીય લગાર,
આખે તો છાયા વળીરે, એતો દેખી ન શકે લગાર ઘડપણ-૭
- ઉમરો તો ડુગર થયોરે, પોળ થઈ પગ્દેશ,
ગોળી તો ગગા થઈરે, તમે જુઓ જરાના વેશરે ઘડપણ-૮
- ઘડપણ વહાલી લાપશીરે, ઘડપણ વહાલી ભીત,
ઘડપણ વહાલી લાકડીરે, તમે જુઓ ઘડપણની રીતરે ઘડપણ-૯
- ઘડપણ તુ અ કહ્યાગરોરે, અણતેડ્યો મ આવેશ,
જોવનિયુ જગ વાહલુરે, જતન હું તામ કંગેરે ઘડપણ-૧૦
- ફટફટ તુ અભાગીઆરે, જોવન તો તુ કાલ,
રૂપગને ભાગતારે, તુ તો મોટો ચડાલ રે ઘડપણ-૧૧
- નીસામે ઉડસાસમેરે, દેવને દીજીયે ગાળ,
ઘડપણ કા તુ સરજીયોરે, લાગ્યો માહરે નિલાડરે ઘડપણ-૧૨
- ઘડપણ તુ સદા વડોરે, હું તુજ કરૂં રે જીહાર,
જે મે કહી છે વાતડીરે, જાણજે તામ વીચારે ઘડપણ-૧૩
- કોઈ ન વછે તુજનેરે, તું તો હૂં વમાય,
વિનયવિનય ઉવગાયનોરે, રૂપવિનય શુભ ગાયરે ઘડપણ-૧૪

૪૦ શ્રી મૌન એકાદશીની સજ્જાય. બીજી ૧૧ ગાથા.

આજ મહારે એકાદશીરે, નણદલ મૌન કરી મુખ રહીએ;
પૂછ્યાનો પડુત્તર પાછો, કેહને કાંઈ ન કહીએ. આજ-૧

મહારો નણદોઈ તુજને બહાલો, મુજને તહારો વીરો;
ધુમારાના બાયકા ભરતાં, હાથ ન આવે હીરો. આજ-૨

ઘરનો ધંધો ઘણો કર્યો પણ, એક ન આવ્યો આડો;
પરભવ જાતાં પાલવ ગાલે, તે મુજને દેખાડો. આજ-૩

માગસર સુદિ અગીયારસ મહોટી, નેવું જીવનાં નીરખો;
દોઢસો કલ્યાણક મહોટાં, પોથી જોઈને હરખો. આજ-૪

સુવ્રત શેઠ થયો શુદ્ધ શ્રાવક, મૌન ધરી મુખ રહીયો;
પાવકપુર સઘલો પર જાલ્યો, એહનો કાંઈ ન દહીયો. આજ-૫

આઠ પહોર પોશો તે કરીએ, ધ્યાન પ્રભુનું ધરીએ;
મન વચ કાયા જો વશ કરીએ, તો ભવ સાગર તરીએ. આજ-૬

ઇર્યાસમિતિ ભાષા ન બોલે, આડુ અવળું પેખે;
પડિછમણાશું પ્રેમ ન રાખે, કહો કેમ લાગે લેખે. આજ-૭

કર ઉપર તો માળા ફિરતી, જીવ ફરે વનમાંહી;
ચિતડું તો ચિહું દિશિપે ડોલે, ઇણ ભજને સુખ નાંહિ. આજ-૮

પૌષધશાલે ભેગાં થઈને, ચાર કથાવલી સાંધે;
કાંઈક પાપ મિટાવણુ આવે, બારગણું વળી બાંધે. આજ-૯

એક ઉઠંતી આળસ મરડે, બીજી ઉઠે બેઠી;
નદિયોમાંથી કાંઈક નિસરતી, જઈ દરિયામાં પેઠી. આજ-૧૦

આઈ બાઈ નણદ લોબઈ, નહાની મહોટી વહુને;
સાસુ સસરો માને માસી, શીખામણુ છે સહુને. આજ-૧૧

ઉદયરત્ન વાચક ઉપદેશે, જે નરનારી રહેશે,
પોસામાંહે પ્રેમ ધરીને, અવિચળ લીલા લહેશે આજ-૧૨.

૪૧ શ્રી જબુસ્વામીની સજ્જાય.

- રાજગૃહી નગરી વમે, ઋષલદત્ત વ્યવહારી રે,
તસ મુત જબુકુમાર નમુ, બાળપણે પ્રમુદ્યાગી રે ૧
- જબુ કહે જનની સુણો, સ્વામી સુધર્મા આચારે,
દિક્ષા લેશુ તે કને, અનુમતિ દો મારી માચારે જબુ ૨
- માય કહે સુણુ બેટડા, વાત વિચારી કીજેરે,
તરણપણે તરણી વરી, છાડી કેમ છુટીજેરે માય ૩
- આગે અરણીક મુનિવરા, ફરી પાછા ઘરે આવ્યારે,
નાટકણી નેહે કગી, આપાઠભૂતિ લોલાચારે માય ૪
- વેશ્યા વશ પડિયા પછી, નદિયેણુ નગીનો રે,
આર્દ્ર દેશનો પાટવી, આર્દ્રકુમાર કા કીનોરે માય ૫
- સહુમ વગસ સજમલીયો, તોહી પાર ન પાચારે,
કુડલીક જે કરમે કરી, પછી ઘણુ પસ્તાચારે માય ૬
- મુનિવર શ્રી રહુનેમીણ, નેમિસર જિન ભાઈરે,
ગણમતી દેખી કરી, વિષયતણી મતિ આઈરે માય ૭
- દિક્ષા છે વચ્છ દોહિલી, પાળવી ખાડાની ધારરે,
સગસ નિગસ અન્ન જિમવુ, સુવુ ડાલ સથારરે માય ૮
- દિક્ષા છે વચ્છ દોહિલી, કહ્યુ અમારૂં કીજેરે,
પગણો પનોતા પદમણી, અમ મનોગ્થ પૂરીજેરે માય ૯

- જમ્બુ કહે જનની સુણો, ધન્ય ધનો અણુગારોરે;
મેઘ મુનિસર મોટકો, શાલિભદ્ર સંભારોરે. જંબુ. ૧૦
- ગજસુકુમાલ ગુણે લયો, આતમ સાધના કીધોરે;
ખટ્માસી તપ પારણે, ઠંઠણે કેવળ લીધોરે. જંબુ. ૧૧
- દશાર્ણુ ભદ્ર સંયમ લહી, પાય લગાડ્યો ઇંદોરે;
પ્રસન્નચંદ્ર કેવલ લહી, પામ્યો છે પરમાનંદોરે. જંબુ. ૧૨
- એમ અનેક મુનિવર હુઆ, કહેતાં પાર ન પાયરે;
અનુમતિ દો મોરી માયડી, ક્ષણ લાખીણો જાયરે. જંબુ ૧૩
- પાંચશે સત્તાવીશસું, જંબુ કુમર પરિવરીઓરે;
પંચ મહાવ્રત ઉચરી, લવજલ સાચર તરીયોરે. જંબુ. ૧૪
- જંબુ ચરમજ કેવલી, તાસ તણાં ગુણ ગાચારે;
પંડિત લલિત વિજય તણો, હેત વિજય સુપસાચારે. જંબુ. ૧૫

૪૨ શ્રી સ્થૂલિભદ્રની સજ્ઞાય.

સંખેશ્વર સાહેબ સાચો—એ દેશી.

- એક દિન કોશ્યા ચિત્ત અંગે, બેઠી છે મનને ઉમંગે;
ચાર પાંચ સાહેલી સંગેરે, સ્થૂલિભદ્ર મુનિ ઘરે આવે;
આવે આવે લાછણદેનો નંદરે, સ્થૂલિભદ્ર મુનિ ઘરે આવે. ૧
- મારે આજ મોતીકે મેહ વૂઠ્યા, દેવ દેવી સર્વે મુજ તુઠ્યા;
મેતો જીવન નયણે દીઠારે. સ્થૂલિ. ૨
- આવી ઉતર્યા ચિત્રશાલી, રૂડી રતને જડી રઠીઆણી;
માંહે મગીયા મોતી જલારે. સ્થૂલિ. ૩

પકવાન જમ્યા બહુ ભાત, ઉપર ચોસઠ શાકની ભાત,
તો એ ન ધરી વિષયની વાતરે સ્થૂલિ ૪

કોશ્યા સજતી સોળ સણુગાર, કાજલ કકુને ગલે હાર,
અણુવટ અગુડી વિંછીયા સારરે સ્થૂલિ ૫

દ્વાદશ ધપમપ માહલ વાળે, ભેરી ભુગલ વેણા ગાળે,
એમ રૂપે અપસરા, ધિરાળેરે સ્થૂલિ ૬

કોશ્યાએ વાત વિષયની વખાણી, સ્થૂલિભદ્રે હૃદય નવિ આણી,
હું તો પરણ્યો સયમ પટરાણીરે સ્થૂલિ ૭

એહવા બહુવિધ નાટક કરીયા, સ્થૂલિભદ્રે હૃદય નવિ ધરિયા,
સાધુ સમતા રસના દરીઆરે સ્થૂલિ ૮

સુખ એણે જીવે અનુભવ્યો, કાળ અનતો એમ ગમ્યો,
તો એ તૃપ્તિ જીવ ન પામ્યોરે સ્થૂલિ ૯

વેશ્યાને કીધી સમકિત ધાગી, વિષયરસ સુખને નિવારી,
એહવા સાધુને નાઉં જાલિહારીરે સ્થૂલિ ૧૦

એહવે પુરૂ થયુ ચોમાસુ, સ્થૂલિભદ્ર આબ્યા ગુરૂ પામે,
હું કરે હું કરે મત ઉલ્લાસેરે સ્થૂલિ ૧૧

નામ રાખ્યુ છે જગમાહે, ચોરાશી ચોવીશી ત્યાહિ,
સાધુ પહોત્યા છે દેવલોક માહેરે સ્થૂલિ ૧૨

પડિત હસ્તિ વિજય કવિગય, એહવા સુગુરૂ તણે સુપસાય,
શિષ્ય ખુશાલવિજય ગુણ ગાયરે સ્થૂલિ ૧૩

૩૪ શ્રી નાગદત્ત શેઠની સજ્જાય.

(ચારિત્રમહાત્મ્ય.)

પદ્મપ્રભ છત્ર અલગા રહ્યા—એ દેશી.

નગરી ઉજ્જયનીરે નાગદત્ત શેઠ વસે, યશોમતિ નામે નારી રે;
પુત્ર છે નહાનો રે તેહને વાલહો, નાણું વિવિધ પ્રકારો રે;
મમ કર મમતા રે સમતા આદરો. ॥ ૧ ॥

તેહ શેઠને મહેલ અણાવતાં, ખાર વરસ વહી જાય રે;
ચિતારા પછી તેણે તેહાવીયા, સલામણદીયે ચિત્ત લાય રે. મમ. ॥ ૨ ॥

વાદળીયા રંગના પૂરજો વળી, કોઈ દિન તે નવિ જાય રે;
તિહાં કને ચઉનાણી મુનિ નીકળ્યા, હસવું કરે તેણે ઠામ રે. મમ. ॥ ૩ ॥

શેઠ જોઈને રે મનમાં ચિંતવે, મુનિ આચાર ન ગણાય રે;
હું સલામણ દેઉં મુજ મહેલની, તેમાં મુનિનું શું જાય રે. મમ. ॥ ૪ ॥

નંવરો થાઉં તો જાઉં મુનિ પૂછવા, એમ ચિંતી જમવા આવે રે;
પુત્રજે નહાનો તેહને હુલારાવતો, કરે માત્રા ખાળસ્વભાવે રે. મમ. ॥ ૫ ॥

છાંટા પડીયા રે તેહ માત્રા તણા, તેહની થાળી મજરો રે;
તે નવી ગણકારી ખાવા મંડિયો, ઘૃત પરેતેણી વારો રે. મમ. ॥ ૬ ॥

મુનિ પણ ફરતા ફરતા ગોચરી, આવ્યા તેહને ગેહો રે,
વળી પણ મુનિને હસવું આવીયું, તેજોઈ ચિંતવે તેહો રે. મમ. ॥ ૭ ॥

સંશય પડિયો નાગદત્ત શેઠને, જમીં દુકાને આવે રે;
ઘોકડો લેઈ કસાઈ નીકળ્યો, તે દુકાને^૨ ચડી જાવે રે. મમ. ॥ ૮ ॥

કહે કમાઈ તુ આપને મુજને, નહિ કા દે તસ નાણુ રે,
નાગદત્ત ચિંતે એ નાણા તણુ, દીએ નહિ ઠેકાણુ રે મમ ॥ ૯ ॥

એમ ચિંતી વજ્ર આહુ કરે, બોકડો ઉતરી જાવે રે,
ઉતરે ત્યા તેને આસુ પડે, ત્યા તો અણુગાગ આવે રે મમ ॥ ૧૦ ॥

આસુ દેખી મુનિ મ્હો પલકીયુ, ચિંતે શેઠ તે આમ રે,
એ મુનિ ત્રણ વેળા હસવુ કરે, શુ કામેએણે ઠામ રે મમ ॥ ૧૧ ॥

એમ તિહા શેઠ મનમા ચિંતવી, ખાઈ પછી મુખવાસ રે,
ઉઠી તિહાથી, પૌપધશાળામા, જઈ બેઠો મુનિ પાસ રે મમ ॥ ૧૨ ॥

મુનિને પૂછે તમે હામ્ય કર્યું, ત્રણ વાગ સ્યે કાજ રે,
તેહનું કાણુ આવ્યો પૂછવા, કહો મહેર કરી મહાગજ રે મમ ॥ ૧૩ ॥

પેલી ચિતાગને લલામણુ કરે, ત્યા કંગી તુમે હાસી રે,
ધરતુ કામ રે કોણુ કગ્તા નવી, દેખી ધયો નિગશી રે મમ ॥ ૧૪ ॥

તેહનુ કારણુ મુજને દીછએ, જેમ મન ગણ થાઈ રે,
મુનિ કહે તુજ પુછ્યાનો કામ નહિ, સુણ દેવાણુ પ્રિય લાઈ રે મમ ॥ ૧૫ ॥

તો પણ શેઠે હઠ ઝઘો આકરો, મુનિ બોલ્યા તેણી વાગ રે,
સાત દીવમતુ છે તુજ આઉચુ, માને કંગીજ તુ કાલ રે મમ ॥ ૧૬ ॥

મહેલની લલામણુ જગજગની દીયો, તારૂ બાતુ ન થાવે રે,
તેહ ધકી મને હમવુ આવિયુ, એ કાણુ પગલાવે રે મમ ॥ ૧૭ ॥

શેઠે પૂછ્યુ વગી મુનિવગ બાપી, જ્યે રોગે મુજ કાળ રે,^૧
મુનિ કહે શૂળ ધરો કપાળમા, આકરો રોગ પ્રકાર રે મમ ॥ ૧૮ ॥

જીવ આળ્યો તિમ જાશે એકલો, પરલવ નહિ સથવારો રે;
પુત્ર માતા પરિચ્છે અસાર છે, કલત્રાદિક પરિવારો રે. મમ. ॥ ૧૯ ॥

વનમાં એક વડ વૃક્ષ મોટો હતો, બહોળી શાખા જેહની રે;
પંખી આશરો ત્યાં લેતાં ઘણાં, શીતળ છાયા તેહની રે. મમ. ॥ ૨૦ ॥

દૃવ લાગ્યો માંડ્યા ઉડવા, રહે એકીલો તરૂં સાર રે;
તેમ જીવ પરલવ જાતાં એકલો, પાપ છે દુઃખ દેનાર રે. મમ. ॥ ૨૧ ॥

જેમ કોઈ શહેરે રાજકુંવર હતો, એકણ ગયો પરદેશે રે;
લાતું ન લીધું મુંઝાણો ઘણો, તિમ પરલવ દુઃખ સહેશે રે. મમ. ॥ ૨૨ ॥

જેમ કોઈ મેમાન જ ઘરે આવીયું, તેને જોતાં શી વારો રે;
તિમ ઉઠી ઓચિતુ ચાલવું, જીએ ન નક્ષત્ર તિથિ વારો રે. મમ. ॥ ૨૩ ॥

ઘરનાં કામ તો સર્વ અધવચ રહ્યાં, કોઈ ન લે દુઃખ વહેંચાય રે;
તું ભલામણ દેતો હતો મહેલની, પણ પરલવ શું થાય રે. મમ. ॥ ૨૪ ॥

વાલેશ્વર વિના એક જ ઘડી, નવિ સોહાતું લગારો રે;
તે વિના જનમારો વહી ગયો, નહિ કાગળ સમાચારો રે. મમ. ॥ ૨૫ ॥

તેણે કારણ શેઠજી ડરો પાપથી, અંતર કરીને વિચારો રે;
સુધી ધર્મકરણ સમાચરો, તો તરશે એ સંસારો રે. મમ. ॥ ૨૬ ॥

વળી પણ શેઠે પ્રશ્ન જ પૂછીયું, હું મુજ પુત્ર રમાડું રે;
ત્યાંય પણ તુમે હસવું કર્યું, મુજ મન તેથી ભમાડ્યું રે. મમ. ॥ ૨૭ ॥

મુનિ કહે તે તુજ સ્ત્રીનો જાર છે, તેં તારે હાથે માર્યો રે;
તે વેર લેવા તુજ કુળ આવિયો, હવે સાંભલ તેનો વિચાર્યો રે.

મમ. ॥ ૨૮ ॥

ઝેર દઈ તુજ નારોને મારશે, વરતશે ભુંડે આચારે રે;
નાણું ખોશે વ્યસની અતિ ઘણો, મૂરખ બહુ અવિચારે રે. મમ. ॥ ૨૯ ॥

મોટો થાશે ને મહેલ જ વેચશે, નહિ રહેવા દે કાય'રે,
 'પેશાબ તુ પીતો હતોતેહનો, તેણે મુજ હસવુ થાયરે' મમ ॥૩૦॥
 વળી શેઠે 'ત્રીજો પ્રશ્ન પુછીયો, જે જોકડાનો દષ્ટાત રે,
 ત્યાં રયે કારણ તુમે હસવુ કર્યું, તે લાખો લગવ ત રે મમ ॥૩૧॥
 મુનિ કહે કૂડ કપટ પગલાવથી, વલી કૂડા તોલા ને માપરે,
 'તે પાપેથીરે તિર્યચ ઉપજે, જૂઠાં માયાને પ્રતાપરે' મમ ॥૩૨॥
 એકદિન શેઠ^૧ બેઠો 'તો હુકાનમા, ત્યા આબ્યો ચડાલરે,
 રૂતરે લેવાને નાણા આપીયો, કેળવે કપટ અપારરે' મમ ॥૩૩॥
 કપટ કેળવી રૂત ઓછો દીધો, ખાઈ ગયો દોય સારોરે,
 ઘરે જઈ તેણે રૂતજ તોલીયો, થયો કઠાગ્રહ અપારોરે' મમ ॥૩૪॥
 કલેશ થયો પણ પાછો નવી દીધો, દોણ રહી ગયુ તામરે,
 મરીને તુજ બાપજ થયો જોકડો, મારવા લઈ જાય ઠામરે' મમ ॥૩૫॥
 તે લઈ જાતા હુકાનેજ આવીયો, તુજ બાપજ^૩ તેણી વારોરે,
 જાતિ સ્મરણ દેખી ઉપજ્યું, પેઠો હુકાન મળારોરે' મમ ॥૩૬॥
 લોભના વશથીરે તુ ન લેઈ શક્યો, મેષ^૪ ઉતરતા તિવારોરે,
 આંસુ ચોધારા તેને પડ્યા, આબ્યો ક્રોધ અપારોરે' મમ ॥૩૭॥
 તવ તે શેઠજ પાપરો ઉઠીયો, જ્યા આડાલ ત્યા આયરે,
 કહે મુજને તુ દેને જોકડો, તે કહે રહ્યો આ રધાયરે' મમ ॥૩૮॥
 દેવા માલ્યો ત્યારે નવિ લીધો, તેને મે મારી નાખ્યોરે,
 લાગે પગલે તે પાછો વડ્યો, પૂછે મુનિને તે દાખોરે' મમ ॥૩૯॥

મુજ તાત પ્રભુ કઈ ગતિ સંચર્યો, તવ મુનિવર કહે તામરે;
 રૂઢધ્યાન આવ્યો તુજ ઉપરે, તેણે પેલી નરકે ઠામરે. મમ. ૥૪૦૥
 નરકે ગયો તે દુઃખ બહુ અનુભવે, કપટ તણે પરલાવેરે;
 એમ સુણી નાગદત્ત ઘુલ્યો, મનમાં તે પસ્તાવેરે. મમ. ૥૪૧૥
 તવ તે મુનિવરને કહે શેઠીયો, સાત દિવસ મુજ આયરે;^૫
 હવે હું ધર્મજ શી રીતે કરું, મુનિ કહે મત પસ્તાયરે. મમ. ૥૪૨૥
 એક દિવસનું ચારિત્ર સુખ દીયે, લહે સુર સંપદ સારરે;
 જેવાં લાવ તેવાં ફળ નીપજે, નહિં કર ચિંતા લગારરે. મમ. ૥૪૩૥
 એમ સુણીને નાગદત્ત શેઠજી, લેવે ચારિત્ર સારરે;
 એહ પરિગ્રહ સઘળો અસાર છે, મુકતાં ન કરી વારરે. મમ. ૥૪૪૥
 ચાર દિવસ તેણે ચારિત્ર પાલીયું, ત્રણ દિન કર્યો સંચારરે;^૬
 સાતમે દિવસે કપાલમાં શૂલ થયું, કરે આરાધન સારરે. મમ. ૥૪૫૥
 શરણાં લેતાં કરી પુરું આઉખું, રહી શુભ ધ્યાન મળરોરે.
 સુધર્મા દેવલોકે ઉપજ્યો, સુખ વિલસે શ્રીકારરે. મમ. ૥૪૬૥
 એમ જાણીને ધર્મજ આદરો, તો સુખ પામો અપારરે;
 જ્ઞાનવિમલસૂરિ ગુરુ એમ કહે, ધર્મે જય જય કારોરે. મમ. ૥૪૭૥

૪૪ કેશી ગણધરની સજ્જાય.

શિષ્ય જીનેશ્વર પાર્શ્વના, કેશીકુમાર મુણિદ રે,
 ગોયમ વીર જિણુંદના, એક સૂરજ એક ચંદ રે. ધન ધન. ૧
 ધન ધન એ દોય ગણધરા, ગોયમ કેશી કુમારરે;
 તંદુકવન લેલા મલી, કરે જીન ધર્મ વિચારરે. ધન ધન. ૥૨૥

સઘાડા બેહુ જિન તણા, મનમા આણે 'સ દેહરે,
મુક્તિ માર્ગ દોય જીન કહે, તો કા અતર એ હરે. ॥૩॥

ચાર મહાવ્રત કેશિને, ગોયમને પુણ પચરે,
કેશિ પુછે ગોયમા, કહે ઉતરે પરપચરે ધન ધન ॥૪॥

ઋણુ જડ પહેલા જીન નણા, અતિમ વક્ર જડ હોઈરે,
જાણુ શરલ બાવીસમા, તિણે હુવા મારગ દોયરે ધન ધન ॥૫॥

પરમારથ પૂરણુ જોયતા, મારગ લેઠ મ લહોરે,
રૂડી મતી તૂજ ગોયમા, કેશિ ટલિયા સદેહરે ધન ધન ॥૬॥

અધ્યયને ત્રેવિસમે, જે જે પુછ્યુ તેહરે,
ગોયમ સ્વામીએ સહુ કહ્યુ, કેશિ ટલિયા સદેહરે ધન ધન ॥૭॥

મુક્તિ ગયા દોય ગણુધરા, જીહા સુખ બાણુ અલગરે,
શ્રી વિજયએન સૂરીશ્વર, શિષ્ય ઉદય રસરગરે ધન ધન ॥૮॥

૪૫ અનિત્ય ભાવનાની સજ્જાય.

લોહા

પાસ જિનેસર પય નમી, સંશુરને આધાર,
લવિયણુ જનના હિત લણી, લણુશુ ભાવના બાર ૧

પ્રથમ અનિત્ય અશણુ પણ, એક મમાર વિચાર,
એકલપણુ અન્યત્વ તેમ, અશુચિ આશ્રવ સભા ૨

મવર નિજર ભાવના, લોક સરૂપ સુબોધિ,
દુલ્લહ ભાવન જિનધરમ, એણીપરે કરે જીઉ મોધિ ૩

રમ કૃપી ગમ ભાવિઓ, લોક થકી હોય હેમ,
જીઉ ઈણુ ભાવન શુદ્ધ હુયે, પગમ રૂપ લહે તેમ ૪

ભાવ વિના દાનાદિકા, જાણે અણુજો ધાન;
ભાવ રસાંગ મળ્યા પ્રાપ્તી, ત્રૂટે કરમ નિદાન.

૫

દાળ પહેલી.

ભાવનાની દેશી.

પહેલી ભાવના એણીપરે ભાવીયેજી, અનિત્યપણું સંસાર;
ડાલ આણી જેહવો જલ ઝિંદુઓજી, ઈંદ્ર ધનુષ અનુહાર. ૧

સહેજ સંવેગી સુંદર આતમાજી, ધર જિન ધર્મશું રંગ;
ચંચળ ચપળાની પરે ચિંતવેજી, કૃત્રિમ સવિહુ સંગ. સ. ૨

ઈંદ્રજાળ સુહણા શુભ અશુભશુંજી, કુડો તોષ ને રોષ;
તિમ ભ્રમ ભૂલા અથિર પદારથેજી, ક્યો કીજે મન શોષ. સ. ૩

ઠાર ત્રેહ પામરના નેહજયુંજી, એ યૌવન રંગરોલ;
ધન સંપદ પણ દીસે કારમીજી, જેહવા જલકલ્લોલ. સ. ૪

મુજ સરિખે માગી ભીખડીજી, રામ રહ્યા વનવાસ;
એણે સંસારે એ સુખ સંપદાજી, જિમ સંધ્યારાગ વિલાસ. સ. ૫

સુંદર એ તનુ શોભા કારમીજી, વિણસંતાં નહીં વાર;
દેવતણે વચને પ્રતિબુઝીયોજી, ચક્રી સનત કુમાર. સ. ૬

સૂરજ રાહુ ગ્રહણે સમજીઓજી, શ્રી કીર્તિધર રાય;
કરકંડું પ્રતિબુઝ્યો દેખીનેજી, વૃષભ જરાકુલ કાય. સ. ૭

કિંહા લગે ધુઆં ધવલહરા રહેજી, જલ પરપોટો ભેય;
આઉખું અથિર તિમ મનુષ્યનુંજી, ગર્વ ન કરશો કાય;
જે ક્ષણમાં ખેડ હોય. સ. ૮

અતુલિખલ સુરવર જિનવર જિન્સ્યાજી, ચક્રિ હરિખલ ભેડી;
ન રહ્યા એણે જીગ કોઈ અથિર થઈજી, સુરનર ભૂપતિ કોડી. સ. ૯

૪૬ બીજી અશરણુ ભાવનાની સજ્જાય.

હુહા

પલપલ ધીને આઉણુ, અજલી જલ જ્યું એહ,
 ચલતે સાથે સળલો, લેઈ શકે તો લેહ ૧
 લે અર્થિત્ય ગલશુ અહી, સમય સીંચાણો આવિ,
 શરણુ નહીં જિનવચણુ વિણુ, તેણે હવે અશરણુ ભાવિ ૨

હાલ બીજી.

રાગ સામેરી, ગમભણે હરિ ઉઠ્યે દેશી

બીજી અશરણુ ભાવના, ભાવો હૃદય મોઝાર રે,
 ધગમ વિના પરભવ જતા, પાપે ન લહીશ પારરે,
 જઈશ નરક દુવારરે, તિહા તુજ કવણુ આધારરે ૧
 લાલ સુરગા રે પ્રાણીઆ, મૂકને, મોહ જનન રે
 મિથ્યા મતિ સવિ ટાળરે, માયા આળ પપાળરે લા ૨
 માત પિતા સુત કામિની, બાઈ ભયણિ સહાયરે,
 મે મે કૃતા રે અજ પરે, કર્મે અહો જીવ જાયરે,
 તિહા આઠો કો નવી થાયરે, હુ જ ન લીયે વહેચાયરે લા ૩
 નદની મોવન દુગરી, આખર નાવી કો કાજરે,
 ચક્રી સુભૂમ તે જલધિમા, હાચો ખટખડ રાજરે,
 ખૂડયો ચરમ ઝહાજરે, દેવ ગયા સવિ લાજરે,
 લોલે ગઈ તમ લાજરે લા ૪

દીપાયન દહી દારિકા, ખલવંત ગોવિંદ ગમરે,
 રાખી ન શક્યા રે રાજવી, માત પિતા સુત ધામરે,
 તિહા રાખ્યા જિન નામરે, શરણુ કીયો નેમિ સ્વામરે,
 પ્રત લેઈ અલિગમ રે, પોહોતા શિવપુર ઠામરે લા ૫

નિત્યમિત્ર સમ દેહડી, સયણાં પર્વ સહાયરે,
 જિનવર ધર્મ ઉગારશે, જિમ તે વંદનીક લાયરે;
 રાખે મંત્રી ઉપાયરે, સંતોષ્યો વળી રાયરે,
 ટાળ્યાં તેહના અપાયરે. લા. ૬

જનમ જરા મરણાદિકા, વયરી લાગ્યા છે કેડ રે,
 અરિહંત શરણુ તું આદરી, લવ ભ્રમણુ દુઃખ ફેડરે;
 શિવ સુંદરી ઘર તેડરે, નેહ નવલ રસ રેડરે,
 સીંચ સુકૃત સુર પેડરે. લા. ૭

૪૭ ત્રીજી સંસાર ભાવનાની સજ્જાય.

(દોહા)

થાવન્યા સુત થરહર્યો, જોર દેખી જમધાડ;
 સંયમ શરણું સંગ્રહું, ધણુ કણુ કંચણુ છાંડ. ૧

ઇણે શરણે સુખીયા થયા, શ્રી અનાથી અણુગાર;
 શરણુ લદ્યા વિણુ જીવડા, ઇણીપરે રૂલે સંસાર. ૨

ઢાળ ત્રીજી.

રાગ મારણી.

ત્રીજી ભાવના ઇણી પરે ભાવીયે રે; એહ સ્વરૂપ સંસાર;
 કર્મ વશે જીવ નાચે નવનવ રંગ શુરે, ઐ ઐ વિવિધ પ્રકાર. ૧
 ચેતન ચેતીયે રે, લાહી માનવ અવતાર;
 લવ નાટકથી જો હુઆ ઉલગારે, તો છાંડો વિષય વિકાર. ચે. ૨
 કમહી ભૂજલ જલણાનિલ તરૂમાં ભમ્યોરે, કમહી નરક નિગોદ;
 ખિ તિ ચઉરિંદ્રિય દિન વસ્યોરે, કમહીક દેવ વિનોદ. ચે. ૩

ડીડી પતંગ હરિ માતંગપણુ લને રે, કમહી સર્પ શીયાલ,
 બ્રાહ્મણ ક્ષત્રીય વૈશ્ય કહેવાતોરે, હોવે શુદ્ધ ચડાલ ચે. ૪
 લાખ ચોરાશી ચંઉટે રમતો રગશુ રે, કરી કરી નવ નવ વેશ,
 રૂપ કુરૂપ ધની નિર્દ્રવ્ય મોલાગીઓરે, દુર્લાગી દરવેશ ચે ૫
 દ્રવ્ય ક્ષેત્ર મૂક્ષમને બાહર લેદશુ રે, કાળ ભાવ પણુ તેમ,
 અનતાનત પુદ્ગલ પરાવર્તન ક્યારે, કહ્યો પત્રવણુ એમ ચે ૬
 ભાઈ બહિન નારી તાતપણુ લનેરે, માત પિતા હોયે પુત્ર,
 તેહીજ નારી વૈરીને વળી વાલહોરે, એહ સમારહ સૂત્ર ચે ૭
 ભુવન ભાનુ જિન ભાખ્યાં, ચગિત્ર સૂણી ઘણા રે,
 સમજ્યા ચતુરમુખણુ, કર્મ વિવર વશ મૂકી મોહ વિટળનારે,
 મળ્યા મુગતિ જિણુ ભાણુ ચે ૮

૪૮ ચોથી એકત્વ ભાવનાની સજાયા.

(કહા)

ઈમ ભવ ભવ જે દુખ સદ્દા, તે જાણે જગનાથ,
 ભય ભજ ભાવઠ હરણુ, ન મળ્યો અવિહત સાથ ૧
 તેણે કારણુ જીવ એકલો, છોડી ગગ ગલપાસ,
 સવિ સસાગે જીવશુ, ધગ ચિત્ત ભાવ ઉદાસ ૨

ઢાળ ચોથી.

(ગગ ગોડી) પૂત ન કીજે હો માધુ વિમાસડો એ દેશી
 ચોથી ભાવના ભવિયણુ મન ધરે, ચેતન તુ એકાકી રે,
 આળ્યો તિમ જાઈશ પગલવ વળી, ઇહા મૂકી સવિ બાકીરે,
 મમ કરે મમતા રે સમતા આદરે ૧

આણી ચિત્ત વિવેકોરે, સ્વારથીયાં સજ્જન સહુએ મળ્યા;
 સુખ દુઃખ સહેશે એકોરે. મમ. ૨

વિત્ત વહેંચણુ આવી સહુએ મળ્યાં, વિપત્તિ સમય જાય નાસીરે;
 દવ બળતો દેખી દશ દિશે પુલે, જેમ પંખી તરવાસીરે. મમ. ૩

ખટ ખંડ નવ નિધિ ચૌદ રચણુ ધણી, ચૌસઠ સહસ સુનારીરે;
 છેડો છોડીરે ચાલ્યા એકલા, હાર્યો જેમ જુગારીરે. મમ. ૪

ત્રિભુવન કંટક ગિરૂદ ધરાવતો, કરતો ગર્વ ગુમાનોરે;
 ત્રાગા વિણ નાગા તે સહુ ચલ્યા, રાવણ સરિખા રાજનોરે. મમ. ૫

માલ રહે ઘર સ્ત્રી વિશ્રામતા, પ્રેતવના લગે લોકોરે;
 ચયલગે કાચારે આખર એકલો, પ્રાણી ચલે પરલોકોરે. મમ. ૬

નિત્ય કલહો બહુ મેળે દેખીઓ, બહુપણે ખટપટ થાયરે;
 વળીયાની પરે વિહરીશ એકલો, ઇમ ખુઝીયો નમીરાયરે. મમ. ૭

૪૯ પાંચમી અન્યત્વ ભાવનાની સજ્જાયે.

(દોહા)

ભવ સાચર બહુ દુઃખજળ, જામણ મરણ તરંગ;
 મમતા તંતુ તિણે ગ્રહ્યો, ચેતન ચતુર માતંગ. ૧

ચાહે જો છોડણુ ભણી, તો મુજ ભગવંત મહંત;
 દૂર કરે પરબંધને, જિમ જળથી જળકંત. ૨

ઢાળ પાંચમી

(રાગ કેદારો ગોડી) કપૂર હુવે અતિ ઉજલોરે એ-દેશી.

પાંચમી ભાવના ભાવીયેરે, જીવ અન્યત્વ વિચાર;
 આપ સવારથી એ સહુરે, મળીઓ તુજ પરિવાર. ૧

સવેળી સુઠર, બુઝ મા સુઝ ગમાર,	
તાર કો નહી ધણુ મસાર, તુ કેહનો નહી નિરધાર	સ ૨
પથશિરે પથી, મળ્યા રે, કીજે કિણહીશુ પ્રેમ,	
સતિ વમે પ્રહુ ઉઠી ચલેરે, નેહ, નિવાહે કેમ	સ ૩
નિમ મેળો તીગથે મળેરે, જન જન વણજની ગાહ,	
કૈ ત્રોટો કૈ કાયદોરે, લેઈ લેઈ નિજ ઘર ભય	સ ૪
નિહા કારજ જેહના સરે રે, તિહા તે દાખે નેહ,	
સૂરિકાતાની પરે રે, છટકી દેખાડે છેહ	સ ૫
ચુલણી અગજ મારવારે, ફૂડું કરે જતુગેહ,	
સરત બાહુબળ બુઝીયારે, જો જો નિજના નેહ	સ ૬
શ્રેણિક પુત્રે બાધીઓરે, લીધુ વહેચી રાન્ય,	
હુ ખ દીધુ બહુ તાતને રે, દેખો સુતના કાજ	સ ૭
એ ભાવનાએ શિવપુર લહેરે, શ્રી મરૂદેવી માય,	
વીર શિષ્ય કેવળ લણુ રે, શ્રી ગૌતમ ગણગય	સ ૮

૫૦ છઠી અશ્વત્થિ ભાવનાની સજ્જાય.

(દોહા)

મોહ વશે મન મત્રવી, ઇદ્રિય મળ્યા કલાલ,	
પ્રમાદ મદિરા પાયકે, બાધ્યો જીવ બૂપાલ	૧
કર્મ જ જી જહી કગી, સુકૃત માલ અવિ લીધ,	
અશુભ વિરસ દુર્ગા ધમય, તનુ ગોતહરે દીધ	૨

તાળ છઠી

(ગગ મિધુ મામેગ)

છઠી ભાવના મન ધરો, જીવ અશ્વત્થિ સરી એ કાચારે,
શી માયાએ, માડે કાચા પિંડશુ એ

નગર ખાળ પરે નિતુ વહે, કંઈ મળ મૂત્ર લાંડરોરે,
તિમ દ્વારોરે, નર નવ દ્વાદશ નારીના એ. ૨

દેખી દુર્ગંધ દૂરથી, તું મુહ મચકોડે માણે રે;
નવી જાણે રે, તિણ પુદ્ગલ નિજ તનુ ભર્યું એ. ૩

માંસ રૂધિર મેઢા રસે, અસ્થિ મજ્જા નર ખીજે રે;
શું રીઝેરે, રૂપ દેખી દેખી આપણું રે. ૪

કૃમિ વળાદિક કોથળી, મોહ રાયની ચેટીરે;
એ પેટી રે, ચર્મ જડી, ઘણા રોગની એ. ૫

ગર્ભવાસ નવ માસમાં, કૃમિ પરે મળમાં વસિયોરે;
તું રસીયો રે, ઉંઘે માથે ઈમ રહ્યો એ. ૬

કનક કુંઝરી લોજન ભરી, તિહાં દેખી દુર્ગંધ બુઝ્યારે;
અતિ બુઝ્યા રે, મઘી મિત્ર નિજ કર્મ શું એ. ૭

૫૧ શ્રી સાતમી આશ્રવ ભાવનાની સજ્જાય.

(દોહા.)

તન છિદ્ધર ઇંદ્રી મચ્છા, વિષય કલાણુ જંખાલ;
પાપ કલુષ પાણી ભર્યું, આશ્રવ વહે ગરનાલ. ૧

નિર્મલ પખ સહજે સુગતિ, નાણુ વિનાણુ રસાલ;
શું બગની પરે પંકજલ, ચુંથે ચતુર મરાલ. ૨

ઢાળ સાતમી.

(રાગ ધોરણી.)

આશ્રવ ભાવના સાતમીરે, સમજે સુગુર સમીપ,
કોધાદિક કાંઈ કરો રે, પામી શ્રી જિન દીપોરે;

સુણ સુણ પ્રાણીયા, પરિહર આશ્રવ પ્રપચો રે,
દશમે અગે કહ્યા, જેહના હુદ પ્રપચો રે સુ૦૧

હોશે જે હિંસા કરે રે, તે લહે કટુક વિપાક,
પગિ હોશે ગોત્રાસની રે, જો જો અગ વિપાકો રે સુ૦૨

મિથ્યા વચણે વસુ નહયો રે, મહિંક પરધન લેઈ,
ધણ અપ્રદે રોળ્યા રે, ઈદ્રાદિંક સુર કેઈ રે સુ૦૩

મહા આરભ પરિશ્રદે રે, પ્રહ્લદત્ત નરય પહુત્ત,
મેળ્યા શત્રુપણે ભજે રે, પાચે દરગતિ દતો રે સુ૦૪

છિદ્ર સહિત નાવા જળે રે, ખૂડે નીર ભરાય,
તિમ હિંસાદિક આશ્રવે રે, પાપે પિંડ ભગાય રે સુ૦૫

અવિરતિ લગે એકે દ્રિયારે, પાપસ્થાન અઢાગ
લાગે પાચેહી ક્રિયા રે, પચમ અગ વિચારો રે સુ૦૬

કટુક ક્રિયા થાનક કળ્યા રે, બોલ્યા બીજે અગ,
કહેતાં હયડુ કમ કમે રે, વિરૂપો તાસ પ્રસંગોરે સુ૦૭

મૃત પતંગ અલી માછલુરે, કરી એક વિષય પ્રપચ,
હુ ખીયા તે કિમ સુખ લહેરે, જસ પરવશ એહ પચોરે સુ૦૮

હાસ્ય નિદ વિકથા વસે રે, નરક નિગોદે રે જાત,
પૂરવ ધર શ્રુત હારીયારે, અવરાની શી વાતોરે સુ૦૯

પર આઠમી સવર ભાવનાની સજ્જાય.

(દોહા)

શુભ માનસ માનમ કરી, ધ્યાન અમૃત ગમ રેલી,
નવદલ શ્રી નવદાગ પદ, કરી કમલાસન કેલિ

પાતક પંક પખાળીને, કરી સંવરની પાળ;
પરમ હંસ પદવી ભળે, છોડી સકળ જંજળ. ૨

ઢાળ આઠમી.

(ઉલૂની દેશી.)

આઠમી સંવર ભાવનાળ, ધરી ચિત્ત શું એકતાર,
સમિતિ ગુપ્તિ સૂધી ધરોળ, આપો આપ વિચાર;
સલૂણા ! શાંતિ સુધારસ ગ્રાખ, એ આંકણી,
વિરસ વિષય ફળ ફૂલડેળ, અટતો મન અલિ રાખ. સલૂણા૦૧
લાલ અલાલે સુખ દુઃખેળ, જીવિત મરણ સંમાન;
શત્રુ મિત્ર સમ ભાવતોળ, માન અને અપવાન. સ૦૨
કદિયે પરિગ્રહ છાંડશુંળ, લેશું સંયમ ભાર;
શ્રાવક ચિંતે હું કદાળ, કરીશ સંથારો સાર. સ૦૩
સાધુ આશંસા ઇમ કરેળ, સૂત્ર લણીશ ગુરૂ પાસ;
એકલ મદ્દ પ્રતિમા રહીળ, કરીશ સંલેષણ ખાસ. સ૦૪
સર્વ જીવ હિત ચિંતવોળ, વચર મ કર જગ મિત્ત;
સત્ય વચન સુખ લાખીએળ, પરિહર પરતું વિત્ત. સ૦૫
કામ કટક લેદણ લણીળ, ધર તું શીલ સનાહ;
નવ વિધ પરિગ્રહ મૂકતાંળ, લહીએ સુખ અથાહ. સ૦૬
દેવ માણ્ય ઉપસર્ગ શું જ, નિશ્ચલ હોય સધીર;
ખાવીશ પરીસહ જીતેયેળ, જિમ જીત્યા શ્રી વીર. સ૦૭

પૃ૩ નવમી નિર્જરા ભાવનાની સંજ્ઞાય.

(દોહા)

દૃઢ પ્રહારી દૃઢ ધ્યાન ધરી, ગુણનિધિ ગજસુકુમાર,
મેતારજ મદન જમો, મુકેશલ મુકુમાલ ૧

ઈમ અનેક મુનિવર તર્યા, ઉપશમ મવર ભાવ,
કઠિન કર્મ સવિ નિર્જર્યા, તેણે નિર્જર પ્રસ્તાવ ૨

હાળ નવમી.

(રાગ ગોડી મન ભરાર રે એ-દેશી)

નવમી નિર્જર ભાવના, ચિત્ત ચેતો રે,
આદરો વ્રત પચ્ચખખાણુ, ચતુર ચિત્ત ચેતો રે,
પાપ આલોચો ગુરુ કન્ઢે, ચિં ધરિયે વિનય મુખાણુ ૨૦૧
વૈયાવચ્ચ બહુવિધ કરો, ચિં દુર્બળ બાળ ગિલાન, ૨૦
આચારજ વાચક તણો, ચિં શિષ્ય સાધર્મિક જાણુ ૨૦૨
તપસી કુલ ગણુ સધના, ચિં ચિવિં પ્રવર્તક વૃદ્ધ ૨૦
ચૈત્ય લલિત બહુ નિર્જરા, ચિં દશમે અગ પ્રમિદ્ધ ૨૦૩
ઉભય ટક આવશ્યક કરો, ચિં સુદર કરી સંજ્ઞાય, ૨૦
પોસહ સામાયિક કરો, ચિં નિત્ય પ્રત્યે નિયમ ન ભાપ ૨૦૪
કર્મમૂદન કનકાવળી, ચિં મિહુનિ કીડિત દોય, ૨૦
શ્રી ગુણ રચણુ મવત્સરુ, ચિં સાધુ પડિમ દશ દોય ૨૦૫
શ્રુત આરાધન સાચવો, ચિં યોગ વદન ઉપધાન, ૨૦
શુકલ ધ્યાન મુધુ ધરો, ચિં શ્રી આણિલ વર્દમાન ૨૦૬
ચૈાહ મદમ અણગામ્યા, ચિં ધન ધન્નો અણગાર, ૨૦
સ્વયમુખ વીં પ્રશન્નીઓ, ચિં પાધક મેધકુમાર ૨૦૭

૫૪ દશમી લોકસ્વરૂપ ભાવનાની સજ્જાય.

(દુહા.)

મન દારૂ તન નાલિ કરિ, ધ્યાનાનળ સળગાવ;	
કર્મકટક ભેદણુ ભણી, ગોળા જ્ઞાન ચલાવ.	૧
મોહરાય મારી કરી, ઉંચો ચઢી અવલોચ;	
ત્રિભુવન મંડપ માંડણી, જિમ પરમાનંદ હોય.	૨

ઢાળ દશમી.

(રાગ ગોડી.) જંખૂડીપ મોઝાર એ દેશી.

દશમી લોક સ્વરૂપ રે, ભાવના ભાવીએ;	
નિસુણિ શુરૂ ઉપદેશથી એ.	૧
ઉર્ધ્વ પુરૂષ આકાર રે, પગ પહુળા કરી;	
કર દોઉ કટી રાખીએ એ.	૨
એણે આકારે લોકરે, પુફ્ફગલ પુરીઓ;	
જિમ કાજળની કૂપલી એ.	૩
ધર્મ અધર્મ આકાશરે, દેશ પ્રદેશ એ;	
જીવ અનંતે પૂરીઓ એ.	૪
સાત રાજ દેશાણુરે, ઉર્ધ્વ તિરિય મલી;	
અઘો લોક સાત સાધિકું એ.	૫
ચૌદ રાજ ત્રસનાડીરે, ત્રસ જીવાલય;	
એ રજજૂ દીર્ઘ વિસ્તરૂ એ.	૬
ઉર્ધ્વ સુરાલય સારરે, નિરય ભુવન નીચે;	
નાલિ નર તિરિ દો સુરા એ.	૭

(૩૩૫)

દ્રીપ સમુદ્ર અસખ્યરે, પ્રભુ મુખ સાલણી,
રાયઋપિ શિવ સમજીએ એ ૮

લાખી પહોળી પણ્યાલરે, લખ જોવણ લહી,
સિદ્ધ શિલા શિર ઉજીએ ૯

ઉંચો ધનુસય તીનરે, તેત્રીસ સાધિકે,
સિદ્ધ યોજનને છેહડે એ ૧૦

અજર અમર નિકલકરે, નાણુ દમણુમય,
તે જોવા મન ગહગહે એ, ૧૧

પપ અગ્યારમી યોધિ દુર્લભ ભાવનાની સજાય.

(દોહા)

વાર અનતી ફગસીએ, છાલીવાટક ન્યાય,
નાણુ વિના નવિ માલરે, લોક જ્રમણુ ભડવાય ૧

રત્નત્રય ત્રિહુ ભુવનમે, દુલહા જાણી દયાળ,
યોધિ રથણુ કાજે ચતુર, આગમ ખાણિ સલાળ. ૨

ઢાળ અગીઆરમી

(રાગ ખલાલી)

દરા દટાતે દોહિલો, લાધો મણુઅ જમારો રે,
દુહિલો અખરકુલ જયુ રે, આગ્ન ઘગ અવનારો રે,
મોરા છવનરે, યોધિ ભાવન ઇચ્છાગ્રી રે,
લાવો દુદય મજારો રે મો૦૧

ઉત્તમ કુળ નિહા દોહિલો, સદ્ગુરુ ધર્મ સયોગોરે,
પાયે ઇંદ્રીય પગ્વડા, દુહિલો દેહ નિરોગો રે. મો૦૨

સાંભળવું સિદ્ધાંતનું રે, દોહિલું તસ ચિત્ત ધરવું રે;
સૂધી સદ્ગુણા ધરી, દુકકર અંગે કરવું રે. મો૦૩

સામગ્રી સઘળી લહીરે, મૂઠ મુઘા મમ હારો રે;
ચિંતામણિ દેવી દીઓ, હાર્યો જેમ ગમારો રે. મો૦૪

લોહકીલકને કારણે, યાન જલધિમાં ફેાડે રે;
ગુણકારણ કોણ નવલખો, હાર હીયાનો ત્રોડે રે. મો૦૫

બોધિરચણ ઉવેખીને, કોણ વિષયારથ દોડે રે;
કાંકર મણિ સમોવડ કરે રે, ગજ વેચે ખર હોડેરે મો૦૬

ગીત સુણી નટની કહી રે, કુલ્લક ચિત્ત વિચાર્યું રે;
કુમારદિક પણ સમજીયારે, બોધિ રચણ સંભાર્યું રે. મો૦૭

પદ બારમી ધર્મ દુર્લભ ભાવનાની સજ્જાય.

[દોહા.]

પરિહર હરિહર દેવ સવિ, સેવ સદા અરિહંત;
દોષ રહિત ગુર ગણધરા, સુવિહિત સાધુ મહંત. ૧

કુમતિ કદાચહ મૂક તું, શ્રુત ચારિત્ર વિચાર;
લવજળ તારણ પોત સમ, ધર્મ હિયામાં ધાર. ૨

ઢાળ બારમી.

(હુંગરીયાની દેશી.)

ધન ધન ધર્મ જગહિત કરે, ભાખીઓ ભલો જિન દેવ રે;
છંદ પર ભવ સુખદાયકો, જીવડા જનમ લગે સેવરે. ૧

ભાવના સરસ સુરવેલડી, રોપ તું હૃદય આરામ રે;
શુકૃત તરે લહિય બહુ પસરતી, સદ્ગુણ કૃણશે અભિરામરે. ભા૦૨

ખેત્ર શુદ્ધિ કરીય કંડણા રસે, કાઠી મિથ્યાદિક સાલ રે,
 ગુપ્તિ ત્રિહુ ગુપ્તિ રૂડી કરે, નીક તુ સુમતિની વાળ રે ॥૧૦૩॥
 સીંચને મુગુર વચનામૃતે, કુમતિ કથે તણ સગરે,
 ક્રોધ માનાદિક સૂકરા, વાનગ વાર અનગરે ॥૧૦૪॥
 એવતા એહને કેવલી, પન્નર સય તીન અણુગારરે,
 ગૌતમ શિષ્ય શિવપુ ગયા, ભાવતા દેવગુરૂ સારરે ॥૧૦૫॥
 શુક પગિવાજક સીધલો, અર્જુનમાળી ગિવવાસરે,
 રાય પરદેશીઅપાપીઓ, કાપીઓ તાસ દુ ખ પાસરે ॥૧૦૬॥
 દુમમ સમય દુષ્પસહ લગે, અવિચળ શાસન એહરે,
 ભાવશુ ભવિયણુ જે ભજે, તેહ શુભમતિ ગુણગેહરે ॥૧૦૭॥

પૃથ્વી શ્રી નવમા અધ્યયનની સંજ્ઞાય.

(શત્રુજય જપ જગને કાલન, શત્રુજય જપએ એ દેશી)

વિનય કરે જ્યો ચેલા વિનય કરે જ્યો, શ્રી ગુરૂ આણુ
 શીર ધરેજ્યો ॥ ચેલા ॥ ક્રોધી માનીને પરમાદી, વિનય ન શીએ
 વળી વિપવાદી ॥ ચેલા ॥ વિનય ॥ ૧ ॥ વિનય ગહિત આશાતના
 કરતા, બહુ ભવ ભટકે દુર્ગતિ દ્રવતા ॥ ચેલા ॥ અગ્ની સર્પ વિષ
 જિમ નવિ મારે, ગુરૂ આચાર્યણુ તેથી અધિક પ્રકારે ॥ ચેલા ॥
 વિનય ॥ ૨ ॥ અવિનયી દુ ખીયો બહુ સમાડી, અવિનયી મુગ
 તિનો નહિ અધિકારી ॥ ચેલા ॥ કોણા કાનની કુતરી જેમ, હાકી
 દાઢે અવિનયી તેમ (પાઠાતરે) ચેલા ॥ વિનય ॥ ૩ ॥ વિનય
 શ્રુત તપ વળી આચાર, કહિયે મમાધીના ઠામ એ ચાર ॥ ચેલા ॥
 ચાર ચાર ભેદે એટલ, વળિ સમજે ગુરૂ મુખથી સુવિદે ॥ ચેલા ॥

વિનય. ॥ ૪ ॥ તે ચારેમાં વિનય છે પહેલો, ધર્મ વિનય વિષુ
 ભાંખે તે ઘેલો ॥ ચેલા ॥ મૂળ થકી જેમ શાળા કહીએ, ધર્મ
 ક્રિયા તેમ વિનયથી લહીએ ॥ ચેલા ॥ વિનય. ॥ ૫ ॥ ગુરૂ વિન-
 યથી લહેશે સાર, જ્ઞાન ક્રિયા તપ જપ આચાર ॥ ચેલા ॥ ગરથ
 પાખે જેમ ન હોય હાટ, વિષુ ગુરૂ વિનયે ધરમની વાટ ॥ ચેલા ॥
 વિનય. ॥ ૬ ॥ ગુરૂ નહાનો પણ મહોટો કહિયે, રાજા પરે તસ
 આણા વહિયે ॥ ચેલા ॥ અદ્ય શ્રુત પણ બહુશ્રુત બાણો, ગુરૂ
 સાથ હઠવાદ મ તાણો ॥ ચેલા ॥ વિનય. ॥ ૭ ॥ જેમ શશિ અહ-
 ભુમાં ખિરાજે, મુનિ પરિવારમાં તિમ ગુરૂ ગાજે ॥ ચેલા ॥ ગુરૂથી
 અળગા મત રહો ભાઈ, ગુરૂ સેવે લહેશે ગૌરવાઈ ॥ ચેલા ॥
 વિનય. ॥ ૮ ॥ ગુરૂ વિનયે ગીતારથ થાશે, વંછિત સવિ સુખ
 લક્ષ્મી કમાશે ॥ ચેલા ॥ સાંત દાંત વિનયી લજ્જળુ, તપ જપ
 ક્રિયાવંત દયાળુ ॥ ચેલા ॥ વિનયી ॥ ૯ ॥ ગુરૂ કુળવાસે વસતો
 શિષ્ય, પુજનિક હોવે વિશવાવીશ ॥ ચેલા ॥ દસવૈકાલીક નવમે
 અધ્યયને, અર્થએ ભાંખ્યો કેવળી વયણે ॥ ચેલા ॥ વિનય. ॥ ૧૦ ॥
 ઇણિપરે લાલ વિનય ગુરૂ સેવી, વૃદ્ધિવિનય થિર લક્ષ્મી લહેવી
 ॥ ચેલા ॥ વિનય. ॥ ૧૧ ॥ ઇતિ ॥

૫૮ શ્રી દ્વેષ અગીઆરમા પાપસ્થાનકની સજ્ઞાય.

(લાલનની દેશી.)

દ્વેષ ન ધરિયે લાલન, દ્વેષ ન ધરિયે ॥ દ્વેષ તજ્યાથી લાલન,
 શિવસુખ વરિયે ॥ લાં ॥ શિં ॥ પાપસ્થાનક એ અગ્યારમું કૂડું
 દ્વેષ રહિત ચિત્ત હોય સવિ રૂડું ॥ હોં ॥ ૧ ॥ ચરણ કરણ
 ગુણ બનિ ચિત્રશાળી, દ્વેષ ધૂમે હોય તે સવી કાળી ॥ લાં ॥
 તેં ॥ ૨ ॥ દોષ ખેતાલીશ શુદ્ધ આહારી, દુઝ દોષે હોય પ્રબલ
 વિકારીં ॥ પ્રં ॥ ૩ ॥ ઉચ વિહારને તપ જપ કીરિયા, કરતા

દ્રેષ તે ભવ માહે કરિયા ॥ લા૦ ॥ ભ૦ ॥ ૪ ॥ યોગનું અગ
અદ્રેષ છે પહેલુ, સાધન મવિ લહે તેહથી વહેલુ ॥ લા૦ ॥ તે૦
૫ ॥ નિર્ગુણી તે ગુણવત ન બાણે, ગુણવત તે ગુણ દ્રેષમા
તાણે ॥ લા૦ ॥ દ્રે૦ ॥ ૬ ॥ આપ ગુણીને વળી ગુણરાગી, જગ-
માંહે તેહની કીર્તી જગી ॥ લા૦ ॥ કી૦ ॥ ૭ ॥ રાગ ધરીજે
જિહ્વા ગુણ લહિયે, નિર્ગુણ ઉપરે સમચિત્ત રહિયે ॥ લા૦ ॥
સ૦ ॥ ૮ ॥ ભવચિત્તિ ચિત્તન મુજસ વિલામ્ને, ઉત્તમના ગુણ એમ
પ્રકારે ॥ લા૦ ॥ એ૦ ॥ ૯ ॥ ઇતિ ॥

૫૯ વૈરાગ્યની સજ્જાય.

જેવનિયાની મોજા ફેળા, જાય નગારા દેતીરે,
ઘડિ ઘડિના ઘડિયાળા વાગે, તોય ન જાગે તેથીરે ॥ ૧ ॥
જગ રાક્ષસી જોર કરે છે, ફેલાવી ફેળેતીરે,
આવી અવધે ઉભશે જાશે, લગપતિને લેતીરે ॥ જો૦ ૨ ॥
માળે ખેઠા મોજ કરે છે, ખાતે જુએ ખેતીરે,
જમડા લમરો તાણી લેશે, ગોફણ ગોળા મેતીરે ॥ જો૦ ૩ ॥
જમ ગજને શગળે જાણુ, જોગણો ફાઈ જેહથીરે,
હુનિયા ફેળે દીપ્તે નહીં, આખર તગ્થો તેહથીરે ॥ જો૦ ૪ ॥
દાત પડયા ને ડાનો યથો, કાજ ન સર્થુ કેથીરે, ॥
ઉદય રતન કહે આપે સમજો, કહીએ વાતો કેતીરે
॥ જો૦ ૫ ॥ ઇતિ ॥

૬૦ રોટલાની સજ્જાય.

મર્વ દેવ દેવ મે પ્રતક્ષ દેવ ગેટી,
તાન મામ સર્વ વાત એહી વિના ખોટી ૧
જનગજ મુનિગજ જડે ધ્યાન ધ્યાવે,
ઘડી ધાય મોલમીતો ગોચરી મહારે ૨

રોઠ બડે શાહુકાર લખે લાખ હુંડી,	
ઘડી થાય સોળમીને આંખ જાય ઉંડી.	૩
સંઘ લઈ સંઘવી પ્રયાણ પંથ ચાલે,	
ઘડી થાય સોળમીતો મુકામ ઠામ ઝાલે.	૪
ચકવતી વાસુદેવ પુન્યના છે બળીઆ,	
ઘડી થાય સોળમીને અંગ જાય ગળીઆ.	૫
નિસ્નેહી નગ્ન ભાવે ભસ્મ અંગ લગાવે,	
ઘડી થાય સોળમી તો અલેક જગાવે.	૬
ધ્યાન ધરે નાસીકા ડબકે માળા મોટી,	
ઘડી થાય સોળમીતો ચાદ કરે રોટી.	૭
પેટ પડે રોટલા તો સર્વ વાત સૂઝે,	
પેટ પૂરણ ઘાસ અન્ન ગાય ભેંસ ફૂઝે.	૮
ધન ધન વીતરાગ રૂપલદેવ સ્વામી;	
એક વરસ આહાર ત્યાગી વંદુ શિર નામી.	૯
વીર વીર મહાવીર જગને વિષે દીપે;	
ષટ માસ આહાર ત્યાગી કર્મ સર્વે જીપે.	૧૦
દીપવિજય કવિરાજ અઢી દીપ છાજે;	
છઠ્ઠ અઠ્ઠ માસ પાસ ધીર મુની ગાજે.	૧૧

૬૧ વૈરાગ્યની સજ્જાય.

યા મે વાસમે બે, મરદો મગન ભયા મેવાસી,
કાયા રૂપ મેવાસ બન્યો હૈ, માયા જથું મેવાસી;
સાહેબકી શિર આણુ ન માને આખર કયાલે જાસી. યા૦ ૧

ખાઈ અતી દુર્ગંધ ખજના, કોટમેં બહોંતેર કોઠા;
વણુસી જતાં વાર ન લાગે, જૈસા જળ પરપોટા યા૦ ૨

નવ દગ્ગાળ વહે નિરતર, દુખ દાયી દુર્ગધા,
 કયા ઉસમે તહીન લયા હૈ, રે રે આતમ અધા' યા૦ ૩
 છિનમે છોટા છિનમે મોટા, છિનમે છેહ દિલાસી,
 જળ જમ રેકી નજર લગેગી, તખ છિનમે ઉડ બાસી યા૦ ૪
 મુલક મુલક ક્રી મળો લોકાર્થ, ખોડોત કરે ફરિયાદી,
 પણ મુજરો માને નહિ પાપી, અતિ છાકયો ઉન્માદી યા૦ ૫
 માગ મુલક મેલ્યા સતાપી, કામ ડિરાડી કોટો,
 લોભ તળાટી લોચા વાળે, તો કેમ નવિ ત્રોટો યા૦ ૬
 ઉદય ગ્ન કહે આતમ મેરા, મેવાસીપણું મેલો,
 લગવતને લેટો લલી બાતે, મુઝિત પુરી મે ખેલો યા૦ ૭
સાખી—આતમ અનુભવ રસીકકો, અજળ સુન્યો વિગતત,
 નિવેદી વેદના કરે, વેદન કરે અનત,

૬૨ શીખામણની સજ્જાય.

ગરલાવાનમા ચિતવેરે, હવે ન કશુ મે પાપ,
 જળ જાયો તખ ત્રિમર્યોરે, માડ્યો માડ્યો ઘણોરે સતાપકે,
 મુણરે ચચળ જીવડારે
 તુ તો પગલવ દેગો લહી શકે, મુણરે ચચળ જીવડારે એ ટેક ॥૧॥
 ને નવકાગ ગણાવીએ તો, નયણે નિંદ લરાય,
 નાટક ચેટક નિગ્મતા તો, નાય નાય રમણી વિહાયકે,
 મુણરે ચચળ જીવડારે ॥ ૨ ॥
 ને મામાયક કરાવિયે તો, લાગે વાર અપાર,
 વાતો માથે ને મિલેતો, કરે કરે પહોર બે ચાગકે,
 મુણરે ચચળ જીવડારે ॥ ૩ ॥
 ઉલે કાઉમગ્ગ કગવીએ તો, કહે દુખે મોરા પાય,
 માથે પોટક મુકીએ તો, દોડ્યો દોડ્યો માગે નાયકે,
 મુણરે ચચળ જીવડારે ॥ ૪ ॥

ને ઉપવાસ કરાવીએ તો, લાગે ભુખ અપાર,
લેણા કારણ રોકીએ એ તો, લાઘે લાઘે દો દિન ચારકે;
સુણુરે ચંચળ જીવડારે. ॥ ૫ ॥

ધર્મને કાળે માગીએ તો, એક બદામ ન દેય,
રાજક દૈવક રોકીએ તો, ખુણે બેસી ગણી દેયકે;
સુણુરે ચંચળ જીવડારે ॥ ૬ ॥

લોભને વશ થઈ પ્રાણીયોરે, મેળે ઘણેરીરે આથ,
દાન સુપાત્રે દેયતાં તો, થર થર ધ્રુને છે હાથકે;
સુણુરે ચંચળ જીવડારે. ॥ ૭ ॥

ત્રણ તત્વ આરાધિયેં તો, જપીયેં શ્રી નવકાર,
ખિમા વિજય ગુણ આણીએં તો, પહોંતે પહોંતે મુકિત મઝારકે;
સુણુરે ચંચળ જીવડારે.
તું તો પરભવ કેશો લહીશકે, સુણુરે ચંચળ જીવડારે; ॥ ૮ ॥

૬૩ શ્રી મેઘકુમારની સજ્જાય.

ધારણી મનાવે રે મેઘકુમારનેરે, તું મુજ એકજ પુત્ર,
તુજ વિણ જાયારે ! સુનાં મંદિર માળિયાં રે;
રાખો રાખોરે ઘર તણાં સુત. ધારણી. ॥ ૧ ॥

તુજને પરણાવુંરે આઠ કુમારિકારે, સુંદર અતિ સુકુમાળ,
મલપતિ ચાલેરે જેમ વન હાથણીરે, નયણ વયણ સુવિશાળ;
॥ ધા. ॥ ૨ ॥

મુજ મન આશારે પુત્ર હતી ઘણીરે, રમાડીશ વહૂનાંરે બાળ,
દૈવ અટારોરે દેખી નવિ શક્યોરે, ઉપાયો એહ જન્મળ;
ધા. ॥ ૩ ॥

ધણ કણે કચણેરે ઋદ્ધિ ઘણી અછેરે, લોગવો લોગ સ સાર,
 'છતી ઋદ્ધિ વિલમોરે નય્યા ઘર આપણેરે,
 પછી લેજ્યો સયમ ભાર ધા ॥ ૪ ॥

મેઘકુમારે રે માતા પ્રીત્યે જૂઝવીરે, દીક્ષા દીધી વીગળની પાસ,
 પ્રીતિ વિમળરે ઈણિપરે ઉચ્ચરે રે,
 પહોતી મહારા મનડાની આશા ધા ॥ ૫ ॥

૬૪ શ્રી ક્ષમા છત્રીશીની સજ્જાય.

આદર ભવ ક્ષમા ગુણ આદર, મ કરીશ ગગ ને દ્વેષણ,
 સમતાયે શિવમુખ પામીજે, ક્રોધે કુગતિ વિશેષણ આદર ॥ ૧ ॥
 સમતા સયમ સાગ સુણીજે, બૃહત્ કલ્પની શાળણ,
 ક્રોધે ક્રોડ પૂવવનુ સયમ, બાળીને કરે ગળણ આં ॥ ૨ ॥
 કુણ કુણ ભવ તર્કા ઉપશમણ, સાલણ તુ દષ્ટાતલ,
 કુણ કુણ ભવ ભમ્યા ભવ માહે, ક્રોધ તણે વિરતતણ આં ॥ ૩ ॥
 સોમલ મમરે રિશ પ્રજાજ્યુ, બાધી માટીની પાળણ,
 ગજમુકુમાળ ક્ષમા મન ધરતો, મુગતિ ગયોતત્કાળણ આં ॥ ૪ ॥
 કૂળવાળુઓ સાધુ કહાતો, ક્રીધો ક્રોધ અપાગણ,
 કૌણિકની ગણિકા વશ પડીયો, ગડવડિયો સ સાગણ આં ॥ ૫ ॥
 સોવનડારે કરી અતિ વેદન, વાઘશુ વીટ્યુ શીશણ,
 મેતારજ ઋષિ મુગતે પહોત્યા, ઉપશમએહ જગીશણ આં ॥ ૬ ॥
 કુરૂડ બુરૂડ બે માધુ કહાતા, રક્ષા કુણાળા બાળણ,
 ક્રોધ ક્રી તે કુગતિ પહોત્યા, જન્મ ગમાયો આળણ આં ॥ ૭ ॥
 કર્મ ખપાવી મુગતે પહોત્યા, ખંધક મૂરિના શિષ્યણ,
 પાલક પાપીએ ઘાણી પીટ્યા, નાણી મનમા રીસણ આં ॥ ૮ ॥

અચ્ચંકારી નારી અતિ ચૂકી, તોડ્યો પીયુ શું નેહલુ;
 બખ્ખર કુળ સહ્યાં દુઃખ બહુળાં, ક્રોધ તણાં ફળ એહલુ. આં ૦ ૥ ૧૦ ॥
 વાઘણે સર્વ શરીર વલૂચું, તતક્ષણ છોડ્યા પ્રાણલુ;
 સાધુ સુકોસળ શિવસુખ પામ્યા, એહ ક્ષમા ગુણુખાણલુ. આં ૦ ૥ ૧૦ ॥
 કુણ અંડાળ કહી જે બિહુમેં, નિરતિ નહી કહે દેવલુ;
 ઋષિ અંડાળ કહી જે વઢતો, ટાળો વેઢની ટેવલુ. આં ૦ ૥ ૧૧ ॥
 સાતમી નરક ગયો તે બ્રહ્મદત્ત, કાઢી બ્રાહ્મણે આંખલુ;
 ક્રોધ તણાં ફળ કહુઆં જાણી, રાગદ્રેષ ઘો નાંખલુ. આં ૦ ૥ ૧૨ ॥
 ખંધક ઋષિની ખાલ ઉતારી, સહ્યો પરિસહ જેણલુ;
 ગર્ભ વાસના દુઃખથી છૂટયો, સળળ ક્ષમા ગુણુ તેણલુ. આં ૦ ૥ ૧૩ ॥
 ક્રોધ કરી ખંધક આચારજ, હુઓ અગ્નિ કુમારલુ;
 દંડક નૃપનો દેશ પ્રજાજ્યો, લમશે લવ મઝારલુ. આં ૦ ૥ ૧૪ ॥
 અંડરૂઢ આચારજ ચલતાં, મસ્તક દીધ પ્રહારલુ;
 ક્ષમા કરતાં કેવળ પામ્યો, નવ દીક્ષિત અણુગારલુ. આં ૦ ૥ ૧૫ ॥
 પાંચ વાર ઋષિને સંતાપ્યો, આણી મનમાં દ્રેષલુ;
 પંચ લવ સીમ દહ્યો નંદનાદિક, ક્રોધ તણાં ફળ દેખલુ. આં ૦ ૥ ૧૬ ॥
 સાગરચંદ્રનું શીશ પ્રજાજ્યું, નિશિ નલસેન નંરિદલુ;
 સમતા લાવ ધરી સૂરલોકે, પહોંત્યો પરમાનંદલુ. આં ૦ ૥ ૧૭ ॥
 ચંદના ગુરૂણીયે ઘણું નિબ્રંછી, ધિગ ધિગ તુજ અવતારલુ;
 મૃગાવતિ કેવળસિરિ પામી, એહ ક્ષમા અધિકારલુ. આં ૦ ૥ ૧૮ ॥
 શાંખ પ્રહુઝ કુમાર સંતાપ્યો, કૃષ્ણ દ્વૈપાયન સાહલુ;
 ક્રોધ કરી તપનું ફળ હાર્યો, કીધો દ્વારિકા દાહલુ. આં ૦ ૥ ૧૯ ॥

ભરતને માગણ મૂઠી ઉપાડી, બાહુબળી બળવતણ,
 ઉપશમ રસ મન માહે આણી, સયમલે મતિ મદણ આં ॥ ૨૦ ॥
 કાઉસગ્ગમા ચડિયો અતિ ક્રોધે, પ્રસન્નચદ્ર ઋષિ રાયણ,
 સાતમી નરક તણા ઢળ મેદ્યા, કડુઆ તેણુ કપાયણ આં ॥ ૨૧ ॥
 આહાં માહે ક્રોધે ઋષિ વ્રજ્યા, આણ્યો અમૃત લાવણ,
 દૂરગમ્યે દેવળ પામ્યુ, ક્ષમા તણે પરલાવણ આં ॥ ૨૨ ॥
 પાર્શ્વનાથને ઉપમર્ગ દીધા, કમઠ ભવાકર ધીકણ,
 નરક તિર્યંચ તણા દુ ખ લાધ્યા, ક્રોધ તણા ફળ દીકણ આં ॥ ૨૩ ॥
 ક્ષમાનત દમદત મુનીશ્વર, વનમા ગદ્યા કાઉસગ્ગણ,
 દૌરવ કટક હણ્યો ઇંદાળે, તોડ્યા કર્મના વગ્ગણ આં ॥ ૨૪ ॥
 સમન્થા પાળક કાને તરુઓ, નાખ્યો ક્રોધ ઉદારણ,
 બેઉ કાને ખીલા ઠાકાણા, નવી છૂટ્યા મહાવીરણ આં ॥ ૨૫ ॥
 ચાગ હત્યાનો કાગક હુતો, દઢ પ્રહારી અતિ રેકણ,
 ક્ષમા કરીને મુગતે પહોત્યો, ઉપસર્ગ મહા અનેકણ આં ॥ ૨૬ ॥
 પહોરમાહે ઉપગતો હાર્યો, ક્રોધે દેવળ નાણણ,
 દેખી શ્રી દમસાર મુનીમર, સૂત્ર ગુણ્યો ઉકૂણણ આં ॥ ૨૭ ॥
 સીંહ ગુફાવામ્ની ઋષિ દીધો, ચૂળલદ્ર ઉપગ કોપણ,
 વેશ્યા વચન ગયો નેપાળે, દીધો સયમ લોપણ આં ॥ ૨૮ ॥
 ચદ્રાવતસક કાઉમગ્ગ ગહિયો, ક્ષમા તણે લહાગણ,
 દાશી તેલ ભયો નિશિ દીવો, સૂ પદવી લહે માગણ આં ॥ ૨૯ ॥
 એમ અનેક તર્યા ત્રિભુવનમે, ક્ષમા ગુણે ભવિ વળણ,
 ક્રોધ કરી મુગતે તે પહોત્યા, પાડતા મુખ ગીવણ આં ॥ ૩૦ ॥

વિષ હળાહળ કહિએ વિરૂએ, તે મારે એક વારજી;
 પણ કષાય અનંતી વેળા, આપે મરણ અપારજી. આ૦ ॥ ૩૧ ॥
 ક્રોધ કરંતાં તપ જપ કીધાં, ન પડે કાંઈ ઠામજી;
 આપ તપે પરને સંતાપે, ક્રોધ શું કેહો કામજી. આ૦ ॥ ૩૨ ॥
 ક્ષમા કરંતાં ખરચ ન લાગે, ભાંગ કોડ કલેશજી;
 અરિહંત દેવ આરાધક થાયે, બ્યાપે સુજસ પ્રદેશજી. આ૦ ॥ ૩૩ ॥
 નગર માંહે નાગોર નગીનો, જિહાં જીનવર પ્રસાદજી;
 શ્રાવક લોક વસે અતિ સુખીયા, ધર્મ તણે પરસાદજી. આ૦ ॥ ૩૪ ॥
 ક્ષમા છત્રીશી ખાંતે કીધી, આતમ પર ઉપગારજી;
 સાંભળતાં શ્રાવક પણ સમજ્યા, ઉપશમ ધર્યો અપારજી. આ૦ ॥ ૩૫ ॥
 જીગ પ્રધાન જિજ્ઞાસુ સૂરિસર, સકળચંદ તસુ શિષ્યજી;
 સમયસુંદર તસુ શિષ્ય ભણે ઇશ, ચતુર્વિધ સંઘ જગીશજી. અગાઉદા ॥

૬૫ શ્રી તમાકૂની સજ્જાય.

પ્રીતમસેંતી વીનવે, પ્રેમદા ગુણની ખાણ મેરે લાલ,
 મન મોહન એકજી ચિત્તે, સાંભળો ચતુર સુબાણ મેરે;
 કંત તમાકુ પરિહરો. ॥ ૧ ॥ એ આંકણી
 મૂકો એહનો સંગ, મેરે ॥ પંચ માંહે જશ લીજીએ;
 દીલે વાધે રંગ, મેરે. ॥ કંત. ॥ ૨ ॥
 તમાકુ તે જાણીએ, ખુરાસાણીની આક; ॥ મેરે. ॥
 ઉત્તમ જન તે ઇશ કહે, પીવાની તલાક. મેરે. કંત. ॥ ૩ ॥
 દૂધ દહીં તે પીજીએ, વળી પીજીએ સાકર ખાંડ; મેરે. ॥
 ઘૂત પીધે તન ઉલ્લસે, તમાકુ પરિ છાંડ. મેરે. કંત. ॥ ૪ ॥

મોટા સાથે બોલતા, મનમા આવે લાજ, ॥ મેરે ॥
 દિવસ તે એળે નીર્ગમે, વિણસાડે નિજ કાજ મેરે કત ॥ ૫ ॥
 હોઠ લિહાલા સાગિયા, શ્વાસ ગધાયે જોણ ॥ મેરે, ॥
 દાત તે દીએ શામળા, હૈડું દાએ તેણુ મેરે કત ॥ ૬ ॥
 એઠ પગઈ આચરે, વિટલાવે નિજ જાત, ॥ મેરે ॥
 વ્યસની વાર્યો નવિ રહે, ન ગણે જાત પગ જાત મેરે કત ॥ ૭ ॥
 એકણ કુંકે જેટલા, વાયૂકાય હણાય, ॥ મેરે ॥
 ખશખશ સમ કાયા કરે, તો જ જૂદીપ ન માય મેરે કત ॥ ૮ ॥
 ગડાકુ કરી જે પીએ, તે નર મૂઠ ગમાગ, ॥ મેરે ॥
 જળ નાખે જે સ્થાનકે, માખીનો સહાર મેરે કત ॥ ૯ ॥
 ચોમાસાના કુથુઆ, તે કિમ શુદ્ધ થાય, ॥ મેરે ॥
 તમાકુ પીતા થકા, પાપે પિડ લગયા મેરે કત ॥ ૧૦ ॥
 તલક તમાકુ વાપરી, પદોણાને લાગ ॥ મેરે ॥
 આગે કરતા લાપશી, હવે ઠીકરૂને આગ મેરે કત ॥ ૧૧ ॥
 પાણી એકને ગિંદુએ, જીવ કહ્યા જિનરાય, ॥ મેરે ॥
 વડખીજ સમ કાયા કાયા કરે, જ જૂદીપ ન માય મેરે કત ॥ ૧૨ ॥
 અગ્નિ એકને જોડલે, જીવ કહ્યા જિનરાય ॥ મેરે ॥
 સરશવ સમ કાયા કરે, જ જૂદીપ ન માય મેરે કત ॥ ૧૩ ॥
 ચૂકેસમૂર્છિમ ઉપરે, નર પચેદ્રિય જીવ ॥ મેરે ॥
 એ પણ અસખ્યાત કહ્યા, શ્રી જગદીશનિ પાણુ મેરે કત ॥ ૧૪ ॥
 જળમા જીવ કહ્યા ઘણા, મખ્ય અસખ્ય અનત ॥ મેરે ॥
 લીલકૂલ તિહા ઉપરે, અગ્નિ પ્રજાળે જત મેરે કત ॥ ૧૫ ॥

તમાકૂ પીતાં થકાં, એ છઠ્ઠાચ હણાય; ॥ મેરે. ॥
 જ્યોતિ ઘટે નયણા તણી, શ્વાસે પિંડ લરાય. મેરે. કંત. ॥ ૧૬ ॥
 તમાકુની સંગતે, આવે સાત વ્યસન. મેરે. ॥
 ઘડી દોય વૃત જે કરો, સેવો શ્રી લગવાન. મેરે. કંત. ॥ ૧૭ ॥
 દયા ધર્મ જાણી કરી, સેવો ચતુર સુબળ. ॥ મેરે. ॥
 આનંદમુનિ એમ ઉચરે, તે લહે કોટી કલ્યાણુરે. ॥ મેરે. ॥ ૧૮ ॥

૬૬ શ્રી કળિયુગની સજ્જાય.

સરસ્વતી સ્વામિની પાય નમીને, ઉલટ મન માંહે આયો;
 તીરથ નહિ કોઈ ઈણ સંસારે, તેણે એ કળિયૂગ આયો;
 દેખો ખેચારો, ફૂડો કળિયૂગ આયો. ॥ એ આંકણી. ॥
 ખાખો કહે મહારી ન્હાનડી ખેટી, દિન દિન મૂલ્ય સવાયો;
 જે ચારો, ફૂડો કળિયૂગ આયો. ॥ ૧ ॥

રાજા તે પરજાને પીડે, કુનર કામ લખાયો;
 ખોલ બંધ નહીં મંત્રીને, ગોચર ક્ષેત્ર ખેડાયો. ॥ ૨ ॥

શુરને ગાળ દીયે નિજ ચેલો, વેદ પુરાણ પઢાયો;
 સાસુ ચૂલે ને વહૂ ખાટલડે, કુંકે શરીર જલાયો. ॥ ૩ ॥

એંશી વર્ષનો હીંડે હોંશો, મૂછે હાથ ઘલાયો;
 પ્રંચ તણી સાખે પરણીને, અખળા અર્થ ગમાયો. ॥ ૪ ॥

જોગી જંગમ ને સન્યાસી, લાંગ લખે મદ વહાયો;
 ચોર ચાડ પરધનને ખાયે, સાધુ જન સીદાયો. ॥ ૫ ॥

નિર્ધનને બહુ ખેટા ખેટી, ધનવંત એક ન પાયો;
 નીચ તણે ઘર અતિ ઘણી લક્ષ્મી, ઉત્તમ જન સીદાયો. ॥ ૬ ॥

ન મળે બાપ સઘાથે બેટો, ઘણેરે મનોર્થે જાયો,
 હાથ ઉપાડે માયને મારે, પરણીશુ ઉમાદ્યો   બે૦ ॥ ૭ ॥
 ઘરડાને ઘેલો કહે બેટો, આપ તણે મદ વાહ્યો,
 વહુ સૂતીને વર હાંટાળે, સાસરે સુવાને ધગયો   બે૦ ॥ ૮ ॥
 હજ બેડે પ્રાદ્ધણુ ગો જીતિ, નિર્દય નાક ફડાયો,
 મા બાપે બેટી વેચીને, બેટાને પરણાયો   બે૦ ॥ ૯ ॥
 ગગ તણે વશ ગુરને ગુરણી, કામ કરે પરાયા,
 કાગાની પરે કળહો માડી, કુળગુર નામ ધરાયો   બે૦ ॥ ૧૦ ॥
 બૈયર બાર વરસની બેટો, દીઠો ગોદ ખેલાયો,
 માગ્યા મેહ ન વરસે મહીયલ, લોલે ધગ્યો સવાયો   બે૦ ॥ ૧૧ ॥
 ફૂડા કળિયૂગ એ માયા, દેખી ગીત ગવાયો,
 પલણે પ્રીત વિમળ પરમારથ, જિન વચને સુખ પાયો   બે૦ ॥ ૧૨ ॥ ઇતિ

૬૭ શ્રી પ્રસન્નચંદ્ર રાજપિની સજ્જાય.

પ્રણમું તમાગ પાય, પ્રસન્નચંદ્ર પ્રણમું તમારા પાય,
 રાજ છોડી રળીયામણે, જાણી અથિર સસાગ,
 વૈગગ્યે મન વાળીયુરે, લીધો અયમ ભાર   પ્રસન્ન૦ ॥ ૧ ॥
 સમશાને કાઉમગ્ગ ગહીરે, પગ ઉપગ પગ ચઢાય,
 બાહુ બે ઉચા ઢગીરે, મૂગ્ગ મામી દટી લગાય   પ્રસન્ન૦ ॥ ૨ ॥
 દુર્મુખ દૂત વચન ચૂણીરે, કોપ ચઢ્યો તત્કાળ,
 મનશુ સ આમ માડીયોરે, છવ પડયો જ જાળ   પ્રસન્ન૦ ॥ ૩ ॥
 શેણીક પ્રશ્ન પૂછે તિસેરે, સ્વામી એહની કુણ ગતિ ધાય,
 ભગવત કહે હમણા મરે, તો માતમી નરકે જાય   પ્ર૦ ॥ ૪ ॥

ક્ષણ એક આંતરે પૂછીયું, સર્વારથ સિદ્ધ વિમાન;
 વાળ દેવની દુહુંભીરે, ઋષિ પામ્યો કેવળજ્ઞાન. પ્રસન્ન૦ ॥ ૫ ॥
 પ્રસન્નચંદ્ર ઋષિ મુગતેં ગયારે, શ્રી મહાવીરના શિષ્ય;
 રૂપ વિજય કહે ધન્ય ધન્ય, દીઠા એ પ્રત્યક્ષ. પ્રસન્ન૦ ॥ ૬ ॥

૬૮ શ્રી ઝાંઝરીઆ મુનિની ચાર ઢાળની સજાયા.

ઢાળ પહેલી.

સરસ્વતિ ચરણેં શીશ નમાવું, પ્રણતી સદ્ગુરૂ પાચારે;
 ઝાંઝરીઆ ઋષિના ગુણ ગાતાં, ઉલટ અંગ સવાચારે. ૧
 ભવિજનંવંદો મુનિ ઝાંઝરીઆ, સંસાર સમુદ્રઁજે તરીયોરે; એઆંકણી
 સખલ સહ્યા પરિષહ મનશુદ્ધેં, શીલ રચણેં કરી ભરીઓરે. ભવિં ૨
 પંઠાણપુર મકરધ્વજ રાજા, મદનસેના તસ રાણીરે;
 તસ સુત મદન બ્રહ્મ બાહુડો, કીર્તિ જાસ કહેવાણીરે. ભવિં ૩
 બત્રીસ નારી સુકોમલ પરણ્યો, ભર્યોવન રસ લીનોરે;
 ઇંદ્ર મહોત્સવ ઉદ્યાને પહોંતો, મુનિ દેખી મન ભીનોરે. ભવિં ૪
 ચરણ કમલ પ્રણમી સાધુના, વિનય કરીને બેઠોરે;
 દેશના ધર્મનીધે સાધુજી, વૈરાગ્યેં મન પેઠોરે. ભવિં ૫
 માતપિતાની અનુમતિ માગી, સંસાર સુખ નવિ છંડીરે;
 સંયમ મારગ શુદ્ધોદીનો, મિથ્યામતિ સવિ ખંડીરે. ભવિં ૬
 એકલકો વસુધાતલ વિચરે, તપ તેજેં કરી દીપેરે;
 યૌવનવય જોગીસંર બલીઓ, કરમ કટકને ઝીપેરે. ભવિં ૭
 શીલસન્નાહ પહેર્યો જેણે સખલો, સમિતિ ગુપ્તિ ચિત્ત ધરતોરે;
 આપ તરેને પરને તારે, દરિસણેં દુરગતિ હરતોરે. ભવિં ૮

ત્રખાવતી નગરી મુનિ પહોતો, ઉચ વિહાર કરતોરે,
મધ્યાન્હે ગૌચરીએ મચતો, નગરીમાહે મુનિ ભમતોરે ભવિં ૯

ઢાળ ખીલ.

(આપ આમ પધારો પૂજ્ય અમ ધર વહોરણુ વેળા—એ દેશી)

ધણુ અવસર તે વિરહી તરણી તાતરણી, ગોરડી ગોખે બેઠી,
નિરપતિ આદ્યો છે પગદેશે, વિષય અમુદ્રમા પેઠી ૧
વિરધ મદન ચઠાઈ રાજ, જેણે તેણે છતી ન જાવે એ આઠણી
મોલ શૂગાર સણ સા સુદરી, ભરયૌવન મદમાતી,
અપલ નયણુ ચિહુ દિશી ફેવતી, વિષયરસ ગગરાતી વિરધં ૨
આચરે ચૌટે ચિહુ દિશિ જોતા, આવતો ઋષિ દીઠો,
મલપતોને મોહનગારો, મનશુ લાગ્યો મીઠો વિરધં ૩
રાજકુવર કોઈક છે રૂઠો, રૂપ અનુપમ દીએ,
યૌવનવય મલપતો જોગીશ્વર, તે દેખી ચિત્ત હિંમે વિરધં ૪
તવ દાસી ખાસી તેડાવી, લાવો એહને બોલાવી,
શેઠાણીના વચન મુણીને, દાસી તેડણુ આવી વિરધં ૫
અમ ધર આવોને સાધુજી, વહોરણુ દાને વહેલા,
લોખે લાવે મુનિવર આવે, શુ જાણે મન મેલાં વિરધં ૬
યાજ ભરી મોદક મિઠાઈ, મુનિવરને કહે વહોરો,
મેલા કપડા ઉતારીને, આછા વાઘા પહેરો. વિરધં ૭
આ મદિર માળીઆ મ્હોટા, મુદર મેજ ગિછાઈ;
અતુનારી મુજ માથે મુનિવર, મુખવિલમો લયલાઈ વિરધં ૮

વિરહાગ્નિએં કરી હું દાઝી, પરમ સુધારસ સિંચો;
 વચણ મ્હારું સુણીને મુનિવર, વાત આધી મત ખીંચો. વિરૂં ૬
 વિષય વચન સુણી વનિતાનાં, સમતારસમાં ખોલે;
 ચંદનથી પણ શીતળ વાણી, મુનિ અંતરથી ખોલે. વિરૂં ૧૦
 તું અળલા દીસે છે બાલી, બોલતાં નવિ લાજે;
 ઉત્તમ કુળમાં જોહ ઉપન્ના, તેહને એ નવિ છાજે. વિરૂં ૧૧
 એ આચાર નહિં અમકુલમાં, કુળદૂષણ કેમ દીજેં;
 નિજકુલને આચારેં ચાલીજેં, તો જગમાં જસ લીજેં. વિરૂં ૧૨
 વાત અછે જગમાં બે મ્હોટી, એક ચાડી ને બીજી ચોરી;
 ઈહ લવ અપયશ બહુ પામે, પરલવ દુઃખ અઘોરી. વિરૂં ૧૩
 શીલ ચિંતામણી સરીખું છંડી, વિષયરસ કોણરીજે;
 વર્ષાકાલેં મંદિર પામી, ઉઘાડો કોણ લીંજે. વિરૂં ૧૪
 મન વચન કાચાયેં કરીને, વ્રત લીધું નવિ ખંડું;
 ધ્રુવતણી પરેં અવિચલ પાલું, અમેં ઘરવાસ ન મંડું;
 વિરૂં મદન ચઢાઈ રાજ, જેણે તેણે ૧૫

દાળ ત્રીજી. (વિંછીઆની દેશી.)

હારે લાલા શીખ સાધુની અવગણી, જાણે વહી ગઈ ઘડનાલરે;
 કામવશે થઈ આંધલી, કરે સાધુ તણી તીહાં આલરે. ૧
 લાલા મુનિ પાયેં અંઝર રમઝમે. એ આંકણી.
 આવી પેહું સાધુને પાયરે, લાલા, વેલ તણી પરેં સુંદરી;
 વળગી સાધુને ખાંદરે, લાલા. મુનિ ૨

હારે લાલા જોર કરીને જોરાવરેં, નિકલ્યો તિહાંથી મુનિરાયરે લાલા;
 તવ પોકાર પુઠે કર્યો, ધાઓ એણે કીધો અન્યાયરે લાલા. મુનિ ૩

હારે લાલા ત્યાથી મુનિવર ચાલીઓ, પાય ઝાઝરનો અણકારે લાલા,
લોક બહુ નિંદા કરે, સહીમાઠો છે એ અણગારે લાલા મુનિં ૪
હારે લાલા ચોખારે ખેઠો રાજવી, નજરે જુએ અવદાતરે લાલા,
દેશવટો નારીને દીઓ, મુનિ જસ તણી થઈ વાતરે લાલા મુનિં ૫
હાં લાં તિહાથી મુનિવર ચાલીયો, આવ્યો કચનપુ ગામરે લાલા,
રાય રાણી બહુ પ્રેમશુ, બેઠા ગોખે આરામરે લાલા મુનિં ૬
હાં લાં ગણી દેખીને, નયણે છુટે આસુની ધારે,
રાજ દેખીને દોષીઓ, સહી એહનો પૂર્વ જરરે લાલા મુનિં ૭
હાં લાં ગજ હયવાડી ચડ્યો, તેડાવ્યો ઋષિને ત્યાહીરે લાલા,
ખાડ ખણી ઉડી ઘણી, બેસાડ્યો ઋષિને માદ્યરે લાલા મુનિં ૮

ઢાળ ચોથી (મગધ દેશકે રાજ રાજેસર—એ દેશી)

અણસણ ખામણ કરે મુનિ તિહા કણે, મમતા સાયરમા ઝીલે,
ચોગસી લાખ જીવાયોની ખમાવે, કમ કઠિણને પીલેરે
મુનિવર તુ મોરે મન વસીયો, હૃદયકમળ ઉલ્લસિઓરે

મુનિવરં એ આકણી ૧

ઉદય આવ્યા નિજ કર્મ આલોઈ, ધ્યાન જીનેશ્વર ધ્યાવે,
ખર્જ હણતા કેવલ પામી, અવિચલ ઠામે જાવેરે મુનિં ૨

શરીર સાધુનું અસિએ હણ્યાથી, હાહાકાર તિહા પડિઓ,
ઓઘો મુકપત્તિ લોહિએ રગાણા, અતિ અન્યાય રાયે કરીઓરે.
મુનિં ૩

સમગી ઓઘો લેઈ ઉડતી, ગણી આગળ પડીઓ,
બધવ કેરો ઓઘો જાણી, હૃદયકમલ વગ્ધરીઓરે મુનિં ૪
અતિ અન્યાય જાણીને ગણી, અણસણ પોતે કીધો,
પરમાગ્ધ જાણ્યો ગતએ, હા હા એ શુ મે કીધોરે મુનિં ૫

ઋષિ હૃત્યાનું પાતિક લાગ્યું, તે કેમ છુટ્યું જાવે;
 આંસુડાં નાખતો રાજા, મુનિ કલેવરને ખમાવેરે. મુનિ૦ ૬
 ગદ્ગદ સ્વર સેવતો રાજા, મુનિવર આગળ ખેઠો;
 માન મેલીને ખમાવે ભૂપતિ, સમતા સાયરમાં પેઠોરે. મુનિ૦ ૭
 ફરી ફરી ઉઠીને પાથેં લાગે, આંસુડે પાપ પખાળે.
 ભૂપતિ ઉઘ્ર લાવના લાવતો, કર્મ પડળ સવિ ટાળેરે. મુનિ૦ ૮
 કેવળજ્ઞાન લહું રાજાએ, લવલવ વૈર ખમાવે;
 અંઝરીઆ ઋષિના ગુણ ગાતાં, પાપ કરમ ગમાવેરે. મુનિ૦ ૯
 સંવત સત્તર એકાશી વરસે, શ્રાવણ શુદ્ધ ત્રીજ સોડે;
 સોમવારે સજ્જાય એ કીધી, સાંભળતાં મન મોહિરે. મુનિ૦ ૧૦
 શ્રી હીરવિજય સૂરીશ્વર સોડે, તપગચ્છના શિરદાર;
 તેહ તણા પરિવારમાં સોડે, માનવિજય જયકારરે.
 મુનિવર તું મોરે મન વસિઓ૦ ૧૧

૬૯ શ્રી શિખામણીની સજ્જાય.

(ધારણી મનાવેરે મેઘકુમારનેરે—એ દેશી.)

કાંઈ નવિ ચેતોરે ચીત્તમાં જીવડારે, આયુ ગળે દિનરાત;
 વાત વિસારીરે ગર્ભવાસનીરે કુણ કુણ તાહરી જાત. કાંઈ૦ ૧
 એ આંકણી.

દોહીલો દીસેરે માનવ લવ તણોરે, શ્રાવક કુળ અવતાર;
 પ્રાપ્તિ પુરીરે ગિરિઆ ગુરૂ તણીરે, તુજ ન મળે વારોવાર. કાંઈ૦ ૨
 તું મત જાણોરે એ ધન માહરૂંરે, કુણ માત કુણ તાત;
 આપ સવારથે સહુ કોઈ મલ્યુરે, મ કર પરાઈ તું પંચાત. કાંઈ૦ ૩

પુણ્ય વિહૃણારે દુખ પામે ઘણારે, દોષ દિયે કિરતાર,
 આપ કમાઈરે પૂરવ ભવતણીરે, ન મિટે તેહ લગાઁ કાઈં ૪
 કહિણુ કરમને અહનિગ જે કરેરે, તેહના ફળ જે વિપાક,
 હું નવિ જાણુરે કુણુ ગતિ તાહરીરે, તે જાણુ વિતરાગ કાઈં ૫
 તુજ દેખતારે જોયને જીવડારે, કુણુ કુણુ ગયા નગ્નાર,
 ઈમ જાણીને નિશ્ચે જાણુરે, ચેતન ચેતન ગમાઁ કાઈં ૬
 તે દુખ સહારે ખહુ ગ્યણી તણાઁ, અનત અનતી વાઁ,
 લખિય કહેરે જે જિનને લગેઁ, તે પામે મોક્ષ દુવાર કાઈં ૭

૭૦ શ્રી અન્યત્વ સખધની સજ્જાય.

ધન ધન મપ્રતિ માયો ગમ-એ દેશી

કેહનારે સગપણુ કેહનીરે માયા, કેહના મજન સગાઈંઁ,
 સજન વર્ગ કોઈ સાથે ન આવે, આવે આપ કમાઈંરે કેં ૧૧
 માહરૂ માહરૂ મહુ કહે પ્રાણી, તાહરૂ કુણુ સહાઈંરે,
 આપ સ્વાગ્થ સહુને બહાલો, કુણુ સર્જન કુણુ માઈંરે કેં ૧૨
 ચુલણી ઉદરે બ્રહ્મદત્ત આવ્યો, જુઓ માત સગાઈંરે,
 પુત્ર માગણુ આગજ દીધી, લાખનુ ધન નીપજાવીરે કેં ૧૩
 કષ્ટ પગ દઇને મારે, પાત્રએ નાડી ધાઈં ઁ,
 દોણિકે નિજ તાતજ હણીઓ, તો કિહા ગ્હી પુત્ર સગાઈંરે કેં ૧૪
 ભગત બાદૃખલ આપે લડીઆ, આપે આપે મજન ધમરે,
 બાગવત્ત આમજ કનેઓ, તો કિહા ગ્હી બ્રાત સગાઈંરે કેં ૧૫
 ગુરૂ ઉપદેશથી ગય પ્રદેશી, મુધુ સમકિત પામરે,
 સ્વાર્થ વિણુ મુગીકાતા નાગી, માર્યો પીડ વિપ પાઈંરે કેં ૧૬
 નિજ અગજના અગજ છેદે, જુઓ મહુ કેતુ કમાઈંરે,
 સહુ સહુને નિજ સ્વાર્થ બહાલો, કુણુ ગુરૂને ગુરૂભાઈંરે કેં ૧૭

સુભૂમ ફરસુરામજ દોય, માંહો માંહે વેઠ બનાઈરે;
 ક્રોધ કરીને નરકે પોહોતા, તો કિંહા રહી તાત સગાઈરે. કે૦ ॥૮॥
 ચણાયકે પર્વત સાથે, કીધી મિત્ર ઠગાઈ રે;
 મરણ પામ્યાથી મનમાં હરખ્યો, તો કિંહાં રહી મિત્ર ઠગાઈરે. કે૦ ૬
 આપ સ્વાર્થ સહુને બહાલો, કુણ સર્જન કુણ માઈરે;
 જમ રાજનો તેડો આવ્યો, ટગમગ જોવે ભાઈરે. કે૦ ॥ ૧૦ ॥
 સાચો જિન ધર્મ સખાઈ, આરાધો લય લાઈરે;
 દેવવિજય કવિ શીસ તો ઇણી પરે, તત્ત્વવિજય સુખદાઈરે. કે. ॥૧૧॥

૭૧ શ્રી પંચગતિની સજ્જાય.

આરંભ કરતો રે જીવશકે નહિ, ધન મેલણ તૃણા અપારોજી,
 ઘાતકરે પંચેંદ્રિ જીવની, વળી કરે મધ માંસનો આહારોજી;
 એ ચારે પ્રકારે રે જીવ જાયે નારકી. ॥ ૧ ॥

કુડકપટને ગૂઢ માયા કરે, વળી બોલે મૃષાવાદજી,
 કુડાં તોલાંને કુડાં રાખે માપલાં, એ તિર્યંચગતિનો ઉપાયજી;
 એ ચાર પ્રકારે રે જીવ જાય તિર્યંચગમાં. ॥ ૨ ॥

ભદ્રિક પરિણામેરે સરલ સ્વભાવથી, વળી વિનય તણા ગુણ ગાયજી,
 દયા ભાવ રે રાખે દીલમાં, એ મનુષ્ય ગતિનો ઉપાયજી;
 એ ચાર પ્રકારે રે જીવ જાય મનુષ્યમાં. ॥ ૩ ॥

સરાગપણાથીરે પાળે સાધુપણું, વળી શ્રાવકનાં વ્રત ખાર,
 અજ્ઞાન કષ્ટને અકામ નિર્જરા, તીણ શું સુર અવતારો જીરે;
 એ ચાર પ્રકારે રે જીવ થાય દેવતા. ॥ ૪ ॥

જ્ઞાનથી જાણે રે જીવ અજીવને, શ્રદ્ધા સમકિત થાયજી,
 ચારિત્રથી રોકે નવાં કર્મ આવતાં, તપથી પૂર્વલાં કર્મ અપાયજી;
 એ ચાર પ્રકારે રે જીવ જાય મોક્ષમાં. ॥ ૫ ॥

૭૨ શ્રી ચતુર્થ અબ્રહમચર્ય પાપસ્થાનક સંજ્ઞાય.

તુમે મહ મિત્રીરે માદિમા એ દેશી

- પાપસ્થાનક ચોથુ વર્ણિએ, દુર્ગતિ મૂલ અળલ,
જગ સવિ મુઝયો છે એહુમા, છાડે તેહ અચલ પાપ એ આકણી ૧
- રૂડુ લાગે રે એ ધુરે, પગિણામે અતિ ફૂર,
ફલ કિંપાકની સાગિખા, વગ્ને મર્ડન ફર પાપ ૨
- અધઃ વિદૂમ સ્મિત કુલડા, કુચ ફળ કઠીન વિગાળ,
રામા દેખી ન ગચિયે, એ વિષવેલી રમાળ પાપ ૩
- પ્રબલ જવલિત અય પૂતળી, આલિંગન લલુ તત,
નગકદ્વાર નિતખિની, જઘન મેવન એ દુરત પાપ ૪
- દાવાનળ ગુણવન તણો, કુળ મશીકુચક એહ,
ગજધાની મોહુગયની, પાતક કાનન મેહ પાપ ૫
- પ્રભુતાએ હિંમિ માગિઓ, રૂપે મયણ અવતાર,
સીતાએ રે ગવણ યથા, છડો પગન નાર પાપ ૬
- દશ શિર ગજમાહે ગેળબ્યા, ગવણ વિવશ અળલ,
ગમે ન્યાયે રે આપણો, ગેખ્યો જગ જય થલ પાપ ૭
- પાપ બધાયેરે અતિ ઘણ, મુદ્દત મકળ ક્ષય જાય,
અબ્રહમચારીનુ ચિંતબુ, કદિય સકળ નવિ થાય પાપ ૮
- મત્ર ફળે જગ જશ વધે, દેવ કદે રે માનિધ,
અબ્રહમચર્ય ત્રન ધરે ને નગ, તે પામે નવનિધ પાપ ૯
- શેક મુદર્શનને ટળી, શૂળી મિહામન હોય,
ગુણ ગાયે ગગને રે દેવતા, મદિમા શીલનો લેય પાપ ૧૦

મૂળ ચારિત્રનું એ લલુનું, સમકિત વૃદ્ધિ નિદાન;
શીલ સલિલ ધરે જિકો, તસ હોય સુજસ વખાણુ. પાપ. ૧૧

૭૩ શ્રી પંચમ પરિગ્રહ સજ્જાય.

(સુમતિ સદા દિલમાં ધરો, એ દેશી)

પરિગ્રહ મમતા પરિહરો, પરિગ્રહ દોષનું મૂળ; સહુણે.

પરિગ્રહ જેહ ધરે ઘણો, તસ તપ જપ પ્રતિકૂળ. સંપ ૧

નવિ પલટે મૂળ શશિથી, માગીય કદિય ન હોય; સં
પરિગ્રહ ગ્રહ છે અભિનવો, સહુને દીયે દુઃખ સોય. સંપ ૨

પરિગ્રહ મદ ગુરૂઅતણે, લવ માંહી પડે જંત; સં
યાનપાત્ર જીમ સાયરે, ભારાકાંત અત્યંત. સંપ ૩

જ્ઞાન ધ્યાન હય ગય વરે, તપ જપ શ્રુત પરતંત. સં
છોડે સમ પ્રભુતા લહે, મુનિ પણ પરિગ્રહવંત. સંપ ૪

પરિગ્રહ ગૃહવશે લિંગીયા, લેઇ કુમતિરજ શિષ; સં
જિમ તિમ જગ લવતા ફિરે, ઉન્મત્ત હુઇ નિશદિશ. સંપ ૫

તૃપ્તો ન જીવ પરિગ્રહે, ઈંધણથી જીમ આગ; સં
તૃણા દાહ તે ઉપશમે, જળ સમ જ્ઞાન વૈરાગ. સંપ ૬

તૃપ્તો સાગર સુતે નહિ, ગોધનથી કુચિકર્ણ; સં
તિલક શેઠ વળી ધાન્યથી, કનકે નંદ સકર્ણ. સંપ ૭

અસંતુષ્ટ પરિગ્રહ ભર્યા, સુખીઆ ન ઈંદ નરિંદ; સં
સુખા એક અપરિગ્રહી, સાધુ સુજસ સમ કંદ. સંપ ૮

૭૪ શ્રી ષષ્ઠ ક્રોધ પાપસ્થાનક સંજ્ઞાય.

ઋષભનો વશ ગ્યણાવર એ દેશી

- ક્રોધ તે બોધ નિરોધ છે, ક્રોધ તે સયમ ઘાતી રે,
ક્રોધ તે નરકનું બાગણું, ક્રોધ દ્વિગિત પક્ષપાતી રે ૧
- પાપસ્થાનક છઠું પગિહરો, મન ધરો ઉત્તમ ખતિરે,
ક્રોધ ભૂજગની બાણુલી, એહ કહી જયવતી રે ૫૦ ૨
- પુરવ ઢોડી ચગ્ણુ ગુણે, ભાળ્યો છે આતમ જેણે રે,
ક્રોધ વિવશ હુતા દોય ઘડી, હારે સર્વિ ફલ તેણે રે ૫૦ ૩
- બાળે તે આશ્રમ આપણો, ભજના અન્યને દાહે રે,
ક્રોધ કૃશાનુ સમાન છે, ટાળીએ પ્રથમ પ્રવાહે રે ૫૦ ૪
- આક્રોશ તર્જના ઘાતના, ધર્મ બ્રશને ભાવે રે,
અગ્નિમ અગ્નિમ વિરહથી, લાભ તે શુદ્ધ સ્વભાવે રે ૫૦ ૫
- ન હોયે હોય તો ચિત્ત નહિ, ચિત્ત ગહે તો ફલ છેહો રે,
સર્જન ક્રોધ તે એહવો, જેહવો દુર્ગત નેહો રે ૫૦ ૬
- ક્રોધી મુખે વટુ બોલણા, કટકીયા કુટ માણિ રે,
અદીક કસ્યાણુ કરા દહ્યા, દોષ તરૂં શત સાણિ રે ૫૦ ૭
- કુગગુ ચઉ તપકગ, અગ્નિ મુખી ગમ આણો રે,
ઉપશમ સાર છે પ્રવચને, મુજસ વચન એ પ્રમાણે રે ૫૦ ૮

૭૫ શ્રી નવમ લોભ સંજ્ઞાય.

હરે મારે ભાગ્યો કુમા નમ. એ દેવી

હરે મારે લોભ તે દોષ અચોભ, પાપસ્થાનક નવમુ દણુ, હરેહ
હ સર્વ વિનાશનું મૂળ, એદથી દિગ્વિજય ન મુખ લણુ ૭૫૦૧

૭. સુણીયે બહુ લોભાંધ, ચક્રવર્તી હરિની કથા; ૭રે૭
 ૭. પામ્યા કટુક વિપાક, પિવત રક્ત જળો યથા. ૭રે૭ ૨
 ૭ નિર્ધનને શત ચાહ, શત લહે સહસે લોભીએ; ૭રે૭
 ૭. સહસ લહે લખ લાલ, લખ લોભે મન કોડીએ. ૭રે૭૩
 ૭. કોટીશ્વર નૃપ ઋદ્ધિ, નૃપ ચાહે ચક્રીપણું; ૭રે૭
 ૭. ચક્રી ચાહે સુરલોગ, સુર ચાહે સુરપતિ સુખ ઘણું. ૭રે૭૦૪
 ૭. મૂળ લઘુ પણે લોભ, વાઘે સરાવ પરે સહી; ૭રે૭
 ૭. ઉત્તરાધ્યયને અનંત, ઇચ્છા આકાશસમી કહી. ૭રે૭૦૫
 ૭. સ્વયંભુ રમણ સમુદ્ર, કોઈક અવગ્રાહી શકે; ૭રે૭
 ૭. તે પણે લોભ સમુદ્ર, પાર ન પામે બલ પખે; ૭રે૭૦૬

૭૬ શ્રી ખારમા પાપસ્થાનક કલહની સજ્જાય.

રાગ ખંગાળ.

કલહ તે ખારમું પાપતું સ્થાન, હુર્ગતિ વનતું મૂળ નિદાન;
 સાહેબ સાંભળો, મોટો રોગ કલહ કાચ કામળો; એ આંકણી.
 દંત કલહ જે ઘરમાં હોય, લચ્છી નિવાસ તિંહા નવિ જોય. સા૦૧
 શું સુંદરી તું ન કરે સાર, ન કરે આપે કાંઈ ગમાર;
 ક્રોધ મુખી તું તુજને ધિક્કાર, તુજથી અધિકો કુણ કળિકાળ. સા૦૨
 સાહમું બોલે પાપણી નિત્ય, પાપી તુજ પિતા જીઓ ચિત્ત; સા૦
 દંત કલહ ઇમ જેહને થાય, તે દંપતિને સુખ કુણ ઠાય. સા૦૩
 કાંટે કાંટે થાયે વાડ, બોલે બોલે વાઘે રાડ; સા૦
 જાણીને મૌન ધરે ગુણવંત, તે સુખ પામે અતુલ અનંત સા૦૪

નિત્યે કલહણ કોહણ શીલ, લહલશીલ વિવાદનશીલ, સાં
ચિત્ત ઉતાપ ધરે જે એમ, સયમ કરે નિરર્થક તેમ સાંખ
કલહ કરીને ખમાવે જેહ, લઘુ ગુરૂ આગધક હોય તેહ, સાં
કલહ સમાવે તે ધન્ય ધન્ય, ઉપશમ માર ઝહો શ્રામણ્ય સાંદ
નાગદ નારી નિર્દય ચિત્ત, કલહ ઉદીરે ત્રણે નિત્ય, સાં
સર્જન સુજશ સુશીલ મહત, વારે કલહ સ્વભાવે શાત સાંબ

૭૭ શ્રી સોળમા પાપસ્થાનક પરંનિદાની સજ્જાય.

(સાહેબ બાહુ જિનેશ્વર વીનવુ એ દેશી)

સુદર પાપસ્થાનક તબે મોળમુ, પરંનિદા અમરાળ હો,
સુદર નિદક જે મુખરી હોવે, તે ચોથો ચઠાળ હો સુ પાંખ
સુદર જેહને નિદાનો ઢાળ છે, તપ ડિરિયા તસ દેહ હો,
સુદર દેવ કિલ્લિય તે ઉપજે, એ કળ રોકા રોક હો સુ પાંબ
સુદર ક્રોધ અણગણ તપ તણ, જ્ઞાન તણ અહઝાર હો,
સુદર પરંનિદા કિલ્લિયા તણ, વમન અણર્થ આહાર હો સુ પાંબ
સુદર નિદાનો જેહ સ્વભાવ છે, તાસ ડ્યન નવિ નદહો,
સુદર નામ ધરી જે નિદા કરે, તેહ મહા મતિ મદ હો સુ પાંબ
સુદર રૂપ ન કોઇનુ ધારીએ, દાખીએ નિજ નિજ ગગ હો,
સુદર તેહમા કાઈ નિદા નહીં, બોલે બીજુ અગ હો સુ પાંખ
સુદર એહ કુશીળણી ઇમ કહે, ડોપ હુએ જેહ લાખ હો,
સુદર તેહ વચન છે નિદાતણ, દગવંકાણિક ગાખ હો સુ પાં
સુદર દોપ નજરથી નિદા હુવે, ગુણ નજરે હુવે ગગ હો,
સુદર જગસ્રવિચાલે માદળ મદ્યો, મર્વ ગુણી વીતગગ હો સુ પાં ૭

સુંદર નિજ સુખ કનક કચોળડે, નિંદક પરમલ લેય હો,
 સુંદર જેહ ઘણા પરગુણ ગ્રહે, સંત તે વિરલા કોય હો. સું. પા. ૮
 સુંદર પરપરિવાદ વ્યસન તણે, મ કરો નિજ ઉત્કર્ષ હો;
 સુંદર પાપ કર્મ ઇમ સવિટળે, પામે શુભ જશ હર્ષ હો. સું. પા. ૯

૭૮ સત્તરમા પાપસ્થાનક માયામૃષાવાદની સજ્ઞાય.

(સખી ચૈતર મહીને ચાલ્યા એ-દેશી.)

સત્તરમું પાપનું ઠામ, પરિહરજો સદ્ગુણ ધામ,
 જેથી વાઘેજગમાં મામહોલાલ, માયા મોસ ન કીજે-એ આંકણી. ૧
 એ તો વિષને વળીય વધાર્યું, એ તો શસ્ત્રને અવળું ધાર્યું;
 એ તો વાઘનું ખાળ વઝાર્યું હો લાલ. માયા. ૨
 એ તો માયી ને મોસાવાઇ, થઈ મહોટા કરેય ઠગાર્ધ;
 તસ હેઠી ગઈ ચતુરાઈ હો લાલ. માયા. ૩
 બગલા પરે પગલાં ભરતો, થોડું બોલે જાણે મરતો,
 જગ ધંધે ઘાલે ફીરતો હો લાલ. માયા. ૪
 જે કપટી બોલે જૂઠું, તસ લાગે પાપ અપુઠું;
 પંડિતમાં હોય સુખ ભુઠું હો લાલ. માયા. ૫
 દંભીનું જૂઠું મીઠું, તે નારી ચરિત્રે દીઠું;
 પણ તે છે દુર્ગતિ ચીઠું હો લાલ. માયા. ૬
 જે જૂઠો દીયે ઉપદેશ, જનરંજનને ધરે વેશ;
 તેહનો જૂઠો સકળ કલેશ હો લાલ. માયા. ૭
 તેણે ત્રીજો મારગ લાખ્યો, વેશ નંદે દંભે રાખ્યો;
 શુદ્ધ લાષકે શમસુખ ચાખ્યો હો લાલ. માયા. ૮

જૂઠું બોલી ઉઠર જે ભરવું, કપટીને વેશે કરવું,
તે જમવારે શુ કરવું હો લાલ માયા ૯

પડે જાણે તો પિણુ દલે. માયાભોસને અધિક અચલે,
સમક્ષિત દષ્ટિ મન થલે હો લાલ માયા ૧૦

શ્રુતમર્યાદા નિરધારી, રહ્યા માયાભોસ નિવારી,
શુદ્ધભાષકની બલીહારી, હો લાલ માયા ૧૧

જે માયાએ જૂઠું ન બોલે, જગ નહીં કોઈ તેહને તોલે,
તે ગળે મુજશ અમોલે હો લાલ માયા ૧૨

૭૯ શ્રી અઢારમા પાપસ્થાનક મિથ્યાત્વશલ્યની સજ્જાય.

(ઉત્તર્પિણી અવમર્પિણી આરા એ—દેશી)

અઢારમું જે પાપનું સ્થાનક, તે મિથ્યાત્વ પરિહરીએ, ૭,
સત્તરથી પણ તે એક ભારી, હોયે તુલાએ ધરીએ, ૮,
કદ કરો પરે પરે દમો અપ્પા, ધર્મ અર્થ ધન ખરચે, ૯,
પણ મિથ્યાત્વ છતે તે જૂઠું, તિણે તેહથી તુમે વિચારે, ૧

કિરિયા કરતો ત્યજતો પરિજન, દુખ સહેતો મન રીઝે, ૧૦,
અધ ન હતે પરની મેના, તિમ મિથ્યાદષ્ટિ નવિ મીઝે, ૧૧,
વીગમેન ગૂર્મેન દષ્ટાતે, સમક્ષિતની નિર્મુકતે, ૧૨,
જોઈને લલી પરે મન લાવો, એહ અર્થ વર મુકતે, ૧૩

ધમ્મે અધમ્મ અધમ્મે ધમ્મહ, સત્તા મગ્ગ ઉમગ્ગા, ૧૪,
ઉન્માર્ગે માગ્ગની સત્તા, સાધુ અમાધુ સલગ્ગા, ૧૫,
અમાધુમા માધુની મત્તા, હવ, અહવ હવ વેદો, ૧૬,
મુત્તે અમુત્ત અમુત્તે મુત્તહ, સત્તા એ દશ લેદો, ૧૭

અસિચ્છદિક નિજ નિજ મત અસિચ્છદ, અનસિચ્છદિક સહુ સરિખાળ,
અસિનિવેશી જાણુતો કહે જૂઠું, કરે ન તત્ત્વ પરિખખાળ;
સંશય તે જિન વચનની શંકા, અવ્યકતે અના લોગાળ,
એહ પાંચ ભેદ છે વિશ્રુત, જાણે સમજી લોગાળ. ૪

લોક લોકોત્તર ષડ્ વિધ, દેવ ગુરૂ વળી પર્વળ,
શકતે તિહાં લોકિક ગ્રણુ આદર, કરતાં પ્રથમ નિગર્વળ;
લોકોત્તર દેવ માને નીચાણે, ગુરૂ તે લક્ષણ હીણાળ,
પર્વ નિષ્ઠે ઇહ લોકને કાળે, માને ગુરૂપદ લીનાળ. ૫

એમ એકવીશ મિથ્યાત્વ તને જે, ભને ચરણ ગુરૂ કેરાળ,
સને ન પાપે રને ન રાખે, મત્સર દ્રોહ અનેરાળ;
સમકિત ધારી શ્રુત આચારી, તેહની જગ ખલિહારીળ,
શાસન સમકિતને આધારે, તેહની કરો મનો હારીળ. ૬

મિથ્યાત્વ તે જગ પરમ રોગ છે, વળીય મહા અંધકારોળ,
પરમ શત્રુને પરમ શસ્ત્ર તે, પરમ નર્ક સંચારોળ;
પરમ દોહગને પરમ દરિદ્ર તે, પરમ સંકટ તે કહીએળ,
પરમ કંતાર પરમ દુર્લેક્ષ તે, તે છાંડે સુખ લહીએળ. ૭

જે મિથ્યાત્વ લવ લેશ ન રાખે, સુધો મારગ ભાખેળ,
તે સમકિત સુરતરૂ કૃપા આખી, રહે વળી અણીએ આખેળ;
મહોટાઈ શી હોય ગુણ પાખે, ગુણ પ્રભુ સમકિત દાખેળ,
શ્રી નયવિજય વિબુધ પયસેવક, વાચક જસ ઇમ આખેળ. ૮

૮૦ શ્રી નારકીનું છ ઢાળિયું.

ઢાળ ૧ લી.

વર્દ્ધમાન જિન વિનવું, સાહિય સાહસ ધીરોળ;
તુમ દરિસણ વિણ હું ભમ્યો, ચઢગતિમાં વડ વીરોળ;
પ્રભુ નરક તણાં દુઃખ દોહિલાં. એ આંકણી. ૧

મે સહ્યા ડાળ અનતોણ, સોઝ ક્રિયા નવિ કો સુણે,
એક વિના ભગવતોણ પ્રભુ ૨

પાપ કરીને પ્રાણીયો, પહોત્યો નરક મઝારોણ,
કઠિનકુ ભાષા સાલણી, નયણ શ્રવણ હુ ખકારોણ પ્રભુ ૩

શીતળ ચોનીયે ઉપજે, રહેવુ વળી તે ઠામોણ,
જાનુ પ્રમાણ રૂધિરના, કીચ કહ્યા બહુ તામોણ પ્રભુ ૪

તવ મન માહિ અિતવે, જઈએ કિણિ દિશિ નાસોણ,
પરવશ પડીયો પ્રાણીઓ, કરતો કોડિ વિખાસોણ પ્રભુ ૫

ચદ્ર નહી સુરજ નહી, ઘોઝ ઘટા અધારોણ,
સ્થાનક અતિ અસુહામણો, ફરસ જિશો ખુર ધારોણ પ્રભુ ૬

નવો નરકમા ઉપજે, જાણે અસુર નિવારોણ,
કોપ કરી આવે તિહા, હાથે ધરી હથિયારો પ્રભુ ૭

કરે કાતરણી દેહની, કરતા ખડોખડણ,
રીવ કરે તિહા કણે બહુ, પામે હુ ખ પ્રચડણ પ્રભુ ૮

ઢાળ ૨ છ.

(વૈગળી યથો એ દેશી)

ભાને કાયા ભાજતો રે, મારે ફેચા રે માય,
ઉધે માથે અગનિ રીયે રે, ઉચા ણાધે પાયો રે,
જિનજી સાલજો, કડુઆ કર્મ વિપાકો રે,
પ્રભુજી માલજો એ આકણી ૧

આવે વૈતરણી તટે રે, જળમા નાખે રે પાસ,
કરીએ કુહાડે તરૂ પરે રે છેદે અધિક ઉલ્લામો રે ૨

ઉચો જોજન પાંચશે રે, ઉછાળે આકાશ;
 શ્વાન રૂપે કરડે તિહાં રે, મૃગ જિમ પાડે પાસો રે. જિન૦ ૩
 પંદરે ભેદે સુર મળી રે, કરવત દિયે રે કપાળ;
 આરોપે શૂળી શિરે રે, ભાંજે જિમ તરૂડાળો રે. જિ૦ ૪
 યોળે તાતા તેલમાં રે, તળી કરી કાઢે રે તામ;
 વળી ભોભરમાં ખેપવે રે, વિરૂઆ તાસ વિરામો રે. જિ૦ ૫
 ખાલ ઉતારે તેહની રે, અલક્ષ સદાયે આહાર;
 બહુ અરડાટો પાડતાં રે, તનું વીચ ઘાલે ખારો રે. જિ૦ ૬

ઢાળ ૩ જી.

તાપ કદી તિહાં ભુમિકારે, વન સુ શીતળ જાણુ,
 આવી ખેસે તરૂવર છાંયરે, પડતાં ભાંજે પ્રાણુ;
 ચતુર મત રાચ જોરે. એ આંકણી
 વિરૂઆ વિષય વિલાસ, સુખ થોડાં દુઃખ ઘણાં જેહથીરે;
 લહીએ નરક નિવાસ. ચતુર૦૨
 કુંભીમાં પાક કરે તસ દેહનોરે, તિલ જિણુ ઘાણી માય;
 ખીલી ખીલી રસ કાઢે તેહનોરે, મહેર ન આવે ત્યાંય. ચતુર૦૩
 નાઠા જાણે ત્રીજી નરક લગેરે, મન ધરતાં ભય બ્રાંત;
 પુઠે પરમા ધામી સુર પુલેરે, જેહવા કાળ કૃતાંત. ચતુર૦૪
 દાંત વિચે દિયે દશ આંગળીરે, ફરી ફરી લાગે પાય;
 વેદન સહેતાં કાળ ગયો ઘણોરે, હવે મુજ સહે ન જાય. ચ૦૫
 જ્યાં જાય ત્યાં ઉઠે મારવારે, કોઈ ન પૂછે સાર;
 દુઃખ ભરવોરે સોર કરે ઘણોરે, નિપટ હૈયે નિરધાર. ચ૦૬

ઢાળ ૪ થી.

(૨ જી નિન ધર્મ કીજએ એ દેશી) ,

પરમા ધામી સુકે કહે, સાલજો તુમે ભાઈ,
 કહો શો દોષ અમારકો, નિજ દેખો કમાઈ પરમા૦ ૧ એ આકણી
 પાપ તુમે કીધા ઘણાં, બહુ જીવ વિણાશા,
 પીડ ન જાણી પગતણી, કુડા મુખ ભાખા પરમા૦ ૨
 ચોરી લાબ્યા ધન પારકા, મેવી પર નારી,
 આરભ કીધા અતિઘણા, પરીઝહુ ન વિચારી પરમા૦ ૩
 માતપિતા ગુરૂ ઓળખ્યા, કીધો ક્રોધ અપાર,
 માન માયા લોભ મન ધર્યો, મહિહીનગમાર પરમા૦ ૪
 નિશિ લોજન કીધા ઘણા, બહુ જીવ દિયા માર,
 ભક્ષાભક્ષ ઘણા ભાખ્યા, પાતકનો નહી પાર પરમા૦ ૫

ઢાળ ૫ મી

એમ કહી સુરવેદનાએ, વૈર ઉઠીરે ત્યાહિ તો,
 ગિલા કટાળા વજ તણાએ, તિહા પછાડે સાહિતો ૧
 સયળ વદન કીડા ભરેએ, જીભ દરે શત ખડતો,
 એ દૂળ નિશિ લોજન તણા એ, જાણો પાપ અખડ તો ૨
 તગસ વગે તગ્યો તાતો, મુખમા રેડે તામતો,
 અગની વરણી પુતળીએ, સ્પર્શ કરાવે ભ્રમતો ૩
 ઉનુ ને અતિ આકરૂ એ, આણે તાતુ નીરતો,
 તે ઘાલે તમ આખમા એ, કાનમા ભજ્યે કથીર તો ૪

કાળો અધિક ખીહામણો એ, હુંડક જે સંસ્થાન તો;
દીશે દીન દયામણો એ, વળી એ સંહારે પ્રાણ તો.

૫

ઠાળ ૬ ઠી.

ધણિ પરે બહુ વેદન સહી, ચિત્ત ચેતો રે વસતાં નરક મઝારે;
ચતુરચિત્ત ચેતો રે, જ્ઞાનવિણુ બાણે નહિ ચિ. કહેતાં ન આવે પાર. ચ૦૧

દશ દૃષ્ટાંતે દોહિલો, ચિત્ત૦ લાઘ્યો નર લવ સાર;
પામી એળે મહારજો, ચિત્ત૦ કરજો એહ વિચાર. ચતુર૦૨

સૂઘો સંયમ આદરો, ચિ. ટાળો વિષય વિકાર; ચ૦
પાંચે ઇંદ્રિય વશ કરો, ચિત્ત૦ જિમ હાથે છુટક બાર. ચિત્ત૦૩

નિદ્રા વિકથા પરિહરો, ચિ. આરાધો જિન ધર્મ; ચ૦
સમકિત રત્ન હૈયે ધર્યો, ચિત્ત૦ લાંબે મિથ્યા ભર્મ. ચતુર૦૪

વીર જીણુંદ પસાઉલે, ચિ. અહિપુર નગર મઝાર; ચ૦
સ્તવન રચ્યું રણિયામણું, ચિત્ત૦ પરમ કૃપાલ ઉદાર. ચતુર૦૫

૮૧ અઠમુત્તાની સજ્જાય.

વીર જિણુંદ વાંદીને ગૌતમ, ગૌચરિયે સંચરિયા,
પોલાસપુર નગરીમાં મુનિવર, ઘરઘર આંગણ ફરિયા;
આઘા આમ પધારો પૂજ્ય, અમઘર વહોરણુ વેળા. એ આંકણી૦ ૧

ધણે અવસરે અઠમુત્તે રમતાં, મન ગમતા મુનિ દીઠા;
કંચનવરણી કાયા દેખી, મનમાં લાગ્યાં મીઠાં. આઘા૦ ૨

બોલે કુમર અમિરસ વાણી એહ, કહો અભિરામે;
ખરે બપોરે પાય અણવાણે, ભમવુંતે કિણ કામે. આઘા૦ ૩

સાલણ રાજકુમાર મોલાગી, શુદ્ધ ગવેષણા કીને,
નિર્દુષણ ને નિરતિચારી, લાવે ભીક્ષા લીને. આધા૦ ૪

આપો આજ અમારે મદિર, કહેશો તે વિધ કરશુ,
જે જોઈએ તે જુગતિ કરીને, લાવે ભિક્ષા ધરશુ આધા૦ ૫

એમ કહી ઘર તેડી ચાલ્યા, આવ્યા મન આણુ દે,
અધિભુત્તા શુ ગૌતમ દેખી, શ્રી વીરપય વદે આધા૦ ૬

આજ અમારે રત્ન ચિતામણિ, મેહુ અમીરસ લુહ્યા,
દે અમ આગળ સુરતરૂ ફળીયા, અમપર ગૌતમ તુહ્યા આધા૦ ૭

રે બાહુડા બહુ બુદ્ધિવતા, ગૌતમ ગણધર આવ્યા,
થાળ લરી મીઠા મોદકે, લાવ સહિત વહોરાવ્યા આધા૦ ૮

પદ પ્રણમી અધિભુત્તો પૂછે, કિહાં વમે કીરપાળ,
વીર સમીપે વસીયે સુણીને, સાથે ચાલ્યા સુકુમાર. આધા૦ ૯

કુમર કહે એહુ ભાજન આપો, ભાગ ઘણું તુમ પામે,
ગૌતમ કહે અમે એહુને દઈએ, ચારિત્ર લે પ્રભુ પામે આધા૦ ૧૦

ચારિત્ર લેઈશ હું પ્રભુ પામે, ઝોળી દીયો મુજ હાથે,
ગૌતમ પુછે અનુમતિ કેહની, માયે મોકલ્યા અમ સાથે આધા૦ ૧૧

વીર વાદી જિન વાણી સુણીને, આવ્યા ઘર ઉડલામે,
અનુમતિ આપો માતા મુજને, દીક્ષા લઉં પ્રભુ પામે આધા૦ ૧૨

શ્રી દેવી કહે સુણુ નાનડિયા, અયમની શીવાતો,
શુ' જાણે તુ જાણપણામા, આગમના અવદાતો આધા૦ ૧૩

વિનય કરીને માત પિતાને, કહે કુમર કુળ લાણુ,
જે જાણુ તે હું નવી જાણુ, નવી જાણુ તે જાણુ આધા૦ ૧૪

એક દિવસનું રાજ્ય કરીને, માય મનોરથ પૂરે;
 સંયમ લીધો વીરજિન પાસે, દુર્ગતિ કરવા દૂરે. આઘા૦ ૧૫

સ્થવિર સાથે ઠંડીલે પહોત્યા, નીર વહંતો દીઠો;
 પાળ બાંધીને પડગો મ્હેલ્યો, કૌતુક લાગ્યો મીઠો. આઘા૦ ૧૬

નહાતું સરોવર નહાતું ભાજન, નાવ ક્યું અમ્મુત્તે;
 રઠિયાળી રમત દેખીને, બાળ ક્રિડા કરી રમતે. આઘા૦ ૧૭

મધુરે વચને મુનિવર બોલ્યા, નાવા તરતી ભેઈ;
 રમત દેખી ઋષિસર બોલે, હિંસા જીવની હોઈ. આઘા૦ ૧૮

બોલાવી કહે મુનિ બાળકને, એ આપણુ નવી કીલે;
 છકાય જીવ વિરાધના કરતાં, દુર્ગતિનાં ફળ લીલે. આઘા૦ ૧૯

લાજ ઘણી મનમાંડે ઉપની, સમવસરણુ ગિચ આયા;
 ઇરિયાવહિને તિહાં પડિકમતાં, ધ્યાનશુકલ મન ધ્યાયા. આઘા૦ ૨૦

સ્થવિર જઇ ભગવંતને પુછે, ભવ કેટલા હવે કરસે;
 ચરમ શરીરી છે અમ્મુત્તો, ઇણુ ભવ મુગતિ વરશે. આઘા૦ ૨૧

પંચ આચાર શુદ્ધમને પાળી, અંગ અગીઆર મુખ કીધાં;
 ગુણ રત્ન સંવચ્છર તપ કીધો, અંતગડ કેવળી સિધ્યા. આઘા૦ ૨૨

અંતગડ ભગવતિ મધ્યે, એહ કહ્યો અધિકાર;
 રત્નસાગર કહે એહ મુનિ વંદુ, અમ્મુત્તો અણુગાર. આઘા૦ ૨૩

૮૨ શ્રી પાંચ પાંડવની સજ્જાય.

હસ્તિનાપુર વર ભલું, જિહાં પાંડુરાજ સારે;
 તસ ઘરાણી કુંતા સતી, વળી માહેંદ્રી બીજી નાર રે. વળી૦

પાંડવ પાંચે વાંદતામનમોહિ મનમોહિ રે, મોહન વેલી, ત્રિજગતમાંડે
 દીપતા અતિ સોહિરે૦ ૧

પાચ પાડવ ક્રુતા તણા, તેમા જગત વિખ્યાત દોયરે,
 પચ સહોદર સાગિયા, નળકુબેર મગિયા હોયરે નળ૦ પા૦ ૨
 એક દિન સ્થવિર પધાગિયા, પાચ ગાધવ વાદવા જાયરે,
 દેગના સુણી મન ગહ ગહ્યા, લાઇ મમજ જાય છેઆયરે લા૦ પા૦ ૩
 જિનવર ચક્રવર્તિ જેહવા, સ્થિર ન ગહ્યા કોઇ દેવ ભૂપરે,
 તન ધન જોવન કાગ્મા, સસાગતુ વિપમ સ્વરૂપરે સ૦ પા૦ ૪
 સસાગ માહે પલેવડુ લાગ્યુ, તે કેમ જોલાય રે,
 જિનવર વાણી મીચતા, આપણા ભવભવના દુ જાળયરે આ૦ પા૦ ૫
 પાડવ પાચે વિચાગિયુ, આપણુ લેશુ મયમ ભાગે,
 પુત્રને ગન્ય મોપી ઠરી, દ્રૌપદીશુ કહે વિચાર કે દ્રૌ૦ પા૦ ૬
 દ્રૌપદી વળતુ એમ કહે, એમ મેલશુ સમાગનો પામ રે,
 કથ વિના શી કામિની, મુજ ભલો નહી ધર વામરે મુ૦ પા૦ ૭
 પાચે આવી ગુરુને કહે, અમે લેશુ મયમ ભાગ રે,
 માનવ ભવ અનિ દોહિલો, અમે પાળવો મયમ ભાગ રે અ૦ પા૦ ૮
 ગુરુ કહે પાડવ મુળો, તમે ગજપુત્ર મુકુભાગ રે,
 અગ્નિ પવ અનિ દોહિલો, તમે કેમ મહેસો ભૂપાળ રે ત૦ પા૦ ૯
 ધર ધર બિટા માગવી, વગી દીડવુ ધર ધર જાગ રે,
 માયઅણવાલો ચાલવુ, જગિ ચાલવુ ખાડાની ધાર રે વ૦ પા૦ ૧૦
 સ્વયમ મારગ આદરી, ઋષિ પાળે નિરનિચાર રે,
 દોષ બેનાગીર ટાળના, સાપુ છે છે શ્રુદ્ધ આદાર રે આ૦ પા૦ ૧૧
 તપ તપે અનિ આકર, માસજનનુ મન રગ રે,
 નિદાલને મેનિને ચાલિયે, અગ્નિમદ્દ કનિયો નન સગરે અ૦ પા૦ ૧૨

હસ્તિશીર્ષ પુર પધારીયા, પારણાનો દિવસ તે જાણ રે;
 નગરમાં કરતાં ગોચરી, સુણ્યું નેમિતાણું નિર્વાણ રે. સુ૦ પાં૦ ૧૩
 આહાર વહોર્યો તે લઈ વળ્યા, આવ્યા નિજ ગુરૂની પાસ રે;
 ગુરૂને કહે અમે સાંભળ્યું, નેમી પહોંત્યા શિવપુર વાસ રે. ને૦ પાં૦ ૧૪
 અમ મનોરથ મનમાં રહ્યા, નવિ પહોંત્યા ગઢ ગિરનારરે;
 આહાર લેવો બુગતો નહિ, અમને અણસણ સારરે. અ૦ પાં૦ ૧૫
 માસ ખમણનું પારણું, નવિ કીધું મુનિવર કોઈરે;
 આહાર પરઠવ્યો કંલશાળીએ, પાંચે ચઢ્યા વિમળગિરિ હોયરે.
 પાં૦ પાં૦ ૧૬

તિહાં જઈ અણસણ અનસર્યું, પાદોપગમન સારરે;
 શિલા ઉપર સંથારડો, ઋષિ પોઢ્યા જિમ વૃક્ષડાળરે. ઋ૦ પાં૦ ૧૭
 દોય માસની સંલેષણા, અંતે પામ્યા કેવળ સારરે;
 પાંડવ પાંચ મુગતે ગયા, તવ હુવો જયજયકારરે. ત૦ પાં૦ ૧૮
 શ્રીહીરવિજય સૂરિ રાજીઓ, તપગન્ધ ઉદ્યોતકારરે;
 કરજોડી કવિયાણુ લાણે, મુજ આવાગમન નિવારરે. મુ૦ પાં૦ ૧૯

૮૩ શ્રી માનનો શલાકો.

કોધનો લાઈ માનસંગ મ્હોટો, મહાજખ્ખર ગુણ છે ખોટો;
 માનના લીધા વડે ભુપાળ, કંઈકે જીવનો આણે તે કાળ. ૧
 માને તે ખરચે દ્રવ્ય અપાર, માને તે કરે ખાલી લાંડાર;
 માનના લીધા ઝટકા તે ખાય, માનના લીધા નરકમાં જાય. ૨
 માને થયો તે દુર્યોધન દુઃખી, માને કોઈ તે થયો ન સુખી;
 માને તે ખરચે દ્રવ્યની મુઠ, થાય હાથીને વધારે સૂંઢ. ૩

અનતાનુબંધી માનનો બધ, પાપાણુ કેરો કરીએ તે થલ,
 અપચ્ચખાણી માનનુ રૂપ, વાડના થલ તણ સરૂપ ૪
 પચ્ચખાણી તે માનનો લેદ, કાષ્ટનો ચાલો નિશ્ચે તે વેદ,
 સજલનું માન શેલી સરૂપ, લગવત અમ વાણી પ્રરૂપ ૫
 માનના લીધા મોહવશ પડીયા, ચોવીશ દડકમા તે રડવડીયા,
 માને જુઓને લકાનો પતી, ગમની નારી સીતા મતી ૬
 રામાયણમાહી જુઓને માખ, લકા બાળીને કીધી રાખ,
 માન હુવે ત્યા વિનય ન આવે, વિનય વિણ દયા હુવેથી નયે ૭

૮૪ શ્રી નંદાસતીની સજ્જાય.

બેના તટ નયરે વએ, બ્યહારી વડમામરે,
 શેઠ ધનાવહ નદની, નદા ગુણમણી ધામરે,
 સમક્ષિત શીળ ભુપણ ધરે ૧
 હમ લહો અવિચળ લીલરે, મહજ મળે શીવ મુદરી,
 કચ્ચિ કટાક્ષ કલોલરે, સમક્ષિત શીળ ભુપણ ધરે. ૨
 પ્રમેનજિત નગપતિ તણો, નદન શ્રેણિક નામરે,
 કુમર નિહા આવીયો, તે પગણી બલે મામરે સમક્ષિત ૩
 પચ વિપચ મુખ લોગવે, શ્રેણિકશુ તે નાગરે,
 અગજ તામ મોહામણો, નામે અલય કુમારે સમક્ષિત ૪
 અનુકમે શ્રેણિક નૃપ થયા, ગજગૃહિ પુરી કેગરે,
 અભયકુમાર આવી મથ્યા, તે મંજધ ઘણેગરે સમક્ષિત ૫
 ચઉ વિહ જુદિતણા ધાણી, રાન્ય ધુધગ લાગીરે,
 પદ તેણે રાન્ય મચ્છુ, નિમુણી વીગની વાટીરે સમક્ષિત ૬

બુદ્ધિબળે આજ્ઞા ગ્રહી, ચેલણાને અવદાતરે;
 કહે શ્રેણિક જા ઈહાં થકી, એહની તેઢણી વાતરે. સમક્રિત૦ ૭
 નંદા માતા સાથશું, લીધો સંયમ ભારરે;
 વિજય વિમાને ઉપન્યા, કરશે એક અવતારરે. સમક્રિત૦ ૮
 શ્રેણિક કુણિકને થયા, વૈર તણાં અનુબંધરે;
 તે સવિ અભય સંયમ પછી, તે સવિકર્મ સંબંધરે. સમક્રિત૦ ૯
 જ્ઞાનવિમળ પ્રભુ વીરજી, આણુ ધરે જે શિષ્યરે;
 તે નિત્ય નિત્ય લીલા લહે, જાગતી જાસ જગીસરે. સમક્રિત૦ ૧૦

૮૫ દશ ચંદરવાની સજ્જાય.

(દેશી ચોપાઈ. ઢાળ ૧ લી.)

સમરી સિદ્ધ અનંત મહંત, કેવલ જ્ઞાની સિદ્ધિ વર્ત્તંત;
 ચંદરવા ઘરમાં દશ ઠામ, તેણુ તણાં કહું સુણજો નામ. ॥ ૧ ॥
 ભોજન^૧ પાન^૨ પીષણ^૩ ખાંડણ^૪, શય્યા^૫ સંજેરે અન્ન તણે;
 દેરાસર^૬ સામાયિક^૭ જાણુ, છાશ^૮ દહિં^૯ વિદ્યાદિક ઠામ. ॥ ૨ ॥
 ચુલા^{૧૦} ઉપર ચતુર સુજાણુ, ચંદરવા ખાંધો ગુણખાણુ;
 તેહ તણાં ફલ સુણજો સહૂ, શાસ્ત્રાંતરથી જાણી કહું. ॥ ૩ ॥
 જંબુદ્વીપ ભરત મંડણો, શ્રીપુરનગર દુરિત ખંડણો;
 રાજ કરે શ્રી જિન મહારાજ, તસ નંદન કુષ્ટિ દેવરાજ. ॥ ૪ ॥
 ત્રિક ચોક ચાચરને ચોતરે, પડહ બજાવી એમ ઉચ્ચરે;
 કોઠ ગમાવે નૃપ સુત તણો, અર્ધરાજ દેઉં તસ આપણો. ॥ ૫ ॥
 જસોદિત્ય વ્યવહારી તણી, એણી પરે કુંવરી સખલી લણી;
 (લક્ષ્મીવંતી નામ છે.)
 પડહ છબી તેણે ટાલ્યો રોગ, પરણ્યાં તે બહુ વિલસે ભોગ. ॥ ૬ ॥

અભિનંદન નદનને રાજ, આપી દિક્ષા લહે જિનરાજ,
દેવરાજ હુઆ મહારાજ, અન્ય દિવસ આવ્યા મુનિરાજ ॥૭॥

સુણી વાત વદન સચર્યો, હય ગય રથ પાયક પરવર્યો
અભિગમ પથે તિહા અનુસરી, નૃપ જોઠો શ્રુત વદન કરી ॥૮॥

સુણી દેશના પુછે વાત, વિલસી સાત વરસ જે વ્યાપ,
કિમ કુવરી કર ફરસે ટળી, કિમ કરપીડ ન એહશુ વલી ॥૯॥

જ્ઞાની ગુરુ કહે સુણતુ ભૂપ, પૂરવ ભવનો એહ સ્વરૂપ,
મિથ્યામતિ વાસિત પ્રાણીયો, દેવદત્ત નામે વાણીયો ॥૧૦॥

મહેશ્વરી નદન તસ સુત સ્યાર, લઘુ ણધવ તુ તેહ મઝાર,
કુડકપટ કરી પરણી હુઆ, મૃગ સુદરી શ્રાવકની ધુઆ ॥૧૧॥

લઘુવયથી તેણીને નિયમ, જિનવદન વિણ નવિ ભુલમ,
શુભ ગુરુને વળી દેધ દાન, રાત્રિભોજનનુ પચ્ચખ્યાણ ॥૧૨॥

પરણીને ઘરે તેડી વહુ, રાત્રે જમવા જોઠા સહુ,
મૂળા મોઘરી ને વતાક, ઇત્યાદિક તિહા પીગચ્યા શાક ॥૧૩॥

કેડે વહુ જમવા પાતમા, તે કહે હુ ન જમુ જિહા લગે આતમા,
સસંગે કહે તુ પડ ફદમા, મત વાદો જિનવર મહાતમા ॥૧૪॥

ત્રણ દિવસ કીધા ઉપવાસ, ચોથે દિન ગર્ધ મુનિવગ પાસ,
વાદી કહે નિરિ ભોજન તણ, કિમ જિન ચરણકમલને ભણુ,
કિણીપરે દઉં મુનિવગને દાન, મિથ્યામતિ ઘગ્ગા અસમાન ॥૧૫॥

૮૬ જ્ઞાન વિમલજી કૃત ચરણ કરણ સિત્તરી સજઝાય.

પચ મહાવ્રત દશવિધ યતિધર્મ, મત્તર ભેદે મયમ પાલેલ,
વૈયાવચ્ચ દશ નવવિધ બ્રહ્મ, વાડ લલી અભુઆલેલ,

ભવિજન ભાવે મુનિ ગુપ્ત ગાવો ॥૧॥

જ્ઞાનાદિક ત્રય બારે લેદે, તપ કરે જે અનિયાણાલ;
ક્રોધાદિ ચારેનો નિગ્રહ, એ ચરણ સિત્તરી જાણાલ.

લવિં ॥ ૨ ॥

ચઢિવિહ પિંડ વસતિ વસ્ત્ર પાત્ર, નિર્દ્વંપણ જે લેવેલ;
સમિતિ પાંચ વલી પડિમા બારે, ભાવના બારે સેવેલ.

લવિં ॥ ૩ ॥

પચવીશ પડિલેહણ પણેંદ્રિય, વિષય કષાયલ વારેલ;
ત્રણ ગુપ્તિને ચ્યાર અલિગ્રહ, દ્રવ્યાદિક સંભારેલ.

લવિં ॥ ૪ ॥

કરણ સિત્તરી એહવી ધારી, ગુણ અનંત વલી સેવેલ;
સંજમી સાધુ તેહને કહીયે, બીજા સવિનામ ધરાવેલ.

લવિં ॥ ૫ ॥

એ ગુણ વિણ પ્રવ્રજ્યા બોલિ, આજીવિકાને તોલેલ;
તે ષટ્કાય અસંજમી જાણે, ધર્મદાસ ગણી બોલેલ;

લવિં ॥ ૬ ॥

જ્ઞાન વિમલ ગુરૂઆણા ધારી, સંયમ શુદ્ધ આરાધેલ;
જેમ અનોપમ શિવસુખ સાધે, જગમાં કીર્તિ વાધેલ.

લવિં ॥ ૭ ॥

૮૭ અસંજય વારકનો સંજાય.

પવચણ દેવી સમરી માત, કહિશું મધુરી શાસન વાત;
ધર્મ આશાતન વર્ણ કરો, પુણ્ય બળનો પોતે લરો. ॥ ૧ ॥

આશાતન કહિયેં મિથ્યાત્વ, તસ વર્જન સમકિત અવદાત;
આશાતન કરવા મન કરે, દીર્ઘ લવદુઃખ પોતે વરે. ॥ ૨ ॥

અપવિત્રતા આશાતન મૂલ, તેહનુ ઘર ઋતુવતી પ્રતિકૂલ,
તે ઋતુવતિ રાગો દૂર, જો તુમે વાછો સુખ ભરપૂર ॥ ૩ ॥

દર્શન પૂજા અનુક્રમે ઘટે, ચારે સાતે દિવસ મટે,
પરશાસન પણ એમ સદ્દે, ચારે શુદ્ધ હોયે-તે કહે ॥ ૪ ॥

પહેલે દિન ચડાલણી કરી, બીજે દિન બ્રહ્મઘાતીની સહિ,
ત્રીજે દિન ધોળણુ સમન્તણુ, ચોથે શુદ્ધ હોયે શુભ ખાણુ ॥ ૫ ॥

ઋતુવતી કરે ઘનુ કામ, ખાડણુ પીસણુ ગંધણુ ઠામ,
તે અન્ને પ્રતિલાભ્યા મુણી, સદ્ગતિ સધળી પોતે હણી ॥ ૬ ॥

તેહજ અન્ન ભર્તાદિક છમે, તેણે પાપે ધન દૂરે ગમે,
અન્નસ્વાદ ન હોયે લવલેશ, શુભકરણી બયે પરદેશ ॥ ૭ ॥

પાપડ વડી કેરાદિક સ્વાદ, ઋતુવતિ સગતિથી લાદ,
હુણુ ભુડળને માપણી, પરલવે તે થાયે પાપણી ॥ ૮ ॥

ઋતુવતી ઘરે પાણી ભરે, તે પાણી દેહરાસરે ચડે,
બોધબિજ નવિ પામે કિંમે, આશાતનથી બહુલવ ભમે ॥ ૯ ॥

અસઝાઈમાં જમવા ધસે, વિચે બેઝીને મનમા હમે,
પોતે મવે અલડાવી છમે, તેણે પાપે દુર્ગતિ દુખ ખમે ॥ ૧૦ ॥

સામાયિક પડિછમણુ ધ્યાન, અસઝાઈએ નવિ મુઝે દાન,
અમઝાઈએ જો પુરૂષ આલડે, તેણે ક્રૂએ રોગાદિક નડે ॥ ૧૧ ॥

ઋતુવતી એક જિનવર નમી, તેણે કર્મે તે બહુ ભવ ભમી,
ચડાલણી ચર્ધ તે વડી, જન આશાતન તેહને ફલી ॥ ૧૨ ॥

એમ જાણી ચોકખાઈ ભજો, અવિધિ આશાતન દૂરે તજો,
જનશામન કિંચિ અનુમરો, છમ ભવમાયર હેલા તરો ॥ ૧૩ ॥

શ્રદ્ધાલુ સેવા વિધિ સાર, અનુષ્ઠાન નિજ શક્તિ અપાર;
 દ્રવ્યાદિક દૂષણ પરિહરો, પક્ષપાત પણ તેહનો કરો. ॥ ૧૪ ॥
 ધન્ય પુરૂષને હોય વિધિ જોગ, વિધિ પક્ષારાધક સર્વિ ભોગ;
 વિધિ બહુમાની ધન્ય જે નરા, તેમ વિધિપક્ષ અદૂષક ખરા. ॥ ૧૫ ॥
 આસન્ન સિદ્ધિ તે હોવે જીવ, વિધિ પરિણામી હોયે તસપીવ,
 અવિધિ આશાતના જે પરિહરે, ન્યાયે શિવલચ્છી તસ વરે. ॥ ૧૬ ॥

૮૮ હોકાની સજ્જાય.

(ઇડર આંખા આંખલી રે. એ દેશી.)

હોકો રે હોકો શું કરોરે, હોકોતે નરકનું ઠામ;
 જીવ હણાયે અતિ ઘણારે, વાયુકાય અભિરામ,
 ભવિકજન મૂકો હોકાની ટેવ, સુખ પામે સ્વયમેવ;
 ભવિકજન મૂકો ॥ ૧ ॥

જ્યાં લગે હોકો પીજીયે રે, તિહાં લગે જીવ વિનાશ;
 પાપ બંધાયે આકરાં રે, દયાતણિ નહિ આશ. ભવિક ॥ ૨ ॥

જે પ્રાણી હોકો પીએ રે, તે પામે રે બહુ દુઃખ;
 એમ જાણીને પરિહરો રે, પામે બહુલું સુખ. ભવિક ॥ ૩ ॥

ગજ લગે ધરતી બલે રે, જીવ હણાયે અનંત;
 જે નર હોકો મેલશે રે, તસ મળશે ભગવંત. ભવિક ॥ ૪ ॥

દાવાનલ ઘણા પરજલે રે, હોકાનાં ફલ એહ;
 નરકે જાશે બાપડા રે, ધર્મ ન પામે તેહ. ભવિક ॥ ૫ ॥

એકેંદ્રિ બે ઇંદ્રિમાં રે, ફિરે અનંતી વાર;
 છેદન ભેદન તાડના રે, તિહાં લહે દુઃખ અપાર. ભવિક ॥ ૬ ॥

વ્યમની જે હોકા તણા રે, તલપ લાગે જળ આય,
વનમા વૃક્ષ છેદ કરી રે, અગ્નિ પ્રજ્વલિત કરાય ભવિકં ॥૭॥

તિહા પદ્માયના જીવની રે, હિંસા નિરતર થાય,
હોકાનુ જલ જીહા ઢોલીયે રે, તિહા ખડુ જીવ હણાય ભવિકં ॥૮॥

પોતે પાપ પૂરણ કરે રે, અન્યને દે ઉપદેશ,
વળી અનુમોદન પણ કરે રે, ત્રિકરણે થાયે ઉદ્દેશ ભવિકં ॥૯॥

મુખ ગદાયે પીનારનુ રે, એમી ન શકે કોઈ પાસ,
જગમા પણ રૂડું નહિ રે, પુન્યતણા થાયે નાશ ભવિં ॥૧૦॥

સવત અઢાર ખહોતરે રે, ઉજ્જવલ શ્રાવણ માસ,
વાર બૃહસ્પાત શોભતો રે, પૂનમદિન શુભ ખાસ ભવિં ॥૧૧॥

તપગચ્છ મડન સેહરો રે, દાનરત્ન સૂરિશય,
મહુકરત્ન શિષ્ય શોભતા રે, આનંદ હરખ ન માય ભવિં ॥૧૨॥

પરચા પૂરણ ગિરિઆ ઘણી રે, શિવરત્ન તસુ શિષ્ય,
હોકાના ફલ એમ કહ્યા રે, ખુશાલરત્ન સુજગીશ ભવિં ॥૧૩॥

૮૯ શ્રી ધન્નાજીની સજ્જાય.

શીયાળામા ગિત ઘણીરે ધન્ના ઉનાલે લુબલ ચોમાસે જલ વાદળા રે,
ધન્ના એ દુખ સહુ ન જાય, હું તો વાગીરે ધનજી આજ
નહિ સો કાલ ॥ ૧ ॥

વનમે તો રહેવું એકલુ રે ધન્ના, કોણુ કરે તારી સાર,
ભુખ પરિસહ દોહિલો રે ધન્ના, મત કર એમી વાત રે હો ધનજી,
મતલીયો સયમ ભાર ॥ ૨ ॥

વનમેં તો મૃગ એકલો રે માતા, કોણુ કરે ઉનકી સાર;
કરણી તો જેસી આપકી રે માતા, કોણુ બેટો કુણુ આપ રે,
હો જનની હું લેહું સંયમ ભાર. ॥ મ૦ ॥ ૩ ॥

પંચ મહાવ્રત કો પાલવો રે ધન્ના, પામે મેરૂ સમાન;
બાવીશ પરિસહ જીતવા રે ધન્ના, સંયમ ખાંડાકી ધાર રે.
હો ધનજી ॥ મ૦ ॥ ૪ ॥

નીર વિનાની નદી કીસી રે ધન્ના, ચંદ વિના કેસી રાત;
પિયુ વિના કેસી કામિની રે ધન્ના, વદન કમલ વિલખાય રે.
હો ધનજી ॥ મ૦ ॥ ૫ ॥

દીપક વિના મંદિર-કિસ્ત્યાં રે ધન્ના, કાન વિના કેસો રાગ;
નયણુ વિના કિસ્ત્યું નિરખવું રે ધન્ના, પુત્ર વિના પરિવાર રે.
હો ધનજી ॥ મ૦ ॥ ૬ ॥

તું મુઝ અંધા લાકડી રે ધન્ના, સો કોઈ ટેકો રે હોય;
જો કોઈ લાકડી તોડશે રે ધન્ના, અંધો હોશે ખુવાર રે.
હો ધનજી ॥ મ૦ ॥ ૭ ॥

રત્ન જડિત કો પિંજરો રે માતા, તે સૂડો જાણે બંધ;
કામ ભોગ સંસારના રે માતા, જ્ઞાનીને મન ફંદરે જનની હું.
લેહું સંયમ ભાર. ॥ મ૦ ॥ ૮ ॥

આયું તો કંચન ભયો રે ધન્ના, રાઈ પરબત જેમ સાર;
મગર પચ્ચીશી અસતરી રે ધન્ના, નહિં સંયમ કી વાત રે.
હો ધનજી ॥ મ૦ ॥ ૯ ॥

નિત્ય ઉઠી થોડલો શીરતો રે ધન્ના, નિત્ય ઉઠી બાગમેં જાય;
એસી ખુબી પરમાણું રે ધન્ના, ચમર દુલાયાં જાય રે.
હો ધનજી ॥ મ૦ ॥ ૧૦ ॥

ચોડી પાલખીયે પોઢતો રે ધન્ના, નિત્ય નર્મ ખુળી માણુ,
એતો બત્રીશ કામિની રે ધન્ના, ઉભી કરે અરદાસ રે
હો ધનજી ॥ મ૦ ॥ ૧૧ ॥

નાર્થ સકાગ હુ ગયો રે માતા, કાને આયો સગ,
મુનીશ્વરની વાણી સુણી રે માતા, આ સસાર અસાર રે હુ લેશુ
હો ધનજી ॥ મ૦ ॥ ૧૨ ॥

હાથ મે લેનો પાતરો રે ધન્ના, ઘેર ઘેર માગવી લીખ,
કોઈ ગાલજ દેઈ કાઢયો રે ધન્ના, કોઈ દેવેગે શીખ રે
હો ધનજી ॥ મ૦ ॥ ૧૩ ॥

તજ દિયા મદિર માલીયા રે માતા, તજ દિયો સખ સસાર,
તજ દીની ઘરકી નારીયો રે માતા, છોડ ચલ્યો પરિવાર રે
હો જનનિ દાહુ લેશુ ॥ મ૦ ॥ ૧૪ ॥

જૂઠા તો મદિર માલિયા રે માતા, જૂઠા તો સખ સસાર,
જીવતા ચુટે ગલજૂ રે માતા, મુખા નરક લેઈ જાય રે
હો જનનિ હુ લેશુ ॥ ૧૫ ॥

રાત્રિ લોજન છોડ દે હો ધન્ના, પરનારી પચ્ચકખાણુ,
પરધન શુ દૂગ રહો રે ધન્ના, એહજ સયમ ભાર રે
હો ધનજી ॥ મ૦ ॥ ૧૬ ॥

માત પિતા વરજો નહિ રે ધન્ના, મત કર એસી વાત,
એહ બત્રીશે કામિની રે ધન્ના, એમા દેગી શાપ રે
હો ધનજી ॥ મ૦ ॥ ૧૭ ॥

કર્મતણા દુખ મે સહ્યા રે માતા, કોઈ ન જાણે લેદ,
રાગ દ્રેષકે પૂછઠેરે માતા, વાઘ વૈર વિરોધરે હો
જનનિ હુ લેશુ ॥ ૧૮ ॥

સાધુપણા મેં સુખ ઘણાં રે માતા, નહિ દુઃખ રો લવ લેશ.
મલશે સોઘ ખાવ શું રે માતા, સોઘ સાધુ ઉદેશ રે હો.
જનનિ હું લે શું ॥ ૧૯ ॥

એકલો ઉઠી જાયશે રે માતા, કોઈ ન રાખણ હાર;
એક જીવકે કારણે રે માતા, ક્યું કરે એ તો વિલપ રે હો.
જનનિ હું લેશું ॥ ૨૦ ॥

ન કોઈ ધન્યો મર ગયો રે માતા, ન કોઈ ગયો પરદેશ,
ઉગ્યા સોઘ આથમે રે માતા, કુલ્યા સો કરમાઈ રે હો.
જનનિ હું લેશું ॥ ૨૧ ॥

કલ ઓચિંતો મારશે રે માતા, કોણ છોડાવણ હાર.
કર્મ કાટ મુકતોં ગય રે માતા, દેવલોક સંસાર રે હો.
જનનિ હું લેશું ॥ ૨૨ ॥

જે જેસી કરણી કરે રે માતા, તિન તેસાં ફલ હોય;
દયા ધરમ સંયમ વિના રે માતા, શિવ સુખ કેમે ન હોય રે.
હો જનનિ હું લેશું ॥ ૨૩ ॥

૯૦ શ્રી ઉપદેશીની સજ્જાય.

જાણું જરૂર મરી, જીવડારે તહારે જાણું જરૂર મરી;
અનંતકાલથી લવમેં ભટકતાં, પુન્યે નર દેહ ધરી, જીવ ૧
મલમુત્રમાં ઉઘે શરી લટકયો, જ્યું વડે પાંચુલી. જીવ ૧
ગર્ભવાસની અંદર તુજને, વેદ અનંતી પરી; જીવ ૦
જન્મ ટાણે મહા કષ્ટ સહ્યાં, તેતો જાણે એક હરી. જીવ ૨
સંસારનો જળ વાયુ વાયો તખ, વેદન ગયો વિસરી; જીવ ૦
પયપાન માતાનું કરીને, જોખન વય વરી. જીવ ૩

કામની માથે પ્રેમ કરીને, કર્મ બંધનો કરી,	જીવં	
માતપિતાથી જુદો પડીને, વસ્તુ ધરમા ભરી	જીવં	૪
છોડ પ્રિયાની ટાપ ટીપતુ, કરતો પલપલ ધરી,	જીવં	
સદગુરૂથી નિત્ય દ્વેષ કરતો, જ્યુ સાધુસતથી હરી	જીવં	૫
ગયો જોવનને આયો ખુદાપણ, શરીર ગયો જરજરી,	જીવં	
ઝાખી આખના દેવ થયા વળી, ઉજડ કંઠ પુરી	જીવં	૬
ઉંખર ડુંગર પાદર પરદેશ, ગોળી ગગા મરી,	જીવં	
હુદ પુદ કાયા ધટીને, લીલરી દેહે વરી	જીવં	૭
વૃદ્ધ વયમા કુટુંબ કબીલે, આકરી નવિ કરી,	જીવં	
અતકાળે જિન નામ ન લીધુ, મ્હાડ મ્હાડ કરી	જીવં	૮
મરતી વખતે ખુરે હવાલે, જીવ ગયો નીસરી,	જીવં	
જન્મ મરણની વેદના સુણતા, હૈડો જાય થગથરી.	જીવં	૯
વીતગગનુ નામ વિસારી, દુર્ગતિ હાથ ધરી,	જીવં	
નરક નિગોહના કાગઠહમા, બેસીશ કેમ તુ ઠરી	જીવં	૧૦
ધર્મમાર્ગ મૂકીને પામ્યો, લખ ચોરાશી પરી,	જીવં	
વીર મુનિ કહે ધર્મ કરોતો, મસાર જાઓ તરી	જીવં	૧૧

૯૧ શ્રી શાલીભદ્રની સજ્જાય.

ગાંગુહી નગરી મોઝારોળ, વણઝાગ દેશાવર સાગેળ,
 ઇણ વણજેળ, ગ્તનકાળલ લેખ આવીયાળ ૧

લાખ લાખની વસ્તુ લાખેણી, એ વસ્તુ છે અતિ ઝોણી,
 દાઇ પગિમલળ, ગદમઢ મદિર પરિહરીળ ૨

પૂછે ગામને ચોતરે, લોક મળ્યા વિધ વિધ પરે;
જઈ પૂછ્યોજી, શાળીલદ્રને મંદિરેજી. ૩

શેઠાણી સુલદ્રા નિરખેજી, રત્નકંબલ લેઈ પરખેજી;
લેઈ પોચાડીજી, શાળીલદ્રને મંદિરેજી. ૪

તેડાવ્યો લંડારીજી, વીશ લાખ નિરધારી;
ગણી દેખ્યોજી, એહને ઘરે પોચાડોજી. ૫

રાણીકહે સુણ રાજાજી, આપણું રાજ કિશે કાજાજી;
મુજ કાજેજી એક ન લીધી લોખડીજી. ૬

સુણ હો ચેલણા રાણીજી, એ વાત મેં જાણીજી પીછાણીજી;
એ વાતનો અચંબો ઘણોજી. ૭

દાતણ તો જખ કરશુંજી, શાળીલદ્ર મુખ જોશુંજી;
શણુગારોજી ગજરથ ઘોડા, પાલખીજી. ૮

આગળ કુંતલ હીંચાવંતા, પાછળ પાત્ર નચાવંતા;
રાય શ્રેણિકજી, શાળીલદ્ર ઘેર આવીયાજી. ૯

પહેલે ભુવને પગ દીયો, રાજા મનમાં ચમકિયો;
કાંઈ જોજ્યોજી, આ ઘર તો ચાકર તણાંજી. ૧૦

ખીજે ભુવને પગ દીયો, રાજા મનમાં ચમકિયો;
કાંઈ જોજ્યોજી, આ ઘર તો સેવક તણાંજી. ૧૧

ત્રીજે ભુવને પગ દીયો, રાજા મનમાં ચમકિયો;
કાંઈ જોજ્યોજી, આ ઘર તો દાસી તણાંજી. ૧૨

ચોથે ભુવને પગ દીયો, રાજા મનમાં ચમકિયો;
કાંઈ જોજ્યોજી, આ ઘર તો શ્રેષ્ઠ તણાંજી. ૧૩

- રાય શ્રેણીકણ મુદ્રિકા, જોવાઈ જોળ કરે છકા,
માય લદાણ, થાળ લરી તવ લાવીયાણ ૧૪
- જાગો જાગો મોરા નદનણ, કેમ સુતા આણુદણ,
કાઈ આગણેણ, શ્રેણીક ગય પધારીયાણ, ૧૫
- હું નવિ જાણુ માતા જોલમા, હું નવિ જાણુ માતા તોલમા,
તુમે લેજયોણ, જેમ તમને મુખ ઉપજેણ ૧૬
- પૂર્વે કદી પૃછતા નહી, તો આમા શુ પૂછો મહી,
મોરી માતાણ, હું નવિ જાણુ વણુજ માણ ૧૭
- રાય કચિયાણુ લેજેણ, મોહ માગ્યા દામ દેજેણ,
નાણા ચૂકવીણ, ગય લડારે નખાવી દીયોણ ૧૮
- વળતી માતા ઈમ કહે, મારી નદન સફેડે,
કાઈ સાચેણ, શ્રેણીક રાય પધારીયાણ ૧૯
- ક્ષણુમા કરે કાઈ ગણયો, ક્ષણુમા કરે જે રાણયો,
કાઈ ક્ષણુમાણ, ન્યાય અન્યાય કરે મહીણ ૨૦
- પૂર્વે સુકૃત નવિ કીધા, સુપાત્રે દાન નવિ દીધા,
મુજ માયેણ, હજુ પણ એહવા નાથ છેણ ૨૧
- અખ તો ઠરણી ઠરણુણ, પચ વિષય પગિહગણુણ,
પાળી સચમણ, નાથ સનાથ થણુ મહીણ ૨૨
- ઈદ્રુયત અગતેજણ, આવે મહુને હેજણ,
નખ ગિખ લગીણ, અંગો પાગ શોલે ઘણુણ ૨૩
- સુકતા કળા નિમ અલકેણ, જને કુલળ અલકેણ,
ગલ શ્રેણીકેણ, શાળીભદ્ર જોળે લીયોણ ૨૪

- રાજા કહે સુણેા માતાજી, તુમ કુમર સુખ શાતાજી;
હવે એહનેજી, પાછો મંદિર મોકલોજી. ૨૫
- શાળીલદ્ર નિજ ઘર આવીયાજી, રાય શ્રેણીક ઘર સિધાવ્યાજી;
પછી શાળીલદ્રજી, ચિંતા કરે મનમાં ઘણીજી. ૨૬
- શ્રી જીનનો ધર્મ આદરું, મોહ માયાને પરિહરું;
હું છાંડુંજી, ગજ રથ ઘોડા પાલખીજી. ૨૭
- સુણિને માતા વીલખેજી, નારીયો સરવે તલખેજી;
તિણિ વેલાજી, અશાતા પામ્યાં ઘણીજી. ૨૮
- માત પિતાને બ્રાતજી, સહુ આજ પંપાજની વાતજી;
ઈણ જગમાંજી, સ્વારથના સરવે સગાંજી. ૨૯
- હંસ વિના શાં સરોવરિયાં, પિયુ વિના શાં મંદિરિયાં;
મોહ વશ થકાંજી, ઉચાટ એમ કરે ઘણોજી. ૩૦
- સર્વ નીર અમુદ્યજી, વાટ કહે તેલ કૂલેલજી;
શાહ ધન્નેજી, શરિર સમારણ માંડીયોજી. ૩૧
- ધન ઘેર સુલદ્રા નારીજી, બેઠા મહોલ મોઝારીજી;
સમારંતાંજી, એકજ આંસુ ખેરીયુંજી. ૩૨
- ગૌલદ્ર શેઠની બેટડી, લદ્રા બાઈ તોરી માવડી;
સુણ સુંદરિજી, તેં કેમ આંસુ ખેરીયુંજી. ૩૩
- શાળીલદ્રની બેનડી, બત્રીસ લોખંડની નણુદડલી;
તો તાહરેજી, શા માટે રોવું પડેજી. ૩૪
- જગમાં એકજ સાધ માહરે, સંયમ લેવા મન કરે;
નારિ એક એકજી, દિન દિન પ્રત્યે પરિહરેજી. ૩૫

- એ તો મિત્ર કાયરૂ, શુ લે સયમ ભાયરૂ,
જીલલડીજી, મુખ માયાની જીદી જાણવીજી ૩૬
- કહેવુ તો ઘણુ મોહલુ, પણ કરવુ અતિ દોહલુ,
સુણો સ્વામીજી, એહવી ઋદ્ધિ કુણુ પગિહરેજી ૩૭
- કહેવુ તો ઘણુ મોહલુ, પણ કરવુ અતિ દોહલુ,
સુણુ સુદરીજી, આજથી ત્યાગી તુજનેજી ૩૮
- હું તો હસતી મલકીને, તુમે કીયો તમાસો હલકીને,
સુણો સ્વામીજી, અજ તો રિંતા નવિ ધરૂજી ૩૯
- ચોટી અખોડો વાળીને, શાહ ધત્તો ઉઠ્યા ચાલીને,
કાંઈ આવ્યાજી, શાજિભદ્રને મદિરેજી ૪૦
- ઉઠો મિત્ર કાયરૂ, સયમ લેઈએ ભાયરૂ,
આપણુ દોય જણાજી, મયમ શુદ્ધ આરાધિએજી ૪૧
- શાજીભદ્ર વેરાગીયા, શાહ ધત્તો અતિ ત્યાગીયા,
દોનુ રાગીયાજી, શ્રી વીર સમીપે આવીયાજી ૪૨
- સયમ મારગ લીનોજી, તપસ્યાએ મન લીનોજી,
શાહ ધત્તોજી, માસ ખમણુ કરે પારણાજી ૪૩
- તપ કરી દેહને ગાળીજી, દુપણુ મઘળા ટાળીજી,
વૈભાર ગિરિજી, ઉપર અણસણુ આદર્યોજી ૪૪
- ચઢતે પરિણામે સોયજી, કાળ કરી જણુ દોયજી,
દેવગતિયેજી,^૧ અનુત્તર વિમાને ઉપન્યાજી ૪૫
- સુર સુખને તિહા લોગવી, ત્યાથી દેવ દોનુ ચવી,
વિદેહેજી, મનુષ્યપણુ તેહ પામશેજી ૪૬

- સુધો સંયમ આહરી, સકળ કર્મને ક્ષય કરી;
લહી કેવળજી, મોક્ષ ગતીને પામશેજી. ૪૭
- દાન તણાં દૂળ દેખોજી, ધનો શાળિભદ્ર પેખોજી;
નહિ દેખોજી, અતુલ સુખ તિહાં પામશેજી. ૪૮
- ધ્રમ જાણી સુપાત્રને પેખોજી, જિમ વેગો પામો મોક્ષોજી;
નહિ જોખોજી, કહીયે જીવને ઉપજોજી. ૪૯
- ઉત્તમના ગુણ ગાવજી, મન વંછિત સુખ પાવેજી;
કહે કવિજનજી, શ્રોતાજન તુમે સાંભળોજી. ૫૦

દર શ્રી ચંદ્રરાજ અને ગુણાવલી રાણીના કાગળ.

તત્ર પ્રથમ ચંદ્રરાજ લિખિત પત્ર પ્રારંભ

(મેતારજ મુનિવર, ધન ધન તુમ અવતાર-એ દેશી)

- સ્વસ્તિ શ્રી મરુદેવિનાજી, પુત્રને કરૂંરે પ્રણામ,
જેહથી મનવંછિત ફળ્યાંજી, ઉપગારી ગુણધામ;
ગુણવંતી રાણી, વાંચજ્યો લેખ ઉદાર. એ આંકણી. ૧
- સ્વસ્તિ શ્રી આભાપુરેજી, સર્વે ઉપમા ધીર;
પટરાણીય ગુણાવળીજી, સર્જન ગુણે ગંભીર. ગુ૦૨
- શ્રી વિમળાપુર નયરથીજી, લખિતંગ ચંદ નરિંદ;
હિત આશિર્વાદ વાંચજોજી, મનમાં ધરિય આનંદ ગુ૦૩
- આંહી કુશળ ખેમ છે, નાલીનંદન સુપસાય;
જગમાં જશ કીર્તિ ઘણીજી, સુરનર સેવે છે પાય. ગુ૦૪
- તુમચા ખેમ કુશળ તણીજી, કાગળ લખજો સદાય;
મળવું જે પરદેશમાંજી, તે તો કાગળથીરે થાય. ગુ૦૫

- સમાચાર એક પ્રીતજોઈ, મોહન ગુણ મણિમાલ,
ઈહા તો મુગ્ધ કુડથીજ, પ્રગટી છે મગળમાળ ૨૫૦૬
- તેહની હર્ષ વધાઈનોજ, રાણી એ જાણજો લેખ,
જો મનમા પ્રેમ જ હુવે તો, હર્ષ જ્યો કાગળ દેખ ૨૫૦૭
- તુમ સજ્જન ગુણ સારેજ, ક્ષણ ક્ષણમા મો વાર,
પણ તે દિન નવિ વીસરેજ, કછેરની કાળ એ ચાર ૨૫૦૮
- જાણી નહી મુજ પ્રીતડીજ, થઈ તુ સાસુ ને આધીન,
તે વાતો મ ભારતાજ, શુ કહીએ મન પામ્યુ છે રે દીન ૨૫૦૯
- પણ તુ શુ કંઈ કામિનીજ, શુ કરીએ તુજ નાર,
સ્ત્રી હોવે નહીં કેહનીજ, ઈમ જોલે છે સમા ૨૫૧૦
- સુતા વેચે કતનેજ, હણે વાવને ચોર,
ખીએ ખીલાડીની આખથીજ, એહવી નારી નિઠોર ૨૫૧૧
- ચાલે વાકી દૃષ્ટિથીજ મનમા નવ નવા સ્થ,
એ લક્ષણ બલિચારીનાજ, પડીત જોલે પ્રપથ ૨૫૧૨
- એક સમજાવે નયણથીજ, એક મમજાવે રે હાથ,
એહ ચગિત્ર નારી તણાજ, જાણે છે શ્રી જગનાથ ૨૫૧૩
- આકાશે તારા ગણેજ, તોજે માયઃ નીર,
પણ સ્ત્રી ચગિત્ર ન ઠહિ ગહેજ, મુરગુરુ સંજોરે ધીર ૨૫૧૪
- કપટી નિસ્તેહી કહીજ, વળી તે નાગી મર્વ,
ઈદ્રચદ્રને લોળવ્યાજ, આપણ ક્રીએ ગોગર્વ ૨૫૧૫
- નદી નીર ભુજ જળે તરેજ, કહેવાય છે રે અનાથ,
એક વિષયને ઘરણેજ, હણે કતને નિજ હાથ ૨૫૧૬

- ગામમાં બીહિ શ્વાનથીજી, વનમાં ઝાલે છે વાઘ;
નાસે દોરડું દેખીનેજી, પકડે દ્રણિધર નાગ. ગુ૦૧૭
- ભર્તૃહરી રાજા વળીજી, વિક્રમરાય મહા ભાગ;
તે સરખા નારી તણાજી, કદિય ન પામ્યા તાગ. ગુ૦૧૮
- તો રાણી તુજ શું કહુંજી, એ છે સંસારની રીત;
પણ હું એમ નવિ જાણતોજી, તુંજને એવી અવિનીત. ગુ૦૧૯
- તુજને ન ઘટે કામિનીજી, કરવો અંતર એમ;
માહરી પ્રીત ખરી હતીજી, તું પલટાણી કેમ. ગુ૦૨૦
- મુજથી છાની ગોઠડીજી, સાસુથી કરે જેહ;
જિમ વાઘ્યાં તિમ તેં લણ્યાંજી, ફળ પામી તું એહ. ગુ૦૨૧
- હું બહાલો નહી તાહરેજી, બહાલી સાસુ છે એક;
તો વહુને સાસુ મળીજી, મોકલે મહાલ જ્યો છેક. ગુ૦૨૨
- દોષ કીશો તુજ દીનિયેજી, જોતાં હર્ષડે વિભાસ,
ભાવી ભાવ મટે નહીજી, મનમાં આવે છે રોષ;
પ્રીતિ દશા સંભારતાજી, ખડુ ઉપજે છે સંતોષ. ગુ૦૨૪
- કાગળ થોડો ને હિત ઘણુંજી, મુજથી લખ્યું નવિ જાય;
સાગરમાં પાણી ઘણુંજી, અર્થ સમસ્યા ગાગરમાં ન સમાય. ગુ૦૨૫
- ^૧ઘઉંની પહેલાં નીપજેજી, પીળું તરૂવર તાસ;
પહેલે ચોથી માતરાજી, તે છે તું મારી પાસ. ગુ૦૨૬
- રદોનારી અતિ સામળીજી, પાણીમાં હે વસંત;
તે તુજ સર્જન દેખવાજી, અળજે અતિ થરંત. ગુ૦૨૭

૧મઠ માહે તાપસ વમેણ, વિચે દીને છકાર,	
તુમ અમ એવી પ્રીતડીણ, જાણે છે કિરતા	શુ૦૨૮
ગ્સાત પાચને તેરમાણ, મેળવજ્યો દોઈ ચાર,	
તેહના પામે તુમે વસ્યાણ, સ્નેહ નહિય લગા	શુ૦૨૯
એ ચારે મમસ્યા તણેણ, કરજ્યો અર્થ વિચાર,	
પ્રીતિદશા નિમ ઉણામેણ, પ્રકટે હર્ષ અપા	શુ૦૩૦
કાગળ વાચી એહનોણ, લખને તુગ્ત જવાણ,	
સામુને ન જણાવશેણ, ને હોય હહાપણ આપ	શુ૦૩૧
વળી હલકાગ મુખથકીણ, સહુ જાણને અવદાત,	
કાગળથી અધિકી ઘણી, કહેશે મુખથી વાત	શુ૦૩૨
ધણિ પદે ચદ નરેસજેણ, લખિયો લેખ શ્રીકા,	
દીપવિજય કહે સાલજો, આગળ વાત ગ્માળ	શુ૦૩૩

૬૩ દ્વિતીય ગુણાવલી ગાણી લિખિત પત્ર

(દોઢા)

શ્રીવગ્દા જગદગિદા, શાગ્દા માતા દયાળ,	
મુગ્નજ જમ મેવા કદે, વાલી જમ ગ્સાળ	૧
ત્રિભુવનમે દીગ્તિ સદા, વાદન હસ મુવા,	
જડ બુદ્ધિ પત્રવ ક્રિયા, જહુ પડિન કવિગાય	૨
પુસ્તાક વિદ્યા દગ ધદે, મી અજારી ખામ;	
દાશમી જગઅમ્યમે, તેહનો દામ નિવાસ	૩

એ જગદંબા પદ નમી, વરણુવું બીજે લેખ; ૪
 શ્રોતાને સુણતાં થકાં, પ્રગટે હર્ષ વિશેષ.
 ચંદ લેખ વાંચી કરી, ગુણાવળી નિજ નાર; ૫
 ઉત્તર પાછો કંથને, લેખ લખે શ્રીકાર.

(ધવળ શેઠ લેખ ભેટણું—એ દેશી.)

સ્વસ્તિશ્રી વિમળાપુરે, વીરસેન કુળચંદ રે;
 રાજ રાજેશ્વર રાજિયા, સાહિબ ચંદ નરંદ રે,
 વાંચજો લેખ મુજ વાલહા. એ આંકણી ૦ ૧
 શ્રી આલાંપુર નગરથી, હુકમી દાસી સકામ રે;
 લખિતંગ રાણી ગુણાવળી, વાંચજો મહારી સલામ રે. વાં ૦ ૨
 સાહિબ પુણ્ય પસાયથી, ઈંહા છે કુશળ કલ્યાણ રે;
 બહાલાના ખેમ કુશળ તણા, કાગળ લખજો સુખાણ રે. વાં ૦ ૩
 સમાચાર એક પીછજો, ક્ષત્રી વંશ વજ્રર રે;
 મુજ દાસીની ઉપરે, કૃપા કરી વડધીર રે. વાં ૦ ૪
 બહાલા એ જે લેખ મોકલ્યો, સેવક ગિરધર સાથે રે;
 ખેમે કુશળે આવીયો, પહોત્યો છે હાથે હાથ રે. વાં ૦ ૫
 બહાલાનો કાગળ દેખીને, ટળીયા દુઃખના વૃંદ રે;
 પિયુને મળવા જેટલો, ઉપન્યો છે આણુંદ રે. વાં ૦ ૬
 સુરજ કુંડની મહેરથી, સફળ થયો અવતાર રે;
 તે સહુ કુશળ કલ્યાણના, આવ્યા છે સમાચાર રે. વાં ૦ ૭
 સોળ વરસના વિયોગનું, પ્રગટ્યું દુઃખ અપાર રે;
 કાગળ વાંચતાં વાંચતાં, ચાલી છે આંસુની ધાર રે. વાં ૦ ૮

- ને ંહાલાએ લેખમા, લખિયા ઝોલળા જેહ રે,
 મુજ અવગુણુ જોતા થકા, થોડા લખિયા છે એહ રે વા ૯
- સાહિબ લખવા જોગ છો, હુ માલજવા જોગ રે,
 જેહવા દેવ તેવી પાતરી, સાચી કહેવત લોક રે વા ૧૦
- મમત્યા ચાગ લખી તુમે, તે મમજી છુ સ્વામ રે,
 મનમા અર્થ વિચારતા, હરખે છે આતમ રામ રે. વા ૧૧
- હુ તો અવગુણની ભરી, અવગુણુ ગાડા લાખ રે,
 જિમ કોઈ વાયુના જોગથી, બગડી આખા માખ રે વા ૧૨
- મુજ અવગુણુ જોતા થકા, નાવે તમને મહેર રે,
 પણ ગિર્યા ગલીર છો, જેવી સાયર લહેર રે વા ૧૩
- ગિર્યા સહેજે ગુણુ ઠગે, કતમ કાગણુ જાણુ રે (જાણુ રે),
 જળ મીચી સરોવર ભરે, મેઘ ન માગે દાણુ રે વા ૧૪
- પત્થર મારે છે તેહને, કૃણ આપે છે અળ રે,
 તિમ તુમ મરિખા સાહિબા, ગિર્યા ગુણુ નીલુળ રે વા ૧૫
- કાપે ચઢત તેહને આપે છે, મુગધ અપાર રે,
 મુજ અવગુણુ નાણ્યા હિયે, ધન્ય ધન્ય તુમ અવતાર રે વા ૧૬
- મુજ મગિની કોઈ પાપિણી, દીમે નહી મઆર રે,
 માન્યુ પાસુતુ કરુ, છેતરીયો લગ્યાર રે વા ૧૭
- મે જાણ્યુ નહી એહવુ, હુ તો લોળી નાર રે,
 સામુ ને કાને ચઢી, મમજી નહી લગાર રે વા ૧૮
- મે આગળવી લહી નહી, મામુ એહવી નાવ રે,
 આપી ગાઠની ખીચડી, જાણુ પેલાની માથ રે વા ૧૯

- કાંઈક કાચા પુણ્યથી, સદ્બુદ્ધિ પણ પલટાય રે;
જિમ રાણીને ખોળનું, ખાધાનું મન થાય રે. વાં૦ ૨૦
- કરી પ્રપંચ ઇણ સાસુએ, ઘણો દેખાડ્યો રાગ રે;
પછે તો વાત વધી ગઈ, થયો પીંછનો કાગ રે. વાં૦ ૨૧
- કિહાં આભા વિમળાપુરી, જોયા જેહ તમાસરે;
હાંસીથી ખાંસી થઈ, કરવા પડિયા વિમાસ રે. વાં૦ ૨૨
- પરણ્યાની સહુ વાતડી, મુજને કહી પ્રભાતરે;
જો તે ઠેકાણે દાટડી, તો એવડું નવિ થાત રે. વાં૦ ૨૩
- મિંઢળની સહુ વાતડી, મેં કહી સાસુને કાન રે;
પછે તો ઝાલ્યું નવિ રહ્યું, પ્રગટ્યું ત્રીભું તાન રે. વાં૦ ૨૪
- મહાર્ક ક્યું મુજને નડ્યું, આડું આબ્યું કોઈ રે;
ચોરની માતા કોઠીમાં, મુખ ઘાલી જિમ રોય રે. વાં૦ ૨૫
- પસ્તાવો શો કરવો હવે, કહ્યું કાંઈ ન જાય રે;
પાણી પી ઘર પૂછતાં, લોકોમાં હાંસી થાય રે. વાં૦ ૨૬
- જે કાંઈ ભાવી ભાવમાં, જે વિધિ લખિયા લેખ રે,
તે સવિ ભોગવવા પડે, તિહાં નહી મીનને મેખ રે. વાં૦ ૨૭
- સાસુના જાયા વિના, સોળ વરસ ગયાં જેહ રે;
મુજ અવગુણની વાતડી, જાણે કેવળી તેહ રે. વાં૦ ૨૮
- પણ કુર્કટથી જે નર થયા, તે વિસ્તરશે વાત રે;
સાસુ સાંભળશે કદા, વળી કરશે ઉતપાત રે. વાં૦ ૨૯
- તે માટે સાવધાનથી, રહેજો ધરિય ઉદ્ભાસ રે;
જેહવા તેહવા લોકનો, કરશો નહિ વિશ્વાસ રે. વાં૦ ૩૦

(૩૯૫)

સામુને કહેવરાવજો, ઇહા આવ્યાનો લાવ રે,
પછે જોહવા ખાસા પડે, તેવા જોલજો દાવ રે વા૦ ૩૧

મુજ અવગુણની ગાઠડી, નાખજો ખારે નીચ રે,
નિજદાસી કરી જાણજો, મુજ નણદીના વીચ રે વા૦ ૩૨

કાગળ લખજો ફરી ફરી, કૃપા ઝી એકમત રે,
ઠંડેલા દરિસણુ આપજો, શરીરના કરજો જતન રે વા૦ ૩૩

તુજ ખડેની ઠંડાલી ઘણુ, પ્રેમલા લગ્ગી જોહ રે,
તેહને ખહુ હેતે કગી, જોલાવજો ધગી નેહ રે વા૦ ૩૪

સમસ્યા-રાધા પતિ કે કરવમે, પચ જ અક્ષર લેજો રે,
પ્રથમ અક્ષર ફરે કરી, વધે તે મુજને દેજો રે વા૦ ૩૫

જો હવે સુરજ કુડથી, વિધન થયા વિગગળ રે,
તો સહુ પુણ્ય પસાયધી, ફળશે મગળ માલ રે વા૦ ૩૬

ઈમ લેખ લખી ગુણાવળી, પ્રેમ્યો પ્રીતમ પાસ રે,
દીપવિજય કહે અદની, હવે ફળશે સહુ આશ રે વા૦ ૩૭

૯૪ શ્રી પૃથ્વીચંદ્ર અને ગુણુસાગરનું ત્રિદાળીઉં.

(દોહા)

શામન નાયક મુખકર, વહી વીચ ળણુદ,
પૃથ્વીચંદ્ર મુનિ ગાયશુ, ગુણુમાગર મુખકદ ૧

ઉત્તમતા ગુણુ ગાવતાં, ગુણુ આવે નિજ અગ,
વાત ઘણી વૈગચની, સાલજો મન રંગ. ૨

શંખ કલાવતી ભવથકી, ભવ એકવીશ સંબંધ;
ઉત્તરોત્તર સુખ ભોગવી, એકવીશમે ભવે સિદ્ધ. ૩

પણ એકવીશમા ભવતણો, અદ્ય કહું અધિકાર;
સાંભળજો સનમુખ થઈ, આતમને અહિતકાર. ૪

ઢાળ ૧ લી.

(કંત તમાકુ પરિહરો—એ દેશી.)

નગરી અયોધ્યા અતિ ભલી, રાજ્ય કરે હરિસિંહ; મેરે લાલ;
પ્રિયા પદ્માવતી તેહને, સુખ વિલસે ગુણુગેહ, મેં લાલ.

ચતુર સ્નેહી સાંભળો. ૧ (એ આંકણી)

સર્વારથથી સુર ચવી, તસ કુખે અવતાર; મેં લાલ;
રૂપકળા ગુણુ આગળો, પૃથ્વીચંદ્ર કુમાર. મેં લાલ.

ચતુર સ્નેહી સાંભળો. ૨

સંમ પરિણામી મુનિ મમો, નિરાગી નિરધાર; મેં લાલ;
પિતા પરણાવે આગ્રહે, કન્યા આઠ ઉદાર. મેં લાલ.

ચતુર સ્નેહી સાંભળો. ૩

ગીત વિલાપની સમગણે, નાટક કાય કલેશ; મેં લાલ;
આભુષણ તનુ ભાર છે, ભોગને રોગ ગણેશ, મે. લાં ચં ૪

હું નિજ તાતને આગ્રહે, સંકટ પડિયો જેમ; મેં લાલ;
પણ પ્રતિજોધું એ પ્રિયા, માતપિતા પણ એમ. મે. લાં ચં ૫

જે સવિ સંયમ આદરે, તો થાયે ઉપકાર; મેં લાલં
એમ શુભ ધ્યાને ગુણુ નિલો, પહેલયો ભવન મઝાર. મે. ચ. ૬

નારી આઠને ઈમ કહે, સાંભળો ગુણુની ખાણ; મેં લાલં
ભોગવતાં સુખ ભોગ છે, વિપાક કહુંવા જાણ. મેં લાં ચં ૭

ડિપાક ફલ અતિ મધુર છે, ખાધે છડે પ્રાણ, મેં લાલં
 તેમ વિષયસુખ જાણ્યો, એકવી જિનની વાણ મેં લાં ચં ૮
 લવ લવ લમતા જીવડે, જેહ આરોગ્યા ધાન, મેં લાલં
 તે સવિ એકઠા જો કરે, તો સવિ ગિરિવ માન મેં લાં ચં ૯
 અગ્નિ જો તૃપ્તિ ઇધણે, નદીએ જલધિ પુરાય, મેં લાં
 તો વિષય સુખ ભોગવી, જીવ તૃપ્તો થાય મેં લાં ચં ૧૦
 વિષય સુખ પરલોકમે, ભોગવીયા ઇણ જીવ, મેં લાલં
 તોપણ તૃપ્ત નવિ થયો, કાલ અસખ્ય અતીવ મેં ચં ૧૧
 ચતુરા સમજો સુદરી, સુઝો મત વિષયને કાજ, મેં લાલં
 સસાર અટવી જિતરી, લહિયે શિવપુર રાજ મેં લાં ચં ૧૨
 કુમળી વાણી સાલગી, જુઝી ચતુર સુજાણ, મેં લાલં
 લધુ કમીં કહે સાહેબા, ઉપાય કહે ગુણખાણ મેં ચં ૧૩
 કુમર કહે સયમ ગ્રહો, અદ્ભુત એહ ઉપાય, મેં લાલં
 નારી કહે એમ વિસગ્જો, સયમે વાર ન થાય મેં ચં ૧૪
 કુમર કહે પડખો તુમે, હમણા નહિ ગુર જોગ, મેં લાલં
 સદગુર જોગે સાધશુ, મયમ છાડી ભોગ મેં લાં ચં ૧૫
 માતપિતા મન ચિંતવે, નાગીને વસ નહિ થાય, મેં લાલં
 ઉલટી નારી વગ જરી, કુમરનુ ગાયુ ગાય મેં લાં ચં ૧૬
 ને હવે ગાન કીજીએ, તો લગશે રાજ્યને કાજ, મેં લાલં
 નગપતિ ઈમ મન ચિંતવી, યાયે કુમરે રાજ. મેં લાં ચં ૧૭
 પિતા ઉપરોધ આદરે, ચિંતે મોહના ઘાટ, મેં લાલં
 ખાળે ગાન્ય વૈગાગીયો, જોતો ગુડની વાટ મેં લાં ચં ૧૮

રાજસલાચે અન્યદા, પૃથ્વીચંદ્ર સોહંત; મેં લાલ
 ઈણુ અવસર વ્યવહારીયો, સુધન નામ આવંત. મેં ચં ૧૯
 રાજ પુછે તેહને, કોણ કોણ જોયા દેશ; મેં લાલ
 આશ્ચર્ય દીઠું જે તમે, ભાંખો તેહ વિશેષ. મેં લાં ૨૦ ચં ૨૦
 શેઠ કહે સુણ સાહીબા, એક વિનોદની વાત; મેં લાલ
 સાંભળતાં સુખ ઉપજે, ભાંખુ તે અવદાત. મેં લાં ૨૧ ચં ૨૧

દોહા.

કૌતુક જોતાં ખહુ ગયો, કાળ અનાદિ અનંત;
 પણ તે કૌતુક જગ વડું, સુણતા આતમશાંત. ૧
 કૌતુક સુણતાં જે હુવે, આતમનો ઉપકાર;
 વક્તા શ્રોતા મન ગહગહે; કૌતુક તેહ ઉદાર. ૨

ઢાળ ૨ છ.

(ગિરિ વૈતાલની ઉપર—એ દેશી.)

આન્યા ગજપુર નયરથી, તિહાં વસે વ્યવહારીરે, લો.
 અહો તિહાં વસે વ્યવહારીરે; લો.
 રત્ન સંચય તસ નામ છે, સુમંગળા તસ નારીરે, લો.
 સુમંગળા તસ નારીરે. લો. ૧
 શુણસાગર તસ નંદનો, વિદ્યાશુણનો દરિયોરે; લો. અ. વિ.
 ગોખે ખેઠા અન્યદા, જુએ તે સુખ ભરિયોરે. લો. અ. જુ. ૨
 રાજપંથે સુનિ મલપતો, દીઠો સમ ભરિયોરે; લો. અ. દી.
 તે દેખી શુભ ચિંતવે, પુરવ ચરણ સાંભરિયોરે. લો. અ. પુ. ૩

માતાપિતાને એમ કહે, મુખીયો મુજ દીજેરે, લો અ સુ
 સયમ લેશુ હુ મહી, આજા મુજ દીજેરે લો અ આ ૪
 માતાપિતા કહે નાનદા, સયમે ઉમાદ્યોરે, લો અ મ
 તો પણ પરણો પદમણી, અમ મન હરખાવોરે. લો અ અ ૫
 સયમ લેજો તે પછી, અતરાય ન કગ્ગુરે, લો અ અ.
 વિનયી વાત અગી કરી, પછી સયમ વગ્ગુરે, લો અ ૫ ૬
 આઠ કન્યાના તાતને, ઈમ લાંખે વ્યવહારીરે લો અ ઈ
 અમ સુત પરણવા માત્રથી, થાશે સયમ ધારીરે, લો અ થા ૭
 ઈમ સુણી મત ચમકિયા, વગ ખીજો કગ્ગુરે, લો અ વ
 કન્યા કહે નિજ તાતને, આ લવ અવગ ન વગ્ગુરે લો અ આ ૮
 જે કરશે એ ગુણનિધિ, અમો તેહ આદરશુરે, લો અ અ
 રાગ વૈરાગી દોપમે, તસ આણા ગિરે ધગ્ગુરે લો અ ત ૯
 કન્યા આઠના વચનથી, હગ્ગ્યા તે વ્યવહારીરે, લો અ હ
 વિવાહ મહોત્સવ તમ માડીયા, ધવલ ગાવે નાગીરે લો અ ધ ૧૦
 ગુણસાગર ગિરેઓ હવે, વગ્ગોડે વર મોહોરે, લો અ વ
 ચોરીમાહે આવીયા, કન્યાના મન મોહોરે લો અ ઠ ૧૧
 હાથ મેળાવો હર્ષશુ, માજન જન મહુ મળિયારે, લો અ મા
 હવે કુમર શુભ ચિતમે, ધર્મધ્યાન સાબરીયારે લો અ ધ ૧૨
 સયમ લેઈ મુગુરુ કને, શ્રુત ભણુ મુખદ્રાગીરે, લો અ શ્રુ
 સમતાગમમા ઝીલશુ, કામ કપાયને વારીરે લો અ ઠા ૧૩
 ગુરુ વિનય નિત્ય મેવશુ, તપ તપમુ મનોહારી લો અ ત
 દોષ બેનાગીશ ટાળશુ, માયા લોભ નિવારીરે લો અ મા ૧૪ ,

જીવિત મરણે સમપણું, સમ તૃણ મણિ ગુણશુરે; લો. અ. સ.
સંયમયોગે થિર થઈ, મોહ રિપુને હણશુરે. લો. અ. મો. ૧૫

ગુણસાગર ગુણ શ્રેણિયે, થયા કેવળ નાણીરે; લો. અ. થ.
નારી પણ મન ચિંતવે, વરિયે અમ ગુણખાણીરે. લો. અ. વ. ૧૬

અમે પણ સંયમ સાધશું, નાથ નગીના સાથે રે; લો. અં નાં
એમ આઠે થઈ કેવળી, કર પિયુડા હાથે રે. લો. અં કં ૧૭

અંખર ગાળે હુંદુલી, જ્યજ્ય રવ કરતારે; લો. અં જં
સાધુ વેષ તે સુરવરા, સેવાને અનુસરતા રે. લો. અં સેં ૧૮

ગુણસાગર મુનિરાજના, માતપિતા તે દેખીરે; લો. અં માં
શુભ સંવેગે કેવળી, ઘાતીચાર ઉવેખી રે. લો. અં ઘાં ૧૯

નરપતિ આવે વાંદવા, મન આશ્ચર્ય આણી રે; લો. અં મં
શંખ કળાવતી ભવ થકી, નિજ ચરિત્ર વખાણી રે. લો. અં નિં ૨૦

ભવ એકવીશ તે સાંભળી, બુઝયા કેઈ પ્રાણી રે; લો. અં બું
સુધન કહે સુણો સાહેબા, અત્ર આવ્યો ઉમાહી રે. લો. અં અં ૨૧

પણ તે કૌતુક દેખવા, મનડો મુજ હરખાયો રે; લો. અં મં
કેવળજ્ઞાની મુજ કહે, શું કૌતુક ઉદલાસે રે. લો. અં શું ૨૨

એહથી અધીકું દેખશો, અયોદ્ધા નામા આમે રે લો. અં અં
તે નિસુણી મુનિ પયનમી, આવ્યો ઇણુ ઠામે રે. લો. અં આં ૨૩

કૌતુક તુમ પ્રસાદથી, જોશું મુજશ કામી રે; લો. અં જોં
એમ કહીને સુધન તિહાં, ઉભો શિર નામી રે. લો. અં ઉં ૨૪

(૪૦૧)

દોહા.

પૃથ્વીચ દ્ર તે સાભળી, વાઘ્યો મન વૈગગ, ધન ધન તે ગુણ સાગર
પામ્યો ભવ જલ તાગ ૧

હુ નિજ તાતને દાક્ષિણે, પડિયો રાજ્ય મઝાર, પણ હવે નિસ-
રશુ કદા, થાશુ કળ અણગાર ૨

ઢાળ ૩ છ.

ધનધન જે મુનિવર ધ્યાને રમે, કરતા આતમ શુદ્ધ મુનીસર,
રાજા ચિંતે સદ્ગુરુ સેવના, કરશુ નિર્મળ બુદ્ધ, ધન ધન
જે મુનિવર ધ્યાને રમે ૧

કળહુ સમઠમ સુમતિ એવશુ, ધરશુ આતમ ધ્યાન, મું ઇમ
ચિંતવતા અપૂરવ ગુણ ચઢે, દ્રેણીએ શુકલ ધ્યાન મુનીસર,
ધનધન જે મુનિવર ધ્યાને રમે ૨

ધ્યાન બળે સવિ આવરણ કાય કરી, પામ્યા કેવળજ્ઞાન, મુનીસર,
હર્ષભરી સોહમપતિ આવિયા, વેશ વહે બહુમાન, મુનીસર
ધનધન જે મુનિવર ધ્યાને રમે ૩

સાભળી માત પિતા મન સબ્રમે, આવ્યા પુત્રની પાસ, મું
એશુ એશુ એણીપેદે બોલતા, હગ્નિહ હર્ષ ઉલ્લાસ મું ધં ૪
દયિતા આઠ મુણી મન હર્ષથી, ઉલટ અગ ન માય, મું
સવેગ ગગ તરગ મે ઝીલતી, આઠે કેવળી થાય મું ધં ૫

સારથ મુધન પણ મન ચિંતવે, કૌતુક અદ્ભુત દીઠ, મું
નરપતિ પૂછે મુનિ ચગ્ણે નમિ, મ્નેહનુ કાગ્ણ નિહ મું ધં ૬

કેવળી કહે પૂરવ ભવ સાંભળો, નયરી ચંપા જયરાય; મું
 સુંદરી પ્રિયતમી નામે તેહને, કુસુમાયુધ સુત થાય. મું ધ૦ ૭
 સંપતિ સંયમ પાળી શુભ મના, વિજય વિમાન તે જાય; મું
 અનુત્તર સુખ વિલસી સુરતે ચઢ્યાં, થયાં તુમે રાણી ને રાય. મું ધ૦ ૮
 કુસુમાયુધ પણ સંયમ સુરચવી, થયો તુમ સુત તણે નેહ; મું
 માતપિતા પણ પૃથ્વીચંદ્રનાં, સુણી થયાં કેવળી તેહ. મું ધ૦ ૯
 સારથ પૂછે પૃથ્વીચંદ્રને, શુણુસાગર તુમે કેમ; મુનીસર૦
 મુનિ કહે પૂર્વભવ અમનંદનો, કુસુમકેતુ તસ નામ. મું ધ૦ ૧૦
 એહિજ દયિતા દોયને તે ભવે, સંયમ પાળી તે સાર; મું
 સમ ધર્મે સવિ અનુત્તર ઉપન્યા, આભવ પણ થઈ નાર. મું ધ૦ ૧૧
 સાંભળી સુધન શ્રાવક વ્રત લહે, ખીજા પણ બહુ બોધ; મું
 પૃથ્વી વિગેરે પૃથ્વીચંદ્રજી, સાદિ અનંત થયા સિદ્ધ. મું ધ૦ ૧૨
 નિત નિત ઉઠી હું તસ વંદન કરું, જોણે જગ જીત્યોરે મોહ; મું
 ચડતે રંગે હો સમસુખ સાગરું, કરતો શ્રેણી આરોહ. મું ધ૦ ૧૩
 જગ ઉપગારી હો જગહેતુ વચ્છળ, દીઠે પરમ કલ્યાણ. મું
 વિરહ મ પડશે હો એહવા મુનિ તણો, જાવ લહું નિરવાણ. મું ધ૦ ૧૪
 મુનિવર ધ્યાને હો જન ઉત્તમ પદ વરે, રૂપકલા શુણુ જ્ઞાન; મું
 કીર્તિ કમળા હો વિમળા વિસ્તરે, જીવવિજય ધરે ધ્યાન. મું ધ૦ ૧૫

૯૫ શ્રી અન્યત્વ સંબંધની સજ્જાય.

(ધન ધન સંપ્રતિ રાજ સાચો એ—દેશી.)

કહેનાં રે સગપણ કેહની માયા, કહેનાં સજ્જન સગાઈ રે;
 સજ્જન વરગ કોઈ ન સાથ આવે, આપે આપ કમાઈરે. કેહનાં ૧
 એ આંકણી ૦

મહાર મહાર મૌ કહે પ્રાણી, તહાર કેળુ સહાઈ રે,
 આપ સવારથ સહુને વહાલો, કુણુ સનનન કુણુ માઈ રે કે૦ ૨
 ચુલણી ઉદરે પ્રદક્ષત આયો, બુઝો માત સગાઈ રે,
 પુત્ર મારણુને અગ્નિજ કીધી, લાખના ઘર નિપજાઈ રે કે૦ ૩
 કાષ્ટ પજર ઘાલીને મારે, શસ્ત્ર ગ્રહી દોડે ધાઈ રે,
 કોણિકે નિજ તાતજ હણિયો, તો કિહા રહી પુત્ર સગાઈ રે કે૦ ૪
 ભરત ખાહુબળ આપે 'લડીયા, આપ આપે સજ થઈ રે,
 બાર વરસ સગ્રામજ કીધો, તે કિહા રહી ખાત સગાઈ રે કે૦ ૫
 ગુરુ ઉપદેશથી ગય પ્રદેશી, સુધુ સમક્રિત પાઈ રે,
 સ્વારથ વિણ સુરિ કતા, નારી માર્યો પિયુ વિષ પાઈ રે કે૦ ૬
 નિજ અગજના અગજ છેદે, બુઝો રાહુ કેતુ કમાઈ રે,
 સહુ સહુને નિજ સ્વાગ્ય બહાલો, કુણુ ગુરુને કુણુ ભાઈ રે કે૦ ૭
 સુભુમ દ્વરશુ ગમજ દાઈ, માહે માહે વઢે ઘનાઈ રે,
 ક્રોધ કરીને નગકે પહોત્યા, તો કિહા રહી તાત સગાઈ રે કે૦ ૮
 આણાકયે તો પર્વત માથે, કીધી મિત્ર ઠગાઈ રે,
 મરણુ પામી તે મનમા હગ્ગ્યો, તો કિહા રહી મિત્ર સગાઈ રે કે૦ ૯
 આપ સ્વારથ સહુને વહાલો, કુણુ સનનન કુણુ માઈ રે,
 જમ ગળનો તેડો આયો, ટગમગ જાવે ભાઈ રે કે૦ ૧૦
 સાચો થી નિનધર્મ સખાઈ, આગધો લયલાઈ રે,
 દેવવિજયે ઝવિ શિષ્યનો ઇણિપરે, તત્ત્વવિજય સુખદાઈ રે કે૦ ૧૧

૯૬ શ્રી સોળ સુપનની સજ્જાય.

(દોહા)

શ્રી ગુરુ પદ પ્રણમી કરી, સોળ સુપન સુવિચાર;
હસમ સમય તણા કહું, શાસ્ત્ર તણે અનુસાર. ॥ ૧ ॥

ઢાળ ૧ લી.

(શારદ બુધદાઠ એ—દેશી)

પાટલીપુર નયરે ચંદ્રગુપ્ત રાજન,
ચાણાચક નામે બુદ્ધિ નિધાન પ્રધાન;
એકદીન પોષધમાં સૂવા રચણી મઝાર,
તવ દેખે નરપતિ, સોળ સુપન સુખકાર. ॥ ૧ ॥

ત્રોટક—સુખકારક વારક દુઃખ કેરાં, નિરખે નૃપ વડ વખતે,
વાજિંત્ર તરે ઉગત સુરે, આવી ખેઠો તખતે;
ચાણાચક નાયક મતિ કેરો, આવી પ્રણમે પાય,
સોળ સુપન રચણાંતરે લાઘ્યાં, તેખોલે નરરાય. ॥ ૨ ॥

ચાલધુર સુહણે દેખે, સુરતરૂ ભાંગી ડાળ,
ખીને આથમિયો, સુરજ ણિળ અકાળ;
ત્રીને ચંદ્રચાલણી, ચોગે નાંખ્યા ભુત,
પાંચમે ખાર મણુને, દીઠો આહ અહ્ભુત. ॥ ૩ ॥

ત્રોટક—અતિ અહ્ભુત વિમાન વળ્યું, તિમ છે સુહણે દેખે;
કમળ ઉકરડે સાતમે આઠમે, આગિયો અંધારે પેખે;
સુકો સરોવર નવમે દક્ષિણ, પાસે ભરીયો નીર;
દસમે સુહણે સોવન થાળે, કુતરો ખાયે ખીર. ॥ ૪ ॥

ચાલ—ગજ ઉપર ચઢીયા, વાનર દેખે ઈચ્છાર,
મર્યાદા લોપે, સાગર સુપાન એ બાર,
મોટે રથે જ્યુતા, વાછડા તેરમે દેખે,
ઝાખાતિમ રથણાં, ચૌદમે સુપને પેખે ॥ ૫ ॥

ત્રોટક—તીમ દેખે પક્ષરમે વૃષભે, ચઢિયા રાજકુમાર,
કાળા ગજખેહુ માહો માહે, વઢતા સોળ એ માર,
એહવા મોળ સુપન જે લાધ્યા સભારે નૃપ જામ,
એહવે આવી દીયે વધાઈ, વનપાળક અલિરામ ॥ ૬ ॥

ચાલ—આમી તુમ વનમા, શ્રુતિસાગર ગુણ ખાણી,
લદ્રખાહુ મુનીસર, ચૌદ પૂર્વધર જાણી,
આવ્યા નિમ્મણીને, વદન કાળે જાય,
ચાણાયક સાથે, નરપતિ પ્રણવે પાય ॥ ૭ ॥

ત્રોટક—પાય નમીને નૃપતિ પુછે, મોળ સુપન સુવિચાર,
કૃપા કરી ભગવત મુજ દાખો, એહ કરો ઉપકાર,
તવ ગિરિઆ ગણધર શ્રુતસાગર, બોલ્યા નરપતિ આગે,
હુસમ આરે એહ સુપનરો, હોથે જહુલો લાભ ॥ ૮ ॥

ચાલ—સુરત રાજા ભાવે, નહિ લીયે સયમ ભાગલ,
આથમ્યો સુગંધિ જ અકાળે, તે આથમ્યુ ડેવજનાણલ,
જાતિ મમગતુ નિર્મળ ચોહી, નહિ મનપન્નવનાણલ ॥૯॥

ત્રીજે ચાલણી ચદ્ર ધયો જે, જનમત એણીપેરે હોથેલ,
વાપ ઉત્થાપ તે કરશે જહુલા, કપટી કુચર વિગોથેલ,
ભુતનામ્યા જે ભુતજે ચોગે, તે કુચર કુદેવ માનથેલ,
દ્રષ્ટિગે વ્યામોહા શ્રાવક, તેહના ભક્તો વાથેલ ॥૧૦॥

ખારફણો વિષધર જે દીઠો, તેહનું એહ ફળ જાણેલું;
ખાર વરસ દુર્લેક્ષ તે પડશે, હોશે ધર્મની હાણેલું;
વળ્યું વિમાન જે આવતું પાછું, તે ચારણ મુનિ નવિહોશેલું,
સાતિચારી આચારી થોડા, ધર્મે અધર્મે જશેલું. ॥૧૧॥

કમળ ઉકરડાનું ફળ એહી, નીચ ઉંચ કરી ગણિયેલું;
ક્ષત્રિય કુળ સુરા તેહી પણ, વિશ્વાસીને હણિયેલું;
આગીયા સુહણાનું ફળ જાણો, જિન ધર્મે દઢ થોડાલું;
મિથ્યાકરણી કરતા દીસે, શ્રાવક વાંકા ઘોડાલું. ॥૧૨॥

સુકા સરોવર દક્ષિણ પાસે, નિર ભરિયું સુવિદાસેલું;
આપ ઉગારણ કાને મુનિવર, દક્ષિણ દિશામાં જશેલું;
જિહાં જિહાં જિન કદ્યાણ તિહાં તિહાં, ધર્મનો વિચ્છેદ થાશેલું
સંત અસંતની પેરે મનાશે, ધરમી જન સીદાસેલું. ॥૧૩॥

સોવન થાળે ખીર લખે જે, કુતરો દશમે સુહણેલું;
ઉત્તમની ઉપરળ લક્ષ્મી, મધ્યમ ખડું પરિમાણેલું;
ગજ ઉપર જે વાનર ચઢીયા, તે હોશે મિથ્યાત્વી રાજાલું,
જિન ધર્મ વળી સંશય કરતા, મિથ્યા મતમાં તાજાલું. ॥૧૪॥

મર્યાદા લોપે જે સાગર, તે ઠાકુર મુકશે ન્યાયલું;
જુઠા સાચા સાચા જુઠા, કરશે લાંચ પસાયલું;
જેહ વડેરા ન્યાય ચલાવે, તેહ કરે અન્યાયલું;
કુડ કપટ છળ છંદ ઘણેરાં, કરતાં જુઠા ઉપાયલું. ॥૧૫॥

મહોટે રથે જે વાછડા જુત્યા, તેરમે સુપને નરેશલું;
વડ પણે સંયમ નહિ લેવે કોઈ, લઘુપણે કોઈક લેશેલું;
ભુખે પીડ્યા દુઃખે ભીડ્યા, પણ વૈરાગ ન ધરશેલું;
ગુરવાદિક મુકીને શિષ્યો, આપમતિ થઈ ફરશેલું. ॥૧૬॥

આખા રત્ન તે ચૈદ્રમે દીઠા, તે સુનીવર ગુણ હીણાળ,
આગમગત વ્યવહારને છડી, દ્રવ્યની વૃત્તિયે લીણાળ,
કહેણી રહેણી એક ન દીસે, હોશે ચિત્ત અનાચારાળ,
શુદ્ધ પરપર વૃત્તિ ઉવેગે, ન વહે પ્રતનો ભારાળ ॥૧૭॥

રાજકુમાર જે વૃષભે ચઢીયા છે, માહોમાહિ નવી મિળશેળ,
વિરૂઆ વૈર સમા સગાયે, પરસુ નેહ છે ધારશેળ,
કાળા ગજ બેહુ વઢતા દીઠા, ને માન્યા મેહ ન વરમેળ,
વીણજ બ્યાપારે કપટ ઘણેરા, તોહી પેટન ભરશેળ ॥૧૮॥

સોળ સુપનનો અર્થ સુણીને, ભદ્રબાહુ ગુરૂ પાસેળ,
હુસમ સમય તણા ફળ નિસુણી, રાજા હૈયે વિમાસેળ,
પુત્ર રાજ્ય ઠવી પ્રત લેઈ, સારે આતમ કાનળ,
ભવિક જીવ બહુલા પ્રતિ જોધ્યા, ભદ્રબાહુ ગુરૂરાજાળ ॥૧૯॥

ગુણરાગી ઉપશમ ગુણુરગી, વગ્તી પ્રસગ પ્રાણુળ,
સાચી સધહણા શુ પાલે, મહાપ્રત પથ સહિનાણીળ,
નિદા ન કરે વદને કેહની, જોલે અમૃત વાણીળ,
અપરપરા ભવજળધિ તરેવા, સમતા નાવ સમાણીળ ॥૨૦॥

શ્રી જિનશાસન ભાસ નણુદર, જોધિખીજ સુખકારાળ,
જીવદયા મનમાહે ધારો, કરૂણા રસ ભહારાળ,
એ સજ્જાય ભણીને સમજો, હુસમ સમય વિચારાળ,
ધીરવિમલ કવિરાયપસારે, નયવિજય જયકારાળ ॥ ૨૧ ॥

રાસ તથા છંદો.

૧ શ્રી ગૌતમ સ્વામીનો રાસ.

ઢાળ ૧ લી-ભાષા.

વીર જીજ્ઞેસર ચરણ કમલ, કમલા ક્યવાસો,
પણુમવિ પલણીશું સામિસાલ, ગોયમ ગુરૂ રાસો;
માણુ તાણું વચણુ એકંત કરવી, નિસુણો ભો ભવિયા,
જિમ નિવસે તુમ્હ દેહગેહ, ગુણુગણુ ગહગહિયા.

૧

જંખૂદીવ સિરિભરહ ખિત્ત, ખોણીતલ મંડણુ,
મગધદેશ સેણીયનરેસ, રિઉદલ ખળ ખંડણુ;
ધણુવર ગુન્વર ગામ નામ, જીહાં ગુણુગણુ સજ્જન,
વિખ્ય વસે વસુભૂઈ તથ્ય, જસુ પુહવી ભજ્જન.

૨

તાણુ પુત્ત સિરિ ઇંદભૂઈ, ભૂવલય પસિદ્ધો,
ચઉદહ વિજ્જન વિવિહ રૂવ, નારીરસ વિદ્ધો;
વિનય વિવેક વિચાર સાર, ગુણુગણુહ મનોહર,
સાત હાથ સુપ્રમાણુ દેહ, રૂપે રંભાવર.

૩

નયણુ વચણુ કર ચરણુ, જિણુવિ પંકજ જલપાડિય,
તેજે તારા ચંદ સૂર, આકાશ ભમાડિય;
રૂવે મયણુ અનંગ કરવી, મેહિદ્યો નિરધાડિય,
ધીરમે મેરૂ ગંભીર સિંધુ, ચંગમ ચય ચાડિય.

૪

પેખવિ નિરૂવમ રૂવ ભસ, જણુ જંપે કિંચિય,
એકાકી કલિ ભીત્ત ઇથ્ય, ગુણુ મેહિદ્યા સંચિય;

અહવા નિશ્ચે પુલ્લ જન્મ, નિશુવર ઈણ અચિય,
રલા પઉમા ગૌરી ગગા, રતિ હા વિધિ વચિય ૫

નહીં બુધ નહીં ગુરુ કવિ ન કોઈ, જસુ આગળ ગહિઓ,
પચસયા ગુણપાત્ર છાત્ર, હીઠે પરવરિઓ,
કરે નિગત ચક્ષુર્મ, મિથ્યામતિ મોહિય,
ઈણ છલ હોશે ચરમ નાહ, દસણહ વિમોહિય. ૬

વસ્તુ ૭૬

જ બૂદીવહ જ બૂદીવહ ભરહવામ મિ,
ખોણીતલ મહણ મગધ, દેમ મેણીય નરેસ,
વરગુવર ગામ તિહા, વિખ્ય વસે ધસુભૂઈ સુદર,
તસુ ભજના પુહવી મયલ, ગુણગણ રૂવ નિહાણ,
તાણ પુત્ત વિજના નિલઓ, ગોયમ અતિહિ સુખણ ૭
ઢાળ ૨ જી-ભાષા

ચરમ જીજીસર કેવળનાણી, ચઉવિહ સઘ પધકા જાણી,
પાવાપુરી સ્વામી સપત્તો, ચઉવિહ દેવનિકાયહિ જુત્તો ૮
દેવે સમવસગણ તિહા કીરે, જિન દીઠે મિથ્યામતિ ખીને,
ત્રિભુવનગુરુ સિહાસણ ગઈકા, તતખિણ મોહ દિગતે પધકા ૯
ક્રોધ માન માયા મદપૂરા, જાએ નાઠા જિમ દિન ચોરા,
દેવદુહિ આકાશે વાળે, ધર્મ નરેમર આવિયા ગાળે ૧૦
કુસુમવૃષ્ટી વિરથે તિહા દેવા, ચોસઠ ઇદ્ર જસુ માગે મેવા,
ચામર છત્ર શિરોવગિ મોહે, રૂપેહિ નિશુવર જગ મહુમોહે ૧૧
ઉવમમ રસભર ભગી વગ્મતા, જોજન વાણી વળાણ કરતા,
જાણવિ વર્દમાન નિણ પાયા, સુગ્ન કિન્નર આવે ગયા ૧૨
ક્રાંતિ સમૂહે ઝલ ઝલકતા, ગયણ વિમાણે ગ્ગુરણકતા,
પેળાવિ ઈદભૂઈ મનચિતે, સુગ આવે અમ્હ યજ હોવતે ૧૩

તીર તરંડક નિમ તે વહતા, સમવસરણ પુહતા ગહગહતા;
 તો અલિમાને ગોયમ જંપે, ઇણ અવસર કોપે તાણું કંપે. ૧૪
 મુઠ દોઢ અન્નણ્યું બોલે, સુર જાણુંતા ઇમ કાંઈ ડોલે;
 મુજ આગળ કોઈ જાણુ લાણીને, મેરૂ અવર ઈમ ઉપમા દીને. ૧૫

વસ્તુ છંદ

વીર જિણુવર, વીર જિણુવર, નાણુ સંપન્ન,
 પાવાપુરી સુરમહીય, પત્તનાહ સંસાર તારણ;
 તિંહિં દેવેહિં નિમ્મવિય, સમવસરણ બહુ સુખકારણ,
 જિણુવર જગ ઉજ્જેય કરે, તેજે કરિ દિનકાર,
 સિંહાસણ સામિય ઠવિયો, હુચો મુજય જયકાર. ૧૬

ઢાળ ૩ છ-ભાષા.

તવ ચઢીઓ ઘણુ માનગજે, ઇંદભૂઈ ભૂદેવતો,
 હુંકારો કરી સંચરીઓ, કવણસુ જિણુવર દેવતો;
 જોજન ભૂમિ સમવસરણ, પેખવી પ્રથમારંભતો,
 દહદિસી દેખે વિબુધ વહુ, આવંતી સુરરંભતો. ૧૭
 મણિમય તોરણ દંડ ધન, કોસીસે નવ ઘાટતો,
 વેર વિવર્જિત જંતુગણ, પ્રતિહારજ આઠતો;
 સુરનર કિન્નર અસુરવર, ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી રાયતો,
 ચિત્તે ચમક્કિય ચિંતવે એ, સેવંતા પ્રભુ પાયતો. ૧૮
 સહસ કિરણ સમવીર જિણુ, પેખવી રૂપ વિસાદતો,
 એહ અસંભવ સંભવેએ, સાચો એ ઇંદ્રજાણતો;
 તવ બોલાવે ત્રિજગ ગુરૂ, ઇંદભૂઈ નામેણુ તો,
 શ્રીમુખ સંશય સામિ સવે, ફેડે વેદપત્રેણુ તો. ૧૯
 માન મેલી મદ ઠેલી કરી, લગતે નામે સીસ તો,
 પંચસયાશુ વૃત લીઓ એ, ગોયમ પહેલો સીસ તો;

બધવ સજમ સુણવિ કરી, અગ્નિભૂઈ આવેય તો,
નામ લેઈ આલાસ કરે, તે પણ પ્રતિબોધેઈ તો ૨૦

ઇણ અનુક્રમે ગણહર રચણ, થાપ્યા વીરે અગ્યારતો,
તો ઉપદેશે ભુવનગુરૂ, સજમ શુ વ્રત ગાગ તો,
બિહુ ઉપવામે પારણ એ, આપણપે વિહરત તો,
ગોયમ સજમ જગ સચલ, જયજયકાર કરત તો ૨૧

વસ્તુ ૭૬

ઈદભૂઈઅ ઈદભૂઈઅ અઢિય બહુમાન,
હુકારો કરી સચરિઓ, સમવસરણ પુહતો તુરત,
ઈહ સસા સામિ સવે, ચરમ નાહ ફેડે કુરત,
બોધીબીજ સજઝાય મને, ગોયમ લવહ-વિરત,
દિખખ લઈ સિખખા સહિય, ગણહર પય સપત્ત ૨૨

ઢાળ ૪ થી-ભાષા

આજ હુઓ સુવિહાણ, આજ પચેલિમા પુણ્ણલરો,
દીઠા ગોયમ સામિ, બે નિયનચણે અમિયલરો,
સિરિ ગોયમ ગણહાર, પચસયા મુનિ પરવરિય,
ભૂમિય કરય વિહાર, લવિયાજન પડિબોહ કરે,
સમવસરણ મઝાર, જે જે શસા ઉપને એ,
તે તે પર ઉપગાર, કારણ પૂછે મુનિપવરો ૨૩

જિહા જિહા દીને દીખખ, તિહા તિહા ડેવળ ઉપને એ,
આપ કન્હે અણહુત, ગોયમ દીને દાન ઈમિ,
ગુરૂ ઉપર ગુરૂલક્ષિત, સામીય ગોયમ ઉપનીય,
ઇણ છળે કેવળ નાણ, રાગજ રાખે ગગલરે,
જે અઘાપદ શૈલ, વદે ચઢીય ચઢવીસ જિણ,
આતમ લખિધ વસેણ, ચરમસગીગી મોઈ મુનિ, ૨૪

- ઈશ્વર દેસણ નિસુણેઈ, ગોયમ ગણહર સંચલિયો;
 તાપસ પત્તરસચ્ચેણ, તો મુનિ દીઠો આવતો એ; ૨૫
 તવ સોસિય નિય અંગ, અમ્હ શક્તિ નવિ ઉપજે એ;
 કિમ ચઢશે દઢ કાય, ગજ નિમ દીસે ગાજતો એ;
 ગિર્યો એણે અભિમાન, તાપસ જો મન ચિંતવે એ;
 તો મુનિ ચઢિયો વેગ, આલંબી દિનકર કિરણ. ૨૬
 કંચનમણિ નિષ્પન્ન, દંડ કળશ ધ્વજ વડ સહિય;
 પેખવી પરમાણુંદ, જિણહર ભરહેસર મહિય;
 નિય નિય કાય પ્રમાણ, ચઉદિસિ સંઠિય જિણહરિંબ;
 પણમવિ મન ઉદ્દાસે, ગોયમ ગણહર તિહાં વસિય. ૨૭
 વચર સામીનો જીવ, તિર્યંક જાંલક દેવ તિહાં;
 પ્રતિજોધે પુંડરીક, કંડરીક અધ્યયન ભણી;
 વળતા ગોયમ સામી, સવિ તાપસ પ્રતિજોધ કરે;
 લેઈ આપણે સાથ, ચાલે નિમ જૂથાધિપતિ. ૨૮
 ખીર ખંડ ઘૂત આણી, અમિય વુઠં અંગુઠ ઠંવે;
 ગોયમ એકણ પાત્ર, કરાવે પારણું સવે;
 પંચસયા શુભ ભાવ, ઉજ્જવળ ભરિયો ખીરમીસી;
 સાચો ગુરૂસંજોગ, કેવળ તે કેવળ રૂપ હુઓ. ૨૯
 પંચસયા જિણનાહ, સમવસરણ પ્રાકાર ત્રય;
 પેખવિ કેવળનાણ, ઉપદ્રુ ઉજ્જોય કરે;
 જાણે જિણહ પીયૂષ, ગાજંતી ઘણ મેઘ નિમ,
 જિણવાણી નિસુણેઈ, નાણી હુઆ પંચસયા. ૩૦

વસ્તુ ૭૬.

ઈણે અનુક્રમે ઈણે અનુક્રમે, નાણ સંપન્ન;
 પત્તરહસય પરવરિય, હરિય દુરિય જિણનાહ વંદઈ;

જાણુવિ જગગુરુ વયણુ, તિહ નાણુ અખ્યાણુ નિંદર્ધ,
ચરમ જિણુસર ઇમ લણુઈ, ગોયમ મ કગ્ગિસ ખેઉ,
છેહ જઈ આપણુ સહી, હોસા તુલ્લા ખેઉ

૩૧

ઢાળ ૫ મી-ભાષા

સામિઓએ વીર જિણુદ, યુનિમ ચદ જિમ ઉલ્લસીએ,
વિહરિઓએ ભરહવાસમિ, વરિસ ખહુતર સવસિઅ,
ઠવતો એ, કણુય પઉમેસુ, પાયકમળ સઘહિ સહિઅ,
આવિઓ એ નયણુનદ, નયર પાવાપુરિ સુરમહિઅ

૩૨

પેખિયો એ ગોયમસામી, દેવશર્મા પ્રતિખોધ કરે,
આપણા એ ત્રિશલાદેવી, નદન પહોતો પરમપએ,
વળતા એ દેવઆકાશે, પેખવિ જાણિયા જિણુસમે એ,
તો મુનિએ મનવિખવાદ, નાદલેદ જિમ ઉપનોએ

૩૩

કુણુ સમે એ સામિય દેખી, આપ કન્હે હુ ટાળીઓ એ,
જાણુ તો એ તિહુ અણુનાહ, લોક વિવહાર ન પાળીઓ એ,
અતિ લહુ એ કીધેહુ સામી, જાણુ કેવળ માગશે એ,
ચિંતવિઉ એ ખાળક જેમ, અહવા કેડે લાગશે એ

૩૪

હુદિમ એ વીર જિણુદ, ભગતે ભોળો ભોલબ્યોએ,
આપણો એ અવિહુડ નેહ, નાહ ન સચે માચબ્યોએ,
સાચો એ તુહી વીતરાગ, નેહ ન જેણુ લાલીઓએ,
ઇણુ સમે એ ગોયમ ચિત્ત, ગગ વેગગે વાલિઓએ

૩૫

આવતુ એ જે ઉલટ, ગહેતુ ગગે માહિઉએ,
ઢેવલ એ નાણુ ઉખપત્ર, ગોયમ સહેજે ઉમાહિઓ એ,
તિહુઅણુ એ જય જયસા, ઢેવલ મહિમા સુર કરે એ,
ગણુહુ એ કરેઈ વખાણુ, ભવિયણુ ભવ ઇમ નિમ્તરે એ

૩૬

પઠમ ગણુહર પઠમ ગણુહર વરસ પચાસ,
ગિહિવાસે સંવસિય, તીસ વરસ સંજમ વિભૂસિય;
સિરિ કેવલનાણુ પુણુ, બાર વરસ તિહુયણુ નમંસિય,
રાયગિહિ નયરિંહિં ઠવિય, બાણુવઘ વરિસાઉ,
સામી ગોયમ ગુણુ નિલો, હોશે શિવપુર ઠાઉ.

૩૭

ઢાળ ૬ ક્રી-ભાષા.

જિમ સહકારે કોયલ ટહુકે, જિમ કુસુમહ વને પરિયલ મહકે,
જિમ ચંદન સુગંધનિધિ, જિમ ગંગાજળ લહરે લહકે;
જિમ કણુચાચલ તેજે ઝલકે, તિમ ગોયમ સૌભાગ્ય નિધિ. ૩૮
જિમ માન સરોવર નિવસે હંસા, જિમ સુરવર કણુચવતંસા;
જિમ મહુયર રાણુવ વને, જિમ રચણુાયર રચણે વિલસે;
જિમ અંબર તારાગણુ વિકસે, તિમ ગોયમ ગુણુ કેલિવને. ૩૯
પૂનમનિસિજિમ શશીહર સોહે, સુરતરૂમહિમા જિમ જગમોહે,
પૂરવ દિસિજિમ સહસકરો, પંચાનન જિમ ગિરિવર રાજે;
નરવઘ ઘર જિમ મયગલ ગાજે, તિમ જિન શાસન મુનિપવરો. ૪૦
જિમ સુરતરૂપર સોહે શાખા, જિમ ઉત્તમ મુખ મધુરી લાખા,
જિમ વન કેતકી મહમહેચે, જિમ ભૂમિપતિ ભૂચળલ ચમકે;
જિમ જિન મંદિર ઘંટા રણુકે, તિમ ગોયમ લખ્ધે ગહગહેચે. ૪૧
ચિંતામણિ કર ચઢિચો આજ, સુરતરૂ સારે વંછિયકાજ,
કામકુંલ સવિ વશ હુઆચે, કામ ગંવી પૂરે મનકામિય;
અષ્ટ મહાસિદ્ધિ આવે ધામિય, સામિય ગોયમ આણુસરોચે. ૪૨
પણુ વખખર પહેલો પલણીને, માયા બીજ શ્રવણુ નિસુણીને,
શ્રીમતી શોભા સંલવેચે, દેવહધુરિ અરિહંત નમીને;
વિનય પહુ ઉવજઝાય થુણીને, ઇણુ મંત્રે ગોયમ નમોચે. ૪૩

પુર પુર વસતા કાઈ કઠીને, દેશદેશાતર કાઈ ભમીને,
કવણ કાજ આયાસ કરો, પ્રહુઠી ગોચમ સમરીને,
કાજ સમગ્રહ તતખિણ સિએ, નવ નિધિવિલસે તાસ ઘરે ૪૪

ચઉદ્ધ સયખારોત્તર વરસે, ગોચમ ગણહર કેવલદિવમે,
કિર્તિવિત્ત ઉપગાર પરો, આદેહિ મગળ એહ પલણીને,
પરવ મહોછવ પહિલો લીને, ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ કલ્યાણ કરો ૪૫

ધન્યમાતા નિણે ઉદરે ધરિયા, ધન્યપિતા નિણે કુલ અવતરિયા,
ધન્ય સહુરુ નિણે દિખિખયાએ, વિનય વત વિદ્યાભડાર,
જમુશુણ કોઈ ન લખે પાર, વિદ્યાવત શુરુ વિનવેએ,
ગૌતમસ્વામીનો રાસ ભણીને, ચઉન્નિહ સઘ રલિયાયત કીને
ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ કલ્યાણ કરો ૪૬

શ્રી ગૌતમસ્વામીનો રાસ સ પૂર્ણ.

૨ શ્રી ગૌતમાષ્ટક છંદ.

વીર છનેશ્વર કેરો શીખ્ય, ગૌતમ નામ જપો નીશદીશ,
જો કીને ગૌતમનુ ધ્યાન, તો ઘર નિવશે નવે નીધાન ૧

ગૌતમ નામે ગીરીવર ચઢે, મનો વાછિત હેલા સપજે,
ગૌતમ નામે નાવે રોગ, ગૌતમ નામે મર્વ મળેગ ૨

જે વૈગી વીરૂઆ વકડા, તસ નામે નાવે હુકડા,
ભૂત પ્રેત નવીમડે પ્રાણ, તે ગૌતમના કરૂ વખાણ ૩

ગૌતમ નામે નીગમળ કાય, ગૌતમ નામે વાધેઆય,
ગૌતમ છન શામન શણગાર, ગૌતમ નામે જયજયકાર ૪

શાળ દાળ સુરહા ઘૂત ગોળ, મનવંછીત કાપડ તંબોળ,
 ધરે સુધરણી નીરમલ ચિત્ત, ગૌતમ નામે પુત્ર વિનીત. ૫
 ગૌતમ ઉદ્યો અવીચળ ભાણ, ગૌતમ નામ જપો જગન્નાથ;
 મોટા મંદીર મેરૂ સમાન, ગૌતમ નામે સદ્ગુણ વિહાણ. ૬
 ઘર મયગળ ઘોડાની જોડ, વારૂ પહોંચે વંછીત કોડ;
 મહીયલ માને મહોટા રાય, જો તુઠે ગૌતમના પાય. ૭
 ગૌતમ પ્રણમ્યા પાતક ટળે, ઉત્તમ નરની સંગત મળે;
 ગૌતમ નામે નિર્મળ જ્ઞાન, ગૌતમ નામે વાઘે વાન; ૮
 પુણ્યવંત અવધારો સહુ, ગુરૂ ગૌતમના ગુણ છે બહુ;
 કહે લાવણ્ય સમય કર જોડ, ગૌતમ તુઠે સંપત્તિ કોડ. ૯

૩ ગૌતમસ્વામીનો છંદ સંસ્કૃત.

શ્રી ઈંદ્રભૂતિં વસુભૂતિપુત્રં, પૃથ્વીભવં ગૌતમગોત્રરત્નમ્;
 સ્તુવન્તિ દેવાઃ સુરમાનવેન્દ્રાઃ સ ગૌતમો યચ્છતુ વાંછિતં મે. ૧
 શ્રીવર્ધમાનાત્ ત્રિપદીમવાખ્ય, મુહૂર્તમાત્રેણ કૃતાનિ ચેન;
 અંગાનિ પૂર્વાણિ ચતુર્દશાનિ, સ ગૌતમો ૨
 શ્રીવીરનાથેન પુરા પ્રણીતં, મંત્રં મહાનંદસુખાય યસ્ય;
 ધ્યાયન્ત્યમી સૂરિવરાઃ, સમગ્રાઃ, સ ગૌતમો ૩
 યસ્યાલિધાનં મુનયોઽપિ સર્વે, ગૃહ્ણન્તિ લિક્ષાબ્રમણસ્ય કાલે;
 મિષ્ટાનપાનામ્બરપૂર્ણકામાઃ, સ ગૌતમો ૪
 અષ્ટાપદોદ્ગો ગગને સ્વશકત્યા, યયૌ જિનાનાં પદવંદનાય;
 નિશમ્ય તીર્થાતિશયં સુરેભ્યઃ, સ ગૌતમો ૫

ત્રિપચસખ્યાશતતાપસાનાં, તપ કૃશાના પુનર્લવાય, અક્ષીણુલબ્ધયા પરમાન્નદાતા, સ ગૌતમો	૬
સદક્ષિણુ લોજનમેવ દેય, સાધર્મિક સધસપર્યયેવ, ઠૈવત્યવસ્ત્ર પ્રદદૌ મુનીના, સ ગૌતમો	૭
શિવગતે ભર્તરિ વીરનાથે, યુગપ્રધાનત્વમિહૈવ મત્વા, પટ્ટાભિષેકો વિદ્યે સુરેન્દ્રે, સ ગૌતમો	૮
ત્રૈલોક્યબીજ ત્રિજ્ઞાન બીજ, પરમાત્માબીજ પરમેષ્ઠીબીજમ્, યન્નામ મત્ર વિદ્યે સુરેન્દ્રે, સ ગૌતમો	૯
શ્રીગૌતમસ્થાપ્તકમાદરેણુ, પ્રબોધકાલે મુનિપુગવા ચે, પઠન્તિ તે સૂરિપદ સદૈવા—નદ લલન્તે સુતગ કંભેણુ	૧૦

૪ શ્રી નવકાર મત્રનો છંદ.

વહિત પૂરે વિવિધ પરે, શ્રી જિન શાસન સાગ, નિશ્ચે શ્રી નવકાર નિત્ય, જપતા જય જયકાર	૧
અડસઠ અક્ષર અધિક ફલ, નવપદ નવે નિધાન, વીતરાગ સ્વય મુખ વદે, પચ પરમેષ્ઠિ પ્રધાન	૨
એકજ અક્ષર એક ચિત્ત, સમર્યો સપત્તિ થાય, સચિત સાગર સાતના, પાતક દૂર પલાય	૩
સકલ મત્ર શિર મુગટમણિ, સદ્ગુરૂ લાપિત સાર, સોલવિયા મન શુદ્ધ શુ, નિત્ય જપીએ નવકાર	૪

છંદ

નવકાર થકી શ્રીપાલ નરેમર, પામ્યા ગાન્ય પ્રસિદ્ધ,
શ્મશાન વિષે શિવનામ કુમરને, સોવન પુગ્ગિએ સિદ્ધ,

નવ લાખ જપતાં નરક નિવારે, પાસે લવનો પાર,
સો લવિયાં લકતે ચોકળે ચિત્તે, નિત્ય જપીયે નવકાર. ૫

ખાંધી વડશાખા શિંકે બેસી, હેઠળ કુંડ હુતાસ,
તસ્કરને મંત્ર સમર્પ્યો શ્રાવકે, ઉઠ્યો તે આકાશ;
વિધિ રીતે જપતાં વિષધર વિષ ટાલે, ઢાલે અમૃતધાર. સો૦૬

બીજેરા કારણ રાય મહાળલ, વ્યંતર દુષ્ટ વિરોધ,
જેણે નવકારે હુત્યા ટાલી, પામ્યો યક્ષ પ્રતિબોધ;
નવલાખ જપતાં થાયે જિનવર, ઇચ્છ્યો છે અધિકાર. સો૦૭

પદ્મીપતિ શીખ્યો મુનિવર પાસે, મહામંત્ર મન શુદ્ધ,
પરલવ તે રાજસિંહ પૃથિવીપતી, પામ્યો પરિગલ રિદ્ધ;
એ મંત્ર થકી અમરાપુર પહોતો, આરૂઢત સુવિચાર. સો૦૮

સંન્યાસી કાશી તપ સાધતો, પંચાગ્નિ પરબલે,
દીઠો શ્રી પાસકુમારે પન્નગ, અધબળતો તે ટાલે;
સંલળાવ્યો શ્રી નવકાર સ્વયંમુખ, ઇંદ્રભુવન અવતાર. સો૦૯

મન શુદ્ધે જપતાં મયણાસુંદરી, પામી પ્રિય સંયોગ,
ઇણે ધ્યાન થકી કુષ્ટ ટળ્યો ઉંખરનો, રક્ત પિત્તનો રોગ;
નિશ્ચે શુ જપતાં નવનિધિ થાયે, ધર્મ તણે આધાર. સો૦૧૦

ઘટમાંહી કૃષ્ણ ભુજંગમ ઘાલ્યો, ઘરણી કરવા ઘાત,
પરમેષ્ઠિ પ્રભાવે હાર કુલનો, વસુધા માંહિ વિખ્યાત;
કમલાવતીએ (કલાવતીએ) પિંગલ કીધો, પાપતણે પરિહાર. સો૦૧૧

ગયણાંગણ જાતિ રાખી ગ્રહીને, પાડી બાણ પ્રહાર,
પદ પંચ સુણતાં પાંડુપતિ ઘર, તે થઈ કુંતા નાર;
એ મંત્ર અમુલ્ય મહિમા મંદિર, લવહુઃખ લંબનહાર. સો૦ ૧૨

કળલ સળલે કાદવ દાઢ્યા, ગકટ પાચમે માન,
દીધે નવકારે ગયા દેવલોકે, વિલમે અમર વિમાન,
એ મત્ર ઘડી મપત્તિ વસુધા લહી, વિલમે જૈન વિહાર મોં ૧૩

આગે ચોવીશી હુધ અનતી, હોશે વાર અનત,
નવકાર તણી કોઇ આદિ ન જાણે, એમ લાગે અરિહત,
પૂરવ દિશી ચારે આદિ પ્રપચે, મમર્યો સપત્તિ સાર મોં ૧૪

પગમેદિ મુગ્ધ તે પણ પામે, જે કૃત કર્મ કઠોર,
પુડગિગિ ઉપર પ્રત્યક્ષ પેખો, મણિધરને એક મોર,
મહાગુરુ સન્મુખ વિધિયે સમગતાં, મદ્દળ જન્મ મસાર મોં ૧૫

શુદ્ધિકાગેપણ તત્કર કીધો, લોહખગે પગમિદ્ધ,
તિહા ગેઠે નવકાર મુણાબ્યો, પામ્યો અમરની ગિદ્ધ,
શેઠને ઘર આવી વિદ્ધ નિવાર્યા મુરે કરી મનોહાર મોં ૧૬

પચ પગમેદિ જ્ઞાનજ પચહ, પચ દાન ચાગિત્ર,
પચ સજ્જાય મહાત્રા પચહ, પચ સમિતિ મમદિત,
પચ પ્રમાદ વિપચ તત્તે પચહ, પાલો પચાચાર મોં ૧૭

દેલશ-છપખ્ય.

નિત્ય જપીયે નવકાર, માર મપત્તિ મુખદાયક,
નિદ્ધ મત્ર એ ગ્રામ્યતો, એમ જપે શ્રી જગનાયક,
શ્રી અગિહત મુગિદ્ધ, શુદ્ધ આચાર્ય બાપીને,
શ્રી ઉવનજાય મુ માધુ, પચ પગમેદિ મુલીને
નવકાર સાર મસાર છે, દુશ્મન લાભ વાચક કહે,
એક ચિત્તે આગમતા, નિગિવ નીલી વાદિન લહે મોં ૧૮

૫ નવકાર મહિમા કૃળ.

નવકાર મંત્ર આ લોક અને પરલોક એમ બન્ને લોકમાં અત્યંત ઉપકારી છે. મહાનિશીથ સૂત્રમાં કહેલું છે કે:—

નાસદ્ ચોર સાવય, વિસહર જલ જલણ વંધણ મયાઈ ॥

ચિંતિજ્જંતો રલ્લસ, રણ રાય મયાઈ માવેણ ॥ ૧ ॥

ભાવથી નવકાર ગણતાં ચોર, સર્પ, પાણી, અગ્નિ, બંધન, રાક્ષસ, સંગ્રામ, રાજ પ્રમુખ લય જતાં રહે છે.

બીજા ગ્રંથોમાં પણ કહેલું છે કે:—“ પુત્રાદિક જન્મ વખતે પણ નવકાર ગણવો કે જેથી તે નવકારના કૃળથી રિદ્ધિ-વંત થાય, અને મરણ વખતે પણ નવકાર સંભળાવવો કે જેથી મરનાર જરૂર સદ્ગતિ જાય છે. આપદા વખતે પણ નવકાર ગણવો કે જેથી સંકટો આપદાઓ ઉદ્ભવન થાય છે (જતી રહે છે) ધનવંતે પણ નવકાર ગણવો કે જેથી તેની રિદ્ધિ વિસ્તાર પામે છે. નવકારના એક પદથી કરેલાં પાપનો ક્ષય થાય છે, અને આખો નવકાર ગણવાથી પાંચસે સાગરોપમનું પાપ નાશ પામે છે. વિધિપૂર્વક જિનેશ્વર ભગવંતની પૂજા કરીને જે ભવ્ય જીવ એક લાખ નવકાર ગણે તો તે પ્રાણી વગર શંકાએ તીર્થ-કર ગોત્ર બાંધે. આઠકોઠ આઠ લાખ આઠ હજાર આઠસે આઠ (૮૦૮૦૮૮૦૮) નવકાર ગણે તે પ્રાણી ખરેખર ત્રીજે ભવે મોક્ષ પદને પામે છે.”

૬ નવકારથી થતા આલોકના ફળ ઉપર શિવકુમારનો દષ્ટાંત.

જુગાર પ્રમુખ વ્યસનથી આસક્ત થયેલા શિવકુમારને તેના પિતાએ મગ્ધ પામતી વખતે શિખામણુ દીધી કે, “ ખરેખર કષ્ટ પડે ત્યારે નવકાર ગણુજે ” પછી પિતાના મરણ પામ્યા બાદ તે પોતાના દુર્વ્યસનથી નિર્ધન થયો થકો કેાઈક ધનાર્થી દુષ્ટ પરીણામવાળા ત્રિદી (યોગી) ના ભરમાવ્યાથી તેનો ઉત્તરમાધક બનીને કાળી ચૌદશની રાત્રે તેની સાથે સ્મશાનમા આવી હાથમા ખડ્ગ લેઈ ત્યા તે યોગીએ તૈયાર કરી રાખેલા શબ (મડદા) ના પગને મસળતો હતો, તે વખતે પોતાના મનમા લય લાગતા નવકાગ્નુ સ્મરણ કરવા લાગ્યો એ ત્રણ વાર તે શબ ઉભુ થઈ તેને માગ્વા આવ્યું, પણ નવકાર મત્રના પ્રભાવથી તેને માગી શક્યું નહીં છેવટે ત્રીજી વારે તે શબે પેલા યોગીનો જ વધ કર્યો કે જેથી તે યોગી જ સુવર્ણ પુરુષ બની ગયો, તેથી તેણે ઘણીક રિદ્ધિ મેળવી તે વડે તે ઘણા ધર્મકૃત્ય કરીને છેવટે સ્વર્ગે સ્ત્રીધાવ્યો એ પ્રકારે નવકારમત્રના પ્રભાવથી આ શિવકુમાર જીવતો રહ્યો, અને મોટો ધનવાન બનીને ઘણા દેરામરપ્રમુખ શુભ કૃત્યો કરીને છેવટે સ્વર્ગે ગયો એમ જે પ્રાણી નવકારમત્રનું ધ્યાનસ્મરણ કરે તેને આ લોકમા લય નડતા નથી.

૭ નવકારથી થતા પરલોકના ફળ ઉપર વડના સમજીનો દૃષ્ટાંત.

લડ્ડઅચ નગરી (લડ્ડઅચ) ની પાસે આવેલા વનમાં વડના ઝાડ ઉપર બેઠેલી કોઈક સમજીને પાર્શ્વીએ બાણથી વીંધી નાખી હતી તેને પાસે રહેલા કોઈક સાધુએ નવકાર સંભળાવ્યો તેથી તે મરણ પામ્યા પછી સિંહુજદેશના રાજાની માનવંતી પુત્રીપણે ઉત્પન્ન થઈ. તે તરૂણ અવસ્થા પામી. તે વખતે એકદા તેને છીંક આવતાં પાસે રહેલા કોઈકે “ નમો અરિહંતાણું ” એવો ઉચ્ચાર કર્યો. જેથી તે રાજકુમારીને જાતિસ્મરણજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું. તેથી તેણીએ પોતાના પિતાને કહી પાંચસો વહાણ ભાલના ભરીને લડ્ડઅચ નગરીની પાસે આવેલા વનમાં તે જ વડના ઝાડ આગળ (જ્યાં પોતે મરણ પામી હતી ત્યાં જ) “ સમજીવિહારઉદ્ધાર ” એવા નામનું મુનિ સુવ્રતસ્વામીનું મોટું દેવાલય કરાવ્યું. એમ જ પ્રાણી મરણ પામતી વખતે પણ નવકારનું સ્મરણ કરે છે તો તેને પરલોકમાં પણ સુખની ને ધર્મની પ્રાપ્તિ થાય છે.

તે માટે સુતાં, ઉડીને તત્કાળ, નવકારમંત્રના ધ્યાન થકી આ ભવ અને પરભવ સુખી થવાય છે.

૮ અથ શ્રી વિશસ્થાનક વિધિ.

શ્રી વીશ સ્થાનક તપત્તુ આરાધન કરવા ઇચ્છનારે યથા-
સ્થાને પ્રત્યેક પદે ખમાસમણ દેઈ ઉપયોગ સહિત બોલવાના

કુહા ૧ અરિહંત પદ

પરમ પદ્ય પરમેષ્ઠીમા, પરમેશ્વર ભગવાન,
ચાર નિરોપે ધ્યાઈએ, નમો નમો જિનભાણુ ॥ ૧ ॥

૨ સિદ્ધ પદ

શુભ્ર અનંત નિર્મળ થયા, સહજ સ્વરૂપ ઉભરા,
અષ્ટ કર્મ મળ ક્ષય કરી, સિદ્ધ ભયે નમો તાસ ॥ ૨ ॥

૩ પ્રવચન પદ

ભાવામય ઔપધ સમી, પ્રવચન અમૃત વૃષ્ટિ
ત્રિભુવન જીવને સુખ કરી, જય જય પ્રવચન દૃષ્ટિ ॥ ૩ ॥

૪ આચાર્ય પદ

છત્રીશ છત્રીશી શુભ્રે, યુગ પ્રધાન સુર્ણદિ,
જિનમત યગમત જાણતા, નમો નમો તેહ સુરિદ ॥ ૪ ॥

૫ સ્થવીર પદ

તજ પર પરિણતી રમણતા, લહે નિજભાવ સ્વરૂપ,
સ્થિર કરતા ભવિ લોકને, જય જય સ્થવીર અનૂપ ॥ ૫ ॥

૬ ઉપાધ્યાય પદ

બોધ સૂક્ષ્મ વિજ્ઞ જીવને, ન હોય તત્ત્વ પ્રતીત,
ભણે ભણાવે સુત્રને, જય જય પાઠક ગીત. ॥ ૬ ॥

૭ સાધૂ પદ

શ્યાદવાદ ગુણ પરિણમ્યો, રમતા સમતા સંગ;
સાધે શુદ્ધાનંદતા, નમો સાધુ શુભ રંગ. ॥ ૭ ॥

૮ જ્ઞાન પદ

અધ્યાત્મ જ્ઞાને કરી, વિઘટે ભવબ્રમ ભીત;
સત્ય ધર્મ તે જ્ઞાન છે, નમો નમો જ્ઞાનની રીત. ॥ ૮ ॥

૯ દર્શન પદ

લોકાલોકના ભાવજે, કેવલિ ભાષિત જેહ;
સત્ય કરી અવધારતો, નમો નમો દર્શન તેહ. ॥ ૯ ॥

૧૦ વિનય પદ

શૌચ મૂળથી મહાગુણી, સર્વ ધર્મનો આધાર;
ગુણ અનંતનો કંદ એ, નમો નમો વિનય આચાર. ॥ ૧૦ ॥

૧૧ ચારિત્ર પદ

રત્ન ત્રય વિણ સાધના, નિષ્કૂળ કહી સદીવ;
ભાવ રચણનું નિધાન છે. જય જય ચારિત્ર જીવ. ॥ ૧૧ ॥

૧૨ બ્રહ્મચર્ય પદ

જીન પ્રતિમા જીન મંદીરા, કંચનના કરે જેહ;
બ્રહ્મચર્યથી બહુ ફળ લહે, નમો નમો શિયળ સુદેહ. ॥ ૧૨ ॥

૧૩ ક્રીયા પદ

આત્મ બોધ વિણ જે ક્રિયા, તે તો બાળક ચાલ;
તત્વારથથી ધારીયે, નમો નમો ક્રિયા સુવિશાળ. ॥ ૧૩ ॥

(૪૨૫)

૧૪ તપ પદ

કર્મ ખપાવે ચીકણા, લાવ મગળ તપ બાણ,
પચ્ચાસ લખિંધ ઉપજે, જય જય તપ ગુણ ખાણ ॥ ૧૪ ॥

૧૫ ગૌતમ પદ

છઠ્ઠ તપ કરે પાગલ, ચઢિનાણી ગુણ ધામ,
એ સમ ગુણ પાત્ર કો નહીં, નમો નમો ગોયમ સ્વામ ॥ ૧૫ ॥

૧૬ જન પદ

દોષ અઢારે ક્ષય થયા, ઉપન્યા ગુણ જસ અગ,
વૈયાવચ્ચ કગીચે મુદા, નમો નમો જિનપદ સગ ॥ ૧૬ ॥

૧૭ મયમ પદ

શુદ્ધાતમ ગુણમે ગમે, તદ્દુ ઇન્દ્રિય આશમ
થિર સમાધિ સતોષમા, જય જય મયમ વશ ॥ ૧૭ ॥

૧૮ અભિનવજ્ઞાન પદ

અભિનવ જ્ઞાન મેવો ભવિક, ચાગ્નિ સમક્રીત મૂળ,
અન્નર અમર પદ ફળ લહો, જિનવગ પદવી ફૂલ ॥ ૧૮ ॥

૧૯ શ્રૂત પદ

વકતા શ્રોતા યોગધી, શ્રૂત અનુભવ ગમ પીત,
ધ્યાતા ધ્યેયની એકતા, જય જય શ્રૂત સુખલીન ॥ ૧૯ ॥

૨૦ તીર્થ પદ

તીર્થ યાત્રા પ્રભાવ છે શાસન ઉન્નતિ કાન્,
પરમાનંદ વિલાસતા, જય જય તીર્થ જહાજ ॥ ૨૦ ॥

નોટ—તપસ્યા કરનારે પદના કાઉસગ્ગ પ્રમાણે દરેક વખતે

હુહા બોલી બોલી ખમાસમણ આપવા

૯ વીરાસ્થાનક પદના જાપ કાઉસગ્ગ ખમાસમણા વિગેરેનું યંત્ર.

	જાપ	માળા કાઉસગ્ગ ખમાસમણ		
૧	ૐ હ્રીં નમો અરિહંતાણું	૨૦	૨૪	૨૪
૨	ૐ હ્રીં નમો સિદ્ધાણું	૨૦	૧૫	૧૫
૩	ૐ હ્રીં નમો પવયણુસ્સ	૨૦	૪૫	૪૫
૪	ૐ હ્રીં નમો આયરિયાણું	૨૦	૩૬	૩૬
૫	ૐ હ્રીં નમો થેરાણું	૨૦	૧૦	૧૦
૬	ૐ હ્રીં નમો ઉવજ્જાયાણું	૨૦	૨૫	૨૫
૭	ૐ હ્રીં નમો લોએ સંવસાહૂણું	૨૦	૨૭	૨૭
૮	ૐ હ્રીં નમો નાણુસ્સ	૨૦	૫	૫
૯	ૐ હ્રીં નમો દંસણુસ્સ	૨૦	૬૭	૬૭
૧૦	ૐ હ્રીં નમો વિણુયસ્સ	૨૦	૧૦	૧૦
૧૧	ૐ હ્રીં નમો ચરિત્તસ્સ	૨૦	૭૦	૭૦
૧૨	ૐ હ્રીં નમો ખંભવયધારિણું	૨૦	૯	૯
૧૩	ૐ હ્રીં નમો કિરિયાણું	૨૦	૨૫	૨૫
૧૪	ૐ હ્રીં નમો તવસ્સ	૨૦	૧૨	૧૨
૧૫	ૐ હ્રીં નમો ગોયમસ્સ	૨૦	૨૮	૨૮
૧૬	ૐ હ્રીં નમો જિણાણું	૨૦	૨૦	૨૦
૧૭	ૐ હ્રીં નમો સંયમધારિણું	૨૦	૧૭	૧૭
૧૮	ૐ હ્રીં નમો અભિનવ નાણુસ્સ	૨૦	૫૧	૫૧

૧૯ ઓં હ્રીં નમો બ્રુચન્સ	૨૦	૧૨	૧૨
૨૦ ઓં હ્રીં નમો તિથ્યન્સ	૨૦	૫	૫

૧ નોટઃ—દરેક કાઉસગ્ગ ચદેસુ નિમ્મલયગ સુધી કંવા

૨ ખમાસમણ આપી ઇગિયાવહી કહી ઇચ્છાકારેણ મદિ-
સહ ભગવન “ અમુક પદ ” આગધન નિમિત્ત કાઉમગ્ગ કડ્ડ
ઇચ્છ “ અમુક પદ ” આગધના નિમિત્ત કદેમિ કાઉસગ્ગ ?
વદણુવત્તિઆ અન્નચ્યં કહી લોગન્મનો કાઉસગ્ગ

૩ દેવવદન કંવાની ચોગ્યતા ન મળે તો ત્રણ વખત
નાના ચૈત્યવદન કરી લેવા.

૪ પ્રતિક્રમણ ન આવડતા હોય તો મવાગ અને સ્થાન
એક એક મામાયિક કરી દેવી.

૫ કાણુને લીધે ગેહલી કીયા ત્રિજોએ શુદ્ધ થયા પછી
પણ પુરી કરી દેવી

૬ વિધિ—એકામણા, આયળીલ, અથવા ઉપવામથી જોળી
શક કરી, છ મહીનામા એક અને દર વર્ષે ૨૦ એમ પુરી
કંવી આ મર્યાદા નિષ્કૃષ્ટ છે શક્તિ હોય તો જલદી પણ
પુરી થઈ શકે છે

૭ તપચ્ચાને દિવને ત્રણ વખત દેવવદન, બે વખત પ્રતિ-
ક્રમણ, કાઉસગ્ગ, ખમાસમણ, ૨૦ માળા વીગેરે ગણવી

ઈતિ સમાપ્ત

૧૦ દેવની આશાતના.

દેવની જઘન્ય, મધ્યમ અને ઉત્કૃષ્ટ, એમ ત્રણ પ્રકારની આશાતના છે. જઘન્ય આશાતના તે વાસખેપની, બરાસની, અને કેસરની ડબી તથા રકાળી, કળશ પ્રમુખ લગવંતને અક્ષાળવાં અથવા નાશિકા, મુખને ફરસેલાં વસ્ત્ર પ્રભુને અડકાડવાં. મધ્યમ આશાતના તે મુખકોશ ખાંધ્યા વિના કે ઉત્તમ નિર્મળ ધોતીયાં પહેર્યા વિના પ્રભુની પૂજા કરવી, પ્રભુની પ્રતિમા જમીન ઉપર પાડવી, અશુદ્ધ પૂજનદ્રવ્ય પ્રભુને ચડાવવાં, પૂજાની વિધિનો અનુક્રમ ઉલ્લંઘન કરવો. ઉત્કૃષ્ટ આશાતના તે પ્રભુની પ્રતિમાને પગ લગાડવો; શલેખમ, બળખો, થુંક વિગેરેનો છાંટો ઉડાડવો; નાશિકાના સલેખમથી મલીન થયેલા હાથ પ્રભુને લગાડવા; પ્રતિમા પોતાના હાથેથી ભાંગવી, ચોરવી, ચોરાવવી; વચનથી પ્રતિમાના અવર્ણવાદ બોલવા વિગેરે.

બીજી રીતે દેરાસરતી જઘન્યથી ૧૦ લેદે, મધ્યમથી ૪૦ લેદ, અને ઉત્કૃષ્ટથી ૮૪ લેદે આશાતના વર્જવી તે બતાવે છે.

(દેવની જઘન્ય ૧૦ આશાતના.)

દેરાસરમાં તંબોળ (પાન સોપારી) ખાવું, પાણી પીવું, ભોજન કરવું, ભેડા બુટ પહેરીને જવું, સ્ત્રીભોગ કરવો, શયન કરવું, થુંકવું, પેશાબ કરવો, વડીનીતિ કરવી, ભુગાર વિગેરે રમત કરવી. એ પ્રકારે દેરાસરની અંદર દશ જઘન્ય આશાતના વર્જવી.

(દેવની મધ્યમ ૪૦ આશાતના.)

૧ દેરાસરમાં પેશાબ કરવો, ૨ વડીનીતિ (ઠલ્લો) કરવી, ૩ ભેડા કે બુટ પહેરવા, ૪ પાણી પીવું, ૫ ભોજન કરવું, ૬ શયન કરવું, ૭ સ્ત્રી સંભોગ કરવો, ૮ તંબોળ ખાવું, ૯

થુકવું, ૧૦ જુગાર રમવું, ૧૧ જુ માકડ જોવા વીણવા, ૧૨
 વિકથા કરવી, ૧૩ પલાંઠી બાધીને જોસવું, ૧૪ જુદા જુદા પગ
 લાખા કરીને જોસવું, ૧૫ પરસ્પર વિવાહ કરવો (ખડાઈ કરવી,) ૧૬
 કોઈની હાસી (મસ્કરી) કરવી, ૧૭ કોઈ પર ઈર્ષા કરવી,
 ૧૮ સિંહાસન, પાટ, બાજોળ વિગેરે ઉંચા આસન ઉપર જોસવું,
 ૧૯ કેશ શરીરની વિભૂષા (શોભા કરવી), ૨૦ છત્ર ધારવું,
 ૨૧ ખડગનું ધરવું (કોઈપણ જાતના શસ્ત્ર ગણવા), ૨૨
 મુગટ રાખવો, આમર ધરાવવા, ૨૪ ઘરણું નાખવું (કોઈની
 પાસે માગતા હોઈએ તેને દેરાસરમા પકડવો), ૨૫ સ્ત્રીઓની
 સાથે કામ વિકાસ તથા હાસ્ય વિનોદ કરવા (માત્ર વચનથી
 હાસ્ય કરવો) ૨૬ કોઈ પણ જાતિની કીડા કરવી, (પાના,
 ગજા વિગેરે રમવા), ૨૭ મુખકોશ બાંધ્યા વિના પૂજા કરવી,
 ૨૮ મલીન વસ્ત્ર કે શરીરે પૂજા કરવી, ૨૯ ભગવતની પૂજા
 વખતે પણ ચિત્તને ચપળ ગણવું, ૩૦ દેગમા પ્રવેશ કરતી
 વખતે સચિત વસ્તુને દૂર છાડે નહીં, ૩૧ અચિત્ત પદાર્થ
 શોભાકારી હોય તેને દૂર મૂકવા (નિરતર પહેરવાના ઢાગીના
 ઉતાગી નાખવા), ૩૨ એક સાટિક (અળડ વસ્ત્ર) નું ઉત્ત-
 રાસગણ કર્યા વિના દેરામા જવું, ૩૩ પ્રભુની પ્રતિમા હાથે વડે
 પણ જે હાથ ન જોડવા, ૩૪ છતી શક્તિએ પ્રભુની પૂજા ન કરે,
 ૩૫ પ્રભુને ચઢાવવા ચોગ્ય ન હોય એવા પદાર્થ પ્રભુને ચઢા-
 વવા, ૩૬ પૂજા કરે તેમા અનાદરપણુ ગણે, ભક્તિ બહુ માન
 ન રાખવા, ૩૭ ભગવતની નિંદા કરનાર પુરુષોને અટકાવે નહીં,
 દેવ દ્રવ્યનો વિનાશ થતો દેખી ઉવેજે, ૩૮ છતી શક્તિએ દેરે
 જતા વાહન ઉપર જોસે, ૪૦ દેરામા વડેગથી પહેલા ચૈત્યવદન
 કે પૂજા કરે, જિન ભવનમા રહેતા ઉપર લખેલા કારણમાથી
 હરકોઈ પણ કારણને એવે તે મધ્યમ આગ્રાતના યાય છે તે
 વર્જવી

૧૧ દેવની ઉત્કૃષ્ટ ૮૪ આશાતના.

૧ ખેલ તે નાશિકાનું લીંટ દેરાસરમાં નાખે, ૨ જુગાર, ગંજીશ, શેત્રંજ, ચોપાટ વિગેરેની રમત દેરામાં કરે, ૩ દેરામાં લડાઈ કરે, ૪ કળા તે ધનુષ વિગેરેની (કળા) દેરામાં શીખે, ૫ કોગળા કરે, ૬ તંબોળ ખાય, ૭ તંબોળ ખાઈને કુચો દેરામાં નાખે, ૮ દેરામાં કોઈને ગાળ આપે (દે), ૯ દેરામાં લઘુનીતિ વડી નીતિ કરે, ૧૦ હાથ પગ મુખ શરીર દેરામાં ધુવે, ૧૧ કેશ સમારે, ૧૨ નખ ઉતારે, ૧૩ લોહી પાડે, ૧૪ મુખડી વિગેરે દેરાસરમાં ખાય, ૧૫ ગુમડાં ચાઠાં વિગેરેની છાલ ચામડી ઉખેડી દેરામાં નાંખે, ૧૬ પિત્ત ને મુખમાંથી નિકળેલું પિત્ત (ધાતુ) દેરામાં નાંખે, ૧૭ દેરામાં ઉલટી કરે, ૧૮ દાંત પડી જાય તે દેરામાં પડવા દે, ૧૯ દેરામાં વિશ્રામ કરે (વિસામો લે), ૨૦ દાંતનો મેલ પાડે, ૨૨ આંખનો મેલ પાડે, ૨૩ નખ પાડે, ૨૪ ગાલ વગાડે, ૨૫ નાશિકાનો મેલ નાખે ૨૬ મંત્રને ભૂકતાદિક નિશ્રહુના મંત્ર સાધન દેરામાં કરે અથવા રાજ્ય પ્રમુખના કાર્યનો વિચાર કરવા દેરાસરમાં પંચ લેખા થઈ ખેસે, ૩૦ વિવાહ વિગેરેનાં સંસારીક કાર્ય માટે દેરાસરમાં પંચ મળે, ૩૧ દેરાસરમાં ખેસીને પોતાના સગાં વહાલાંઓને આપવા યોગ્ય વિભાગની વેહેંચણી દેરાસરમાં કરે, ૩૩ પોતાના ઘરનો દ્રવ્ય દેરાસરમાં મુકે અથવા દેરાસરના ભંડારમાં પોતાનો દ્રવ્ય સાથે રાખે, ૩૪ પગ ઉપર પગ રાખી (ચડાવી) દેરાસરમાં ખેસે, ૩૫ દેરાસરની લીંટ, ઓટલા, જમીન ઉપર છાણું થાપે સુકાવે, ૩૬ પોતાનાં વસ્ત્ર દેરાસરમાં સુકાવે, ૩૭ મગ, ચણા, મઠ, તુવેરની દાળ કરવા દેરાસરમાં સુકાવે, ૩૮ પાપડ, ૩૯ વડી, ખેરો, શાક અથાણા વિગેરે કરવા હરકોઈ.

પણ પદાર્થ સુકાવે, ૪૦ ગળા વિગેરેના લયથી દેરાસરના
 ગભારા, ભોંયરા, લડાર વિગેરેમા સતાવુ, ૪૧ દેરામરમા
 બેઠા થકા પોતાના કોઈપણ સબધીનુ સાલળી રૂદન કરવુ,
 ૪૨ સ્ત્રી કથા, રાજકથા, દેશ કથા, ભોજન કથા વિકથા દેરા-
 સરમા કરવી, ૪૩ પોતાના ઘર કામ સાડ કોઈ પ્રકારના યત્ર
 ઘાણી, વિગેરે શસ્ત્ર અસ્તરા વિગેરે દેગસરમા ઘડાવવા તૈયાર
 કરાવવા, ૪૪ ગો, ભેસ, બળદ, ઘોડા, ઉંટ, વિગેરે દેરાસરમા
 (ગખવ) બાધવા, ૪૫ ટાઢ પ્રમુખના કારણથી દેરાસરમા
 બેસી તાપણી પ્રમુખનુ મેવન કરવુ, ૪૬ દેરાસરમા પોતાના
 સસારીક કાર્ય માટે રધન કરવુ, ૪૭ દેરાસરમા બેસી રૂપીયા,
 મોહોર, ચાદી, મોનુ, રત્ન વિગેરેની પરીક્ષા કરવી, ૪૮ દેરા-
 સરમા પેસતા નિકળતા નિસીદિ આવસદિ ઝહેવુ ભુલી જવુ,
 ૪૯ છત્ર, પં પગરખા, પૃ શાસ્ત્ર આમગ એ વસ્તુઓ દેરામ-
 રમા લાવવી, પર મનને એકાગ્ર ન ગખવુ, ૫૩ તેલ પ્રમુ-
 ખનુ દેરામરમા ચોળાવવુ, ૫૪ સચિત ફેલ કુલ વિગેરે ને
 કાઈ હોય તે દેગસરથી બહાર ન ઢાલી નાખવા, ૫૫ દગ્ગેજ
 પહેવાના દાગીના દેરે જતા ન પહેરવા, જેથી આશાતના
 થાય કેમકે લોકમા પણ નિંદા થાય કે બુઓ આ કેવો ધર્મ
 કે દરરોજ પહેરવાના દાગીના પણ દેરે જતા પહેરવાની જેમા
 મનાઈ છે, ૫૬ જિન પ્રતિમા દેખીને બે હાથ ન બેડવા, એક
 પનાવાળુ ઉત્તમ વસ્ત્રનુ ઉતગસણ કીધા વિના દેગમા જાય,
 ૫૮ મુકુટ મસ્તકે બાધી રાખે, ૫૯ માથા ઉપર મોલી વીંટી
 રાખે (વસ્ત્ર વીંટી ગખે), ૬૦ માથામા પાધડી વિગેરે ઉપર
 ઘાલેલુ કુલ કાઢી ન નાખે, ૬૧ હોડ પાડે (શબ્ત કરે)
 જેમ કે એક મુઠીએ નાળીએર લાગી આપે તો અમુક આપુ,
 ૬૨ દેરાસરમા દડાગેડીથી રમત રમવી, ૬૩ દેરાસરમા કોઈ

પણ મોટા માણસને જુહાર (સલામ) કરવી, ૬૪ દેરાસરમાં
 જેમ લોક હસી પડે એવી કોઈ પણ જાતની ભાંડ ચેષ્ટ
 કરવી, જેમ કે આંખો મચકોડવી કે કાળ વગાડવી કે હાથના
 આમતેમ લેહેકા કરવા, ૬૫ કોઈને તિસ્કારવચન બોલવું
 જેમકે અરે! અલ્યા, દુષ્ટ ચોમ એમ બોલવું, ૬૬ કોઈની
 પાસે લેહેણું હોય તેને દેરાસર વિગેરેમાં પકડવો અથવા દેરા-
 સરમાં બંધન કરી તેની પાસેથી દ્રવ્ય લેવું, ૬૭ દેરાસરે રણ-
 સંગ્રામ કરવો, ૬૮ દેરાસરમાં ચોટલીવાળાં ઓળવા, ૬૯ દેરા-
 સરમાં પલાંડી બાંધીને બેસવું, ૭૦ પગ સાફ રાખવા માટે
 દેરાસરમાં કાષ્ટની પાવડી પહેરવી, ૭૧ દેરાસરમાં બીજા
 લોકોની અડચણની અવગણના કરીને પગ લાંબા કરી બેસવું,
 ૭૨ શરીરના સુખ માટે પગે પડપડી દેવરાવે (પગચાંપી
 કરાવે), ૭૩ હાથપગ ધોવા વિગેરે કારણથી દેરાસરમાં ઘણું
 પાણી ઢોળી દેરામાં જતાં જવાના માર્ગમાં કીચડ કરે, ૭૪
 ધુળવાળા પગથી આવી દેરાસરમાં પગ ઝાટકે જેથી દેરામાં
 ધુળ ધુળ કરે—ધુળ ઉડાડે, ૭૫ દેરાસરમાં મૈથુન સેવે—કામકેલી
 કરે, ૭૬ માથા ઉપર પહેરેલી પાઘડીમાંથી કે લુગડામાંથી
 માંકણ જી પ્રમુખ વીણીને દેરામાં નાખે અથવા વીણે, ૭૭
 દેરાસરમાં બેસી ભોજન કરે, ૭૮ શુદ્ધ સ્થાન બરોબર ઢાંક્યા
 વિના જેમતેમ બેસી લોકને (શુદ્ધ સ્થાન) દેખાડે તથા
 દેરામાં દૃષ્ટિયુદ્ધ તથા બાહુયુદ્ધ કરે, ૭૯ દેરામાં બેસી વૈદુ કરે
 (ઔષધ વિગેરે દેરામાં કોઈને બતાવે), ૮૦ દેરાસરમાં વેચવું-
 સાટવું કરે, ૮૧ દેરામાં શય્યા કરી સુવે; ૮૨ દેરાસરમાં પાણી
 પીયે અથવા દેરાસરની અગાશી યા પરનાળથી પડતાં પાણી ઝીલે,
 ૮૩ દેરાસરમાં સ્નાન કરે, ૮૪ દેરાસરમાં સ્થિતી કરે (રહે).

“ નમો નમ શ્રીગૌતમસ્વામિને ’

શ્રી ગુરુમહારાજની વર્જવા યોગ્ય તેત્રીશ આશાતના.

- ૧ (પુરોગમન) આશાતના ગુરુની (પુર) આગળઆગળ
કાગણુ વિના (ગમન) ચાલે તે (માર્ગ દેખાડવો ઇત્યાદિ
કારણથી આગળ ચાલવામા આશાતના ન ગણવી)
- ૨ (પશ્ચગમન) આશાતના ગુરુની (પશ્ચ) પડખે પડખે
(બરાબરીમા દેખાય એવી રીતે) નજીકમા ચાલવુ
તે (નજીકમા ચાલવાથી શ્વાસ ખાસી છીંક ઇત્યાદિ
થના ગુરુને શ્લેષ્મ વિગેરે ઉડે છે માટે તેવી આશા-
તના ન થાય તેટલે દૂર ચાલવુ)
- ૩ (પૃષ્ઠ (આસન્ન) ગમન) ગુરુની પૃષ્ઠે=પાછળ નજીકમા
ચાલે તે આશાતના
- ૪ (પુર સ્થ) ગુરુની પુર આગળ (સ્થ) ઉભા રહેવુ તે
આશાતના
- ૫ (પશ્ચસ્થ) ગુરુની પડખે નજીકમા ઉભા રહેવુ તે આશાતના
- ૬ (પૃષ્ઠ (આસન્ન) સ્થ) ગુરુની પાછળ પગતુ નજીકમા ઉભા
રહેવુ તે આશાતના
- ૭ (પુરોનિપીદન) ગુરુની આગળ (નિપીદન) બેસવુ તે આશાતના
- ૮ (પશ્ચનિપીદન) ગુરુની પડખે નજીકમા બેસવું તે આશાતના

૬ (વૃષ્ટ (આસન્ન) નિષીદન) ગુરૂની પાછળ પરંતુ નજીકમાં બેસવું તે આશાતના.

૧૦ (આચ્મન) ગુરૂની સાથે ઉચ્ચારભૂમિએ (વડી નીતિ માટે) ગયેલ શિષ્ય ગુરૂના પહેલાં આચ્મન=(હાથ-પગની શુદ્ધિ) કરે તો આશાતના. આહારાદિક વખતે પણ પહેલી સુખાદિ શુદ્ધિ કરવાથી પણ એ જ આશાતના લાગે છે.

૧૧ (આલેચન) બહારથી ઉપાશ્રયે ગુરૂની સાથે આવ્યા છતાં ગુરૂથી પહેલાં ગમનાગમન આલોવવું તે આશાતના.

૧૨ (અપ્રતિશ્રવણ) કોણે ઉઘે છે ? કોણે જાગે છે ? એ પ્રમાણે રાત્રે ગુરૂ પૂછે ત્યારે શિષ્ય જાગતો હોય તો પણ જાણે અપ્રતિશ્રવણ=સાંભળતો ન હોય તેમ જવાબ ન આપે તો આશાતના.

૧૩ (પૂર્વાભાષન) કોઈ આવેલ ગૃહસ્થાદિકને ગુરૂએ બોલાવ્યા પહેલાં પોતે બોલાવે તે આશાતના. (પૂર્વ=પ્રથમ આભાષન=બોલાવવું એ શબ્દાર્થ છે.)

૧૪ (પૂર્વાલેચન) ગોચરી-આહારાદિ લાવીને પ્રથમ બીજા કોઈ સાધુ આગળ તે ગોચરી આલોચે, અને ત્યારબાદ ગુરૂ આગળ આલોચે તો આશાતના. (અહિં ગોચરી સંબંધિ ગમનાગમનની ધરિયાવહિ પહિચ્છમવી તે ગોચરી આલોચવી અથવા આલોચવી કહેવાય) (૧૧ મી અને ૧૪ મી આશાતના નામથી તુલ્ય છે. પરંતુ અર્થથી ભિન્ન છે.)

- ૧૫ (પૂર્વોપદર્શન) લાવેલી ગોચરી ગુરૂને દેખાડ્યા પહેલા ખીન્ત કોઈ સાધુને દેખાડે તો આશાતના (અર્હિ પૂર્વ =પહેલા ઉપદર્શન-દેખાડવું એ શબ્દાર્થ છે)
- ૧૬ (પૂર્વનિમન્ત્રણ) લાવેલા આહારપાણી વાપગ્વા માટે પહેલા ખીન્ત સાધુઓને નિમન્ત્રણ કરે (ખોલાવે) અને ત્યાગખાદ ગુરૂને નિમન્ત્રણ કરે તો આશાતના
- ૧૭ (સદ્દાન) આહાર લાવીને ગુરૂની આજ્ઞા વિના પોતે જ ખીન્ત સાધુઓને જેમ ઘટે તેમ મધુગ મ્લિન્ગ આદિ સદ્=ખાદ્ય આહાર યથાયોગ્ય દાન=વહેચી આપે તો આશાતના (સદ્) એટલે પ્રચુર=ઘણ ઘણ આપવું એવો પણ અર્થ છે
- ૧૮ (સદ્દાન) આહાર લાવીને ગુરૂને કાઈક થોડો આપીને જે મ્લિન્ગ અને મધુગ આહાર ઉત્તમ દ્રવ્યોનો બનેલો હોય તે પોતે વાપરે તો આશાતના (અર્હિ સદ્ એટલે ખાદ્ય-મધુગ આહારનું અદન=ખાવું એ શબ્દાર્થ છે)
- ૧૯ (અપ્રતિશ્રવણ) ગુરૂ બોલાવે ત્યારે ન બોલવું તે આશાતના (બાગ્મી આશાતના પણ એ જ નામવાળી છે, પણ તેમા અને આમા તફાવત એ છે કે બાગ્મી આશાતના ગત્રે નિદ્રાના મમયની છે, અને આ ૧૯ મી આશાતના દિવસે બોલાવવા મળધિ છે)
- ૨૦ (સદ્ માયણ) કઠિન કર્કશ અને મોટા ઘાટા પાડીને ગુરૂમાથે (સદ્ એટલે પ્રચુર-ઘણ) બોલવું તે આશાતના
- ૨૧ (તપ્રગત માયણ) ગુરૂ બોલાવે ત્યારે ગિમ્ધ " મત્પણ વદામિ " ઇત્યાદિ બોલી તુર્ત ઉઠી ગુરૂ પાસે જઈને

નમ્રતાથી ગુરુ શું કહે છે તે સાંભળવું જોઈએ, તેને બદલે પોતાના આસને બેઠો છતો જ જવાબ આપે તો આશાતના. (વર્તમાનમાં એ વચન પ્રચલિત નથી, તો પણ તુર્ત જ કહીને ઉઠવું તે (પ્રચલિત) રીવાજ પણ વિનયભર્યો છે.)

૨૨ (કિ માપણ) ગુરુ બોલાવે ત્યારે ‘ કેમ ? શું છે ? શું કહે છે ? ’ ઇત્યાદિ બોલે તે આશાતના. કારણ કે ગુરુ બોલાવે ત્યારે શિષ્યે શીઘ્ર “ મત્થએણુ વંદામિ ” કહેવું (અને તુર્ત ગુરુ પાસે જઈને “ આજ્ઞા કરમાવો ” ઇત્યાદિ નમ્ર વચનો બોલવાં જોઈએ.)

૨૩ (તું માપણ) ગુરુને “ ભગવંત, શ્રી પૂજ્ય, આપ, ” ઇત્યાદિ મોટા માનવાળા (બહુવચનવાળા) શબ્દોથી બોલાવવા જોઈએ, તેને બદલે “ તું, તને, તહારા, ” ઇત્યાદિ તોછડાઈવાળા (એકવચનવાળા) શબ્દોથી ટુંકારીને બોલાવે તો આશાતના.

૨૪ (તજ્જતિ માપણ) ગુરુ શિષ્યને કહે કે “ આ ગ્દાન (માંદા) સાધુની વૈયાવચ્ચ કેમ કરતો નથી ? તું બહુ આળસુ થઈ ગયો છે. ” ત્યારે શિષ્ય કહે કે તમે પોતે જ કેમ વૈયાવચ્ચ કરતા નથી ? તમે પોતે જ આળસુ થઈ ગયા છો ” ઇત્યાદિ રીતે ગુરુ જે શિષ્યામણુનું વચન કહે તે જ વાક્ય-વચન પ્રમાણે ગુરુને પ્રત્યુત્તર (સામો-ઉલટો જવાબ) આપે તે તજ્જાત ભાષણ અથવા તજ્જાત વચન આશાતના કહેવાય. (અહિં તજ્જાત એટલે તે જ જાતિનાં અર્થાત્ તે સરખા વચનો (વડે ઉલટો જવાબ એ શબ્દાર્થ છે.)

૨૫ (નોતુમન) ગુરુ (અથવા ગુનાધિક) કથા કહેતા હોય ત્યારે “ અહો આપે આ વચન ઉત્તમ કહ્યું ” ઇત્યાદિ પ્રશંસાવચનો ન કહે તેમ જ કથાથી પોતાને સારી અમર થઈ છે એવો આશ્ચર્યભાવ અથવા હર્ષભાવ પણ ન દર્શાવે પરંતુ મનમાં (શુ મારાથી પણ એમની અધિક વ્યાખ્યાનકળા છે ? એવી ઈર્ષ્યાથી જ ભણે હુભાતો હોય તેમ વર્તે તો આશાતના (અહિં ગુરુ પ્રત્યે કથાદિ પ્રમગે શિષ્યનુ સુમન=માડ મન નો =નહિં તે નોતુમન એ ગણદાર્થ છે)

૨૬ (નોસ્મરણ) ગુરુ ધર્મ કથા કહેતા હોય ત્યારે “ તમને આ અર્થ સમજાવુમા યાદ નથી, એ અર્થ એ પ્રમાણે ન હોય ” ઇત્યાદિ કહે તો આશાતના.

૨૭ (કપાઉંદ) ગુરુ ધર્મ કથા કહેતા હોય ત્યારે “ એ કથા હું તમને (મલાજનોને) પંડીવી સારી રીતે સમજાવીશ ” ઇત્યાદિ કહીને અથવા તે કથા પુનઃ સમજાવવાને ચાલતી કથામાં વ્યાધાન ભગ કહે તો આશાતના.

૨૮ (પરિપદમેદ) ગુરુ કથા કહેતા હોય, અને મલા પણ કથાના સમગ્ર એકત્રાન ધર્મ ગદી હોય, તેટલામાં શિષ્ય આવીને કહે “ હવે ત્યાં મુખી કથા લખાઈ છે? આદાર પાછીને અવસર તમને ગયો અથવા પાંડવી વેળા પણ થઈ ગઈ ” ઇત્યાદિ કહી પશ્ચિમ-સુખા (ઘનના ચિત્તનો) બને કહે (તેમજ મલા જનો પણ કહેવાક દી દીને ચાલતા માટે) નો આશાતના અથવા એવું કહું કહે કે નથી મલા પણ કોઈ ન થાય ને પણ આશાતના.

૨૯ (અનુચિતકથા) ગુરૂ કથા કહી રહ્યા બાદ પર્ષદા-સભા હજી ઉઠી ગઈ ન હોય તેટલામાં પોતાની ચતુરાઈ દર્શાવવા ગુરૂએ વ્યાખ્યાનમાં કહેલી કથાનો અથવા અર્થનો વિસ્તાર કહી બતાવે તો આશાતના.

૩૦ (સંસારમાદઘટ્ટન) ગુરૂની શય્યાને અને સંથારા વિગેરેને પોતાનો પગ લગાડવો, તેમજ આજ્ઞા વિના હાથ લગાડવો, તથા તેમ કરીને પણ ગુરૂને તે દોષ બમાવે નહિં તો આશાતના બાણવી. કારણ કે ગુરૂની પેઠે ગુરૂનાં ઉપકરણ પણ પૂજ્ય છે માટે શિષ્યનો ધર્મ છે કે ગુરૂનાં ઉપકરણને પણ પગ વિગેરે લગાડવો નહિં અને આજ્ઞાવિના સ્પર્શ પણ કરવો નહિં, અને જો સ્પર્શ થઈ જાય તો “ ફરીથી એમ નહિ કહું એમ બોલી અપરાધ બમાવવો (અહિં શરીર પ્રમાણની (૩૧ હાથની) શય્યા અને અઢી હાથનો સંથારો બાણવો.)

૩૧ (સંથારાવસ્થાન) ગુરૂની શય્યા તથા સંથારા વિગેરે ઉપર અવસ્થાન ઉભા રહેવું (તથા ઉપલક્ષણથી બેસવું, સૂવું, તે આશાતના.

૩૨ (ઉચ્ચાસન) ગુરૂથી અથવા ગુરૂની આગળ તેમના કરતાં ઊંચા આસન ઉપર બેસે તો આશાતના. (ઉપલક્ષણથી ગુરૂનાં વસ્ત્રાદિકથી અધિક મૂલ્યવાળા વસ્ત્રાદિક વાપરવાં તે પણ આશાતના એમાં અંતર્ગત સંલવે છે.)

૩૩ (સમાસન) ગુરૂથી અથવા ગુરૂની આગળ સરખા આસને બેસે તો આશાતના. ઉત્તમ શિષ્યે એ ૩૩ આશાતનાઓ વર્જવી. કારણ કે ગુરૂની આશાતના (અવિનય) નહિ કરનાર શિષ્ય ઉપર ગુરૂની પરમ કૃપા સ્વાભાવિક હોય

છે, અને તેથી જ્ઞાનાદિકની પ્રાપ્તિ સુગમ થાય છે એ આશાતનાઓ માધુની મુખ્યતાએ કહી છે, છતાં શ્રાવકને પણ એ આશાતનાઓ યથા યોગ્ય (જેટલી શ્રાવકને અગે ઘટે તેટલી) ટાળવા યોગ્ય જાણવી

ગુરુ જઘન્યાદિ ભેદથી ૩ આશાતના.

ગુરુને પણ વિગેરે લગાડવો ઇત્યાદિ જઘન્યઆશાતના, શુદ્ધ વિગેરે લગાડવું ઇત્યાદિ મધ્યમ આશાતના, અને ગુરુની આજ્ઞા ન માનવી, અથવા આજ્ઞાથી વિપરીત કશું, આજ્ઞા માલજવી નહિ, અને કંઠોગ લાપણું કશું વિગેરે ઉત્કૃષ્ટ આશાતના જાણવી. એ પ્રમાણે સાક્ષાત ગુરુની આશાતના ૩૩ પ્રકારે અવધા ૩ પ્રકારે જાણવી (શ્રાદ્ધવિધિ વૃત્તિ)

ગુરુની સ્થાપનાની ૩ આશાતના.

સ્થાપનાને પણ લગાડવો વિગેરે, અવધા આમ તેમ ચલ-વિચલ કશું તે જઘન્ય, ભૂમિ ઉપર પાટી નાખવી અને અવ-જ્ઞાથી જેમ તેમ મૂકવી—ગોઠવવી તે મધ્યમ, તથા નારા કશું અથવા ભાગી નાખવી વિગેરે ઉત્કૃષ્ટ આશાતના જાણવી (શ્રાદ્ધવિધિ વૃત્તિ)

પુણ્ય પ્રકાશનું સ્તવન.

(દુહા.)

સકળ સિદ્ધિદાયક સદા, ચૌવીશે જિનરાય; સહગુરૂ સ્વામિની
સરસ્વતી, પ્રેમે પ્રણમું પાય. ॥ ૧ ॥ ત્રિભુવનપતિ ત્રિશક્તા તણે,
નંદન ગુણ ગંભીર; શાસન નાયક જગ જયો, વર્ધમાન વડ
વીર. ॥ ૨ ॥ એકદિન વીર જિણુંદને, ચરણે કરી પ્રણામ; ભવિક
જીવના હિત ભણી, પૂછે ગૌતમ સ્વામ. ॥ ૩ ॥ મુક્તિ માર્ગ
આરાધીએ, કહો કિણ પદે અરિહંત; સુધા સરસ તવ વચન
રસ, ભાષે શ્રી ભગવંત. ॥ ૪ ॥ ૧ અતિચાર આળોઈએ, રત્રત
ધરીએ ગુરૂ શાખ; ૩ જીવ ખમાવો સયળ જે, ચૌનિ ચૌરાશી
લાખ. ॥ ૫ ॥ ૪ વિધિશું વળી વોસરાવીએ, પાપસ્થાનક અઠાર;
ચાર ૫ શરણ નિત્ય અનુસરો, ૬ નિંદો દુરિત આચાર. ॥ ૬ ॥
૭ શુભકરણી અનુમોદીએ, ૮ ભાવ ભલો મન આણુ; ૯ અણુસણ
અવસર આદરી, નવપદ જપો સુખાણુ. ॥ ૭ ॥ શુભ ગતિ આરા-
ધન તણા, એ છે દસ અધિકાર; ચિત્ત આણીને આદરો, જેમ
પામો ભવ પાર. ॥ ૮ ॥

ઢાળ ૧ લી.

(કુમતિએ છિંડી કીઠાં રાખી, એ દેશી.)

જ્ઞાન દરિસણ ચારિત્ર તપ વીરજ, એ પાંચે આચાર; એહ
તણા ઈહ ભવ પરભવના, આલોઈએ અતિચાર રે; પ્રાણી. જ્ઞાન
ભણે ગુણખાણી; વીર વદે એમ વાણી રે પ્રાણી ॥ ૧ ॥ એ
આંકણી. ॥ ગુરૂ ઓળવીએ નહીં ગુરૂ વિનય, કાળે ધરી ખહુ

માન, સૂત્ર અરથ તદુભય કરી સૂધાં, લણીએ વહી ઉપધાન
 રે પ્રાણી ॥ ૨ ॥ જ્ઞાનોપગરણુ પાટી પોથી, ઠવણી નોકા-
 રવાલી, તેહ તણી કીધી આશાતના, જ્ઞાનભક્તિ ન સલાલી
 રે પ્રાં જ્ઞાં ॥ ૩ ॥ ઇત્યાદિક વિપરીતપણાથી, જ્ઞાન વિરાધ્યુ
 નેહ, આ ભવ પગલવ વળી રે ભવોભવ, મિચ્છામિ દુષ્કંડ તેહ
 રે પ્રાં જ્ઞાં ॥ ૪ ॥ સમકિત હ્યો શુદ્ધ જાણી, વીં વહે એમ
 વાણી રે, પ્રાણી સમકિત હ્યો શુદ્ધ જાણી જિન વચ્ચને શકા
 નવિ કીજે, નવિ પરમત અલિલાષ, માધુ તણી નિંદા પગિહુગ્ને,
 ફળ મદેહ મ રાખો રે પ્રાં મં ॥ ૫ ॥ મૂઢપણ છડા
 પગ્ગસા, શુભવતને આદર્શએ, સામીને ધર્મે કગી ચિગ્તા,
 ભક્તિ પગલાવના કરીએ રે, પ્રાં સં ॥ ૬ ॥ સઘ ચૈત્ય પ્રાસાદ
 તણો જે, અવર્ણવાદ મન લેખ્યો, દ્રવ્ય દેવકો જે વિણસાડ્યો,
 વિણસતો ઉવેખ્યો રે પ્રાં સં ॥ ૭ ॥ ઇત્યાદિક વિપરીત-
 પણાથી, સમકિત ખડયુ જેહ, આ ભવ પગલવ વળી રે ભવોભવ,
 મિચ્છામિ દુષ્કંડ તેહ રે પ્રાં મં ॥ ૮ ॥ આગ્નિ હ્યો ચિત્ત
 આણી, પચ સમિતિ ત્રણુ શુભિ વિગાધી, આઠે પ્રવચન માય,
 સાધુ તણે ધર્મે પગ્માદે, અશુદ્ધ વચન મન કાય રે પ્રાં
 ચાં ॥ ૯ ॥ શ્રાવકને ધર્મે મામાયિક, પોસહમા મન વાળી, જે
 જયણાપૂર્વક એ આઠે, પ્રવચન માય ન પાળી રે પ્રાં ચાં
 ॥ ૧૦ ॥ ઇત્યાદિક વિપરીતપણાથી, આગ્નિ ડોહોજ્યુ જેહ, આ
 ભવ પગલવ વળી રે ભવો ભવ, મિચ્છામિ દુષ્કંડ તેહ રે પ્રાં
 ચાં ॥ ૧૧ ॥ બારે ભેદે તપ નવિ કીધો, છતે જોગે નિજ
 શક્તે, ધર્મે મન વચ કાયા વીગ્જ, નવિ દોગ્ગીયુ લગતે રે
 પ્રાં ચાં ॥ ૧૨ ॥ તપ વીગ્જ આચારે એણી પદે, વિવિધ
 વિગાધ્યા જેહ, આ ભવ પગલવ વળી રે ભવોભવ, મિચ્છામિ
 દુષ્કંડ તેહ રે, પ્રાં ચાં ॥ ૧૩ ॥ વળીય વિગ્રેપે આગ્નિ દેગ,

અતિચાર આલોષ્યએ; વીર જિજ્ઞેસર વચણ સુણીને, પાપ મેલ
સવિ ઘોષ્યે રે પ્રાં ચાં ॥ ૧૪ ॥

ઢાળ ૨ જી.

(પામી સુગુરૂ પસાય, એ દેશી.)

પૃથ્વી પાણી તેઉ, વાયુ વનસ્પતિ; એ પાંચે થાવર કહ્યાં
એ. ॥ ૧ ॥ કરી કરસણ આરંભ, ખેત્ર જે ખેડીયાં; ફૂવા તળાવ
ખણાવીયા એ. ॥ ૨ ॥ ઘર આરંભ અનેક, ટાંકાં ભોંયરાં; મેડી
માળ ચણાવીયા એ. ॥ ૩ ॥ લીંપણ ગુંપણ કાજ, એણીપરે
પરપરે; પૃથ્વીકાય વિરાધીયા રે. ॥ ૪ ॥ ઘોચણ નાહણ પાણી,
ઝીલણ અપકાય; છોતિ ઘોતિ કરી-દુહંબ્યા એ. ॥ ૫ ॥ ભાઠીગર
કુંભાર, લોહ સુવનગરા; ભાડભુંબ લીહાળાગરા એ. ॥ ૬ ॥
તાપણ શેકણ કાજ, વસ્ત્ર નિખારણ; રંગણ રાંધણ રસવતી એ.
॥ ૭ ॥ એણી પરે કર્માદાન, પરે પરે કેળવી; તેઉ વાયુ વિરા-
ધીયા એ. ॥ ૮ ॥ વાડી વન આરામ, વાવી વનસ્પતિ; પાન
ફૂલ ફળ ચુંટીયાં એ. ॥ ૯ ॥ પુંખ પાપડી શાક, શેક્યાં સૂકવ્યાં;
છેદ્યાં છુંદ્યાં આથીયાં એ. ॥ ૧૦ ॥ અળશી ને એરંડ, ઘાણી
ઘાલીને; ઘણા તિલાદિક પીલીયા એ. ॥ ૧૧ ॥ ઘાલી કોલુ માંહે,
પીલી સેલડી; કંદમૂળ ફળ વેચીયાં એ. ॥ ૧૨ ॥ એમ એકેંદ્રી
જીવ, હણ્યા હણાવીયા; હણતાં જે અનુમોદિયા એ. ॥ ૧૩ ॥
આ ભવ પરભવ જેહ, વળીય ભવોભવે; તે મુજ મિચ્છામિ
દુછડં એ. ॥ ૧૪ ॥ કૃમિ ચરમીમા કીડા, ગાડર ગંડોલા; ઇયળ
પૂરા ને અળશીયાં એ. ॥ ૧૫ ॥ વાળા જળો ચૂડેલ, વિચલિત
રસ તણાં; વળી અથાણાં પ્રમુખનાં એ. ॥ ૧૬ ॥ એમ એકેંદ્રી જીવ,
જેહ મેં દુહંબ્યા; તે મુજ મિચ્છામિ દુછડં એ. ॥ ૧૭ ॥ ઉઘેડી
જૂ લીખ, માકડ મંકોડા; ચાંચડ કીડી કંથુઆ એ. ॥ ૧૮ ॥

ગદ્દીઆ ધીમેલ, કાનખજુરીઆ, ગીગોડા ધનેગીયા એ ॥ ૧૯ ॥
 એમ તેઈદ્રી જીવ, જેહ મે ફહવ્યા, તે મુજ મિચ્છામિ ફહ્કડ
 એ ॥ ૨૦ ॥ માખી મચ્છર કાંસ,મમા પતગીયા, કસારી
 ફેલિયાવડા એ ॥ ૨૧ ॥ ઢીકણુ વિછુ તીડ, લમરા લમગીયો,
 ફેતાખગ ખડમાકડી એ, ॥ ૨૨ ॥ એમ ચઠિરિંદ્રી જીવ, જેહ
 મે ફહવ્યા, તે મુજ મિચ્છામિ ફહ્કડ એ ॥ ૨૩ ॥ જળમા
 નાખી જળ, જળચર ફહવ્યા, વનમા મૃગ સતાપીયા એ
 ॥ ૨૪ ॥ પીડ્યા પખી જીવ, પાડી પાગમા, પોપટ ઘાલ્યા
 પાજરે એ ॥ ૨૫ ॥ એમ પચેદ્રી જીવ, જે મે ફહવ્યા, તે
 મુજ મિચ્છામિ ફહ્કડ એ ॥ ૨૬ ॥

ઢાળ ૩ જી.

(વાણી વાણી કિતકારી જી, એ દેવી)

ક્રોધ લોભ લય હાસ્યથી જી, જોલ્યા વચન અમત્ય, ફહ
 કરી ધન પારકા જી, લીધા જેહ અદત રે, જિનજી, મિચ્છામિ
 ફહ્કડ આજ તુમ શાખે મહાગજ રે જિનજી, દેઈ સાડ કાજ
 રે જિનજી, મિચ્છામિ ફહ્કડ આજ ॥ ૧ ॥ એ આકણી ॥
 દેવ મનુષ્ય તિર્યચના જી, મૈથુન મેવ્યા જેહ, વિપયાગ્મ લપટ-
 પણે જી, ઘણુ વિડખ્યો દેહ રે, જિનજી ॥ ૨ ॥ પગિચ્છદની
 મમતા ઢગી જી, લવે લવે મેલી આવ, જે જિહા તે તિહા
 ગણુ જી, કોઈ ન આવે માથ રે જિનજી ॥ ૩ ॥ ગ્યણી
 લોજન જે કર્યા જી, ક્રીધા લક્ષ અભક્ષ, ગ્મના રમની લાલચે
 જી, પાપ કર્યા પ્રત્યક્ષ રે જિનજી ॥ ૪ ॥ મત લેઈ વિસાગીયાં
 જી, વળી ભાગ્યા પચ્ચખાજી, કપટ હેતુ દિગ્યા કરી જી, ક્રીધા
 આપ વખાણુ રે જિનજી ॥ ૫ ॥ ત્રણ ઢાળ આઠે ફહ્કડ જી,
 આલોયા અતિચાર, શિવ ગતિ આગધન તણો જી, એ પહેલો
 અધિકાર રે જિનજી, મિચ્છામિ ફહ્કડ આજ ॥ ૬ ॥

ઢાળ ૪ થી.

(સાહેલડીની. એ દેશી.)

પંચ મહાવ્રત આદરો સાહેલડી રે, અથવા દ્યો વ્રત ખાર
તો; યથાશક્તિ વ્રત આદરી સાહેલડી રે, પાળો નિરતિચાર
તો. ॥ ૧ ॥ વ્રત લીધાં સંભારીએ સાં, હૈડે ધરીય વિચાર
તો; શિવ ગતિ આરાધન તણે સાં, એ બીજે અધિકાર તો.
॥ ૨ ॥ જીવ સવે ખમાવીએ સાં, યોનિ ચોરાશી લાખ તો;
મન શુદ્ધે કરી ખામણાં સાં, કોઈશું રોષ ન રાખ તો. ॥ ૩ ॥
સર્વ મિત્ર કરી ચિંતવો સાં, કોઈ ન જાણે શત્રુ તો; રાગ
દ્રેષ એમ પરિહરો સાં, કીજે જન્મ પવિત્ર તો. ॥ ૪ ॥
સ્વામિ સંઘ ખમાવીએ સાં, જે ઉપની અપ્રીત તો; સ્વજન
કુટુંબ કરી ખામણાં સાં, એ જિનશાસન રીતિ તો. ॥ ૫ ॥
ખમીએ ને ખમાવીએ સાં, એહજ ધર્મનો સાર તો; શિવ
ગતિ આરાધન તણે સાં, એ ત્રીજે અધિકાર તો. ॥ ૬ ॥
મૃધાવાદ હિંસા ચોરી સાં, ધનમૂર્છા મૈથુન તો; ક્રોધ માન
માયા તૃષ્ણા સાં, પ્રેમ દ્રેષ પૈશુન્ય તો. ॥ ૭ ॥ નિંદા કલહ
ન કીજીએ સાં, કૂડાં ન દીજે આળ તો; રતિ અરતિ મિથ્યા
તણે સાં, માયા મોહ જંજળ તો. ॥ ૮ ॥ ત્રિવિધ ત્રિવિધ
વોસરાવિએ સાં, પાપસ્થાન અઢાર તો; શિવગતિ આરાધન
તણે સાં, એ ચોથો અધિકાર તો. ॥ ૯ ॥

ઢાળ ૫ મી.

(હવે નિમ્નણે ધડાં આવીયા, એ દેશી.)

જનમ જરા મરણે કરી એ, આ સંસાર અસાર તો; કર્યાં
કર્મ સહુ અનુભવે એ, કોઈ ન રાખણહાર તો. ॥ ૧ ॥ શરણ

એક અરિહતનું એ, શરણુ સિદ્ધ લગવત તો, શરણુ ધર્મ શ્રી
 જૈનનો એ, સાધુ શરણુ ગુણવંત તો ॥૨॥ અવર મોહ સવિ
 પરિહરી એ, ચાર શરણુ ચિત્ત ધારતો, શિવ ગતિ આરાધન
 તણો એ, એ પાપમો અધિકાર તો ॥ ૩ ॥ આ લવ પરલવ
 ને કર્યા એ, પાપ કર્મ કેઈ લાખ તો, આત્મ શાખે તે નિંદીએ
 એ, પરિહરીએ શુદ્ધ શાખ તો ॥ ૪ ॥ મિથ્યા મતિ વર્તાવિયા
 એ, ને ભાખ્યા ઉત્સૂત્ર તો, કુમતિ કદાચહુને વશે એ, ને ઉત્થા-
 ખ્યા સૂત્ર તો ॥ ૫ ॥ ઘડ્યા ઘડાવ્યા ને ઘણાએ, ઘટી હળ
 હથીયા તો, લવ લવ મેલી મૂકીયા એ, કરતા જીવ સહાર
 તો ॥ ૬ ॥ પાપ કરીને પોષીયા એ, જનમ જનમ પરિવાર
 તો, જનમાતર પોહોત્યા પછી એ, કેણે ન કીધી સાગ તો
 ॥ ૭ ॥ આ લવ પરલવ ને કર્યા એ, એમ અધિકરણુ અનેક
 તો, ત્રિવિધે ત્રિવિધે વોસરાવીએ એ, આણી હૃદય વિવેક તો
 ॥ ૮ ॥ દુષ્કૃત નિંદા એમ કરી એ, પાપ કરો પરિહાર તો,
 શિવગતિ આરાધન તણો એ, એ છઠો અધિ કાર તો ॥૯॥

ઢાળ ૬ ફી

(આધે તુ જોખને જીવડા, એ દેશી)

ધન ધન તે દિન માહરો, જીહા કીધો ધર્મ, દાન રીયજ
 તપ ભાવના, ટાળ્યા દુષ્કૃત કર્મ ધન ધન ॥ ૧ ॥ શત્રુજયાદિ
 તીર્થની, ને કીધી જાત્ર, જીગતે જિનવર પૂજ્યા, વળી પોખ્યા
 પાત્ર ધન ॥ ૨ ॥ પુસ્તકે જ્ઞાન લખાવીયા, જીર્ણુ હર જિન
 ચૈત્ય, સઘ ચતુર્વિધ સાચવ્યા, એ સાતે ખેત્ર ધન ॥ ૩ ॥
 પરિહરભણા સુપરે કર્યા, અનુકંપા દાન, સાધુ સૂરિ ઉવચાયને,
 દીધા બહુ માન ધન ॥ ૪ ॥ ધર્મ કાજ અનુમોદીયે, એમ
 વારોવાર, શિવગતિ આરાધન તણો, એ સાતમો અધિ

ધન૦ ॥ ૫ ॥ લાવ લલો મન આણીએ, ચિત્ત આણી ઠામ;
સમતા લાવે લાવીયો એ, આતમરામ. ધન૦ ॥ ૬ ॥ સુખદુઃખ
કારણ જીવને, કોઈ અવર ન હોય; કર્મ આપ જે આગ્રયાં
લોગવીયે સોય. ધન૦ ॥ ૭ ॥ સમતા વિણ જે અનુસરે, પ્રાણી
પુણ્ય કામ; છાર ઉપર તે લીંપણું, આંખર ચિત્રામ. ધન૦ ॥ ૮ ॥
લાવ લલી પરે લાવીયે, એ ધર્મનો સાર; શિવગતિ આરાધન
તણો, એ આઠમો અધિકાર. ધન૦ ॥ ૯ ॥

ઢાળ ૭ મી.

(રૈવતગિરિ હુઆ, પ્રભુનાં ત્રણ કલ્યાણ, એ દેશી.)

હવે અવસર જાણી, કરી સંલેખણ સાર; અણસણ આદરીયે,
પચ્ચખી આરે આહાર; લલુતા સવિ મૂકી, છાંડી મમતા અંગ;
એ આતમ ખેલે, સમતા જ્ઞાન તરંગ. ॥ ૧ ॥ ગતિ આરે કીધાં,
આહાર અનંત નિઃશંક; પણ તૃપ્તિ ન પામ્યો, જીવ લાલચીયો
રંક; દુલહો એ વળી વળી, અણસણનો પરિણામ, એહથી
પામીજે, શિવપદ સુરપદ ઠામ. ॥ ૨ ॥ ધન ધનો શાલિલદ્ર,
ખંધો મેઘકુમાર; અણસણ આરાધી, પામ્યા લવનો પાર; શિવ
મંદિર જાશે, કરી એક અવતાર; આરાધન કેરો એ, નવમો
અધિકાર. ॥ ૩ ॥ દશમે અધિકારે, મહામંત્ર નવકાર; મનથી
નવિ મૂકે શિવસુખ ફલ સહકાર; એહ જપતાં જાયે, દુર્ગતિ
દોષ વિકાર; સુપરે એ સમરો, ચૌદ પૂરવનો સાર. ॥ ૪ ॥
જનમાંતર જતાં, જે પામે નવકાર; તો પાતિક ગાળી, પામે
સુર અવતાર; એ નવપદ સરિખો, મંત્ર ન કોઈ સાર; એહ
લવ ને પરલવે, સુખ સંપત્તિ દાતાર. ॥ ૫ ॥ જ્યું ભીલ
ભીલડી, રાજા રાણી થાય; નવપદ મહિમાથી, રાજસિંહ મહા-
રાય; રાણી રતનાવતી, એહ પામ્યા છે સુરભોગ; એક લવ

પછી લેશે, શિવ ત્રવધૂ મળેગ ॥ ૬ ॥ શ્રીમતીને એ વળી,
મત્ર કૃષ્ણો તત્કાલ, કૃષ્ણધર ક્રીડીને, પ્રગટ થઈ કુલમાળ,
ગિવકુમારે ભેગી, મોવન પુરુષો ક્રીધ, એમ એણે મત્રે, કાળ
ઘણાના સિદ્ધ ॥ ૭ ॥ એ દશ અધિકારે, વીર જિજ્ઞેસર ભાખ્યો,
આગધન કેરો વિધિ, જેણે ચિત્ત માહી રાખ્યો, તેણે પાપ
પખાળી, લવલય દૂરે નાખ્યો, જિન વિનય કરતા, મુમતિ
અમૃતગ્રસ આખ્યો ॥ ૮ ॥

દાળ ૮ મી.

(નમો ભનિ ભાવયુ, એ દેશી)

સિદ્ધારથ ગળા કુળ તિલો એ, ત્રિશલા માત મહાગ તો,
અવનિતલ તમે અવતર્યા એ, કર્વા અમ ઉપકાર તો, જ્યો
જિન વીરજી એ ॥ ૧ ॥ મે અપગધ કર્યા ઘણા એ, કહેતા
ન લહુ પાગ તો, તુમ ચગ્લે આબ્યા લણી એ, ને તારે તો
તાગ તો, જ્યો ॥ ૨ ॥ આગ કરીને આવીયો એ, તુમ ચગ્લે
મહાગળ તો, આબ્યાને ઉવેખશે એ, તો કેમ ગેશે લાગ
તો, જ્યો ॥ ૩ ॥ કરમ અલુજણ આકગ એ, જન્મ મગ્લ
જન્મલ તો, હુ છુ એહધી ઉલગો એ, છોડવ દેવ દયાગ તો
જ્યો ॥ ૪ ॥ આજ મનોગ્ય મુજ કૃષ્ણા એ, નાઠા દુખ
દહાલ તો, તુઠો જિન ચોવીશમે એ, પ્રગટયા પુણ્ય કલ્લોલ
તો જ્યો ॥ ૫ ॥ ભવે ભવે વિનય તુમાગડો એ, ભાવ લક્ષિ
તુમ પાય તો, દેવ દયા કરી દીજ્યે એ, જોધિ જીન મુપ-
સાય તો, જ્યો ॥ ૬ ॥

કુમાર.

ઈડ તગ્લ તાગ્લ મુગનિ કાગ્લ, દુખ નિવાગ્લ જગ
જ્યો, શ્રી વીર જિનવગ ચગ્લ મુલતા, અધિક મન ઉલટ થયો

॥ ૧ ॥ શ્રી વિજય દેવ સૂરિદ પટધર, તીરથ જંગમ એણી
 જગે; તપગચ્છપતિ શ્રી વિજયપ્રભ સૂરિ, સૂરિતેજે ઝગમગે.
 ॥ ૨ ॥ શ્રી હીરવિજયસૂરિ શિષ્ય વાચક, કીર્તિવિજય સુરગુરુ
 સમો; તસ શિષ્ય વાચક વિનયવિજયે, શુણ્યો જિન ચોવીશમો.
 ॥ ૩ ॥ સય સત્તર સંવત ઓગણત્રીશે, રહી રાંદેર ચોમાસ એ;
 વિજય દશમી વિજય કારણ, કીયો ગુણ અભ્યાસ એ. ॥ ૪ ॥
 નર ભવ આરાધન સિદ્ધિ સાધન, સુકૃત લીલ વિલાસ એ;
 નિર્જરા હેતે સ્તવન રચિયું, નામે પુણ્ય પ્રકાશ એ. ॥ ૫ ॥

શ્રી પુણ્ય પ્રકાશનું સ્તવન સંપૂર્ણ.

